

COLLECTANEA DOCTORUM,

SACRÆ ROTÆ DECISIONUM, ET SACRÆ
CONGREGATIONIS CONCILII RESOLUTIONUM

AD CONCILIUM TRIDENTINUM

AUTHORE

HIERONYMO BALDASSINIO

PATRICIO ÆSINO J. U. D.

OPUS

*Episcopis, Vicarijs, Canonicis, Animarum Pastoribus, Religiosis,
Advocatis, Judicibus, necnon omnibus Studiois utilisimum.*

Æ S I I

EX TYPOGRAPHIA HÆREDUM CAPRARI.

MDCCLXI.

SUPERIORUM PERMISSU.

EMINENTISSIMO, ET REVERENDISSIMO PRINCIPI
PETRO HIERONYMO
GUGLIELMIO
 SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE ·
 PRESBYTERO CARDINALI

HIERONYMUS BALDASSINIUS
 FELICITATEM.

UM primùm jucundissima illa efful-
sit dies, quà, totà hac nostrà plau-
dente Civitate, ob verè præclara merita tua Sa-
cræ Purpuræ TIBI honor fuit delatus, constitui
jàm tùm singularem tuam ergà me benevolen-

tiam, aliquà immortalis in TE meæ voluntatis significatione ostendere, Librumque hunc, quantumvis tenuem, & exiguum tuo amplissimo Nomine decoratum in publicum edere. Sed quum statim multæ subortæ essent difficultates, quæ me diu, multumquè suspensum habuere, meditaturn opus differre coactus fui. His verò, Deo juvante, explicatis, tandem prodit in lucem, illumque expeditum, absolutumquè tamquam grati, & devinctissimi animi testimonium TIBI offero, ac dedico. Accipe igitur, CARDINALIS AMPLISSIME, qualecumquè hoc obsequij mei monumentum. Quod si TU, nisi magno-perè fallor, libenter prò tua singulari humanitate, excipies; ad hæc tua tot, tam ampla, ac singularia ergà me beneficia, hoc novum etià adjices, mequè plurimum semper TIBI debere profitebor. Id unum deniquè restat, ut Deum Optimum Maximum enixè orem, ac deprecèr (quod & feci semper, nèc facere unquam desistam) ut TE sospitem, atquè incolumem diutissime servet, quo & mibi præsidio, & Urbi huic, quam & unice semper dilexisti, & plurimis affecisti beneficijs, ornamento esse possis. Vale.

Datum Ælij Kalendis Octobris MDCCLXI.

TOTIUS OPERIS RATIO.

QUamquàm & sæpè, & diligentèr fuerit Œcumenicis in Concilijs de Ecclesiæ Disciplinà actum, numquàm tamèn aut plura, aut salubriora ad eam restituendam, augendam, conservandamquè prodire Decreta, quàm in *Tridentino* condita fuerunt. Etenim in hac Synodo non de uno, vel altero dumtaxat Disciplinæ capite, sed de omnibus, & singulis, nèc perfunctoriè, sed accuratissimo quidèm studio fuit tractatum. Itaque in eà & omnes Superiorum Conciliorum, Romanorumquè Pontificum, de ratione vitæ à Clericis instituendæ, de Beneficiorum collatione, de Residentiâ Prælatorum, de sacris Visitationibus, de Synodis Provincialibus, dequè Fidei, morumquè Doctrinà populo tradendâ, ut cœtera, quæ sunt innumerabilia, præteream, Sanctiones confirmatæ sunt, atquè multa etiam addita, quæ tempori, & necessitati magis consentanea visa fuere. Quamobrem nullius Concilij Decreta sunt, quæ frequentius in his, quæ de Ecclesiasticâ Disciplinâ instituuntur, controversijs, appellari consueverint. Hinc Ego ex quo meum hisce studijs animum admovi, non modò hujus Synodi Decreta, & declarationes à Sacrà Congregatione Cardinalium ejusdem Tridentini Interpretum editas, quæquè ad Concilium illustrandum doctissimi, clarissimiquè viri, ac præsertim Augustinus Barbosa, Johannes Gallemartius, duoquè S. R. E. Cardinales, Bellarminus, & De Luca vulgaverant, opera, quàm diligentissimè mihi pervolvenda esse existimaui; sed etiàm omnia, quæ mihi inter legendum occurrissent, Auctorum loca, in quibus Tridentini Decreta vel referrentur, vel illustrarentur, adnotare constitui, ut quùm eadem à me recitanda essent, Doctores, quos aut consulerem, aut adscriberem, haberem. Jam verò quùm singulis fermè diebus in tabulas referrem, id brevè sum consecutus, ut si non perfectum, numerisquè omnibus absolutum, talem tamèn, qualem optabam, Authorum in singula Tridentinorum Decretorum loca cathalogum conficerem. Nequè verò plus requirebam: Nam Opus hoc, non ut ederem, sed ut privatis meis rationibus consulerem, susceperam. Sed quùm Librum hunc, ut fieri solet, cum Amicis communicassem, hi non modò ratum illum habuerunt, sed etiam rem non inutilem ijs, qui Ecclesiasticis in causis pertractandis versantur, me facturum, si vulgassem, existimarunt. Quare stimulos mihi adjicere, ut illum ederem, cœperunt, nequè antea destiterunt, quàm à me, ut morem ipsis gererem, impetrassent. Quùm igitur illis obsequi constituissem, manus iterum Operi admovi, nequè labori, aut diligentiz peperci, ut eorum, quorum commodo vulgabatur, rationibus, quoad possem, prospicerem. Itaque præclarissima quæquè Theologorum, ac Juris Canonici Peritorum Opera post Tridentinum edita consului, remissiones in loca, quæ prætermissa à me fuerant,

VI

fuerant, collegi, quas collegeram, expendi, Authoribusquē, si qui laudati à me fuissent, quorum vel parva apud Sapientes esset auctoritas, vel minus pervia opera, alios, quorum major existimatio esset, vulgatioaque opera, suffeci. Illud autem quam diligentissime cavi, ut neminem (si unum, vel alterum ex Theologis excipias, qui mihi appellandi necessario fuerunt, quum alii non suppetere) neminem, inquam, laudarem, qui Tridentini verba, quibus ad eum remissio subijciebatur, non afferret, vel saltē non indicaret. Ad hæc Rotæ Decisiones, & Congregationis Cardinalium ejusdem Tridentini Interpretum suis quibusquē locis indicavi. Nec Johannis Sotellij, & Horatii Luti Notas, quæ Sacræ Scripturæ, Juris Canonici, cæterorumquē Conciliorum loca, quibus Tridentinæ Sanctiones consonant, innuunt, nec Philippi Chiffletij remissiones ad posteriores Summorum Pontificum Bullas, quæ aliquam Concilij Decretis lucem afferunt, eaque temperant, vel interpretantur, ab aliis, ac à me ipso aucta, prætermisi. Has tamē Doctorum remissionibus minimē inserui, sed ad marginem (quemadmodum prioribus in Editionibus factum fuerat) edendas curavi, nè aliqua in tantā rerum varietate confusio oriretur. Deniquē ex tot Tridentini Concilij Editionibus, quæ circumferuntur, quam Romæ anno MDCCXXXII. Hieronymus Mainardus curavit, secutus sum: est enim omnium optima, quippè quæ non modò cum alterâ Manutianâ ab Angelo Massarello, qui Tridentino Concilio à Secretis fuerat, emendata, sed etiam cum authenticis ipsius Concilij Actis, quæ in Archivo Arcis Sancti Angeli asservantur, collata fuit: cui nè quid deesset, quod utile Juris Canonici Studiois esse posset, brevem, expeditamquē Methodum legendi Decreta de Reformatione per Titulos, & Capita præmisi, ac præter Orationem ab Hieronymo Ragazzono extremā in Sessione habitam, quæ rerum in Concilio tractatarum summam exhibet, septem, & viginti Constitutiones, quas ex veteri Jure deſumptas Synodus Tridentina verbis conceptissimis novas fecit, non illas quidē, ut veteribus in Editionibus habentur, vitiatas, sed quales in Chiffletianâ prodire, quam emendatissimas, ac præterea alteram sanctæ memoriæ Benedicti XIV. Constitutionem, in qua plura dilucidantur dubia quoad Residentiam, ac tandem binas Pii IV. Constitutiones, quarum priori Forma Juramenti professionis Fidei præscribitur, alterâ Privilegia, exemptiones, immunitates &c., quæ cum Tridentini Concilij Decretis pugnant, revocantur, consulto adjeci. Hæc ea sunt, quæ mihi non ut Operi huic existimationem conciliarem, sed ut consuetudini fervirem, commemoranda esse putavi. Cæterum tantum abest, ut Eruditorum expectationi me satisfecisse existimem, ut nè ipse quidē mihi planè satisfaciam. Illud tamē æquos rerum existimatores daturus confido, ut si alia defuerunt, certe nec benemerendi de Juris Canonici Studiois voluntatem, nec in deligendis, indicandisque Authoribus diligentiam defuisse.

Operis

OPERIS APROBATIO.

JUSSU Reverendissimi Patris F. Thomæ Augustini Ricchinij Sacri Palatii Apostolici Magistri Librum legi, cui titulus: Collectanea Doctorum &c., in quo nihil offendi, quod Catholicae Fidei, bonisque moribus adversetur; sed nec satis commendare possum gravissimum Authoris Studium, quo Doctores de Re Theologica disputantes colligit, suoque ordine applicat maximo Studioforum commodo ad ea Religionis Dogmata illustranda, quæ Sacra Tridentina Synodus docuit, decrevitque.

Die 24. Maij 1761.

Fr. Alexander de Pretis Ord. Præd.
Sac. Theol. Magister.

IMPRIMATUR IN URBE, VEL EXTRA URBEM:

F. Thomas Augustinus Ricchinus Ord. Præd.
Sac. Pal. Apost. Magist.

Imprimatur

Imprimatur .

Franciscus Canon. Ginammi Vicarius Generalis.

Imprimatur .

Fr. Thomas Gigli Ord. Prædic. Vicarius S. Officij Æsij.

ORDO

IX

ORDO LEGENDI DECRETA REFORMATIONIS PER CONCILIIUM TRIDENTINUM

Facta, distincta per Titulos, & Capita.

TIT. I.	Sess.	Cap. Reform.	pag.
<i>De Fide.</i>			
CAP. I.			
<i>De facienda Professione Fidei.</i>			
Cogit temporum calamitas	XXV.	II.	379.
¶ Provisi autem, usque Neminem.	XXIV.	XII. paulo post init.	319.
CAP. II.			
<i>De impressione, expositione, & legitimo usu Sacra scriptura.</i>			
Insuper	IV. post decretum de Libris Canonicis		18.
TIT. III.			
<i>De Sacrorum Canonum observatione.</i>			
CAP. UNIC.			
Sicut publice expedit.	XXV.	XVIII.	404.
TIT. IIII.			
<i>De Conciliis Provincialibus, & Diocesanis.</i>			
CAP. UNIC.			
Provincialia Concilia.	XXIV.	II.	301.
TIT. IV.			
<i>De his, qua universi Cler. reformationem spectant.</i>			
CAP. UNIC.			
Nihil est	XXII.	I.	117.
Quia verò	XIV.	VI.	164.
Quam turpe	XXV.	XIV.	399.
Ut paterne	eiusd.	XV.	401.
Optandum	eiusd.	I.	377.
Admonet usq. Illis verò	eiusd.	VIII.	390.
Quicumque de cetero	I.	IV.	85.
Quam Ecclesiasticus	XXIV.	XVII.	337.

X

TIT. V.

Sess.

Cap. Reform.

pag.

De Episcopalis functione.

CAP. I.

Qui, quales, & quomodo ad Episcopatum assumendi, & intra quod tempus consecrandi,

Ad Cathedralium

VII.

I.

83.

Quicumque

XXII.

II.

222.

Si in quibuslibet

XXIV.

I.

298.

Ad majores

VII.

IX.

89.

Ecclesius

XXIII.

II.

248.

CAP. II.

De residentia, & honestate Episcoporum.

Eadem Sacrosancta

VI.

I.

63.

Quam præcepto, usque Eadem omnino

XXIII.

I.

247.

Non potest

XXV.

XVII.

403.

CAP. III.

De Beneficiorum pluralitate Episcopis prohibita.

Nemo

VII.

II.

83.

Quam Ecclesiasticus usque Hæcque

XXVI.

XVII.

331.

Quoniam plerumque usque in Parochial,

ejusd.

XIII.

324.

§. Ad hæc. in post. rûm, usque in iis

ejusd.

cod.

324.

CAP. IV.

De Officio Episcopi in predicando.

Quia verò

V.

II. in princ.

29.

Predicationis

XXIV.

IV.

307.

CAP. V.

De officio Episcopi in ordinando.

Episcopi

XXIII.

III.

249.

Quoniam

XCI.

I.

192.

Ordinationes

XXII.

VIII.

254.

Episcopus

XIV.

III.

161.

Episcopus

XXIII.

IX.

216.

Nulli Episcopo

VI.

V.

68.

Et quoniam

XIV.

II.

160.

Abbatibus, usq. Nec ipsi

XXIII.

X.

257.

Facultates de promovendo

VII.

XI.

91.

§. Nec ipsi, usq. Penam quoque

XXIII.

X. post init.

257.

CAP. VI.

De Officio, jure, & auctoritate Episcopi in visitando.

Patriarchæ

XXIV.

III.

303.

Beneficia

VII.

VII.

87.

Capitula

VI.

IV.

67.

Quicumque in Diocesi

XXI.

V. III.

202.

Locorum Ordinarii

VII.

cod.

88.

Quæ aliis

XXIV.

IX.

314.

Ecclesiarum Prælati

VI.

III.

66.

Episcopi ut apud

XXIV.

X.

314.

Omnes Ecclesiarum Prælati

XV.

IV.

162.

CAP.

C A P. VII.	Seff.	Cap. Reform.	XI pag.
<i>De Officio jurisdictione, auctoritate Episcopi in Judicis Crisibus, & Criminali, tam in foro conscientie, quam con empirio.</i>			
Eadem Sacrosancta, u/q. Quam igitur	XIII.	I.	116.
Quum propriè	XIV.	Procem.	158.
Causæ omnes, u/q. Legati quoque	XXIV.	XX.	341.
In exemptorum	VII.	X.V.	92.
Insuper quum nonnulli	XIV.	V.	163.
Quoniam privilegia	XXIV.	XI.	315.
Omnes Ecclesiarum Prælati	XIV.	IV.	162.
Præterea quia nonnulli	ejusd.	VIII.	167.
§. Legati quoque, u/q. Præterea si quis	XX.V.	XX. in fin.	343.
§. Quum igitur rei criminum	XIII.	I. in med.	118.
A sententia	ejusd.	II.	119.
Legati, & Nuntii	XXVI.	VII.	228.
Reus ab Episcopo	XIII.	III.	119.
§. Præterea si quis	XXIV.	XX. post med.	344.
Quum verò tam	XIII.	IV.	119.
Et quoniam	ejusd.	V.	89.
Licet	XXIV.	VI.	310.
Apostolus monet	ejusd.	VIII.	312.
Quamvis	XXV.	III.	380.
Quoniam	ejusd.	X.	396.
Dispensationes	XXII.	V.	227.
In commutationibus	ejusd.	VI.	ibid.
Episcopi	ejusd.	VIII.	229.
Administratores	ejusd.	IX.	230.
Quum ex Notariorum	ejusd.	X.	232.

C A P. VIII.

<i>Causæ in Episcopos, apud quos, & à quibus tractanda, & suscipienda.</i>			
Quoniam verò	XIII.	VI.	121.
Testes	ejusd.	VII.	122.
Causæ	ejusd.	VIII.	ibi.
Causæ Criminales	XXIV.	V.	309.

T I T. VI.

*De Jurisdictione, ac potestate Capituli Sede
vacante.*

C A P. UNIC.

Capitulum	XXIV.	XVI.	329.
Non liceat	VII.	X.	89.
§. Pœnam quoque	XXIII.	XX. sub fin.	258.

T I T. VII.

De Parochiis.

C A P U T I.

Qui, & quales creandi Parochi.

Inferiora beneficia	VII.	III.	84.
Expediit maximè	XXIV.	XVIII.	235.
Præsentati	VII.	XVI.	91.
Decernit	XXIV.	XIX.	340.
§. Provisi autem usque Neminem	ejusd.	XII. penult post imit.	319.

XII

CAPUT II.

Sess.

Cap. Reform.

pag.

De Residentia Parochorum.

Episcopis inferioribus.

§. Eadem omnino

§. In iis quoque

VI.

XXIII.

XXIV.

II.

I. *sub fin.*XIII. *post med.*

65.

247.

326.

CAPUT III.

De Beneficiorum curatorum pluralitate prohibita.

Quicumque de cetero

Ordinari locorum

Quam Ecclesiasticus

Episcopi, etiam

VII.

ejusd.

XXIV.

XXI.

IV.

V.

XVII.

IV.

84.

86.

331.

197.

CAPUT IV.

*De unione Beneficiorum, seu curatorum vel non
curatorum, cum curatis: seu non
curatorum inter se.*

Ut etiam

§. In Parochialibus usque In iis

§. In unionibus

Uniones perpetue

XXI.

XXIV.

ejusd.

VII.

V.

XIII. *propè init.*

XIII.

VI.

199.

314.

375.

86.

CAPUT V.

*De officio Parochorum in predicando & Sacra-
mentis administrando.*

§. Archipresbyteri, usque Quætores

Predicantes, usque ludum

Ut fideiis populus

Quia illiterati

V.

XXIV.

ejusd.

XXI.

II. *paullò post init.*

IV.

VII.

VI.

29.

307.

311.

200.

CAPUT VI

*De Parochialibus Ecclesiis, earumque proveni-
bus conservandis.*

Statuit Sancta Synodus

Decretis Sancta Synodus

Quam illud

XXV.

ejusd.

XXI.

XVI.

XIII.

VII.

401.

399.

201.

TIT. VIII.

De Canonicis

CAPUT I.

*Qui, & quales ad dignitates & Canonicatus Ec-
clesiarum tam Cathedralium, quam Collegia-
tium vocari, & aliter debeant.*

Quam dignitates, usque Prætece

Ratio postulat

XXIV.

XXV.

XII.

V.

317.

385.

CAPUT II.

De residentia Canonicorum

§. Prætece usque Omnes verò

Quam Beneficia

Episcopi

XXIV.

XXI.

ejusd.

XII. *in med.*

III.

IV.

320.

196.

197.

CAPUT III.

De officio, & moribus Canonicorum

Quicumque

Omnes verò

XXII.

XXIV.

IV.

XII. *sub fin.*

225.

322.

CAP.

CAPUT IV.		Self.	Cap. Reform.	XIII pag.
<i>De modo augendi prebendas equo seniores.</i>				
In Ecclesiis	ejusd.		XV.	328.
CAPUT V				
<i>Canonicorum mali mores quod Episcopi auctoritate corrigi possint, & debeant.</i>				
In pluribus	XXIV.	XIV.		327.
Capitula	VI.	IV.		67.
Statuit Sancta Synodus	XXV.	VI.		386.
TIT. IX.				
<i>De vita Religiosorum.</i>				
CAPUT I.				
<i>Qui, quales, quomodo ad Beneficia regularia debeant promoveri.</i>				
Regularia	XIV.	X.		168.
In electione	XXV.	VI. de Regularibus		359.
Abbatissa	ejusd.	VII.		360.
Quam pleraque	ejusd.	XXI.		375.
CAPUT II.				
<i>De revocanda vita Religiosorum ad Monasterium Diocesanum.</i>				
Quoniam	ejusd.	I.		351.
In quacumque	ejusd.	XV.		368.
Nulla quoque	ejusd.	XVI.		369.
Libertati	ejusd.	XVII.		371.
Anathemati	ejusd.	XVIII.		ibid.
Quicumque	ejusd.	XIX.		373.
Quia vero	XIV.	XI.		169.
Prohibet	XXV.	IV.		355.
Bonificij	ejusd.	V.		357.
Nemini	ejusd.	II.		352.
Concedit	ejusd.	III.		354.
Regularis	ejusd.	XIV.		367.
Censuræ	ejusd.	XII.		365.
Controversias	ejusd.	XIII.		366.
Monasteria Sanctimonialium	ejusd.	IX.		363.
Attendunt	ejusd.	X.		ibid.
In Monasteriis	ejusd.	XI.		364.
Abbates	ejusd.	XX.		374.
Monasteria omnia	ejusd.	VIII.		362.
Hæc omnia	ejusd.	XXII.		376.
TIT. X.				
<i>De fidei administratione Hospitalium</i>				
CAPUT UNIC.				
Curent Ordinarii	VII.	XV.		92.
§. Illis vero	XXV.	VIII. paulo post inis.		258.

XIV

TIT. XI.

Self,

Cap. Reform.

pag.*De Quasitoribus Elzemosynariis.*CAP. UNIC.6. Quasitores verò
Quòd multaV.
XXI.II. in fin.
IX.31.
204.TIT. XII.*De Jure patronatus*CAP. UNIC.Nemo
Non liceat
Sicuti legitimaXIV.
ejusd.
XXV.XII.
XIII.
IX.169.
170.
192.TIT. XIII.*De tollendis quibusdam, quæ omnium Ecclesia-
rum debitam administrationem perturbant,
aut dedecent.*CAP. I.*De tollendis regressibus, & coadjutoriis.*
Quòd in BeneficiisXXV.VII.388.CAP. II.*De tollendis locationibus bonorum Ecclesia, quæ
sunt repræsentata pecunia.*Magnam Ecclesiam

ejusd.

XI.377.TIT. XIV.*De iis, qui sunt iniuriandi Sacris.*CAP. I.*De consurandis, & ad Minores Ordines
promovendis.*Prima Tonfura
Minoris
Ad Minores, usque, Hæ verò
Nullus primaXXIII.
ejusd.
ejusd.
ejusd.IV.
XI.
V.
VI.250.
258.
251.
252.CAP. II.*De promovendis ad Majores Ordines*6. Hi vero, qui
Nullus in poſteriorum
Subdiaconi
Qui piè
Quòd non deceat
Quòd etiam
Quòd honestius
Quòd ex ius
Utr Sanctorum
Quamvis Presbyteri
Facultates de non promovendoejusd.
ejusd.
ejusd.
ejusd.
XXI.
XIV.
ejusd.
XXIII.
ejusd.
ejusd.
VII.V. post init.
XII.
XIII.
XIV.
II.
VII.
L.
XVI.
XVII.
XV.
XII.251.
260.
261.
262.
194.
166.
159.
265.
266.
264.
91.CAP.

CAP. III.	Seff.	Cap. Reform.	XV pag.
<i>De examine Ordinandorum & tempore, ac loco Ordinandi.</i>			
Sancta Synodus Ordinationes usque Unusquisque	XXIII. ejusd.	VII. VIII.	253. 254.
CAP. IV.			
<i>A quo quisque ordinandus</i>			
§. Unusquisque autem Non liceat	eiusd. VII.	end. in med. X.	255. 89.
§. Penam quoque	XXIII.	X. sub fin.	258.
TIT. XV.			
<i>De celebratione Missarum</i>			
CAPUT I.			
<i>De his, que in ea sint observanda, & que evadenda.</i>			
Quanta cura	XXII. proxime post Canones		217.
CAP. II.			
<i>De moderando numero Missarum, certo casus Contingit sapè</i>			
	XXV.	IV.	384.
TIT. XVI.			
<i>De Clericis instituendis in Theologia, & disciplinis educturibus, eorumque Seminaris erigendis</i>			
CAP. UNIC.			
Eadem Sacrosancta usque, Quàm verò Quàm adolescentium	V. XXIII.	I. XVIII.	26. 267.
TIT. XVII.			
<i>De Matrimonii reformatione, de restrictione quorundam ejus impedimentorum, de raptibus, & concubinariis, de libertate Matrimonialis contractus, de temporibus solemniter Matrimonium celebrandi.</i>			
Capita novem, ordine continuo.	XXIV. proxime post Canones.		282. & seqq.
TIT. XVIII.			
<i>De his, qui bona Ecclesia subtrahunt, aut sibi sumunt.</i>			
CAP. UNIC.			
Si quem Clericorum Non sunt ferendi	XXII. XXV.	XI. XII.	232. 398.
TIT. XIX.			
<i>De sublati Duellis.</i>			
CAP. UNIC.			
Detestabilis	eiusd.	XIX.	405. TIT.

XVI

	TIT. XX.	Sess.	Cap. Reform.	pag.
<i>De officio Christianorum Principum, & Potestatum, in tuenda immunitate Ecclesiarum.</i>				
	CAP. UNIC.			
Cupiens		eiusd.	XX.	407.
TIT. XXI.				
<i>De officio eorundem in recipiendo, & observando, ac observari procurando Decreta Generalis Concilii Tridentini.</i>				
	CAP. UNIC.			
Tanta fuit		eiusd.	sub fin.	412.

BULLA

A D M O N I T I O

ATQUE HORTATIO

LEGATORUM SEDIS APOSTOLICÆ

A D

PATRES IN CONCILIO TRIDENTINO

LECTA IN PRIMA SESSIONE.

EVERENDISSIMI PATRES &c. Quum ipsa muneris nostri ratio, qui in hac sancta Synodo Præsentium, & Sedis Apostolicæ Legatorum personam gerimus, hoc postulatura videatur, ut crescentibus negotiis, quæ in hoc sacro confesso ad Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem sunt expedienda, sæpius apud vos cohortandi & commonendi causâ verba faciamus; tum vero in hac prima sessione, quæ felix (ut speramus) principium ipsi Concilio est datura, minime hoc a nobis prætermittendum duximus. Eo vero libentius hoc officio fungimur, quod quum vos vel hortamur, ut ea faciatis, quæ digna tanto Conventu sint, vel a contrariis dehortamur, nosmetipsos etiam hortamur, ac dehortamur, qui in eadem quasi navi vobiscum sumus, iisdem periculis, quibus vos, iisdem tempestatibus subijcitur. Nosmetipsos, inquam, excitamus ad vigilandum, ne vel in scopulos incidamus, qui plurimi procul dubio in hoc cursu sese offerent: vel magnitudine negotiorum, tamquam fluctuum, obrui nos negligentia nostra patiamur, verum spe & fide crecti, eò navigationem dirigamus, quod maxime portus salutis ad Dei gloriam in CHRISTO JESU sese ostendit.

Igitur, ut ab eo incipiamus, de quo maxime in hoc principio admonendi omnes sumus, unusquisque nostrum ante oculos sibi imprimis proponere debet, quamnam sint, quæ ab hoc sacro Concilio expectentur: ex quo quisque facile intelliget, quantum sibi oneris incumbat. Sunt verò ea, (ut omnia summatim complectamur) quæ in Bulla Indictionis Concilii continentur, nempe hæresum Extirpatio, disciplinæ ecclesiasticæ & morum Reformatio, ac tandem Pax externa totius Ecclesiæ. Hæc ergo sunt, quæ nos curare, vel potius pro quibus assidue orare, ut Dei benignitate fiant, oportet. Atque illud est, de quo ante omnia in ipso Concilii exordio omnes & singulos, qui huc convenimus, primum autem nos ipsos, qui in tam sancto ministerio præsidemus, admonendos duximus; ne unquam cogitemus, vel per singulos, qui hic ad sunt, vel per universon Concilium, etiam omnes Pastores ex universo terrarum orbe huc coirent, tantis malis, quibus punc grex Christi

***

Iti

XVIII

fi est oppressus, provideri posse. Si enim putamus hoc a nobis perfici posse, aut ab alio quàm ab ipso Christo, quem Deus Pater unicum nobis Servatorem & Pastorem dedit, cui etiam omnem potestatem dedit, erramus sane in fundamento omnium actionum nostrarum, & divinam iram magis provocabimus; adjungimus enim ad superiora mala, quæ propterea nobis accliderunt, quod ipsam Fontem aquæ vivæ reliquimus, hoc alterum maximum peccatum, quod nostrâ vel prudentiâ iisdem malis moderi velimus; ut merito de nobis dicatur, quod Propheta in persona Dei veterem populum accusans, dicit: *(a) Duo mala fecit populus hic, me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & soderunt sibi cisternas non valentes continere aquas.* Tales vero cisternæ sunt omnia consilia, quæ a nostra prudentia, non afflata Spiritu divino, proficiscuntur: quæ non modo populos in pietate & obedientia, tamquam aquas in cisternis continere non valent, sed quo magis his artibus retinere eos laboramus, eo violentius tamquam torrentes a nobis defluunt & descendunt; ut superiorum annorum experientia multis in locis satis nos docere potest, & nunc admonere, unicam tantum viam medendis his malis relictam, si nostra omnia remedia inutilia esse agnoscimus, & valere potius ad augenda, quàm ad tollenda mala, ad Christi potentiam, quem dexteram suam Deus Pater appellat, mala, ad Christi sapientiam, qui est sapientia Patris, in omnibus nos, qui patrum personam gerimus, fide & spe confugiamus; hujus nos in omnibus ministros esse cognoscamus. Hic vero queritur, inquit Apostolus, *(b) inter dispensatores, ut fidelis, quis inveniat.* Hoc autem agendum nunc nobis est, *(c)* ut ministros nos in omnibus idoneos præbeamus. Erimus vero idonei, si nos ex nobis minime idoneos esse judicaverimus. Quis enim, inquit idem Apostolus, ad hæc idoneus, *(d)* ut qui ne cogitare quidem aliquid ex nobis, quasi ex nobis simus sufficientes? Verùm hoc fateri non satis est nobis: hoc dicere potuit Apostolus, & per hanc portam ingredi, & obcundum munus suum, & in eo se ministrum fidelem ac idoneum ostendere: qui simul dicere potuit, de ministerio suo loquens: *(e) Nihil mihi conscius sum.* Nobis vero, qui si verum fateri volumus, aliter dicere non possumus, quin nobis conscius simus, in administrando munere nobis imposito in plurimis defecisse, & horum etiam malorum, ad quæ corrigenda vocamur, non minima ex parte causam exitisse, non satis est hic fateri ad tantum munus nos impares esse. Quid ergo nobis agendum, ut idonei hoc tempore Christi ministri in Ecclesia instauranda esse possimus? *(f)* Idem prorsus, quod Christus ipse Episcopus animarum nostrarum fecit, quum venit ad fundandam & formandam Ecclesiam suam. Idem sane, Patres, faciendum erit nobis, quod ipsa Sapientia Patris fecit, quum venit, ut multos filios in gloriam adduceret: id quod nobis item propositum nunc esse debet. Is enim, quum oppressos peccatis omnes invenisset, omnia omnium peccata in seipsum translu-

(a) *Isaia 2.*

(b) *I. Corinth. 4.*

(c) *II. Corinth. 3.*

(d) *II. Corinth. 3.*

(e) *I. Corinth. 4.*

(f) *I. Petr. 2.*

transtulit, seque unum ante Deum pro omnibus reum & nocentem constituit, tamquam omnia scelera, quæ nos commiseramus, ipse commisisset, quum tamen ab omni labe peccati purissimus esset; quippe (a) *Qui peccatum non fecit, neque umquam in-veniens est dolus in ore ejus.* Quod vero Christus pro immensa sua charitate erga Patrem, & pro misericordia erga nostrum genus fecit, hoc nunc, ut ipsi faciamus, iustitia ipsa a nobis flagitat, ut omnium horum malorum, quibus grex Christi est oppressus, nos Pastores coram tribunali misericordiæ DEI reos constituamus, atque omnium peccata in nos ipsos non tam pie quàm iuste transferentes, quia revera horum malorum magna ex parte nos causa sumus, divinam misericordiam per JESUM Christum imploremus. Quod vero dicimus, nos Pastores his malis, quibus Ecclesia est oppressa, causam dedisse, si quis hoc acrius, & magis per exaggerationem quamdam verborum, quàm vere dictum existimet, hoc quidem ipsa rerum experientia, quæ mentiri non potest, comprobabit. Respiciamus ergo paululum ad ipsa mala, quibus Ecclesia opprimitur, ac simul etiam ad nostra peccata. Sed quis hæc numerare valeat? quæ simul cum reliquis malis multitudine superant arenam maris, & usque ad cælum clamant.

Circumscribamus ergo tantam multitudinem nostrorum malorum illis limitibus, quibus hoc Concilium, quod capitalibus malis medendis est vocatum, ea circumscripsit. Sunt vero illa tria, quæ supra commemoravimus: Hæreses: lapsa morum Disciplina: & intestinum Bellum. Hic ergo videamus & consideremus, quum jam multis annis Ecclesia his calamitatibus vexetur, undenam ipsa originem habuerunt; num illis nos quodammodo principium, num fomentum dederimus. Primum vero examinemus initium hæresum, quæ hac nostra ætate passim pullularunt; quibus si negare volumus nos principium dedisse, quia nullius hæreseos ipsi auctores fuimus; tamen quum perversæ de Fide sententiæ, tamquam vepres quædam sint & spinæ, quæ in agro Domini, qui nobis colendus commendatus est, ortæ sint; & si illæ quidem sua sponte, ut solent aliquando vitiosæ herbæ, pullularunt, tamen qui non coluit, quem debuit, agrum, qui non seminavit, qui pullulantes, per se non statim curam adhibuit, ut extirparet, non minus quidem principium illis dedisse dicendus est, quam si ipsas feminaverit, præsertim quum hæc omnia a negligentia agricolæ ortum ducant, & incrementum habeant. Hic ergo se ipsos excutiant, qui sunt agricolæ in agro Domini, conscientiam suam interrogent, quomodo in eo colendo, quomodo in feminando se gesserint. Quod qui fecerint, his præsertim temporibus, quibus paucissimi agro Domini colendo incumbunt, non multum credimus dubitabunt, num ad ipsos pullulantium passim in Ecclesia hæresum culpa pertineat. Hæc vero monendi tantum causâ dicta satis sint de his, quæ ad primum caput pertinet.

Veniamus ad secundum, quod lapsam morum disciplinam, & abusus,

*** 2

sus, ut vocant, complectitur. Hic vero nihil attinet diu investigare, quinam tantorum malorum auctores fuerint, quum præter nos ipsos ne nominare quidem alium auctorem possimus.

Quare ad tertium accedamus, quod impedimenta pacis Ecclesiæ in se continet; qualia sunt arma, vel domestica vel externa, hæc enim jampridem pacem Ecclesiæ perturbarunt & adhuc perturbant, de quibus hoc tantum dicimus; Si (quod Deus ipse certissimis signis ostendit) hæc arma flagella ejus sunt, quibus nos affligit; quia duorum priorum capitum rei sumus, in quibus nos excusare non possumus, etiam horum armorum præcipuam nos causam esse, negare non possumus. Eiusmodi vero flagella Deum ob causam immittere censemus, ut nos peccantes castiget, & peccata ipsa, quibus Majestatem ejus maxime offendimus, nobis ante oculos ponat. Hic vero quisquis aliquando animadverterit, quibus modis Ecclesiæ armorum violentiâ vexata fuerit, secum ipse consideret, quanam illa sint, in quibus præcipue Ecclesiæ propter ipsa arma detrimentum patiatur. Nec vero hic refert, de quorum armis loquamur: sive de intestinis nostrorum Principum: sive de externis turcarum armis, quæ superioribus annis nos magnis calamitatibus affecerunt: sive de eorum, qui ab obedientia suorum Pastorum discesserunt, & ipsos a suis sedibus expulerunt. Hoc enim summatim dicimus de omni genere armorum, si qui illa contra nos traxerunt: a suis Ecclesiis Pastores fugarunt: Ordines confunderunt, laicos autem in Episcoporum locum succederunt: Ecclesiæ bona diripuerunt: cursum verbi Dei impediverunt.

Hic, inquam, dicimus, nihil horum esse, quod in libro abusuum Pastorum maxima illorum pars, qui hoc nomen sibi vindicant, per se factum esse, si legere libuerit, non scriptum apertis verbis inveniat. Nostram enim ambitionem, nostram avaritiam, nostras cupiditates his omnibus malis populum Dei prius affecisse statim inveniet; atque harum vi ab Ecclesiis Pastores fugari; easque pabulo verbi privari: bona Ecclesiarum, quæ sunt bona pauperum, ab illis tolli: indignis sacerdotia conferri: & illis, qui nihil a laicis præterquam in vestis genere, ac ne in hoc quidem differunt, dari. Quid enim horum est, quod negare possumus, per hos annos a nobis factum esse? Quare si turca, si hæretici hoc idem adversus nos faciunt, quid hic aliud quam flagitia nostra, & simul justum Dei judicium videmus? Judicium vero plenum misericordia; si enim pro meritis nos castigaret, jam pridem sicut Sodoma & Gomorra fuisset.

Cur vero hæc nunc commemoramus? An ut vos confundamus? Absit: Sed magis, ut vos eam Patres & Fratres carissimos, primum autem nosmetipsos admoneamus, quo pacto hæc, quibus nunc affligimur, flagella, & graviora, quæ impendent, nisi respiciamus, vitare possimus; ut effugiamus tremendum illud Dei Judicium, omnibus quidem non respicientibus tremendum, maxime vero illis, qui præsumunt. (1) *Judicium enim*

enim gravis (inquit Scriptura) *his, qui præsunt, fiet.* Judicium vero incipere nunc videmus a domo Dei. Dum enim nunc ejiciuntur Sacerdotes, dum conculeantur ab hominibus, quid aliud hoc indicat, quam divinum de nobis judicium, quod prædixit Christus, quum diceret : (a) *Sacerdotes suos esse sal terræ; quod si sal evanuerit, ad nihilum valere ultra, nisi ut eliciatur foras, & conculegetur ab hominibus?* Hæc vero omnia nos nunc patimur. Quod si propter justitiam, ut nostri majores, beati nos quidem; at nunc juste quidem, quia sal evanuit; minime autem propter justitiam patimur, in omnibus enim nostris afflictionibus videmus; judicium Dei. Atque utinam quidem illud videremus; hoc enim initium esset omnia Dei judicia & flagella effugiendi, atque in gratiam & in veram gloriam ingrediendi; quæ res fecit, ut in his commemorandis acriores & longiores fuerimus; nisi enim hæc bene cognita & perspecta fuerint, frustra intramus in Concilium, frustra invocamus Spiritum Sanctum, qui primum ingressum in animam hominis semper facere solet per ipsius hominis condemnationem, ut condemnet mundum de peccato.

Quare, nisi ille Spiritus nos apud nostratipsum primum condemnaverit, nondum illum ingressum esse ad nos affirmare possumus; ac ne ingressurum quidem, si peccata nostra audire recusamus. Idem enim, dicitur nobis, quod populo veteri per prophetam Ezechielem est dictum, quum, nondum agnitis suis sceleribus, Deum per Prophetam interrogare vellent; sic autem ait Propheta : (b) *Venerant viri Israel ad interrogandum Dominum, & sederunt coram me. Hec autem dicit Dominus: Numquid ad interrogandum me venisti? Virgo ego, dicit Dominus, quia non respondebo vobis.* Sequitur autem : *Si judicas eos, abominaciones patrum illorum ostende illis.* In quibus verbis ostendit Deus, quare noluerit respondere illis, quia nondum scilicet abominaciones suas & patrum suorum audierant. Quare quum idem DEI Spiritus sit, qui tum dabit responsa, & quem nunc nos sedentes coram Domino invocamus, quid nobis faciendum sit, ut proposita responsa habeamus, ex his videtis; & simul, quam necessario nos, qui præsidemus in hoc sacro Confessu, a detegendis nostris peccatis sermonis exordium vobiscum duximus.

Quia vero nonnullos nunc videmus, sua primum peccata & nostri Ordinis graviter descentes, atque Dei misericordiam omnibus votis implorantes, ideo quidem in maxima spe sumus, ad nos venisse, quem invocamus, Dei Spiritum. Hoc vero maximum pignus divinæ misericordiæ habemus, nempe ipsam hanc inchoationem Concilii, in quo nunc convenimus ad erigendam & instaurandam pene collapsam Ecclesiam: ut vetus populus post diuturnam captivitatem apud externos reges, rediit Hierosolimam ad instaurandum templum: In illius vero populi statu, in illorum læta ad patriam profectio, & templi instauratio, nostri quidem temporis & nostri status, in hoc præsertim Concilio, imaginem intueri possumus; & in Ducum ejusdem populi exemplo, vestrum, qui Duces estis populo DEI ad coelestem patriam contendenti, officium videre.

(a) *Math. 5.*(b) *Ezechielis 20.*

dere. Quare omnes vos magnopere hortamur, ut sapius ad memoriam revocetis, quæ in Eſdræ, quæ in Nehemiæ, quæ etiam in Danielis libris sunt scripta: in quibus consilia omnium Ducum populi explicantur, quæ hunc unum semper scopum habuerunt, ut sua & populi atque patrum peccata confitentes, ad poenitentiam, & implorationem divinæ misericordiæ omnes excitarent: Quod quum populus faceret, tum quidem omnia illis felicitate succedere. Eadem vero consilia nobis, si felicem successum & exitum expectare volumus in instauranda Ecclesia, ob quam causam læti huc in spiritu convenimus, sequenda erunt; atque eò quidem magis, quò etiam majora nobis certamina impendent instauraturis Ecclesiam, quàm illis multi, quominus id perficeretur, se opposuere; si multi etiam, quum opus impedire non possent, eos irriterint: hoc quidem sic habetote, nobis nec irrisores defuturos, nec qui maximis viribus a coepto opere nos deterreant & avocent. (a) Habebimus vero non modo colluctationem cum carne & sanguine, sed cum spiritualibus nequitii in cœlestibus. Verùm his omnibus potentior est is, in cuius nomine hoc opus sumus aggressi. Quare in eo confidamus, ipsum precibus invocemus, & ipse omnia perficiet.

Quia verò hoc Concilium cum deliberantium, tum vero iudicantium spem refert; in quo & deliberantur de iis, quæ ad universalis Ecclesiæ bonum pertinent, & etiam iudicatur tam de rebus quàm de personis: (b) sedemus enim tamquam iudicantes duodecim tribus Israel, quibus comprehenditur universus populus DEI; ideo hîc maxime locus videbitur nos ipsos admonendi, ut caveamus ab his; quæ vel consultandi vel iudicandi vim in nobis depravare solent. Hæc vero sunt ipsæ animi passiones, quæ ideo etiam perturbationes vocantur, quia rectum & verum de rebus iudicium & sensum perturbant ac pervertunt: in quibus maxime illa sunt cavenda, quæ recte monet Ethnicus ille in conciliis abijcienda, quum dicit: (c) *Omnes homines, qui de rebus dubiis consultant, ab ira, odio, amicitia, vacuos esse debere.* Nam quum in hæc omne genus hominum sit propensum, tum vero ii maxime, qui Principibus serviunt, tales enim veementiores habent affectiones: facillime autem ad gratiam loquuntur, vel ad odium, ut scilicet ipsos existiment Principes affectos esse, a quibus mercedem expectant.

Quum vero de Principibus loquimur, tam de his, qui Ecclesiastici vocantur, quàm, qui sæculares loquimur. Ac, licet quidem nos Principes Christianos habere agnoscamus & gaudeamus: id quod in veteri, & jam recens fundata Ecclesia, patres nostri non habuerunt; tamen ante omnia nobis in hoc Concilio semper est animadvertendum, hunc non esse locum laudandi aliquem, nisi solum Deum in Christo JESU, atque illum solum laudandi aliquem, omne autem genus hominum condemnandi; primum vero nos ipsos, qui loquimur, ut cum Daniele dicamus: (d) *Nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccaverunt; tibi autem Domino Deo nostro misericordia, &*

propi-

(a) Ephes. 6. (b) Math. 19. Luca. 22. (c) Cæsaris in Catilinæ verba. (d) Baruch. 1. Dan. 9.

propitiatio; quia recessimus a te Domine Deo nostro, misericordia & propitiatio; quia recessimus a te, & non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularem in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos Prophetas, & omnis Israel pravaricati sunt legem tuam, & stillavit super nos maledictio, & desectio. Hinc vero nunc locus esset, ut ejusdem Prophetæ exemplum sequentes, cujus verba modo recitavimus, non solum nostra, qui Sacerdotes sumus; sed populi, sed principum, coram DEO & Ecclesia ejus peccata confiteremur, proque omnibus veniam implorarem. Sic vero dicit Daniel: (a) Cumque adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei. Nomine populi hoc loco omnium ordinum personas complectens, ut ejus confessio, quam modo recitavimus, declarat.

Qua in re, quid nobis, qui pro salute universæ Ecclesiæ, tantis malis oppressæ, huc convenimus, faciendum sit, satis indicare videtur: nimirum ut nostra, & simul principum ac populi peccata fletis confiteamur: id quod planè in spiritu moeroris satis nunc abunde facimus; verbis vero uberius faceremus, si ipsi principes adessent, qui suam nobiscum confessionem & lacrymas conjungerent.

Ejusmodi vero quasi funiculis peccatorum, ut Prophetæ loquuntur, Sacerdotum ac Principum atque ipsius populi peccata sunt colligata, ut difficile sit de unius ordinis peccatis inquirere, quin reliquorum simul ordinum peccata appareant. Sic vero omnes ordines una orationis serie acculans, in veteri populo dicit Ezechiel in persona DEI: (b) *Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sacrum & profanum non habuerunt distantiam; Principes ejus in medio illius, quasi lupi rapientes prædam, ad effundendum sanguinem, ad perdendas animas, & avara sectanda lucra. Populi terre calumniabantur calumniam.* Hæc ille. Quæ utinam ad illa solum tempora pertinerent; ac non nostri quoque temporis imaginem referrent. Utinam quum de corruptela morum Sacerdotum loquimur, huic maximam occasionem, maximam materiam, & auctoritatem ipsos Principes, atque ipsum populum dedisse negare possemus. Sed reprimamus nunc verba usque ad tempus magis opportunum, fontes autem communium lacrymarum, aperiamus.

Redeamus vero ad eos, quos coepimus, admonendos, præsertim Episcopos, qui cum mandatis Principum huc venerunt. Sic vero illos admonemus, ut omni, quæ possunt fide & diligentia, suis Principibus serviant, verum ut Episcopos decet. Sic illis serviant, ut servi Dei, non ut servi hominum. (c) *Nolite*, inquit Apostolus, *servi hominum esse.* Primum vero serviant uni regi Christo, cui Deus Pater omnem potestatem dedit; deinde vero propter eum omnibus, maxime autem Principibus. (d) *Cui honorem, honorem; cui tributum, tributum.* Hortamur autem, ut principibus serviant ad honorem, quemadmodum eorum mandata verbis ipsis præferunt, in quibus nihil fere nisi honorificum,

& ad

(a) Ibid. (b) Ezech. 22. (c) Rom. 13. (d) 1. Cor. 7.

XXIV

& ad publicam utilitatem spectans; proponitur: Sic vero in summa serviant, ut eorum officium in primis spectet ad honorem Dei & utilitatem hujus Concilii, quod propter publicum bonum est convocatum.

Quare, ut ab hoc maxime dehortamur omnes, qui hic sententias coram Deo & Angelis ejus atque coram universa Ecclesia sumus dicturi, ne ad gratiam hominis alicujus loquamur, sic etiam multò magis, ne ad odium cujusquam sententiam proferamus, etiamsi contra nos adversarii vel inimici & hostis personam gerat: denique ut ab omni inter nos contentione abstineamus, maxime optamus, & in Domino hortamur. Hæc enim sunt, quæ contristant & repellunt, quem invocabimus, Spiritum Sanctum, sine quo nihil omnino facere poterimus, quod ad bonum & pacem Ecclesiæ cedat. (a) *Cum enim, inquit Apostolus, sine inter vos contentiones, nonne homines estis, & secundum hominem ambulatis?* Quum vero homines eos appellat, Spiritus Dei expertes intellexit. In omnibus autem, quæ ad reformationem Ecclesiæ pertinent, ob quam causam convenimus, imitari nos oportet illum, qui eam primam formavit: de quo, ad hoc ipsum opus ingrediente, sic in persona Dei Prophetæ loquitur: (b) *Ecce servus meus, quem elegi: Dilectus meus, in quo bene complacui anime meæ: dedi spiritum meum super eum: judicium gentibus nuntiabis: non contendet, neque clamabit: arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans non extinguet.* Hunc vero Spiritum pacis charitatis & mansuetudinis, quum semper apud omnes & cum omnibus ostendere debeamus, tum vero maxime in hoc sacro Confessu, in quo convenimus, ut per gratiam ipsius Spiritus, contentionibus, quæ nimis diu Ecclesiam vexarunt, finis tamen imponatur.

Quare, ne ipsi ullam contentionis causam alicui demus, qui pacificorum personam gerimus, maxime est cavendum. Hoc vero, & cetera omnia incommoda & impedimenta pacis unico modo evitabimus, atque ad optatæ pacis portum perveniemus, si precibus, ab humili & contrito corde profectis, ipsum Christi Spiritum, qui est Pax nostra, invocaverimus: ut in hoc Concilio præsideat: ut lucem cordibus nostris infundat: utque nos in omnibus ad ipsius honorem & veram Ecclesiæ utilitatem regat & dirigat. Ad tales enim ipse dicit: *Aduc te loquente, ecce adsum.* Quare, ut ejusmodi orationibus assidue incumbamus, quanta possumus caritate vos in Domino hortamur, ut uno ore atque uno spiritu Deum Patrem in Christo Jesu glorificemus, qui est DEUS benedictus in sæcula: Amen.

BULLA

BULLA INDICATIONIS

Sacri Oecumenici, & Generalis

CONCILII TRIDENTINI

SUB PAULLO III. PONT. MAX.

PAULLUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad futuram rei memoriam,

INITIO Nostri hujus Pontificatus, quem non ob merita nostra, sed propter suam magnam bonitatem, Dei Omnipotentis providentia Nobis commisit, cernentes jam tum in quas perturbationes temporum, quotque incommoda rerum fere omnium nostra Pastoralis sollicitudo, & vigilia esset vocata; cupiebamus quidem mederi Christianæ Reip. malis, quibus illa jamdudum vexata, & propemodum oppressa est: sed ipsi etiam, ut homines, circumdati infirmitate, ad tantum onus tollendum impares vires nostras esse sentiebamus. Nam quum pace opus esse intelligeremus ad liberandam, & conservandam à plurimis impendentibus periculis Remp., omnia invenimus odijs, & dissentionibus plena, dissentientibus præsertim Principibus ijs inter se, quibus summa rerum penè omnis à Deo permissa est. Quum unum ovile, & unum Pastorem Dominici esse gregis, ad integritatem Christianæ Religionis, & ad cœlestium bonorum spem in nobis confirmandam, necessarium duceremus; schismatis dissidijs, hæresibus erat Christiani nominis divulsæ jam penè, & lacerata unitas. Quum tutam, atque munitam ab infidelium armis, atque insidijs Rempubicam optaremus; nostris erratis, nostræque cunctorum culpæ, Dei videlicet iræ peccatis nostris imminente, Rhodus fuerat amissa, Hungaria vexata, conceptum, & meditatum contra Italian, contraque Austriam, & Illyricum terra, marique bellum: quum impius, & immitis hostis noster Turca nullo tempore requiesceret; nostrumque inter se odia, & dissensiones, suam bene gerendæ rei occasionem duceret. Igitur, ut dicebamus, in tantâ hæresum, dissensionum, bellorumque tempestate, tantisque excitatis fluctibus, quum essemus ad moderandam, & gubernandam *Petri* naviculam vocati, nec viribus ipsi

Hebr. 5.

Joan. 10.

A

nostris

2
 Nostris satis fideremus: primùm coniecimus in Domino cogitatus Nostros, ut ipse nos nutriret, animumque Nostrium firmitate, & robore, mentem consilio, sapientiâque instrueret. Deindè animo repetentes, Majores Nostros, sapientia admirabili, & sanctitate præditos, sæpe in summis Christianæ Reipub. periculis remedium optimum, atque opportunissimum, Oecumenica Concilia, & Episcoporum generales conventus adhibuisse; ipsi quoque animum ad Generale habendum Concilium adjecimus; exquisitisque Principum sententijs, quorum Nobis videbatur utilis in primis, & opportuna ad hanc rem esse consensio, quum eos tunc non alienos ab hoc tam sancto opere invenissemus, Oecumenicum Concilium, & Generalem eorum Episcoporum, aliorumque Patrum, ad quos pertineret, Conventum in Civitate Mantuæ indiximus, anno Incarnationis Domini, sicut Literis, & monumentis nostris testatum est, millesimo quingentesimo trigesimo septimo, Pontificatus Nostri tertio, ad x. Kalend. Jun. inchoandum; spem prope certam habentes fore, ut, cum illic in nomine Domini essemus congregati; ipse, sicut promisit, Dominus in medio nostrum assuturus, & bonitate, ac misericordiâ suâ omnes temporum procellas, omniaque pericula Spiritus sui faciliè depulsurus esset. Sed, ut semper insidiatur pijs actionibus humani generis hostis, primùm, contrâ omnem spem, & expectationem nostram, denegata fuit Nobis Mantuana Civitas, nisi aliquas condiciones subiremus ab institutis Majorum nostrorum, & conditione temporum, nostraque, ac hujus Sanctæ Sedis, ac nominis Ecclesiastici dignitate, libertateque prorsus alienas; quas in alijs nostris Literis expressimus. Quapropter alium invenire locum, aliamque deligere Civitatem necesse habuimus; quæ quum non statim nobis occurreret idonea, & apta; ad sequentes Kal. Nov. prorogare Concilij celebrationem fuimus coacti. Interim sevus, & perpetuus hostis noster Turca ingenti classe Italiam adortus, aliquot oppida in litoribus Apuliæ cepit, vastavit, diripuit, prædas hominum abegit: Nos in maximo timore, & periculo omnium, muniendis litoribus nostris, finitimisque auxilio juvandis fuimus occupati: nec tamen intereâ destitimus consulere, & hortari Christianos Principes, ut de idoneo ad habendum Concilium loco quid sentirent, Nobis exponerent; quorum quum essent incertæ, varizque sententiæ, tempusque diutius, quàm erat opus, videretur extrahi; Nos optimo animo, atque, ut arbitramur, etiâ consilio, Vincentiam elegimus, Urbem copiosam, & Venetorum, qui eam No-
 bis

3

bis concedebant, virtute, auctoritate, potentia quum aditum patentem, tum stationem omnibus liberam, atque tutam in primis in se habentem. Sed quum jam tempus longius progressum esset; novæque Urbis electionem omnibus significari conveniret, jamque Kalendæ Nov. appetentes facultatem hujus divulgationis excluderent, hyemisque esset propinqua: rursus altera prorogatione tempus Concilij differre in proximum sequens ver, Maijque futuras Kalendas, compulsi fuimus. Qua re firmiter constituta, atque decreta, quum & Nos ipsos, & cœtera omnia ad eum bene agendum, Deo juvante, celebrandumque Conventum pararemus, plurimum reputantes interesse quum celebrationis Concilij, tum universæ Christianæ Reipub. Christianos Principes pace inter se, & concordia consentire; charissimos in Christo filios Nostros, Carolum Romanorum Imperatorem semper Augustum, & Christianissimum Regem Franciscum, duo præcipua Christiani Nominis firmamenta, atque subsidia, orare, atque obsecrare institimus, ut ad colloquium inter se, & Nobiscum unâ convenirent; quorum quidem apud utrumque Literis, Nuntijs, & à Latere Nostro missis, ex Venerabilium Fratrum Nostrorum numero, Legatis sepissimè egeramus, ut ex similitate, & dissidijs ambo in unum fœdus, & piam amicitiam vellent convenire, labentibusque succurrere Christianis rebus: quarum servandarum quum esset illis potestas à Deo præcipuè tributa, si id non agerent, & ad commune Christianorum bonum sua consilia non dirigerent, acris, & severa ratio eidem Deo ab ipsis reddenda esset. Qui aliquando precibus Nostris annuentes, Nicæam se contulere: quò Nos quoque longum iter, & senili ætati nostræ vehementer contrarium, Dei, & pacis conciliandæ causa suscepimus: neque prætermisimus intereà, quum tempus Concilij præstitutum, Kalendæ videlicet Majæ appropinquarent, tres Legatos summæ virtutis, ac auctoritatis, à Latere Nostro, de numero eorundem Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Vincentiam mittere, qui initium Concilij facerent; Prælatosque undique venientes exciperent, & ea, quæ judicaret esse opus, agerent, & tractarent; quoad Nos, ab itinere, & negotio pacis reversi, omnia accuratius dirigere possemus. Interim verò in illud sanctum opus, maximèque necessarium, tractationem videlicet pacis inter Principes, incubuimus, & quidem omni animi studio, omni pietate, ac diligentia. Testis est Nobis Deus, cujus freti clementia, Nosmetipsos itineris, & vitæ periculo exposuimus. Nostra testis conscientia, quæ nihil ha-

4
bet in hac re quidem, in quo Nos arguat, aut prætermis-
se, aut non quæsitæ ad pacificandum occasionis. Principes
ipsi testes, quos tam sæpè, tamquæ vehementer Nuntijs,
Literis, Legatis, monitis, hortatu, precibusque omnibus
obsecravimus, ut similitates deponerent, ut societatem
coirent, ut Christianæ Reipub. in maximum, & propin-
quum jam adductæ discrimen, communibus studijs, & sub-
sidijs opitulerentur. Jam verò testes illæ vigilæ, atque cu-
ræ, illi diurni, nocturnique animi Nostri labores, gravef-
que sollicitudines, quas ob hanc rem, & causam plurimas
jam suscepimus: nec tamen ad optatum exitum Nostra con-
silia, & acta adhuc perducta sunt. Ità enim visum Do-
mino Deo est: quem tamèn non desperamus aliquandò
optata Nostra benignius respecturum. Ipsi quidem, quan-
tum in Nobis fuit, nihil, quod esset Nostro Pastoralis Offi-
cio debitum, in hac re omisimus. Quòd si qui sunt, qui
actiones pacis Nostras in aliam interpretentur partem, do-
lemus quidem, sed tamèn in dolore Nostro gratias Deo
Omnipotentì agimus, qui ad exemplum, & Doctrinam pa-
tientiz Nostre suos voluit Apostolos haberi dignos, qui
prò nomine Jesu, qui Pax Nostra est, contumeliam pare-
rentur. Verum in illo congressu, colloquioquæ Nostro,
quod Nicææ habitum est, etsi, peccatis Nostris impedi-
tibus, inter duos Principes vera, & perpetua pax non po-
tuit confici, induciæ tamen decennales factæ sunt: qua-
rum opportunitate Nos sperantes, & Sacrum Concilium
commodius celebratum iri, & deindè ex Concilij aucto-
ritate perfici posse pacem; apud Principes institimus, ut
& ipsi venirent ad Concilium, & Prælatos suos præsentés
ducerent, absentesque accerferent. Qui quùm de utroque se
excusassent: quod & ipsis redire in regna sua tùm necesse
esset, & Prælatos, quos secum habuissent, itinere, atque
impendiis fessos, atque exhaustos, recreari, & refici oport-
eret, Nos hortati sunt, ut aliam quoque prorogationem
temporis habendi Concilij decerneremus. Quà in re con-
cedendà quùm essemus aliquantùm difficiles, Literas inter-
rim à Legatis Nostris, qui Vincentiæ erant, accepimus,
transacto jam, & longius præterito Concilij ineundi die,
unum vix, aut alterum ex externis Nationibus Prælatus
Vincentiam se contulisse. Quo Nuntio accepto, quùm vi-
deremus, eo tempore nulla jam ratione haberi Concilium
posse, ipsis Principibus concessimus, ut differretur tempus
agendi Concilij usquæ ad Sanctum Pascha, diemque Fe-
stum futuræ Dominicæ Resurrectionis. Cujus nostri præ-
cepti, expectationisque Decretæ Literæ Genus Anno In-
carna-

Aldr. 5. in
fin: & 2. Cor.
11. 2. g.

carnationis Domini M. D. XXXVIII. iv. Kal. Julij factæ, publicatæque sunt; atque hanc dilationem eò propensius fecimus, quòd pollicitus est nobis uterque Princeps, Legatos suos Romam ad Nos se missurum, ut ea, quæ ad perfectionem pacis reliqua essent, nequè Nicææ ob brevitatem temporis potuerant omnia confici, Romæ commodius coram Nobis agerentur, & tractarentur, & ob hanc rationem etiam à Nobis ambo petierunt, ut hæc pacificationis procuratio Concilij celebrationi præponeretur; quum ipsum Concilium, pace facta, multo deinde utiliùs, & salutariùs Christianæ Reipub. futurum esset; semper enim hæc pacis spes Nobis injecta Principum Nos voluntatibus assentiri hortata est: quam spem vehementer auxitpost discessum à Nicæa Nostrum ipsorum duorum Principum inter se benevola, amicaque congressio: quæ, maxima Nostrâ cum lætitiâ, à Nobis intellecta, confirmavit Nos in bonâ spe, ut tandem aliquandò Nostras preces apud Deum exauditas, & vota pacis accepta esse crederemus. Hanc igitur pacis conclusionem quum, & expeteremus, & urgeremus, nec solum duobus antedictis Principibus, verum etiam charissimo in Christo Filio Nostro Ferdinando, Regi Romanorum, videretur, actionem Concilij, nisi pace factâ, suscipi non oportere; cunctique à Nobis per Literas, suosque Oratores contenderent, ut alias rursus temporis prorogationes faceremus; præcipue autem instaret Serenissimus Cæsar, promississe se demonstrans ijs, qui à Catholica unitate dissentiant, se operam suam apud Nos interpositurum, ut aliqua concordie ratio iniretur; quod ante suam in Germaniam professionem aptè non posset fieri. Nos, eadem semper spe pacis, & tantorum Principum voluntate adducti, quum præsertim cerneremus, nè ad dictum quidem Resurrectionis Festum alios Prælatos Vincentiam convenisse, prorogationis nomen jam fugientes, quod tam sæpè frustra fuerat repetitum, celebrationem Generalis Concilij ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum suspendere maluimus: itaque fecimus, & de suspensione hujusmodi Literas ad singulos supradictorum Principum decimâ die Junij MDXXXIX. dedimus, sicut ex illis perspicue potest intelligi. Eâ itaque suspensione necessariò per nos factâ, dum tempus illud magis idoneum à Nobis, pacisque aliqua conclusio expectatur; quæ & dignitatem postea, frequentiamque Concilio, & Christianæ Reip. præsentiorum salutem erat allatura; Christianæ interea res in deterius quotidie prolapsæ sunt, Hungaris, Rege ipsorum mortuo, Turcam vocantibus; Ferdinando Rege bellum in eos mo-
yente;

vente; Belgis ad defectionem à Cæsare ex parte quadam incitatis: cujus defectionis comprimendæ causa per Galliam amicissimè, & cum Rege Christianissimo concordissimè; magno benevolæ inter eos voluntatis indicio transiens in Belgas Serenissimus Cæsar, & illinc deinde in Germaniam profectus, Conventus Germaniæ Principum, & Civitatum, tractandæ ejus, quam dixerat, concordiæ causa habere cœpit. Sed quum, ipse pacis jam deficiente, ille quoque modus curandæ in Conventibus, tractandæque concordiæ ad majores potiùs discordias concitandas aptus esse videretur; inducti fuimus ad pristinum Concilij Generalis remedium reverti, idque per Legatos Nostros S. R. E. Cardinales, ipsi Cæsari obtulimus; quod etiam postremò, & præcipuè in Ratiponensi Conventu egimus; quum illic dilectus filius Noster, Gaspar tit. S. Praxedis, Cardinalis Contarenus, summa doctrina, & integritate Legatum Nostrium ageret; nam quum, id, quod ne accideret, antea veriti eramus, ex ejus Conventus sententia peteretur à Nobis, ut ab Ecclesia dissentientium quosdam tolerandos declararemus, quoad per Oecumenicum Concilium illi excuterentur, & deciderentur; idque Nobis, ut concederemus, neque Christiana, & Catholica veritas, neque Nostra, & Sedis Apostolicæ dignitas permetteret; palam potius Concilium, ut quàm primum fieret, proponi mandavimus. Neque verò in alia unquam sententia, & voluntate fuimus, quàm ut primo quoque tempore Concilium Oecumenicum, & Generale congregaretur; sperabamus enim ex eo & pacem populo Christiano, & Christianæ Religionis integritatem posse recuperari: verumtamen id cum bona gratia, & voluntate Christianorum Principum habere volebamus. Quam voluntatem dum expectamus; dum observamus tempus absconditum, tempus beneplaciti tui, o Deus; aliquando tandem decernere compulsi sumus, omne esse tempus beneplacitum Deo, quum de rebus sanctis, & ad Christianam pietatem pertinentibus consilia incuntur. Quapropter videntes, maximo quidem animi Nostri cum dolore, rem Christianam quotidie in pejus ruere, Hungaria a Turcis oppressa, Germanis periclitantibus, cœteris omnibus metu, mœroreque afflictis, nullius jam Principis consensum expectare, sed tantum Dei Omnipotentis voluntatem, & Christianæ Reip. utilitatem attendere constituimus. Itaque quum Vincentiam ampliùs non haberemus, cupere musque quum universæ Christianorum salutem, tum Germanicæ Nationis incommodis in eligendo per Nos Novi Concilij habendi loco consulere; aliquotque locis propositis, ipsam Tri-

Tridentinam Civitatem ab ipsis desiderari videremus: Nos etsi in citeriore Italiâ commodius omnia tractari posse iudicabamus, ad eorum tamèn postulationes Nostram voluntatem paternâ charitate defleximus. Itaque Tridentum Civitatem elegimus: quâ in Civitate Oecumenicum Concilium ad proximè venturas Kalendas Novemb. haberetur, idoneum locum illum statuentes, quo ex Germaniâ quidè alijsquè Germaniz finitimis Nationibus facillimè, ex Galliâ, Hispaniâ, ceterisque Provincijs remotioribus non difficiliter Episcopi, & Prælati convenire possent. Dies autem Concilij ea à Nobis spectata est, quæ spatium in se haberet, & publicandis per Christianas Nationes Nostri hujus Decreti, & facultatis omnibus Prælati ad veniendum tribuendæ. Quo minùs autem annum tempus præfiniremus mutando Concilij loco, sicut quibusdam constitutionibus aliàs præscriptum est, ea res fuit in causâ, quòd longius extrahi spem sanandæ aliquâ in parte Christianæ Reip., quæ tot detrimentis, & calamitatibus affecta est, noluimus: & tamèn videmus tempora: agnoscimus difficultates: quid sperari possit ex consilijs nostris, incertum esse intelligimus. Sed quia scriptum est: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet: magis Dei clementiæ, & misericordiæ confidere, quàm Nostræ imbecillitati diffidere constituimus. Sæpe enim sit in bonis operibus incipiendis, ut, quod humana consilia non valent, divina virtus efficiat. Hujus igitur ipsius Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, ac Beatorum ejus Apostolorum Petri, & Pauli auctoritate, quâ Nos quoque in terris fungimur, freti, atque subnixi, de Venerabilium item Fratrum Nostrorum, S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, sublata, amotâque suspensione, de quâ suprâ commemoratum est, quam per præsentem tollimus, & amovemus, Sacrum Oecumenicum, & Generale Concilium in Civitate Tridentina, loco commodo, & libero, omnibusquè Nationibus opportuno, ad Kal. proximas Novemb. anni præsentis ab Incarnatione Domini MDXLII, incipiendum, prosequendum, &, eodem Domino adjuvante, ad ipsius gloriam, atque laudem, & Christiani totius Populi salutem, absolvendum, perficiendumquè indicimus, annuntiamus, convocamus, statuimus, atque decernimus; omnes omnibus ex locis tam Venerabiles Fratres Nostros Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos Filios Abbates, quàm alios quoscumquè, quibus jure, aut privilegio in Concilijs Generalibus residendi, & sententias in eis dicendi permissa potestas est, requirentes, hortantes, admonentes, ac nihilominus eis vi
juris;

jurisjurandi, quod Nobis; & huic Sanctæ Sedi præstiterunt; ac sanctæ virtute obedientiæ, alijsquæ sub pœnis, jure, aut consuetudine in celebrationibus Conciliorum adversus non accedentes ferri, & proponi solitis, mandantes, arctèque præcipientes, ut ipsimet, nisi fortè iusto detineantur impedimento, de quo tamen fidem facere compellantur, aut certè per suos legitimos Procuratores, & Nuntios, Sacro huic Concilio omninò adesse, & interesse debeant. Supra autem dictos, Imperatorem, Regemquæ Christianissimum, necnon cæteros Reges, Duces, Principes, quorum præsentia, si aliàs unquam, hoc quidè tempore, maxime Sanctissimæ Christi Fidei, & Christianorum omnium futura est salutaris, rogantes, atquæ obsecrantes per viscera misericordiæ Dei, & Domini Nostri Jesu Christi, cujus Fidei veritas, & religio, & intus, & extrà gravitèr jam oppugnatur, ut, si salvam volunt Christianam esse Remp., si se Domino obstrictos, & obligatos prò maximis illius ergà se beneficijs intelligant, nè deferant ipsius Dei causam, & negotium; ipsimet ad Sacri Concilij celebrationem veniant, in quo ipsorum pietas, atquæ virtus communi utilitati, salutique suæ, ac cæterorum & temporali, & æternæ, plurimum est profutura. Sin autem [id, quod nollemus] accedere ipsi non poterunt; at graves saltem viros Legatos cum auctoritate mittant, qui personam Principis sui quisquæ, & cum prudentiâ, & cum dignitate possint in Concilio referre. In primis verò ut id curent, quod ipsis facillimum est, ut ex suis cujusquæ Regnis, ac Provincijs Episcopi, & Prælati sine tergiversatione, & morâ ad Concilium profiscantur; quod maxime quidè à Prælati, Principibusquæ Germaniæ Deum ipsum, atquæ Nos impetrare æquum est: ut quum eorum præcipue causâ, ipsisque cupientibus Concilium indictum sit, & in eâ Civitate indictum, quæ ab eis est desiderata, non graventur ipsi suâ cunctorum præsentia id celebrare, & ornare; quò melius, atquæ commodius, quæ ad integritatem, & veritatem Christianæ Religionis, quæ ad bonorum morum reductionem, emendationemquæ malorum, quæ ad Christianorum inter se tam Principum, quàm Populorum pacem, unitatem, concordiamquæ pertineant, & quæ ad repellendos impetus Barbarorum, & Infidelium, quibus illi universam Christianitatem obruere moliantur, sint necessaria, Deo, nostris consultationibus præcunte, & lumen sapientiæ suæ, ac veritatis mentibus nostris præferente, agi in dicto Sacro Oecumenico Concilio, & conspirante omnium charitate, consuli, tractari, conscribi, ad optatosquæ

9

que exitus deduci, quamprimùm, & quamoptimè possint. Atque ut Nostre hz Literæ, & quæ in eis continentur, ad notitiam cunctorum, quorum oportet, perveniant, ne-
vè quis illorum ignorantiz excusationem prætetat, quùm præsertim etiam non ad omnes eos, quibus nominatim il-
læ essent intimandæ, tutus forsitan pateat accessus, volu-
mus, & mandamus, ut in Basilicâ Vaticanâ Principis A-
postolorum, & in Ecclesiâ Lateranensi, quùm ibi multi-
tudo Populi ad audiendam rem divinam congregari solita
est, palàm clarâ voce per Curiz Nostre Cursores, aut No-
tarios aliquos publicos legantur, lectæque in valvis dicta-
rum Ecclesiarum, itèmq; Cancellariæ Apostolicæ Portis,
& Campi Floræ solito loco affigantur, ubi ad lectionem,
& notitiam cunctorum aliquandiù expositæ pendeant: qu-
ùmque inde amovebuntur, earum nihilominus exempla in
eisdem locis remaneant affixa. Nos enim per lectionem,
publicationem, affixionemque hujusmodi, omnes, & quos-
cumque, quos antedictæ Nostre Literæ comprehendunt,
post spatium duorum Mensium à die Literarum publica-
tionis, & affixionis, ità volumus obligatos esse, atque
adstrictos, ac si ipsismet illæ coràm lectæ, & intimatæ es-
sent, transumptis quidem earum, quæ manu publici No-
tarij scripta, aut subscripta, & sigillo personæ alicujus Ec-
clesiasticæ in dignitate constitutæ munita fuerint, ut fides
certa, & indubitata habeatur, mandamus, atque decerni-
mus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam
nostre indictionis, annuntiationis, convocationis, statuti,
decreti, mandati, præcepti, & obsecrationis infringere,
vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten-
tare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
Beatorum Petri, & Paulli Apostolorum ejus, se noverit
incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno
Incarnationis Dominicæ MDXLII., XI. Kalend. Jun. Pon-
tificatus Nostri anno VIII.

Blosius.

Hier. Dana.

SESSIO PRIMA
Sacroſancti Oecumenici, & Generalis
 CONCILII TRIDENTINI

SUB PAULO III. PONT. MAX.

Celebrata die XIII. Menſis Decembris Anno Domini MD XLV.

Decretum de inchoando Concilio.

DLACETNE' vobis, ad laudem, & gloriam
 Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, &
 Filij, & Spiritus Sancti, ad incrementum,
 & exaltationem Fidei, & Religionis Chri-
 stianæ, ad extirpationem hæresum, ad pa-
 cem, & unionem Ecclesiæ, ad reforma-
 tionem Cleri, & Populi Christiani, ad
 depressionem, & extinctionem hostium Christiani Nomi-
 nis, decernere, & declarare Sacrum Tridentinum, & Ge-
 nerale Concilium incipere, & incæptum esse? *Responde-*
runt, Placet.

Antunez de Donat. Reg. lib. 2., cap. 24., n. 13., 25., & seqq.
Cabassut. in Histor. Concilior., Verb. Concil. Tridentinum,
pag. 580., n. 1.

Cohellius in Notit. Cardinalat., pag. 55., lit. E.

Cucch. in Instit. Major., lib. 2., tit. 3., n. 2., & seqq.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. tom. 1., tract. 3. de Concil., cap.
3., n. 2., & cap. 6. per tot.

Petra ad Constit. Apostol. tom. 2., pag. 349., n. 39.

Pignattel. in Consult. Canon. tom. 10., Consult. 147., n. 10.

Rubeus in Adnot. ad Decis. 90., n. 291.

Et quum proxima sit celebritas Nativitatis Domini No-
stri Jesu Christi, & subsequantur alix Festivitates labentis,
& incipientis anni; placetne vobis, primam futuram Ses-
sionem habendam esse die Jovis post Epiphaniam, quæ
erit septima Mensis Jan. Anno Domini MDXLVI? *Res-
ponderunt, Placet.*

SESSIO SECUNDA

Celebrata die XII. Mensis Januarij MDXLVI.

Decretum de modo vivendi, & alijs in Concilio servandis.

Sacrofancta Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legi-
time congregata, in eâ presidentibus eisdem tribus Apo-
stolicæ Sedis Legatis, agnoscens cum Beato Jacobo Apo-
stolo, quod omne datum optimum, & omne donum per-
fectum defusum est, descendens à Patre luminum, qui
ijs, qui postulant à se sapientiam, dat omnibus affluen-
ter, & non impropert eis; & simul sciens, quod initium
sapientiæ est Timor Domini; statuit, & decrevit, omnes,
& singulos Christianos in Civitate Tridentina congre-
gatos, exhortandos esse, prout exhortatur, ut se à malis,
& peccatis hastenus commissis emendare, ac de cætero in
timore Domini ambulare, & desideria carnis non perfec-
re, orationibus insistere, sæpius confiteri, Eucharistiæ Sa-
cramentum sumere, Ecclesias frequentare, præcepta deni-
quæ Dominica, quantum quisque poterit, adimplere, nec
non quotidie pro pace Principum Christianorum, & uni-
tate Ecclesiæ privatim orare velint: Episcopos verò, &
quoscumque alios in ordine sacerdotali constitutos, Oe-
cumenicum Concilium in eâ Civitate concelebrantes, ut as-
sidue in Dei laudes incumbere, hostias, laudes, & preces
offerre, Sacrificium Missæ, quolibet saltem die Dominico,
in quo Deus lucem condidit, & à mortuis resurrexit, ac
Spiritus Sanctum in Discipulos infudit, peragere satagant,
facientes, sicut idem Spiritus Sanctus per Apostolum præ-
cipit, obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum
actiones, pro Sanctissimo Domino Nostro Papa, pro Im-
peratore, pro Regibus, & cæteris, qui in sublimitate con-
sistunt, & pro omnibus hominibus: ut quietam, &
tranquillam vitam agamus, pace fruamur, & fidei incre-
mentum vidamus. Præterea hortatur, ut jejulent saltem
singulis sextis ferijs in memoriam Passionis Domini, &
elemo-

Infra Sessio.
21. in Decreto
de observandis
in cel. Miss.

elemosynas pauperibus erogent: in Ecclesià autem Cathedrali singulis quintis ferijs celebretur Missa de Spiritu Sancto, cum Litanijs, & alijs orationibus ad hoc institutis: in alijs verò Ecclesijs eadem die dicantur ad minus Litaniæ, & orationes: tempore autem, quo Sacra peraguntur, colloctiones, & confabulationes non fiant: sed ore, & animo celebranti assistatur.

Cabassut in *Histor. Concilior. verb.* Concilium Tridentinum, pag. 580., n. 1.

II. Et quoniam oportet Episcopos esse irreprehensibiles, sobrios, castos, domui suæ bene præpositos;

Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 3., n. 1.*

III. Hortatur etiam, ut ante omnia quilibet in mensa servet sobrietatem, moderationemque ciborum;

Vid. *Sess. 25., cap. 1., n. 4. de Reform.*

IV. Deinde quum in eo loco sæpe otiosi sermones oriri solent, ut in ipsorum Episcoporum mensis divinarum Scripturarum lectio admisceatur:

Campanil. in *Diversor. Jur. Canon., Rubr. 4., n. 2.*

V. Familiars verò suos unusquisque instruat, & erudiat, nè sint rixosi, impudici, elati, blasphemii, & voluptatum amatores; vitia demum fugiant, & virtutes amplectantur; & in vestitu, & cultu, & omnibus actibus honestatem præferant, sicut decet Ministros Ministrorum Dei.

Alzedo de *Precellent. Episcop. dignit., cap. 5., pag. 55., n. 39.*

Pax Jordan. in *Elucubr. tom. 1. lib. 2. tit. Unic. sub n. 15.*

Vers. Et in Tridentino.

Ugolin. de *Offic., & potest. Episcop., par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ad hæc, quum hujus Sacrosancti Concilij precipua cura, sollicitudo, & intentio sit, ut, propulsatis hæresum tenebris, quæ per tot annos operuerunt terram, Catholicæ veritatis lux, Jesu Christo, qui vera Lux est, annuente, candor, puritasque resfulgeat; & ea, quæ reformatione egent, reformentur: ipsa Synodus hortatur omnes Catholicos hic congregatos, & congregandos, atque eos præsertim, qui sacrarum Litterarum peritiam habent, ut sedulâ meditatione diligenter secum ipsi cogitent, quibus potissimum vijs, & modis ipsius Synodi intentio dirigi, & optatum effectum fortiri possit; quò maturius, & consultius damnari damnanda, & probanda probari queant: ut per totum orbem omnes uno ore, & eadem fidei confessione glorificent Deum, & Patrem Domini Nostri Jesu Christi.

In sententijs verò dicendis, juxta Toletani Concilij statum, in loco benedictionis confidentibus Domini Sacerdo,

1. Tim. 3.

Tit. 2. 1. Tim.
3. c. 6. 2. qu. 7.
cum sim.
Concil. Tolet.
III. c. 7.
Conc. Rhemen.
c. 27.
Eul. in 4. Decr.
& infra Sess. 25.
c. 1. de refor. c.
Pro reverentia
Dil. 44.

Conc. Tolet.
II. c. 1. Conc.
Constantin. Sess.

DE MODO VI-
VENDICANDIS
IN CONCILIO
SERVANDIS.

1. in princ. c.
In loco 3, 3, 4
Vide & 4. To-
let. c. 3.

Idem in con-
clusionem repeti-
tur. Episcopis
forma præsen-
ta est 1. Eric.
c. 24, & c. Epi-
scopos 17. Dill.

14
cerdotibus; nullus debeat, aut immodestis vocibus perstre-
pere, aut tumultibus perturbare; nullis etiam falsis, vani-
vis, aut obstinatis disceptationibus contendere: sed,
quidquid dicatur, sic mitissima verborum prolatione tem-
peretur, ut nec audientes offendantur, nec recti iudicii
acies perturbato animo inflectatur.

Insuper ipsa Sacra Synodus statuit, ac decrevit, quod
si forte contigerit aliquos debito in loco non sedere, &
sententiam, etiam sub verbo, *Placet*, proferre, Congrega-
tionibus interesse, & alios quoscumque actus facere, Con-
cilio durante, nulli propter præjudicium generetur, nul-
lique novum jus acquiratur.

*Deinde indicta fuit futura Sessio ad diem Jovis, quartam
Mensis Febr. proxime venturi.*

SESSIO TERTIA

Celebrata die IV. Mensis Februarij MDXLVI.

Decretum de Symbolo Fidei.

IN NOMINE SANCTÆ, ET INDIVIDUÆ TRINITATIS,
PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI.

HÆc Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridenti-
na Synodus, in Spiritus Sancto legitime congregata,
in ea præsidentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Lega-
tis, magnitudinem rerum tractandarum considerans, præ-
sertim earum, quæ duobus illis capitibus, de extirpandis
hæresibus, & moribus reformandis, continentur, quorum
causa præcipue est congregata; agnoscens autem cum Apo-
stolo, non esse sibi colluctationem adversus carnem, &
sanguinem, sed adversus spirituales nequitias in cœlesti-
bus, cum eodem omnes, & singulos in primis hortatur,
ut confortentur in Domino, & in potentia virtutis ejus,
in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possint omnia
tela nequissimi ignea tingere, atque galeam spei salu-
tis accipiant, cum gladio spiritus, quod est Verbum Dei.
Itaque, ut hæc pia ejus sollicitudo principium, & progres-
sum suum per Dei gratiam habeat, ante omnia statuit,
& decernit, præmittendam esse confessionem Fidei, Patrum
exempla in hoc secuta, qui sacratioribus Conciliis hoc
scutum contra omnes hæreses, in principio suarum actio-
num apponere consuevere: quo solo aliquando, & infideles
ad fidem traxerunt, hæreticos expugnaverunt, & fideles con-
firmarunt. Quare Symbolum Fidei, quo sancta Romana
Ecclesia utitur, tanquam principium illud, in quo omnes,
qui

Ephes. 6.

Ephes. 6.

Conc. Nicæn.
Conc. com. 120
11. 1. Conc.
Eph. 1. 1. 1.
H. 1. 1. 1. 1.
A. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.
c. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1.

qui fidem Christi profitentur, necessario conveniunt: ac fundamentum firmum, & unicum, contra quod portæ Inferi nunquam prævalebunt, totidem verbis, quibus in omnibus Ecclesijs legitur, exprimendum esse censuit: quod quidem ejusmodi est. CREDO in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem Cœli, & Terræ, visibilibus omnium, & invisibilibus; & in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula; Deum de Deo, Lumen de Lumine, Deum verum de Deo vero; genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis, & Incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & Homo factus est: crucifixus etiam pro Nobis, sub Pontio Pilato passus, & sepultus est: & resurrexit tertiâ die secundum Scripturas: & ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris: & iterum venturus est cum gloriâ judicare vivos, & mortuos; cujus Regni non erit finis: & in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem; qui ex Patre, Filioque procedit; qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur; qui locutus est per Prophetas: & unam sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum: & expecto Resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen.

Indictio future Sessionis.

Eadem Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, in eâ præsidentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, intelligens multos Prælatos ex diversis partibus accinctos esse itineri, nonnullos etiam in viâ esse, quo huc veniant, cogitantque omnia ab ipsa Sacra Synodo decernenda eò majoris apud omnes existimationis, & honoris videri posse, quò majori fuerint, & pleniori Patrum consilio, & præsentia sancita, & corroborata; statuit, & decrevit, futuram Sessionem post præsentem celebrandam esse die Jovis, quæ subsequetur Dominicam *Letare*, proximè futuram: interim tamèn non differri discussionem, & examinationem eorum, quæ ipsi Synodo discutienda, & examinanda videbuntur.

SESSIO QUARTA

Celebrata die VIII. Mensis Aprilis Anno MDXLVI.

Decretum de Canonicis scripturis.

- I. **S**acrofancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in eà eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuò ante oculos proponens, ut, sublati erroribus, puritas ipsa Evangelij in Ecclesià conservetur; quod promissum antè per Prophetas in Scripturis sanctis, Dominus Noster Jesus Christus, Dei Filius, proprio ore primum promulgavit, deinde per suos Apostolos, tanquam fontem omnis, & salutaris veritatis, & morum disciplinæ, omni creaturæ prædicari jussit; perspicuensque hanc veritatem, & disciplinam contineri in Libris scriptis, & sine scripto traditionibus,
- Serm. 31. 1.*
Math. & Marc. ult.
- Merbesius in *Sum. part. 1., qu. 4., pag. 4.*
Natalis Alexander in *Theolog. Dogmat., & Moral. lib. 1. de Fide, & Symb., art. 2., pag. 8.*
- II. quæ ab ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu Sancto dictante, quasi per manus traditæ, ad Nos usque pervenerunt;
- 2 He. 1. e. Ecclesiasticorum, Dist. 11., & c. Quilum Marthe de celeb. Miss. Coac. Senonense tempore Clement. VII. dec. 5*
- Amort. in *Demonstrat. crit. Christ. Relig. part. 1., q. 3., pag. 12.*
Bellarminus de *Verbo Dei lib. 4., cap. 2., pag. 80.*
Canus de *Loc. Theologic. lib. 3., cap. 5., pag. 97., & seq.*
Simonet. tom. 2. *Instit. Theolog. tract. 9., disput. 4., art. 1., pag. 334.*
- III. orthodoxorum Patrum exempla secuta, omnes libros tam veteris, quam novi Testamenti, quum utriusque unus Deus sit auctor,
- Gravina lib. 4. *Cathol. Præscript. Controv. 2. special. art. 1., & 2., pag. 28., & seq.*
De Turre tract. 1. in *Instit. ad Verbi Dei scripti intelligentiam, qu. 2., art. 2., & 3., pag. 19., & seq.*
- IV. nec non traditiones ipsas, tum ad fidem, tum ad mores pertinentes, tamquam vel ore tenus à Christo, vel à Spiritu Sancto dictatas, & continuâ successione in Ecclesià Catholica conservatas pari pietatis affectu, ac reverentiâ suscepit, & veneratur.
- Bannes in 2. 2. *S. Thom. qu. 1., art. 10., conclus. 5., pag. 372.*
Casini in *Encyclopedia Sac. script. disp. prævia 9., pag. 72.*
Æstius in *Epistol. 2. ad Thessalonicenses cap. 2., pag. 75.*
L'Herminier tom. 8. *Summ. Theolog. tract. de fid., pag. 209.*
Pignattel. in *Consult. Canon. tom. 1., Consult. 148., n. 5.*
Siandus

Siandus in Lexico Polemico Verb. Luterus pag. 450.

- V. Sacrorum verò librorum Indicem huic Decreto adscribendum censuit: ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò infrascripti; Testamenti veteris, quinque Moyse, id est, Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium; Josue, Judicum, Ruth, quatuor Regum, duo Paralipomenon, Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Nehemias, Tobias, Judith, Hester, Job, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabola, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Jeremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel, duodecim Prophetæ minores, idest, Osea, Joel, Amos, Abdias, Jonas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias, duo Machabæorum, primus, & secundus. Testamenti novi, quatuor Evangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Johannem: Actus Apostolorum a Luca Evangelista conscripti: quatuordecim Epistolæ Pauli Apostoli, ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philipenses, ad Colossenses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ, Johannis Apostoli tres, Jacobi Apostoli una, Judæ Apostoli una, & Apocalypsis Johannis Apostoli.

Amort in Demonstrat. Critic. Religion. Catholic. part. 1., qu.

19., pag. 105.

Azorius in Instit. Moral. tom. 1., lib. 8., cap. 1., pag. 922.

Blanchini in Vindicijs Canonic. Scripturar. præfat. gener. cap.

1., pag. 2.

Crespius in Summ. Catholicæ Fidei Verb. Lib. Canonici pag. 565.

Gotti in Opere inscripto Veritas Christianæ Religionis tom.

1., & 2.

Graveson. in tract. de Sacra Scriptura.

- VI. Si quis autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueverunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur,

Gonct. in tract. de Fid. disp. 2., art. 1., §. 3., pag. 251.

Habert in Prolegom. Theolog. cap. 6., §. 3., pag. 47.

Natal. Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. lib. 1. de Fide, art. 2., pag. 15.

Suarez de Fide tract. 1., disp. 4., sect. 3. pag. 192.

- VII. pro Sacris, & Canonicis non suscepit; & traditiones prædictas sciens, & prudens contempserit; anathema sit.

Bellarminus de Verbo Dei lib. 4., cap. 6., pag. 87.

Canus de Loc. Theolog. lib. 3., cap. 6., pag. 101.

Crespesius in *Summ. Catholica Fidei Verb. Traditiones Patrum* pag. 866., & seq.

Merbesius in *Summ. part. 1., qu. 10., pag. 11.*

Pignattel. in *Consul. Canon. tom. 10., Cons. 148., n. 20.*

Omnes itaque intelligant, quo ordine, & via ipsa Synodus, post actum Fidei confessionis fundamentum, sit progressura, & quibus potissimum testimonijs, ac præsidijs in confirmandis dogmatibus, & instaurandis in Ecclesia moribus sit usura.

Decretum de editione, & usu sacrorum librorum.

- I. Insuper eadem Sacrosancta Synodus considerans, non parum utilitatis accedere posse Ecclesie Dei, si ex omnibus Latinis editionibus, quæ circumferuntur, sacrorum librorum, quænam pro authentica habenda sit, innotescat; statuit, & declarat, ut hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quæ longo tot sæculorum usu in ipsa Ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, prædicationibus, & expositionibus pro authentica habeatur; & ut nemo illam rejicere, quovis prætextu audeat, vel præsumat.
- Amort in *Demonstrat. Critic. Religionis Catholicæ. part. 1., qu. 19., pag. 106.*
- Azorius in *Instit. Moral. tom. 1., lib. 8., cap. 3., pag. 931.*
- Bannes in 1. part. *S. Thom. qu. 50., art. 8., pag. 75.*
- Bellarminus lib. 2. de *Verb. Dei cap. 10., pag. 46.*
- Calmet Tom. 2. *Dissert. in Sacr. Script. Dissert. divulgatam pag. 395.*
- Canus de *Loc. Theolog. lib. 2., cap. 13., pag. 53.*
- Casini in *Encyclopædia Sacr. Script. disput. Prævia quinta pag. 33., & seq.*
- Graveson in *Tract. de Sacr. Scriptur. part. 1., §. 6., pag. 143.*
- Gravina *Catholicar. Præscript. lib. 4. de Sacror. Biblior. version., art. 2., pag. 296.*
- De la Rua tom. 1. *controv. Theolog., controuv. 2. positiva, dub. 16., pag. 216.*
- Natalis Alexander *Dissert. 39. in Hist. Eccles. sæcul. 4., art. 5., pag. 441.*
- Pineda de *Rebus Salomonis lib. 5., cap. 8., pag. 169.*
- Simonet. de *Fid. Disput. 3., pag. 330., & seq.*
- Sixtus Senensis *Bibliothec. Sanctæ lib. 8., pag. 1101.*
- De Turre in *tract. 2. Institution. ad Verb. Dei scripti intelligentiam qu. 5., art. 8., §. 3. pag. 59.*
- Valentia in *Analyti Fidei lib. 8., cap. 5., pag. 74.*

II.

Præterea, ad coercenda petulantia ingenia, decernit, ut nemo suæ prudentiæ innixus, in rebus Fidei, & morum,

* Hæc &c. Quidam, in h.

rum ad ædificationem doctrinæ Christianæ pertinentium, Sacram Scripturam ad suos sensus contorquens, contra eum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est judicare de vero sensu, & interpretatione Scripturarum sanctarum,

Azorius in *Instit. Moral. tom. 1., lib. 8., cap. 2., qu. 1., pag. 926.*

Fuscus de *visitat. lib. 1., cap. 17., n. 18.*

Hosius de *Fide, & Symbol. cap. 18., pag. 21. a tergo, & seq.*

Lindanus *lib. 3. Panopliæ Evangelicæ pag. 108., & seq.*

Petavius in *Prolegom. in opuscul. Theolog. cap. 1., pag. 4.*

Staplesonius *lib. 10., Controv. 6., cap. 12., & seq.*

Torrensis in *Confess. Augustiniana lib. 1., cap. 7., n. 10., pag. 68.*

- III. aut etiam contra unanimum consensum Patrum, ipsam Scripturam sacram interpretari audeat; etiamsi huiusmodi interpretationes nullo unquam tempore in lucem edendæ forent.

Sic Synodus in *Tral. c. 19. quam putant. Constantiæ 6, c. E. xiii. circa 6. de ver. lig. in 6.*

Bannes in *1. part. qu. 1., art. 8., pag. 85.*

Canus de *Loc. Theolog. lib. 7., cap. 3., pag. 223.*

Catalanus *Tom. 4. in Concil. General. in Histor. Concil. Lateran. v. pag. 347.*

Gravina *Lib. 4. Cathol. Præscript. de Sacror. Biblior. interpretatione art. 4., pag. 505.*

Natal. Alex. *Dissert. 12. in sæcul. 15., & 16., art. 2., pag. 682.*

Thomassinus in *Prolegomenis Theolog. cap. 20., & seq.*

Vener. in *Exam. Episcop. lib. 4., cap. 8., n. 31.*

- IV. Qui contraveniant, per Ordinarios declarentur, & poenis à jure statutis puniantur.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Sacra Scriptura.*

- V. Sed, & impressoribus modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui jam sine modo, hoc est, putantes sibi licere quidquid liber, sine licentia Superiorum Ecclesiasticorum, ipsos Sacræ Scripturæ libros, & super illis annotationes, & expositiones quorumlibet indifferenter, sæpe tacito, sæpe etiam e mentito prælo, &, quod gravius est, sine nomine authoris imprimunt; alibi etiam impressos libros huiusmodi temere venales habent; decernit, & statuit, ut posthac Sacra Scriptura, potissimum verò hæc ipsa verus, & vulgata editio, quam emendarissimè imprimatur:

Vide infra de lib. prohibitis regula 10. Nunc etiam censura Bole Coenæ impressores librorum prohibitorum innotantur

Natalis Alex. *Dissert. 12. in Histor. Eccles. sæcul. 15., & 16., art. 2., pag. 682.*

- VI. nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quovis libros de rebus sacris sine nomine authoris; neque illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum

examinati, probatique fuerint ab Ordinario; sub pœna anathematis, & pecuniæ in canone Concilij novissimi Lateranensis appolita.

Cabassut *in Histor. Concilior. pag. 567., n. 8.*

Concina *lib. 1. in Decal. Diss. 2., cap. 11.*

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Librorum editio n. 1.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 40., n. 42.*

- VII. Et, si Regulares fuerint, ultrà examinationem, & probationem hujusmodi, licentiam quoque à suis Superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris, juxta formam suarum ordinationum.

Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 90., n. 14.*

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub. 11., cap. 13., n. 4.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 19., n. 2.*

Novar. *in Lucern. Regular. Verb. Impressio librorum num. 1. pag. 145.*

Pellizar. *de Regular. tom. 2., tit. 8., cap. 6., sect. 1., n. 58.*

Reiffensuel *in Jur. Canon. lib. 5., tit. 7., §. 3., n. 136.*

Suarcz *tom. 5. in 3. part., disput. 23., sect. 7., n. 1.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. tom. 1., adnot. 48., §. unic., n. 81.*

- VIII. Qui autem scripto eos communicant, vel evulgant, nisi antea examinati, probatique fuerint, eisdem pœnis subjaceant, quibus impressores.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2., cap. 4., Verb. Libros manuscriptos.*

- IX. Et, qui eos habuerint, vel legerint, nisi prodiderint auctores, pro authoribus habeantur.

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Librorum impressio.*

- X. Ipsa verò hujusmodi librorum probatio in scriptis detur, atque ideo in fronte libri vel scripti, vel impressi, authenticè appareat: idque totum, hoc est, & probatio, & examen, gratis fiat; ut probanda probentur, & reprobentur improbanda.

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Libror. editio n. 10.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 1., lib. 1., tit. 19., n. 64.*

- XI. Post hæc, temeritatem illam reprimere volens, quæ ad profana quæque convertuntur, & torquentur verba, & sententiæ Sacræ Scripturæ, ad scurrilia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detractiones, superstitiones impias, & diabolicas incantationes, divinationes, sortes, libellos etiam famosos; mandat, & præcipit, ad tollendam hujusmodi irreverentiam, & contemptum, ne de cætero quisquam quomodolibet verba Scripturæ Sacræ ad hæc, & similia audeat usurpare, ut omnes hujus generis homines temeratores, & violatores verbi Dei, juris, & arbitrij pœnis per Episcopos coerceantur.

Catalanus tom. 4. in Concil. Oecumenica, in Histor. Concil. Trident., pag. 372.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. ultim., sess. 2., subsect. 2., n. 40.

Engel in Jur. Canonic. lib. 1., tit. 1., §. 1., n. 7.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 19.

Simonet. tom. 2., tract. disput. 2., art. 4., pag. 309.

Tournelii tom. 1. Prælect., qu. 4., pag. 63.

Indictio futuræ Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit, & decernit; proximam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse feria quinta post Sacratissimum Festum proximum Pentecostes.

SESSIO QUINTA

Celebrata die XVII. Mensis Junij MDXLVI.

Decretum de Peccato Originali.

UT Fides Nostra Catholica, sinè qua impossibile est placere Deo, purgatis erroribus, in sua sinceritate integra, & illibata permaneat; & nè Populus Christianus omni vento doctrinæ circumferatur; quum Serpens illè antiquus, humani generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his nostris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, ejusque remedio non solum nova, sed vetera etiam dissidia excitaverit: Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, jam ad revocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere volens, sacrarum Scripturarum, & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testimonia, & ipsius Ecclesiæ judicium, & consensum sequuta, hæc de ipso peccato originali statuit, fatetur, ac declarat.

Hebr. 11.

Ephes. 4.
Genes. 3.

I.

- I. Si quis non confitetur, primum hominem Adam, quum mandatum Dei in Paradiso fuisset transgressus, statim sanctitatem, & justitiam, in qua constitutus fuerat, amisisse, * incurrisseque per offensam prævaricationis hujusmodi iram, & indignationem Dei, atque ideo mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captivitatem sub ejus potestate, qui mortis deinde habuit imperium, hoc est, diaboli,

Coroll. 1. epist.
1., c. 4.

Gen. 3.

Hebr. 2., Cone.
Africanorum 2.
c. 1.

Gonct.

Gonet. *de Virijs, & peccat. disput.* 8., *art.* 2., *pag.* 454.

* Gotti *de prim. Homin. qu.* 7., *dub.* 4., §. 1., *pag.* 241.

* Habert. *in Theolog. dogmat., & moral. tom.* 8., *de prim. homin., cap.* 5., *pag.* 151.

L' Herminier *de peccatis pag.* 393.

* Silvius *in* 1. 2. *quæst.* 81., *art.* 1.

- II. totumque Adam, per illam prævaricationis offensam, secundum corpus, & animam in deterius commutatum fuisse: anathema sit.

Boucat. *de Homin. creat. art.* 3., §. 3., & *seq.*

Droit. *de Re Sacramentar. tom.* 2., *lib.* 9., *cap.* 2., *pag.* 417.

Lauræ *in Epitom. Canon. Verb. Adam.*

I I.

Rom. 5. 1.
Cor. 15.
Conc. Arian.
can. 2., cap. 2.

Si quis Adæ prævaricationem sibi soli, & non ejus propagini asserit nocuisse; & acceptam à Deo sanctitatem, & justitiam, quam perdidit, sibi soli, & non nobis etiam cum perdidisse; aut inquinatum illum per inobedientiæ peccatum, mortem, & penas corporis tantum in omne genus humanum transfudisse, non autem, & peccatum, quod mors est animæ: anathema sit: quum contradicat Apostolo dicenti: Per unum hominem peccatum intravit in Mundum, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.

Rom. 5. 4.
c. Piusuit. c. Re-
generante, &c.
Queris, in li. de
Conf. dist. 4.

Berti *de Theolog. disciplin. lib.* 13., *cap.* 2., *pag.* 21.

Franciscus Bonæ spei *de peccatis disput.* 12., *resol.* 1., *pag.* 209.

Gonet. *de Virijs, & peccat. disput.* 7., *art.* 1., §. 1., *pag.* 421.

Gotti *de prim. homin. qu.* 7., *dub.* 1., §. 3., *pag.* 212.

Habert. *in Theolog. dogmat., & moral. tom.* 3., *de Peccat.*

Origin., cap. 7., §. 1., *pag.* 209., & *tom.* 8., *de vitijs cap.* 5., *pag.* 318.

Salmaticenses *de Peccat. disput.* 14., *dub.* 1., §. 1.

Silvius *in* 1. 2. *qu.* 81., *art.* 1.

Simonet. *de Peccat. disput.* 5., *art.* 1., *pag.* 436.

I I I.

- I. Si quis hoc Adæ peccatum, quod origine unum est, & propagatione, non imitatione transfusum omnibus inest, unicuique proprium,

Azor. *in Institut. Moral. part.* 1., *lib.* 4., *cap.* 26. *sub lit.* D. *pag.* 407.

Bellarminus *tom.* 4. *Controvers. Controv.* 2., *lib.* 4., *cap.* 3., & *seq.*

Berti *de Theolog. discipl. lib.* 13., *cap.* 5., *prop.* 2., *pag.* 42.

Gotti *de Prim. Homin. qu.* 8., *dub.* 3., §. 1., *pag.* 277.

Lauræ *in Epitom. Canon. Verb. Adam.*

* Medina *in* 1. 2. *qu.* 81., *art.* 1., *pag.* 426.

* Valentia *in* 1. 2. *disput.* 6., *quæst.* 11., *punct.* 1., *pag.* 615.
Vasquez

Vasquez tom. 2., *disput.* 151., n. 18., § 19.

- II. vèl per humanæ naturæ vires, vèl per aliud remedium afferit tolli, quàm per meritum unius mediatoris D. N. J. C., qui nos Deos reconciliavit in sanguine suo, factus nobis iustitia, sanctificatio, & redemptio;
Boucat. *de peccatis art.* 2., pag. 173.
Habert. in *Theolog. Dogmat.*, § *Moral.* tom. 3. *de Peccat.*
Original. cap. 7., §. 4., pag. 243.

1. Tim. 2. Cor.
10. 2.
2. Cor. 1.

- III. aut negat ipsum Christi Jesu meritum per Baptismi Sacramentum in forma Ecclesiæ ritè collatum, tam adultis, quàm parvulis applicari; anathema sit: quia non est aliud nomen sub Cælo datum hominibus, in quo oporteat, nos salvos fieri. Undè illa vox: Ecce Agnus Dei: Ecce qui tollit peccata Mundi. Et illa: Quicumque baptizati essis, Christum induistis.

Ad. 4.

Johan. 1.
Gal. 3.

Lauræa in *Epitom. Canon.*, *Verb.* Baptismi effectus.

I V.

- I. Si quis parvulos recentes ab uteris matrum baptizandos negat, etiamsi fuerint à baptizatis parentibus orti;
Coninch. *de Sacram.*, § *Censur.* tom. 1., qu. 68., n. 55.
Lauræa in *Epitom. Canon.*, *Verb.* Baptismi necessitas:
Silvius in 1. 2., qu. 81., art. 3., *conclus.* 3., pag. 326.
II. aut dicit in remissionem quidem peccatorum eos baptizati, sed nihil ex Adam trahere originalis peccati, quod regenerationis lavacro necesse sit expiari ad vitam æternam consequendam;
Berti *de Theolog. disciplin.* lib. 13., cap. 4., pag. 37.
Boucat *de peccatis in part.* art. 2., pag. 173.
Concina tom. 1. in *Apparat. ad Theolog.*, *dissert.* 1., cap. 5., pag. 190.
Habert. in *Theolog. Dogmat.*, § *Moral.* tom. 3. *de Peccat.*
Original., cap. 7., §. 7., pag. 278.
L'Herminier *de peccatis* pag. 275.
Medina in 1. 2. *quest.* 81., art. 1., pag. 426.
Natal. Alexand. in *Theolog. Dog.*, § *Moral.* *de Peccatis* cap. 1., art. 1., pag. 6.

Conc. Millen. c. 2.
Conc. Afric. c. 77,
de c. PISCUS, de
Conf. dist. 4.

- Simonet. *cod. tractat. disp.* 5., art. 4., *resp.* 2., pag. 446.
III. undè fit consequens, ut in eis forma Baptismatis in remissionem peccatorum non vera, sed falsa intelligatur; anathema sit: quoniam non aliter intelligendum est id, quod dixit Apostolus: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors; & ità in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt: nisi quemadmodum Ecclesia Catholica ubique diffusa semper intellexit. Propter hanc enim regulam fidei ex traditione Apostolorum etiàm parvuli,

Rom. 5. c. Placuit c. Quærit. in dn. & c. Regenerato, de Conf. Dist. 4.

Johes. 3. e. Fil-
ius, & c. Non
dubito de Conl.
Diff. 4. c. Debi-
tum, cum leg.
de Bapt

li, qui nihil peccatorum in ſemetiſſis adhuc committere po-
tuerunt; ideo in remiſſionem peccatorum veraciter baptizan-
tur, ut in eis regeneratione mundetur, quod generatione
contraxerunt. Nili enim quis renatus fuerit ex aqua, & Spi-
ritu Sancto, non poteſt introire in Regnum Dei.

Bellarminus tom. 3. *Controverſ. de Baptiſm. cap. 40.*

Gotti de prim. homin. qu. 7., dub. 3., §. 1., pag. 238.

Granieto in Decretal. lib. 3., tit. 42., ſub n. 4. Verſ. Ex
quibus.

Habert. in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 8. de Vit., &
Peccat., cap. 7., pag. 326.

Juvenin tom. 2., par. 7., diſſert. 7. de Peccat. Origin. qu. 2.

Pignatel. in Conſult. Canon. tom. 1., conſult. 153., n. 17.

Vehagavia in tractat. Unic. de Sacrament. Baptiſ. cap. 14.,
pag. 302.

Silvius in 1. 2. qu. 81., art. 1., Verſ. Quæ. 4., pag. 321.
V.

I. Si quis per Jeſu Chriſti Domini Noſtri gratiam, quæ
in Baptiſmate confertur, reatum originalis peccati remitti
negat;

Silvius in 1. 2. qu. 74., art. 3., conſult. 2., pag. 267.

II. aut etiam aſſerit non tolli totum id, quod veram, & pro-
priam peccati rationem habet; ſed illud dicit tantum radi,
aut non imputari; anathema ſit:

Bellarminus tom. 3. *Controverſ. de Sacram. Baptiſm. lib. 1.,*
cap. 13., pag. 136.

Droit de Re Sacram. lib. 2., qu. 3., cap. 3., §. 2., pag. 152.

Roſignol. de Sacram. Nov. Leg. part. 2., de Baptiſm. qu. 9.,
art. 1., n. 8.

Tournely de Baptiſm. queſt. 4., art. 1., conſult. 2., pag. 188:
in renatis enim nihil odit Deus: quia nihil eſt damnatio-
nis ijs, qui verè conſepulti ſunt cum Chriſto per Baptiſ-
ma in mortem:

Rom. 8.
Rom. 6., & c.
propterea de Conl.
Diff. 4.

III. Gavardus de Gratia queſt. 4., art. 1., §. 1., pag. 353.
IV. qui non ſecundum carnem ambulant, ſed veterem homi-
nem exuentes, & novum, qui ſecundum Deum creatus eſt,
induentes, innocentes, immaculati, puri, innoxij, à Deo
dilecti effecti ſunt, hæredes quidem Dei, cohæredes autem
Chriſti, ita ut nihil prorsus eos ab ingreſſu Cæli remoretur.

Diff. 1.
Rom. 8., Gal. 3.

Habert. in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptiſm.,
cap. 11., pag. 246.

Lauræ in Epitom. Canon., Verb. Baptiſmi effectus.

V. Manere autem in baptizatis concupiſcentiam, vel fomi-
tem hæc Sancta Synodus fatetur, & ſentit: quæ quum ad
agonem relictæ ſit, nocere non conſentientibus, & virili-
tèr

tèr per Christi Jesu gratiam repugnantibus non valet: quini-
mò qui legitimè certaverit, coronabitur.

Boucat. *de Peccat. dissert. 3., sect. 3., pag. 166.*

Gotti *de prim. homin. quæst. 8., dub. 2., §. 2., pag. 267.*

L'Herminier *de Peccatis pag. 185.*

Natalis Alexand. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Baptismo cap. 8., propos. 1., pag. 411.*

Silvius in 1. 2., qu. 74., art. 3., conclus. 3., pag. 268.

Valentia in 1. 2., disp. 6., qu. 12., punct. 1., §. 5., pag. 646.

- VI. Hanc concupiscentiam, quam aliquandò Apostolus peccatum appellat, sancta Synodus declarat, Ecclesiam Catholicam nunquam intellexisse peccatum appellari, quod verè, & propriè in renatis peccatum sit, sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat. Si quis autem contrarium fenserit; anathema sit.

Rom. 6. 7. &
8. Coloss. 3.

Bellarminus *tom. 4. Controversiar., Controv. 2., lib. 5., cap. 10. pag. 156.*

Concina *de Baptism., & Confirmat. diff. 1, cap. 14., pag. 110.*

Franciscus Bonæ Spæ *de peccatis disp. 12., dub. 2., pag. 216.*

Gonet. *de Vitijs, & Peccat. disput. 7., art. 5., pag. 433.*

Medina in 1. 2., qu. 83., art. 1., pag. 434.

Tappeu *in explicat. art. pag. 119.*

Valentia in 1. 2., disp. 6., quæst. 12., punct. 1., §. 6., pag. 648.

- VII. Declarat tamèn hæc ipsa Sancta Synodus, non esse suæ intentionis comprehendere in hoc Decreto, ubi de Peccato Originali agitur, Beatam, & Immaculatam Virginem Mariam Dei Genitricem; sed observandas esse Constitutiones felicitis recordationis Xisti Papæ IV. sub pœnis in eis Constitutionibus contentis, quas innovat.

In Extravag.
comm. de Reli-
qu., & veter.
SS. cap. 2.

Barbos. *de Offic., & potest. Episcop. part. 3., allegat. 50., n. 109., & allegat. 105., n. 59.*

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 140.*

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 3. de Vit., & Peccat., cap. 7., §. 6., pag. 257.*

L'Herminier *de Peccatis pag. 299.*

Juvenin. *part. 7. dissert. 7., de Peccat. Origin., qu. 4., pag. 304.*

Medina in 1. 2., qu. 81., art. 3., pag. 431.

Natal. Alexand. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de peccat. cap. 1., art. 1., pag. 18.*

Simonet. *de peccat., disp. 5., art. 6., pag. 448.*

Valentia in 1. 2., disp. 6., qu. 11., punct. 2., pag. 625.

Panimolla *decis. 84., adnot. 3., n. 38.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

De instituta
Lectura Sacre
Scripture.Conc. Lateran.
sub Innoc. III.
cap. 11. Cabilon.
2. c. 3. c. 6. De
quibusdam - 37.
Dist.

- I. E Adem Sacrosancta Synodus, pijs Summorum Pontificum, & probatorum Conciliorum constitutionibus innaherens, easque amplectens, & illis adijciens, ne celestis ille Sacrorum Librorum thesaurus, quem Spiritus Sanctus summa liberalitate hominibus tradidit, neglectus jaceat, statuit, & decrevit, quod in illis Ecclesijs, in quibus præbenda, aut præstimonium, seu aliud quovis nomine nuncupatum stipendium pro Lectoribus Sacre Theologię deputatum reperitur, Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij Locorum Ordinarij eos, qui præbendam, aut præstimonium, seu stipendium hujusmodi obtinent, ad ipsius Sacre Scripturę expositionem, & interpretationem per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneum substitutum, ab ipsis Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & alijs Locorum Ordinarijs eligendum, etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant.

Gallemart. *ad Conc. Trid. sess. 5., cap. 1., n. 1. cum seqq.*Gonter in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 13., pag. 60.*Petra *ad Constit. Apostol. tom. 4., pag. 245., n. 9.*Piafeca. in *prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 16.*Ventrigl. in *Prax. Eccles. tom. 2., adnot. 12., §. 1., n. 2.*

- II. De cætero verò præbenda, præstimonium, aut stipendium hujusmodi non nisi personis idoneis, & quæ per se ipsas id munus explicare possint, conferantur: & aliter facta provisio nulla sit, & invalida.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 2., cap. 5., n. 7.*Droit de Re *Sacramentar. lib. 8., sess. 5., pag. 363.*Pignatel. in *Consul. Canon. tom. 1., Cons. 130., n. 35.*

- III. In Ecclesijs autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, si Civitas insignis, vel populosa, ac etiam in Collegiatis existentibus in aliquo Insigni Oppido, etiam nullius Diocesis, si ibi Clerus numerosus fuerit, ubi nulla præbenda, aut præstimonium, seu stipendium hujusmodi deputatum reperitur, præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, * primo vacatura, cui aliud onus incompatibile injunctum non sit, ad eum usum ipso facto perpetuo constituta, & deputata intelligatur:

Clericat. *de Benef. discord. 43., n. 49.*Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 17., n. 12.** Gallemart. *ad Concil. Tridem. sess. 5., cap. 1., n. 17.*Lambertin. *de Synod. Diocesana. lib. 13., cap. 9., n. 16.*

Pau.

c. Quia, & c.
A. de Magist., &
infra. sess. 13. de
rel. c. 18.

Paulut. in *Jurispud. Sacr. tom. 2., lib. 6., cap. 2. sub n. 5.*

Verf. In Monasterijs pag. 386:

Pax Jordan. in *Elucubr. tom. 2., lib. 7., tit. 3., n. 3.*

* Petra ad *Constit. Apostol. tom. 4., pag. 246., n. 13.*

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 3., Conf. 62., n. 5.*

Rota in *Urgellen. Canonicatus Theologalis 19. Januarij 1728:*

§. *subsistere coram Cornelio.*

S. C. C. in *Theatina Erektionis Theologalis 10. Decembris 1746,*

- IV. & quatenus in ipsis Ecclesijs nulla, vel non sufficiens prae-benda foret, Metropolitanus, vel Episcopus ipse per assignationem fructuum alicujus simplicis beneficii, ejusdem tamen debitae supportatis oneribus, vel per contributionem beneficiariorum suae Civitatis, & Diocesis, vel alias, prout commodius fieri poterit, de Capituli consilio ita provideat, ut ipsa Sacrae Scripturae lectio habeatur, Rota in *Prænestina Canonicatus Theologalis 28. Junij 1723.*

§. *Haud relevante coram Cardinali. Corio.*

- V. ita tamen, ut quaecumque aliae lectiones, vel consuetudine, vel quavis alia ratione instituta, propter id minime prætermittantur.

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 3., conf. 62., n. 8.*

- VI. Ecclesiis verò, quarum annui proventus tenues fuerint, & ubi tam exigua est Cleri, & Populi multitudo, ut Theologiae lectio in eis commodè haberi non possit, saltem magistrum habeant, ab Episcopo cum Consilio Capituli eligendum, qui Clericos, aliosque Scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa Sacrae Scripturae studia, annuente Deo, transire possint;

Cabassut in *Theor., & Praxis Jur. Canon. lib. 2., cap. 24., n. 19.*

Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 32. sub num. 6. Verf. Ad Doctrinam.*

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 10., §. 1., n. 30.*

Thomassin. de *Ver., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib. 2., cap. 10., n. 2.*

Tondut. *quest., & resol. Benefic. part. 1., cap. 17., num. 1.*

- VII. ideoque illi Magistro Grammatices, vel alicujus simplicis beneficii fructus, quos tandiu percipiat, quandiu in docendo perstiterit, assignentur, dum tamen beneficium ipsum suo debito non fraudetur obsequio;

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 10., Consult. 149., n. 8.*

- VIII vel ex Capitulari, vel Episcopali mensa condigna aliqua merces persolvatur; vel alias Episcopus ipse aliquam rationem ineat suae Ecclesiae, & Diocesi accommodam; ne pia hæc, utilis, atque fructuosa provisio quovis quæsito colore negligatur.

Pignatel. in *loco supra citato.*

D 2

In

Infr. fess. 24., c. 15. de Reior.

Conf. Constit. 9 c. 5., c. 1. & 2. Quis de Magistr. Conc. Later. sub Alex. III c. 18., & sub Inn III c. 11., & infr. fess. 23., c. 18. de ref. Clem. Ne in agro. de statu mon.

Isad professio-nem Fidei tene-nem Bulla Pij IV. in Sacra-sancta 1564.

IX. Cui addit
Paulus V. le-
gionem Helve-
ticam, Græcam,
& Arabicam
const. Apostoli-
ce, 1616.

In Monasterijs quoque Monachorum, ubi commodè fieri queat, etiam lectio Sacre Scripturæ habeatur; qua in re si Abbates negligentes fuerint, Episcopi Locorum, in hoc ut Sedis Apostolicæ delegati, eos ad id opportunis remedijs compellant.

Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 56., numer. 16.*

Campanil. *in Diversor. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 5.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 15., n. 73.*

Leo *in Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 59., & 60.*

Matthæus. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 19., n. 3.*

Novar. *in Lucerna Regular. Ver. Abas n. 7., pag. 2.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 2., lib. 7., tit. 3., n. 3.*

Piassec *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 41.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 57.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. discipl. part. 1., lib. 2., cap. 10., num. 2.*

X. In Conventibus verò aliorum Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt, Sacre Scripturæ lectio similiter habeatur: quæ lectio à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus assignetur dignioribus magistris.

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Regularium Jura n. 31.*

Gibert *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 13., sect. 19., n. 5.*

XI. In Gymnasijs etiam publicis, ubi tam honorifica, & cæterorum omnium maximè necessaria lectio hæcenus instituta non fuerit, Religiosissimorum Principum, ac Rerum publicarum pietate, & charitate ad Catholicæ Fidei defensionem, & incrementum, sanæque Doctrinæ conservationem; & propagationem instituantur; & ubi instituta fuerit, & negligenter, restituatur.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 149., n. 17.*

XII. Et, ne sub specie pietatis impietas disseminetur, statuit eadem Sancta Synodus, neminem ad hujusmodi lectionis officium tam publicæ, quàm privatim admittendum esse, qui prius ab Episcopo loci de vita, moribus, & scientia examinatus, & approbatus non fuerit:

Tondut *quest., & resol. benef. part. 1., cap. 17., n. 18.*

Certiada *decis. 166., num. 1., tom. 3.*

Rota *decis. 285., n. 1., coram Millino.*

XIII. quod tamen de lectoribus in claustris Monachorum non intelligatur.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 149., in d. n. 17.*

XIV. Docentes verò ipsam Sacram Scripturam, dum publicè in Scholis docuerint, & Scholares, qui in ipsis Scholis student, privilegijs omnibus de perceptione fructuum, præben-

Hinc emanavit Bolla Pij IV. de Profess. schol. 13. Decemb. 1564.

c. s. de mag.

darum, & beneficiorum suorum; in absentia à jure communi concessis, plenè gaudeant, & fruantur.

Barbof. *de Jur. Eccles. Univ. lib. 1., cap. 13., n. 51.*

Gibert *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 21., regul. 59., pag. 328.*

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 4., de Contract. cap. 11., §. 1., pag. 271.*

Pignat. *in Conf. Canon. tom. 1., Conf. 134., n. 5.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccles. univ. part. 1., tit. 4., n. 62.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccles. Discipl. part. 2., lib. 3., cap. 71., n. 9.*

Rota *in Monopolitana Beneficiorum 2. Decembris 1737. §. coram Peralta.*

C A P U T II.

*De verbi Dei
consecrationibus,
& quajlibet
elecmofynarum.*

*c. Inf. Sess. 24.
c. 4. de Refor.*

11. Tel. c. 3.

*c. Inter cetera
de off. jud. ord.
vide infra viii.
Infr. Sess. 24. de
reform. c. 4.*

*Conc. Constanti-
nop. 6., cap.
8. c.*

- I. **Q**uia verò Christianæ Reipublicæ non minùs necessaria est prædicatio Evangelij, quam lectio;
Frances *de Eccles. Cathedr. cap. 18., num. 216.*
- II. & hoc est præcipuum Episcoporum munus;
S. C. C. in Civitatis Castellane juris concionandi 19. Junij 1751.
Vid. Auctores Relat. in sess. 24. de Reform. cap. 4., n. 1.
- III. statuit, & decrevit eadem Sancta Synodus, omnes Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiarum Prælatos teneri per se ipsos, si legitime impediti non fuerint, ad prædicandum Sanctum Jesu Christi Evangelium.
Ibid. num. 2.
- IV. Si verò contigerit Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento; juxta formam Generalis Concilij viros idoneos assumere teneantur ad hujusmodi prædicationis officium salubriter exequendum:
Alzedo de Præcellent. Episcop. Dignitat. cap. 13., n. 10.
Barbof. de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 75., n. 4.
Filescus de Sacr. Episcop. Auth. cap. 1., §. 4., & cap. 15. per tot.
Leo in Thesaur. For. Eccles. part. 1., cap. 8., n. 5.
Pignat. in Consult. Canon. tom. 4., Conf. 206., n. 2.
Rota in Recent. Decis. 234., n. 51., part. 6.
- V. si quis autem hoc adimplere contempserit, districtè subjaceat ultioni.
- VI. Archipresbyteri quoque, Plebani, & quicumque Parochiales vel aliàs curam animarum habentes, Ecclesias quocumque modo obtinent, per se, vel alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascant salutaribus verbis;
Amo-

Amostaz. de Caus. Pij. lib. 7., cap. 11., n. 39.

Passerin. de Homin. Stat. tom. 2., qu. 187., art. 4., inspect. 2., num. 25., § 26.

Pignatel. in Consult. Canon. tom. 10., Conf. 90., n. 10.

Sac. Cong. Conc. in Nullius Orbitelli 28. Aprilis 1736.

Vid. Auctores in supradict. sess. 24., relat. in numer. 4.

Vid. Constit. BENED. XIV., quæ incipit = Quum semper = 103., §. 6., tom. 1., pag. 223.

VII. docendo ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; annuntiandoque eis cum brevitate, & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; ut poenam æternam evadere, & cœlestem gloriam consequi valeant,

Piafec. in prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 16.

Sacra Cong. Conc. in Eysletten. Permutationis Parochiæ 22. Septembris 1742.

VIII. Id verò si quis eorum præstare negligat, etiam si ab Episcopi jurisdictione, quavis ratione exemptum se esse prætenderet; etiam si Ecclesiæ, quovis modo exemptæ dicerentur, aut alicui Monasterio, etiam extra Diocesim existenti, forsitan annexæ, vel unitæ, modò re ipsa in Diocesi sint, provida Pastoralis Episcoporum sollicitudo non desit, ne illud impleatur; Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.

IX. ^{ser. Treg. +} Iraque, ubi ab Episcopo moniti trium mensium spatio muneri suo defuerint, per censuras Ecclesiasticas, seu alias ad ipsius Episcopi arbitrium cogantur, ita ut etiam, si ei sic expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse respiciens officium suum impleat.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 10., cap. 9., n. 8.

Squillant. de Oblig. Clericor. part. 1., num. 168., § de Oblig., & Privileg. Episcop. part. 1., cap. 18., n. 6.

X. Si quæ vero Parochiales Ecclesiæ reperiuntur subiectæ Monasterijs in nulla Diocesi existentibus; si Abbates, & Regulares Prelati in prædictis negligentes fuerint; à Metropolitanis, in quorum Provincijs Dioceses ipse sitæ sunt, tanquam quoad hoc Sedis Apostolicæ Delegatis compellantur:

Pignatel. in Conf. Canon. tom. 10., Conf. 151., n. 15.

XI. neque hujus Decreti executionem consuetudo, vel exemptio, aut appellatio, aut reclamatio, sive recursus impedire valeat, quousque desuper à competenti iudice, qui summarie, & sola facti veritate inspecta procedat, cognitum, & decisum fuerit.

Tho.

Exijt. § habetur etiam, de ver. fig. in 6. Contil. Lucern. ultimum, sess. 4.

Thomassin. *de Vct., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib. 1., cap. 48., n. 9.*

- XII. Regulares verò cujuscumque Ordinis, nisi à suis Superioribus, de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum, prædicare non possint: cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Conc. Lateran. ultimum, sess. 11. de modo prædic.

Bassi *de Sodalitij qu. 19., n. 3.*

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 6.*

Gibert *in Jur. Canon. tom. 2., tit. 13., sect. 17., n. 1.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2., cap. 4. Verb. Prædicatio. vers. Idipsum.*

Panimol. *Decis. 91., adnot. 1., n. 18.*

Piton. *in Discept. Eccles. tom. 4., Discept. 101., n. 2.*

Romagner *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 13., cap. unic., n. 7.*

Ventrigl. *in Prax. Eccles. tom. 1., adnot. 47., §. unic., n. 75.*

S. C. C. *in Firmana Concionatoris 11. Augusti 1742.*

- XIII In Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam habere teneantur, sine qua in ipsis Ecclesijs non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint:

c. Excommunicamus, §. Quia verò, de hæret. inf. fess. 14., c. 4. ac reform.

Cenedo *Qu. Canon. 26. sub n. 13.*

Fagnan. *in Cap. Quum Capella de Privileg. n. 21.*

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Regularium jura n. 32.*

Vanespén *in Jur. Eccles. Univ. part. 1., tit. 3., cap. 9. Vers. Ex quidem.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 96., n. 11.*

- XIV ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 25.*

Genuens. *in Manual. Pastor. cap. 78., n. 3.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccles. cap. 12., n. 8.*

Ricciul. *in Lucubr. Eccles. lib. 5., cap. 12. n. 11.*

Tranchedin *Consult. 69., n. 28., tom. 1.*

- XV. Si verò, quod absit, prædicator errores, aut scandala disseminaverit in Populum, etiam si in Monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet; Episcopus ei predicationem interdicit:

Lauræa *in Epi'om. Canon. Verb. Prædicatores.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 1., lib. 6., tit. 1., n. 96.*

Piafec. *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 3. sub n. 41. Vers. Si item.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 8., Conf. 2., n. 4.*

Zoësius *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 29. in Additam. Vers. Tertio.*

- XVI quod si hæreses prædicaverit, contra eum, secundum juris dispositum

dispositionem; aut loci consuetudinem; procedat; etiam si prædicator ipse generali, vel speciali privilegio exemptum se esse prætenderet: quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat. Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 76., n. 48., & 49.*

Campanil. *in Divers. Jur. Canon. rub. 12., cap. 13., n. 21.*

Leo *in Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 61.*

Miranda *in Manual. Prælator. qu. 50., art. 7., tom. 5.*

Novar. *in Lucern. Regular. Verb. Prædicatores n. 2., pag. 229.*

Zerbi *in Gemm. Episcop. tit. 52., resol. 10., n. 5.*

Pilaja *Decif. Pontific. lib. 1., decif. 7., n. 50.*

XVII. Curent autem Episcopi, ne quis prædicator vel ex falsis informationibus, vel aliis calumniose vexetur, justamve de eis conquerendi occasionem habeat.

XVIII. Caveant præterea Episcopi, ne aliquem, vel eorum, qui quum sint nomine Regulares, extra claustra tamen, & obedientiam Religionum suarum vivunt; vel Presbyterorum secularium, nisi ipsis noti sint, & moribus, atque doctrina probati, etiam quorumlibet privilegiorum prætextu, in sua Civitate, vel Diœcesi prædicare permittant, donec ab ipsis Episcopis super ea re Sancta Sedes Apostolica consulatur: à quâ privilegia hujusmodi, nisi tacita veritate, & expresso mendacio, ab indignis extorqueri verisimile non est. Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Prædicatores.*

Panimolla *decif. 91., annot. 1., n. 17.*

XIX. Quæsttores vero elemosynarij, qui etiam Quæstuarij vulgo dicuntur, cujuscumque conditionis existant, nullo modo, nec per se, nec per alium prædicare præsumant, & contrafacientes ab Episcopis, & Ordinarijs locorum, privilegijs quibuscumque non obstantibus, opportunis remedijs omnino arceantur.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 8., Consult. 12., n. 12.*

Raynald. *in Observ. Criminal. lib. 3., cap. 28., §. 6., n. 15.*

Romagner. *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 11., cap. 1., num. 3.*

Indictio future Sessionis.

Item hæc Sacrosancta Synodus statuit, & decernit, primam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse die Jovis, feria quinta post Festum B. Jacobi Apostoli.

Prorogata deinde fuit Sessio ad diem XIII. mensis Januarij MDXLVII.

Conc. Later. sub Innoc. 3. c. 62. c. Cum ex eo de penit. & remiss. Clemens. Abusum hunc, eo tit. infra Sess. 21. de Reform. c. 9. c. Ut edificium, & commensendi hæretici in 6. Ex Bulla Sixti. 11. V. Et Dominici 1567. subacta sunt indulgentiæ etiam perpetuæ, quæ quæsttoribus præbent occasionem.

SESSIO SEXTA

Celebrata die XIII. Mensis Januarij MDXLVII.

Decretum de Justificatione.

P R O Æ M I U M.

Q Uum hoc tempore, non sine multarum animarum ja-
ctura, & gravi Ecclesiasticæ unitatis detrimento, er-
ronea quædam disseminata sit de Justificatione Doctrina;
ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, Ecclesiæ tran-
quillitatem, & animarum salutem, Sacrosancta, Oecume-
nica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto
legitimè congregata, præsentibus in ea nomine Sanctissimi
in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Paulli
Divina Providentia Papæ Tertij, Reverendissimis Domi-
nis, Dominis Jo. Maria, Episcopo Prænestino de Monte,
& Marcello tit. S. Crucis in Jerusalem Presbytero, Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Apostolicis de Latere
Legatis: exponere intendit omnibus Christifidelibus veram,
sanamque doctrinam ipsius Justificationis, quam Sol justi-
ficæ Christus Jesus, Fidei nostræ auctor, & consummator
docuit, Apostoli tradiderunt, & Catholica Ecclesia, Spi-
ritu Sancto suggerente, perpetuo retinuit: districtius inhi-
bendo, ne deinceps audeat quisquam aliter credere, præ-
dicare, aut docere, quàm præsentī Decreto statuitur, ac
declaratur.

Malac. 4.
Hebr. 12.

CAPUT I.

De naturæ, & legis ad justificandos homines imbecillitate.

P Rimum declarat Sancta Synodus, ad Justificationis do-
ctrinam probè, & sincerè intelligendam, oportere, ut
unusquisque agnoscat, & fateatur, quod quum omnes homi-
nes in prævaricatione Adæ innocentiam perdidissent; facti
imundi, & ut Apostolus inquit, natura filij iræ, que-
madmodum in Decreto de peccato originali exposuit, us-
que adeo servi erant peccati, & sub potestate Diaboli,
ac mortis, ut non modò gentes per vim naturæ, sed ne
Judæi quidem per ipsam etiam litteram Legis Moyfi, inde
liberari, aut surgere possent; tamen in eis liberum arbi-
trium minimè extinctum esset, viribus licet attenuatum,
& inclinatum.

Billuart de Actib. Human. dist. 2., art. 2., pag. 191.

Habert in Theol. Dogm., & Mor. to. 2. de Grat. c. 7., §. 9., pag. 667.

E

Johan:

Cælest. c. epist. 2.
c. 4., 1. Co. 15.
Rom. 5.
Ius. 64.Ephes. 2., supra
Sess. 5. in princ.
Rom. 3., & 6. He-
br. 2.Cont. 2. Amu.
c. 25.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. disp. 19., art. 3., pag. 397.
Vega in Concil. Trid. lib. 2., cap. 1., & seq.

C A P U T II.

De dispensatione, & mysterio adventus Christi.

- I. **Q**UO factum est, ut cœlestis Pater, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, Christum Jesum, Filium suum, & antè legem, & legis tempore multis sanctis Patribus declaratum, ac promissum, quum venit beata illa plenitudo temporis, ad homines miserit, ut & Judæos, qui sub lege erant, redimeret, & gentes, quæ non sectabantur justitiam, justitiam apprehenderent, atque omnes adoptionem filiorum reciperent.
- Labbeus in Concil. General. tom. 20., pag. 33.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Christum cur venit in Mundum: Hunc proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius pro peccatis nostris, non solum autem pro nostris, sed etiam pro totius mundi.
- Berti de Theolog. Discipl. lib. 17., cap. 3., pag. 349.
Boucat de Grat. diff. 4., pag. 305., art. 4.
L'Herminier tom. 4. eod. tract. pag. 526.
Natalis Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. quæ 2., cap. 2., art. 5., §. 9., pag. 484.
Vega in Concil. Trid. lib. 3.
- II. **H**unc proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius pro peccatis nostris, non solum autem pro nostris, sed etiam pro totius mundi.
- Berti de Theolog. Discipl. lib. 17., cap. 3., pag. 349.
Boucat de Grat. diff. 4., pag. 305., art. 4.
L'Herminier tom. 4. eod. tract. pag. 526.
Natalis Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. quæ 2., cap. 2., art. 5., §. 9., pag. 484.
Vega in Concil. Trid. lib. 3.

C A P U T III.

Qui per Christum justificantur.

- I. **V**ERUM, etsi ille pro omnibus mortuus est,
- Berti de Theolog. discipl. lib. 17., cap. 3.
Aldius in 4. sent. dist. 19., §. 3.
Nicolaus L'Herminier tom. 4., tract. 1. de grat. quæ 427.
- II. non omnes tamen mortis ejus beneficium recipiunt;
- Cardinalis Sfondratus in libr., cui titulus Nodus prædestinationis dissolutus part. 1., §. 4. Verb. Concilium pag. 17.
- III. sed ij dumtaxat, quibus meritum passionis ejus communicatur:
- Habert in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Incarn. §. 2., pag. 210.
Natalis Alex. eod. tit. de Fid. quæ 2., cap. 2., art. 5., §. 9., pag. 484.
- IV. nam, sicut re vera homines, nisi ex semine Adæ propagati nascantur,

nascerentur, non nascerentur iniusti, quum ea propagatione, per ipsum dum concipiuntur, propriam injustitiam contrahant:

Berti *de Theolog. discipl. lib. 13., cap. 6., pag. 53.*

Habert *in Theolog. Dog., & Moral. tom. 3., de Vitijs, & peccat. cap. 7., §. 5., pag. 251.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*

- V. ita, nisi in Christo renascerentur, numquam justificarentur, quum ea renascentia per meritum passionis ejus gratia, qua iusti fiunt, illis tribuatur.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., sub n. 23.*

- VI. Pro hoc beneficio Apostolus gratias nos semper agere hortatur Patri, qui dignos nos fecit in partem fortis Sanctorum in lumine, & eripuit de potestate tenebrarum, transtulitque in regnum Filij dilectionis sue; in quo habemus redemptionem, & remissionem peccatorum.

Vega *lib. 4. in Concil. Trid.*

C A P U T I V.

Insinuatur descriptio Justificationis impij, & modus ejus in statu gratiæ.

- I. **Q**uibus verbis Justificationis impij descriptio insinuatur, ut sit translatio ab eo statu, in quo homo nascitur filius primi Adæ, in statum gratiæ, & adoptionis filiorum Dei, per secundum Adam Jesum Christum, Salvatorem nostrum:

Bellarminus *in Controv. de Verbo Dei lib. 1., cap. 18., pag. 29.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 2., append. 1., §. 1., pag. 198.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Penit., & Remis. n. 10.*

Gonet. *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 1., pag. 135.*

Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 8., pag. 671.*

Isambert. *de grat. disp. 2., ad qu. 113. 1. 2., art. 2., pag. 472.*

Labbeus *in Concil. General. tom. 20., pag. 34. lit. A.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*

Medina *in 1. 2. qu. 113., art. 1., pag. 630.*

Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 3., pag. 1098.*

- II. quæ quidem translatio post Evangelium promulgatum, sine lavacro regenerationis, aut ejus voto, fieri non potest: sicut scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei.

Antoin. *de Baptism. pag. 471.*

Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 2., cap. 6. sub n. 6. Vers. Dico secundo.*

Mastrius in *Theolog. Moral. disp.* 17., n. 4. de *Baptism.*
Reiffenstuel *eod. tit. tract.* 14. *dist.* 2., qu. 5., n. 60.
Tournely de *Sacram. Baptism. art.* 2., pag. 121.
Vega in *Concil. Trid.*

CAPUT V.

*De necessitate preparationis ad justificationem in adultis ;
& unde fit.*

- I. **D**Eclarat præterea, ipsius justificationis exordium in adultis à Dei per Christum Jesum præveniente gratia sumendum esse,
Habert. in *Theolog. Dogmat.*, & *Moral tom.* 2. de *Gratia*
cap. 4., §. 7., pag. 408.
Vega *lib.* 6. in *Concil. Trident.*

- II. hoc est, ab ejus vocatione, qua, nullis eorum existentibus meritis, vocantur;
L'Herminier *tom.* 4., *tract. de grat.* pag. 141.
Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 6., qu. 1., pag. 527.

- III. ut, qui per peccata à Deo averfi erant, per ejus excitantem, atque adjuvantem gratiam ad convertendum se ad suam ipsorum justificationem, eidem gratiæ liberè assentiendo, & cooperando, disponantur:
Labbei in *Concil. General. pag.* 34. *lit.* B. C.
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Justificatio.
De Walemburch de *Justif. cap.* 38., pag. 410.

- IV. ita ut tangente Deo cor hominis per Spiritus Sancti illuminationem, neque homo ipse nihil omnino agat, inspirationem illam recipiens, quippe qui illam & abijcere potest,
Infra Can. 3.
Prosp. lib. 1. de
Voc. gentium c.
28., & 29.

Boucat. de *Gratia dissert.* 1., art. 1., pag. 27.
Gammacheus in 1. 2. qu. 111., cap. 6., pag. 380.
L'Herminier *tom.* 4. *tract. de grat.* pag. 319.
Thomassin. in *Theolog. Dogmat. de Consens. Schol. de Grat.*
cap. 20., n. 15., & seq., pag. 409.

- V. neque tamen sine gratia Dei movere se ad justitiam coram illo libera sua voluntate possit, unde in sacris literis quum dicitur: Convertimini ad me, & ego convertar ad vos: libertatis nostræ admonemur. Quum respondemus: Convertite nos Domine ad te, & convertemur: Dei nos gratia præveniri confitemur.

Bellarminus de *Controv. tom.* 4. de *grat.*, & *liber. arbit. lib.* 6., cap. 15., pag. 368.

Droit de *Re Sacramentar. tom.* 2., lib. 6., cap. 4., §. 1., pag. 17.
Fraslen

Frassen *de grat. disp.* 4., *art.* 2., *qu.* 1., *concl.* 1., *pag.* 491.
 Vega *lib.* 6., *cap.* 1., *pag.* 51.
Vid. recensit. Canon. 3. *præsentis session.*

C A P U T VI.

Modus præparationis.

- I. **D**isponuntur autem ad ipsam justitiam, dum excitati divina gratia, & adjuti, fidem ex auditu concipientes, liberè moventur in Deum, credentes vera esse, quæ divinitus revelata, & promissa sunt;
Concina de Penit. lib. 1., *dist.* 1., *cap.* 2., *q.* 6., *pag.* 31.,
et dist. 2., *cap.* 6., *§.* 2., *pag.* 143.
Gonet de Justif. disp. 1., *art.* 6., *§.* 1., *pag.* 154.
Isambert in 1. 2. *disp.* 4., *ad qu.* 113., *art.* 1., *pag.* 475.
Silvius in 1. 2. *disp.* 4., *ad qu.* 113., *art.* 1., *pag.* 475.
De Walemburch de Justif. cap. 38., *pag.* 410.
- II. atque illud in primis, à Deo justificari impium per gratiam ejus, per redemptionem, quæ est in Christo Jesu:
Bellarminus in loc. cit. pag. 388.
- III. & dum peccatores se esse intelligentes, à divinæ justitiæ timore, quo utiliter concuriuntur, ad considerandam Dei misericordiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propitium fore;
Bertus de Theolog. discipl. lib. 19., *cap.* 4., *pag.* 491., *et seq.*
De Walemburch de Justif. cap. 72., *pag.* 467., *et cap.* 84.,
§. 3., *pag.* 497.
- IV. illumque, tanquam omnis justitiæ fontem, diligere incipiunt; ac propterea moventur adversus peccata per odium aliquod, & detestationem, hoc est, per eam pœnitentiam, quam ante Baptismum agi oportet: denique dum proponunt suscipere Baptismum, inchoare novam vitam, & servare divina mandata.
Antoinè de Penit. cap. 1., *art.* 1., *n.* 4., *pag.* 500.
Bonaccin. Oper. Moral. tom. 1., *disp.* 5., *de Sacram. Penit. qu.* 5., *punct.* 3., *prop.* 3., *n.* 3.
Frassen de grat. dist. 3., *art.* 1., *qu.* 3., *pag.* 635.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.
Layman in Theolog. Moral. lib. 5., *tract.* 1., *cap.* 6., *assertione,* *et tract.* 6., *cap.* 1., *sub n.* 5.
Suarez tom. 3. *de Grat. cap.* 5., *n.* 5., *in fin. pag.* 212., *et cap.* 24., *n.* 13. *lit. E., pag.* 218.
- V. De hac dispositione scriptum est: Accedentem ad Deum oportet credere, quia est, & quod inquirentibus se remunerator

Rom. 10.

Rom. 13.

Pl. 41.
 Inf. c. 14., &
 c. 14., c. 4. de
 Constitutione.

Hebr. 11.

nerator sit: & Confide fili; remittuntur tibi peccata tua: & Timor Domini expellit peccatum: & Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi, in remissionem peccatorum vestrorum, & accipietis donum Spiritus Sancti: & Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, docentes eos servare quaecumque mandavi vobis. Denique: Præparate corda vestra Domino.

CAPUT VII.

Quid sit Justificatio impij, & quæ ejus cause.

- I. **H**anc dispositionem, seu præparationem justificatio ipsa consequitur, quæ non est sola peccatorum remissio, sed & sanctificatio, & renovatio interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum, unde homo ex injusto fit justus, & ex inimico amicus, ut sit hæres secundum spem vitæ æternæ.

Concina de Pœnit. diff. 1., cap. 2., qu. 7., pag. 33., & diff. 2., cap. 6., §. 2., pag. 150.

Gonet. de Justif. disp. 1., art. 2., §. 3., pag. 137.

Habert in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism. cap. 11., pag. 248.

Isambert. in 1. 2. disp. 6. ad qu. 113., art. 4., pag. 501.

Mezger tract. 9., disp. 8., art. 2., §. 1., pag. 91.

Reiffenstuel in Theol. Moral. tract. 14., dist. 2., qu. 2., n. 26.

Simonet. de grat. disp. 6., art. 2., pag. 121.

Vega lib. 5. in Concil. Trid. cap. 2., pag. 34.

- II. Hujus justificationis cause sunt; finalis quidem, gloria Dei, & Christi, ac vita æterna: efficiens verò, misericors Deus, qui gratuito abluit, & sanctificat signans, & ungens Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostræ: Bellarminus de Controv. tom. 4. de Justif. lib. 1., cap. 2., pag. 373.

Boucat de grat. diff. 6., art. 3., conclus. 2., cap. 585.

Droit de Re Sacram. lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 160.

Gammacheus in 1. 2. quæst. 112., cap. 1., pag. 391., & seq.

Labbeus ad Concil. General. pag. 34., tom. 20.

Lauræ in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.

De Walemburch de Justif. cap. 6., pag. 370.

Vega lib. 7., cap. 4. in Concil. Trid.

- III. meritoria autem, dilectissimus Unigenitus suus, Dominus noster Jesus Christus, qui quum essemus inimici, propter nimiam charitatem, qua dilexit nos, sua sanctissima passio-

Tit. 3.
1. Cor. 6.
Tit. 3.
Ephel. 1.
Ephel. 2. Ro. 5.

passione in ligno Crucis nobis justificationem meruit, & pro nobis Deo Patri satisfecit: instrumentalis item, Sacramentum Baptismi, quod est Sacramentum Fidei, Cyrillus *lib. de recta Fide* pag. 17.

Labbeus *ad Concil. General.* pag. 34., tom. 20.

Silvius *tom. 4. in Commentar. D. Thom. qu. 69. art. 1. de effectib. Baptism.* cap. 262.

IV. sine qua nulli unquam contingit justificatio:

Driedo *in tract. 2. de captivitat. & redempt. gener. human.* cap. 1., part. 2., membr. 3., propos. 3., pag. 42., tom. 2.

Gonct. *de Justif. disp. 1., art. 7., §. 3., pag. 167.*

Mastrius *in Disputat. Theologal. tom. 3., disp. 3. de Merito Christi. qu. 9., art. 5., pag. 203., num. 350.*

Thomassin. *de Incarnat. Verb. tom. 1., lib. 5., cap. 6., column. 2., pag. 45.*

Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 4., punct. 1., pag. 1044.*

V. demum unica formalis causa est iustitia Dei; non qua ipse iustus est, sed qua nos iustos facit; qua videlicet ab eo donati, renovamur spiritu mentis nostræ, & non modo reputamur, sed verè iusti nominamur, & sumus, iustitiam in nobis recipientes, unusquisque suam secundum mensuram, quam Spiritus Sanctus partitur singulis, prout vult, & secundum propriam cujusque dispositionem, & cooperationem.

Colet *in Instit. Theolog. tom. 4. de Sacram. art. 2., pag. 142.*

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.*

Reiffenstuel *in Theolog. Moral. tract. 14., dist. 2., qu. 1., n. 4.*

Suarez *de Gratia tom. 3., lib. 8., cap. 7., n. 9., pag. 216.*

VI. Quamquam enim nemo possit esse iustus, nisi cui merita passionis Domini nostri Jesu Christi communicantur: id tamen in hac impij justificatione fit, dum ejusdem sanctissimæ passionis merito per Spiritum Sanctum charitas Dei diffunditur in cordibus eorum, qui justificantur, atque ipsis inhæret:

Bellarminus *tom. 4. Controv. de Justif. lib. 2., cap. 2., pag. 410.*

Droit de Re Sacrament. *lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 159.*

Frassen *de Grat. disp. 3., art. 2., qu. 3., cond. 1., pag. 647.*

Gotti *de Baptism. qu. 6., dub. 3., §. 1., pag. 277.*

Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 3., pag. 604.*

Tournely *de Sacram. Baptism. art. 3., pag. 173.*

De Walemburch *de Justif. cap. 39., pag. 431.*

VII. unde in ipsa justificatione cum remissione peccatorum hæc omnia simul infusa accipit homo per Jesum Christum, cui inferitur, fidem, spem, & charitatem:

Labbeus *ad Concil. General.* pag. 34., tom. 20.

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Baptismi effectus.*

Pigna-

Hebr. 11.

1. Cor. Eph. 4.
Philip. 3.

Rom. 5.

1. Cor. 12. Eph. 4.

Philip. 3.

Rom. 5.

Iact. c. 10.

Pignat. *in Conf. Canon. tom. 2., Conf. 9., n. 21.*

Vega *in Concil. Trid. lib. 5., cap. 2., pag. 34.*

VIII. nam fides, nisi ad eam spes accedat, & charitas, neque unit perfectè cum Christo, neque corporis ejus vivum membrum efficit:

Silvius *in 1. 2. quest. 5., art. 7., pag. 47.*

IX. qua ratione verissimè dicitur, Fidem sine operibus mortuam, & otiosam esse:

Jacob. 2.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 14., & lib. 2., cap. 33., num. 10.*

Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 8., cap. 18., n. 6., pag. 256.*

X. &: In Christo Jesu neque circumcisionem aliquid valere,

Gal 5., & 6.
Circumcisio de
Ponit. Diss. 2.

neque præputium, sed fidem, quæ per charitatem operatur. Hanc fidem, ante Baptismi Sacramentum ex Apostolorum traditione Catechumeni ab Ecclesia petunt, quum petunt fidem vitam æternam præstantem, quam sine spe, & charitate fides præstare non potest: unde & statim verbum Christi audiunt: Si vis ad vitam ingredi, serva mandata.

Matth. 19.

Isambert *in 1. 2. disp. 8. ad qu. 113., art. 1., pag. 519.*

XI. Itaque veram, & Christianam justitiam accipientes, eam ceu primam stolam pro illa, quam Adam sua inobedientia sibi, & nobis perdidit, per Christum Jesum illis donatam, candidam, & immaculatam jubentur statim renati conservare, ut eam perferant ante tribunal Domini Nostri Jesu Christi, & habeant vitam æternam.

Lucæ 15. c. Quo-
modo renovari,
de Ponit. Diss. 2.

Frasen *de Grat. disp. 2., art. 1., qu. 1., conclus. 2., pag. 541.*
Silvius *in 1. 2. qu. 110., art. 2., conclus. 3., pag. 562.*

C A P U T VIII.

Quomodo intelligatur, impium per fidem, & gratis justificari:

I. **Q**Uum verò Apostolus dicit, justificari hominem per fidem, & gratis; ea verba in eo sensu intelligenda sunt, quem perpetuus Ecclesiæ Catholicæ consensus tenuit, & expressit: ut scilicet per fidem ideo justificari dicamur, quia fides est humanæ salutis initium, fundamentum, & radix omnis justificationis,

Hebr. 11., infra
Gen. 9.

Concina *de Fide diss. 1., cap. 7., pag. 55.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 6., cap. 4., §. 2., pag. 19.*

Gonct. *de Justif. disp. 1., art. 6., §. 2., pag. 155.*

Habert. *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 7., §. 7., pag. 653.*

L'Herminier *tom. 4. tract. de Justif. pag. 560.*

Labbeus *in Concil. Genral. tom. 20., pag. 35.*

Laurza

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Fidei effectus*.

Natalis Alex. de *Fide qu. 1., art. 3., pag. 22.*

Reiffenstuel in *Theol. Moral. tract. 4., dist. 2., qu. 1., n. 1.*

De Walemburch de *Justif. cap. 38., pag. 450.*

Vid. Auctor. relat. in Canon. 9. presentis sessi.

- II. sine qua impossibile est placere Deo; & ad filiorum ejus consortium pervenire:

Bellarminus de *Controvers. tom. 4., pag. 320., & 396.*

Layman in *Theol. Moral. lib. 2., tract. 1., cap. 8., n. 2.*

- III. gratis autem justificari ideo dicamur, quia nihil eorum, quæ justificationem præcedant, sive fides, sive opera, ipsam justificationis gratiam promerentur:

Suarez tom. 2. de *Grat. in Prolegom. 3., cap. 1., n. 2.*

- IV. si enim gratia est, jam non ex operibus: alioquin, ut idem Apostolus inquit, gratia jam non est gratia.

Rom. 11. Ephes.
2., Tit. 3.

Berti de *Theolog. discipl. lib. 19., cap. 5., prop. 1., pag. 496.*

Ifambert in 1. 2. disp. 3. ad qu. 114., art. 1., pag. 563.

Silvius in 1. 2. qu. 113., art. 4., qu. 7., pag. 614.

Vega in *Concil. Trid. lib. 8.*

C A P U T IX.

Contra inanem hæreticorum fiduciam.

- I. **Q**UAMVIS autem necessarium sit credere, neque remitti, neque remissa unquam fuisse peccata, nisi gratis divina misericordia propter Christum:

Bellarminus de *Controv. to. 3., lib. 4. de Justif. cap. 17., pag. 488.*

Labbeus in *Concil. General. tom. 20., pag. 36.*

- II. nemini tamen fiduciam, & certitudinem remissionis peccatorum suorum jactanti, & in ea sola quiescenti, peccata dimitti, vel dimissa esse dicendum est: quum apud hæreticos, & schismaticos possit esse, imò nostra tempestate sit, & magna contra Ecclesiam Catholicam contentione prædicetur vana hæc, & ab omni pietate remota fiducia.

Infrâ Can. 12.
& 13.

Menocch. *Consil. 82., num. 58., tom. 1.*

Silvius in 1. 2. qu. 111., art. 5., conclus. 6., pag. 593.

Valentia in 1. 2. disp. 8., qu. 4., punct. 4., pag. 1069.

Vid. Auctor. recensit. in Canon. 11., & 13. bujar session.

- III. Sed neque illud asserendum est, oportere eos, qui verè justificati sunt, absque ulla omnino dubitatione apud seinet ipsos statuere se esse justificatos, neminemque à peccatis absolvi, ac justificari, nisi eum, qui certò credat se absolutum, & justificatum esse;

Infrâ Can. 14.

L'Herminier tom. 4. tract. de *Justif. pag. 583.*

Silvius in 1. 2. qu. 112., art. 5., conclus. 6., pag. 593.

F

atque

- III. atque hac sola fide absolutionem, & justificationem perfici, quasi qui hoc non credit, de Dei promissis, deque mortis, & resurrectionis Christi efficacia dubitet: Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 36.* Lauræa *in Epirom. Canon. Verb. Justificatio.* Valentia *in 1. 2. disp. 8., quest. 4., punct. 4., pag. 1069.*
- IV. nam, sicut nemo pius de Dei misericordia, de Christi merito, deque Sacramentorum virtute, & efficacia dubitare debet; sic quilibet, dum se ipsum, suamque propriam infirmitatem, & indispositionem respicit, de sua gratia formidare, & timere potest; Habert. *in Theolog. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo uno cap. 8. §. 10., pag. 474., & tom. 2. de Grat. cap. 7., §. 2., pag. 629.* Ifambert *in 1. 2. disp. 12., ad qu. 113., art. 5., pag. 550.* Juvenin. *in Instit. Theolog. part. 6., diss. 2., art. 4.* Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 4., concl. 9.* Suarez *tom. 3., lib. 8. de Caus. habitual. Grat. pag. 256.*
- V. quum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se gratiam Dei esse consequutum. Berti *de Theolog. discipl. lib. 19., cap. ult., prop. 2., pag. 537.* Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 11. in fin.* Gammacheus *in 1. 2. qu. 112., cap. 5., pag. 397.* Gavardus *de Grat. qu. 4., art. 5., pag. 350.* Gonet. *de Grat. disp. 5., art. 1., §. 1., pag. 127.* Johan. a S. Thom. *in 1. 2. disp. 24., art. 3., pag. 485.* Maranta *in Controv. Jur. part. 4., resp. 2., n. 52.* Medina *in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 623.* Mezger *tract. 9., disp. 8., art. 6., §. 1., pag. 100.* Vega *in Concil. Trid. lib. 9., cap. 8.*

C A P U T X.

De acceptæ Justificationis incremento.

- I. **S**ic ergo justificati, & amici Dei, ac domestici facti, cunctes de virtute in virtutem, renovantur, ut Apostolus inquit, de die in diem, hoc est, mortificando membra carnis suæ, & exhibendo ea arma justitiæ in sanctificationem, per observationem mandatorum Dei, & Ecclesiæ, in ipsa justitia per Christi gratiam accepta, cooperante fide bonis operibus, crescunt, atque magis justificantur: sicut scriptum est: Qui justus est, justificetur adhuc. Et iterum: Ne verearis usque ad mortem justificari. Et rursus: Videtis, quoniam ex operibus justificatur homo, & non ex fide tantum. Frassen *de Grat. disp. 2., art. 1., q. 3., conc. 1., pag. 547.* Lab-

Eph. 2.
Eph. 83. Infra
Cen. 24. 1. Cor.
4. 10. b.
Galat. 3.
Roman. 6. d.

Apo. ult.
Eccles. 18. c.
Jac. 2. d.

Labbeus in *Concil. General. tom. 20.*, pag. 36.

Suarez de *Grat. tom. 3.*, lib. 7., n. 8., & lib. 9., cap. 2., n. 4.

Vid. recensit. Canon. 24. hujus Session.

- II. Hoc verò iustitiæ incrementum petit sancta Ecclesia, quum orat: Da nobis, Domine, fidei, spei, & charitatis augmentum.

Dominica 13.
post Pentecost.

Concina de *Peccat. diff.* 1., cap. 7., pag. 323.

Vega in *Concil. Trid. lib. 10.*

C A P U T X I.

*De observatione mandatorum, deque illius
necessitate, & possibilitate.*

- I. Nemo autem, quantumvis justificatus, liberum se esse ab observatione mandatorum putare debet;

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Homo.*

Reiffenstuel in *Theol. Moral. tract. 9.*, dist. 1., qu. 1., n. 2.

- II. nemo audeat temeraria illa, & à Patribus sub anathemate prohibita voce uti; Dei præcepta homini justificato ad observandum esse impossibilia:

Ex Aug c. 43.
lib. De nat. &
gratis.

Bellarmin. de *Contr. to. 4. de Justif. lib. 4.*, cap. 12., pag. 480.

Berti de *Theolog. discipl. lib. 17.*, cap. 3., pag. 329.

L'Herminier tom. 4. tract. de *Grat.*, pag. 383.

Simonet. de *Grat. disp. 4.*, art. 2., pag. 35.

Vid. Auctor. relat. in can. 18. presentis Session.

- III. nam Deus impossibilia non jubet, sed jubendo monet, & facere, quod possis, & petere, quod non possis; & adjuvat, ut possis. Cujus mandata gravia non sunt: cujus jugum suave est, & onus leve:

1. Joh. 5., Iose.
Cen. 18.
Conc. Arisuf. 2.,
c. 25.
Hieron. in ep.
ad Celsip.

Boucat de *Grat. diff. 9.*, pag. 294.

Frassen de *Grat. disp. 2.*, art. 3., sect. 4., pag. 606.

Fuscus de *Visitat. lib. 2.*, cap. 32., n. 2. in fin.

Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 4., quer. 3., pag. 520.

- IV. qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt: qui autem diligunt eum, ut ipsemet testatur, servant sermones ejus; quod utique cum divino auxilio præstare possunt.

Joh. 5.
March. 11.
Joh. 14., Conc.
Africanum, c. 81
82. & 83., Conc.
Nilevitan. cap.
7. 8., & 9.

Labbeus ad *Concil. Gener. tom. 20.*, pag. 36.

Suarez tom. 3. de *Grat. lib. 10. de conservat. grat. habitual.*
n. 30., pag. 370.

Vega lib. 11., cap. 11., pag. 257.

- V. Licet enim in hac mortali vita quantumvis sancti, & iusti, in levia saltem, & quotidiana, quæ etiam venialia dicuntur, peccata quandoque cadant, non propterea desinunt esse iusti;

Concina *de peccat. diff.* 1.^a; *cap.* 3.º; *pag.* 305.
 Frassen *de Grat. disp.* 2., *art.* 1., *qu.* 3., *concl.* 3., *pag.* 1550.
 Lauræa in *Epitom. Canon. Verb.* Iustus.
 Layman in *Theol. Moral. tract.* 3., *lib.* 3., *cap.* 5., *n.* 2.
 Natal. Alex. *de Peccat. cap.* 1., *art.* 3., *pag.* 40.
 Valentia in 1. 2.ª *disp.* 6., *qu.* 18., *punct.* 1., *pag.* 710.

VI. nam iustorum illa vox est, & humilis, & verax: Dimitte nobis debita nostra. Quo fit, ut iusti ipsi eo magis se obligatos ad ambulandum in via iustitiæ sentire debeant, quò liberati jam à peccato, servi autem facti Deo, sobrie, iuste, & pie viventes proficere possunt per Christum Jesum, per quem accessum habuerunt in gratiam istam. Deus namque sua gratia semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur.

Matth. 6. Luc.
 11., c. Adhuc c.
 De quotidianis.
 de Prent. Dist. 3.
 Rom. 6.
 Tit. 2.
 Rom. 5.
 Aug. 1.^a Denat.
 & gratia, c. 16.
 & Prof. Ser. 7. ad
 c. Gal'orum, &
 resp. ad 7. object.
 Vaneen.

Bellarminus *de Controv. tom.* 4., *lib.* 2., *cap.* 12., *pag.* 69.
 71., & 90.

L'Herminier *tom.* 4. *Tract. de Grat. pag.* 229.

Medina in 1. 2.^a *qu.* 109., *art.* 10., *pag.* 602.

Natalis Alex. *de Fid. art.* 5., §. 10., *qu.* 499.

Silvius in 1. 2.^a *qu.* 109., *art.* 10., *concl.* 3., *pag.* 550.

VII. itaque nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se hæredem esse constitutum, hæreditatemque consequuturum, etiam si Christo non compatiatur, ut & conglorificetur:

Infra Canon. 10.
 Rom. 8.

Coccius in *Theol. Cath. de Justif. art.* 3.

Juvenin. in *Instit. Theolog. part.* 6., *dissert.* 2., *cap.* 1., *art.* 1.

Labbeus in *Concil. General. tom.* 20., *pag.* 237.

Medina in 1. 2.ª *quæst.* 13., *art.* 4., *pag.* 641.

VIII. nam & Christus ipse, ut inquit Apostolus, quum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam; & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicens: Nescitis, quòd ij, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium: sic currite, ut comprehendatis. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aerem verberans, sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo: ne fortè quum alijs prædicaverim, ipse reprobus efficiar. Item Princeps Apostolorum Petrus: Satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando.

1. Cor. 9.

Ibid.

2. Petr. 1.

IX. Unde constat eos orthodoxæ Religionis Doctrinæ adverterari, qui dicunt, iustum in omni bono opere saltem venialiter peccare:

Vid.

Vid. recensit. Canon. 25. in presenti Session.

- X. atque etiam eos, qui statuunt, in omnibus operibus justos peccare, si in illis suam ipsorum socordiam excitando, & sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc, ut in primis glorificetur Deus, mercedem quoque intuentur æternam; quum scriptum sit: Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas propter retributionem. Et de Moyse dicat Apostolus, quod aspiciebat in remunerationem.

Vid. Auctor. relat. in Canon. 31. presentis Session.

Infra Can. 25.
Infra Can. 31.
Pl. 118
H. b. 11. 27.
Infra Can. 16. c.
C. 11. 12. 13. 14.
H. 21. 9. 3.

CAPUT XII.

Prædestinationis temerariam presumptionem cavendam esse.

Nemo quoque, quamdiu in hac mortalitate vivitur, de arcano Divinæ prædestinationis mysterio usque adeo præsumere debet, ut certò statuatur, se omnino esse in numero prædestinatorum: quasi verum esset, quòd justificatus, aut amplius peccare non possit; aut si peccaverit, certam sibi resipiscentiam promittere debeat; nam nisi ex speciali revelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit.

Estech. 8.
Galat. 3.

Fulcus de Visitat. lib. 1., cap. 18., n. 11. in fin.

Maranta in Controv. Forens. part. 4., respons. 5., n. 52.

Suarez tom. 3. de Grat. lib. 9., cap. 11., pag. 333.

Vid. Auctor. in Canon. 15., & 16. hujus Session. recensitos.

CAPUT XIII.

De perseverantiæ munere.

- I. Similiter de perseverantiæ munere, de quo scriptum est:

Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit; quod quidem aliunde haberi non potest, nisi ab eo, qui potens est eum, qui stat, statuere, ut perseveranter stet, & eum, qui cadit, restituere:

Matth. 10., &
14. c. Suggestum.
7., qu. 1., de G.
Noave re-ban-
tur, de Penit.
D. 11. 12. 13. 14.
16., & 11. Ec-
zech. 33.

Bellarminus in Controv. tom. 4. de Justif. lib. 3., cap. 14.

Col. 1., lit. D. pag. 458.

Boucat de Grat. diff. 4., art. 4. concl. 3., pag. 231.

Frassen de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 3., concl. 1., pag. 534.

Gonet. de Justif. disp. 2., act. 9., pag. 200.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. disp. 21., art. 2., pag. 433.

Mezger tract. 9., disp. 9., art. 5., §. 4., pag. 114.

- II. nemo sibi certi aliquid absoluta certitudine polliceatur:

Rom. 14. Philip.
1. 2. Cor. 8.

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Perseverantia.

Suarez

- III. tametsi in Dei auxilio firmissimam spem collocare, & reponere omnes debent. Deus enim, nisi ipsi illius gratiæ defuerint, sicut cæpit opus bonum, ita perficiet, operans velle, & perficere.
Cornel. a Lapide tom. 11. in *Epistol. S. Pauli ad Philip-pens. part. 2.*, pag. 459.
Habert in *Theolog. Dogm.*, & *Moral. tom. 2. de Grat. cap. 7.*, §. 2., pag. 626.
Iabbeus ad *Concil. General. tom. 20.*, pag. 37.
Natal. Alex. de *Fid. qu. 2.*, cap. 2., §. 11., pag. 176.
Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 10., *concl. 3.*, pag. 549.
Simonet. de *Grat. disp. 4.*, art. 2., pag. 95.
- IV. Verumtamen, qui se existimant stare, videant, ne cadant;
Bellarminus tom. 3. de *Sacram. in Gener. lib. 1.*, cap. 28., col. 1., lit. D., & E., pag. 53.
Suarez tom. 3. de *Grat. lib. 9.*, cap. 11., pag. 353.
- V. & cum timore, ac tremore salutem suam operentur in la-boribus, in vigilijs, in eleemosynis, in orationibus, & oblationibus, in jejunijs, & castitate:
Philip. 2.
Frassen de *Grat. disp. 1.*, art. 2., qu. 3., *concl. 3.*, pag. 537.
- VI. formidare enim debent, scientes, quod in spem gloriæ, & nondum in gloriam renati sunt, de pugna, quæ superest cum carne, cum mundo, cum diabolo: in qua victores esse non possunt, nisi cum Dei gratia Apostolo obtempe-
rent dicenti: Debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus: si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveri-tis, vivetis.
Rom. 8.
Concina de *Pecc. diff. 1.*, cap. 1., pag. 323.
Medina in 1. 2., qu. 109., art. 4., pag. 587.
Natalis Alex. de *Fide qu. 2.*, cap. 2., §. 11., pag. 176.
Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 10., *concl. 3.*, pag. 459.

C A P U T XIV.

De lapsis, & eorum reparatione.

- I. **Q**ui verò ab accepta justificationis gratia per peccatum exciderunt, rursus justificari poterunt,
Infr. Cap. 23., & 29.
Bellarminus de *Controv. tom. 4. de Pœnit. lib. 2.*, cap. 3., pag. 508.
Labbeus ad *Concil. General. tom. 20.*, pag. 38.
Suarez in 3. part. S. Thoma tom. 4., *disp. 1.*, qu. 84., art. 1.
- II. quum, excitante Deo, per Pœnitentiæ Sacramentum me-
rito

rito Christi amissam gratiam recuperare procuraverint:

Henno in *Theol. tract. de Pœnit. diss. 4., qu. 5., concl. 2.*

Vega in *Concil. Trid. lib. 13., cap. 1.*

- III. hic enim justificationis modus est lapsi reparatio: quam secundam post naufragium deperditæ gratiæ tabulam sancti Patres apertè nuncuparunt:

Fagnan. in *Cap. Omnis de Pœnit., & Remiss. n. 8.*

Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap. 1., §. 5., pag. 40.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Pœnitentiæ Sacramentum.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., n. 3., & 8.*

Vid. *Autor. relat. in Canon. 2., n. 2. de Pœnitent.*

- IV. etenim pro ijs, qui post Baptismum in peccata labuntur, Christus Jesus Sacramentum instituit Pœnitentiæ, quum dixit: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Clericat. de *Pœnit. decis. 12., n. 2.*

Concina eod. *tract. diss. 1., cap. 3., §. 2., pag. 38.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 5.*

Æltius in 4. *Sentent. dist. 14., §. 3., pag. 185.*

Gavardus in 4. *Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 1., §. 3., pag. 377.*

Gibert. in *Jure Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 3., sect. 3., n. 4.*

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 2., pag. 61.*

Merbesius de *Sacram. diss. 4., qu. 21., pag. 67.*

- V. Unde docendum est, Christiani hominis pœnitentiam post lapsum multò aliam esse à baptismali,

Juvenin. de *Pœnit. part. 8., diss. 5.*

Labbeus ad *Concil. General. tom. 20., pag. 38.*

Tournely de *Sacram. Pœnit. pag. 35.*

Vid. *Autor. relat. in cap. 8. n. de Pœnit.*

- VI. eaque contineri non modò cessationem à peccatis, & eorum detestationem, aut cor contritum, & humiliatum, verum etiam eorumdem sacramentalem Confessionem saltem in voto, & suo tempore faciendam, & sacerdotalem absolutionem;

Layman in *Theolog. Moral. lib. 5., tract. 6., cap. 5., n. 4.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Pœnitentiæ ritus.*

- VII. itemque satisfactionem per jejunia, elemosynas, orationes, & alia pia spiritualis vitæ exercitia: non quidem pro pœna æterna, quæ vel Sacramento, vel Sacramenti voto una cum culpa remittitur; sed pro pœna temporali, Bellarmin. *tom. 3. de Pœnit. lib. 4., cap. 6., pag. 574.*

Juvenin. de *Pœnit. diss. 5., part. 8.*

- VIII. quæ, ut sacræ Litteræ docent, non tota semper, ut in Baptismo fit *, dimittitur illis, qui gratiæ Dei, quam acceperunt,

Hieronym. tom. 1. in Epistol. ad Demetr. quæ incipit. *Inter omnes.* Ex in cap. Secundæ post naufragium, de Pœnit. Dist. 1.

Joh. 20. Matth. 16. c. Ut constitueretur Dist. 50. c. Ut evidenter 1., qu. 1. cum sim. inf. Sess. 14. de Pœnit. c. 3.

Pf. 50. c. Sacrificium. De Pœnit. Dist. 1.

Florent. Conc. in Decreto Eug. 800.

Ephes. 4. 3. c. Cor. 3.

Apoc. 2. c. Quia
sanctitas. 50. dist.
& c. Miror. de
Poenit. Dist. 1.
2. Corinth. 7.
Matth. 3. & 4.
Luc. 5. infra
Can. 17.

perunt, ingrati, Spiritum Sanctum contristaverunt, & templum Dei violare non sunt veriti. De qua poenitentia scriptum est: memor esto, unde excideris: age poenitentiam, & prima opera fac. Et iterum: Quæ secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: Et rursus: Poenitentiam agite: & facite fructus dignos poenitentiae.

Vid. Auctor. relat. in cap. 2., n. 4. *, & cap. 8., num. 2. de Poenit.

CAPUT XV.

*Quolibet mortali peccato amitti gratiam,
sed non fidem.*

- I. **A**DVERSUS etiam hominum quorundam callida ingenia, qui per dulces sermones, & benedictiones seducunt corda innocentium, asserendum est, non modò infidelitate, per quam, & ipsa fides amittitur, Henno in *Theolog. tom. 1. de Peccat. actual. disp. 4., art. 2., conclus. 2.*
Laurza in *Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.*
Vega in *Concil. Trid. lib. 14.*
- II. sed etiam quocumque alio mortali peccato, quamvis non amittatur fides, * acceptam justificationis gratiam amitti: * Bellarmin. de *Controv. tom. 4. de Ammiss. Grat., & stat. peccat. cap. 8., pag. 38.*
Frassen de *Grat. disp. 2., art. 1., qu. 3., concl. 2., pag. 550.*
& *disp. 3., art. 3., qu. 2., concl. unic. pag. 659.*
* Labbeus ad *Concil. General. tom. 20., pag. 38.*
Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 11., cap. 4., pag. 417.*
- III. divinæ legis doctrinam defendendo, quæ à Regno Dei non solum infideles excludit, sed & fideles quoque, fornicarios, adulteros, molles, masculorum concubitores, furcs, avaros, ebriosos, maledicos, rapaces, cæterosque omnes, qui lethalia committunt peccata: Labbeus ad *Concil. General. cap. 20. circa fin. pag. 30.*
- IV. à quibus cum divinæ gratiæ adjumento abstinere possunt, & pro quibus à Christi gratia separantur. Bellarm. de *Controv. tom. 4., lib. 2., cap. 3., pag. 508.*

1. Tim. 1.
1. Cor. 6.
Philip. 4. c. Cor.
21. c. Quod dicit.
Distinct. 47.

CAPUT XVI.

49 DE JUSTIFICATIONE.

De fructu Justificationis, hoc est, de merito bonorum operum, deque ipsius meriti ratione.

I. **H**Ac igitur ratione justificatis hominibus, sive acceptam gratiam perpetuo conservaverint, sive amissam recuperaverint, proponenda sunt Apostoli verba: Abundate in omni opere bono, scientes, quod labor vester non est inanis in Domino; non enim injustus est Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius. Et: Nolite amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Atque ideo bene operantibus usque in finem; & in Deo sperantibus proponenda est vita æterna, & tamquam gratia filii Dei per Christum Jesum misericorditer promissa, *Frassen in Append. ad tract. de Grat. quest. 1., conclus. 1., pag. 668.*

Isambert. in 1. 2. disp. 3. ad qu. 114., art. 8., pag. 571.

Gonet. de Justif. disp. 2., art. 4., §. 4., pag. 182.

Suarez tom. 3. de Grat. lib. 12., cap. 16., n. 3., pag. 491.

II. & tamquam merces * ex ipsius Dei promissione bonis ipsorum operibus, & meritis fideliter reddenda.

* *Gammacheus in 1. 2. qu. 114., cap. 1., pag. 424.*

* *Medina in 1. 2. qu. 114., art. 2., pag. 651.*

Mezger tract. 9., disp. 9., art. 2., §. 1., pag. 105.

Silvius in 1. 2. qu. 114., art. 2., concl. 8., quest. 4., pag. 626., §. art. 3., concl. 4., pag. 629.

III. Hæc est enim illa corona justitiæ, quam post suum certamen, & cursum repositam sibi esse ajebat Apostolus, à justo Judice sibi reddendam, non solum autem sibi, sed & omnibus, qui diligunt adventum ejus: quum enim ille ipse Christus Jesus, tamquam caput in membra, & tamquam vitis in palmites, in ipsos justificatos jugiter virtutem influat: *Gammacheus in 1. 2. qu. qu. 114., cap. 2., pag. 426.*

Henno in Theolog. tractat. de princip. actuum human. disput. 2., art. 3.

Suarez tom. 3. de Grat. lib. 12., cap. 16., n. 3., §. cap. 30., num. 25.

IV. quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur,

Juvenin in Institut. Theolog. part. 6., dissertat. 1. de Grat. actual. cap. 3.

Laurza in Epitom. Canon. Verb. Justus.

Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 6., concl. 3., pag. 524.

G & sine

1. Cor. 15.
Hebr 6. & Non
est tam inustus.
de Pœnit. dist. 2.
Heb 10. in fin.
infr. Cap. 16.
Matth. 10.

Pl 102. Ro. 5

2. Timoth. 4

Johan. 15.

- V. & sine qua nullo pacto Deo grata, & meritoria esse possent:
Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 59.*
- VI. nihil ipsis justificatis amplius deesse credendum est, quo
minus plenè illis quidem operibus, quæ in Deo sunt facta,
divinæ legi pro hujus vitæ statu satisfecisse, & vitam æternam
suo etiam tempore, (si tamen in gratia decesserint)
consequendam, verè promeruisse censeantur: quum Christus
Salvator noster, dicat: Si quis biberit ex aqua, quam Ego
dabo ei, non sitiet in æternum: sed fiet in eo fons aquæ
salientis in vitam æternam. Ita neque propria nostra justitia,
tamquam ex nobis propria statuitur: neque ignoratur,
aut repudiatur justitia Dei:
Bellarminus *tom. 4. Controv. lib. 5., cap. 2., pag. 495.,*
et cap. 3., pag. 496.
Maurus *de ang. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
Mezger *tract. 9., disp. 9., art. 4., §. 2., pag. 109.*
Suarez *tom. 3. de Grat., lib. 12., cap. 5., n. 2., pag. 455.*
- VII. quæ enim justitia nostra dicitur, quia per eam nobis in-
herentem justificamur,
Labbeus *ad Concil. General. tom. 20., pag. 39.*
Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Justus.*
- VIII. illa eadem Dei est, quia à Deo nobis infunditur per Chri-
sti meritum.
Bellarminus *tom. 4. Controv. de Justific. lib. 2., cap. 10.,*
pag. 425.
Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 7., cap. 7., n. 4., pag. 84.*
- IX. Neque verò illud omittendum est, quòd licet bonis ope-
ribus in Sacris Litteris usque adeò tribuatur, ut, etiam qui
uni ex minimis suis potum aquæ frigidæ dederit, promit-
tat Christus eum non esse sua mercede cariturum: & A-
postolus testetur id, quod in præsentem est momentaneum,
& leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate
æternum gloriæ pondus operari in nobis:
Labbeus *ad Concil. Gener. tom. 20., pag. 39.*
absit tamen, ut Christianus homo in se ipso vel confidat,
vel gloriatur, & non in Domino; cujus tanta est erga
omnes homines bonitas, ut eorum velit esse merita, quæ
sunt ipsius dona.
Suarez *tom. 3. de Grat. lib. 12., cap. 14., lit. E. pag. 492.*
- XI. Et quia in multis offendimus omnes, unusquisque, sicut
misericordiam, & bonitatem, ita severitatem, & judicium
ante oculos habere debet,
Mansi *in Biblioth. tom. 2., tract. 41., disc. 29., pag. 884.*
- XII. neque se ipsum aliquis, etiam si nihil sibi conscius fue-
rit, judicare:
Lauræa *in Epit. Can. Verb. Homo.*

quo-

XIII quoniam omnis hominum vita non humano iudicio examinanda, & iudicanda est, sed Dei, qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique à Deo, qui, ut scriptum est, reddet unicuique secundum opera sua.

Bellarmin. *de Justif. lib. 3., cap. 3., qu. 436.*

Labbeus *ad Concil. Gener. cap. 20., pag. 39.*

Post hanc Catholicam de Iustificatione doctrinam, quam nisi quisque fideliter, firmiterque receperit, iustificari non poterit, placuit Sanctæ Synodo hos Canones subjungere; ut omnes sciant, non solum quid tenere, & sequi, sed etiam quid vitare, & fugere debeant.

DE JUSTIFICATIONE.

CANON I.

Si quis dixerit, hominem suis operibus, quæ vel per humanæ naturæ vires, vel per legis doctrinam fiant, absque divina per Jesum Christum gratia posse iustificari coram Deo; anathema sit.

Frassen. *de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 2., concl. 1., pag. 529.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1. cap. 23., sub num. 23.*

Natalis Alexander *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid.*

qu. 2., art. 2., §. 11., pag. 165.

Vega *lib. 6., in sess. 6., cap. de Justif. cap. 3., pag. 52.*

CANON II.

Si quis dixerit, ad hoc solum divinam gratiam per Christum Jesum dari, ut facilius homo iuste vivere, ac vitam æternam promereri possit; quasi per liberum arbitrium sine gratia utrumque, sed ægrè tamen, & difficulter possit; anathema sit.

Berti *de Theolog. Discipl. lib. 12. cap. 6., pag. 515.*

Æstius *in secund. sent. dist. 27., §. 18., & seq.*

Gammacheus *in secund. qu. 109., cap. 6., pag. 355.*

Isambert. *de Grat. disp. 7., art. 2., & seq., pag. 340.*

Laurza *in Epitom. Canon. Verb. Gratia pag. 412.*

Tournely *de Grat. Chris. part. 2., qu. 4., art. 2., concl. 1., & 2.*

CANON III.

Si quis dixerit, sine præveniente Spiritus Sancti inspiratione, atque ejus adjutorio, hominem credere,

Billuart *de Grat. part. 2., qu. 4., art. 2., pag. 350.*

Boucat *eod. tractat. dissert. 4., section. 4., conclus. 1., pag. 218.*

Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Incarnat. cap. 15.*

§. 1. pag. 200., & de Grat. cap. 4., §. 7., pag. 408.

Supra c. 1. & 4.
Ro. 3. 1. Corin.
15.

Cone. Afr. cap.
80. & c. ult. de
Concl. Dist. 4. ex
Cone. Milerit.

Cone. Araus. 3
c. 6 super c. 5.
Ro. 3.

- Medina in 1. 2. qu. 109., art. 1., pag. 572.
Tournely de Grat. part. 2., qu. 4., art. 2., pag. 350.
Valentia in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 2., pag. 1112.
- II. sperare,
Frassen de Grat. art. 2., qu. 1., concl. 1., pag. 490.
Isambert de Spe disp. 5., art. ult., pag. 211.
- III. diligere,
Bellarmine tom. 4. Controv. lib. 6., Controv. 3., cap. 7.
Berti de Theolog. discipl. lib. 18., cap. 3., prop. 2., pag. 407.
Gammacheus in 1. 2. qu. 109., de Grat. cap. 5., pag. 348.
L'Herminier tom. 4., tract. de Grat. pag. 208.
Natalis Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2., art. 2., §. 10., pag. 168.
Silvius in 1. 2. qu. 109., art. 3., conclus. 6., pag. 510.; & 515.
- IV. aut poenitere posse, sicut oportet, ut ei justificationis gratia conferatur; anathema sit.
Antoin. de Panit. cap. 1., qu. 6., pag. 579.
Concina eod. tract. lib. 1., diff. 1., cap. 2., qu. 4., pag. 30.
Droit. de Re Sacram. to. 2., lib. 6., cap. 4., §. 5., pag. 17.

C A N O N IV.

- I. Si quis dixerit liberum hominis arbitrium a Deo motum, & excitatum nihil cooperari assentiendo Deo excitanti, atque vocanti quoad obtinendam justificationis gratiam se disponat, ac præparet;
Billuart de Actibus humanis diff. 2., art. 2., pag. 191.
Concina de Jure natur., & gent. lib. 1., diff. 1., cap. 6.; §. 1., pag. 86.
Gammacheus in 1., & 2. qu. 3., cap. 6., pag. 381.
Gotti in Theol. tom. 9., tract. de Justif. qu. 2., dub. 1.; §. 2., num. 3.
L'Herminier to. 4., tract. de Justif., & merit. pag. 562.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Liberum arbitrium.
- II. neque posse dissentire, si velit;
Bellarmine tom. 4. Controv. lib. 6., Controv. 3., cap. 9.; & seq.
Boucat de Grat. diff. 3., art. 4., §. 3., pag. 178., & diff. 4., pag. 299.
Isambert. de Liber. Arbitr. disp. 7., art. 7., pag. 27.
Vega in cap. 5., & 6. de Justificat. lib. 6., cap. 2.
- III. sed veluti inanime quoddam nihil omnino agere, mercede passive se habere; anathema sit.
Frassen de Grat. disp. 2., art. 3., sect. 2., pag. 588.
Natal. Alex. in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2., cap. 2., §. 11., pag. 179.

Natal. Alex. in Theol. Dogmat., & Moral. de Fid. qu. 2.
cap. 2., §. 11., pag. 179.

Valentia in 1., & 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 3.,
pag. 1135.

DE JUSTIFICA-
TIONE.

CANON V.

- I. Si quis liberum hominis arbitrium post Adæ peccatum amissum, & extinctum esse dixerit;
Berti de Theol. Discipl. lib. 16., cap. 2., prop. 1., pag. 269.
Billuart de Actibus humanis diss. 2., art. 2., pag. 191.
Concina de Jur. nat., & gent. diss. 1., cap. 6., §. 1., pag. 86.
Isambert. de Liber. arbit. disp. 7., art. 7., pag. 27.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Adam.

Vide Aug. l. 1.
contra 2 Ep. Pe-
lag. cap. 1.

- Mezger de Necess. Grat. disp. 2., art. 2., §. 2., pag. 15.
II. aut rem esse de solo titulo, immò titulum sine re, figmentum denique à Satana inventum in Ecclesiam; anathema sit,
Bellarminus tom. 4. Controversiar. lib. 5., Controv. 3., cap. 13., & seq.

Coccius de Natur. homin. in Theol. Cathol. art. 5.

Gonet. de Actibus human. disp. 2., art. 1., §. 3.

L'Herminier eod. tractat. pag. 279.

Rottfensis in resp. ad art. Lutheri art. 36.

Vega lib. 2. in cap. 1., cap. 13., & seq.

CANON VI.

- I. Si quis dixerit, non esse in potestate hominis, vias suas malas facere,

Johan 1.

Berti de Theolog. disciplin. lib. 16., cap. 2., pag. 269.

Billuart. de Actib. human. diss. 2., art. 2., pag. 291.

Concina de Jur. nat., & gent. diss. 1., cap. 6., §. 1., pag. 86.

Isambert. de Liber. Arbitr. disp. 7., art. 7., pag. 27.

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Homo.

- II. sed mala opera ita, ut bona, Deum operari, non permittit solum, sed etiam propriè, & per se, adeò ut sit proprium ejus opus non minus proditio Judæ, quàm vocatio Paulli; anathema sit.

Vide Aug. ibid.
c. 3. & Prolog. Sent.
14. ad c.
Gulorum. &
reponat. 10. ob-
jection Vincent.
Conc. Arausic.
num 2. circa fin.

Bellarminus tom. 4. Controvers. lib. 2., Controvers. 2.

Coccius in Theol. Cath. tom. 2., lib. 2., art. 1.

Gammacheus in 1. 2. quæst. 79., pag. 207.

Gonet. de Peccatis disp. 6., art. 3., §. 1., pag. 417.

Habert in Theol. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo Uno cap. 20.
§. 3., pag. 486.

L'Herminier de Peccatis pag. 574.

Natal. Alexand. in Theolog. Dogmat., & Moral. eod. tract.
cap. 1., art. 3., pag. 29.

Valentia in 1. 2. disp. 7., qu. 9., punct. 1. pag. 595., & seq.

CA.

C A N O N VII.

- I. Si quis dixerit, opera omnia, quæ ante justificationem fiunt, quacumque ratione facta sint, verè esse peccata, Berti *de Theol. disc. lib. 18., cap. 2., prop. 1., pag. 383.* Billuart. *tom. 3., dissert. 3., art. 3., §. 1., pag. 198.* Frassen. *de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 2., concl. 2., pag. 495.* Gonet. *cod. tract. disp. 1., art. 3., §. 1. pag. 42.* Gotti *in Theol. tom. 9. de Justif. qu. 2., dub. 3., §. 2., n. 14.* L'Herminier *tom. 4. de Grat. pag. 233.* Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Opera humana.* Mezger *de Grat. necessit. disp. 2., art. 2., §. 2., pag. 14.*
- II. vel odium Dei mereri;
Medina *in 1. 2. qu. 109., art. 2., pag. 576.*
Vega *lib. 6. in cap. 5., & 6. de Justif., cap. 39., pag. 85.*
- III. aut, quanto vehementius quis nititur se disponere ad gratiam, tanto eum gravius peccare; anathema sit.
Hambert. *in 1. 2. disp. 3. ad qu. 113., art. 1., pag. 473.*
Medina *in 1. 2. qu. 109., art. 5., & 6., pag. 591.*
Vega *in loco supracitato cap. 41., pag. 87.*

C A N O N VIII.

Pl. 19. Luc. c.
11., & Matth.
9. in fin.

- Si quis dixerit, gehennæ metum, per quem ad misericordiam Dei, de peccatis dolendo, confugimus, vel à peccando abstinemus, peccatum esse, aut peccatores peiores facere; anathema sit.
Berti *de Theol. disc. lib. 23., cap. 12., prop. 2., pag. 505.*
Billart. *de Penit. diff. 4., art. 5., pag. 177.*
Concina *de Spe cap. 3., pag. 163.*
Frassen. *de Grat. disp. 3., art. 1., qu. 3., pag. 635.*
Gonet. *de Penit. disp. 7., art. 3., §. 1., pag. 395.*
Gotti *de Justif. qu. 2., dub. 4., §. 1., n. 1.*
Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Moral. de Penit. cap. 4., art. 3., prop. 5., pag. 58.*
Vega *lib. 6. in cap. 5., & 6. de Justif. cap. 23., pag. 66.*

C A N O N IX.

Supra c. 7., & 8.

- Si quis dixerit, sola fide impium justificari, ità ut intel- ligat nihil aliud requiri, quod ad justificationis gratiam consequendam cooperetur, & nulla ex parte necesse esse, eum suæ voluntatis motu præparari, atque disponi; anathema sit.
Bellarminus *tom. 4. Controv. lib. 1. de Justif. cap. 13., & seq., & lib. 2., cap. 4.*
Billuart. *tom. 3., dissert. 6., art. 7., pag. 411., & dissert. 7., art. 4., §. 2.*
Gavardus *de Grat. qu. 3., art. 4., pag. 347.*
Habert. *in Theol. Dogm., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 5., pag. 400.*

L'Her-

- L'Herminier *tom. 4. de Justif., & Merit. pag. 559.*
 Ifambert. *in 1. 2. disp. 5. ad qu. 113., art. 1., pag. 486.,*
& disp. 6. ad eamd. quest. art. 4., pag. 506.
 Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Fidei effectus.*
 Mezger *tract. 9., disp. 8., art. 5., §. 1., pag. 97.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 3., pag. 608.*
 Simonet. *de Grat. disp. 6., art. 11., respons. 3., pag. 129.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 75., §. 1., pag. 473.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 4., §. 1., pag. 1108.*

C A N O N X.

- I. Si quis dixerit, homines sine Christi iustitia, per
 quam nobis meruit, justificari,
 Billuart *tom. 3., diss. 7., art. 2., §. 1., pag. 430.*
 Droit de Re Sacr. *lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 159.*
 Gavardus *de Grat. qu. 3., art. 3., pag. 348.*
 Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*
 Medina *in 1. 2. qu. 113., art. 2., pag. 632.*
 De Walemburch *de Justif. cap. 36., pag. 408.*
 Vega *lib. 4. in Concil. Trid. cap. 3.*

Sup. c. 7., Gal. 2.,
& 5. Eph. 1., & 4.

- II. aut per eam ipsam formaliter iustos esse; anathema sit.
 Amort *in Demonstr. Chris. part. 1., qu. 9., pag. 51.*
 Boucat *de Grat. diss. 6., art. 2., pag. 381.*
 Frassen *eod. tract. disp. 3., art. 2., qu. 1., concl. unic., pag. 640.*
 L'Herminier *de Justif. tom. 4., pag. 574.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 2., pag. 603.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 5., punct. 2., & 3., pag. 1099.*
 Vega *lib. 7. in Concil. Trid. cap. 22., pag. 3.*

C A N O N XI.

- I. Si quis dixerit, homines justificari, vel sola imputatione iustitiz Christi,
 Bellarm. *tom. 4. Controv. lib. 2. de Justif., cap. 7., pag. 419.*
 Billuart *tom. 3., diss. 4., art. 1., pag. 282., & dissert. 7.,*
art. 2., §. 1., pag. 430.
 Gonet *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 1., pag. 133.*
 Gotti *eod. tract. qu. 1., dub. 3., §. 3.*
 Habert *in Theol. Dog., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4.,*
pag. 352.

Ifambert *in 1. 2. disp. 7. ad qu. 13., art. 9., pag. 511.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 2., concl. 2., pag. 603.*

- II. vel sola peccatorum remissione, exclusa gratia, & charitate, quæ in cordibus eorum per Spiritum Sanctum diffundatur, arque illis inhereat;
 Æstius *in 4. Sent. dist. 4., §. 5., pag. 54.*
 Gammacheus *in 1. 2., qu. 110., cap. 1., pag. 364.*
 L'Herminier *tom. 4. de Justif. pag. 569.*

Rom. 5.

Mezger

Mezger *tract. 9., disp. 7., art. 1., §. 2.*
Tournely *de Baptism., art. 3., pag. 171.*
De Walemburch *de Justific. cap. 49., pag. 431., & cap. 69., pag. 465.*

III. aut etiam, gratiam, qua justificamur, esse tantum favorem Dei; anathema sit.

Amort. *in Demonstr. Cbr. part. 1., qu. 9., pag. 51.*
Boucat *de Grat. diss. 6., art. 3., concl. 2., pag. 385.*
Droit *de Re Sacr. lib. 2., qu. 4., cap. 3., §. 1., pag. 159.*
Fraffen *de Grat. disp. 3., art. 2., qu. 1., concl. unic., pag. 640.*
Gavardus *eod. tract. qu. 3., art. 1., pag. 332.*
Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.*

CANON XII.

I. Si quis dixerit, fidem justificantem nihil aliud esse, quam fiduciam divinæ misericordiæ peccata remittentis propter Christum;

Bellarm. *rom. 4. Contr. lib. 1. de Justif. cap. 5., & seq.*
Billuart. *rom. 3. diss. 17., art. 4., §. 1., pag. 446.*
Boucat *de Grat. diss. 6., art. 1., concl. 1., pag. 474.*
Gonet. *de Justif. disput. 1., art. 6., §. 1., pag. 154.*
Gotti *eod. tract. qu. 2., dub. 2., §. 3., n. 11.*
Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 5., pag. 400.*

II. vel eam fiduciam solam esse, qua justificamur, anathema sit.

Concina *de Fide diss. 1., cap. 4., pag. 43.*
Fraffen *de Grat. disp. 3., art. 1. qu. 2., concl. 1., pag. 631.*
Gammach. *in 1. 2. de Fide qu. 4., & 5., cap. 21., pag. 537.*
Gavardus *de Grat. qu. 4., art. 1., §. 1., pag. 355.*
Johan. a S. Thoma *in 1. 2. disp. 28., art. 1., pag. 506.*

CANON XIII.

I. Si quis dixerit, omni homini ad remissionem peccatorum assequendam necessarium esse, ut credat certo, & absque ulla hæsitacione propriæ infirmitatis, & indispositionis, peccata sibi esse remissa, anathema sit.

Billuart *de Justif. tom. 6., diss. 6., art. 4., pag. 417.*
Boucat *de Grat. diss. 6., art. 4., pag. 388.*
Concina *de Fide diss. 1., cap. 4., pag. 43.*
Itambert. *in 1. 2. disputat. 4., ad quest. 113., artic. 7., pag. 481.*

Laurea *in Epitom. Canon. Verb. Homo.*

Mezger *tract. 9., disp. 8., art. 6., §. 1., pag. 10.*

Natalis Alexander *in Theol. Dogmat., & Mor. de Fide qu. 1., art. 3., pag. 24.*

Silvius *in 1. 2. qu. 113., art. 4., concl. 2., pag. 611.*

Vega

Vega lib. 9. in Concil. Trid. cap. 6., pag. 145.

CANON XIV.

- I. Si quis dixerit, hominem à peccatis absolvi, ac justificari ex eo, quòd se absolvi, ac justificari certo credat; Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 8., pag. 414.

Supra c. 9.

Isambert. in 1. 2. disp. 12. ad qu. 113., art. 1., pag. 547.

Vega in cap. 5., & 6. in Concil. Trid. cap. 15., lib. 6.

- II. aut neminem verè esse justificatum, nisi qui credat se esse justificatum; & hac sola fide absolutionem, & justificationem perfici, anathema sit.

Concina de Fide diff. 1., cap. 4., pag. 43.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. disp. 28., art. 2., pag. 506.

Natalis Alexander in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 1., art. 3., pag. 24.

CANON XV.

Si quis dixerit, hominem renatum, & justificatum teneri ex fide ad credendum, se certò esse in numero predestinatorum, anathema sit.

Aug. c. 13. lib. de Corrept., & Gravis. Supra c. 11.

Boucat de Gratia diff. 6., art. 4., pag. 388.

Concina de Fide diff. 1., cap. 4., pag. 43.

Fraßen de Grat. disp. 3., art. 3., qu. 2., concl. unic., pag. 662.

Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 8., §. 10., pag. 473.

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Homo!

Natalis Alexander in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 1., art. 3., pag. 24.

De Walemburch de Justif. cap. 85., pag. 503.

CANON XVI.

Si quis magnum illud usque in finem perseverantiz donum se certò habiturum absoluta, & infallibili certitudine dixerit, nisi hoc ex speciali revelatione didicerit, anathema sit.

Aug. lib. de dono persever. cap. 13. Supra cap. 12., & 23. Galat. 5. Ezech. 18.

Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 8., §. 10., pag. 473.

Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Perseverantia.

Medina in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 623.

Natalis Alexander in Theolog. Dogmat., & Moral. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 17., pag. 261.

Silvius in 1. 2. qu. 112., art. 5., pag. 596.

Vega lib. 12. in Concil. Trident. cap. 10.

CANON XVII.

Si quis justificationis gratiam non nisi predestinatis ad vitam contingere dixerit: reliquos verò omnes, qui vocantur, vocari quidem, sed gratiam non accipere, utpote

Conc. Araw. a c. 25.

H

divi-

divina potestate prædestinatos ad malum, anathema sit.
Æstius in 3. Sentent. dist. 31., §. 1., pag. 107.
Habert in Theol. Dogm., & Moral. tom. 1. de Deo Uno cap. 20., §. 3., pag. 486., & tom. 2. de Incarn. cap. 15., §. 1., pag. 204.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Gratia sanctificans.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 17., pag. 258.
De Walemburch de Justif. cap. 86., pag. 507.

C A N O N XVIII.

Supra c. 11.
 1. Johan. 3:

Si quis dixerit, Dei præcepta homini etiam iustificato, & sub gratia constituto, esse ad observandum impossibilia, anathema sit.

Coccius in Theol. Cath. de Justif. art. 2., pag. 219.
Gammacheus in 1. 2. qu. 109., cap. 6., pag. 355.
Habert in Theol. Dogm., & Moral. tom. 2. de Gratia cap. 7., §. 1., pag. 586.
L'Herminier tom. 4. in tract. de Grat. pag. 383.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Præcepta Dei.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu. 2., art. 5., §. 10., pag. 492.
Pignatel. in Consult. Canon. tom. 1., Cons. 4., n. 2.
Tournely de Grat. Christi part. 2., qu. 8., art. 1., pag. 575.
Vega lib. 11. in Concil. Trid. cap. 9., & 10.

C A N O N XIX.

I.
 Clement. Ad co-
 rinth. 5. 4. de
 heret.

Si quis dixerit, nihil præceptum esse in Evangelio præter fidem, cætera esse indifferentia, neque præcepta, neque prohibita, sed libera;

Berti de Theol. Discip. lib. 20., cap. 12., cap. 104.
Billuart tom. 3., diss. 7., art. 4., §. 2., pag. 450.
Continuator Tournely de Leg. cap. 4., art. 3., sect. 1., pag. 108.
Lauræa in Epitom. Canon. Verb. Deus.
Silvius in 1. 2. qu. 5., art. 7., pag. 47.
Simonet, de Legibus disp. 4., art. 1., pag. 257.

II. aut decem præcepta nihil pertinere ad Christianos, anathema sit.

Bontemp. in Fascic. Fl. Moral. tract. 7. de Præceptis Decal., tit. 1.
Cocina in Decal., proleg. 2., cap. 1., pag. 26.
Habert in Theolog. Dogmat. & Mor. tom. 2. de Incarnat. cap. 15., §. 4., pag. 228.
L'Herminier de Legibus pag. 651.
Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Moral. lib. 4., cap. 2., art. 2., pag. 104.
Vega Lib. 11. in Concil. Trid. cap. 7., pag. 251. a tergo.

C A N O N XX.

Supra c. 11.

Si quis hominem iustificatum, & quantumlibet perfectum

fectum dixerit non teneri ad observantiam mandatorum Dei, & Ecclesie, sed tantum ad credendum; quasi verò Evangelium sit nuda, & absoluta promissio vite æternæ sine conditione observationis mandatorum, anathema sit.

Concina *proleg. 2. in Decal. cap. 1., pag. 26.*

L'Herminier *ibid.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Homo, & Verb. Evangel.*

Silvius in 1. 2. *qu. 5., art. 7., pag. 47.*

Vega *lib. 11. in Concil. Trid. cap. 7., pag. 251.*

CANON XXI.

Si quis dixerit, Christum Jesum à Deo hominibus datum fuisse, ut redemptorem, cui fidant, non etiam ut legislatorem, cui obediant, anathema sit.

Ista 31. d. Matth. 1. 2. 6.

Æstius in 3. *Sent. disp. 36., §. 2., pag. 126.*

Gammacheus in 1. 2., *qu. 106., & seq., pag. 334.*

Gavardus de *Leg. Evang. qu. 2., art. 5., pag. 283.*

Gonet. de *Legibus disp. 12., art. 1., pag. 575.*

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Incarnat. cap.*

15., §. 4., pag. 228.

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Christus quoad alia:*

Simonet. de *Legibus disp. 4., art. 1., pag. 257.*

Vega *loco nuper citato.*

CANON XXII.

- I. Si quis dixerit, justificatum, vel sine speciali auxilio Dei in accepta iustitia perseverare posse,

Supra cap. 23.

Billuart. *tom. 3., disp. 3., art. 9.*

Boucat. de *Gratia disp. 3., art. 6., pag. 189.*

Gammacheus in 1. 2. *qu. 109., cap. 11., pag. 361.*

Gonet. de *Gratia disp. 1., art. 8., §. 2., pag. 77.*

Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo Uno cap. 8.,*

§. 9., pag. 461., & tom. 2. de Gratia cap. 7., §. 2., pag. 600.

Johan. a S. Thom. in 1. 2. *disp. 2., art. 2., pag. 432.*

Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justificatus pag. 491.*

Mezger de *Necessit. Grat. disp. 3., art. 3., §. 1., pag. 29.*

Silvius in 1. 2. *qu. 109. art. 10., concl. 3., pag. 549.*

Tournely de *Grat. part. 2., qu. 4., art. 10., pag. 456.*

- II. vel cum eo non posse, anathema sit.

Berti de *Theol. Disc. lib. 18., cap. 7., pag. 432.*

Boucat de *Gratia disp. 1., art. 4., pag. 44.*

Gavardus *eod. tract. qu. 2., art. 10., pag. 329.*

Isambert. *pariter de Grat. disp. ult. ad qu. 109., art. 1., pag. 364.*

Medina in 1. 2. *qu. 109., art. 10., pag. 603.*

Natalis Alexander in *Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu.*

2., cap. 2., §. 11., pag. 175.

Valentia in 1. 2. *disp. 8., qu. 1., punct. 6., pag. 943.*

CANON XXIII.

- I. Si quis hominem semel justificatum dixerit amplius peccare non posse, neque gratiam amittere, atque ideò cum, qui labitur, & peccat, numquam verè fuisse justificatum;
Berti in *Theol. Disc. lib. 19., cap. ult., prop. 1., pag. 531.*
Æstius in 3. *Sent. dist. 31., §. 1., pag. 107.*
Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 9., pag. 427.*
L'Herminier de *Justif. tom. 4., pag. 589.*
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Justificatus.*
Mezger de *Necess. Grat. art. 5., §. 1., pag. 25., disp. 2.*
Natalis Alexander in *Theol. Dogm., & Mor. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 17., pag. 259.*
Vega lib. 12. in *Concil. Trid. cap. 4., & seq.*
- II. aut contra, posse in tota vita peccata omnia, etiam venialia, vitare, nisi ex speciali Dei privilegio, quemadmodum de Beata Virgine tenet Ecclesia, anathema sit.
Billuart tom. 3., *disp. 3., art. 6., §. 2., pag. 239.*
Boucat. de *Grat. disp. 4., art. 4., concl. 2., pag. 231.*
Frassen de *Grat. disp. 1., art. 2., quest. 2., concl. 3., pag. 531., & concl. 4., pag. 533.*
Gammach. in 1. 2. *qu. 109., cap. 7., pag. 356., & 358.*
Gonet. de *Grat. disp. 3., art. 7., §. 1., pag. 72., & pag. 75.*
Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 5., §. 3., pag. 471.*
Johan. a S. Thom. in 1. 2. *disp. 20., art. 3., pag. 427.*
Isambert. de *Grat. disp. 8., art. 8., pag. 359.*
Medina in 1. 2. *qu. 109., art. 9., pag. 599.*

CANON XXIV.

- I. Si quis dixerit, justitiam acceptam non conservari; atque etiam non augeri coram Deo per bona opera;
Berti de *Theol. Disc. lib. 19., cap. ult., prop. 3., pag. 541.*
Frassen de *Grat. disp. 2., art. 1., qu. 3., concl. 1., pag. 547.*
- II. sed opera ipsa fructus solummodo, & signa esse justificationis adeptæ, non autem ipsius augendæ causam, anathema sit.
Habert in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 1. de Deo Uno cap. 18., §. 5., pag. 419., & to. 2. de Grat. cap. 4., §. 10., pag. 432.*
Lauræa in *Epitom. Canon. Verb. Opera humana.*

CANON XXV.

- I. Si quis in quolibet bono opere justum saltem venialiter peccare dixerit;
Berti de *Theol. Disc. lib. 19., cap. 6., pag. 504.*

Frassen

Frassen de Grat. disp. 1., art. 2., qu. 2.; concl. 1.; pag. 494.

Gavardus de Grat. qu. 5., art. 1., pag. 375.

Lauræ in Epitom. Canon. Verb. Opera humana.

Roffensis in Resp. ad art. Luth. art. 32.

- II. aut, quod intolerabilius est, mortaliter, atque ideo pœnas æternas mereri; tantumque ob id non damnari, quia Deus ea opera non imputet ad damnationem, anathema sit.

Gavardus qu. 3. de Peccat. art. 1., pag. 166., & seq.

Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Moral. cod. tract. cap. 1., art. 5., pag. 40.

Roffensis in Resp. ad art. Luth. art. 31.

Valentia in 1. 2. disp. 8., qu. 1., punct. 5., §. 3., pag. 925.

CANON XXVI.

Si quis dixerit, justos non debere pro bonis operibus, quæ in Deo fuerint facta, expectare, & sperare æternam retributionem à Deo per ejus misericordiam, & Jesu Christi meritum, si bene agendo, & divina mandata custodiendo usque in finem perseveraverint, anathema sit.

Supra c. 16.

Berti de Theol. Disc. lib. 19., cap. 7., pag. 526.

Boucat de Grat. disp. 7., art. 2., pag. 393.

Hambert. in 1. 2. disp. 3. ad qu. 114., art. 7., pag. 569.

Lauræ in Epitom. Canon. Verb. Iustus.

Natalis Alexander in Theol. Dogm., & Moral. de Fide qu. 2., cap. 2., §. 11., pag. 178.

Matth. 24.

CANON XXVII.

Si quis dixerit, nullum esse mortale peccatum, nisi infidelitatis; aut nullo alio, quantumvis gravi, & enormi, præterquam infidelitatis, peccato, semel acceptam gratiam amitti, anathema sit.

1. Cor. 6., supra c. 15.

Bellarmin. tom. 4. Controv., controvers. 2., lib. 1., cap. 8.

Habert in Theol. Dogm., & Mor. tom. 2. de Grat. cap. 4., §. 8., pag. 414.

Lauræ in Epitom. Canon. Verb. Peccatum.

Vega lib. 14. in Concil. Trid. cap. 7., pag. 426.

CANON XXVIII.

- I. Si quis dixerit, amissa per peccatum gratia, simul & fidem semper amitti;

Berti de Theol. Disc. lib. 23., cap. 10., prop. 1.

Gammacheus in 1. 2. de Fide qu. 6., cap. 25., pag. 551.

Lauræ in Epitom. Canon. Verb. Fides.

Vega lib. 14. in Concil. Trid. cap. 8., pag. 427.

- II. aut fidem, quæ remanet, non esse veram fidem, licet non sit viva;

Gammacheus loco supracit. quest. 4., & 5. cap. 21., pag. 154.

aut

- III. aut eum; qui fidem sine charitate habet, non esse Christianum, anathema sit.

Natalis Alexander in *Theol. Dogm.*, & *Mor. de Fide qu.* 2., art. 5., pag. 45.

CANON XXIX.

- I. Si quis dixerit, eum, qui post Baptismum lapsus est, non posse per Dei gratiam resurgere;

Æltius in 3. *Sent. dist.* 32., §. 3., pag. 108.

Laurra in *Epitom. Canon. Verb.* Gratia sanctificans.

Vega lib. 13. in *Concil. Trid. cap.* 3., & *seq.*

- II. aut posse quidem, sed sola fide amissam justitiam recuperare sine Sacramento Pœnitentiæ, prout Sancta Romana, & universalis Ecclesia à Christo Domino, & ejus Apostolis edocta, hucusque professæ est, servavit, & docuit, anathema sit.

Valentia in 1. 2. *disp.* 8., qu. 5., punct. 4., §. 1., pag. 1106.

CANON XXX.

Infr. Sess. 14. cap. 8.

Si quis post acceptam justificationis gratiam cuilibet peccatori pœnitenti ita culpam remitti, & reatum æternæ pœnæ deleri dixerit, ut nullus remaneat reatus pœnæ temporalis exsolvendæ, vel in hoc sæculo, vel in futuro in Purgatorio, antequam ad regna cœlorum aditus patere possit, anathema sit.

Infr. Sess. 25. in princ.

Besombes de *Sacram. cap.* 8., art. 6., §. 5., pag. 396.

Billuart de *Pœnit. diff.* 3., art. 1., §. 3., pag. 96.

Concina *eod. tract. lib.* 1., *diff.* 1., *cap.* 2., qu. 7., pag. 33.

Droit de *Re Sacram. tom.* 1., *lib.* 5., *cap.* 1., §. 3., pag. 497.

Gonet. de *Pœnit. disp.* 3., art. 5., §. 1., pag. 365.

CANON XXXI.

Supra c. 11. in fin.

Si quis dixerit, justificatum peccare, dum intuitu æternæ mercedis bene operatur, anathema sit.

Laurra in *Epitom. Canon. Verb.* Homo.

Vega lib. 11. in *Concil. Trid. cap.* 39., pag. 293. a tergo.

CANON XXXII.

- I. Si quis dixerit, hominis justificati bona opera ita esse dona Dei, ut non sint etiam bona ipsius justificati merita; Frassen de *Gratia in Append. de Mer. quæst.* 1., *concl.* 1., pag. 668.

Laurra in *Epitom. Canon. Verb.* Opera humana.

Mézger *tract.* 9., *disp.* 9., art. 1., §. 1., pag. 101.

- II. aut ipsum justificatum bonis operibus, quæ ab eo per Dei gratiam, & Jesu Christi meritum, cujus vivum membrum est, fiunt, non verè mereri augmentum gratiæ, Boucat de *Grat. diff.* 7., art. 2., pag. 393.

Gavardus *eod. tract. qu.* 5., art. 5., pag. 389.

Gonet.

- Gonet. *de Justif. disp. 2., art. 7., pag. 196.*
 Maurus *de Augm. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
 Medina *in 1. 2. qu. 114., art. 8., pag. 661.*
 Silvius *in 1. 2. qu. 114., art. 8., pag. 639.*
 Simonet, *de Gratia disp. 7., art. 7., resp. 6., pag. 142.*

- III, vitam æternam,
 Berti *de Theol. Discipl. lib. 19., cap. 7., prop. 2., pag. 521.*
 Johan, a S. Thom. *in 1. 2. disp. 30., pag. 526.*
 Isambert, *in 1. 2. disp. 3. ad qu. 114., art. 7., pag. 569.*
 Metzger *tract. 9., disp. 9., art. 5., §. 1., pag. 111.*
 Valentia *in 1. 2. disp. 8., qu. 6., punct. 4., §. 1., pag. 1173.*
 IV, & ipsius vitæ æternæ, si tamen in gratia decesserit, con-
 sequutionem,
 Habert *in Theolog. Dogm., & Moral. tom. 1. de Deo Uno*
cap. 18., §. 9., pag. 468.
 Vega *lib. 15. in Concil. Trid. cap. 1., pag. 445.*
 V, atque etiam gloriæ augmentum, anathema sit,
 Gavardus *de Gratia qu. 5., art. 5., pag. 389.*
 Maurus *de Aug. merit. de cond. qu. 104., pag. 339.*
 Simonet, *de Grat. disp. 7., art. 7., resp. 6., pag. 42.*

C A N O N XXXIII.

Si quis dixerit, per hanc doctrinam catholicam de
 Justificatione, à Sancta Synodo hoc presenti decreto ex-
 pressam, aliqua ex parte gloriæ Dei, vel meritis JESU Chri-
 sti Domini Nostri derogari, & non potius veritatem Fidei
 nostræ, Dei denique, ac Christi JESU gloriam illustrari,
 anathema sit,
 Gonet, *de Justif. disp. 1., art. 2., §. 2. pag. 136.*
 Laurus *in Epitom. Canon. Verb. Justificatio.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

C A P U T I.

- I, Eadem Sacrosancta Synodus, eisdem præsentibus Apo-
 stolice Sedis Legatis, ad restituendam collapsam
 admodum Ecclesiasticam disciplinam, depravatosque in
 Clero, & Populo Christiano mores emendandos se accin-
 gere volens, ab ijs, qui majoribus Ecclesijs præsunt, ini-
 tium censuit esse sumendum: integritas enim præsentium
 salus est subditorum,
 Alzedo *de Præcellent. Episcopal. Dignit. cap. 1., n. 48.*
 II, Confidens itaque per Domini, ac Dei nostri misericor-
 diam, providamque ipsius Dei in terris Vicarij solertiam,
 omnino futurum, ut ad Ecclesiarum regimen [onus quip-
 pe angelicis humeris formidandum]

*Prælati debent
 in Ecclesijs suis
 residere: si secus
 fuerint, juris an-
 tiqui poena in eos
 immutatur, &
 nova decreta-
 rent.*

*e. Miramur 61.
 Dist. 4.*

*Cap. Inter cor-
 poralia de tr. 156
 et. Epist.*

Leo

Leo in *Theſaur. For. Eccleſ.* part. 1., cap. 3., n. 14.
Paſſerin. de *Stat. Homin.* qu. 185., art. 3., n. 77.

- III. qui maximè digni fuerint, quorumque prior vita, ac omnis ætas à puerilibus exordijs uſque ad perfectiores annos per diſciplinæ ſtipendia Eccleſiaſtica laudabiliter aſta teſtimonium præbeat, ſecundùm Venerabiles Beatorum Patrum ſanctiones aſſumantur: omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Eccleſijs quibuſcumque, quovis nomine, ac titulo præfeſtos monet, ac monitos eſſe vult, ut attendentes ſibi, & univerſo gregi, in quo Spiritus Sanctus poſuit eos regere Eccleſiam Dei, quam acquiſivit ſanguine ſuo, vigilent, ſicut Apoſtolus præcipit, in omnibus laborent, & miniſterium ſuum impleant:

c. In Sacerdotibus, & c. Enſcopum. 61. Diſt. cap. 68. 59. Diſt. Cont. Bard. cap. 13., & inf. beſſ. 24. de Ket. c. 1. Ad. 20. 1. Tim. 4. Johan. 10. c. 51. Reſtor 55. 1. Diſt. c. Adverſitas. 7. qu. 1., cap. Nili de reſon.

Fuſcus de *Viſitat. lib.* 2., cap. 33., n. 20.
Pignatel. in *Conſult. Canon. tom.* 4., conſ. 17., num. 1.
Vid. ſeſſ. 23., cap. 1. de *Reformat.* n. 6.

- IV. ſibi commiſſos, mercenariorum more, deſerant; atque ovium ſuarum, quarum ſanguis de eorum eſt manibus à Supremo Judice requirendus, cuſtodiz minime incumbant: quum certiffimum ſit non admitti paſtoris excuſationem, ſi lupus oves comedit, & paſtor neſcit.

Ezech. 34., & 34., Act. 10. c. Epheſin. 43. Diſt. c. 1. 3. qu. 1. & infra Beſſ. 24. c. 1. in fin. de Reſorm

Engel in *Jur. Canon. lib.* 3., tit. 4., §. 1., n. 1.

- V. Ac nihilominus, quia nonnulli, quod vehementer dolendum eſt, hoc tempore reperiuntur, qui propriæ etiam ſalutis immemores, terrenaque cœleſtibus; ac divinis humanæ præferentes, in diverſis curijs vagantur, aut in negotiorum temporalium ſollicitudine, ovili dereliſto, atque ovium ſibi commiſſarum cura neglecta, ſe detinent occupatos: placuit Sacroſanctæ Synodo antiquos canones, quæ temporum, atque hominum injuria penè in deſuetudinem abiierunt, adverſus non reſidentes promulgatos innovare, quemadmodum virtute præſentis decreti innovat; ac ulterius pro firmiori eorundem reſidentia, & reformandis in Eccleſia moribus, in hunc, qui ſequitur, modum ſtatuerè, atque ſancire. Si quis à Patriarchali, Primatiali, Metropolitana, ſeu Cathedrali Eccleſia, ſibi quocumque titulo, cauſa, nomine, ſeu jure commiſſa, quacumque illè dignitate, gradu, & præ eminentia præfulgeat, legitimo impedimento, ſeu juſtis, & rationabilibus cauſis ceſſantibus, ſex menſibus continuis, extra ſuam Diœceſim morando, abuſerit, quartæ partis fruſtuum unius anni, fabricæ Eccleſiæ, & pauperibus loci per Superiorem Eccleſiaſticum applicandorum, pœnam ipſo jure incurrat. Quod ſi per alios

c. Pervenit, cum motis ſep. 7. q. 1. De cler. non reſid. c. ceterorum, & c. Quam ex eod. de elect. in 6.

Novas adhuc penat ad c. ut Pius IV. in Bulla, in ſuprema. 2304.

Vole ſeſſ. 23. c. 1. de Reſ. ubi cauſa ſubinde cauſatur. c. Exceſſus de cler. non reſid. c. hœrenſem. §. Porro. ut il. non conſeſſi.

ſex

sex menses in huiusmodi absentia perseveraverit; aliam quartam partem fructuum similiter applicandam eo ipso amittat. Crescente verò contumacia, ut teveriori sacrorum canonum censuræ subiciatur, Metropolitanus Suffraganeos Episcopos absentes, Metropolitanum verò absentem Suffraganeus Episcopus antiquior residens, sub pœna interdicti ingressus Ecclesiæ eo ipso incurrenda, infra tres menses per litteras, seu Nuncium Romano Pontifici denunciare teneatur; qui in ipsos absentes, prout cuiusque major, aut minor contumacia exegerit, sue supremæ Sedis auctoritate animadvertere, & Ecclesijs ipsis de Pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

c. Ex parte, de
elect. non resid.

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. part. 2., cap. 2. Verb. Residentiam n. 1.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 10., cap. 9., n. 6.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Residentia.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 4., consult. 17., n. 3., & 10.*

Sanctarel. *Var. Resolut. qu. 4., n. 7.*

Squillant *de Obligat., & Privil. Episc. part. 1., cap. 1., n. 23.*

Ventrigl. *in Jurisd. Archiep. cap. 84., num. 1., & in Prax.*

Eccles. part. 1., adnot. 20., §. 1., n. 11., & 12.

Panimoll. *Decis. 80., n. 1.*

Rota *in Tuden. Servitiorum super privatione 17. Aprilis 1752.*

§. 2. coram Amadeo.

C A P U T II.

I. **E**Piscopis inferiores, quævis beneficia Ecclesiastica personale residentiam de jure, sive consuetudine existentia, in titulum, sive commendam obtinentes, ab eorum Ordinarijs, quemadmodum eis pro bono Ecclesiarum regimine, & divini cultus augmento, locorum, & personarum qualitate pensata, expediens videbitur, opportunis juris remedijs resistere cogantur:

Barbof. *de Offic., & Potest. Episcop. part. 3., alleg. 53., n. 71.*

Clericat. *de Benef. discord. 10., n. 16.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 4., §. 1. sub n. 5.*

Gavant. *in Manual. Episcop. Verb. Parochorum residentia n. 1., & 3.*

Lauræa *in Epitom. Canon. Verb. Episcopi obligationes.*

Card. de Luc. *in adnot. ad Conc. Trid. discor. 4., n. 5.*

Ricciardel. *in Lye. Eccles. tom. 1., cap. 2., §. 4., n. 9.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 15., §. 4., n. 4.*

S. C. C. *in Tyburtina indult. 7. Septemb. 1753.*

Nulli beneficium
exigens personalem
residentiam
obtinere posse
licet, nisi juxta
de causa ab Episcopo
approbanda: qui tunc
etiam Vicarium,
substitutum, sive
fructuum, substituit
ad curam animarum.

nulli-

II.
e. h. de re. l. 6.

III.
Roboratur de-
claratione Pii IV
1564. 24. Nov.
c. Quam exco de
glect. in c. Be-
nefic. de regul.
end. & infirmit.
7. c. 6. 5. & 7 de
Reform.

nullique privilegia, seu indulta perpetua de non residendo, aut de fructibus in absentia percipiendis, suffragantur.

Indulgentiis verò, & dispensationibus temporalibus, ex veris, & rationabilibus causis tantum concessis, & coram Or-
dinario legitime probandis, in suo robore permansuris:

Petra in *Commentar. ad Constit. Apostol. tom. 3., pag. 555.,*

num. 3.
Thomassin. de Ver., & Nov. *Eccles. discipl. part. 2., lib. 3.,*
cap. 34., n. 11.

IV.

quibus casibus nihilominus officium sit Episcoporum, tam-
quam in hac parte à Sede Apostolica delegatorum, pro-
videre, ut per deputationem idoneorum Vicariorum, &
congruæ portionis fructuum assignationem, cura anima-
rum nullatenus negligatur;

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 7., cap. 6., n. 116.*

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 2., n. 7.*

Valensuel *Consil. 54., n. 13., tom. 1.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 84.*

V.

nemini, quo ad hoc, privilegio, seu exemptione quacum-
que suffragante.

Vide const. S. Pij
V. ad exequen-
dum, 1567.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 62.*

Tondut *Qu., & Resol. benef. part. 2., cap. 1., n. 15.*

Excessus sancti-
simorum Clericorum,
& Regularium
decentiam extra
Monasteria, ab
Ordinario loci
corrigantur.

C A P U T III.

Infir. Sess. 24
cap. 6., & 1. de
Reformat.

Ecclesiarum Prælati ad corrigendum subditorum excessus
pruenter, ac diligenter intendant: & nemo secularis
Clericus, cujusvis personalis, vel Regularis extra Monaste-
rium degens, etiam sui Ordinis privilegij prætextu, tutus
censeatur, quo minus, si deliquerit, ab Ordinario loci,
tamquam super hoc à Sede Apostolica delegato, secundum
canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi valeat.

Aldret. *Jur. Allegat. cap. 6., n. 15.*

Amostaz. de *Caus. Pij. lib. 5., cap. 3., n. 68.*

Ciarlin. *Contror. Forens. cap. 50., n. 3.*

Cirin. *Nex. Eccles. jurisdict. cap. 6., n. 190.*

Crispin. *Visit. Pastor. part. 1., §. 15., n. 2.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 163.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 33., §. 4., n. 32.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 31. sub n. 14.*

Lauræ in *Epitom. Canon. Verb. Regulares fol. 729.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. part. 1., cap. 8., n. 63.*

Milazo *Affert. Jur. 5., n. 27.*

Mat.

Matthæuc. *Official. Cur. Eccles. cap. ultim. n. 20.*
 Nicolius *Lucubr. Canon. lib. 1., tit. 29., pag. 62., tom. 2.*
 Novar. in *Lucer. Regular. Verb. Delinquens n. 1., pag. 65.*
 Piafec. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., sub n. 42.*
 Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 8., conf. 125., n. 5.*
 Squillant. de *oblig., & privileg. Episcop. part. 3., cap. 10. n. 41.*
 Ugolin. de *Offic., & Potest. Episcop. cap. 20., §. 8., n. 1.*
 Panimol. *Decis. 84., adnot. 3., n. 13.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 50.*
 Sperel. *Decis. 38., n. 17., tom. 1.*

*Ecclesias quas-
cumque Episco-
pi, & alii ma-
iores Prelati,
quoties contine-
rit, visitat; &
monitus, qui
hanc Decretis ob-
stare possent, sub-
lati.*

*Sess. 25., c. 6. de
Reform. & c. 4. de
Reform. Sess. 14.*

C A P U T IV.

- I. **C**apitula Cathedralium, & aliarum majorum Ecclesia-
rum, illorumque personæ, nullis exemptionibus, con-
suetudinibus, sententiis, juramentis, concordiiis, quæ tan-
tum suos obligent auctores, non etiam successores, tueri
se possint, quo minus à suis Episcopis, & alijs majoribus
Prelatis, per se ipsos solos,
Barbof. de *Offic., & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 73., n. 4.*
 Fufcus de *Visitat. lib. 1., cap. 15., n. 3.*
 Gratian. in *Disceputation. Forens. to. 1., disc. 154., n. 40.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 9., n. 5.*
 Leo in *Thefaur. For. Eccles. part. 2., cap. 2., n. 64.*
 Ludovicus a Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 26. sub n. 19.*
 Spada *Consil. 155., n. 2., tom. 1.*
 Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. part. 2., cap. 49., §. 5., n. 3.*
 Rota *Decis. 743., n. 1., part. 1. Diversor.*
 Cor. Dunozet. Jun. *Decis. 209., n. 2.*
 Burgen. *Juris visitandi de Bribiesca 27. Junij 1716. §. Absque
coram Cerro.*
 S. C. C. in *Gerunden. Jurisdictionis super adjunctis, & visi-
tatione Cathedralium 27. Januarij, & 16. Martij 1748.*
- II. vel illis, quibus sibi videbitur, adjunctis, juxta canonicas
functiones,
Antonel. de *Regim. Eccles. lib. 5., cap. 7., n. 34.*
 Fagnan. in *Cap. Quam Venerabilis de Consil. n. 4.*
 Gavant. in *Manual. Episcop. Verb. Visitatio n. 4.*
 A Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 24., n. 13.*
 Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episc. part. 1., cap. 3., n. 27.*
 Thomasin. de *Ver., & Nov. Eccles. Discipl. part. 1., lib. 3.,
cap. 45. sub n. 10.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccles. tom. 2., adnot. 24., n. 13.*
- III. toties, quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari,
etiam auctoritate Apostolica, possint, & valeant.

*Infrà Sess. ult.
de Reform. c. 6.*

Daniel de Nobilib. *tom. 1., disput. 26., n. 4.*
 Laurxa in *Epitom. Canon. Verb. Episcopi jurisdictionis*.
 Piafec. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 3., n. 5.*
 Spada in *Consil. 155., n. 38., tom. 1.*
 Tondut *qu., & resol. Benef. part. 1., cap. 61., n. 3.*
 Rota *decis. 1029. n. 2. cor. Emerix. Jun.*
 Eadem *cor. Molin. decis. 846., n. 83., part. 2., tom. 3.*

Episcopi in aliena Diocesi nec Pontificalia exercere possunt, nec Ordines conferre.

CAPUT V.

I. Nulli Episcopo liceat, cujusvis privilegij prætextu; Pontificalia in alterius Diocesi exercere, nisi de Ordinarij loci expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas tantum:

Alzedo de *Præcellent. Episcop. Dignit. cap. 13., pag. 156., num. 90.*
 Argyr in *Discept. Eccles. lib. 4., Discept. 6., n. 3., to. 2.*
 Bayo in *Prax. Eccles. part. 3., tom. 2., qu. 66., n. 3.*
 Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 9., cap. 6. sub n. 6.*
 Capon. in *Discept. Forens. tom. 1., discept. 16., n. 4., & tom. 5., discept. 390., n. 1.*
 Cirin. *Nex. Eccles. jurisd. cap. 6., n. 96.*
 Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 22. sub n. 9.*
 Laurxa in *Epitom. Canon. Verb. Episcopus quoad Diocesim alienam.*

Pastor de *Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 36.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. part. 1., lib. 3., tit. 6., n. 119.*
 Pellizar. in *Manual. Regular. tom. 2., tract. 8., cap. 5., num. 68.*

Piafec. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 4., n. 80.*
 Pignatell. *tom. 2., consult. 1., n. 1., tom. 4., consult. 106., n. 6., & tom. 7., consult. 45., n. 17.*
 Squillant de *Oblig., & Privileg. Episcop. part. 2., cap. 3., num. 1.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 24., n. 3.*
 Ugolin de *Offic., & Potest. Episcop. cap. 2., §. 2., n. 5.*
 Wiestner in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 8., n. 13.*
 & *cap. 4., §. 14. sub n. 3.*

Zerol. in *Prax. Episcop. part. 1. Verb. Archiepiscopus. Vers. Ad secundum, & part. 2. Verb. Episcopus. Vers. Secundum.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 104.*
 Rota in *Ferrariensis Jurisdictionis super bono jure 6. Maij 1735. §. 3. cor. Eminentissimo Crescentio.*

II: si fecus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium,
 Engel

Engel *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 13.*

Gavant, *in Manual. Episc. Verb. Ordo in genere n. 55.*

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccles. part. 2. Verb. Ordines recepti cap. 16., n. 7.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 7., conf. 72., n. 3., & tom. 10., Conf. 154., n. 1.*

Vulp. *in Prax. Eccles. cap. 8., n. 22.*

III. & sic ordinati ab executione Ordinum sint ipso jure suspensi.

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 595., n. 48.*

Gutierrez. *Qu. Canon. lib. 1., cap. 26., n. 24.*

Majulin. *de Irregularit. lib. 4., cap. 20., n. 1.*

Pialec. *in Prax. Episcop. part. 1., cap. 1., n. 46.*

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 2., conf. 66., n. 10.*

Ventrigl. *in Prax. Eccles. part. 1., adnot. 23., §. 2., n. 19.*

Indictio futuræ Sessionis.

Placetne Vobis, proximam futuram Sessionem celebrari die Jovis feria quinta post primam Dominicam subsequenti Quadragesimæ, quæ erit dies tertia mensis Martij? *Responderunt, Placet.*

SESSIO SEPTIMA

Celebrata die III. Mensis Martij MDXLVII.

Decretum de Sacramentis.

P R O O E M I U M.

AD consummationem salutaris de Justificatione doctrinæ, quæ in præcedenti proxima Sessione uno omnium Patrum consensu promulgata fuit; consentaneum visum est de Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis agere, per quæ omnis vera iustitia, vel incipit, vel cœpta augeatur, vel amissa reparatur: propterea Sacrosancta Oecumenica, & Generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ad errores eliminandos, & extirpandas hæreses, quæ circa sanctissima ipsa Sacramenta hac nostra tempestate, tum de damnatis olim à Patribus nostris hæresibus suscitæ, tum etiam de novo adinventæ sint, quæ Catholicæ Ecclesiæ puritati, & animarum saluti magnopere officiunt; sanctarum Scripturarum doctrinæ, Apostolicis traditionibus, atque aliorum Conciliorum, & Patrum consensui in hærendo, hos præsentés Canones statuendos, & decernendos

e Null. de Conf.
Dist. 4.

dos censuit; reliquos, qui supersunt ad cæpti operis perfec-
tionem, deinceps, divino Spiritu adjuvante, editura.

DE SACRAMENTIS

IN GENERE.

CANON I.

Conc. Florent.
in Decretis Eu-
genii ad Arme-
nos.

C. Ad abolen-
dam. de hæret.

Si quis dixerit, Sacramenta novæ legis non fuisse omnia à Jesu Christo Domino nostro instituta; aut esse plura, vel pauciora, quàm septem, videlicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium; aut etiam aliquod horum septem non esse verè, & propriè Sacramen-
tum, anathema sit.

Bellarminus *de Effect. Sacram. lib. 2., cap. 24., tom. 3.*
Berti *de Theol. Discipl. tom. 3., lib. 30., cap. 5., prop. 1.*
Bontempius *in Fascicul. Flor. Moral. tract. 10., tit. 5., n. 38. Vers. Ex SS. Canonibus.*

Boucat *de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 2., punct. 5., con-
clus. 2., part. ultim., & sect. 4., punct. 1.*

Boyvin *de Sacram. cap. 1., qu. 2., conclus. 1., pag. 5., &
disp. 2., qu. 3., pag. 98.*

Colet *in Instit. Theolog. tom. 4., cap. 1. de Sacram. in ge-
ner. pag. 12.*

Concina *eod. tractat. tom. 8., diff. unic., cap. 7.*

Droit *de Re Sacram. tom. 1., lib. 1., qu. 2., cap. 2., pag. 18.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Pœnit., & Remis. sub n. 21.*

Gotti *in 3. part. S. Thomæ de Sacram. qu. 3., dub. 1.*

A S. Gregorio *in universal. tractat. lib. 3. de Sacram. in
gener. cap. 8., n. 5.*

Melchior Canus *Relect. de Sacram. Causant. Gratia part. 4.,
conclus. 7.*

Natalis Alexander *in Theol. Moral. tom. 2., lib. 2. de Sa-
cram. in Gener. cap. 4., art. 1.*

CANON II.

Si quis dixerit, ea ipsa novæ Legis Sacramenta à Sa-
cramentis antiquæ Legis non differre, nisi quia cœremoniz
sunt aliæ, & alij ritus externi, anathema sit.

Bellarminus *de Sacram. Effect. lib. 2., cap. 14., tom. 3.*

Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 1., n. 5.*

Colet *in Instit. Theol. eod. tract. tom. 4., cap. 1. pag. 11.*

Æstius *in 4. Sentent. dist. 1., §. 27., pag. 25.*

Habert *in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Sacram.
cap. 4., pag. 21.*

Maldo-

Maldonatus *eod. tract. cap. 3., tom. 1.*

De Marinis *tom. 2. in 3. partem qu. 62., cap. 9., pag. 44.*

Melchior Canus *Relect. de Discrimin. inter. Nov., & Veter. Sacram. part. 5.*

Natalis Alexander *in Theol. Dogmat., lib. 2. de Sacram. in gener. propos. 4., tom. 2.*

Pignatelli *in Consult. Canon. tom. 2., Conf. 164. Vers. Solùm.*

Suarez *in 3. partem qu. 62., art. 1., sect. 2., pag. 57.*

Valentia *in 3. partem disput. 3. de Sacram. in gener. qu. 3. punct. 3., pag. 566.*

CANON III.

Si quis dixerit, hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, ut nulla ratione aliud sit alio dignius, anathema sit,

e. Nihil de Conf. Dub. 2. ead. sum.

Campanil *in Divers. Jur. Canon. rubr. 1., n. 14.*

Concina *de Sacram. in gener. tom. 8., dissert. unic., cap. 7., n. 19.*

Droit. *de Re Sacrament. lib. 1., qu. 2., tom. 1.*

Gotti *in 3. partem S. Thom. de Sacram. in gen. tom. 2. de Ord. Sacr. Nov. Legis §. 2., dub. 2.*

Isambertus *de Sacram. in gener. ad qu. 62., disp. 2., art. 4., pag. 65.*

Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 1., n. 3.*

De Marinis *tom. 2. in 3. partem part. 1., quest. 65., cap. unic., pag. 122.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccles. Univ. tom. 3., part. 5., tit. 41., §. 1., n. 3.*

Suarez *in 3. partem qu. 65., art. 3., pag. 761.*

Tournely *de Sacram. in gener. qu. 2., art. 4., pag. 58.*

Valquez *in 3. partem qu. 65., art. 3., pag. 273.*

CANON IV.

Si quis dixerit, Sacramenta Novæ Legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua; & sine eis, aut eorum voto per solam fidem homines à Deo gratiam justificationis adipisci, licet omnia singulis necessaria non sint, anathema sit.

Sum. Sess. 6. de Justif. cap. 5., & can. 7.

Boucat *de Sacram. in gener. tom. 6., art. 4., dissert. unic.*

Boyvin *de Sacram. cap. 1., qu. 6., conclus. 1., pag. 15.*

Campanil *in Divers. Jur. Can. rub. 1. sub num. 10. Vers. Quia.*

Concina *de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 4., dissert. unic.*

Fulcus *de Visitat. lib. 1., cap. 1. in proem. sub n. 12.*

Gotti *in 3. partem S. Thom. de Sacram. necessitat. tom. 2., dub. 2., §. 2.*

Silvius *in 3. partem qu. 65., art. 4., pag. 197.*

Suarez

Suarez in 3. partem qu. 62., art. 1., sect. 1., pag. 56.

CANON V.

Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse, anathema sit,

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 8., dissert. unic. Cucch. in Instit. major. lib. 5., tit. 1., n. 12.

Astius in 4. Sentent. dist. 1., §. 2., pag. 2.

Gotti in 3. partem S. Thom. tom. 2. de Sacram. essent., & necessit. dub. 6., §. 1.

Natalis Alexander in Theol. Dogm. tom. 2., lib. 2. de Sacram. in gener. prop. 3.

Navarra Oper. tom. 1., cap. 22. de Sacram. sub n. 2.

Valquez in 3. partem qu. 62., art. 4., disput. 131., cap. 4., pag. 186.

CANON VI.

Si quis dixerit, Sacramenta Novæ Legis non continere gratiam, quam significant; aut gratiam ipsam non ponentibus obicem non conferre; quali signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ, vel iustitiæ, & notæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus, anathema sit.

Boucat de Sacram. in gener. tom. 6., dissert. unic., artic. 5., sect. 2.

Boyvin de Sacram. cap. ultim., qu. 1., pag. 41.

Colet in Instit. Theolog. tom. 4., cap. 7. de Sacram. in gener. pag. 699.

Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 1., §. 1., pag. 279.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 2.; pag. 316.

Gonet. de Sacram. in commun. disput. 3. de Gratia Sacrament. §. 1.

A. S. Gregorio in univers. tract. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 6., n. 9.

Habert in Theol. Dogm., & Mor. tom. 5., cap. 4., pag. 21.

De Marinis tom. 2. in 3. partem qu. 62., art. 5., cap. 1., pag. 48.

Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., dist. 2., qu. 1., n. 5.

Suarez in 3. partem qu. 62., art. 4., sect. 1., pag. 62.

Tournely de Sacram. in gener. qu. 3., art. 1., pag. 72.

CANON VII.

Si quis dixerit, non dari gratiam per huiusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiam si ritè ea suscipiant, sed aliquando, & aliquibus, anathema sit.

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., cap. 8., qu. 4., n. 28.

Droen

Cone Flor. sub
Fuz. IV. in dec.
de Sacram.

- Droen *de Re Sacram.* tom. 1., lib. 1., cap. 1., qu. 3.
 Gotti in 3. partem S. Thom. *de Sacram. efficac.* tom. 2., qu. 4., dub. 2., §. 1.
 A S. Gregorio in *Univ. Tractat.* lib. 3. *de Sacram.* in cap. 3., n. 5.
 Layman in *Theol. Mor.* lib. 5., tract. 1., cap. 6., n. 6.
 Suarez in 3. partem qu. 62., art. 4., sect. 5., pag. 74.
 Vasquez in 3. partem qu. 64., disp. 135., cap. 4., num. 48. pag. 241.

CANON VIII.

Si quis dixerit, per ipsa novæ Legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solum fidem divinæ promissionis ad gratiam consequendam sufficere, anathema sit.

- Berti *de Theol. Discipl.* tom. 3., lib. 30., cap. 19., prop. 5.
 Boucat tom. 6., *diff. unic. de Sacram.* art. 5., sect. 3.
 Boyvin *de Sacram.* cap. ultim. qu. 4., pag. 46., & qu. 7., pag. 55.
 Clericat. *de Sacram. in gener. decis.* 17., n. 1.
 Colet in *Instit. Theol.* tom. 4., cap. 5. eod. tract. pag. 161.
 Coninch. *de Sacram. in gener. ad qu. 62. 3. part. S. Thom.* art. 1., dub. 1., pag. 23.
 Droit *de Re Sacram.* lib. 1., qu. 3., cap. 1., §. 1., pag. 29.
 Gonet. *disput. 3. de Grat. Sacram.* §. 1.
 Isambertus eod. tract. ad qu. 62., disp. 3., art. 2., pag. 63.
 Juvenin. *de Sacram. in gener. diff.* 1., qu. 7., cap. 1., art. 2.
 Schmler in *Jur. Canon. Univ.* tom. 2., lib. 3., tract. 1., part. 2., cap. 1., sect. 2., §. 1., n. 43.
 Tournely *de Sacram. Penit.* qu. 2., art. 2., pag. 45., & qu. 3., art. 2., pag. 88.
 Vanroy tom. 4. *Theol. in tract. de Sacram. in gener.* cap. 3., qu. 1. pag. 29.

CANON IX.

- I. Si quis dixerit, in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine non imprimi characterem in anima,
 Bellarminus *de Effect. Sacram.* tom. 3., lib. 2., cap. 19., prop. 6.
 Boucat *de Sacram. in gener.* art. 5., concl. 2.
 Boyvin eod. tract. qu. ult., pag. 60.
 Engel in *Jur. Canon.* lib. 1., tit. 16., n. 1., & lib. 3., tit. 42., n. 7.
 Gonet. *de Sacram. in gener. disput. 4. de Character. Sacram.* artic. 1.
 Gotti in 3. partem S. Thomæ eod. tract. tom. 2., qu. 5. *de Character. Sacram.* dub. 1., n. 3.

K

Gra

Inf. Sess. 23. Can.
 4. ex Decretis
 gemi in Concilio
 Florent.

Grananier in *Decretal. tit. 42. sub n. 2. in fin. pag. 644.*
A S. Gregorio in *Universal. tract. lib. 3. de Sacram. in ge-
ner. cap. 5., n. 2.*

De Marinis *tom. 2. in 3. part. qu. 63., art. 6., cap. 1., pag. 83.*

Pax Jordan. in *Lucubr. tom. 1., lib. 3., tit. 2., n. 56.*

Pichler in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 16., n. 1.*

Pirhing. *eod. tract. lib. 1., tit. 16.*

Vasquez in *3. partem qu. 73., art. 4., disput. 134., cap. 1.,
pag. 219.*

II. Rota in *recent. decis. 355., n. 5. in fin. part. 4., tom. 1.*
hoc est signum quoddam spirituale, & indelebile, unde
ea iterari non possunt, anathema sit.

Bellarmin. *tom. 3., lib. 2., cap. 19., de Sacram. in gener.*

Berti *tom. 3. de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 22., prop. 2.*

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rub. 2., n. 22.*

Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 19., n. 1.*

Concina *eod. tract. tom. 8., qu. 1., cap. 9., n. 5.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 1., cap. 7., n. 1.*

Natalis Alexander in *Theol. Dogmat. tom. 2., lib. 2. de Sa-
cram. in gener. art. 3.*

Paulut. in *Jurisprud. Sac. tom. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 8., n. 3.*

Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. part. 3. de Confirmat. art. 4.,
n. 1., & art. 5. pariter n. 1.*

Vanroy *tom. 4. Theolog. in tract. de Sacram. in gener. cap.
3., qu. 5., pag. 41.*

C A N O N X.

Vide Conc. Car-
th. 4., c. 98., &
Conc. Constan-
tiense. sess. 13. Johan-
Wiclef. luf. Sess.
24. de Sacram. 6.

Si quis dixerit, Christianos omnes in verbo, & omni-
bus Sacramentis administrandis habere potestatem, anathe-
ma sit.

Berti *de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 13. propos. 3.*

Clericat. *de Sacram. in gener. decis. 2., n. 2.*

Droit de Re Sacramentali. *tom. 1., lib. 1., quest. 6., cap.
1., §. 1., pag. 59.*

Æstius in *4. Sentent. dist. 1., §. 22., pag. 19.*

Gibert. in *Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 7.,
n. 1., pag. 317.*

Gotti in *Theol. Schol. in 3. part. S. Thom. tom. 2. de Sa-
cram. Ministro qu. 7., art. 1., §. 2.*

Habert in *Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5., cap. 9.,
pag. 66.*

Juvenin. *de Sacram. in gener. quest. 5. de Sacram. Ministro
cap. 1.*

Valentia in *3. partem disp. 3. de Sacram. in gener. qu. 5.,
punct. 3., pag. 595.*

Vasquez in *3. partem qu. 64., disp. 138., cap. 1., pag. 258.*

CA.

C A N O N XI.

Si quis dixerit, in Ministris, dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia, anathema sit.

Berti de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 16., prop. 1., & 2.

Boyvin de Sacram. cap. 2., qu. 3., pag. 30.

Colet in Instit. Theol. tom. 4., cap. 2., pag. 70.

Concina de Sacram. in gener. dissert. unic. lib. 1., cap. 11., §. 3.

Droit de Re Sacram. lib. 1., qu. 6., cap. 3., sect. 1., §. 2., pag. 93.

Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Sacram. in gener. cap. 10., pag. 69., & tom. 8. eod. tract. cap. 3., pag. 533.

Isambert eod. tract. ad quæst. 64. 3. part. disp. 6., art. 1., pag. 132.

De Marinis tom. 2. in 3. part. qu. 64., art. 10., exp. 9., pag. 113.

Piassec in Prax. Episc. part. 1., sub n. 50. Ver. Requiritur.

Rosignol. de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 3., art. 4., §. 1., n. 5.

Suarez in 3. partem qu. 64., disp. 13., sect. 2., pag. 150.

C A N O N XII.

Si quis dixerit, Ministrum in peccato mortali existentem modò omnia essentialia, quæ ad Sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, servaverit, non conficere, aut conferre Sacramentum, anathema sit.

Concina de Sacram. in gener. tom. 8., dissert. unic., lib. 1., cap. 1., §. 5., qu. 6., n. 11.

Colet in Instit. Theol. tom. 4., exp. 2., pag. 25.

Ægydius Coninch. de Sacram. in gener. ad qu. 63., art. 5., pag. 57.

Frances de Eccles. Cathed. cap. 19., n. 133.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 1., sect. 4., n. 1., pag. 316.

Gonet. de Sacram. in gener. disput. 6., art. 3. de Sacram. Ministro.

Isambert eod. tract. ad qu. 64., disp. 4., art. 3., pag. 124.

Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., disp. 1., qu. 4., n. 43.

Vasquez in 3. partem quæst. 64., disputat. 137., exp. 2., pag. 254.

C A N O N XIII.

Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus, in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse, anathema sit.

Conc. Flor. in
Decretis Eugenij

Idem error dam-
natur in Wiclef.
& Conc. Constant.
Sess. 8., c. Mutu-
e. Remissionem
e. Christus cum
pluribus. 1. q. 1. c.
ult. 15. q. ult.

- Besombes de Sacram. sect. 1., cap. 1., propos. 3.¹; & sect. 4., cap. 1.
 Berti de Theol. Discipl. lib. 30., cap. 23., prop. 2.
 Contenton. lib. 11., part. 4., dissert. 1., cap. 1., specul. 3., pag. 46.
 Droit de Re Sacram. lib. 1., qu. 7., pag. 123.
 Gotti in Theolog. Scholast. tom. 2. in 3. part. S. Thom. qu. 9., dub. 1., & seq.
 A S. Gregorio in univers. tractat. lib. 3. de Sacram. in gener. cap. 9., n. 13.
 Habert in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptism. cap. 4., pag. 195.
 Juvenin. de Sacram. in gener. dissert. 1., qu. 7., cap. 3.
 Matthæuc, de Offic. Cur. Eccles. cap. 21. sub n. 18.
 Suarez in 3. part. qu. 65. disp. 15., sect. 2., pag. 175.
 Tournely de Sacram. in gener. qu. 1., art. 4., pag. 24.
 Valentia in 3. part. disp. 3. eod. tract. qu. 1., punct. 4., pag. 542.

DE BAPTISMO.

CANON I.

Aug. Enchiridij
 c. 47., c. Alind.
 & c. Nos rege-
 neratur. de
 Conf. Diss. 4.

Si quis dixerit, Baptismum Johannis habuisse eam-
 dem vim cum Baptismo Christi, anathema sit.

Campanil. in divers. Jur. Canon. rub. 1., n. 29.

Crespius in Summa Ecclesiast. Disciplin. Verb. Baptismus !
 Vers. Baptismus Johannis.

Cucch. in Instit. major. lib. 2., tit. 3. de Baptismo n. 13., fol. 21.

Frances de Eccles. Cathedr. cap. 19., n. 10.

Fuscus de Visitat. lib. 2., cap. 7., n. 15.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3. de Baptism., titul. 2., sect. 1., num. 14.

Laurza in Epitom. Canon. Verb. Baptismus.

Habert in Theol. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptismo
 cap. 1., pag. 177.

Natalis Alexander in Theol. Moral. lib. 2. de de Baptismo
 cap. 2., propos. unic., pag. 278.

Navarra Oper. tom. 2., cap. 22. de Baptismo n. 6.

Rosignol. de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 1.,
 art. 1., n. 1.

Tournely de Sacram. Baptism. qu. 1., art. 5., pag. 71.

CANON II.

e. Penul de Bapt.
 e Filius, & c. non
 dub tu. de Conf.
 Diss. 4.
 Johan. 3.

Si quis dixerit, aquam veram, & naturalem non esse de
 necessitate Baptismi; atque ideo verba illa Domini nostri
 Jesu Christi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu
 Sancto: ad metaphoram aliquam detorserit, anathema sit.

An.

- Antoinè in *Theol. Mor. in tract. de Baptism. pag. 469.*
 Bellarminus de *Controv. tom. 3. de Sacram. Baptism. lib. 1., cap. 2., pag. 112.*
 Bonacina *Oper. Moral. tom. 1., disput. 2. de Baptism. quest. 2., punct. 3., n. 1.*
 Bontempius in *Fascicul. Flor. Moral. tract. 10., tit. 3., n. 16.*
 Colet in *Instit. Theolog. de Baptism. tom. 4., cap. 2., art. 1., pag. 214.*
 Clericat. de *Baptism. decis. 29., n. 3.*
 Dandin. de *Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 3., subsect. 2.; n. 1., & seqq.*
 Droit. de *Re Sacramentar. lib. 2. quest. 2., cap. 1., §. 2., pag. 130.*
 Ælius in *4. Sentent. dist. 2., §. 3., pag. mibi 35.*
 Gotti in *Theolog. tom. 13. in tract. de Baptism. qu. 1., dub. 3., §. 2., num. 5.*
 Juvenin. de *Sacram. dissert. 2., qu. 3., cap. 1., art. 2.*
 Quartus de *Benediction. tit. 2., sect. 7., Prælod. 2.*
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 139.*
 Cortiada *decis. Carbalon. 217., n. 26., tom. 3.*
 Pilaja *Decis. Pontific. tom. 1., decis. 2., lib. 2., n. 5.*

C A N O N III.

- Si quis dixerit, in Ecclesia Romana, quæ omnium Ecclesiarum mater est, & magistra, non esse veram de Baptismi Sacramento doctrinam, anathema sit:
 Cavaler. *Instit. Canon. lib. 2., tit. 2. de Sacram. in gener. §. Rursus Sacramentum n. 11., & 12., pag. 15.*
 Clericat. de *Sacram. Matrim. decis. 13., n. 29.*
 Lauræ in *Epitom. Canon. Verb. Baptismus.*
 Navarra *Oper. tom. 1.; cap. 22. de Sacrament. Baptism. num. 6.*
 Petra ad *Constit. Apostol. tom. 3., pag. 138., n. 32.*

C A N O N IV.

- Si quis dixerit, Baptismum, qui etiam datur ab Hæreticis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia, non esse verum Baptismum, anathema sit,
 Campanil. in *Diversor. Jur. Canon. rub. 1. sub n. 103.*
 Colet in *Instit. Theolog. tom. 4. de Sacram. in gener. cap. 2., pag. 42.*
 Dandin. de *Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 3., subsect. 4., n. 29., & seqq.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 2., qu. 3., cap. 1., §. 2., pag. 141.*
 Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 42., n. 2.*
 Juvenin. de *Sacram. qu. 6., artic. 3., §. 6., pag. 70.*

Lay-

c. Non decet re
 Dist. c. Ad abo
 leandam de hæres

Conc. Flor. in
 Deer. Eug. c. Di
 ctum §. quod ve
 rd cum 1. cap.
 seqq. 1., qu. 1.

Layman in *Theolog. Moral. lib. 5., tract. 1., cap. 4., n. 5.*
 Natalis Alexander *cod. tract. lib. 2., cap. 5., prop. 3., pag. mibi 338.*

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 143.*
 Pilaja *Decif. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 6.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, Baptismum liberum esse, hoc est non necessarium ad salutem, anathema sit.

Antoinè in *Theol. Moral. de Baptism. pag. 471.*

Bellarmin. *de Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 4. de Sacram. Baptism. pag. 114. in fin.*

Bonaccina *de Baptism. disp. 2., qu. 2., punct. 2., prop. 1., to. 1.*

Bontempius in *Fascicul. Flor. Moral. tract. 10., tit. 2., n. 3. Veif. Tandem.*

Frances *de Eccles. Cathedr. cap. 19., n. 79.*

Fuscus *de Vifist. lib. 1., cap. 7., n. 1., §. 2.*

A. S. Gregorio in *Universal. tract. cap. 15., n. 9.*

Habert in *Theolog. Dogm., & Mor. lib. 5. de Baptism. cap. 9., pag. 232.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 2., cap. 6., n. 6.*

Maltrius in *cod. tract. disp. 17., qu. 1., art. 1., n. 4.*

Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 1., art. 4., n. 3.*

Tournely *de Sacram. Baptism. qu. 2., art. 1., pag. 99.*

C A N O N VI.

Si quis dixerit, baptizatum non posse, etiam si velit, gratiam amittere, quantumcumque peccet, nisi nolit credere, anathema sit.

Bellarmin. *de Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 14. de Sacram. Baptism. pag. 137.*

Billuart. in *Cursu Theolog. tom. 3. in 3. partem de Baptismo diss. 4., art. 1., pag. 577.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5. de Baptism. tit. 2., n. 125.*

Grananiè. in *Decretal. tit. 42. n. 7., pag. 650.*

Navarra *ibid. loc. sup. cit.*

Rosignol. *de Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptism. qu. 9., artic. 10., n. 12.*

C A N O N VII.

Si quis dixerit, baptizatos per Baptismum ipsum solius tantum fidei debitores fieri, non autem univèrsæ Legis Christi servandæ, anathema sit.

Bellarminus *de Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 15. de Sacram. Baptism. pag. 139.*

Billuart. in *Cursu Theolog. tom. 3. in 3. partem diss. 4., art. 1., pag. 577.*

Droit

Joh. n. 2. e Nulla
 p. v. r. de Conf.
 D. d. d. 5.

Gal. 5.

Droit de Re Sacramentar. lib. 2., quest. 4., esp. 2., §. 2., pag. 158.

Gibert. in *Jur. Canon. tom. 3., tit. 2., de Baptism. sect. 13., n. 14., pag. 9.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Baptizatorum obligationes.*

Natalis Alexander in *Theol. Mor. lib. 2. de Baptism. cap. 8., prop. 9., pag. 467.*

CANON VIII.

Si quis dixerit, baptizatos liberos esse ab omnibus Sanctæ Ecclesiæ præceptis, quæ vel scripta, vel tradita sunt, ita ut ea observare non teneantur, nisi se sua sponte illis submittere voluerint, anathema sit.

Bellarminus de *Controv. tom. 3., lib. 1., cap. 16. de Sacram. Baptism. pag. 140.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 3., n. 127.*

Navarra *Oper. tom. 1., cap. 22. de Sacram. Baptism. n. 6.*

Natalis Alexander in *Theol. Moral. lib. 2. de Baptism. prop. 10., pag. 492.*

CANON IX.

Si quis dixerit, ita revocandos esse homines ad Baptismi suscepti memoriam, ut vota omnia, quæ post Baptismum fiunt, vi promissionis in Baptismo ipso jam factæ, irrita esse intelligant; quasi per ea, & fidei, quam professi sunt, detrahatur, & ipsi Baptismo, anathema sit: Bellarminus de *Controv. tom. 3. de Sacram. Baptism. lib. 1., cap. 17., pag. 141.*

Billuart loco *sup. cit.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 2., n. 126.*

Natalis Alexander in *Theol. Mor. lib. 2. de Baptism. cap. 8., prop. 11., pag. 500.*

CANON X.

Si quis dixerit, peccata omnia, quæ post Baptismum fiunt, sola recordatione, & fide suscepti Baptismi, vel dimitti, vel venialia fieri, anathema sit.

Bellarminus de *Controv. tom. 3. de Sacram. Baptism. cap. 18., pag. 141.*

Droit de Re Sacramentar. lib. 2., quest. 4., cap. 3., §. 1., pag. 162.

Æstius in *4. Sentent. distinct. 4., §. 8., pag. 56.*

Navarra loc. *sup. cit.*

CANON XI.

Si quis dixerit, verum, & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, quum ad poenitentiam convertitur, anathema sit.

Antoine in *Theol. Moral. de Baptism. pag. 471.*

c. Majores §. ult. de Baptism.

Bil;

Billuart. in *Curs. Theolog.* to. 3. in 3. part. *Dissert.* 3. art. 2. pag. 528.

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. Rubr.* 1. n. 24.

Colet in *Instit. Theolog.* tom. 4. de *Sacram.* art. 4. pag. 306.

Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5., tit. 2. sub n. 138. *vers.* Quin etiam.

Dandin. de *suspect. de Hæres.* cap. 3. sect. 3., Subsect. 4. n. 4., & n. 39.

Gibert. in *Jur. Canon.* tom. 3. de *Sacram.* tit. 2. sect. 14., n. 15. pag. 10.

Gotti in *Theolog.* tom. 13. in tract. de *Baptism.* qu. 1. dub. 8. §. 1. pag. 183.

Layman in *Theolog. Moral.* lib. 5. tract. 2. cap. 5. n. 2. *vers.* De Numerica.

Schmalzgrueber in *Jur. Canon.* lib. 3. tit. 42. n. 57.

CANON XII.

Si quis dixerit, neminem esse baptizandum, nisi ea ætate, qua Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo; anathema sit.

Bellarminus de *Controv.* tom. 3. de *Sacram. Baptism.* lib. 1. cap. 8. pag. 125.

Clericat. de *Baptism.* dec. 23. n. 12.

Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5. tit. 2. n. 23.

Droit de *Re Sacram.* lib. 2. qu. 6. cap. 2. §. 1. pag. 188.

Ætlius in 4. *Senten. Distinct.* 4. §. 24. pag. 71.

Frances de *Eccles. Cathedr.* cap. 19. n. 20.

Habert in *Theolog. Dogm.*, & *Moral.* tom. 5. de *Baptism.* cap. 7. pag. 220.

Lauræ in *Epitom. Canon.* verb. *Baptismus* in qua ætate suscipiendus.

Navarra *loc. sup. cit.*

Reiffenstuel in *Jur. Canon.* lib. 1. tit. 1. n. 146.

CANON XIII.

Si quis dixerit, parvulos, eo quod actum credendi non habent, suscepto Baptismo inter fideles computandos non esse; ac propterea, quum ad annos discretionis pervenerint, esse rebaptizandos;

Cucch. in *Instit. Major.* lib. 5. tit. 1. n. 22.

Dandin. de *Suspect. de Hæres.* cap. 3. sect. 3. subsect. 3. n. 12.

Habert. in *Theolog. Dogmat.* & *Moral.* tom. 5. de *Baptism.* cap. 7. pag. 220.

Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg. part. 2. de Baptismo* qu. 3. art. 1. sect. 4. n. 10.

Tournely de *Sacram. Baptism.* qu. 2. art. 3. pag. 155.

II. aut præstare omitti eorum Baptisma, quam eos non actu pro-

proprio credentes, baptizari in sola fide Ecclesie, anathema sit.
 Berti *de Theol. Discipl. lib. 31., cap. 16., propos. unic. pag.*, 504.
 Aëstius *in 4. Senten. Distinct. 4. §. 28. pag.* 75.
 Juvenin. *de Sac. Diss. 2. Qu. 7. cap. 1. art. 8. pag.* 73.
 Natal. Alex. *in Theol. Mor. lib. 2. de Bap. c. 4. prop. 1. pag.* 300.
 Silvius *in 8. part. Qu. 68. art. 9. pag.* 224.

C A N O N X I V.

Si quis dixerit hujusmodi parvulos baptizatos, quum adoleverint, interrogandos esse, an ratum habere velint, quod Patrini eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt: &, ubi se nolle responderint, suo esse arbitrio relinquendos; nec alia interim poena ad Christianam vitam cogendos, nisi, ut ab Eucharistia, aliorumque Sacramentorum perceptione arceantur, donec resipiscant, anathema sit. Bellarmin. *de Controv. 10. 3. de Sac. Baptis. lib. 1., cap. 8., n. 125.*
 Concina *in Theolog. Christi. de Sacram. lib. 2., dissert. 1., cap. 12., n. 5., pag.* 102.
 Contensonius *in Theolog. Ment., & Cord. tom. 7., lib. 11., par. 1., dissert. 3., cap. 1., pag.* 279., & *seq.*
 Droit *de Re Sacramentar. lib. 2., cap. 2., n. 2., pag.* 191.
 Habert *in Theolog. Dogmat., & Moral. tom. 5. de Baptisim. cap. 7., pag.* 220.
 Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Baptizandorum dispositiones.*
 Perez. *de Matrim. disput. 27., sect. 4. sub n. 6.*
 Tournely *de Sacram. Baptisim. qu. 2., art. 3., pag.* 157.

DE CONFIRMATIONE.

C A N O N I.

Si quis dixerit, Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum, & proprium Sacramentum; aut olim nihil aliud fuisse, quam catechesim quamdam, qua adolescentie proximi fidei suæ rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit. Bontemp. *in Fascicul. flor. moral tractat. 10., tit. 5., n. 38., vers. Ex SS. Canonibus.*
 Boyvin *de Sacram. disput. 2., qu. 2., pag.* 96.
 Clericat. *de Confirmat. decis. 53., n. 4.*
 Concina *in Theolog. Christian. de Sacram. lib. 2., dissert. 2., cap. 1., n. 10., pag.* 120.
 Dandin. *de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 3., subsect. 1., n. 8. cum seqq.*
 De Gonteriis *in Conc. Provincial. Avenion. tit. 27., pag.* 111.
 Isambert. *tom. 2., disput. in 3. part. S. Thomæ, disput. 1. ad qu. 72., artic. 1., pag.* 275.
 Natal. Alex. *in Theolog. Dogmat. lib. 2. de Sacram. tract.*
 L 3. cap.

c. Nullos ministrorum de Gaus
 Dial. 4.

3. cap. 1. art. 1. proposit. unic. pag. 300.
Tournely de Sacram. Confirmat. qu. 1. art. 2. pag. 212.
Venesp. in Jur. Eccles. Univ. par. 2. tit. 3. cap. 1. n. 1.
Vitalle in tract. Theol. to. 7. de Sacram. Confir. art. 2. pag. 12.

CANON II.

Si quis dixerit, injurios esse Spiritui Sancto eos, qui sacro Confirmationis chrismati virtutem aliquam tribuunt, anathema sit.
Berti de Theologic. disciplin. lib. 32. cap. 2. prop. 2. pag. 20.
Bonaccin. Oper. Moral. tom. 1. disput. 3. de Confirmat. qu. unic. punct. 3. proposit. 1. n. 1. pag. 45.
Cucchi in Instit. major. lib. 3. tit. 3. n. 24.
Droit de Re Sacram. lib. 1. cap. 2. pag. 39.
Gibert in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 13. sect. 1. n. 2. pag. 327.
Habert in Theolog. Dogmat. & Moral. tom. 5. de Confirmat. cap. 3. pag. 306.
Silvius in 3. part. S. Thom. qu. 62. art. 7. pag. 247.
Tournely de Sacram. Confirm. qu. 2. art. 2. pag. 261.
Vitalle in tract. Theolog. de Euchar. art. 2. sect. 2. assert. 1. pag. 12. & to. 7. de Sacram. Confirm. art. 2. sect. 2.

CANON III.

Si quis dixerit, sanctæ Confirmationis ordinarium ministrum non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem sacerdotem, anathema sit.
Colet in Instit. Theol. to. 4. cap. 4. de Confirmat. pag. 350.
Concin in Theol. de Sacram. lib. 2. diss. 2. cap. 4. n. 5. pag. 126.
Danieli in Instit. Canon. lib. 2. tit. 4. n. 4. pag. 331.
Droit de Re Sacram. lib. 8. cap. 2. §. 1. pag. 252. & sect. 6. p. 387.
Ægidius Conin. to. 1. de Sacram. in 3. part. qu. 72. art. 11. pag. 149.
Hambert. to. 2. in 3. tit. S. Thom. disp. 6. ad qu. 72. ar. 1. p. 306.
Lambert. de Synod. Dioces. lib. 7. cap. 7. n. 2.
Leo in Theaur. For. Eccles. par. 1. cap. 4. n. 9.
Natal. Alex. in Theol. Dogm. & Moral. lib. 2. tract. 3. de Confirm. cap. 2. proposit. unic. pag. 306.
Pax Jordan. in Elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 2. n. 7.
Petra ad Constit. Apost. tom. 3. pag. 140. n. 45. & 55.
Piasce in Prax. Episc. par. 1. cap. 3. n. 1.
Pignat. in Consult. Canon. tom. 10. consult. 155. n. 1.
Pirhing. in Jur. Canon. lib. 1. tit. 15. n. 5. vers. Idque.
Rosignol. de Sacram. Nov. Leg. par. 3. de Confir. qu. 5. art. 1. n. 5.
Zoellius in Jur. Canon. lib. 1. tit. 15. n. 7.
Rota decis. 439. n. 80. tom. 4. cor. Ansaldo.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

Adem Sacrosancta Synodus, eidem præsi dentibus Legatis, inceptum residentix, & reformationis negotium

Vide fin. Epist. Urbani I. Ad omnes & c. c. i. cum seq. de cons. Dist. 5.

a. Manus de cons. Dist. 6. Con. Flor. in d. cr. Eug. Vi. de Euf. Pap. i. ep. ad Epist. Thauriz Innoc. I. Ep. 1. c. 3. de inf. scil. 23. cap. 4.

Sup. c. 6. c. 2. & inf. scil. 23. a. 2.

83 **DE REFORMA-**
TIONE.
 Inf. Sess. ult. de
 refor. cap. 1.
 tium ad Dei laudem, & Christianæ Religionis incremen-
 tum prosequi intendens, ut sequitur, statuendum censuit,
 salva semper in omnibus Sedis Apostolicæ auctoritate.

C A P U T I.

- I. **A**D Cathedralium Ecclesiarum regimen nullus, nisi ex legitimo matrimonio natus,
 Barbof. *de offic. & potest. Episcop. par. 2., allegat. 1., n. 32.*
 De Grassis *in aur. Decis. par. 1., lib. 3., cap. 2., n. 12.*
 Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopi eligendi.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 1., cap. 3., n. 8.*
 Ugolin. *de offic. & potest. Episcop. par. 1., cap. 1., n. 5.*

- II. & ætate matura,
 Engel *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., §. 1., n. 2.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., Verb. Electio, cap. 3., vers. Nota primo.*
 Guttierrez *qu. canon. lib. 1., cap. 26., n. 39.*
 De Laur. *de Stat. & Benef. requisit. cap. 5., §. Denique pag. 41.*
 Lotter *de Re Benef. lib. 2., cap. 44., n. 30.*
 Passerin. *de Elect. canon. cap. 25., n. 434.*
 Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 22., n. 6.*
 Pignatel. *in Conf. Canon. tom. 10. conf. 18. n. 3.*
 Squillant *de Privileg. Cleric. cap. 4., n. 77.*
 Zecch. *de Stat. & muner. Episcop. cap. 3., n. 1.*
 Pilaja *decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 102.*
 Rota *decis. 221., n. 6., tom. 2. coram Crispo.*

- III. gravitate morum,
 Fagnan. *in cap. Quum in cunctis, n. 6., de Elect.*
 De Grassis *in aur. Decis. par. 1., lib. 3., cap. 2., n. 26.*
 Squillant. *de oblig. & privileg. Episcop. par. 1., cap. 8., n. 1.*
 IV. litterarumque scientia, juxta constitutionem Alexandri Tertii, quæ incipit: *Quum in cunctis*, in Concilio Lateranensi promulgatam, præditus assumatur.

- Frances *de Eccles. Cathedr. cap. 33., n. 70., & seqq.*
 Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 28., n. 4.*
 Passerin. *de elect. canon. cap. 25., n. 25.*
 Ugolin. *de offic. & potest. Episcop. par. 1., cap. 1., n. 2.*

C A P U T II.

- I. **N**emo, quacumque etiam dignitate, gradu, aut præ-
 eminentia præfulgens, plures Metropolitanas, seu
 Cathedrales Ecclesias in titulum, sive commendam, aut
 alio quovis nomine, contra Sacrorum Canonum instituta,

*Qui sit capax re-
 giminis Ecclesiarum Cathedralium.*

*Sess. 22. c. 2. plus
 exigitur.*

*c. Cum in cun-
 ctis de elect.*

*Deinceps plures
 Cathedrales Ec-
 clesias jubentur
 omnes, excepta
 una, dimictere,
 certo modo, &
 tempore.
 c. Cum in cunctis
 §. cum verbis de
 elect. cap. Sicut
 de excess. prelat.
 c. 1. & 2. 21. q. 2.
 c. Sanctorum 70.*

Dist. c. Unus, §
sed 10. q. 3. c.
Quis in tentum
e. Ad hoc & c.
De multa de preb.
c. Quis non nuli-
lud mag. c. Quam
singula de preb.
in 6. Clem. Gra-
tiae de refer. cap.
Execrabil. §. qui
verò. in Extrav.
comm. de Prib. &
infra c. 14. cap.
27. de ref.

recipere, & simul retinere presumat: quum valde felix sit ille censendus, cui unam Ecclesiam benè, ac fructuosè, & cum animarum sibi commissarum salute regere contigerit.

Azor. in *Instit. Moral. par. 2., lib. 6., cap. 10., lit. D.* ; pag. 430.

Fagnan. in *cap. Dudum, n. 36.*

Frances de *Eccles. Cathed. cap. 8., n. 375.*

Card. de Luc. in *adnot. ad Conc. Trid. disc. 7., n. 3.*

Pignatell. in *Consult. Canon. to. 10., consult. 156., n. 3.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccles. discipl. de Benef. part. 2., lib. 3., cap. 10., n. 3.*

- II. Qui autem plures Ecclesias contra presentis decreti tenorem nunc detinent, una, quam maluerint, retenta, reliquas infra sex menses, si ad liberam Sedis Apostolicæ dispositionem pertineant, alias infra annum dimittere teneantur: alioquin Ecclesiæ ipsæ, ultimò obtemperata dumtaxat excepta, eo ipso vacare censeantur.

Lauræ in *Epitom. Canon. verb. Ecclesiæ plures.*

Girald. ad *Thesaur. de pen. Eccles. par. 2., verb. Beneficia plura incompatibilia, cap. 7., n. 1.*

Pignatell. in *Consult. Canon. tom. 10., cons. 156., n. 1.*

Habilibus dum-
taxat personis be-
neficiæ conferan-
tur.

C A P U T III.

- I. Inferiora beneficia Ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia, personis dignis, & habilibus, Fermasin. in *cap. Fin. de stat., & qualis. ordin. qu. 1., n. 36., tom. 1., pag. 434.*

Fuscus de *Visitat. lib. 2., cap. 2., n. 25.*

Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Beneficiorum collatio n. 3.*

Lauræ in *Epitom. Canon. verb. Beneficia quibus danda.*

Marant. in *Controv. Jur. respons. 62., n. 30.*

Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episcop. par. 1., cap. 13., n. 4.*

A Saravia de *Jurisdic. adjunct. qu. 19., n. 5.*

Wieltnier in *Jur. Eccles. lib. 1., tit. 14., art. 4., n. 63.*

Zerol. in *Prax. Episcop. verb. Beneficia, vers. Ad octavum.*

- II. & que in loco residere, ac per se ipsas curam ipsam exercere valeant, juxta constitutionem Alexandri III. in Lateranensi, quæ incipit, *Quia nonnulli*, & aliam Gregorii X. in Generali Lugdunensi Concilio, quæ incipit, *Licet Canon*, editam conferantur.

Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., allegat. 33., n. 71.*

Frances de *Eccles. Cathed. cap. 21., n. 170.*

Pignatell. in *Consult. Canon. tom. 10., Consult. 156., n. 6.*

Ven-

C Quia nonnulli de Cler. non
resid.
C. Licet. canon.
act. c. 14. in 6.

Ventrigl. *in Prax. Eccles.* tom. 1., *adnot.* 20., §. 1.
Ugolini. *de Offic.*, & *Potest. Episc.* par. 1., cap. 15., §. 3., n. 1.
Rota *decis.* 204., n. 11., tom. 1. *coram Molines.*

- III. Aliter autem facta collatio, sive provisio, omnino irritetur: & Ordinarius collator pœnas constitutionis Concilii Generalis, quæ incipit, *Grave nimis*, se noverit incursum.
Barbos. *de offic.*, & *Potest. Episc.* par. 3., *alleg.* 63., n. 4.
Gibert. *in Jur. Canon.* tom. 2., tit. 10., *sect.* 3., n. 1., *pag.* 202.
Hurtad. *Resol. Moral.* tom. 1., par. 2., *resol.* 6., n. 70.
Leo *in Thesaur. For. Eccles.* par. 3., cap. 8., n. 52.

C. Grave nimis
de Pœben.

Plurium Beneficiorum receptus
contra sacros cano-
nes ipsi privatur.

Infels. Sels. 24. de
resol. cap. 17.

C. De multa de
Pœben.

C A P U T IV.

- I. **Q**uicumque de cætero plura curata, aut aliâ incom-
patibilia beneficia Ecclesiastica, sive per viam unio-
ad vitam, seu commendæ perpetuæ, aut alio quocumque
nomine, & titulo, contrâ formam sacrorum Canonum, &
præsertim constitutionis Innocentii III. quæ incipit, *De multa*, recipere, ac simul retinere præsumperit; benefi-
ciis juxta ipsius constitutionis dispositionem, ipso jure,
etiam præsentis canonis vigore, privatus existat.
Amottaz. *de caus. Pœis lib.* 3., cap. 12.
Clericat. *de Benef. discord.* 14., n. 16., & *discord.* 45., n. 54.
Corrad. *in prax. Dispensat. lib.* 6., cap. 4., n. 20.
Engel. *in Jur. Canon. lib.* 3., tit. 3., §. 6., n. 68.
Fulcus. *de visitat. lib.* 2., cap. 3., n. 7.
Gavant. *in Manual. Episc. verb.* Beneficiorum pluralitas n. 2.
Lauræa. *in Epitom. Canon. verb.* Beneficia plura.
Leo. *in Thesaur. For. Eccles.* par. 3., cap. 1., n. 24.
Murga. *de Benef. Eccles. qu.* 3., n. 960., & *qu.* 4., n. 6.
Pastor. *eod. tract. lib.* 3., tit. 15., n. 2.
Rosa. *de exequut. Lit. Apostol.* par. 1., cap. 3., n. 52.
Squillant. *de oblig. Cleric. part.* 2., n. 2.
Ventrigl. *in Prax. Eccles. adnot.* 17., §. 1., n. 2.
Rota. *in recent. Decis.* 357., n. 6., par. 15.
Cor. Molines. *decis.* 5., n. 6., tom. 1., & *decis.* 713., n. 6.,
par. 1., tom. 3.
Cor. Cardin. Crescentio. *decis.* 127., n. 7., tom. 1.
Pampilonen. *Beneficii de Allo* 13. Februarii 1705., §. 4. In
primo cor. Cardin. Scotto.
Genuen. *Canonicatus Theologalis* 26. Junii 1744., §. 4.,
cor. Nunez.
S. C. C. in *Augustana Beneficii* 3., & 24. Martii 1736.

CAPUT V.

I. Ordinarii locorum quoscumque plura curata, aut ali-
*Plura beneficia curata obtine-
 ter suis dispen-
 sationes exhibe-
 an Ordinarios
 per Vicarios Ec-
 clesiarum provideat,
 congrua portione
 fructuum assigna-
 ta.*
 Infra cap. 7. &
 supra Sect. 6. de
 rector. c. 1. in fin.
 C. Ordinarii, de
 Off. Ord. in 6.

as incompatibilia beneficia ecclesiastica obtinentes,
 dispensationes suas exhibere districte compellant, & alias
 procedant juxta constitutionem Gregorii X. in Generali
 Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, *Ordinarii*, quam
 eadem Sancta Synodus innovandam censet, & innovat;
Barbof. de Offic., & Poteft. Episc. par. 3., allegat. 57., n. 224.
Capon. in Discept. Forens. tom. 1., discept. 1., n. 10.

Lotter de Re Benef. lib. 3., qu. 23., n. 6.

Mascart. de Probat. tom. 3., Conclus. 1372., n. 26.

Murga de Benef. Eccles. qu. 9., n. 49.

Pignat. in Consult. Canon. tom. 10., Consult. 157., n. 1.

Reiffenstuel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., §. 12., n. 348.

Text. in cap. Ordinarii de Offic. Ordinari. in 6.

Rota Decis. 455. n. 4., tom. 2. cor. Eminent. Caprara.

Leodien. Canonicatus 6. Martii 1744., §. 4. cor. Peralta.

*de constit. S.
 Fil. V. Ad con-
 quidam. 1567.*

II. addens insuper, quod ipsi Ordinarii etiam per idoneorum
 Vicariorum deputationem, & congruæ portionis fructuum
 assignationem omnino provideant, ut animarum cura nul-
 latenus negligatur, & beneficia ipsa debitis obsequiis mi-
 nimè defraudentur:

Campanil. in diversor. Jur. Canon. rubr. 7., cap. 6., n. 116.

Fuscus de Visitat. lib. 2., cap. 2., n. 7.

Tondut. qu., & resol. Benef. par. 1., cap. 36., n. 6.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., sub n. 84.

Themud. Decis. Olyssipon. par. 2., decis. 227., n. 2.

III. appellationibus, privilegiis, & exemptionibus quibuscum-
 que, etiam cum judicium specialium deputatione, & illo-
 rum inhibitionibus in præmissis nemini suffragantibus.

Cucch. in Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.

Laurra in Epitom. Canon. verb. Episcopi obligationes.

Leo in Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 2., n. 62.

*de beneficiis
 rationes variis,
 deinceps.*

CAPUT VI.

I. Uniones perpetuæ a quadraginta annis citra factæ exa-
*Vide Sect. 14. c.
 9. de rector. l. f.
 sel. 24. c. 8. for.
 c. 13. & Sect. 15.
 de rector. c. 9.*
 minari ab Ordinariis, tamquam à Sede Apostolica
 delegatis, possint:

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 12., n. 12.

Lezana in Consult. Moral. tom. 4. consult. 45., n. 57.

Vanesp. in Jur. Eccles. Univ. par. 2., tit. 29., n. 3.

Rota in recent decis. 226., n. 10., par. 15.

II. & quæ per subreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint;
 irritæ declarentur:

Coc-

Coechier. *ad Regul. Cancell. regul.* 11., n. 20.

Marescot. *var. resol. lib.* 2., *cap.* 37., n. 38.

Rota *decis.* 7., n. 24., *tom.* 3., *tit. de Union. Benef. cor. Cardin. Falconeria.*

- III. Illæ vero, quæ a dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cuiusvis instantiam fient, nisi eas ex legitimis, aut aliis rationabilibus causis coram loci Ordinario, vocatis, quorum interest, verificandis, factas fuisse constiterit, per subreptionem obtentæ præsumantur, ac præterea, nisi aliter a Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

Frances *de Eccl. Cathed. cap.* 8. n. 313.

Rebus. *in Prax. Benef. tit. de Union. Benef. n.* 45. & 48.

Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib.* 3. *tit.* 12. §. 3. n. 67.

Rota *Decis.* 640. n. 15., *to.* 2. *cor. Dunozet. Jun.*

C A P U T VII.

- I. Beneficia ecclesiastica curata, quæ Cathedralibus, Collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel Monasteriis, beneficiis, seu collegiis, aut piis locis quibuscumque perpetuo unita, & annexa reperiuntur, ab Ordinariis locorum annis singulis visitentur:

Crispin. *in Visit. Pastoral. part.* 1., §. 13., n. 20.

Felician. *in Manual. Visit. lib.* 1., *tit.* 11., *pag.* 61.

Fuscus *de Visit. lib.* 1., *cap.* 26., n. 29.

Piasce. *in Prax. Episc. par.* 2., *cap.* 3., n. 46.

Squillant. *de oblig. & privileg. Episc. par.* 1., *cap.* 3., n. 6.

Zecchius *de Republ. Eccles. in tit. De Prælati cap.* 1., *pag.* 96.

Panimol. *decis.* 84., *adnot.* 1., n. 17.

Rota *decis.* 53., n. 26., & 27. *cor. Pentingerio.*

Cor. Eminent. Caprara *decis.* 400., n. 1., *tom.* 1.

Cor. Kouniz *decis.* 214., n. 11., *tom.* 1.

Cor. Molines *decis.* 771., n. 8., & 9. *par.* 3., *tom.* 1.

Cor. Eminent. Crescentio *decis.* 263., n. 56., *tom.* 2.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *decis.* 6., *to.* 1.

- II. qui sollicitè providere procurent, ut per idoneos Vicarios, etiam perpetuos, nisi ipsis Ordinariis pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertie partis fructuum, aut majori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariorum, portione, etiam super certa re assignanda, ibidem deputandos, animarum cura laudabiliter exerceatur: Clericat. *de Benef. discord.* 64., n. 12.

Beneficia curata annis visitantur per Ordinarios perennes cura carere et si quorum deputatio fiat cum portione fructuum assignanda, etiam super re certa.
Inf. Sef. 14. de ref. c. 9.

Vide Sef. 25. c. 16. de refor. & super c. 5.
Qualiter sit assignanda, declarat Bulla S. Pio V. 1561. *Ad exequendum.*

Fagnan.

- Fagnan. *in cap. Ex Parte n. 11. de offic. Vicar.*
Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 37., §. 2., n. 19.*
Pastor *de Benef. Eccles. lib. 1., tit. 4., n. 13.*
Pignatell. *in Consult. Canon. to. 8., conf. 44., n. 1., & 19.,*
& to. 10., conf. 158., n. 19.
Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 5., n. 188., to. 2.*
Wieltnier *in Jur. Eccles. lib. 1., tit. 28., n. 5. in fin.*
Rota *decif. 22., n. 1., tom. 1. cor. SS. D. N. CLÉMENTE XIII.*
Ratisbonen. *Vicarie 1. Apr. lis 1743. §. 5. cor. de Vais, &*
4. Maii 1746. §. 3. cor. Card. Millino.
III. *appellationibus, privilegiis, exemptionibus, etiam cum judi-*
cum deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in
premissis minime suffragantibus.
Cuech. *in Instit. Major. lib. 2. tit. 17. n. 13.*
Spada *consil. 158. n. 3. tom. 1.*
Tondut. *qu. & Resol. Benef. par. 2. cap. 1. n. 13.*
Rota *decif. 308, n. 21. cor. Crispo.*
Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *decif. 6. n. 23.*

Ecclesie reparen-
tur: cura anima-
rum sollicitudine exer-
citur.

CAPUT VIII.

- I. **L** Ocorum Ordinarii Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas, auctoritate Apostolica singulis annis visitare teneantur.
Alzedo *de Præcellent. Episcop. dignit. par. 2. cap. 2. n. 43.*
Amstaz. *de caus. piis lib. 6. cap. 3. n. 47.*
Crispin. *visit. Pastoral. par. 1. §. 13. n. 14.*
Fagnan. *in cap. Quoniam n. 23. de offic. Deleg. c. Quanto*
sub n. 31. de offic. Ordinari.
Marefcot. *var. Resol. lib. 2. cap. 15. n. 5.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2. n. 203.*
Pignatell. *in Consult. canon. tom. 2. consult. 26. n. 27.*
Pinsson *de Benef. par. 3. §. 15. n. 19.*
Piton. *de Contr. Patron. tom. 1. allegat. 41. n. 16. vers. Pariter.*
Rota *decif. 709. n. 37. to. 3. par. 1. cor. Molines*
Auximana *Manutentionis 5. Maii 1745. §. 17. cor. Card.*
Elephantutio.
Leodien. *jurisdictionis 11. Martii 1748. §. 4. cor. Cardinal.*
Caprara.
II. & opportunis juris remediis providere, ut quæ reparatio-
ne indigent, reparentur.
Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopus quoad visitationem*
Lezana *in Consult. moral. 45. n. 58.*
Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., v. 21.*

Pilaja

Pilaja *decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 26.*

Rota *decif. 6., n. 15., tom. 1. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.*

III. & cura animarum, si qua illis imminet, aliisque debitis obsequiis minimè defraudentur:

Azor. *in Instit. Moral. par. 2., lib. 5., cap. 40., lit. B.*

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 579., n. 23.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 20., n. 10.*

Squillant. *de Oblig., & Privil. Episc. par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ventrigl. *in prax. tom. 2., adnot. 24., n. 10.*

Rota *decif. 723., n. 2. cor. Cervo.*

Cor. Cardin. Crescentio *decif. 206., n. 19., tom. 2., & decif. 314., n. 11., tom. 3. cor. eodem.*

IV. appellationibus, privilegiis, consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore præscriptis, iudicum deputationibus, & illorum inhibitionibus penitus excussis.

Pignatel. *in Consult. Canon. tom. 2., conf. 26., n. 24.*

Rota *in Burgen. Juris visitandi de Bribiesca 11. Januarii 1715.*

§. final. cor. Cervo.

Munus consecrationis non differendum.

CAPUT IX.

I. AD majores Ecclesias promoti munus consecrationis infra tempus a jure statutum suscipiant:

Alzedo *de Præcellent. Dignit. cap. 4., pag. 40., n. 2.*

Campanil. *in divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 4., n. 9.*

Girald. *ad Thesaur. de pen. Eccl. par. 2., verb. Episc. c. 2., n. 1.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 1., tit. 6., n. 2.*

Petra *ad Constit. Apost. tom. 5., pag. 208. sub n. 12.*

Vanespem. *in Jur. Eccles. univ. par. 1., tit. 15., cap. 1., n. 15.*

Ventrigl. *de Jurisdic. Archiep. cap. 80., n. 2.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 2., n. 2.*

Rota *decif. 110., n. 1. coram Seraphino.*

Vid. Sess. 23. cap. 2. de Reformat.

II. & prorogationes ultra sex menses concessæ nulli suffragentur.

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., cap. 2., verb.*

Episcopus, vers. Nota quarto.

Laurca *in Epit. Can. verb. Consecratio Episcoporum.*

e. Quoniam. Distinct. 100.

CAPUT X.

I. NON liceat Capitulis Ecclesiarum, Sede vacante, infra annum a die vacationis, ordinandi licentiam, aut litteras dimissorias, seu *reverendas*, ut aliqui vocant, tam ex juris communis dispositione, quam etiam cujusvis privilegii, aut consuetudinis vigore; alicui concedere:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 4., cap. ult., n. 30.*

Sede vacante Capituli nulli dant dimissorias, nisi a: lata occasione ordinandi, aut obtinendi beneficii, via contravenient. rium pona. Sess. 23. de reformat. c. 20. e. Quoniam nullus de temp. ordin. in 6.

M

Barbof.

Barboi. *de offic. & potest. Episc. par. 2., alleg. 7. sub n. 11.*
 Campanil. *in divers. Jur. Can. rubr. 9., cap. 8., n. 5.*
 Droit de Re Sacramentar. *cap. 3., §. 2., pag. 262., lib. 8.*
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Capitulum Sede vacante n. 26.*
 Monet. *de commur. ultim. volunt. cap. 10., n. 180.*
 Piafec. *in prax. Episc. par. 1., cap. 1. sub n. 13., vers. Capitulum.*
 Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 3., consult. 8., n. 1.*
 Piton. *in Discept. Eccles. tom. 2., pag. 96., n. 125.*
 Wiestner *in Jur. Eccles. lib. 1., tit. 11., n. 73.*
 Sperel. *decis. 114., n. 30., tom. 2.*

II. qui beneficii ecclesiastici recepti, sive recipiendi occasio-
 ne arctatus non fuerit, concedere :

Azor. *in Instit. Moral. par. 2., lib. 3., cap. 49., lit. A.*
 Clericat. *de Benef. discord. 32., n. 17.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2. sub n. 36.*
 Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 87. sub n. 33.*
 Habert. *in 1. theol. Dogm., & Mor. to. 7. De Ordine. cap. 9. pag. 232.*
 Oliva *de Far. Eccles. par. 2., qu. 20., n. 8.*
 Schmier *in Jur. Canon. univ. tom. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1., cap. 4., sect. 2., §. 4., n. 97.*
 Solier. *ad Pastor de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., lit. X.*
 Squillant. *de Oblig., & Privil. Episc. par. 3., cap. 19., n. 30.*
 Ventrigl. *in prax. Eccles. adnot. 23., §. 1., n. 27., tom. 1.*
 Vulp. *cod. tract. cap. 8., n. 34.*
 Zerol. *in prax. Episc. verb. Capitulum, vers. Ad primum.*
 Panimol. *decis. 139., n. 68., tom. 2.*

III. si secus fiat, Capitulum contraveniens ecclesiastico subja-
 ceat interdicto :

Infra Sect. 23.
 ibid.

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 1., verb. Ordines collati cap. 19.*

Habert *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 7. De Ordine pag. 223.*
 Laurza *in Epit. Can. verb. Capitulum Cathedr. Ecclesiar.*

Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 3., cap. 8., n. 48.*

IV. & sic ordinati, si in minoribus Ordinibus constituti fuerint,
 nullo privilegio Clericali, præsertim in criminalibus, gau-
 deant : in majoribus vero, ab executione Ordinum, ad
 beneplacitum futuri Prælati, sint ipso jure suspensi.

Capon. *in discept. Forens. tom. 2., discept. 108., n. 53.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 3., form. 3., tit. 2., n. 1.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 42., n. 38.*

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 1., lib. 3., tit. 6., n. 13.*

Pignatell. *in Consult. Canon. tom. 3., cons. 8., n. 1.*

Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 4., n. 71., & 72.*

Vulp. *in prax. For. Eccles. cap. 44., n. 21.*

Zecchius *de Respub. Eccl. in tit. De Capit. Canonic. pag. 201.*

CA-

CAPUT XI.

- I. **F**acultates de promovendo a quocumque non suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam a propriis Episcopis ordinari non possint, in litteris exprimendam;

Facultates de promovendo sive juxta causam nominisuffragentur

Gavant. in *Manual. Episc. verb.* Ordo in genere n. 2.

Genuens. in *prax. Cur. Archiep. cap.* 83. sub n. 4.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. tom.* 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6., n. 14. in fin., pag. 277.

Piasec. in *prax. Episc. par.* 1., cap. 1., n. 12.

Pignatel. in *Consult. Canon. tom.* 2., consult. 1., n. 8., & tom. 10., cons. 158., n. 43.

Vulp. in *Prax. For. Eccles. cap.* 8., n. 1.

- II. & tunc non ordinentur, nisi ab Episcopo in sua diœcesi residente, aut pro eo Pontificalia exercente, Campanil. in *divers. Jur. Canon., rub.* 9., cap. 5. sub n. 6. Guttierrez *Quest. Canon. lib.* 1., cap. 26., n. 27.

Supra Sess. 6. c. 5. de refer. Infra Sess. 14. c. 2. de Refer.

- III. & diligenti prævio examine.

Engel in *Jur. Canon. lib.* 1., tit. 11., §. 3., n. 39.

Laurza in *Epitom. Canon. verb.* Ordinandorum examen.

Reiffensuel in *Jur. Canon. lib.* 1., tit. 11., n. 106., & 115.

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. par.* 1., verb. Dimissio-
riz, vers. Quartò.

CAPUT XII.

*Facultat de non promovendo an-
num non excedat*

- F**acultates de non promovendo, præterquam in casibus a jure expressis, concessæ, ad annum tantum suffragentur.

Amayden. de *Styl. Datar. lib.* 1., cap. 16., §. 7., n. 14.

Barbos. de *offic., & potest. Paroch. cap.* 3., n. 13., & seqq. n. 24.

Fermosin. de *Offic., & Sac. Eccles. tom.* 1., pag. 372., cap.

5. de *estat., & qualitat. qu.* 2., n. 27., & 28.

Scoppa ad *Cod. Fabrian. lib.* 1., tit. 2., explanat. 91., n. 3.

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episcop. cap.* 26., §. 20., n. 2.

c. Licet canon. & Cap. ex eo. de elect. in 6.

CAPUT XIII.

*A quocumque presentati non in-
stituantur sive
prævio examine
Ordinaris, & ap-
probatores, ceteris
c. capit.*

- I. **P**ræsentati, seu electi, vel nominati a quibusvis ecclesiasticis personis, etiam Sedis Apostolicæ Nuntiis, ad quævis ecclesiastica beneficia, non instituantur, nec confirmentur, neque admittantur, etiam pretextu cujusvis privilegii, seu consuetudinis, etiam ab innumerabili tempore prescriptæ,

Infr. Sess. 25. c. 9. de refer.

Leo in *Thesaur. For. Eccles. par.* 2., cap. 6., n. 11.

Lotter *de re benef. lib. 2. qu. 31. n. 7.*
Pignat. *in Consult. Canon. tom. 2. conf. 1. n. 11.*
Piton. *de Controv. Patronor. tom. 2. allegat. 100. n. 302.*
Rota *decif. 52. n. 4. coram Ubago.*

II. nisi fuerint prius a locorum Ordinariis examinati, & idonei reperti.

Campanil. *in diversor. Jur. Canon. rubr. 5. cap. 3. n. 7.*
Hurtad. *in Resol. Moral. tom. 2. tract. 12. cap. 1. resol. 31. n. 1824. cum seqq.*

Murga *de Benef. Eccles. qu. 3. n. 52.*

Thomat. *decif. 107. n. 10.*

Rota *decif. 158. n. 9. tom. 1. decif. 1172. n. 1. tom. 5. & decif. 1312. n. 1. tom. 5. coram Molines.*

III. Et nullus appellationis remedio se tueri possit, quo minus examen subire teneatur;

Barbos. *de offic. & potest. Episc. par. 3. allegat. 72. n. 124.*

Pignat. *in Consult. Canon. tom. 10. conf. 160. n. 1.*

Rota *decif. 308. sub n. 2. coram Roxas.*

IV. Præsentatis tamen, electis, seu nominatis ab Universitatibus, seu Collegiis generalium studiorum exceptis.

Vide Sess. 24. c. 18. de refor.

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Præsentatus.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 2. tit. 15. n. 2.*

Reiffensuel *in Jur. Canon. lib. 3. tit. 7. §. 1. n. 18.*

Ugolin. *de Offic. & Potest. Episc. cap. 51. §. 31. sub n. 2.*

Quoniam Causa
et al. exempto-
rum ab h. p. caput
regulæ p. juch.

C A P U T XIV.

I. **I**N exemptorum causis constitutio Innocentii IV., quæ incipit, *Volentes*, in Generali Concilio Lugdunensi edita, servetur, quam eadem Sacrosancta Synodus innovandam censuit, & innovat:

Cap. Volentes de
Procl. in 6. l. c.
Sess. 14. de refor.
c. 6. in fin.

Marant. *in Controv. Jur. respons. 80. n. 31. part. 3.*

Petra *ad consult. Apostol. tom. 1. pag. 360. n. 31.*

II. addendo insuper, quod in civilibus causis mercedum, & miserabilium personarum, clerici seculares, aut regulares extra monasterium degentes, quomodolibet exempti, etiam si certum judicem a Sede Apostolica deputatum in partibus habeant;

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 7. cap. 2. n. 7.*

Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3. alleg. 105. n. 21.*

Chocchier. *de Jurisd. Ordin. in exempt. p. 2. qu. 45. n. 71.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2. cap. 15. n. 44.*

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Episcopi Jurisdictio.*

Lezana *in Consult. Moral. tom. 1. cap. 11. n. 10.*

Ludovic. Bellus *consul. 61. sub n. 10. vers. Nec etiam:*

Pasquar.

Pasqualig. *Qu. Moral. canon.* 135., n. 1.

Pialec. in *Prax. Episc. par.* 2., cap. 3., n. 42.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib.* 1., tit. 31., §. 6., n. 163.

Thomassin. de vet., & nov. *Eccles. discipl. de Benef. lib.* 3.;

par. 1., cap. 40., n. 6.

Vulp. in *Prax. For. Eccles. cap.* 42., n. 24.

Pilaja *decis. Pontif. lib.* 1., *decis.* 7., n. 59.

Rota in *recent. decis.* 285., n. 12. & par. 15.

- III. in aliis vero, si ipsum judicem non habuerint, coram locorum Ordinariis, tamquam in hoc ab ipsa Sede delegatis, conveniri, & jure medio ad solvendum debitum cogi, & compelli possint;

Andreuc. de *Episc. titular. par.* 2., cap. unic., §. 1., n. 127.

Forti de *Judice Conservator. art.* 2., u. 10.

Leo in *Thesaur. For. Eccles. par.* 2., cap. 2., n. 65.

Lotter. de *Re Benef. lib.* 1., qu. 25., n. 55.

Rota *decis.* 254., n. 11., tom. 2. cor. SS. D. N. CLEMEN-

TE XIII.

- IV. privilegiis, exemptionibus, Conservatorum deputationibus, & eorum inhibitionibus, adversus præmissa nequaquam valituris.

Campanil. in *divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 29.

Cenedo *Qu. Canon. lib.* 1., qu. 26., u. 33.

Fulcos de *Visitat. lib.* 2., cap. 17., n. 8.

Marant. in *Controv. Jur. cap.* 78., n. 21., & seq. par. 3.

Novar. in *Lucev. Regular. verb. Causa n.* 3., pag. 35.

C A P U T X V.

Curent Ordinarii, ut hospitalia quæcumque a suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis, fideliter, & diligenter gubernentur; constitutionis Concilii Viennensis, quæ incipit, *Quia contingit*, forma servata; quam quidem constitutionem eadem Sancta Synodus innovandam duxit, & innovat, cum derogationibus in ea contentis.

Barbos. de *Offic. & Potest. Episc. allegat.* 75., n. 1., par. 3.

Capon. *Discept. Foren.* 134., u. 11., & 29.

Chocchier. de *Jurisd. Ordin. in exempt. par.* 2., qu. 45., n. 79.

Daniel. de *Nobilib. dispnt.* 49., u. 10.

Fagnan. in *cap. De Xenodochiis de Religios. domib. n.* 8.

Frances de *Eccles. Cathed. cap.* 27., u. 131.

De Gonteriis in *Concil. Provinc. Avenion. tit.* 41., pag. 193.

Lauræa in *Epirom. Can. verb. Episcopi obligationes.*

Card. de Luc. in *Adnot. ad Conc. Trid. dist.* 10., n. 1.

Tho-

Ordinarii curent
ut hospitalia qua
cumque, etiam
exemptis a suis
administratorib.
fideliter gubernentur.
Sess. 25. cap. 2.
de rebus.

Clement. Quia
contingit de re-
lig. dom.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccles. discipl. de Benef. par. 1., lib. 2., cap. 91. sub n. 7.*
 Vaneſpen. *in Jur. Eccles. Univ. par. 2., tit. 37., cap. 2., n. 22.*
 Vulp. *in prax. For. Eccles. cap. 11., n. 1.*

Indictio futuræ Sæſſionis.

Item hæc Sacroſancta Synodus ſtatuit, & decrevit, proximam futuram Sæſſionem habendam, & celebrandam eſſe die Jovis, feria quinta poſt ſequentem Dominicam in Albis, quæ erit vigeſima prima menſis Aprilis præſentis anni MDXLVII.

BULLA FACULTATIS

TRANSFERENDI CONCILII.

PAULLUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili fratri Johanni Mariæ Episcopo Præneſtino, & dilectis filiis, Marcello tit. ſanctæ Crucis in Jeruſalem Preſbytero, ac Reginaldo ſanctæ Mariæ in Coſmedin Diacono Cardinalibus, Noſtris, & Apoſtolice Sedis Legatis de Latere, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Regimini Universalis Eccleſiæ, meritis licet imparibus; diſponente Domino, præſidentes, noſtri officii partes eſſe putamus, ut, ſi quid gravius, cauſa Reipublicæ Chriſtianæ, conſtituendum ſit, id non modo tempore opportuno, verum etiam loco commodo, & idoneo perficiatur. Quum itaque Nos nuper, poſtquam ſuſpensionem celebrationis Sacri, Œcumenici, & Universalis Concilii, alias per Nos in Civitate Tridentina, ex cauſis tunc expreſſis, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, & aſſenſu indiſti, ex certis aliis etiam tunc expreſſis cauſis, uſque ad aliud opportunius, & commodius tempus per Nos declarandum, de ſimili conſilio, & aſſenſu factam, audita pace inter chariſſimos in Chriſto filios noſtros, Carolum Rom. Imperatorem ſemper Auguſtum, & Franciſcum Regem Chriſtianiſſimum, conciliata, pari conſilio, & aſſenſu ſuſtuleramus, & amoveramus; nequeuntes ipſi, tunc legitime impediti, ad dictam Civitatem perſonaliter accedere, & eidem Concilio intereſſe, Vos noſtros, & Apoſtolice Sedis Legatos de Latere, in eodem Concilio de ſimili conſilio conſtituerimus, & deputaverimus, Voſque ad eandem Civitatem, tamquam pacis ange-

los, destinaverimus; prout in diversis nostris desuper confectis Litteris plenius continetur: Nos, ne tam sanctum celebrationis Concilii hujusmodi opus ex incommoditate loci, aut alias quovis modo impediatur, aut plus debito differatur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, parique consilio, & assensu, Vobis insimul, aut duobus ex Vobis, reliquo legitimo impedimento detento, seu inde forte absente, quodcumque vobis videbitur, Concilium prædictum de eadem Civitate Tridentina ad quamcumque aliam commodiorem, & opportuniorem, seu tutiorem Civitatem, de qua Vobis etiam videbitur, transferendi, & mutandi, ac illud in ipsa Civitate Tridentina supprimendi, & dissolvendi: nec non Prælati, & aliis personis Concilii hujusmodi, ne in eo ad ulteriora in dicta Civitate Tridentina procedant, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis inhibendi, ac idem Concilium in alia Civitate hujusmodi, ad quam illud transferri, & mutari contigerit, continuandi, tenendi, & celebrandi, & ad illud Prælatos, & alias personas Concilii Tridentini hujusmodi, etiam sub perjurii, & aliis in Litteris Indictionis Concilii hujusmodi expressis pœnis, evocandi, eidemque sic translato, & mutato Concilio, nomine, & auctoritate prædictis, præsidendi, ac in eo procedendi, ceteraque in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna, alias juxta priorum Vobis directarum Litterarum continentiam, & tenorem, faciendi, statuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus potestatem, & facultatem; ratum, & gratum habituri quidquid per Vos in præmissis factum, statutum, ordinatum, exequutumve fuerit, idque facturi, auctore Domino, inviolabiliter observari: Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDXLIV. viii. Kalend. Mart., Pontificatus nostri anno xi.

Fab. Episcopus Spol.

B. Morra:

SES.

SESSIO OCTAVA

Celebrata die XI. Mensis Martii MDXLVII.

Decretum de Translatione Concilii.

Placetne vobis decernere, & declarare, de hujusmodi morbo ex præmissis, & aliis allegatis ita manifestè, & notoriè constare, ut Prælati in hac Civitate sine vitæ discrimine commorari, & in ea iccirco inviti minimè retineri possint, & debeant? itemque, attento recessu multorum Prælatorum post proximè præteritam Sessionem, & attentis protestationibus aliorum complurium Prælatorum in Congregationibus generalibus factis, hinc omnino, timore ipsius morbi, abire volentium, qui justè detineri non possunt, & ex quorum discessu Concilium, vel dissolveretur, vel ex paucitate Prælatorum bonus ejus progressus impediretur; & attento etiam imminente periculo vitæ, & aliis causis per aliquos ex Patribus in ipsis Congregationibus allegatis, utpote notoriè veris, & legitimis, placetne vobis similiter decernere, & declarare, pro conservatione, & prosecutione ipsius Concilii, securitatè vitæ ipsorum Prælatorum, Concilium ipsum ad Civitatem Bononiæ, veluti ad locum magis paratum, salubrem, & idoneum, pro tempore transferendum esse, & ex nunc transferri, & ibidem Sessionem jam indictam, statuta die vigesima prima Aprilis, celebrandam esse, & celebrari; & successivè ad ulteriora procedendum, donec Sanctissimo Domino Nostro, & Sacro Concilio expedire videbitur, ut ad hunc, seu alium locum, communicato etiam consilio cum Inviçitissimo Cæsare, Christianissimo Rege, & aliis Regibus, ac Principibus Christianis, ipsum Concilium re-
duci possit, & debeat? *Responderunt, Placet.*

SESSIONONA

Celebrata Bononiæ die XXI. Mensis Aprilis MDXLVII.

Decretum prorogationis Sessionis.

HÆC Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Synodus, quæ dudum in Civitate Tridenti congregata est, nunc Bononiæ in Spiritu Sancto legitimè congregata, præidentibus in ea nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Pauli, Divina Providentia, Papæ III., eisdem Reverendissimis Dominis, D. Johanne Maria Episcopo Prænestino, de Monte, & Marcello,

cello, tit. S. Crucis in Jerusalem Presbytero, S.R.E. Cardinalibus, & Apostolicis de Latere Legatis, considerans, quod die undecima mensis Martii præsentis anni, in generali publica Sessione, in eadem Civitate Tridenti, & in loco consueto celebrata, omnibusque agendis de more peractis, ex causis tunc instantibus, urgentibus, & legitimis, interveniente etiam auctoritate Sanctæ Sedis Apostolicæ, eisdem Reverendissimis Præsentibus etiam specialiter concessa, decrevit, & ordinavit, Concilium ex eo loco in hanc Civitatem transferendum esse, sicuti transtulit; itemque Sessionem pro præsentis die vigesima prima Aprilis illic indictam, ut de Sacramentorum, & Reformationis materiis, de quibus tractandum proposuerat, Canones sancirentur, & promulgarentur, in hac ipsa Civitate Bononiæ celebrari debere; consideransque nonnullos ex Patribus, qui in hoc Concilio interesse consueverunt, his superioribus majoris Hebdomadæ, & Solemnitatis Paschalis diebus, in propriis Ecclesiis occupatos, aliquos etiam aliis impediementis detentos, huc nondum accessisse, quos tamen brevi affuturos sperandum est; ac propterea factum esse, ut non ea, quam Sancta Synodus desiderabat, Prælatorum frequentia potuerint materiæ ipsæ Sacramentorum, & Reformationis examinari, & discuti: ut omnia maturo consilio, cum dignitate, & gravitate debita fiant, bonum, opportunum, & expediens censuit, censetque Sessionem prædictam, quæ hoc ipso die, ut præfertur, celebranda erat, ad diem Jovis, infra octavam Pentecostes proximè futuram, quoad ipsas materias expediendas, differendam, & prorogandam esse, quemadmodum differt, ac prorogat; quam diem & rei gerendæ maximè opportunam, & Patribus, præsertim absentibus, percommodam judicavit, & judicat: hoc tamen adjecto, quod terminum ipsum ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in privata Congregatione restringere, & imminuere possit, & valeat.

SESSIO DECIMA

Celebrata Bononiæ die 11. Mensis Junii MDXLVII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

QUAMVIS hæc Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Synodus Sessionem, quæ die vigesima prima mensis Aprilis proximè præteriti, super Sacramentorum, & Reformationis materiis, in hac inclita Civitate Bononiæ, ex

N

decreto

decreto in Urbe Tridentina, in publica Sessione, die undecima mensis Martii promulgato, celebranda erat, propter aliquas causas, ac præsertim propter absentiam nonnullorum Patrum, quos brevi affuturos sperabat, ad hunc præsentem diem differendam, & prorogandam esse decreverit: volens tamen cum iis, qui non venerunt, etiam adhuc benignè agere, eadem Sacrosancta Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea S.R.E. Cardinalibus, & Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decernit, Sessionem ipsam, quam hac die secunda mensis Junii præsentis anni millesimi quingentesimi quadragiesimi septimi, celebrare decreverat, ad diem Jovis post Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, quæ erit decimaquinta mensis Septembris proximè futuri, quoad prædictas, & alias materias expediendas, differendam, & prorogandam esse, quemadmodum differt, & prorogat; ita tamen, quod prosecutionis, & examinationis tam eorum, quæ ad dogmata, quam ad Reformationem pertinent, interim non omittatur; & terminum ipsum ipsa Sancta Synodus, pro ejus libito, & voluntate, etiam in privata Congregatione, abbreviare, & prorogare liberè possit, & valeat.

Die xiv. Septembris MDXLVII. in Congregatione Generali Bononiæ prorogata fuit Sessio, quæ futura erat die sequenti, ad beneplacitum Sacri Concilii.

BULLA RESUMPTIONIS
CONCILII TRIDENTINI
SUB JULIO III. PONT. MAX.
JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

QUum ad tollenda Religionis nostræ dissidia, quæ in Germania longo tempore, non sine totius Christiani Orbis perturbatione, & scandalo, vigerunt, bonum, opportunum, & expediens esse videatur, sicuti etiam charissimus in Christo filius noster Carolus Romanorum Imperator semper Augustus Nobis per suas litteras, & Nuncios significari fecit, ut Sacrum, Œcumenicum, Generale Concilium, per fel. rec. Paullum Papam III., Prædecessorem Nostrium, indictum, & per Nos tunc Cardinalatus honore fungentes, atque ipsius Prædecessoris nomine, una cum

cum duobus aliis S.R.E. Cardinalibus ipsi Concilio præsidentes, inceptum, ordinatum, & continuatum, in quo plures publicæ, & solemnes habitæ fuerunt Sessiones, pluraque tam in causa fidei, quam reformationis promulgata decreta, multaque etiam ad utramque causam pertinentia examinata, & discussa, ad Civitatem Tridentinam reducat: Nos, ad quos, ut Summos pro tempore Pontifices spectat Generalia Concilia indicere, & dirigere, ut Ecclesiæ pacem, & Christianæ Fidei, atque orthodoxæ Religionis incrementum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam procuremus, &, quantum in Nobis est, tranquillitati ipsius Germaniæ, quæ sanè provincia retroactis temporibus in vera religione, ac sacrorum Conciliorum, & Sanctorum Patrum doctrina excolenda, exhibendaque Maximis Pontificibus, Christi Redemptoris Nostri in terra Vicariis, debita obedientia, & reverentia, nulli Christianorum Provinciarum fuit umquam secunda, paternè consulamus, sperantes per ipsius Dei gratiam, & benignitatem futurum, ut Reges omnes, ac Principes Christiani iustis, piisque Nostri in hac re votis annuant, faveant, atque assistant; Venerabiles fratres, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, omnesque alios, & singulos, qui de jure, vel consuetudine, vel privilegio, Conciliis Generalibus interesse debent, quosque ideam Prædecessor Noster in suis Indictionis, & aliis quibuscumque desuper confectis, & publicatis Litteris, Concilio interesse voluit, per viscera misericordiæ Domini Nostri JESU Christi hortamur, requirimus, & monemus, ut proximis futuris Kalendis Maii, quem diem ad ipsum Concilium in eo, in quo nunc reperitur, statu resumendum, & proseguendum, prævia matura deliberatione, & ex certa Nostra scientia, & de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu, statuimus, decernimus, & declaramus, in ipsa Civitate Tridenti, legitimo cessante impedimento, convenire, & se congregare, ac ipsius Concilii continuationi, & prosecutioni, omni mora postposita, incumbere velint. Nos enim operam sedulo daturi sumus, ut eodem tempore in eadem Civitate Nostri omnino adsint Legati: per quos, si per ætatem Nostram, valetudinemque, & Sedis Apostolicæ necessitates, personaliter adesse nequiverimus, Spiritu Sancto duce, ipsi Concilio præfidebimus: quacumque ipsius Concilii translatione, & suspensione, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque, ac præsertim illis, quæ ideam Prædecessor Noster in suis Litteris

Telle Marcel. I.
in Epist. 1. ad Epist.
Prov. Anthon.
ch., & Pelag. II.
in Epist. tua de-
cret. & Bonifac.
Epist. ad Zacha-
riam Pap., & Sy-
nod. Chalcedon.
Act. 1. & 2. Ni-
cæno 1. A.D. 64
& Nicæno II in
Epist. ad Michael
Imp.

teris prædictis, quas cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, & decretis, in suo robore permanere volumus, atque decernimus, &, quatenus opus sit, innovamus, voluit non obflare: irritum nihilominus decernentes, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrorum hortationis, requisitionis, monitionis, statuti, declarationis, innovationis, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Paulli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDL. xviii. Kalend. Decemb., Pontificatus Nostri anno primo.

M. Card. Crescen.

Rom. Amasæus:

SACROSANCTI, OECUMENICI, ET GENERALIS
CONCILII TRIDENTINI
SESSIO UNDECIMA,

Quæ est prima

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata Kalend. Maii MDLI.

Decretum de resumendo Concilio.

PLacetne Vobis, ad laudem & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ad incrementum, & exaltationem Fidei, & Religionis Christianæ, Sacrum, Œcumenicum, & Generale Concilium Tridentinum, juxta formam, & tenorem Litterarum Sanctissimi Domini Nostri, resumere debere, & procedendum esse ad ulteriora? *Responderunt, Placet.*

Indictio futuræ Sessionis.

Placetne Vobis proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse in futuris Kalend. Septembris? *Responderunt, Placet.*

SES-

SESSIO DUODECIMA

101 RESUMPTIO
CONCILII.

Quæ est secunda

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die prima Septembris MDLI.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nuntiis, quæ in proximè præterita Sessione sequentem hanc hodie habendam, & ad ulteriora procedendum esse decreverat, quum ob inclytæ Germanicæ Nationis, cujus præcipuè causa agitur, absentiam, ac non magnam cœterorum Patrum frequentiam, procedere hæctenus distulêrit, de Venerabilium in Christo Fratrum, & filiorum suorum, Maguntini, & Treverensis Archiepiscoporum, & Sacri Romani Imperii Principum Electorum, & complurium ipsius, aliarumque Provinciarum Episcoporum, sub hanc ipsam diem adventu in Domino exultans, & dignas ipsi Omnipotenti Deo agens gratias, firmamque spem concipiens, quamplurimos alios, tam ipsius Germanicæ, quam aliarum Nationum Prælatos, & sui officii debito, & hoc exemplo commotos, prope diem esse venturos; futuram Sessionem ad quadragesimam diem, quæ erit undecima mensis Octobris proximè sequentis, indicit; & Concilium ipsum in statu, in quo reperitur, proseguendo, quum in præteritis Sessionibus de septem Sacramentis Novæ Legis in genere, & in specie de Baptismo, & Confirmatione definitum fuerit, statuit, & decernit de Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, nec non, quod ad Reformationem attinet, de reliquis, quæ ad faciliorem, & commodiorem Prælatorum residentiam pertinent, agi, & tractari debere: ac monet, & hortatur omnes Patres, ut interim, Domini Nostri JESU Christi exemplo, quantum tamen humana fragilitas patietur, jejuniis, & orationibus vacent; ut tandem placatus, qui in sæcula sit benedictus, Deus corda hominum ad veræ fidei agnitionem, & Sanctæ matris Ecclesiæ unitatem, ac rectè vivendi normam reducere dignetur.

Math. 4.

SES-

SESSIO TERTIADECIMA;

Quæ est tertia

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XI. Octobris MDLI.

Decretum de Sanctissimo EUCHARISTIE Sacramento.

Matth. 13.

Lucæ 12. Jo 14.
& 16. Dñi. 21.
in princip. vers.
Ego regni, &
inf. Scilicet. 22. cap.
1., & sup. Scilicet.
5. c. 1.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, etsi in eum finem, non absque peculiari Spiritus Sancti ductu, & gubernatione, convenerit, ut veram, & antiquam de Fide, & Sacramentis doctrinam exponeret, & ut hæresibus omnibus, & aliis gravissimis incommodis, quibus Dei Ecclesia miserè nunc exagitur, & in multas, ac varias partes scinditur, remedium afferret, hoc præsertim jam inde a principio in votis habuit, ut stirpitus convelleret zizania execrabilium errorum, & schismatum, quæ inimicus homo his nostris calamitosis temporibus in doctrina Fidei, usu, & cultu Sacrosanctæ Eucharistiæ superfeminavit: quam alioqui Salvator Noster in Ecclesia sua, tanquam symbolum reliquit ejus unitatis, & charitatis, qua Christianos omnes inter se conjunctos, & copulatos esse voluit. Itaque eadem Sacrosancta Synodus sanam, & sinceram illam de venerabili hoc, & divino Eucharistiæ Sacramento doctrinam tradens, quam semper Catholica Ecclesia, ab ipso JESU Christo Domino nostro, & ejus Apostolis erudita, atque a Spiritu Sancto, illi omnem veritatem in dies suggerente, edocta, retinuit, & ad finem usque sæculi conservabit: omnibus Christi fidelibus interdicit, ne posthac de Sanctissima Eucharistia aliter credere, docere, aut prædicare audeant, quam ut est hoc præsentis decreto explicatum, atque definitum.

CAPUT I.

I.

De reali presentia Domini nostri Jesu Christi in sanctissimo EUCHARISTIE Sacramento.

Johan. 7.

Pincipio docet Sancta Synodus, & apertè, ac simpliciter profitetur, in almo Sanctæ Eucharistiæ Sacramento, post panis, & vini consecrationem, Dominum Nostrum JESUM Christum, verum Deum, atque hominem, verè, realiter, ac substantialiter sub specie illarum rerum sensibilem contineri;

Bel.

Bellarmin. *de Controv. tom. 3. de Sacram. Euchar. lib. 1., cap. 2., pag. 185.*

Berti *de Theolog. Discipl. lib. 33., cap. 8., pag. 259.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 4., quest. 6., pag. 398.*

Lauræ *in Epitom. Canon. verb. Eucharistiae natura.*

Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 4., punct. 1., pag. 934.*

Vid. Author. relat. in Can. 1. hujus Sessionis.

- II. neque enim hæc inter se pugnant, ut ipse Salvator noster semper ad dexteram Patris in Cœlis affideat juxta modum existendi naturalem, & ut multis nihilominus aliis in locis sacramentaliter præsens sua substantia nobis adfit, ea existendi ratione, quam etsi verbis exprimere vix possumus, possibile tamen esse Deo, cogitatione per fidem illustrata assequi possumus, & constantissimè credere debemus*: ita enim majores nostri omnes, quotquot in vera Christi Ecclesia fuerunt, qui de Sanctissimo hoc Sacramento disseruerunt, apertissimè professi sunt, hoc tam admirabile Sacramentum in ultima cœna Redemptorem nostrum instituisse, quum post panis, vinique benedictionem, se suum ipsius Corpus illis præbere, ac suum Sanguinem, disertis, & perspicuis verbis testatus est:

* *Befombes de Sacram. cap. 7., art. 4., sect. 1., pag. 383.*

Cuch. in Instit. iurijur. lib. 5., tit. 5., n. 33.

Daniel. in Instit. Can. lib. 2., tit. 5., n. 3., pag. 340.

Gibert. in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 1.

* *Isambert. in 3. part. disput. 4. ad qu. 75., art. 1., pag. 486.*

* *Lauræ in Epitom. Can. verb. Christi in Sacram. Euchar.*

Suarez in 3. part. qu. 73., art. 5., disput. 41., pag. 456.

- III. quæ verba a Sanctis Evangelistis commemorata, & a Divo Paulo postea repetita, quum propriam illam, & apertissimam significationem præ se ferant, secundum quam a Patribus intellecta sunt; indignissimum sanè flagitium est, ea a quibusdam contentiosis, & pravis hominibus ad fictitios, & imaginarios tropos, quibus veritas Carnis, & Sanguinis Christi negatur, contra universum Ecclesie sensum, detorqueri; quæ tamquam columna, & firmamentum veritatis, hæc ab impiis hominibus excogitata commenta, velut satanica, detestata est, grato semper, & memore animo præstantissimum hoc Christi beneficium agnoscens.

Droit de Re Sacram. qu. 6., sect. 1., art. 2., pag. 407.;
U seq.

Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 13.

Suarez in 3. part. qu. 75., art. 1., disput. 46., sect. 3., pag. 523.

Valentia in 3. part. disp. 6., qu. 3., punct. 1., pag. 800., U seq.

CA.

*cap. 1. de sum
 Tron. supra Scil.
 2. in Symbolo.
 Ephes. 1. Matth.
 10. in fin.*

Mat. 19. Luc. 18.

*c cum Marthe,
 de celeb. Missel.
 unica. de rel. &
 ven. Sanct.*

*Matth. 16. Mar-
 ti 14. Luc. 12.
 Cor. 11.*

1. Timoth. 3.

CAPUT II.

De ratione institutionis Sanctissimi hujus Sacramenti.

- I.** **E**rgo Salvator noster, discessurus ex hoc mundo ad Patrem, Sacramentum hoc instituit, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut effudit, memoriam faciens mirabilium suorum; & in illius sumptione colere nos sui memoriam præcepit, suamque annunciare mortem, donec ipse ad judicandum mundum veniat.
Psal. 110. 1. Cor. 13. Lucæ 22. c. Iteratur de cons. Dial. 2.
 Genet. *de Euchar. cap. 10., qu. 7., pag. 187.*
 Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 3.*
- II.** Sumi autem voluit Sacramentum hoc, tamquam spirituale animarum cibum, quo alantur, & confortentur viventes vita illius, qui dixit; Qui manducat me, & ipse vivet propter me:
Johan. 6.
 Antoin. *de Euchar. cap. 2., qu. 2., pag. 549.*
 Boucat *cod. tract. art. 6., pag. 191.*
 Fuscus *de Visib. lib. 1., cap. 5., n. 1.*
 Habert. *in Theolog. Dogm., & Moral. tom. 5. de Euchar. cap. 20., pag. 619.*
 Ilambert. *in 3. part. disp. 1. ad qu. 75., art. 6., pag. 432.*
 Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 7., punct. 1., pag. 1017.*
 Vanroy *de Euchar. in append. art. 1., pag. 274.*
- III.** & tamquam antidotum, quo liberemur a culpis quotidianis, & a peccatis mortalibus præservemur.
 Colet *in Instit. Theolog. tom. 1. de Euchar. 2. 7., pag. 653.*
 Concini. *de Euchar. dissert. 1., cap. 10., n. 5., pag. 329.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 4., qu. ult., pag. 445.*
 Paullus a Lugduno *de Sacram. dissert. 3., qu. 8., pag. 256.*
 Tournely *de Euchar. qu. 7., conclus. 3., pag. 317.*
 Vitasse *in Tract. Theolog. de Augustiss. Euchar. Sacram. qu. 6., art. 1., pag. 452.*
 Pilaja *decis. Pontif. lib. 2. dec. 2., n. 10.*
- IV.** Pignus præterea id esse voluit futuræ nostræ gloriæ, & perpetuæ felicitatis, adeoque symbolum unius illius Corporis, cujus ipse caput existit, cuique nos, tamquam membra, arctissima fidei, spei, & charitatis connexionem adstrictos esse voluit, ut id ipsum omnes diceremus, nec essent in nobis schismata.
1. Cor. 5. & 11. Ephel. 5. Rom. 12.
 Belsombes *de Sacram. cap. 7., art. 2., pag. 379.*
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Eucharistix natura.*
 Layman *in Theol. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 1. sub n. 5., vers. Quartò unicum.*
 Merbæus *de Euchar. qu. 7., sect. 15., pag. 162.*

Natal.

- Natal. Alex. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. de Euchar. cap.*
 1., art. 1., §. 2., pag. 28.
 Suarez in 3. part. qu. 79., art. 8., disput. 44., sect. 2.,
 pag. 783.

C A P U T III.

*De excellentia Sanctissimæ EUCHARISTIÆ super reliqua
 Sacramenta.*

- I. **C**ommune hoc quidem est Sanctissimæ Eucharistiæ cum
 cæteris Sacramentis, symbolum esse rei sacræ, & in-
 visibilis gratiæ formam visibilem : c. Sacrificium de
 Coal. Dist. 2.
 Suarez in 3. part. qu. 74., disput. 42., art. 1., pag. 473.
 Tournely de *Sacram. in gener. qu. 1., art. 1., pag. 6.*
- II. verum illud in ea excellens, & singulare reperitur, quod
 reliqua Sacramenta tunc primum sanctificandi vim habent,
 quum quis illis utitur : at in Eucharistia ipse sanctitatis
 author ante usum est ; nondum enim Eucharistiam de
 manu Domini Apostoli susceperant, quum verè tamen
 ipse affirmaret Corpus suum esse, quod præbebat.
 Concina de *Euchar. dissert. 1., cap. 6., §. 5., pag. 300.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 4., qu. 1., §. 4., pag. 356.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 4.*
 Isambert. in 3. part. qu. 73., art. 2., pag. 318.
 Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Eucharistiæ natura :*
 Petra ad *Constit. Apost. tom. 3., n. 1., pag. 298.*
- III. Et semper hæc fides in Ecclesia Dei fuit, statim post con-
 secrationem verum Domini nostri Corpus, verumque ejus Infra can. 1.
 Sanguinem sub panis, & vini specie unâ cum ipsius ani-
 ma, & divinitate existere ;
 Bellarmin. de *Controv. tom. 3. de Sacram. Euchar. lib. 4.,*
cap. 21., pag. 547.
 Aëtius in 4. *Sent. dist. 10., §. 7., pag. 183.*
 Genet. de *Euchar. cap. 7., qu. 3., pag. 167.*
 Gotti de *Euchar. qu. 3., dub. 6., §. 1., pag. III.*
 Tournely de *Sacram. Euchar. qu. 17., art. 6., pag. 193.*
 Vid. *Author. relat. in Can. I. hujus Sessiois.*
- IV. sed Corpus quidem sub specie panis, & Sanguinem sub
 vini specie, ex vi verborum ;
 Boyvin de *Sacram. cap. 3., qu. 11., pag. 147.*
 Colet in *Instit. Theolog. tom. 1. de Eucharist. cap. 1., pag.*
466.
 Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Eucharistiæ natura :*

Merbefius de Euchar. qu. 7., pag. 138.
Reiffenstuel in Theol. Moral. tract. 14. diff. 4., quest. 6.
n. 50.

Rom. 6. c. Semel
Christus c. Itera-
tu: c. Sineyli
& c. Qui mandu-
cat de Conf. Dis-
tinct. 2.

V. ipsum autem Corpus sub specie vini, & Sanguinem sub specie panis, animamque sub utraq; vi naturalis illius connexionis, & concomitantie, qua partes Christi Domini, qui jam ex mortuis resurrexit, non amplius moriturus, inter se copulantur: Divinitatem porro propter admirabilem illam ejus cum corpore, & anima hypostaticam unionem.

Concina de Euchar. dissert. 1., cap. 6., §. 5., pag. 300.
Ifambert. in 3. part. qu. 73., art. 4., pag. 540.
Natal: Alex. in Theolog. Dogm., & Mor. de Euchar. cap. 2., art. 3., sect. 3., pag. 216.

Intra Can. 3. Sess.
21. c. 3. Vid. Ho-
mil. 5. de Pascha,
inter eos, qui
Eul. Eucharistia
ferbantur, & de
Conf. Dist. 2. c.
Ubi pars est.

Suarez in 3. part. qu. 76., art. 2., disput. 41., sect. 3., p. 636.
VI. Quapropter verissimum est, tantumdem sub alterutra specie, atque sub utraque contineri; totus enim, & integer Christus sub panis specie, & sub quavis ipsius speciei parte, totus item sub vini specie, & sub ejus partibus existit.
Vid. Auth. relat. in Can. III. hujus Sess.

CAPUT IV.

De Transubstantiatione.

I. Luc. 22. Joh. 61.
Cor. 11.

c. Panis de Conf.
Dist. 2. c. Quom.
Marche de ciebo
Miss. In. can. 2.

Quoniam autem Christus Redemptor noster, Corpus suum id, quod sub specie panis offerebat, verè esse dicat; idè persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, idque nunc denuò Sancta hæc Synodus declarat, per consecrationem panis, & vini, conversionem fieri totius substantie panis in substantiam Corporis Christi, Domini nostri, & totius substantie vini in substantiam Sanguinis ejus:

Droit de Re Sac. lib. 4., qu. 6., sect. 2., §. 1. pag. 431.
Æstius in 4. Sent. dist. 11., §. 3., pag. 144.
Fuscus de Visitat. lib. 1., cap. 5., n. 7.
Habert. in Theolog. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euchar. cap. 13., pag. 525., & cap. 14., pag. 532.
Lauræa in Epitom. Canon. verb. Eucharistie natura.
Reiffenstuel in Theolog. Moral. tract. 14., distinct. 4., qu. 6., n. 52.

Sabinus in Luc. Moral. tract. 44. de Euchar. n. 31.
Valentia in 3. partem disput. 6., quest. 3., punct. 2., p. 869.

Vanroy de Euchar. cap. 4., pag. 224.

quæ

- II. quæ conversio convenienter, & propriè a Sancta Catholica Ecclesia Transubstantiatio est appellata.

Berti *de Theolog. discipl. lib. 33., cap. 10., pag. 308.*

Concin. *de Euchar. dissert. 1., cap. 6., §. 3., pag. 287.*

Danieli *in Instit. Can. lib. 2., tit. 5., n. 3., pag. 341.*

Genet. *de Euchar. cap. 7., pag. 164.*

Paullus a Lugduno *de Sacram. dissert. 3., art. 2., pag. 213.*

Natal. Alex. *in Theolog. Dogmat., & Moral. de Euchar. cap. 2., art. 2., pag. 193.*

Suarez *in 2. part. qu. 75., art. 2., disp. 49., sect. 2., pag. 586., & disp. 50., sect. 1., pag. 601.*

Vid. Auctor. relat. in Can. II. hujus Session.

CAPUT V.

De cultu, & veneratione huic Sanctissimo Sacramento exhibenda.

- I. Nullus itaque dubitandi locus relinquitur, quin omnes Christi fideles, pro more in Catholica Ecclesia semper recepto, latræ cultum, qui vero Deo debetur, huic sanctissimo Sacramento in veneratione exhibeant: neque enim ideo minus est adorandum, quod fuerit a Christo Domino, ut fumatur, institutum: nam illum eundem Deum præsentem in eo adesse credimus, quem Pater æternus introducens in orbem terrarum, dicit: Et adorent cum omnes Angeli Dei: quem Magi procidentes adoraverunt: quem denique in Galilæa ab Apostolis adoratum fuisse, Scriptura testatur.

Infra can. 6.

Matth. 26.

Psal. 96. Heb. 1.

Matth. 2.

Matth. 28. Luc. 24.

Boucat *de Eucharisti. art. 6., sect. 1., pag. 175.*

Colet *in Instit. Theolog. de Eucharisti. cap. 1., p. 466.*

Droit *de Re Sacramentar. lib. 4. qu. 1., §. 3., pag. 355.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 1., n. 8.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 6.*

Layman *in Theolog. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 7.*

Reiffenstuel *cod. tit. tract. 5., dist. 1., qu. 3., n. 30.*

Sabinus *in Luc. Moral. tract. 12., n. 8.*

Suarez *in 3. part. qu. 79., art. 8., disp. 65., sect. 1., p. 787.*

- II. Declarat præterea Sancta Synodus, piè, & religiose admodum in Dei Ecclesiam inductum fuisse hunc morem, ut singulis annis peculiari quodam, & festo die præcelsum hoc, & venerabile Sacramentum singulari veneratione, ac solemnitate celebraretur, utque in processionibus reverenter, & honorificè illud per vias, & loca publica circumferretur,

*Urbanus Papa
civitus in Cle-
mentisunic.de
Reliqu. & ven.
Sanct.
Infr. Canon. 6.*

- Berti *de Theol. Discip. lib. 33., theor. 3., pag. 333.*
 Concina *de Sacram. Euch. diss. 1., c. 6., §. 5., qu. 3., pag. 300., & qu. 4., pag. 301.*
 Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 40.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 10., §. 11., pag. 140.*
 Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 6.*
 Gotti *de Euch. qu. 3., dub. 7., §. 3., pag. 125.*
 Laurra *in Epitom. Canon. verb. Christus in Sacramento Eucharistie.*
 Natal. Alexander *in Theol. Dogm., & Moral. de Euchar. cap. 2., art. 3. confect. 7., pag. 224.*
 Petra *ad Const. Apost. tom. 3., pag. 295. n. 5.*
 Rota *decis. 214 tom. 3., n. 4. coram Ansaldo*
 Savonen. *Aggregationis 16. Aprilis 1714. §. Descendentes coram Cardin. Scotto.*

III. æquissimum est enim, sacros aliquos statutos esse dies, quum Christiani omnes singulari, ac rara quadam significatione gratos, & memores testentur animos erga communem Dominum, & Redemptorem pro tam ineffabili, & planè divino beneficio, quo mortis ejus victoria, & triumphus representatur. Ac sic quidem oportuit, vetricem veritatem de mendacio, & hæresi triumphum agere; ut ejus adversarii, in conspectu tanti splendoris, & in tanta universæ Ecclesiæ lætitiâ positi, vel debilitati, & fracti tabescant, vel pudore affecti, & confusi aliquando resipiscant.

Habert *in Theol. Dog., & Moral. tom. 5. de Euch. c. 3., p. 376.*

CAPUT VI.

*De asservando sacre EUCHARISTIÆ Sacramento,
& ad infirmos deferendo.*

- I. **C**onfuetudo asservandi in sacrario sanctam Eucharistiam adeò antiqua est, ut eam sæculum etiam Nicæni Concilii agnoverit.
 Berti *de Theol. Discip. lib. 33., cap. 12., pag. 330.*
 Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 5. sub n. 141. vers. Et quum dictum sit.*
 Duran. *de Rit. Eccl. lib. 1., c. 16., part. 4., & 6. cum seqq.*
 Æstius *in 4. Sent. Dist. 10., §. 11., pag. 139.*
 Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 5., n. 3.*
 Gibert. *in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 5., n. 14.*
 Isambert. *in 3. part. qu. 73., art. 3., pag. 321.*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 303. n. 26.*

Pigna-

*Infra Canon. 7.
cap. Sine d. co-
lebr. ut Miss. 6.
Presbyr. de cons.
Disti. 8. Conc.
Nicæna. l. c. 3.*

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 4., conf. 31. n. 1.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 7. §. 3. sub n. 24., vers. Atque Tabernaculum.*

Tournely de *Sacr. Euchar. qu. 4., art. 2., pag. 159.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. part. 2., adnot. 21. n. 1.*

- II. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, & in hunc usum diligenter in Ecclesiis conservari, præterquamquod cum summa æquitate, & ratione conjunctum est, tum multis in Conciliis præceptum invenitur, & vetustissimo Catholicæ Ecclesiæ more est observatum. Quare Sancta hæc Synodus retinendum omnino salutarem hunc, & necessarium morem statuit.

Boucat de *Euchar. art. 6., Sect. 4., §. 2. pag. 187.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 41., §. 2. n. 15.*

Gotti de *Euchar. qu. 3., dub. 7., §. 1., pag. 113.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Moral. tom. 5. de Euchar. c. 3., pag. 348.*

Layman in *Theol. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 3. sub n. 2., vers. Altera pars.*

Natal. Alexander in *Theol. Dogm., & Moral. de Euchar. c. 2., art. 3. confect. 2. pag. 211.*

Vid. Can. VII. præsentis Sessionis.

Conc. Rhemen.
II. Conc. Lateran.
Sess. Innoc. III.
c. 16. Anacora.
c. 6. Cath. IV.
c. 27 & 28 Ana-
chor. c. 15 & c.
Præsent. dil. 93.

C A P U T VII.

De præparatione, quæ adhibenda est, ut dignè quis
sacram EUCHARISTIAM percipiat.

- I. SI non decet ad sacras ullas functiones quempiam accedere, nisi sanctè; certe, quo magis sanctitas, & divinitas cœlestis hujus Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligentius cavere ille debet, ne absque magna reverentia, & sanctitate ad id percipiendum accedat: præsertim quum illa plena formidinis verba apud Apostolum legamus: Qui manducat, & bibit indignè, judicium sibi manducat, & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Quare communicare volenti revocandum est in memoriam ejus præceptum: Probet autem se ipsum homo. Ecclesiastica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius peccati mortalis, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa sacramentali Confessione, ad sacram Eucharistiam accedere debeat. Quod a Christianis omnibus, etiam ab iis Sacerdotibus, quibus ex officio incubuerit celebrare, hæc Sancta Synodus perpetuò servandum esse decrevit; modo non desit illis copia confessoris.

1. Cor. 11. cap.
Quid est, cap. Et
sancta cap. Sicut
Judas, & cap.
Timotheus. De
conf. Dil. 3.

1. Cor. 1. c. Quo-
modo Sec. Pamin
d. c. ut Dil. 2.
c. 1. Omnis, qui
cum seque Poin.
Dil. 1.

Infra canon. 17.

Inf. ibid.

Antoin.

- Antoin. de Euchar. cap. 2., qu. 3., pag. 550.
 Besombes de Sacram. cap. 1., art. 5., pag. 320.
 Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 41., §. 2., n. 16.
 * Flicgen ad Wigandt in Tribun. Confessar., & Ordinam.
 pag. 8.
 Genet. de Euchar. cap. 11., qu. 8., pag. 209.
 Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 4., §. 1., pag. 132.
 Paulus a Lugduno de Sacram. dissert. 3., qu. 6., pag. 235.
 Valentia in 3. part. disput. 6., qu. 8., punct. 3., pag. 133.
 II. Quod si, necessitate urgente, Sacerdos absque prævia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur.
 Berti in Theolog. Discipl. lib. 33., cap. 17., n. 4., p. 392.
 Colet in Instit. Theolog. de Euchar. par. 1., cap. 6., p. 549.
 Concina de Euchar. dissert. 1., cap. 11., qu. 7., pag. 338.
 Ifambert. in 3. part. disput. 2. ad qu. 79., art. 5., p. 623.
 Sabinus in Luc. Moral. tract. 44. de Euchar. n. 58.
 Suarez in 3. par. qu. 80., art. 5., disput. 46., sect. 7.;
 pag. 812.

CAPUT VIII.

De usu admirabili hujus Sacramenti.

- I. **Q**Uoad usum autem rectè, & sapienter Patres nostri tres rationes hoc Sanctum Sacramentum accipiendi duxerunt *. Quosdam enim docuerunt sacramentaliter dumtaxat id sumere, ut peccatores: alios tantum spiritualiter, illos nimis, qui voto propositum illum cælestem panem edentes, fide viva, quæ per dilectionem operatur, fructum ejus, & utilitatem sentiunt: tertios porro sacramentaliter simul, & spiritualiter; hi autem sunt, qui ita se prius probant, & instruant, ut vestem nuptialem induti ad divinam hanc mensam accedant.
 Besombes de Sacram. cap. 1., art. 3., confect. 3., pag. 323.
 * Habert. in Theolog. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euchar., cap. 15., pag. 550.
 Ifambert. in 3. par. ad qu. 80., disput. 1., art. 1., p. 624.
 Merbelius de Euchar. qu. 7., sect. 12., pag. 158.
 Valentia in 3. part. disput. 6., qu. 8., punct. 1., pag. 125.
 Vid. Can. VIII. hujus Sessionis.
 II. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, ut laici a Sacerdotibus communionem acciperent;
 Concina de Euchar. dissert. 1., cap. 7., qu. 1., p. 304., & seq.
 Droit de Re Sacram. lib. 4., qu. 4., cap. 2., pag. 385.
 Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 1., §. 1., pag. 117.

Lauræ

Lauræa in Epit. Can. verb. Eucharistia à quo dispensanda :

Layman in Theol. Moral. lib. 5., tract. 4., cap. 7., n. 1.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Moral. de Euchar. cap. 4., prop. 2., pag. 284.

Vitalle in Tract. Theol. tom. 4. de Augustiss. Euchar. Sac. qu. 7., art. 2., assert. 1., pag. 462.

- III. Sacerdotes autem celebrantes seiplos communicarent : qui mos, tamquam ex traditione Apostolica descendens, jure, ac merito retineri debet.

cap. Relatum de Conf. Distinct. 2. Infr. can. 10. Hebr. 5., & 7.

Vid. Author. relat. in Can. X. hujus Sessionis.

- IV. Demum autem paterno affectu admonet Sancta Synodus, hortatur, rogat, & obsecrat per viscera misericordiæ Dei nostri, ut omnes, & singuli, qui Christiano nomine consentur, in hoc unitatis signo, in hoc vinculo charitatis, in hoc concordie symbolo jam tandem aliquando conveniant, & concordent, memoresque tantæ majestatis, & tam eximii amoris JESU Christi Domini nostri, qui dilectam animam suam in nostræ salutis pretium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum, hæc sacra mysteria Corporis, & Sanguinis ejus ea fidei constantia, & firmitate, ea animi devotione, ea pietate, & cultu credant, & venerentur, ut panem illum super substantialem frequenter suscipere possint, & is verè eis sit animæ vita, & perpetua sanitas mentis, cujus vigore confortati, ex hujus miseræ peregrinationis itinere ad cœlestem patriam pervenire valeant, eundem panem Angelorum, quem modò sub sacris velaminibus edunt, absque ullo velamine manducaturi. Colet in Instit. Theol. cap. 7. de Euchar. pag. 626.

Johan 6. e. primo deconf. Dist. 2.

Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 5., n. 6.

Reiffenstuel eod. tit. tract. 10., dist. 3., qu. 5., n. 53.

Suarez in 2. part. disput. 69., sect. 4., pag. 849.

Phil. 77. cap. Re vera de conf. Dist. 2.

Quoniam autem non est satis veritatem dicere, nisi detegantur, & refellantur errores; placuit Sanctæ Synodo hos Canones subjungere, ut omnes jam, agnita Catholica doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hæreses caveri, vitarique debeant.

De Sacrosancto EUCHARISTIE Sacramento.

C A N O N I.

Si quis negaverit in Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento contineri verè, realiter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem unà cum anima, & divinitate Domini nostri JESU Christi, ac proinde totum Christum; sed dixerit, tantummodò esse in eo, ut in signo, vel figura, aut virtute, anathema sit.

Supra cap. 3. Concil. Constantinense.

Bon.

- Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. de Sacr. Euch. tit. 6. verb.* Item.
 Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 1., n. 5., pag. 14.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euchar. cap. 4., pag. 384.*
 Ifambert. to. 2. in 3. par. ad qu. 76., disp. 1., art. 1., p. 536.
 De Marinis to. 2. in 3. par. qu. 75., art. 1., cap. 1., p. 253.
 Merbelsius in *Sum. Christian. par. 3., qu. 7., p. 138.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 2., art. 1., prop. unic., pag. 165.*
 Passerin. in *Com. 13., qu. 75., art. 1., cap. 1., pag. 96.*
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 4., qu. 6., n. 49.*
 Sabinus in *Luc. Mor. tract. 44. de Euchar. n. 29.*
 Suarez in 3. par. qu. 75., art. 1., disp. 46., sect. 1., p. 519.

C A N O N I I.

Idem Concil.
 damensis archiepisc.
 Joha. Wicief.

Si quis dixerit, in sacrosancto Eucharistie Sacramen-
 to remanere substantiam panis, & vini, unâ cum Cor-
 pore, & Sanguine Domini Nostri JESU Christi; negave-
 ritque mirabilem illam, & singularem conversionem to-
 tius substantie panis in Corpus, & totius substantie vini in
 Sanguinem, manentibus dumtaxat speciebus panis, & vi-
 ni; quam quidem conversionem Catholica Ecclesia aptissi-
 mē Transubstantiationem appellat, anathema sit.
 Bonaccin. de *Sacram. Euch. to. 1., disp. 4., qu. 3., punct. 6.,*
§. 2., n. 1.

- Boyvin. de *Sacram. cap. 3., qu. 10., concl. 1., p. 144.*
 Contenson. de *Euch. dissert. 1., cap. 2., specul. 2., pag. 233.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 127.*
 Aëstius in 4. *Sent. distin. 11., §. 1., pag. 141.*
 Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 5., n. 7.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch., c. 14., p. 531.*
 Ifambert. to. 2. in 3. par. qu. 75., disp. 6., art. 1., p. 497.
 Lambertin. de *Sacrif. Miss. sect. 1., cap. 323., pag. 123.*
 Laurra in *Epitom. Canon. verb. Eucharistie natura.*
 De Marinis to. 2. in 3. p. qu. 75., art. 8., cap. 1., pag. 258.
 Passerin. in *Com. 17. qu. 75., art. 9., cap. 1., pag. 153.*
 Suarez in 3. part. qu. 75., art. 2., disp. 49., sect. 2., pag.
 586, & disp. 10., sect. 1., pag. 601.
 Tournely de *Sacram. Euch. qu. 3., art. 7., p. 202., & 204.*
 Valentia in 3. part. disp. 6., qu. 3., punct. 2., §. 1., pag.
 869., & §. 5., pag. 882.
 Vitasse in *Tract. Theolog. tom. 4. de Augustifs. Euch. Sa-
 cram. qu. 2., art. 2., pag. 598.*

C A N O N I I I.

Si quis negaverit, in venerabili Sacramento Eucharis-
 tie

stia sub unaquaque specie, & sub singulis cujusque speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri, anathema sit.

Berti *de Theol. Discip. lib. 33., cap. 12., theol. 1., pag. 327.*

Bonaccin. *de Sacr. Euch. tom. 1., disp. 4., qu. 3., punct. 5., n. 4.*

Colet *in Instit. Theol. de Euch. par. 1., cap. 1., pag. 467.*

Dandin. *de Suspect. de Hæres. c. 3. sect. 3. subsect. 2. n. 13., & 14.*

Droit *de Re Sacr. lib. 4. qu. 1. §. 3. pag. 355.*

De Marinis *tom. 2. in 3., p., qu. 76., art. 8., c. 1., pag. 283.*

& *cap. 6., pag. 293.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 2., ar. 3: confect. 4. pag. 218.*

Passerin. *in Comm. 21., qu. 76., art. 1., & 2., cap. 1., pag. 172., & com. 22., in art. 3., cap. 1., pag. 196.*

C A N O N IV.

- I. Si quis dixerit, peracta consecratione, in admirabili Eucharistie Sacramento non esse Corpus, & Sanguinem Domini nostri JESU Christi, sed tantum in usu, dum sumitur, non autem ante, vel post;

Supra c. 2.

Contenton. *de Euch. dist. 2., cap. 1., specul. 3., pag. 338.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacr. tit. 4., sect. 2., n. 5.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. tom. 5. de Euch. c. 3., p. 370.*

Natal. Alex. *eod. tract. cap. 2., art. 3., confect. 1., pag. 110.*

Suarez *in 3. part. qu. 75., art. 1., disp. 40., sect. 8., p. 540.*

Valentia *in 2. part. disp. 6., qu. 1. de Euchar. punct. 3., p. 751*

- II. & in hostiis, seu particulis consecratis, quæ post communionem reservantur, vel supersunt, non remanere verum Corpus Domini, anathema sit.

Bellarmin. *de Controv. tom. 3. de Sacr. Euch. lib. 4., c. 2., p. 311*

Gibert. *in Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 4. de Sanctiss.*

Euchar. Sacram. sect. 5., n. 16.

Gotti *de Euch. qu. 3., dub. 5., §. 2., pag. 108.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, vel præcipuum fructum Sanctissimæ Eucharistie esse remissionem peccatorum, vel ex ea non alios effectus provenire, anathema sit.

Colet *in Instit. Theol. to. 1. de Euch. cap. 7., pag. 698.*

Contenton. *eod. tract. differt. 3., cap. 2., specul. 2. Quæres primo, pag. 613.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 12., §. 5., pag. 156.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., n. 13., p. 16.*

Juvenin. *eod. tract. tom. 2., p. 8., diff. 4. de Euch. art. 1., p. 400.*

De Marinis *to. 2. in 3. part. qu. 79. art. 8., cap. 1., pag. 339.*

Natal. Alex. *de Euch. cap. 3., prop. 1., pag. 257.*

Passerin. *eod. tract. tom. 3. in qu. 73., art. 3., cap. unic., pag. 28.*

Cont. Florent.
ibid., Supra c. 2.

Romaguer. *ad const. Syn. Ger. lib. 3., tit. 17., c. 27., n. 1., & seqq.*
 Valentia in 3. *part. disp. 6., qu. 7., punct. 1., pag. 121.*

C A N O N VI.

- I. Si quis dixerit, in Sancto Eucharistiae Sacramento Christum, Unigenitum Dei Filium, non esse cultu latriz, etiam externo, adorandum: atque ideo nec festiva peculiari celebritate venerandum, neque in Processionibus, secundum laudabilem, & universalem Ecclesiae Sanctae ritum, & consuetudinem, solemner circumgestandum, vel publice, ut adoretur, populo proponendum, Colet in *Instit. Theol. tom. 1. de Eueb. cap. 1. pag. 466.*
 Concin. *cod. tract. diff. 1., cap. 6., §. 5., n. 2., pag. 179.*
 Contenti. *de Eueb. diff. 2., cap. 1., Specul. 3., Corol. alter.; pag. 364.*

Fulcius *de Visiti. lib. 1., cap. 5. sub n. 8.*
 Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 4., sect. 2., n. 8.*
 Lambertin. *de Sacrif. Miss. lib. 2., c. 15., n. 26., pag. 167.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dog. & Mor. de Eueb. c. 2., art. 3., confect. 6., p. 221., & confect. 7., p. 224., & confect. 8., p. 230.*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 295., n. 5.*
 Tournely *de Sacram. Eueb. qu. 3., art. 3., pag. 149.*
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 4., cap. 15., n. 15., vers. Et Canone.*

- II. & ejus adoratores esse idololatrias, anathema sit. Besomb. *de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 323.*
 Laurza in *Epit. Canon. verb. Eucharistiae cultus.*
 Merbesius in *Summ. Christ. par. 3., colloq. 2., sect. 11., p. 262.*
 Sabin. in *Luc. Moral. tract. 44. de Eueb. n. 33.*

C A N O N VII.

Si quis dixerit, non licere Sacram Eucharistiam in sacratio reservari, sed statim post consecrationem adstantibus necessario distribuendam; aut non licere, ut illa ad infirmos honorifice deferatur, anathema sit.

Contenton. *loc. cit. pag. 338.*
 Cucch. in *Instit. Mor. lib. 5., tit. 5. sub n. 141., vers. Sciendum & vers. Et quum edictum sit.*

Aëtius in 4. *Sent. dist. 10., §. 11., pag. 139.*
 Frances *Var. Resol. cap. 25., n. 4., & seq.*
 Merbesius in *Summ. Christ. 3. par., colloq. 2., sect. 12., p. 263.*
 Nat. Alex. in *Theol. Dog. & Mor. de Eueb. c. 2., art. 5., conf. 2., p. 215.*
 Petra *ad Constit. Apost. tom. 3., pag. 298., n. 2.*
 Romaguer. *ad Const. Syn. Gerun. lib. 3., tit. 17., c. 26., n. 1., & seqq., & cap. 28., n. 1., & 2.*
 Tournely *de Sacram. Eueb. qu. 4., art. 2., pag. 159., & 161.*
 Ventrigli. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 21., n. 1.*

CA:

C A N O N VIII.

Si quis dixerit, Christum in Eucharistia exhibitum, spiritualiter tantum manducari, & non etiam sacramentaliter, ac realiter, anathema sit.

Supra cap. 8.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 57.*

Æstius in *4. Sent. dist. 9., §. 1., pag. 120.*

Laurza in *Epitom. Canon. verb. Eucharistie natura.*

Menoch. *Consil. 82., n. 136., & seq.*

Sabinus *loc. mox cit. n. 50.*

Suarez in *3. part. qu. 78., art. 6., disp. 42., sect. 1., p. 745.*

C A N O N IX.

Si quis negaverit, omnes, & singulos Christi fideles utriusque sexus, quum ad annos discretionis pervenerint, teneri singulis annis, saltem in Paschate, ad communicandum, juxta præceptum Sanctæ Matris Ecclesiæ, anathema sit.

Infra Sess. 14.
Cau. 8. de Pœnit.
C. Omnis de Pœnit.

Antoin. in *Theol. Moral. de Euchar. pag. 481.*

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 14., thes. 5., p. 356.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 76.*

Ferrar. in *Biblioth. Can. verb. Eucharistia pag. 170., n. 9.*

Fliegen. ad Wigandt in *Trib. Conf., & Ordin. c. 10., p. 324.*

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 3., n. 32.*

Gotti de *Euch. qu. 4., dub. 8., §. 2., pag. 161.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 12., cap. 6., n. 10.*

Paullus à Lugduno de *Euch. diff. 3., qu. 7., p. 244., t. 6. Theol.*

Merbesius in *Sum. Christian. par. 3. de Euch. qu. 1., pag. 276.*

Natal. Alex., in *Theol. Dogm., & Mor. eod. tract. art. 5., propos. 3., pag. 127.*

Petra ad *Constit. Apost. tom. 4., pag. 557., n. 5.*

Suarez in *3. par. qu. 80., art. 11., disp. 70., sect. 2., p. 814.*

Vanroy de *Euchar. cap. 6., qu. 2., pag. 244.*

Vitasse in *Tract. Theol. tom. 4. de Augustiss. Euch. Sacram. pag. 436., assert. 3.*

De Grassis *Decis. Aur. lib. 1., cap. 9., n. 5.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 13.*

C A N O N X.

Si quis dixerit, non licere Sacerdoti celebranti seipsum communicare; anathema sit.

Supra cap. 8.

Colet in *Instit. Theol. tom. 1. de Euch. cap. 5., pag. 536.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 16., p. 562.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Eucharistia à quo dispensanda.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 7., n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dog., & Mor. de Euch. c. 4., reg. 2., p. 292.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 1., cap. 3., n. 31.*

C A N O N XI.

Si quis dixerit, solam fidem esse sufficientem præpara-

Supra c. 21

rationem ad fumendum Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, anathema sit.

Bellarmin. *de Controv.* to. 3., lib. 4., cap. 17., p. 342.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 3. *de Sacr.* tit. 4., sect. 10., n. 8.

De Graffis *in Decif. Aur.* lib. 1., cap. 11., n. 10.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch.* prop. 2. pag. 334.

Valentia *in 3. part. disp.* 6., qu. 8., punct. 3., pag. 1031.

Vener. *in Exam. Episc.* lib. 1., cap. 9., n. 21.

- II. Et, ne tantum Sacramentum indignè, atque ideò in mortem, & condemnationem fumatur, statuit, atque declarat ipsa Sancta Synodus, illis, quos conscientia peccati mortalis gravat, quantumcumquè etiam se contritos existiment, habita copia Confessoris, necessariò præmittendam esse Confessionem Sacramentalem.

Supra c. 7.

Boyvin *de Sacram.* cap. 3., qu. 21., pag. 166.

Colet *in Instit. Theol. de Euch.* par. 1., cap. 6., pag. 586.

Æltius *in 4. Sent. dist.* 12., §. 6., pag. 158.

De Graffis *in Decif. aur.* lib. 1., c. 12., n. 3., & c. 38., n. 1.

De Joriis *in Tract. de Sacr. Matrim.* par. 2., qu. 5., n. 4. *in fin.*

Lambertin. *de Sacrif. Miss.* lib. 3., cap. 11., n. 3., pag. 321.

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Eucharistia à quibus fumenda.

Reiffensuel *in Theol. Mor. tract.* 10., dist. 3., qu. 2., n. 16.

Suarez *in 3. par. qu.* 8., art. 5., disp. 66., sect. 3., p. 801.

- III. Si quis autem contrarium docere, predicare, vel pertinaciter asserere, seu etiam publicè disputando defendere præsumpserit, eo ipso excommunicatus existat.

Covar. *in cap. Alma Mater* par. 1., §. 1., n. 7. *de Sentent. Excommun.* lib. 6.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 5. *de Sacram.* tit. 4., sect. 10., n. 7.

De Gonteriis *in Conc. Prov. Avenion.* tit. 21., cap. 3.

De Graffis *in Decif. Aur.* lib. 1., cap. 11., n. 10.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch.* cap. 5., prop. 2., pag. 334.

Episcopi præ-
sidenter moribus
subditorum refo-
rmandis insti-
gent; ab eorum
correctione non
appellentur.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

- I. **E** Adem Sacrosancta Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, intendens nonnulla statuere, quæ ad jurisdictionem pertinent Episcoporum, ut juxta proximæ Sessionis decretum, illi in commissis sibi Ecclesiis eò libentiùs resideant, quò faciliùs, & commodiùs sibi subiectos regere, & in vitz, ac morum honestate continere potuerint;

Engel

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 1., n. 1.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 40., n. 31., §. 35.*
 Portius *Consil. 162., n. 21.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccles. par. 1., cap. 8., §. 1., n. 18.*

- II. illud primum eos admonendos censet, ut se pastores, non percussores esse meminerint,
 Bellet. *Disquisit. Cleric. par. 1. de Discipl. Cleric. §. 15., n. 93.*
 Daniel. de *Nobil. disput. 25., n. 44.*
 Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 37., n. 7.*
 Gavant. in *Man. Episc. verb. Vilitatio circa Canonicos, n. 17.*
 Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 17. sub. n. 1., vers. In Concil. Trident.*

Ugolin. de *Offic., §. Potest. Episc. cap. 4., §. 4., n. 3.*

De Grassis in *Aur. Decis. par. 2., lib. 4., cap. 3., n. 27.*

- III. atque ita praeesse sibi subditis oportere, ut non in eis dominantur, sed illos, tamquam filios, & fratres, diligant: elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant; ne, ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogantur.

De Angelis in *Opusc. 5., n. 42. post tract. de Impens. Dotat.*

Pignatel. in *Consult. Canon. tom. 1., conf. 85., n. 4:*

Squillant de *Oblig., §. Privil. Episc. par. 1., cap. 50., n. 2.*

Vulp. in *Prax. For. Eccles. cap. 41., n. 21.*

- IV. Quos tamen, si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apostoli est ab eis servanda præceptio, ut illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate, & patientia; quum sæpè plus erga corrigendos agat benevolentia, quàm austeritas; plus exhortatio, quàm comminatio; plus charitas, quam potestas.

Barbof. de *Off., §. Potest. Episc. par. 1., glos. 12., n. 6.*

Fagnan. in *Cap. Si aliquando de Sent. Excom. n. 21.*

De Grassis in *Aur. Decis. part. 2., lib. 4., c. 5., n. 6.*

Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 1., c. 3., n. 14.*

Ugolin. de *Offic., §. Potest. Episc. cap. 4., §. 4., n. 3.*

- V. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia judicium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sine asperitate disciplina populis salutaris, ac necessaria conservetur; & qui correcti fuerint, emendentur; aut, si rescipiscere noluerint, cœteri, salubri in eos animadversionis exemplo, à vitis deterreantur; quum sit diligentis, & pii simul pastoris officium morbis ovium levia primum adhibere fœmenta; post, ubi morbi gravitas ita postulet, ad acriora, & graviora remedia descendere, sin autem, ne ea quidem proficiant illis submovendis, cœteras saltem oves à contagionis periculo liberare.

Fuscus

Tit. 1. Timot.
 3.4. Petr. 5. Dist.
 45. in prim. Dist.
 91. c. ult. Dist.
 95. c. Elio sub-
 jectus,

2. Tim. 4

17. 9. c. c. Quod
 Christ. 45. Dist.
 c. Licet non sum-
 quam.

c. Refectandæ, &
 c. Corripiantur
 24. 9. 3.

Fufcus de *Vifitat. lib. 1., cap. 4., n. 19.*
Lauræ in *Epit. Can. verb. Epifcopi obligationes.*
Pignat. in *Consult. Canon. tom. 10., conf. 144., n. 2.*
Zecchius de *Stat., & Offic. Epifc. cap. 7., n. 9.*

- VI. Quum igitur rei criminum plerumque ad evitandas pœnas, & Epifcoporum fubterfugienda judicia, quzrelas, & gravamina fimulent, & appellationis diffugio judicis proceffum impediunt: ne remedio ad innocentia præfidium inftituito, ad iniquitatis defenfionem abutantur, utque hujusmodi eorum calliditati, & tergiverfationi occurratur; ita ftatuit, & decrevit: In caufis vifitationis, & correctionis, five habilitatis, & inhabilitatis, necnon criminalibus, ab Epifcopo, feu illius in fpiritualibus Vicario Generali, ante definitivam fententiam, ab interloquutoria, vel alio quocumque gravamine non appelletur;

c. Quam fpeciali
§. Porro, c. Ad
noftrem, c. Singu-
larum tam de ap. el.

Inft. Sefl. 12. c.
1. de refor., &
Sefl. 24. c. 10. de
reforma.

Bontemp. in *Fafcic. Flor. Mor. tract. 5. de Judiciis tit. 9. de Appellat. sub n. 55. verb. Item.*
Cirin. in *Nex. Ecclef. Jurisd. cap. 6., n. 190.*
Cofta de *Remed. Subfid. vened. 128., n. 8., & 9.*
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33., n. 42., & lib. 2., tit. 28., n. 28.*
Frances Var. *Refol. cap. 49., n. 28.*
Piafec. in *Prax. Epifc. par. 2., cap. 4. sub n. 100.*
Sbroz de *Offic. Vicar. lib. 3., qu. 2., n. 19.*
Vela *Difert. Jur. 41., n. 33., tom. 2.*
Ventrigl. de *Jurifdict. Archiep. cap. 121., n. 5.*
Giurba *Decif. Sicil. decif. 56., n. 6.*

- VII. neque Epifcopus, feu Vicarius appellationi hujusmodi; tamquam frivola deferre teneatur; fed ea, ac quacumque inhibitione ab appellationis Judice emanata, nec non omni ftyle, & confuetudine, etiam immemorabili, contraria non obitante, ad ulteriora valeat procedere,

c. Ut debitus de
appell.

Fufcus de *Vifit. lib. 2., cap. 13. sub n. 10.*
Genuenf. in *Prax. Cur. Archiep. cap. 70., n. 8.*
Valenf. *Confil. 195., n. 31., tom. 2.*
Vulp. in *Prax. For. Ecclef. cap. 21., n. 6.*
Zerol. in *Prax. Epifc. verb. Appellatio verf. Ad decimum.*
nifi gravamen hujusmodi per definitivam fententiam reparari, vel ab ipfa definitiva appellari non poffit: quibus cafibus facrorum, & antiquorum Canonum ftatuta illibata perfiftant.

- VIII. Lauræ in *Epitom. Can. verb. Appellatio ab Epifcopo.*
Piafec. in *Prax. Epifc. par. 2., cap. 4., n. 99.*
Pignat. in *Consult. Canon. tom. 3., confult. 66., n. 11.*
Rota in *Colonien. Jurisd. super Attentatis 29. Aprilis 1744.*
§. 3. coram Reverendiffimo de Thunn.

CA-

CAPUT II.

- I. **A** Sententia Episcopi, vel ipsius in spiritualibus Vicarii Generalis, in criminalibus appellationis causa, ubi appellationi locus fuerit, si Apostolica autoritate in partibus eam committi contigerit, Metropolitano, seu illius etiam Vicario in spiritualibus Generali; aut, si ille aliqua de causa suspectus foret, vel ultra duas legales dietas distet, seu ab ipso appellatum fuerit, uni ex vicinioribus Episcopis, seu illorum Vicariis, Cabal. *Consil.* 166., n. 8., tom. 1.
Cochier. *de Permut. Benef. part.* 1., cap. 7. sub n. 7.
Laurza *in Epit.* lib. 2., cap. 23., n. 8.
Fufcus *de Visit. Can. verb.* Appellatio ab Episcopo.
Sbroz *de Offic. Vicar.* lib. 3., qu. 3., n. 1.
Vulp. *in Prax. For. Eccles.* cap. 21., n. 34.
Pilaja *Decis. Pontif.* tom. 1., decis. 7., n. 85.
II. non autem inferioribus iudicibus committatur.
Piasec. *in Prax. Episc.* par. 2., c. 4. sub n. 100., vers. Eadem.
Pignatel. *in Consult. Canon.* tom. 10., conf. 145., n. 1.
Vener. *in Exam. Episc.* lib. 5., cap. 1., n. 14.

In etiam aliis
appellat. ab Epi-
scopo, quando
Metropolitano,
aut uno ex vicinioribus committendo fit.
c. 2. de consuet.

6. Statutum. de
rescript. in 6.

CAPUT III.

- I. **R**eus, ab Episcopo, aut ejus Vicario in spiritualibus Generali, in criminali causa appellans, eoram iudice, ad quem appellavit, acta primæ instantiæ omnino producat: & iudex, nisi illis visis, ad ejus absolutionem minime procedat.
Gavant. *in Manual. Episc.* verb. Appellatio n. 1.
Ventrigl. *de Jurisd. Archiep.* cap. 143., n. 1.
Giurba *Decis. Sicil.* 29., n. 1.
II. Is autem, a quo appellatum fuerit, intrā triginta dies acta ipsa postulanti gratis exhibeat;
Pignatel. *in Consult. Can.* tom. 10., conf. 161., n. 1.
Sbroz *de Offic. Vicar.* lib. 3., qu. 9.
Vener. *in Exam. Episc.* lib. 5., cap. 1., n. 10.
III. alioqui absque illis causa appellationis hujusmodi, prout iustitia suaserit, terminetur.
Laurza *in Epitom. Canon. verb.* Appellans.
Zerol. *in Prax. Episc.* par. 2., verb. Visitatio, vers. Quartō.

Acta prima instantiæ erūt triginta dies de iur. contrariis appellanti.

CAPUT IV.

- I. **Q**uū verō tam gravia nonnunquam sint delicta, ab ecclesiasticis commissa personis, ut ob eorum atrocitatem

Quaratione clerici ab gravi crimine sacrosancto. Honorandi.
3. qu. 8. c. Sag-
gere & 15. qu. 7
c. Felix Episco-
pus.

citatem a sacris Ordinibus deponendæ, & Curie sint tradendæ seculari: in quo secundum Sacros Canones certus Episcoporum numerus requiritur: quos si omnes adhibere difficile esset, debita juris exequutio differretur; si quando autem intervenire possent, eorum residentia intermitteretur: propterea statuit, & decrevit: Episcopo per se, seu illius Vicarium in spiritualibus Generalem, contra Clericum, in sacris, etiam Presbyteratus, Ordinibus constitutum, etiam ad illius condemnationem, nec non verbalem depositionem, & per se ipsum, etiam ad actuale, atque solemnem degradationem ab ipsis Ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis, in casibus, in quibus aliorum Episcoporum præsentia, in numero à Canonibus definito requiritur, etiam absque illis procedere liceat; adhibitis tamen, & in hoc sibi assistentibus totidem Abbatibus, usum mitræ, & baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si in Civitate, aut Diocesi reperiri, & commodè interesse possint;

Ambrosin. de Immunit. Eccles. cap. 17. n. 37.

Engel in Jur. Canon. lib. 5., tit. 37., n. 12.

Fagnan. in Cap. Aqua de Conser. Eccles., vel Altar. n. 27.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 7., cap. 34., n. 4.

Lezzana Consult. Moral. 45., n. 116.

Murga Disquisit. Moral. tom. 2., disquis. 11., disp. 16., n. 10.

Novar. in Lucern. Regul. verb. Abbas, n. 4., pag. 1.

Pastor de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 43., n. 25.

Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11., cap. 1., n. 15.

II. alioquin aliis personis in ecclesiastica dignitate constitutis,

que ætate graves, ac juris scientia commendabiles existant.

Antonel. de Regim. Eccles. lib. 6., cap. 3., n. 2.

Barbof. de Off. & Potest. Episc. par. 3., allegat. 110., n. 23.

Laurra in Epitom. Canon. verb. Degradatus.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 5., n. 56.

Monacel. Form. Leg. For. Eccl. tit. 15., form. 12., n. 15., fo. 2.

Oliva de For. Eccl. par. 2., qu. 11., n. 14.

Piasc. in Præx. Episc. par. 2., c. 4. sub n. 93., vers. Degradatio

Pignatel. in Consult. Canon. tom. 2., cons. 163., pag. 158.

Cortiada Decis. Cathalon. 34., n. 7., tom. 1.

Summarie consue-
scat Episcopus de
gratus, aut abso-
lutione criminis
aut remissionem
pene respiciendi-
tur.

C A P U T V.

ET quoniam per fictas causas, que tamen satis probabiles videntur, interdum accidit, ut nonnulli ejusmodi gratias extorqueant, per quas pœnæ illis Episcoporum justa severitate infliguntur, aut remittuntur omnino, aut minuuntur: quum non ferendum sit, ut mendacium, quod tantopere

tantopere Deo displicet, non modò ipsum impunitum sit, verum etiam alterius delicti veniam impetret mentienti; iccirco, ut sequitur, statuit, & decrevit: Episcopus apud Ecclesiam suam residens, de subreptione, & obreptione gratiæ, quæ super absolutione alicujus publici criminis, vel delicti, de quo ipse inquirere cœperat, aut remissione pœnæ, ad quam criminofus per eum condemnatus fuerit, falsis precibus impetratur, per seipsum, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus, etiam summarie cognoscat; ipsamque gratiam, postquam per falsi narrationem, aut veri taciturnitatem obtentam esse legitime constiterit, non admittat.

Argyr. in *Discept. Eccl. lib. 5., discept. 6., n. 9., & 15., to. 12.*

Daniel de Nobil. *Disp. Select. par. 1., disp. 10. sub n. 13.*

Fagnan. in *Cap. Quoniam de Offic. Deleg. n. 29.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Gratia n. 3.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus circa judicia facienda.*

Leo in *Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 2., n. 66.*

Lezzana *Consult. Moral. 45., n. 76.*

Thomassin. in *Vet., & Nov. Eccl. Discip. de Benef. p. 2., lib. 3.*

Vener. in *Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 18.*

Excl. 12., Lev. 19. Prov. 6. in. 12. & 19. cap. Si quis dixerit cum teq. & cap. Nemo perituarum 11. q. 3.

cap. Super litteris. & cap. Quomodo dicitur. de refer.

C A P U T VI.

Quoniam verò subditi Episcopo, tametsi jure correpti fuerint, magnopere tamen eum odisse, & tamquam injuria affecti sint, falsa illi crimina objicere solent; ut, quoquo pacto possint, ei molestiam exhibeant, cujus vexationis timor plerumque illum ad inquirenda, & punienda eorum delicta segniorem reddit: idcirco, ne is magno suo, & Ecclesiæ incommodo gregem sibi creditum relinquere, ac non sine Episcopalis dignitatis diminutione vagari cogatur, ita statuit, & decrevit: Episcopus nisi ob causam, ex qua deponendus, sive privandus venirit, etiam si ex officio, aut per inquisitionem, seu denunciationem, vel accusationem, sive alio quovis modo procedatur, ut personaliter compareat, nequaquam citetur, vel moneatur. Barbof. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 6.* Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 11., cap. 23., n. 153., vers. Et hoc casu.*

Capon. in *Discept. Foren. tom. 2., discept. 105., n. 11.*

Gratian. *Discept. Foren. tom. 1., cap. 169., n. 15.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quomodo judicandus?*

Leuren. de *Vicar. Episcop. cap. 1., qu. 85., n. 4.*

Petra ad *Const. Apost. tom. 1., pag. 235., n. 44.*

Non citetur personaliter Episcopus, nisi depositionem, vel inquisitionem, aut denunciationem causa. aut. Sicut nonnulli. 2. qu. 7.

Tauf. sess. 24. c. 5. de refer.

Raynald. in *Observ. Crim. lib. 3., c. 32., §. 4., n. 406.,* & 410
Sbroz de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 58., n. 7.,* & *qu. 59., n. 1.,* vers. Nec dicatur.

Vermigl. *Consil. 159., n. 1.*

Ugolin. de *Offic.,* & *Potest. Episc. c. 2., §. 2., n. 4.,* vers. Decimo.

Qualitates testi-
um contra Epis-
copum describan-
tur.

CAPUT VII.

I. **T**estes in causa criminali, ad informationem, vel in-
dicia, seu aliàs in causa principali, contra Episco-
pum, nisi contestes, & bonæ conversationis, existimatio-
nis, & famæ fuerint, non recipiantur;

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Testes repellendi.*

Petra ad *Const. Apost. to. 1., pag. 243., n. 13.,* 17.

Raynald. in *Supplem. ad cap. 32., n. 134.*

Rugier. de *Testam. Canon. lib. 1., sect. 3. sub n. 7.,* vers. Hæc.

Vermigl. *Consil. 159., n. 2.*

Ugolin. de *Offic.,* & *Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 11.*

II. & si odio, temeritate, aut cupiditate aliquid deposuerint,
gravibus pœnis mulctentur.

Barbos. de *Offic.,* & *Potest. Episc. par. 3., alleg. 111., n. 11.*

Pignat. in *Consult. Canon. tom. 10., cons. 161., n. 8.*

CAPUT VIII.

Graves Episco-
porum Causa a
Pont. Max. co-
goscantur.
Cunc. Sord. c. 1.
c. Ad abdicandam
de heresi. & in iura
Sess. 24. c. 5. de
rejur.

Causæ Episcoporum, quàm pro criminis objecti qua-
litate comparere debeant, coram Pontifice Max. re-
ferantur, ac per ipsum terminentur.

Barbos. de *Offic.,* & *Potest. Episc. par. 2., alleg. 112., n. 1.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quomodo judicandus.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 10.*

Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 22., n. 30.,* & 99.

Oliva de *For. Eccl. par. 3., qu. 8. sub n. 50.*

Petra ad *Constit. Apost. tom. 1., pag. 236., n. 37.*

Sbroz de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 38., n. 7.*

Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., cap. 3., n. 19.,* vers. Ad cap. 8.

Ventrigl. de *Offic.,* & *Potest. Episc. cap. 2., §. 2., n. 4.,* vers. Undecimo.

Cortiada *Decis. Cathalon. 122., n. 20.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 4., decis. 2., n. 16.*

E Adem Sancta Synodus errores omnes, qui super hoc Sanctissimo Sacramento repullularunt, tanquam vepres ex agro Dominico evellere, ac omnium fidelium salutem prospicere cupiens, quotidianis precibus, Deo omnipotenti pie oblatis, inter alios, ad hoc Sacramentum pertinentes articulos, diligentissima veritatis Catholicæ inquisitione tractatos, plurimis, accuratissimisque pro rerum gravitate disputationibus habitis, cognitis quoque præstantissimorum Theologorum sententiis, hos etiam tractabat. An necessarium sit ad salutem, & divino jure præceptum, ut singuli Christifideles sub utraque specie ipsum Venerabile Sacramentum accipiant. Et: Num minus sumat, qui sub altera, quam qui sub utraque communicat. Et: An erraverit Sancta Mater Ecclesia, laicos, & non celebrantes Sacerdotes, sub panis specie dumtaxat communicando. Et: An parvuli etiam communicandi sint. Sed quoniam ex nobilissima Germaniæ Provincia ii, qui se Protestantem nominant, super his ipsis articulis, antequam definiantur, audiri à Sancta Synodo cupiunt, & eam ob causam fidem publicam ab illa postularunt, ut ipsis tutò huc venire, & in hac Urbe commorari, ac libere coram Synodo dicere, atque proponere, quæ senserint, & postea, quàm libuerit, recedere liceat; Sancta ipsa Synodus, licet magno desiderio eorum adventum multos antea mentes expectarit, tamen, ut pia mater, quæ ingemiscit, & parturit, summo opere id desiderans, ac laborans, ut in iis, qui Christiano nomine censentur, nulla sint schismata, sed, quemadmodum eundem omnes Deum, & Redemptorem agnoscunt, ita idem dicant, idem credant, idem sapiant, confidens Dei misericordie, & sperans fore, ut illi in sanctissimam, & salutarem unius fidei, spei, charitatisque concordiam redigantur, libenter eis in hac re morem gerens, securitatem, & fidem, ut petierunt, publicam, quam *Salvum Conductum* vocant, quod ad se pertinet, ejus, qui infra scriptus erit, tenoris, dedit, atque concessit: & eorum causam definitionem illorum articulorum ad secundam Sessionem distulit, quam, ut illi commodè ei interesse possint, in diem festum Conversionis Divi Paulli, qui erit xxv. die mensis Januarii anni sequentis, indixit. Illudque præterea statuit, ut in eadem Sessione de Sacrificio Missæ agatur, propter magnam utriusque rei connexionem.

nem. Interèa Sessione proxima de Pœnitentiæ, & Extreme Unctionis Sacramentis tractandum. Illam autem die festo Divæ Catharinæ Virginis, & Martyris, qui erit xxv. Novembris, habendam esse decrevit, simulque, ut in utraque materiam Reformationis prosequatur.

SALVUS CONDUCTUS DATUS PROTESTANTIBUS.

Sacrofancta Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, presidentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, omnibus, & singulis, sive Ecclesiasticis, sive secularibus personis univerſæ Germaniæ, cujuscumque gradus, status, conditionis, & qualitatæ sint, quæ ad Œcumenicum hoc, & Generale Concilium accedere voluerint, ut de iis rebus, quæ in ipsa Synodo tractari debent, omni libertate conferre, proponere, & tractare, ac ad ipsum Œcumenicum Concilium liberè, & tutò venire, & in eo manere, & commorari, ac articulos, quot illis videbitur, tam scripto, quam verbo offerre, proponere, & cum Patribus, sive iis, qui ab ipsa Sancta Synodo delecti fuerint, conferre, & absque ullis conviciis, & contumeliis disputare, nec non, quando illis placuerit, recedere possint, & valeant, publicam fidem, & plenam securitatem, quam *salvum Conductum* appellant, cum omnibus, & singulis clausulis, & decretis necessariis, & opportunis, etiamsi specialiter, & non per verba generalia exprimi deberent, quæ pro expressis haberi voluit, quantum ad ipsam S. Synodum spectat, concedit. Placuit præterea Sanctæ Synodo, ut, si pro majori libertate, ac securitate eorum, certos, tam pro commissis, quam pro committendis per eos delictis, judices eis deputari cupiant, illos sibi benevolos nominent, etiamsi delicta ipsa quantumcumque enormia, ac hæresim sapientia fuerint.

SESSIO QUARTADECIMA,

Quæ est quarta

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXV. Novembris MDLI.

*Doctrina de Sanctissimis Pœnitentiæ, & Extreme
Unctionis Sacramentis.*

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, presidentibus

dentibus in ea eisdem Sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nuncijs, quamvis in decreto de Justificatione multus fuerit de Pœnitentiâ Sacramento, propter locorum cognationem, necessària quadam ratione, sermo interpositus; tanta nihilominus circa illud nostra hac ætate diversorum errorum est multitudo, ut non parum publicæ utilitatis retulerit, de eò exactiorem, & pleniorẽ definitionem tradidisse, in qua demonstratis, & convulsis, Spiritus Sancti præsidio, universis erroribus, Catholica veritas perspicua, & illustris fieret; quam nunc Sancta hæc Synodus Christianis omnibus perpetuò servandam proponit.

Droit de Re Sacram. lib. 6., art. 2., §. 2., pag. 58.

C A P U T I.

De necessitate, & institutione Sacramenti Pœnitentiæ.

I. **S**I ea in regeneratis omnibus gratitudo erga Deum esset, ut iustitiam in Baptismo, ipsius beneficio, & gratia, susceptam, constanter tuerentur; non fuisset opus, aliud ab ipso Baptismo Sacramentum ad peccatorum remissionem esse institutum. Quoniam autem Deus, dives in misericordia, cognovit figmentum nostrum, illis etiam vitæ remedium contulit, qui sese postea in peccati servitute, & dæmonis potestatem tradidissent, Sacramentum videlicet Pœnitentiæ; quo lapsi post Baptismum beneficium mortis Christi applicatur.

Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 2., n. 5.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 4., pag. 23.

II. Fuit quidem Pœnitentia universis hominibus, qui se mortali aliquo peccato inquinassent, quovis tempore ad gratiam, & iustitiam assequendam necessaria,

Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 2., pag. 155.
Dupasquier de Sac. Pœnit. disp. 7., qu. 2., conclus. 1.
Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ordin. cap. 11., p. 327
Layman in Theol. Mor. to. 2., lib. 5., tract. 6., c. 2., n. 1.
Merbesius de Sacram. dissert. 4., qu. 11., pag. 42.
Sporer in Theol. Sac. par. 3., c. 2., sect. 2., qu. 1., p. 135.

III. illis etiam, qui Baptismi Sacramento ablui petivissent, ut, perversitate abjecta, & emendata, tantam Dei offensio-
nem, cum peccati odio, & pio animi dolore detestarentur: unde Propheta ait: Convertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, & non erit vobis in ruinam iniquitas, Dominus etiam dixit: Nisi pœnitentiam

Supra sect. 6. cap. 14. de Justificatione.

N. 2.

Infrâ Can. 1. de pœn. Psal. 102. Ephes. 2.

Supr. sect. 6. cap. 14. de Justif. Conc. Cabilon. sub Vitaliano II. cap. 8.

Ezech. 18.

Lucæ 13.

tiam

tiam egeritis, omnes similiter peribitis. Et Princeps Apostolorum Petrus peccatoribus Baptismo iniitandis, pœnitentiam commendans, dicebat; Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum.

Concina *de Pœnit. lib. 1., diff. 1., c. 2., qu. 9., pag. 30.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 1., n. 7.*

Vitasse *de Pœnit. qu. 1., art. 2., pag. 5.*

IV. Porro nec ante adventum Christi Pœnitentia erat Sacramentum,

Bonaccin. *de Pœnit. Sacram. qu. 2., prop. 2., n. 2.*

A S. Gregorio *in Universal. Tract. cap. 39., n. 1.*

Lauran. *in Epit. Can. verb. Pœnitentiz Sacramentum.*

Navarra *de Sacram. Pœnit. c. 22. sub n. 11., vers. Circa hoc;*

Tournely *ead. tract. pag. 35.*

V. nec est post adventum illius cuiquam ante Baptismum:

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 2., pag. 13.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Pœnit., & Remiss. n. 4.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 1.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1.,*

art. 3., prop. 2., pag. 15.

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 60., n. 10.*

VI. Dominus autem Sacramentum Pœnitentiz tunc præcipuè instituit, quum à mortuis excitatus, insufflavit in discipulos suos, dicens: Accipite Spiritum Sanctum; quorum remisieritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.

Jo. 20. Matth.
16. c. Ue conli-
gueretur 50. Diff.
& infra c. 8. in
fin. & can. 3.

Bontemp. *in Fascic. Flor. Moral. tit. 10. de Sacram. Pœnit. assert. 1., n. 81.*

Clericat. *de Pœnit. decis. 12., n. 2.*

Concina *ead. tract. diff. 1., cap. 3., §. 2., pag. 38.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 5.*

Æstius *in 4. Sen. dist. 14., §. 3., pag. 185.*

Gavardus *in 4. Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 1., §. 3., pag. 377.*

Genet. *in Theol. Mor. to. 4. de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 2.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 4.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 2., p. 62.*

Merbesius *de Sacram. diff. 4., qu. 21., pag. 67.*

Simonet. *de Pœnit. disp. 1., art. 2., pag. 306.*

De Grassis *in Decis. Aur. lib. 1., cap. 1., n. 5.*

VII.

Quo tam insigni facto, & verbis tam perspicuis, potestatem remittendi, & retinendi peccata, ad reconciliandos fideles, post Baptismum lapsos, Apostolis, & eorum legitimis successoribus fuisse communicatam, univerforum Patrum consensus semper intellexit:

Berti *in Theol. discipl. lib. 34., par. 1., c. 1., pag. 16., & seq.*

Billuart.

Billuart *de Poenit. dissert. 1., art. 1., §. 2., pag. 14.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 2., pag. 64.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 17.*

Valentia *in 3. part. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1402.*

Vitasse *de Poenit. qu. 1., art. 3., assert. 3., pag. 10.*

VIII. & Novatianos, remittendi potestatem olim pertinaciter negantes, magna ratione Ecclesia Catholica, tamquam hæreticos, expulit, atque condemnavit.

Concina *de Poenit. lib. 1., dissert. 1., cap. 5., pag. 44.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 2., pag. 59.*

IX. Quare verissimum hunc illorum verborum Domini sensum Sancta hæc Synodus probans, & recipiens, damnat eorum commentitias interpretationes, qui verba illa ad potestatem prædicandi verbum Dei, & Christi Evangelium annuntiandi, contra hujusmodi Sacramenti institutionem, falsò detorquent.

Vid. Can. III. hujus Sessionis.

Euseb. Cæsariens. Hist. eccl. lib. 6, cap. 38. Cyprian. contra Novat.

CAPUT II.

De differentia Sacramenti Poenitentiae, & Baptismi.

I. Cæterum hoc Sacramentum multis rationibus à Baptismo differre dignoscitur;

Lauræa *in Epit. Can. verb. Poenitentiae Sacramentum.*

Tournely *de Sacram. Poenit. pag. 35.*

Vid. Author. relat. in Can. II. n. I. hujus Sessionis.

II. nam præterquam quod materia, & forma, quibus Sacramenti essentia perficitur, longissimè dissidet: constat certè, Baptismi ministrum judicem esse non oportere, quum Ecclesia in neminem judicium exerceat, qui non prius in ipsam per Baptismi januam fuerit ingressus. Quid enim mihi, inquit Apostolus, de iis, qui foris sunt, judicare? Berti *de Theol. discipl. lib. 34., c. 2, prop. 2., pag. 484., & seq.*

Boucat *de Poenit. art. 1., sect. 3., §. 5., pag. 158.*

Concina *eod. tract. lib. 1., diss. 1., c. 4., qu. 4., pag. 41.*

Droit *de Re Sacram. tom. 2., lib. 6., qu. 3., c. 1., pag. 30.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 14., §. 4., pag. 185.*

Fagnan. *in Cap. Omnis de Poenit., & Remiss. n. 3.*

Guarnier. *de Eccl. Militan. lib. 1., c. 5., n. 19., pag. 24.*

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. tom. 6. de Poen. c. 1., §. 4., p. 45.*

Layman *in Theol. Moral. lib. 5., tract. 2., cap. 6. sub n. 8., vers. Dubitant.*

Simonet. *de Poenit. disp. 1., art. 2., pag. 306.*

Supr. Sess. 6. de Julit. c. 4. & can. 8.

1. Cor. 1. in fin.
c. Multi. 1. q. 1.
c. Gaudem. 1. de
conver. con.

Secus

Secus est de domesticis fidei, quos Christus Dominus lavacro Baptismi, sui Corporis membra semel effecit; nam hos, si se postea crimine aliquo contaminaverint, non jam reperto Baptismo ablui, quum id in Ecclesia Catholica nulla ratione liceat, sed ante hoc tribunal, tamquam reos, sisti voluit, ut per Sacerdotum sententiam non semel, * sed quoties ab admisis peccatis ad ipsum pœnitentes confugerint, possent liberari.

Antoin. de Pœnit. art. 2., pag. 511.

* Besombes de Sacram. c. 8. art. 1., pag. 387., & c. 1., art. 4., p. 251.

* Billuart de Pœnit. dissert. 1., art. 4., §. 3., pag. 71.

Monacel. in Form. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 16., form. 2., n. 14.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 7., pag. 26.

Vitasse eod. tract. qu. 1., art. 6., assert. 2., pag. 38.

- IV. Alius præterea est Baptismi, & alius Pœnitentiz fructus; per Baptismum enim Christum induentes, nova prorsus in illo efficimur creatura, plenam, & integram peccatorum omnium remissionem consequentes:

Galat. 3.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 34.

Gotti de Pœnit. qu. 1., dub. 1., §. 3., pag. 234.

Lauræ in Epit. Canon. verb. Baptismi effectus.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 1., punct. 5., pag. 1270.

De Graffis in Decis. Aur. lib. 2., c. 38., n. 4., & lib. 4., c. 1., n. 9.

- V. ad quam tamen novitatem, & integritatem per Sacramentum Pœnitentiz, sine magnis nostris fletibus, & laboribus, divina id exigente iustitia, pervenire nequaquam possumus: Concina de Sacram. Pœnit. lib. 2., diff. 3., c. 4., §. 3., pag. 624.

Gibert. in Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 3., n. 7.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. tom. 6. de Pœnit. cap. 4., pag. 102., & 516.

Merbes. de Sacram. diff. 4., qu. 54., pag. 156.

Sabin. in Luc. Mor. tract. 60., n. 12.

- VI. ut merito Pœnitentia laboriosus quidam Baptismus à Sanctis Patribus dictus fuerit:

Antoin. de Pœnit. art. 1. sub n. 7., pag. 100.

Morin. de Sacram. Pœnit. lib. 3., cap. 1., n. 1.

- VII. Est autem hoc Sacramentum Pœnitentiz lapsis post Baptismum ad salutem necessarium, ut nondum regeneratis ipse Baptismus.

Billuart de Pœnit. diff. 1., art. 4., §. 2., pag. 68.

Bontemp. in Fascic. Flor. Mor. tract. 10., tit. 11., assert. 3.

Colet in Instit. Theol. tom. 5. de Pœnit. cap. 2., pag. 18.

Gavard. in 4. Sent. de Pœnit. cap. 2., pag. 18.

Genet. in Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 2.

A. S. Gregoria

- A S. Gregorio in *Univers. Tract. cap. 39., n. 4.*
 Lambertin. de *Synod. Dioec. lib. 13., cap. 19., n. 6.*
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Pœnitentiæ Sacramenti effectus.*
 Mezger de *Pœnit. disp. 41., art. 2., §. 1., pag. 376.*
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., §. 8., n. 147.*
 Valentia in 3. *part. disp. 7., qu. 1., punct. 6., pag. 1276.*

C A P U T III.

De partibus, & fructibus hujus Sacramenti.

- I. **D**Ocet præterea Sancta Synodus, Sacramenti Pœnitentiæ formam, in qua præcipue ipsius vis sita est, in illis ministri verbis positam esse: *Ego te absolvo, &c.*
 Besomb. de *Sacram. cap. 1., art. 9., pag. 251.*
 Bonaccin. de *Pœnit. Sacram. qu. 4., punct. 1.*
 Dandin. de *Susp. de Hæres. c. 3., sect. 1., subsect. 3., n. 15.*
 Dupasquier de *Pœnit. Sacram. disp. 4., qu. 4.*
 Æstius in 4. *Sent. dist. 25., §. 3., pag. 201.*
 Gibert. in *Jur. Canon. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 1.*
 Gotti in *Theol. de Pœnit. qu. 1., dub. 2., §. 3., pag. 240.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. c. 11., §. 1., p. 463.*
 Lauræa in *Theol. eod. tract. disp. 17., art. 5., to. 2.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 7., art. 1., prop. 1., pag. 280.*
 Vitasse de *Pœnit. qu. 2., art. 3., pag. 48.*
- II. Quibus quidem de Ecclesiæ Sanctæ more preces quædam laudabiliter adjunguntur: ad ipsius tamen formæ essentiam nequaquam spectant, neque ad ipsius Sacramenti administrationem sunt necessaria.
- Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 6.*
 Gibert. *tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 2.*
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Pœnitentiæ Sacramentum.*
 Simonet. de *Pœnit. disp. 8., art. 1., §. 5., pag. 394.*
- III. Sunt autem quasi materia hujus Sacramenti ipsius Pœnitentis actus, nempe Contritio, Confessio, & Satisfactio.
- Besomb. de *Sacram. cap. 8., art. 1., pag. 387.*
 Billuart de *Pœnit. diff. 1., art. 2., pag. 37.*
 Clericat. de *Pœnit. decis. 13., n. 1.*
 Concina eod. *tract. lib. 1., diff. 1., cap. 6., pag. 46.*
 Droit de *Re Sacram. to. 2., lib. 6., cap. 2., art. 1., p. 37.*
 Genet. in *Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 3.*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 3., n. 6.*
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 2., n. 110.*
 Simonet. de *Pœnit. disp. 1., art. 3., resp. 2., pag. 307.*
 Tournely de *Sacram. Pœnit. art. 3., conclus. 3.*

Superâ sect. 6. de
 Juiti cap. 14. &
 infra cap. 4.

IV.

Qui quatenus in pœnitente ad integritatem Sacramenti, ad plenamque, & perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur, hac ratione Pœnitentiæ partes dicuntur.

Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 1.*, §. 4., pag. 45.

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 61. de Mater. Sacram. Pœnit.*

- V. Sanè verò res, & effectus hujus Sacramenti, quantum ad ejus vim, & efficaciam pertinet, reconciliatio est cum Deo, Billuart *de Pœnit. diss. 1., art. 3., pag. 54.*

Genet. *de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 4.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 7.*

- VI. quam interdum in viris piis, & cum devotione hoc Sacramentum percipientibus, conscientie pax, ac serenitas cum vehementi spiritus consolatione consequi solet.

Gibert. *loc. sup. cit. n. 8.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Pœnitentiæ Sacramenti effectus.*

- VII. Hæc de partibus, & effectu hujus Sacramenti Sancta Synodus tradens, simul eorum sententias damnat, qui Pœnitentiæ partes incussos conscientie terrores, & fidem esse contendunt.

Vid. Author. relat. in Can. IV. n. II. bujus Sessionis.

CAPUT IV.

De Contritione.

- I. <sup>Supra. sect. de
Justitie. c. 6., &
14.</sup> **C**ontritio, quæ primum locum inter dictos pœnitentis actus habet, animi dolor, ac detestatio est de peccato commisso, cum proposito non peccandi de cætero.

Besomb. *de Sacram. cap. 8., art. 6., §. 1., pag. 393.*

Billuart *de Pœnit. diss. 4., art. 1., pag. 144.*

Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. eod. tract. tit. 10., n. 90.*

Clericat. *de Sacram. Pœnit. decis. 2., n. 1.*

Droit de Re *Sacram. tom. 2., lib. 6., qu. 4., cap. 1., pag. 45.*

Dupasquier *de Pœnit. disp. 3., qu. 1., concl. 1.*

Fliegen ad Wigandt in *Tribun. Conf.*, & *Ordin. cap. 11., pag. 326.*

Cardin. Lauræa in *Theol. tom. 2., disp. 8., art. 1.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., disp. 6., cap. 5.*

- II. Fuit autem quovis tempore ad impetrandam veniam peccatorum hic Contritionis motus necessarius;

Antoin. *de Pœnit. art. 1., pag. 497.*

Concin. *eod. tract. lib. 1., diss. 1., cap. 7., n. 1., pag. 50.*

Æstius in *4. Sent. dist. 16., §. 2., pag. 233.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 1., n. 4.*

A. S. Gregorio

A S. Gregorio in *Univ. Tract. cap. 41., n. 7.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 6. de Pœnit. cap.*
1., §. 2., pag. 28.

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 2., n. 1.*
 Maltrius in 2. *Sent. disp. 6. de Peccat. qu. 9., art. 3., concl.*
2., n. 271., & seqq., pag. 368.

Simonet. de *Pœnit. disp. 1., art. 2., respons. 1., pag. 325.*

Vitasse de *Contrit. art. 2., assert. 5., pag. 78.*

- III. & in homine post Baptismum lapsō, ita demum præparat ad remissionem peccatorum, si cū fiduciā divinæ misericordiæ, & voto præstandi reliqua, conjunctus sit, quæ ad ritè suscipiendum hoc Sacramentum requiruntur.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 7., n. 3.*
 Laurza in *Epitom. Canon. verb. Contritio.*

- IV. Declarat igitur Sancta Synodus, hanc Contritionem, non solum cessationem à peccato, & vitæ novæ propositum, & inchoationem, sed veteris etiam odium continere, juxta illud: Proiicite à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus prævaricati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum. Et certè, qui illos Sanctorum clamores consideraverit: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ: & alios hujus generis, facile intelliget, eos ex vehementi quodam anteaactæ vitæ odio, & ingenti peccatorum detestatione manasse.

Antoin. de *Pœnit. art. 1., n. 5., pag. 500.*

Berti de *Theol. Discipl. lib. 37., cap. 4., pag. 513.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 1., pag. 73.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 16., §. 1., pag. 231.*

Gavard. in 4. *Sent. de Pœnit. qu. 1., art. 1., §. 1., pag. 36.*

Gotti de *Pœnit. qu. 2., dub. 1., §. 1., pag. 241.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 6., qu. 4., n. 37.*

Valentia in 3. *part. disp. 7., qu. 2., punct. 1., pag. 1292.*

- V. Docet præterea, etsi Contritionem hanc aliquando charitate perfectam esse contingat, hominemque Deo reconciliari, priusquam hoc Sacramentum actu suscipiatur; ipsam nihilominus reconciliationem ipsi Contritioni, sine Sacramenti voto, quod in illa includitur, non esse adscribendam.

Billuart de *Pœnit. dissert. 4., art. 4., §. 2., pag. 69.*

Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. de Sacram. Pœnit. tract. 10. tit. 10., pag. 498.*

Labat. de *Pœnit. disp. 1., dub. 2., §. 2., pag. 31.*

Merbes. de *Sacram. dissert. 4., qu. 13., pag. 47.*

Infra a. 5.

Exech. 18.

Psal. 50. 4. Ex
 venit. de Pœni.
 Dist. 1. c. Totam
 de Pœni. Dist. 3.
 Psalm. 6.

Ihuiz 34.

- Mezger *de Pœnit. disp. 41., art. 2., §. 1., pag. 376.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 4., art. 3., prop. 1., pag. 53.*
 Sabin. in *Luc. Mor. tract. 62., n. 24.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. art. 2., pag. 50., & de Baptif. p. 121.*
 VI. Illam verò Contritionem imperfectam, quæ Attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ, & pœnarum metu communiter concipitur, si voluntatem peccandi excludat cum spe veniæ, declarat, non solum non facere hominem hypocritam, & magis peccatorem, *
 Bonaccin. *de Sacram. Pœnit. qu. 5., sect. 1., punct. 1.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 1., pag. 46.*
 Dupasquier *de Pœnit. disp. 3., qu. 3.*
 Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 6.*
 A S. Gregorio in *Univ. Tract. cap. 39., n. 3.*
 Habert. in *Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 8., §. 2., p. 168.*
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Attritio.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 7., cap. 13., n. 2.*
 Sporer in *Theolog. par. 3., cap. 3.*
 * *Vid. Can. V. hujus Sessionis.*
 VII. verum etiam donum Dei esse, & Spiritus Sancti impulsu, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum moventis, quo pœnitens adjutus viam sibi ad justitiam parat.
 Æstius in *4. Sent. dist. 16., §. 9., pag. 240.*
 Gotti *de Pœnit. qu. 4., dub. 3., §. 1., pag. 267.*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 1., n. 1.*
 Merbes. *de Sacram. dissert. 4., qu. 17., pag. 62.*
 Mezger *de Pœnit. disp. 46., art. 1., §. 2., pag. 405.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 4., art. 3., prop. 5., pag. 58.*
 Valentia in *3. par. disp. 7., qu. 2., punct. 3., pag. 1306.*
 De Grassis in *Decis. Aur. lib. 1., cap. 2., n. 5.*
 VIII. Et quamvis sine Sacramento Pœnitentiæ per se ad justificationem perducere peccatorem nequeat, tamen cum ad Dei gratiam in Sacramento Pœnitentiæ impetrandam disponit: hoc enim timore utiliter conculsi Ninivite, ad Johe prædicationem, plenam terroribus, pœnitentiam egerunt, & misericordiam à Domino impetrarunt.
 Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 5., pag. 101.*
 Fliegen ad Wigandt in *Tribun. Confess., & Ordin. c. 11. pag. 328.*
 Gotti *de Pœnit. qu. 4., dub. 1., §. 2., pag. 263.*
 Card. de Lauræa *de Pœnit. disp. 9., n. 146.*
 De Lugo *cod. tract. disp. 5., n. 133.*
 Maltrius in *Theol. Mor. disp. 21., n. 43.*

Johe 3. Matth.
 12. Lucæ 11. c.
 Quamobrem de
 Fug. Dñi. 1.

Merbesius

Merbesius de Sacram. diff. 4., qu. 10., sect. 4., pag. 39.

- IX. Quamobrem falsò quidam calumniantur Catholicos scriptores, quasi tradiderint Sacramentum Pœnitentiæ absque bono motu* suscipientium gratiam conferre: quod nunquam Ecclesia Dei docuit, neque sensit: sed & falsò docent, Contritionem esse extortam, & coactam, non liberam, & voluntariam.

Droit de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 4., art. 1., §. 2., p. 69

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 8., §. 3., p. 178

Lauræa in Epit. Can. verb. Contritio.

- * Monacel. in Form. Legal. For. Eccles. to. 2., formul. 2., tit. 16., n. 15.

- * Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 4., art. 2., propos. 1., pag. 52.

C A P U T V.

De Confessione.

- I. EX institutione Sacramenti Pœnitentiæ jam explicata, universa Ecclesia semper intellexit, institutum etiam esse à Domino integram peccatorum Confessionem,

Lucæ 5. & 17.
Iac. 5. & Johan. 1.
infra can. 6.

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 2., propos. 1., pag. 255.

Canus Reser. de Sacram. Pœnit. par. 6.

Concina de Pœnit. lib. 1., dissert. 4., cap. 2., pag. 269.

Dupasquier de Sacram. Pœnit. disp. 5., qu. 6., concl. 6.

Genet. in Theol. Mor. tom. 4., tract. 6., cap. 6.

Juvenin. de Pœnit. qu. 5., cap. 1., art. 3., pag. 415.

Lauræa in Epit. Can. verb. Confessio Sacramentalis.

Petra ad Const. Apost. to. 4., pag. 398. sub n. 3.

Sabinus in Luc. Mor. tract. 63. de Integrit. Confess. n. 27.

Tournely de Pœnit. qu. 6., art. 1., pag. 159.

Valentia in 3. part. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1416.

- II. & omnibus post Baptismum lapsis jure divino necessariam existere:

Æstius in 4. Sent. dist. 17., §. 5., pag. 245.

Merbesius de Sacram. dissert. 4., qu. 22., pag. 69.

Vid. Can. VI. præsentis Sessionis.

- III. quia Dominus Noster JESUS Christus à terris ascensurus ad Cælos Sacerdotes sui ipsius Vicarios reliquit tamquam Præsides, & Judices, ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quæ Christi fideles ceciderint: quo pro potestate clavium, remissionis, aut retentionis peccatorum sententiam pronuncient:

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 2., n. 3.

Habert.

Johan. 20. Matth.
16. c. Verbum
de Pœn. Diss. 1.
& c. Athus de
Pœn. Diss. 3.

Hieron. expon.
illud Eccl. 10.
Si mortuos ser-
pens in silentio.

IV.

Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Poenit. c. 9.*, §. 2., p. 217.
Constat enim Sacerdotes iudicium hoc incognita causa exercere non potuisse, neque aequitatem quidem illos in poenis injungendis servare potuisse, si in genere dumtaxat, & non potius in specie, ac sigillatim sua ipsi peccata declarassent.

Besomb. de *Sacram. cap. 1.*, art. 4., §. 2., pag. 255.

Concin. de *Poenit. lib. 1.*, diff. 4., cap. 2., pag. 269.

Æstius in 4. *Sent. dist. 16.*, §. 5., pag. 245.

Gibert. in *Jur. Can. to. 6. de Sacram. tit. 6.*, sect. 9., n. 4.

V.

Ex his colligitur, oportere à poenitentibus omnia peccata mortalia, quorum, post diligentem tui discussionem, conscientiam habent, in Confessione recenseri,

Vitasse de *Confess. adnot. 5.*, pag. 303.

Vid. etiam *Autbores relat. in Can. VII. n. I. hujus Sess.*

etiam si occultissima illa sint, & tantum adversus duo ultima Decalogi præcepta commissa, quæ nonnumquam animum gravius lauciant, & periculosiora sunt iis, quæ in manifesto admittuntur;

Vid. recensitum *Can. VII. n. II.*

VII.

Supra Sess. 6.
can. 23. cap. Ad-
huc. &c. De quo-
sistantes de Poen.
Duh. 3.

nam venialia, quibus à gratia Dei non excludimur, & in quæ frequentius labimur, quamquam recte, & utiliter, citraque omnem præsumptionem in Confessione dicantur, quod piorum hominum usus demonstrat, taceri tamen citra culpam, multisque aliis remediis expiari possunt.

Antoin. de *Poenit. art. 2.*, pag. 509.

Besombes de *Sacram. cap. 1.*, art. 4., §. 2., pag. 258., & §. 3., pag. 263.

Billuart de *Poenit. dissert. 5.*, art. 2., pag. 273.

Clericat. de *Sacram. in genere decis. 20.*, n. 3.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5.*, tit. 4., n. 9.

Danieli in *Instit. Can. lib. 2.*, tit. 6., n. 12., pag. 364.

Dupasquier de *Poenit. disc. 3.*, qu. 11.

Genet. de *Sacram. Poenit. tract. 6.*, cap. 5.

Girald. ad *Theaur. de Poen. Eccles. par. 2.*, cap. 2., verb.

Sacramentum Confessionis, verb. Nota primò.

Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. tom. 6. de Poenit. cap. 4.*, pag. 88.

Layman in *Theol. Mor. lib. 5.*, tract. 6., cap. 5., n. 12.

VIII.

Verum quum universa mortalia peccata, etiam cogitationis, homines iræ filios, & Dei inimicos reddant: necessum est, omnium etiam veniam, cum aperta, & verrecunda Confessione, à Deo querere.

Concina de *Poenit. lib. 1.*, differ. 4., c. 4., qu. 1., pag. 283.

Æstius in 4. *Sent. dist. 17.*, §. 9., pag. 252.

Gavardus

Gavardus in 4. *Sent. eod. tract. qu. 1., art. 3., §. 2., p. 287*

Gotti de *Poenit. qu. 6., dub. 2., §. 1., pag. 312.*

Merbesius de *Sacram. differt. 4., qu. 25., pag. 75.*

- IX. Itaque dum omnia, quæ memoriæ occurrunt, peccata Christi fideles confiteri student, procul dubio omnia divinæ misericordiæ ignoscenda exponunt.

Æstius *loc. sup. cit.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 11., n. 6.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 5., art. 6., §. 1., pag. 126.*

- X. Qui verò secus faciunt, & scienter aliqua retinent, nihil divinæ bonitati per Sacerdotem remittendum proponunt; si enim erubescat ægrotus vulnus medico detegere, quod ignorat, medicina non curat.

Hieron. *disso-
loca.*

Antoin. de *Poenit. art. 2., pag. 508.*

Billuart de *Poenit. diff. 7., art. 2., §. 1., pag. 458.*

Concina *eod. Tract. lib. 1., diff. 4., cap. 4., qu. 1., pag. 283.*

Gavard. in 4. *Sent. de Poenit. qu. 1., art. 5., §. 3., pag. 431.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 11., n. 7.*

- XI. Colligitur præterea, etiam eas circumstantias in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mutant; quod sine illis peccata ipsa neque à poenitentibus integrè exponantur, nec iudiciis innotescant; & fieri nequeat, ut de gravitate criminum recte censere possint, & poenam, quam oportet, pro illis, poenitentibus imponere:

Besomb. de *Sacram. cap. 1., art. 4., §. 2., pag. 255.*

Mastrius in 2. *Sent. disp. 5., qu. 4., art. 4., concl. 1., n. 206., p. 283.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 5., art. 6., §. 1., pag. 126.*

Vitasse de *Confess. art. 5., pag. 303.*

Videri etiam possunt *Author. relati in Can. VII. n. III. bujus Sessionis.*

- XII. unde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse; aut unam tantum circumstantiam confitendam esse, nempe peccasse in fratrem, Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare:

Vid. *Author. relat. in Can. VIII. n. I. bujus Sessionis.*

- XIII. constat enim, nihil aliud in Ecclesia à poenitentibus exigì, què ut, postquam quisque diligentius se excusserit, & conscientie suæ sinus omnes, & latebras exploraverit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum, & Deum suum mortaliter offendisse meminerit:

Antoin. de *Poenit. art. 2., pag. 508.*

Berti

& inventum humanum esse, atque à Patribus in Concilio Lateranensi congregatis, initium habuisse, docere non verentur :

Labat *de Pœnit. disp. 2., dub. 2., §. 1., pag. 225.*

Tournely *cod. tract. qu. 6., art. 2., pag. 164.*

Vid. Author. relat. in Can. VI. n. II. hujus Sessionis.

XVIII. neque enim per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut Christi fideles confiterentur, quod jure divino necessarium, & institutum esse intellexerat; sed ut præceptum Confessionis, saltem semel in anno, ab omnibus, & singulis, quàm ad annos discretionis pervenissent, impleretur: Fagnan. *in cap. Omnis de Pœnit. & Remiss. n. 25.*

Vid. Can. VIII. n. II. hujus Sess.

Cap. Omnis de Pœnit. & Remiss.

XIX. unde jam in universa Ecclesia, cum ingenti animarum fidelium fructu, observatur mos ille salutaris consistendi sacro illo, & maximè acceptabili tempore Quadragesimæ: quem morem hæc sancta Synodus maximè probat, & amplectitur, tamquam pium, & merito retinendum.

Vid. recensitum Can. VIII. loco supra cit.

C A P U T VI.

De Ministro hujus Sacramenti, & Absolutione.

I. Circa Ministrum autem hujus Sacramenti, declarat Sancta Synodus falsas esse, & à veritate Evangelii penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quosvis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes, Clavium ministerium perniciose extendunt*; putantes verba illa Domini: Quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in Cælo; & quæcumque solveritis super terram, erunt soluta & in Cælo: & quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt. ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscuè, contra institutionem hujus Sacramenti, ita fuisse dicta, ut quivis potestatem habeat remittendi peccata, publica quidem per correptionem, si correptus acqui verit; secreta verò per spontaneam Confessionem cuiuscumque factam.

* *Vid. Author. relat. in Can. X. n. II. hujus Sessionis.*

Vid. recensit. Can. X. n. III.

II. Docet quoque, etiam Sacerdotes, qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus Sancti in Ordinatione collatam, tamquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, eosque præ se sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt.

Vid. cumd. Can. n. I.

In 1° can. 10.

Matth. 16. & 18.

John. 20.

Synod. Sess. 7. de Sacram. can. 10.

c. Secundum Ecclesie. 10. Dist. & cap. N. an potest. l. quælib. 1.

Quamvis autem Absolutio Sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio; tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Evangelium, vel declarandi remissa esse peccata; sed ad instar actus judicialis, quo ab ipso, velut à Judice, sententia pronunciatur;

Vid. Author. relat. in Can. IX. n. I. hujus Sessionis.

- IV. atque ideo non debet pœnitens adeò sibi de sua ipsius fide blandiri, ut, etiamsi nulla illi adsit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absolvendi desit; putet tamen se, propter suam solam fidem, verè, & coram Deo esse absolutum:

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 7., cap. 4., n. 4.

Laurea in Epir. Can. verb. Absolutio.

- V. nec enim fides sine pœnitentia remissionem ullam peccatorum præstaret; nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem joco se absolventem cognosceret, & non alium, seriò agentem, sedulò requireret.

Droit de Re Sacram. lib. 1., cap. 3., Sect. 2., §. 2. p. 106.

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 5., n. 5.

C A P U T VII.

De casuum reservatione.

- I. **Q**uoniam igitur natura, & ratio judicii illud exposcit, ut sententia in subditos dumtaxat feratur; persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, & verissimum esse Synodus hæc confirmat, nullius momenti Absolutionem eam esse debere, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam non habet jurisdictionem.

Barbos. de Offic. & Potest. Episc. part. 2. allegat. 25. n. 1.

Fagnan. in cap. Cum plantare de Privileg. n. 12.

Gibert. in Jur. Can. to. 3., de Sacram. tit. 6., sect. 19., n. 3.

Gotti de Pœnit. qu. 7., dub. 2., §. 2., pag. 323.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 7.; pag. 139.

Labat. de Pœnit. disp. 2., dub. 4. §. 1. pag. 272.

Laurea in Epitom. Can. verb. Absolutio.

Merbes. de Sacram. dissert. 4., qu. 30., pag. 86.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Pœnit. cap. 5.; art. 8., prop. 2., pag. 171.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 4., n. 104.

Pignat. in Consul. Can. to. 1., cons. 292. n. 3.

Sabinus in Luc. Mor. tract. 67. de Jurisd. Confess. n. 20.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 10., punct. 2., pag. 1441.

Vulg.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 35. n. 1.*

- II. Magnoperè verò ad Christiani populi disciplinam pertinere sanctissimis Patribus nostris visum est, ut atrociora quædam, & graviora crimina non à quibuscvis, sed à summis dumtaxat Sacerdotibus abolverentur: unde meritò Pontifices Maximi, pro suprema potestate sibi in Ecclesia universa tradita, causas aliquas criminum graviores suo potuerunt peculiari iudicio reservare.

Antoin. de *Pœnit. cap. 3., art. 2., pag. 525.*

Besomb. de *Sacr. cap. 1., ar. 4., §. 4., confect. 6., pag. 272.*

Billuart de *Pœnit. diss. 6., art. 6., §. 2., pag. 350.*

Concin. eod. tract. *diss. 2., cap. 6., pag. 558.*

Fagnan. in *cap. Quùm pro causa de Sent. Excom. n. 31.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 24., n. 2.*

- III. Neque dubitandum est, quando omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc idem Episcopis omnibus in sua cuique Diœcesi, in ædificationem tamen, non in destructionem liceat, pro illis in subditos tradita supra reliquos inferiores Sacerdotes autoritate, præsertim quoad illa, quibus excommunicationis censura annexa est. Hanc autem delictorum reservationem, consonum est divinæ auctoritati, non tantum in externa politia, sed etiam coram Deo vim habere.

Vid. Author. relat. in Can. XI. hujus Sessionis.

- IV. Verumtamen piè admodum, ne hac ipsa occasione aliquis pereat, in eadem Ecclesia Deicustoditum semper fuit, ut nulla sit reservatio in articulo mortis: atque ideo omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibuscvis peccatis, & censuris absolvere possunt:

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 34., n. 21.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Pœn. Ministr. c. 9., p. 312.*

Droit de *Re Sacram. lib. 1., sect. 2., §. 4., pag. 91.*

Fliegen ad *Wigandt in Tribun. Confess., & Ordin. c. 11., pag. 372.*

Fulcus de *Visitat. lib. 1., cap. 19. n. 10.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. tom. 6., de Pœn. c. 7. p. 133.*

Pax Jordan. in *Elucub. to. 1., lib. 3., tit. 4. n. 24.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 5., pag. 567. n. 3.*

Simonet. de *Pœn. disp. 9., art. 6., resp. 1. pag. 429.*

De Grassis in *Decis. Aur. lib. 1., cap. 13. n. 86.*

- V. extra quem articulum Sacerdotes quum nihil possint in casibus reservatis, id unum pœnitentibus persuadere nitantur, ut ad superiores, & legitimos iudices pro beneficio Absolutionis accedant.

Antoin. de *Pœnit. cap. 3., art. 2., cap. 527.*

Besomb. de *Sacr. cap. 1., art. 4., §. 4., conf. 6. pag. 273.*

Cyprian. in Ep. que incipit. *Te gemitere.* & in Epist. cuius initium, *Miser. O-* *rigenes Hom. 10. in Gen.*

c. Si quis suaden- *te 17. q. 4. c. Ita* *quorundam. de* *Judic. c. Con-* *quell. de sent.* *excomm. c. Quo-* *cunque. eod. tit.* *in 6. c. 2. end tit.* *in Clemens. &c.* *Eccl. dominici. de* *Pœn. in Extrav.* *com. cum sim.*

Rom. 13.

Instr. Sess. 24. c. *6. de refor.*

c. Felices. de Pœ- *nit. in 6. c. Pa-* *storialis, de off.* *ord. c. Cupientes* *de pœn. in Cle.* *c. Inter cunctas* *§. Duo, de priv.* *in Extrav. com.* *Canell. Ep. 2. c.* *2. & IV. Conc.* *Canthg. c. 76.* *& II. Toletan. c.* *11.*

Quos casus Su- *piores Regulari-* *um reservare* *possint, vide in* *Decreto Clemens.* *is VIII. incip.* *Sanctissimar. 26* *Maii. 1593.*

CAPUT VIII.

De Satisfactionis necessitate, & fructu.

- I. **D**Emum quoad Satisfactionem, quæ ex omnibus Pœnitentiz partibus, quemadmodum à Patribus nostris Christiano populo fuit perpetuo tempore commendata, ita una maxime nostra ætate, summo pietatis pretextu, impugnatur ab iis, qui speciem pietatis habent, virtutem autem ejus abnegarunt: Sancta Synodus declarat, falsum omnino esse, & à verbo Dei alienum, culpam à Domino numquam remitti, quin universa etiam pœna condonetur. Perspicua enim, & illustria in sacris Literis exempla reperiuntur, quibus, præter divinam traditionem, hic error quàm manifestissime revincitur.

Suprà Sect. 6. c. 14. & can. 30. de justificatione, infra can. 12. Gen. 3. 2. Reg. 12. Num. 12. & 20.

Berti de Theol. Discipl. lib. 34., part. alter. c. 10., propos. 1. p. 180.
 Billuart de Pœnit. dissert. 3., art. 1., §. 3. pag. 96.
 Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 1.
 Juvenin. de Pœnit. qu. 6., cap. 1., art. 1. pag. 441.
 Labat eod. tract. disput. 2., dub. 5. pag. 190.
 Tournely de Pœnit. qu. 7., art. 1. pag. 244.
 Valentia in 3. part. to. 2. disp. 6., qu. 17., punct. 5.
 Vitasse de Satisf. art. 1., assert. 1. pag. 311.

- II. Sanè & divinæ justitiæ ratio exigere videtur, ut aliterab eo in gratiam recipiantur, qui ante Baptismum per ignorantiam deliquerint; aliter verò, qui semel à peccati, & dæmonis servitute liberati, & accepto Spiritus Sancti dono, scientes templum Dei violare, & Spiritum Sanctum contristare, non formidaverint;

1. Cor. 3.
 Ephes. 4.

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 4. §. 3. pag. 260.
 Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 5.
 Gotti de Pœnit. qu. 3., dub. 1., §. 2., pag. 288.
 Merbesius de Sacram. dist. 4., qu. 55., pag. 157.
 Natal. Alex. de Pœnit. cap. 6., art. 2., propos. 1. pag. 229.
 Simonet. de Pœnit. dist. 2., art. 3., resp. 2., pag. 313.

- III. Et divinam clementiam decet, ne ita nobis, absque ulla satisfactione, peccata dimittantur, ut, occasione accepta, peccata leviora putantes, velut injurii, & contumeliosi Spiritui Sancto, in graviora labamur, thesaurizantes nobis iram in die iræ:

Hebr. 10.
 Rom. 2.

Besomb. loc. cit.
 Gibert. in Jur. Canon. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 8.
 Labat de Pœnit. disput. 2., dub. 5., pag. 190.
 Lauræ in Epitom. Canon. verb. Satisfactio.
 Merbes. loc. cit.

Natal. Alex.

Natal. Alex. de Pœnit. cap. 6., art. 1.; propof. 1. pag. 229.
Tournely de Sacram. Pœn. qu. 7., art. 1.

- IV. procul dubio enim magnopere à peccato revocant, & quasi
fræno quodam coercent hæc fatisfactoriæ pœnæ, cautio-
resque, & vigilantiores in futurum pœnitentes efficiunt;
Antoin. de Pœnit. cap. 1., art. 3., pag. 513.
Befombes loc. cit. pag. 261.

Clericat. eod. tract. decif. 3., n. 7., verf. Septimo.

Colet in Inſtit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 246.

Concin. de Pœnit. lib. 1., diff. 5., c. 6., qu. 1., pag. 392.

Æſtius in 4. Sent. diff. 15., §. 14., pag. 215.

Merbef. de Sacram. diff. 4., qu. 56., pag. 160.

Natal. Alex. de Pœnit. cap. 6., art. 3., pag. 238.

Sabinus in Luc. Mor. tract. 64. de Satisfact. Sacram. n. 16. in fin.

- V. medentur quoque peccatorum reliquiis, & vitioſos ha-
bitus, malè vivendo, comparatos, contrariis virtutum actio-
nibus tollunt.

Colet in Inſtit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 246.

Concina *ibid.*

Æſtius *ibid.*

Habert. in Theol. Dogm. & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap.
10., §. 3., pag. 319.

Merbef. loc. cit. pag. 161.

Natal. Alex. *ibid.*

- VI. Neque verò ſecurior ulla via in Eccleſia Dei umquam
exiſtimata fuit ad amovendam imminentem à Domino pœ-
nam, quam ut hæc pœnitentiæ opera homines cum ve-
ro animi dolore frequentent.

Colet in Inſtit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 146.

Concina loc. cit.

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. rit. 6., ſect. 15., n. 3.

Merbef. *ibid.* pag. 163.

Natal. Alex. de Pœnit. cap. 6., art. 3., pag. 238.

- VII. Accedit ad hæc, quòd, dum ſatisfaciendo patimur pro
peccatis, Chriſto JESU, qui pro peccatis noſtris ſatisfecit,
ex quo omnis noſtra ſufficiencia eſt, conformes efficitur,
certiſſimam quoque inde arrham habentes, quod, ſi com-
patimur, & conglorificabimur.

Befomb. de Sacram. cap. 1., art. 4., §. 3., pag. 260.

Colet loc. ſup. cit.

Æſtius in 4. Sent. diff. 15., §. 14., pag. 215.

Merbef. loc. cit. pag. 162.

- VIII. Neque verò ita noſtra eſt ſatisfactio hæc, quam pro pec-
catis noſtris exſolvimus, ut non ſit per Chriſtum JESUM:
naſa qui ex nobis, tamquam ex nobis nihil poſſumus, co-
cooperante,

Ezech. 33. Joann
3. Jer. 3. 18. &
25.
16. 30. Ezech. 17.
Matth. 3. 4. 11.
& 18. cum ſim.

Ro. 5. 1. Joann.
2. in princip.
2. Cor. 1.

Ro. 8.

2. Cor. 3. Phi-
lip. 4. 1. 1. Cor. 2.
in fin.

cooperante, qui nos confortat, omnia possumus: ita non habet homo, unde gloriatur, sed omnis gloriatio nostra in Christo est: in quo vivimus, in quo meremur, in quo satisfacimus, facientes fructus dignos pœnitentiae, qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre.

Engel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 38., n. 12.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 1., §. 1., pag. 302., & 406.*

Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Satisfactio.*

Maltrius in 2. *Sent. disp. 7. de Justif. qu. 9., art. 2., pag. 432.*

Natal. Alex. de *Indulg. cap. 1., art. unic., prop. un., p. 385.*

Simonet. de *Pœnit. dist. 7., art. 1., pag. 389.*

IX. Debent ergo Sacerdotes Domini, quantum spiritus, & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate, salutare, & convenientes satisfactiones injungere: ne, si fortè peccatis conniveant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, levissima quedam opera pro gravissimis delictis injungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur.

c. Tempora cum
multis seq. 26,
q. 7. c. De po-
nitentib. de conf.
Dist. 3. Conc.
Carth. III. c. 32
& Conc. Carth.
IV. c. 74. Conc.
Cabilonens. cap
34, & 38. Conc
Alic. c. 9.

Antoin. de *Pœnit. cap. 1., art. 3., pag. 513.*

Besomb. de *Sacram. cap. 1., art. 4., §. 3., pag. 259.*

Billuart de *Pœnit. disp. 9., art. 6., §. 2., pag. 557.*

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mm. de Sacram. Pœnit. tract. 10. tit. 13., n. 120.*

Concina de *Pœnit. lib. 1., diff. 5., cap. 6., qu. 3., p. 394.*

Fliegen ad Wigandt in *Tribun. Confess., & Ordin. de Pœnit. cap. 11., pag. 359.*

Genet. de *Sacram. Pœnit. cap. 7.*

A' S. Gregorio in *Univ. Tract. cap. 56., n. 5.*

Juvénin. de *Pœnit. qu. 6., cap. 7., art. 2., pag. 463.*

Labat de *Pœnit. disp. 2., dub. 5., §. 1., pag. 291.*

Cardin. Lauræa in *Theol. to. 1., disp. 22., art. 2.*

Merbes. de *Sacram. disp. 4., qu. 17., pag. 163., & qu. 64. pag. 179., & qu. 65., pag. 283.*

Natal. Alex. de *Pœnit. cap. 6., art. 6., reg. 5., pag. 254.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 22., art. 2.*

Simonet. de *Pœnit. dist. 7., art. 4., resp. 2., pag. 383.*

Tournely de *Sacram. Pœnit. qu. 7., art. 3.*

X. Habeant autem prae oculis, ut satisfactio, quam imponunt, non sit tantum ad novae vitae custodiam, & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad praeceptorum peccatorum vindictam, & castigationem:

Antoin. de *Pœnit. cap. 1., art. 3., pag. 511.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 7., pag. 237.*

Concina

Concin. *loc. sup. cit.*

Gibert. in *Jur. Can. tom. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 16., n. 3.*

Sabin. in *Luc. Mor. tract. 64. de Satisfact. Sacram. n. 3.*

- XI. nam claves Sacerdotum, non ad solvendum dumtaxat, sed & ligandum concessas, etiam antiqui Patres & credunt, & docent.

Matth. 16., &
Jn. 10. Sup. o
t. in fin. & infr.
can. 3. & ult. de
Pœnit.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 34., par. ult., prop. 2., pag. 185.*

Merbes. de *Sacram. diss. 4., qu. 22., pag. 68.*

Vid. *Aurhor. relat. in Can. XV. n. 1. hujus Sessionis.*

- XII. Nec propterea existimarut, Sacramentum Pœnitentiæ esse forum iræ, vel pœnarum; sicut nemo umquam catholicus sensit, ex hujusmodi nostris satisfactionibus, vim meriti, & satisfactionis Domini nostri JESU Christi, vel obscurari, vel aliqua ex parte imminui: quod dum Novatores intelligere volunt, ita optimam Pœnitentiam, novam vitam esse docent, ut omnem satisfactionis vim, & usum tollant.

l. infr. can. 23.

* Laureæ in *Epitom. Canon. verb. Satisfactio.*

* Valentia *tom. 3., disp. 6., qu. 17., punct. 5.*

C A P U T IX.

De operibus Satisfactionis.

DOcet præterea, tantam esse divinæ munificentiae largitatem, ut non solum poenis sponte à nobis pro vindicando peccato susceptis, aut Sacerdotis arbitrio pro mensura delicti impositis, sed etiam, quod maximum amoris argumentum est, temporalibus flagellis à Deo inflatis, & à nobis patienter toleratis, apud Deum Patrem per Christum JESUM satisfacere valeamus.

e. Sunt plures.
in fin. de Pœn.
Dist. 3.

Billuart de *Pœnit. dissert. 9., art. 8., §. 4. pag. 574.*

Bontemp. in *Fase. Flor. Mor. tract. 10. de Sacr. Pœn. tit. 13.*

sub n. 116., pag. 510.

Clericat. *cod. tract. decis. 7., n. 3.*

Concin. *cod. tract. diss. 5., c. 1., qu. 3., pag. 356.*

Ælius in *4. Sent. dist. 15., §. 24., pag. 230.*

Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. tom. 6. de Pœnit. cap.*

10., §. 2., pag. 311.

Merbesius de *Sacram. diss. 4., qu. 67., pag. 190.*

Nat. Alex. in *Theol. Dogmat., & Moral. de Pœnit. cap. 6., art.*

4., prop. 4.

Simonet. *cod. tract. diss. 7., art. 1., pag. 379.*

De Grassis in *Decis. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 7., n. 3.*

Doctrina

- I. **V**isum est autem Sanctæ Synodo, præcedenti doctrinæ de Pœnitentia adungere ea, quæ sequuntur de Sacramento Extreme Unctionis; quod non modo Pœnitentia, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetua Pœnitentia esse debet, consummativum existimatum est à Patribus. Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. de Sac. Extrem. Unct.* tit. 17., n. 14. Clericat. eod. tract. decis. 63., n. 8., & decis. 78., n. 1. Colet in *Instit. Theol.* to. 5. eod. trac. cap. 1., pag. 377. Ferrari in *Bibliothec. Can. verb. Extrema Unctio* p. 244., n. 4. Gibert. in *Jur. Can.* to. 3. de *Sacram.* tit. 8., sect. 1., n. 1., p. 379. Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor.* to. 6. de *Extr. Unct.* cap. 7., p. 539. Layman in *Theol. Mor. lib.* 5., tract. 8., cap. 1., n. 1. Reiffenstuel in *Th. Mor. tract.* 14., dist. 11., qu. 1., n. 1. Jacobus Sainte-Beuve in tract. de *Extr. Unct.* disp. 1., art. 1., n. 6., pag. 348.

- II. Primum itaque circa illius institutionem declarat, & docet, quòd clementissimus Redemptor noster, qui servis suis quovis tempore voluit de salutaribus remediis adversus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis aliis præparavit, quibus Christiani conservare se integros, dum viverent, ab omni graviore spiritus incommodo possint, ità Extreme Unctionis Sacramento finem vitæ, tamquam firmissimo quodam præsidio, munivit: nam etsi adversarius noster occasiones per omnem vitam querat, & capiet, ut devorare animas nostras quoquo modo possit: nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suæ versutis nervos intendat ad perdendos nos penitus, & à fiducia etiam, si possit, divinæ misericordiæ deurbandos, quàm quum impendere nobis exitum vitæ prospicit.

Clericat. de *Extr. Unct.* decis. 82., n. 10.
Dupalquier eod. tract. qu. 5. de *Effectib. concl.* 1., & *segg.*
Gonet. de *Extr. Unct.* disp. 1., art. 1., §. 1., pag. 462.
A' S. Gregorio in *Univ. Tract. lib.* 3. de *Sacram. Extr. Unct.* cap. 57., n. 12.
De Marinis in *Supplem. qu.* 30., cap. 1., pag. 571.
Felix Potest. in *Exam. Eccles.* to. 1., par. 4., cap. 9.
Suarez de *Extr. Unct.* disp. 41., sect. 4.

CAPUT I.

De Institutione Sacramenti Extreme Unctionis.

- I. **I**nstituta est autem sacra hæc Unctio infirmorum, tamquam verè, & propriè Sacramentum novi Testamenti, à Christo Domino nostro
Brognotus

Infr. can. 1. de
Sac. Extreme
Unct.

Eph. 6.

1. Petr. 5. c. Nul-
li dubium 3. q. 1.

Gen. 3. & infr.
C. 2. in fin.

Brognolus in *Spec. Cleric. tract.* 15., *resol.* 2., *cap.* 1.
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio* n. 3. p. 244.
 Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 1.*, p. 532.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., *qu.* 5., *pag.* 505.
 Laurza in *Epir. Can. verb. Extrema Unctio*.

De Marinis in *Supplem. qu.* 29., *cap.* 2., *pag.* 563.
 Natal. Alex. de *Extr. Unct. cap.* 1., *art.* 1., *pag.* 407.
 Jacobus Sainte-Beuve in *tract. de Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2.
 Valentia in 3. *par. de Sacram. Extr. Unct. qu.* 1., *punct.* 1., p. 1621

II. apud Marcum quidem insinuaturn, per Jacobum autem Apostolum, ac Domini fratrem, fidelibus commendatum, ac promulgatum. Marc. 6.

Belomb. de *Extrem. Unct. art.* 2., *pag.* 399.
 Clericat. eod. *tract. decis.* 62., n. 21.
 Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tract. cap.* 1., *pag.* 378.
 Concina de *Extr. Unct. diss.* 1., *cap.* 2., *pag.* 13.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 8. sect.* 1., n. 3., p. 379.
 Lambertin. de *Synod. Dioc. lib. 8., c. 1., n. 1.*, & *lib. 7., c. 16., n. 2*
 Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 8., cap.* 1., n. 1.
 Jacobus Sainte-Beuve in *tract. de Extr. Unct. disp.* 2., *art.* 1.,
 n. 3., *pag.* 363.

III. Infirmitur, inquit, quis in vobis? Inducat Presbyteros Ecclesie, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus; &, si in peccatis sit, dimittentur ei. Quibus verbis, ut ex Apostolica traditione per manus accepta, Ecclesia didicit, docet Materiam, Formam, proprium Ministerium, & effectum hujus salutaris Sacramenti: intellexit enim Ecclesia, materiam esse oleum ab Episcopo benedictum; nam Unctio aptissime Spiritus Sancti gratiam, qua invisibiliter anima ægrotantis inungitur, representat:

Jacob. 2. c. Presbyteros 95. Dist. c. 1. 4. de sacra Unctione. Can. Cabilon. cap. 48. Innoc. 1. Epul. 1. cap. 8.

Boucat de *Extr. Unct. art.* 2., *sect.* 1., *pag.* 366.
 Brognol. in *Spec. Cleric. tract.* 15., *cap.* 2.
 Duran. de *Rit. Eccles. lib. 1., cap.* 20., n. 20.
 Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf.*, & *Ordin. cap.* 12., *pag.* 412.
 Gonet. de *Sacram. Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2., §. 1., *pag.* 464.
 Habert. in *Theol. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct. pag.* 544.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., *qu.* 3., *cap.* 1., *pag.* 501.
 De Marinis in *Supplem. qu.* 29., *cap.* 3., *pag.* 565.
 Sabinus in *Luc. Mor. tract.* 46. de *Extr. Unct. n.* 3.
 Suarez to. 4. in 3. *par. disp.* 40., *sect.* 1., n. 1.
 Valentia de *Extr. Unct. punct.* 2., *pag.* 1628.

IV. Formam deinde esse illa verba: Per istam Unctionem, &c. Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract.* 10., *tit.* 17. de *Extr. Unct. offer.* 1., n. 151. T Colet

- Colet in *Instit. Theol.* to. 5. eod. tract. cap. 2., pag. 391.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., qu. 4., pag. 504.
 Laurza in *Epir. Can. verb.* Extrema Unctio.
 Merbes. de *Extr. Unct.* qu. 15., pag. 262.
 Nat. Alex. in *Theo. Dog.*, & *Mor. de Extr. Unct.* c. 1., ar. 3., p. 415.
 Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. diss. 1., art. 4., pag. 336.
 Tournely de *Sacram. Extr. Unct.* art. 2.
 De Grassis in *Decis. Aur. par.* 2., lib. 1., cap. 8., n. 6.

CAPUT II.

De Effectu hujus Sacramenti.

- I. **R**ES porrò, & effectus hujus Sacramenti illis verbis explicatur: Et oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus;
 Bonaccin. *diss.* 7., qu. unic. punct. 6. de *Sacram. Extrem. Unct.* qu. 5., conclus. 1., & seq.
 Dupasquier de *Effect. Extrem. Unct.* qu. 5., conclus. 1., & seq.
 Gonet. de *Extrem. Unct.* diss. 2., art. 1., §. 3. pag. 473.
 Habert. in *Theol. Dogm.* & *Moral.* to. 6. de *Extrem. Unct.* cap. 1., pag. 533.
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract.* 14., diss. 11., qu. 2. n. 17.
 Sabinus in *Luc. Mor. tract.* 46. de *Extrem. Unct.* n. 21.
 Jacobus Sainte-Beuve in tract. de *Extr. Unct.* diss. 5., art. 3., pag. 485.
 De Grassis in *Decis. Aur. par.* 2., lib. 1., cap. 8., n. 8.
 II. & si in peccatis sit, dimittentur ei:
 Cathesism. Rom. de *Extr. Unct.* sect. 14.
 Danieli in *Instit. Can. lib.* 2., tit. 7., n. 14., pag. 385.
 Felix Poteſt. in *Exam. Eccl.* to. 1. de *Extr. Unct.* par. 4., cap. 9.
 Gonet. eod. tract. diss. 2., art. 1., §. 1., pag. 469.
 Tournely de *effect. Extrem. Unct.* qu. ult., art. 1.
 Valentia in 3. par. diss. 9. de *Sacram. Extr. Unct.* qu. 1., pag. 1630.
 III. res etenim hæc gratia est Spiritus Sancti, cujus Unctio delicta, si qua sint adhuc expianda, ac peccati reliquias abstergit;
 Bonaccin. *diss.* 7., qu. un. de *Sacram. Extr. Unct.* punct. 6. propos. 1. vers. Primus, pag. 215.
 Boucat de *Extr. Unct.* art. 6., conclus. 1., pag. 378.
 Colet in *Instit. Theol.* to. 5. eod. tract. cap. 4., pag. 407.
 Concina de *Extr. Unct.* diss. 1., cap. 5., pag. 22.
 Juvenin de *Sacram. diss.* 7., qu. 8., cap. 1., pag. 514.
 Merbes. de *Extr. Unct.* qu. 22., pag. 267.
 Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. diss. 5., art. 1., pag. 475.

Valentia

- Valentia in 3. par. de Extr. Unct. punct. 3., pag. 1630.
- IV. & ægroti animam alleviat, & confirmat, magnam in eo divinæ misericordiæ fiduciam excitando; qua infirmus sublevatus & morbi incommoda, ac labores leviùs fert, & tentationibus demonis calcaneo insidiantis faciliùs resistit; *Vid. Author. relat. in Doctrina de Sacram. Extr. Unct. hujus Sessionis n. II.*
- V. & sanitatem corporis interdum, ubi salutis animæ expedit, consequitur.
- Boucat de Extr. Unct. art. 6., concl. 2., pag. 379.
- Concina eod. tract. diff. 1., cap. 5., pag. 22.
- Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & O. diu. cap. 12., p. 413.
- Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Extr. Unction. cap. 6., pag. 567., & 580.
- Juvenin de Sacram. diff. 7., qu. 8., cap. 5., pag. 517.
- Lambertin. de Synod. Dioc. lib. 8., cap. 7., n. 2.
- Lauræa in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.
- De Marinis in Supplem. qu. 30., cap. 2., pag. 573.
- Natal. Alex. in Tb. Dog., & Mor. de Extr. Unct. c. 2., pag. 417.
- Jacobus Sainte-Beuve eod. tract. disp. 5., art. 4., pag. 486.
- Valentia in 3. par. de Extr. Unct. qu. 1., punct. 3., pag. 1632.

Gm. 3.

C A P U T III.

De Ministro hujus Sacramenti, & tempore, quo dari debeat.

- I. **J**AM verò, quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere, & ministrare hoc Sacramentum debent, haud obscurè fuit illud etiam in verbis prædictis traditum: nam & ostenditur illic, proprios hujus Sacramenti ministros esse Ecclesiæ Presbyteros:
- Antoin. in Theol. Moral. de Extrem. Unct. pag. 551.
- Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. de Extrem. Unct. tract. 10. tit. 17., n. 193.
- Boucat de Extr. Unct. art. 5., pag. 374.
- Droit de Re Sacram. lib. 8., sect. 4., pag. 357.
- Gibert. in Jur. Can. to. 3. tit. 8. de Sacram. sect. 2., n. 1., pag. 66.
- Lambertin. de Synod. Dioc. lib. 7., cap. 19., n. 1.
- Cardin. Lauræa in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.
- De Marinis in Supplem. qu. 31., cap. unic., pag. 573.
- Sabinus in Luc. Mor. tract. 46. de Extr. Unct. n. 23.
- II. quo nomine eo loco, non ætate seniores, aut primores in populo intelligendi veniunt, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes ab ipsis ritè ordinati per impositionem manuum presbiterij.

c. illud superfluum. 95. dist. & inf. can. ult.
1. Tit. 4. c. Ecce ego. §. Presbyteri. Dist. 95.

Vid. Can. IV. hujus Sessionis.

- III. Declaratur etiam, esse hanc Unctionem infirmis adhibendam, illis verò præsertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vitæ constituti videantur: unde & Sacramentum * exeuntium nuncupatur.

- * Boucat *de Extr. Unct. art. 5., concl. 1., pag. 376.*
- Coler *in Inst. Theol. de Extr. Unct. cap. 1., pag. 377.*
- Concina *cod tract. diss. 1., cap. 4., pag. 19.*
- * Danieli *in Inst. Canon. lib. 2., tit. 7., n. 1., pag. 376.*
- Fliegen *ad Wigandrin Trib. Conf., & Ord. cap. 12., pag. 417.*
- Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 4., pag. 561.*
- Juvenin. *de Sacram. diss. 7., qu. 7., cap. 3., pag. 512.*
- Lauræa *in Epit. Can. verb. Extrema Unctio.*
- De Marinis *in Supplem. qu. 32., cap. unic., pag. 576.*
- Merbes. *de Extr. Unct. qu. 5., pag. 256.*
- Natal. Alex. *in Th. Dog., & Mor. cod. tr. cap. 4., pag. 420.*
- * Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., dist. 11., qu. 1., n. 1.*
- * Jacobus Sainte-Beuve *de Extr. Unct. disp. 7., ar. 2., pag. 508.*
- * Zoësius *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 15., n. 11.*

- IV. Quòd si infirmi post susceptam hanc Unctionem convalescant; iterum hujus Sacramenti subsidio juvari poterunt, quum in aliud simile vitæ discrimen inciderint.

- Barbos. *de Paroch. cap. 22., n. 38.*
- Gonet. *de Sac. Extr. Unct. disp. 3., art. 1., pag. 474.*
- A. S. Gregorioin *Univ. Tract. cap. 57., n. 11.*
- Guillelm. Antislodorien. *lib. 4. in Sum. tract. 7., cap. 2.*
- Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 6. cap. 4. de Extr. Unct. p. 565.*
- Juvenin. *de Sacram. diss. 7., qu. 9., cap. 1., pag. 519.*
- Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 8., cap. 8., n. 3.*
- De Marinis *in Supplem. qu. 33., cap. unic., pag. 579.*
- Mastrius *in 4. Sent. disp. 6., n. 19.*
- Merbes. *de Extr. Unct. qu. 25., pag. 270.*
- De Grassis *in Decis. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 8., n. 21.*

Inc. 5.

- V. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam, & dilucidam Apostoli Jacobi sententiam docent, hanc Unctionem, vel figmentum esse humanum, vel ritum à Patribus acceptum, nec mandatum Dei, nec promissionem gratiæ habentem: & qui illam jam cessasse asserunt, quasi ad gratiam eurationum dumtaxat in primitiva Ecclesia referenda esset: & qui dicunt, ritum, & usum, quem sancta Romana Ecclesia in hujus Sacramenti administratione observat, Jacobi Apostoli sententiæ repugnare, atque ideo in alium commutandum esse: & denique, qui hanc Extremam Unctionem à fidelibus sine peccato contemni posse affirmant:

Infra can. 3. de
Sac. Extr. Un-
ctio.

Clericat.

Clericat. *de Extr. Unct. decis.* 81., n. 7.

Colet *in Inst. Theol.* to. 5. *cod. tract. cap.* 5., *pag.* 409.

Concina *de Extr. Unct. diff.* 1., *cap.* 4., *pag.* 20.

Gibert. *in Jur. Can.* to. 3. *de Sacr. tit.* 8., *sect.* 1., n. 4., p. 379

Jacobus Sainte-Beuve *de Extr. Unct. disp.* 1., *art.* 2., p. 349.

Et vid. insuper Can. I., II., III. *hujus Sessionis.*

- VI. hæc enim omnia manifestissimè pugnant cum perspicuis tanti Apostoli verbis. Nec profecto Ecclesia Romana, aliarum omnium mater, & magistra, aliud in hac administranda Unctione, quantum ad ea, quæ hujus Sacramenti substantiam perficiunt, observat, quàm quod beatus Jacobus præscripsit. Nec verò tanti Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus Sancti injuria esse posset.

Merbes. *de Extr. Unct. qu.* 4., *pag.* 256.

Hæc sunt, quæ de Pœnitentiæ, & Extremæ Unctionis Sacramentis, hæc Sancta Œcumenica Synodus profitemur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda, & tenenda proponit. Sequentes autem Canones inviolabiliter servandos esse tradit, & asserentes contrarium perpetuo damnat, & anathematizat.

c. Non decet. 12
Diff. c. 2. in fin.
de sum. Trin. &
cap. 6a. de for.
compet.

De Sanctissimo Pœnitentiæ Sacramento.

C A N O N I.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia Pœnitentiam non esse verè, & propriè Sacramentum pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandis à Christo Domino nostro institutum, anathema sit.

Supra cap. 1. de
Pœnit.

Berti *de Theol. Discipl.* lib. 34., *cap.* 2., *prop.* 1., *pag.* 482.

Besomb. *de Sacram.* cap. 8., *art.* 3., *pag.* 388.

Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. tract.* 10., *tit.* 10., n. 81., *vers.* Item.

Clericat. *de Pœnit. decis.* 12., n. 2., & *decis.* 13., n. 15.

Colet *in Inst. Theol.* to. 5. *de Pœnit. cap.* 2., *pag.* 2.

Æstius *in 4. Sent. dist.* 14., §. 3., *pag.* 18.

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf.*, & *Ord. c.* 11. *de Pœnit. p.* 327.

Gavard. *in 4. Sent. qu.* 1. *de Pœnit. art.* 1., §. 3., p. 376.

Card. Lauræa *in Epit. Can. verb. Pœnit. Sacramenti effectus.*

Labat *de Pœnit. disp.* 1., *dub.* 1., §. 1., *pag.* 4.

Mezger *de Pœnit. disp.* 41., *art.* 1., §. 1., *pag.* 374.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm.*, & *Moral.* lib. 11. *tract. de*

Sacr. Pœnit. cap. 1., *art.* 5., *prop.* 1., *pag.* 19.

Sabinus *in Luc. Mor. tract.* 60. *de Sacram. Pœnit. n.* 7.

Simonet. *de Pœnit. disp.* 1., *art.* 1., *pag.* 305.

Tournely *de Sacram. Pœnit. pag.* 33.

Valentia

Valentia in 3. part. disp. 7., qu. 1., punct. 1., pag. 1245.
 Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 6., asser. 1., pag. 34.

C A N O N I I.

I. Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum Pœnitentia Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint,
 Berti de Theol. Discipl. lib. 34., cap. 2., prop. 2., pag. 486.
 Besomb. de Sacram. cap. 8., art. 2., pag. 388.
 Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 5., pag. 158.
 Gotti de Pœnit. qu. 1., dub. 1., §. 3., pag. 234.
 Tournely de Sacram. Pœnit. pag. 35.
 Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 6., asser. 2., pag. 38.

II. atque ideo Pœnitentiam non recte secundam post naufragium tabulam appellari, anathema sit.
 Clericat. de Sacram. Pœnit. decis. 3., n. 3., vers. Tertio.
 Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 2., pag. 61.
 Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 3., n. 3.
 Merbes. de Sacram. disp. 4., qu. 1., pag. 1.
 Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. lib. 3. de Sacram. Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 6., pag. 25.
 Reiffenstuel in Jur. Can. to. 2., tit. 18., n. 136.
 Valentia in 3. part. disp. 7., qu. 1., punct. 5., pag. 1271.

C A N O N I I I.

Jo. 20. Matth.
 26. supra c. 1. &
 Sess. 6. de Julis.
 c. 14.

Si quis dixerit, verba illa Domini Salvatoris: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: non esse intelligenda de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentia, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit: detorserit autem, contra institutionem hujus Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Evangelium, anathema sit.

Boucat de Pœnit. art. 1., sect. 3., §. 1., pag. 155.

Æstius in 4. Sent. dist. 14., §. 3., pag. 185.

A. S. Gregorio in Univ. Tract. cap. 39., n. 1.

Mastrius de Pœnit. Sacram. disp. 21., qu. 5., art. 1.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. lib. 11., tract. de Sacram. Pœnit. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 17.

Tournely eod. tract. pag. 37.

Vitasse de Pœnit. qu. 1., art. 3., asser. 2., pag. 8.

C A N O N I V.

I. Si quis negaverit, ad integram, & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in pœnitente, quasi materiam Sacramenti Pœnitentia, videlicet, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres Pœnitentia partes dicuntur; *

Supra cap. 3. de
 Pœnit.

Antoin.

Antoin. *de Pœnit. cap. 1., pag. 577.*

Bonaccin. *de Mater. Sacram. Pœnit. qu. 3., punct. 1., n. 1.*

Clericat. *de Pœnit. decis. 13., n. 1.*

Genet. *in Theol. Mor. to. 4. de Sacram. Pœnit. tract. 6., c. 3.*

Gonet. *de Pœnit. disp. 1., art. 3., pag. 339.*

* Mezger *de Pœnit. disp. 42., art. 3., §. 1., pag. 379.*

* Sabinus *in Luc. Mor. tract. 61. de Mater. Sacram. Pœnit. n. 15*

Tournely *de Sacram. Pœnit. art. 3., conclus. 1., pag. 56.*

- II. aut dixerit, duas tantum esse Pœnitentiae partes, terrores scilicet incussos conscientiae, agnito peccato, & fidem conceptam ex Evangelio, vel absolutione, qua credit quis sibi per Christum remissa peccata, anathema sit.

Billuart *de Pœnit. dissert. 1., art. 2., pag. 35.*

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 4., pag. 61.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 1., pag. 199.*

Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 2., art. 3., pag. 52.*

Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 7., punct. 2., pag. 1357.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, eam Contritionem, quæ paratur per discussionem, collectionem, & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ, ponderando peccatorum suorum gravitatem, multitudinem, fœditatem, amissionem æternæ beatitudinis, & æternæ damnationis incursum, cum proposito melioris vite, non esse verum, & utilem dolorem, nec preparare ad gratiam, sed facere hominem hypocritam, & magis peccatorem; demum, illam esse dolorem coactum, & non liberum, ac voluntarium, anathema sit.

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 5., pag. 65.*

Concina *lib. 1. de Sacram. Pœnit. diff. 1., cap. 6., qu. 2., p. 47.*

Droit *de Re Sacram. lib. 6., qu. 4., cap. 3., art. 1., §. 3., p. 60*

Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 8., §. 3., p. 178.*

Juvenin *de Pœnit. qu. 4., cap. 2., art. 1., pag. 47.*

Merbes. *de Sacram. dissert. 4., qu. 5., pag. 4.*

Vitalle *de Pœnit. qu. 3., pag. 51, & pag. 115.*

C A N O N VI.

- I. Si quis negaverit, Confessionem Sacramentalem vel institutam, vel ad salutem necessariam esse jure divino;

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 1., n. 112.*

Colet *in Inst. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 6., pag. 135.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 14., §. 7., pag. 188.*

Gammacheus *in 3. part. de Pœnit. cap. 11., pag. 552.*

Gavard. *in 4. Sent. cod. tract. qu. 1., art. 5., pag. 421.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 9., n. 2.*

Gonet. *de Pœnit. disp. 8., art. 1., pag. 408.*

Supra n. 14. de
Pœnit.
l. 38. d.

Supra cap. 9. de
Pœnit. Clemen.
I. in ep. 1. ad Jaco-
biam. Concil.
Cabilon. c. 8.

Gotti *eod. tract. qu. 5., dub. 1., §. 2., pag. 290.*
 Labat *de Pœnit. disp. 1., dub. 2., §. 2., pag. 29.*
 De Lugo *eod. tract. disp. 15., sect. 1., pag. 261.*
 Mastrius *in Theol. Mor. qu. 7., art. 1.*
 Merbes. *de Sacram. diss. 4., qu. 22., pag. 70.*
 Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 9., punct. 2., pag. 1417.*
 Graffius *in Decis. Aur. par. 1., lib. 1., cap. 8.*

- II. aut dixerit, modum secretè confitendi soli Sacerdoti, quem Ecclesia Catholica ab initio semper observavit, & observat, alienum esse ab institutione, & mandato Christi, & inventum esse humanum, anathema sit.

Antoin. *de Pœnit. art. 2., vers. Nota ex Concil. pag. 510.*
 Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. de Sacram. Pœnit. tract. 10., tit. 11., n. 96.*
 Boucat *de Pœnit. art. 2., §. 3., pag. 178.*
 Boyvin *de Sacram. cap. 7. de Confess. qu. 1., pag. 245.*
 Clericat. *de Pœnit. decis. 16., n. 2., & decis. 12., n. 1.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 6., qu. 5., cap. 1., §. 2., p. 107.*
 Card. Lauræa *in Epir. Can. verb. Confessio Sacramentalis.*
 Layman *in Theol. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 6., n. 1.*
 Mezger *de Pœnit. disp. 47., art. 1., §. 1., pag. 421.*
 Sabinus *in Luc. Mor. tract. 63. de Confess. n. 17.*
 Tournely *de Pœnit. qu. 6., art. 2., pag. 159., & seq.*

C A N O N V I I.

- I. Si quis dixerit, in Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium non esse jure divino confiteri omnia, & singula peccata mortalia, quorum memoria cum debita, & diligenti præmeditatione habeatur,

Billuart *de Pœnit. diss. 7., art. 2., §. 1., pag. 157.*
 Colet *in Inst. Theol. to. 5. de Pœnit. cap. 6., pag. 167.*
 Genet. *de Pœnit. disp. 10., art. 2., pag. 423.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 10., n. 7.*
 A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 46., n. 9.*
 Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. c. 4., pag. 86.*
 Merbes. *de Sacram. diss. 4., qu. 25., pag. 75.*
 Tournely *de Sacram. Pœnit. qu. 6., art. 1.*
 Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 21., punct. 1., pag. 1462.*

- II. etiam occulta, & quæ sunt contra duo ultima Decalogi præcepta,

Berti *de Ib. Discipl. lib. 34., par. alt. cap. 1., prop. 5., p. 54.*
 Gotti *de Pœnit. qu. 6., dub. 2., §. 2., pag. 392.*
 Labat *eod. tract. disp. 2., dub. 3., §. 1., pag. 244.*
 Reiffenstuel *in Theol. Mor. tract. 14., diss. 7., qu. 1., n. 19.*
 Simonet. *de Pœnit. disput. 6., art. 6., resp. 2., pag. 370.*
 Sporer *in Theol. par. 3., cap. 2., sess. 1., qu. 2., §. 4., pag. 380.*

- III. & circumstantias, quæ peccati speciem mutant, sed eam Con-

Supra c. 5.

Deut. 5.

fessionem tantum esse utilem ad erudiendum; & consolandum pœnitentem, & olim observatam fuisse tantum ad Satisfactionem canonicam imponendam;

Antoin. *de Pœnit. cap. 1., art. 2., qu. 3., pag. 584.*

Bontemp. *in Fascic. Fl. Mor. de Sacram. Pœn. tract. 10., tit. 12.*

Genet. *de Sacram. Pœnit. tract. 6., cap. 6.*

Gonet. *de Pœnit. disp. 10., art. 2., pag. 423.*

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., & Ord. cap. 4., pag. 63.*

Lambertin. *de Synod. Dioecel. lib. 6., cap. 6., n. 1.*

Mastrius *in 2. Sent. disp. 5., qu. 4., ar. 4., concl. 1., n. 206., p. 285.*

Merbes. *de Sacram. diss. 4., qu. 25., pag. 75.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 63. de Integrit. Confess. n. 29.*

Simonet. *de Pœnit. disp. 6., art. 7., pag. 371.*

De Grassis *in decis. aur. cap. 20. n. 25.*

- IV. aut dixerit, eos, qui omnia peccata confiteri student, nihil relinquere velle divinæ misericordiæ ignoscendum; aut demum, non licere confiteri peccata venialia, anathema sit. Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Pœnit. cap. 4., pag. 86.* Cardin. Laurza *in Epit. Can. verb. Confessio Sacramentalis de quibus facienda.*

C A N O N V I I I.

- I. Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia servat, esse impossibilem, & traditionem humanam, à pijs abolendam;

Antoin. *de Pœnit. art. 2., pag. 507.*

Boucat eod. tract. art. 2., §. 3. pag. 178.

Æltius *in 4. Sent. dist. 17., §. 9. pag. 252.*

Gibert. *in Jur. Can. tom. 3. de Sac. tit. 6., sess. 11. n. 1.*

Laurza *in Epitom. Can. verb. Confessio Sacramentalis de quibus facienda.*

Tournely *de Pœnit. qu. 6., art. 2. pag. 159., & seq.*

- II. aut ad eam non teneri omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, juxta magni Concilii Lateranensis constitutionem, semel in anno; & ob id suadendum esse Christi fidelibus, ut non confiteantur tempore Quadragesimæ; anathema sit.

Billuart *de Pœnit. dissert. 5., art. 3., §. 2., pag. 285.*

Concina eod. tract. lib. 1., diss. 4., cap. 2., pag. 269.

Dupaquier *de Sacram. Pœnit. disp. 5., qu. 4., concl. 2.*

A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 55., n. 6.*

Mastrius *in Tb. Mor. de Pœn. Sacram. disp. 21., qu. 7., art. 1.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Pœnit.*

cap. 5., art. 8., prop. 3., pag. 172.

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 38., n. 69.*

Viguer *in Inst. ad Christian. Theol. c. 16., §. 4., vers. 17., p. 576.*

De Grassis *in Decis. Aur. lib. 1., cap. 9., n. 6.*

C A N O N I X.

I. Si quis dixerit, Absolutionem Sacramentalem Sacerdotis, non esse actum judiciale, sed nudum ministerium pronuntiandi, & declarandi remissa esse peccata confitentis; modò tantum credat, se esse absolutum;

Belomb. *de Sacram. cap. 8., art. 4., pag. 390.*

Billuart *de Poenit. diff. 1., art. 3., pag. 54.*

Clericat. *eod. tract. decis. 19., n. 54.*

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 3., pag. 33.*

Droit *de Re Sacram. lib. 1., cap. 3., sect. 1., §. 1., pag. 93.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 18., §. 3., pag. 282.*

Fagnan. *in Cap. Quàm plantare de Privileg. n. 12.*

Fulcus *de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 34.*

Gonet. *de Poenit. disp. 12., art. 3., pag. 458.*

Gotti *eod. tract. qu. 8., dub. 1., §. 2., pag. 355.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. cap. 3., pag. 61., & pag. 74.*

Mezger *de Poenit. disp. 43., art. 1., §. 1., pag. 385.*

Monacel. *in Form. Leg. For. Eccl. to. 2., form. 2., tit. 16., n. 14.*

Natal. Alex. *in Tb. Dog., & Mor. lib. 2. de Sacram. Poenit. cap. 7., art. 11., prop. unic., pag. 285.*

Tournely *de Sacram. Poenit. art. 2., pag. 44.*

Vitasse *de Poenit. qu. 1., art. 3., assert. 4., pag. 14.*

II. aut Sacerdos non seriò, sed joco absolvat; * aut dixerit; non requiri Confessionem penitentis, ut Sacerdos ipsam absolvere possit, anathema sit.

* A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 40., n. 4.*

* Lambertin. *de Synod. Dioec. lib. 7., cap. 4., n. 4.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 13., conclus. 3., pag. 49.*

C A N O N X.

I. Si quis dixerit, Sacerdotes, qui in peccato mortali sunt, potestatem ligandi, & solvendi non habere;

Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 9., pag. 169.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 20., §. 1., pag. 280.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 18., n. 6.*

A' S. Gregorio *in Univ. Tract. c. 39., & c. 49. utrobique n. 1.*

Sabinus *in Luc. Mor. tract. 66. de Ministr. Sacram. Poen. sub n. 12.*

II. aut, non solos Sacerdotes esse ministros Absolutionis,

Concin. *de Poenit. lib. 2., diff. 2., cap. 1., pag. 530.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 4., n. 164.*

Dupasquier *de Sacram. Poenit. disp. 8., qu. 1., concl. 1.*

Genet. *in Theol. Mor. to. 4. eod. tract. cap. 8.*

Gonet. *de Poenit. disp. 9., art. 1., pag. 413.*

Layman *in Tb. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 10., n. 1.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 29., pag. 84.*

Mezger

Mezger de Poenit. disp. 49., art. 1., §. 1., pag. 440.

Simonet. de Poenit. disp. 9., art. 1., pag. 419.

Tournely eod. tract. qu. 10., art. 1., pag. 343.

Valentia in 3. par. disp. 7., qu. 10., punct. 1., pag. 1439.

De Grassis in Decis. Aur. lib. 1., cap. 17., n. 2.

Rota decis. 315., n. 9. coram Rozas.

III. sed omnibus, & singulis Christi fidelibus esse dictum: Quo-

Mart. 16. & 18.

cumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in Cae-

lo; & quicumque solveritis super terram, erunt soluta &

Joh. 20.

in Caelo. Et: Quorum remiseritis peccata, remittuntur

eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: quorum ver-

borum virtute quilibet absolvere possit peccata, publica

quidem per correptionem duntaxat, si correptus acquie-

verit; secreta verò per spontaneam Confessionem, anathema sit.

Billuart de Poenit. disp. 6., art. 1., pag. 292.

Æstius in 4. Sent. dist. 20., §. 2., p. 285., §. dist. 17., §. 1., p. 254.

Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 4., n. 1.

Lambertin. de Synod. Dioec. lib. 7., cap. 15., n. 3.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Poenit. cap. 5.,

art. 8., propos. 1., pag. 168.

C A N O N X I.

Si quis dixerit, Episcopos non habere jus reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque ideo casuum reservationem non prohibere, quò minus Sacerdos à reservatis verè absolvat, anathema sit.

Supra c. 7. & 8.
Episc. de 9. tit.
in 6. & de cetero
& c. De monial.
de 10. excom.
cum sim.

Antoin. de Poenit. cap. 3., art. 2., pag. 611.

Antonel. de Regim. Eccles. lib. 8., cap. 1., n. 1.

Boyvin de Sacram. cap. 7. de Confess. qu. 16., p. 129.

Colet in Instit. Theol. to. 5. de Poenit. cap. 9., p. 178. 290.

Habert. in Th. Dogm., & Mor. to. 6. de Poenit. c. 7., p. 129

Lauræa in Epit. Can. verb. Casus reservati.

Mezger de Poenit. disp. 49., art. 2., §. 1., pag. 444.

Pignatell. in Consult. Can. to. 10., cons. 163., n. 10.

Sabinus in Luc. Mor. tract. 67. de Reservat. Cas. n. 59.

Simonet. de Poenit. disp. 9., art. 5., pag. 427.

De Grassis in Decis. Aur. lib. 1., cap. 13., n. 71.

C A N O N X I I.

I. Si quis dixerit, totam poenam simul cum culpa remitti semper à Deo,

Sup c. 8. de Poen.

Droit de Re Sacram. lib. 6., qu. 6., cap. 1., §. 1., p. 124.

Æstius in 4. Sent. dist. 15., §. 7., pag. 206.

Gonet. de Panit. disp. 13., art. 1., pag. 447.

Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Poen. c. 10., §. 4. p. 354

Labar de Poenit. disp. 2., dub. 9., pag. 288.

Mezger de Poenit. disp. 38., art. 5., pag. 351.

- II. Satisfactionemque pœnitentium non esse aliam ; quàm fidem, qua apprehendunt, Christum pro eis satisfecisse, anathema sit.

Clericat. *de Sacram. Pœnit. decif. 3., n. 6., & dec. 4., n. 4. in fin.*

Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 53., pag. 154.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Sacram. Pœnit. cap. 6., art. 2., prop. 3., pag. 237.*

C A N O N X I I I.

- I. Si quis dixerit, pro peccatis, quoad pœnam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri pœnis ab eo influctis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote injunctis,
Bontemp. *in Fasc. Fl. Mor. tract. 10. tit. 13., n. 106., vers. Examinentur.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 24., pag. 230.*

Gonet. *de Pœnit. disp. 13., art. 1., pag. 447.*

Gotti *cod. tract. qu. 9., dub. 1., §. 1., pag. 341.*

Habert. *in Th. Dog. & Mor. to. 6. de Pœn. c. 10., §. 4., p. 328.*

Mezger *de Pœnit. disp. 48., art. 1., §. 1., pag. 434.*

Vitalis *in Tract. Theol. de Satisfact. art. 1., assert. 3., pag. 317.*

- II. sed neque sponte susceptis, ut jejuniis, orationibus elemosynis, vel aliis etiam pietatis operibus ; atque ideò optimam pœnitentiam esse tantum novam vitam, anathema sit.
Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Pœnit. c. 7., pag. 214.*
Merbes. *de Sacram. diff. 4., qu. 53., pag. 154., & qu. 7., p. 186.*
Natal. Alex. *in Theol. Dog., & Mor. lib. 11. de Pœnit. c. 6., art. 2., prop. 3., pag. 237.*

C A N O N X I V.

- Supra c. 8. Si quis dixerit, Satisfactiones, quibus pœniteres per Christum JESUM peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obsecrantes, anathema sit.

Droit *de Re Sacram. lib. 6., cap. 1., §. 11., pag. 124.*

Æstius *in 4. Sent. dist. 15., §. 11., pag. 212.*

Laurea *in Epit. Can. verb. Satisfactio.*

Natal. Alex. *in Th. Dogm., & Mor. lib. 11. de Pœnit. c. 6., art. 2., prop. 3., pag. 237.*

C A N O N X V.

- I. Si quis dixerit, Claves Ecclesiæ esse datas tantum ad solvendum, non etiam ad ligandum ; & propterea Sacerdotes, dum imponunt pœnas contentibus, agere contra finem clavium, & contra institutionem Christi:

Antoin. *de Pœnit. cap. 1., art. 3., pag. 516.*

Bontemp. *in Fascic. Fl. Mor. de Sacram. Pœnit. tract. 10., tit. 13.*

Canus

- Canus in *Relect. eod. tract. part. 6. prop. finem*
 Colet in *Instit. Tb. to. 5. de Poenit. cap. 7., pag. 211.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 6., qu. 6., cap. 1., §. 1., pag. 124.*
 Æltius in *4. Sent. disp. 18., §. 5., pag. 265.*
 Layman in *Tb. Mor. lib. 5., tract. 6., cap. 15., n. 6.*
 Simonet. de *Poenit. disp. 7., art. 4., resp. 1., pag. 382.*
 Valentia in *3. par. disp. 7., qu. 14., punct. 4., pag. 1516.*
 II. & fictionem esse, quod, virtute Clavium, sublata poena
 æterna, poena temporalis plerumque exsolvenda remaneat,
 anathema sit.
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 14., n. 4.*
 Gotti in *Theol. tract. de Poenit. qu. 3., dub. 1., §. 2., pag. 247.*

De Sacramento Extremæ Unctionis.

C A N O N I.

Si quis dixerit, Extremam Unctionem non esse verè,
 & propriè Sacramentum, à Christo Domino nostro insti-
 tutum, & à beato Jacobo Apostolo promulgatum; sed ri-
 tum tantum acceptum à Patribus, aut figmentum huma-
 num, anathema sit.

Supra de hoc Sa-
 cramento, in prin-
 & cap. 1.
 Marc. 6. Jac. 5.

- Bonaccin. *disp. 6. de Sacram. Extr. Unct. qu. unic., punct. 1.,*
prop. 2., pag. 211.
 Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tit. cap. 1., pag. 382.*
 Danieli in *Instit. Can. lib. 2., tit. 7., n. 2., pag. 377.*
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio n. 3., pag. 244.*
 Gotti in *Tb. to. 15. in tract. de Extr. Unct. qu. 1., dub. 1., §. 1., p. 3.*
 Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 1., p. 532.*
 Isambert. *to. 7. in 3. par. S. Thomæ de Extr. Unct. disp. 1., ar. 1., p. 351*
 Juvenin de *Sacram. differ. 7., qu. 5., pag. 505.*
 Natal. Alex. in *Tb. Dog., & Mor. lib. 2. in tract. de Sacram. Extr.*
Unct. cap. 1., art. 1., prop. unic., pag. 712.
 Reiffensuel in *Tb. Mor. tract. 14., dist. 11., qu. 1., n. 2.*
 Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 7., cap. 1., n. 15.*

C A N O N II.

Si quis dixerit, sacram infirmorum Unctionem non
 conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleviare in-
 firmos; sed jam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia
 curationum, anathema sit.

Supra c. 2 de hoc
 Sacramento.

- Berti de *Theol. Discipl. lib. 35., cap. 10., pag. 304.*
 Colet in *Instit. Tb. to. 5. de Extr. Unct. cap. 1., pag. 382.*
 Ægyd. Coninch. *eod. tract. disp. 19., dub. 5., pag. 653.*
 Æltius in *4. Sent. disp. 23., §. 4., pag. 4.*
 Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 2., n. 25.*
 Genet. de *Extr. Unct. disp. 2., art. 1., §. 3., pag. 473.*

De Marinis

Paullus à Lugduno *to. 6. Tb. diff. 5. de Extr. Unct. c. 4.*, p. 452.
De Marinis *to. 2. in 3. par. de Sacram. Extr. Unct. ar. 9. c. 1.*, p. 561.
Nat. Alex. in *Tb. Dog.*, & *Mor. lib. 2. de Sacram. Extr. Unct.*, p. 718.
Valentia in *3. par. disp. 9. eod. tract. qu. 1.*, punct. 3., pag. 1630.
De Graffis in *Decis. Aur. par. 2.*, lib. 1., cap. 8., n. 8.

C A N O N I I I.

Sup. cult. Conc.
Cabilon. c. 48.

Jac. 5.

Si quis dixerit, Extremæ Unctionis ritum, & usum, quem observat Sancta Romana Ecclesia, repugnare sententiae beati Jacobi Apostoli, ideoque cum mutandum, posseque à Christianis, absque peccato, contemni, anathema sit. Droen de *Re Sacram. lib. 7.*, qu. 1., cap. 1., pag. 181.
Gibert. in *Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 8.*, sect. 2., n. 10., p. 380.
Habert. in *Theol. Dogm.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 1.*, pag. 532., & cap. 2., pag. 552.

Lauræa in *Epir. Can. verb. Extrema Unctio.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3.*, n. 4., pag. 147.

Tournely de *Sacram. Extr. Unct. qu. 1.*, art. 2., concl. 2., pag. 409.

C A N O N I V.

I. Si quis dixerit, Presbyteros Ecclesie, quos Beatus Jacobus adducendos esse ad infirmum inungendum hortatur, non esse Sacerdotes ab Episcopo ordinatos, sed ætate seniores in quavis communitate,

Berti de *Theol. Discipl. lib. 5.*, cap. 8., prop. 1., pag. 286.

Clericat. de *Extrem. Unct. decis. 69.*, n. 10.

Colet in *Instit. Theol. to. 5. eod. tract. cap. 2.*, pag. 395.

Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Extrema Unctio n. 22.*, pag. 246.

Habert. in *Tb. Dog.*, & *Mor. to. 6. de Extr. Unct. c. 4.*, pag. 555.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2.*, tit. 7., cap. 3., n. 2.

II. ob idque proprium Extremæ Unctionis Ministrum non esse solum Sacerdotem, anathema sit.

Antoin. in *Theol. Mor. de Extr. Unct. pag. 551.*

Bonaccin. de *Sacram. Extr. Unct. punct. 4.*, prop. unic., n. 1.

Dupalquier eod. tract. qu. 3., concl. 1.

Gibert. in *Jur. Can. to. 3.*, tit. 8. de *Sacram. Extr. Unct. sect. 2.*, n. 5., p. 66.

Isambert. to. 3. in 3. par. eod. tract. disp. 5., art. 1., pag. 376.

Lambertin. de *Synod. Dioc. lib. 7.*, cap. 10., n. 1.

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 46. de Extr. Unct. n. 23.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

P R O Æ M I U M.

Episcoporum munus est, subdices, præsertim ad unitatem curam constitutor, ad sanctum officium.

Sic præfatur fert Conc. IX. Tolos. Sup. tell. 6. de resot. c. 3.

Quum propriè Episcoporum munus sit subditorum omnium vitia redarguere; hoc illis præcipue cavendum erit, ne Clerici, præsertim ad animarum curam constituti, criminosi sint, neve inhonestam vitam, ipsis convenientibus,

niventibus, dueant; nam si eos pravis, & corruptis moribus esse permittant, quo pacto laicos de ipsorum vitiis redarguent, qui uno ab eis sermone convinci possent, quòd Clericos ipsis patiantur esse deteriores? qua etiam libertate Laicos corripere poterunt Sacerdotes, quàm tacitè sibi ipsi respondeant, eadem se admisisse, quæ corripiunt? Monebunt propterea Episcopi suos Clericos, in quocumque ordine fuerint, ut conversatione, sermone, & scientia, commisso sibi Dei populo præcant; memores ejus, quod scriptum est; Sancti estote, quia & ego sanctus sum. Et juxta Apostoli vocem: Nemini dent ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium eorum; sed in omnibus exhibeant se, sicut ministros Dei: ne illud Prophetæ dictum impleatur in eis: Sacerdotes Dei contaminant sancta, & reprobant legem. Ut autem ipsi Episcopi id liberius exequi, ac quæquam pretextu desuper impediri nequeant; eadem Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legato, & Nunciis, hos, qui sequuntur, Canones statuendos, & decernendos duxit.

CAPUT I.

QUUM honestius, ac tutius sit subiecto, debitam Præpositis obedientiam impendendo, in inferiori ministerio deservire, quàm cum Præpositorum scandalo graduum altiorum appetere dignitatem; ei, cui ascensus ad sacros Ordines à suo Præbato, ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen, quomodolibet, etiam extrajudicialiter, fuerit interdictus: aut qui à suis Ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus ecclesiasticis fuerit suspensus; nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores ordines, gradus, & dignitates, sive honores, restitutio suffragetur.

Clericat. de Benef. discord. 80., n. 3.

Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 3., §. 2., pag. 262.

Gibert. in Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 1.

Hallier de Sacr. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 2., art. 1. sub n. 9. lit. C.

Lambertin. de Synod. Diac. lib. 12., cap. 8., n. 3. cum seqq.

Lauræa in Epit. Can. verb. Prælati, qui sint instituendi.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 23.

Monacel. in Form. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 13., form. 3., n. 29.

Pignatell. in Consult. Can. to. 1., cons. 343., n. 1.

Purging in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1. sub n. 17., vers. Atque Pitonæ

1. Cor. 9. c. Quid autem. k. q. 1.

e. ult. 35 Dist. 1. c. una tantum. 26. Dist. c. Sicut ii § Necesse. pal. 45. Dist. c. In Sacerdotibus. 61. Dist. & c. Proposuit. 81. Dist. Levit. 11. 1. Pet. 1. Sess. 22. c. 1. de refor. Levit. 19. 1. Cor. 6. in prin.

Ezech. 22. Sophon. 3.

Si prohiberi ascendere ad Ordines, ascendant, si intrinsecus, si suspensi, puniantur.

Piton. *de Controv. Patron.* to. 1., *alleg.* 40., n. 44.
 Vener. in *Exam. Episcop.* lib. 2., *cap.* 18., n. 4.
 S. C. C. in *Capitana* 16. Decemb. 1730. *impress. in Thesaur.*
Resol. to. 5. p. 81., & in *Amerina Functionum* 3. Decemb. 1757.

CAPUT II.

I.
 Si Episcopus quoscumque Ordines contrahere sibi non subleto, etiam familiaris, sine expressis proprii Prælati consensu, utique decreta pœne subjovent.
 Infra cap. 8. Supra scilicet 6. de refo.

ET quoniam nonnulli Episcopi Ecclesiarum, quæ in partibus infidelium consistunt, clero carentes, & populo Christiano, quum ferè vagabundi sint, & permanentem sedem non habeant, non quæ JESU Christi, sed alienas oves, inscio proprio Pastore, quærentes, dum per hanc Sanctam Synodum se Pontificalia officia in alterius diocesi, nisi de loci Ordinarii expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subjectas tantum, exercere prohibitos vident, in legis fraudem, & contemptum, quasi Episcopalem Cathedram in loco nullius diocesis sua temeritate eligunt, & quoscumque ad se venientes, etiam si suorum Episcoporum, seu Prælatorum litteras commendatitias non habeant, clericali charactere insignire & ad sacros etiam presbyteratus Ordines promovere præsumunt: quo plerumque fit, ut minus idonei, & rudes, ac ignari, & qui à suo Episcopo tamquam inhabiles, & indigni rejecti fuerunt, ordinati, nec divina Officia peragere, nec ecclesiastica Sacramenta rectè valeant ministrare: Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, etiam si in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo monasterio cujusvis Ordinis refederint, aut moram traxerint, vigore cujusvis privilegii sibi de promovendo quoscumque ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis continuæ commensalitatibus suæ, Alterius *de Censur.* to. 2. *disp.* 9., *cap.* 6. *sub lit.* E., *pag.* 157. Andreuc. *de Episcop. Titul.* par. 1., *cap.* 1., n. 3. Barbof. *de Offic.* & *Pot. Episc.* par. 2., *alleg.* 5., n. 17. Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 9., *cap.* 9., n. 6. Capon. in *Discept. For.* to. 2., *discept.* 108., n. 26. Pax Jordan in *Elucubr.* to. 1., *lib.* 3., *tit.* 6., n. 177. Piafec. in *Prax. Episc.* par. 1., *cap.* 1., n. 16. Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 1., *tit.* 11., §. 4., n. 103. Vener. in *Exam. Episc.* lib. 1., *cap.* 12., n. 28. Ugolin. *de Offic.* & *Pot. Episc.* *cap.* 26., §. 4. *sub n.* 1. Vulp. in *Prax. For. Eccl.* *cap.* 7., n. 18.

II.
 absque sui proprii Prælati expresso consensu, aut litteris dimissoriis, ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam tonsuram promovere, seu ordinare valeat.

Frances

Supra scilicet 6. c. 3.
 de ref. inf. scilicet
 21. c. 3. 2. & 10
 de refo. Cong.

Frances *de Ecclef. Catbed. cap. 32., n. 32.*
 Gavant. *in Manual. Episc. n. 61. verb. Ordo in genere*
 Leo *in Thes. For. Ecclef. par. 1. c. 4. n. 24., § par. 3. c. 8. n. 16. § 26*
 Majol. *de Irregular. lib. 4., cap. 2., n. 9.*
 Pastor *de Benef. Ecclef. lib. 3., tit. 42., n. 37.*
 Petra *ad Constit. Apost. to. 1., pag. 305., n. 23.*
 Ricciol. *in Lucubr. Ecclef. lib. 2., cap. 10., n. 4.*
 Thesaur. *de Pæn. Ecclef. par. 2., verb. Ordines, cap. 18.*
 Thomassin. *de Ket., § Nov. Ecclef. Discip. par. 1., lib. 1. c. 27. sub n. 6.*
 Ventrigl. *in Prax. Ecclef. to. 1. adnot. 23., §. 2. n. 32.*

- III. Contrafaciens ab exercitio Pontificalium per annum;
 Alterius *de Censur. to. 2., disp. 9., cap. 6., lit. C., pag. 154.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 25.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pæn. Ecclef. par. 2., verb. Ordines collati, cap. 18., n. 7.*
 Habert. *in Theol. Dog., § Mor. to. 7. de Ordin., pag. 223.*
 Leo *in Thesaur. For. Ecclef. par. 1., cap. 4., n. 23.*
 Romaguer *ad Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 2., cap. 5., n. 27.*
- IV. taliter verò promoti ab exequutione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso jure sint suspensi.
 Antonel. *de Regim. Ecclef. lib. 2., cap. 11., n. 2.*
 Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 595., n. 45.*
 Laurza *in Epit. Can. verb. Episcopus quoad Ordinationes.*
 Petra *ad Constit. Apost. to. 5., pag. 284., n. 11.*
 Piafec. *in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 46.*
 Zerol. *cod. tit. par. 2., verb. Dimissorix, vers. Primò.*
 Panimol. *Decis. 4., adnot. 2., n. 1.*
 Rota *in Sanctæ Severinæ Pensionis 7. Junii 1751. §. 6. coram Emin. Caprara.*

C A P U T III.

E piscopus quoscumque suos Clericos, præsertim in sacris constitutos, absque suo præcedenti examine, & commendatitijs litteris, quacumque autoritate promotos, licet tamquam habiles ab eo, à quo ordinati sunt, probatos, quos tamen ad divina officia celebranda, seu ecclesiastica Sacramenta ministranda minus idoneos, & capaces repererit, à susceptorum Ordinum exercitio adtempus, de quo ei videbitur, suspendere, & illis, ne in Altari, aut aliquo Ordine ministrarent, interdicere possit.
 Alterius *de Censur. to. 2., disp. 9. cap. 6., §. Quamvis p. 158.*
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Ordo in genere n. 44.*
 Genuens. *in Prax. cap. 109., n. 4.*

X

Laurza

Episcopus suos Clericos ab alio melle promotus suspendere potest, si minus idoneos repererit.

Supra c. prox. & infra Sess. 23. de refor. cap. 8.

Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopi jurisdictionis*, pag. 310.
 Leo in *Theaur. For. Eccles. par. 3., cap. 8., n. 28.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 50., n. 33.*
 Squillant de *Oblig., & Privileg. Episc. par. 3., cap. 1., n. 23.*
 Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 26., §. 18., n. 3.*

Nullus Clericus
 exco-muni-catur a
 coe-les-tia Epi-scopi,
 etiam extra
 sessionem.

CAPUT IV.

I. Omnes Ecclesiarum Prælati, qui ad corrigendos subditorum excessus diligenter intendere debent, & quibus nullus Clericus per hujus Sanctæ Synodi statuta, cujusvis privilegii prætextu, tutus censetur, quominus iuxta canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi possit: Cirin. in *Nex. Eccles. Jurisd. cap. 6., n. 190.*

Supra c. 1. & seq.
 6. de refo. c. 3.
 c. Irretractabili
 in prin. de Off
 Ordin.

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 15., n. 2.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 63.*
 Scoppa in *Observ. ad Decis. Gratian. 188., n. 28.*
 Ventrigl. in *Prax. par. 2., adnot. 24., §. 1., n. 22.*

II. si in Ecclesiis suis * recederint, quoscunque seculares Clericos, qualitercumque exemptos, qui alias suæ jurisdictioni subessent, de eorum excessibus, criminibus, & delictis, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, tamquam ad hoc Apostolicæ Sedis delegati, corrigendi, & castigandi facultatem habeant:

Barbof. de *Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 74., n. 4.*
 Crespi de *Waldaura Observ. 53., n. 10., & 13.*
 Fagnan. in *Cap. Ex parte, quod est secundum, n. 12.*
 Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 20., n. 30.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Exempti n. 10.*
 Lezana *Consult. Mor. to. 4., consul. 45., n. 61.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 25., n. 43.*
 Marant. in *Controuv. Jur. par. 3., resp. 80., n. 32.*

* Rota *Decis. 254. n. 6. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.*
Auximana Manutentionis 5. Maii 1745. §. 17. cor. Eminent.
Elephantutio.

III. In altera super Bono Jure 28. Aprilis 1749. §. 23. cor. Clemente. quibuscumque exemptionibus, declarationibus, consuetudinibus, sententiis, juramentis, concordiiis, quæ suos tantum obligent auctores, ipsis Clericis, ac eorum consanguineis, cappellanis, familiaribus, procuratoribus, & aliis quibuscumque, ipsorum exemptorum contemplatione, & intuitu, minime suffragantibus.

Supra Sess. 6. c. 4
 de refo. & visit.
 Sess. 24. de refo.
 c. 5.

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 20., n. 30.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopi jurisdictionis.*
 Marant. in *Controuv. Jur. par. 2., resp. 9., n. 58., & seq.*
 Piton. de *Controuv. Patron. to. 1., alleg. 41. sub n. 16.*

CA.

CAPUT V.

103

IN REFORMA-
TIONE.

Conservatorum
jurisdictionis senten-
tias conclusa-
tur.

cap. de l. i. n. 60
od. deleg.

- I.** **I**nsuper, quàm nonnulli, qui sub prætextu, quòd super bonis, & rebus, ac juribus suis diversæ eis injuriæ, ac molestiæ inferantur, certos judices per litteras Conservatorias deputari obtinent, qui illos à molestiis, & injuriis hujusmodi tueantur, ac defendant, & in possessione, seu quasi bonorum, rerum, ac jurium suorum manuteneant, & conservent, neque super illis eos molestari permittant, ejusmodi litteras in plerisque contra concedentis mentem in reprobum sensum detorqueant:
- Fuscus de Visi. lib. 2., cap. 23., n. 1.*
Lezana Consult. Moral. 40., n. 77.
Matthæus. de Offic. Cur. Eccles. cap. 15. sub n. 1., vers. Alii.
Pignatel. in Consult. Can. to. 3., conf. 1., n. 2.
Sbroz de Vicar. Episc. lib. 1., cap. 27., n. 1.
Rota Decis. 239. coram Ubaldo.
- II.** iccirco nemini omnino, cujuscumque dignitatis, & conditionis sit, etiamsi Capitulum fuerit, Conservatoris litterarum, cum quibuscumque clausulis, aut decretis, & quorumcumque judicum deputatione, quocumque etiam alio prætextu, aut colore concessæ, suffragentur ad hoc, ut coram suo Episcopo, sive alio Superiore Ordinario, in criminalibus, & mixtis causis accusari, & conveniri, ac contra eum inquiri, & procedi non possit; aut quò minus, si qua jura ei ex cessione competierint, super illis liberè valeat apud judicem ordinarium conveniri.
- Barbos. de Offic., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 101., n. 17.*
Fagnan. in Cap. Tuarum de Privileg. n. 37.
Gavant. in Manual. Episc. verb. Conservatores, n. 1.
Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 6., n. 5.
- III.** In civilibus etiam causis, si ipse actor extiterit, aliquem ei apud suos Conservatores judices in judicium trahere minimè liceat.
- Forti de Judice Conservator. art. 3., n. 22.*
Gavant. in Manual. Episc. verb. Conservatores, n. 2.
Ventrigl. in Prax. Eccles. par. 1., adnot. 27.
- IV.** Quòd si in iis causis, in quibus ipse reus fuerit, contigerit, ut electus ab eo Conservator ab actore suspectus esse dicatur:
- V.** aut si qua inter ipsos Judices, Conservatorem, & Ordinarium, controversia super competentia jurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per arbitros in forma juris electos, super suspitione, aut jurisdictionis competentia fuerit judicatum.

- Antonel. *de Regim. Eccles. lib. 7., cap. 2., n. 9.*
- VI. Familiaribus verò ejus, qui hujusmodi litteris Conservatoris rueri se solent, nihil illæ profint, præterquam duobus dumtaxat; si tamen illi propriis ejus sumptibus vixerint. Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 23., n. 6.*
- Lauræa *in Epit. Can. verb. Litteræ Conservatoris.*
- VII. Nemo etiam similibus litterarum beneficio ultra quinquennium gaudere possit. Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 25.* Matthæuc. *in Official. Cur. Eccl. cap. 15., n. 9.* Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 13., n. 119.*
- VIII. Non liceat quoque Conservatoribus iudicibus ullum habere tribunal erectum. Lauræa *in Epit. Can. verb. Iudices Conservatores.* Leo *in Thesaur. For. Eccles. par. 2., cap. 3., n. 102.* Nicolius *par. 2. Lucubr. lib. 1., tit. 29., §. 8.* Pignatel. *in Consult. Can. to. 2., cons. 25., n. 1., §. 4.*
- IX. In causis verò mercedum, aut miserabilium personarum; hujus Sanctæ Synodi super hoc decretum in suo robore permaneat. Barbof. *de Offic., §. Poteft. Episc. par. 3., alleg. 105., n. 21.* Lezana *Consult. Moral. 45., n. 60., to. 4.* Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 25., n. 54.* Pasqualig. *Qu. Moral. Can. 135., n. 1.* Piasce. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 42.* Thomassin. *in Vet., §. Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 3., cap. 40., n. 6.* Rota *in recent. Decis. 285., n. 12., par. 15.*
- X. Universitates autem generales, ac Collegia Doctorum, seu scholarium; & regularia loca, nec non hospitalia actu hospitalitatem servantia, ac Universitatum, Collegiorum, locorum, & hospitalium hujusmodi personæ in præsentî Canone minimè comprehensæ, sed exemptæ omnino sint, & esse intelligantur. Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 58.* Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 12., n. 8.* Rota *in rec. decis. 49., n. 16., par. 7.* Etiam Ubaldo *Decis. 239., n. 5.*

*Paro decretum
in Clericis, aut
in sacris consue-
tudinibus, aut beneficia
prebendis Ordinis
in suo conservan-
do, et in conser-
vando.*

*et in Clericis, aut
in sacris consue-
tudinibus, aut
beneficiis.*

CAPUT VI.

- I. Quia verò, etsi habitus non facit monachum; Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1. de Discipl. Cleric. §. 15., n. 10.* Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 4., n. 6.*

Fuscus

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 14., n. 27.*

Pax Jordan *in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 37., n. 2.*

Ricciul. *de Jur. Patron. extra Eccl. gregr. exist. cap. 8., n. 2.*

Sperel. *Desis. 16., n. 3., to. 1.*

- II. oportet tamen Clericos vestes proprio congruentes ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci morum honestatem intrinsecam ostendant;

Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. cap. 4., n. 2.*

Carol. de Grassi. *de Effect. Cleric. in prelud. n. 277.*

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 1., c. 2., n. 40.*

Zerol. *in Prax. Episc. par. 1., verb. Clericus, vers. Ad decimumquartum.*

- III. tanta autem hodie aliquorum inolevit temeritas, religionisque contemptus, ut propriam dignitatem, & honorem clericalem parvi pendentes, vestes etiam publicè deferant laicales, pedes in diversis ponentes, unum in divinis, alterum in carnalibus:

Habert. *in Theol. Dog., & Mor. de Sacram. Ord. to. 7. pag. 148.*

Pax Jordan *in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 37., n. 2.*

- IV. propterea omnes Ecclesiasticæ personæ, quantumcumque exemptæ, quæ aut in sacris fuerint, aut dignitates, personatus, officia, aut beneficia qualiacumque ecclesiastica obtinuerint, si posteaquam ab Episcopo suo, etiam per editum publicum, moniti fuerint, honestum habitum clericalem, illorum ordini, ac dignitati congruentem, & juxta ipsius Episcopi ordinationem, & mandatum, non detulerint, per suspensionem ab Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus, redditibus, & proventibus ipsorum beneficiorum; nec non, si semel correpti, denuò in hoc deliquerint, etiam per privationem officiorum, & beneficiorum hujusmodi coerceri possint, & debeant, Constitutionem Clementis V., in Concilio Viennensi editam, quæ incipit *Quoniam*, innovando, & ampliando.

Alterius *de Censur. to. 2. disp. 12. c. 1. list. E pag. 207.*

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 8. cap. 1. n. 5.*

Barbos. *de Offic. & Potest. Episc. part. 2., allegat. 9. n. 12.*

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 248. n. 5.*

Cucchier. *in Instit. Major. lib. 3. tit. 10. n. 9.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3. tit. 1. n. 8.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Clericatus n. 2.*

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. cap. 3., verb. Habitum sub vers. Nota.*

De Gonterius *in Concil. Provin. Avenion. tit. 35., cap. 1., p. 152*

Laurza *in Epit. Can. verb. Clerici quoad habitum, & tonsuram.*

Zerol. *in Prax. Episc. verb. Assallini, vers. Hinc in fin. par. 1. CA.*

Cons. VIII. Man-
iscon. c. 3. c. ul.
Dist. 14. Vide
constit. Xixti V.
Can. sacrosan-
ctam, & Pas-
salut. 1589.
21. q. 4. per to-
tam Conc. Con-
stancia vit. scilicet 43
de vit. & hon.
Cler.

Clem. Quoniam
De vit. & honest.
Cleric.

CAPUT VII.

Voluntarius homicida nunquam, casualiter quomodo ordinandi I.

Exodi 21. c. 1. de homic.

QUUM etiam qui per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab Altari avelli debeat; qui sua voluntate homicidium perpetraverit;

Bellet. *disquisit. cleric. part. 1. de Discipl. Cleric. §. 5. n. 1.*

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 15. n. 37.*

Majol. *de Irregul. lib. 5., cap. 48., n. 1., & sub. n. 11. in fin.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 8. n. 1.*

Valenzuel. *Consil. 128. n. 1., to. 2.*

Rota *in Comen. Benefic. 4. Februar. 1737. §. 5. coram Emin. Buffio.*

II. etiamsi crimen id nec ordine judiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad Sacros Ordines promoveri possit;

Lauræa *in Epitom. Canon. verb. Occidentium pœnz.*

Ugolin. *de Offic. & Potest. Episc. cap. 57. n. 6.*

nec illi aliqua ecclesiastica beneficia, etiamsi curam non habeant animarum, conferre liceat; sed omni Ordine, ac beneficio, & officio ecclesiastico perpetuo careat:

Chocchier. *de Permut. Benef. par. 1., cap. 33. sub n. 6.*

Droit *de Re Sacramen. lib. 8., qu. 9. cap. 1. §. 3. pag. 303.*

Girald. *ad Theol. de Pœn. Eccl. part. 2., cap. 1. verb. Homicidium, vers. Item, pag. 204.*

Vener. *in Exam. Episcop. lib. 2. cap. 24. sub. n. 24.*

IV. si verò homicidium non ex proposito, sed casu, vel vim vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum narretur, quam ob causam etiam ad sacrorum Ordinum, & Altaris ministerium, & beneficia quæcumque, ac dignitates jure quodammodo dispensatio debeat;

Droit *de Re Sacram. lib. 8. qu. 9. cap. 1., §. 1., pag. 292.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Irregularitas, n. 120.*

Habert. *in Theol. Dogm. & Mor. to. 4., cap. 9., §. 3. de Just. & Restit. pag. 203.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9. n. 31.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl. par. 2., lib. 1., cap. 75., n. 9. vers. Primus.*

S. C. C. *in Aversana Irregularitatis. 2. Augusti 1755.*

V. committatur loci Ordinario, aut ex causa Metropolitano, seu viciniore Episcopo;

Campanil. *in Divers. Jur. Can. c. 23. n. 66., & n. 84., 129. & 132.*

Daniel *de Nobil. to. 2., disput. 69., n. 20.*

Majol. *de Irregul. lib. 5., cap. 48. sub n. 6., vers. Sexta.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl. de Benef. part. 2. lib. 1., cap. 61. n. 15.*

VI. qui non nisi causa cognita, & probatis precibus, ac narratis, nec aliter, dispensare possit:

Antonel.

Excedit illud in abort. procur. Bul. Xist. V. Egrætar. 1538., quam ad fact. anim. restrin. Greg. XIV. Bul. Seder. Ap. 1501.

III. e. Inquisitionis de accus. & cap. Quom non ab homine de jud.

IV. e. Studentis. Dili & c. Significasti de homic.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 8. sub n. 9.*
 Leo in *Tbesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9., n. 31.*
 Marant. in *Controv. Jur. to. 4., resp. 31., n. 48.*

C A P U T V I I I.

PRÆTEREA, quia nonnulli, quorum etiam aliqui veri sunt Pastores, ac proprias oves habent, alienis etiam ovibus præesse quærunt, & ita alienis subditis quandoque intendunt, ut suorum curam negligant; quicumque, etiam Episcopali præditus dignitate, qui alienos subditos puniendi privilegium habuerit, contra Clericos sibi non subiectos, præsertim in sacris constitutos, quorumcumque etiam atrocium criminum reos, nisi cum proprii ipsorum Clericorum Episcopi, si apud Ecclesiam suam refederit, aut personæ ab ipso Episcopo deputandæ interventu nequaquam procedere debeat: aliàs processus, & inde sequuta quæcumque viribus omnino careant.

Lauræa in *Epir. Can. verb. Episcopi Jurisdicctio.*
 Ludovic. à Saravia *de Jurisd. Adjunctor. qu. 22., n. 4., § 35.*
 Vener. in *Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 25. cum seq.*

C A P U T I X.

ET, quia jure optimo distinctæ fuerunt Diœceses, & Parochiæ, ac unicuique gregi proprii attributi Pastores, & inferiorum Ecclesiarum Rectores, qui, suarum quisque ovium, curam habeant, ut ordo Ecclesiasticus non confundatur, aut una, & eadem Ecclesia duarum quodammodo diœcesum fiat, non sine gravi eorum incommodo, qui illi subditi fuerint; beneficia unius diœcesis, etiam si Parochiales Ecclesiæ, vicariæ perpetuæ, aut simplicia beneficia, seu præstimonialia, aut præstimonialia portiones fuerint, etiam ratione augendi cultum divinum, aut numerum beneficiorum, aut alia quacumque de causa, alterius Diœcesis beneficio, aut Monasterio, seu Collegio, vel Loco etiam pio perpetuo non uniantur; decretum hujus Sanctæ Synodi super hujusmodi unionibus in hoc declarando.

Barbol. *de Offic. § Potest. Episc. par. 3., alleg. 66., n. 28.*

Cocchier. *ad Regul. Cancell. gloss. 1., n. 19.*

Cresp. *de Waldaura Observ. 15., n. 315., par. 15.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 13.*

Fagnan. in *Cap. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 10.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Beneficiorum unio n. 2.*

Hojeda *de Incompatibil. par. 2., n. 6.*

Nulli alienus Clericus ex privilegio puniri liceat.
 Supra cap. 2. & Sess. 6. c. ult. de refor.

Conc. Maguntien. sub Arnulpho Imperatore c. 14., & 15.

Beneficia unius Diœcesimulæ de causa uniantur beneficiis alterius.
 A Dionysio Papa in can. Ecclesiæ 130. i. c. Pastoral. de his, quæ sunt a Præl. Con. I. Constantinop. c. 2. infra Sess. 14. de refor. cap. 13. in fin. & cap. 17.

Supra Sess. 7. c. 6. & 7. & infra Sess. 14. de refor. cap. 13. & 15.

Murga

- Murga de Benef. qu. 5., n. 3.
 Pignatcl. in Consult. Can. to. 4., conf. 3., n. 14.
 Pinsson. de Benef. cap. 3., §. 3., n. 5.
 Piton. in Discept. Eccl. to. 3., discept. 99., n. 34.
 Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 25.

Regularia bene-
 ficia Regulari-
 bus conferantur.

CAPUT X.

I. Regularia beneficia, in titulum Regularibus professis
 providendi consueta, quum per obitum, aut resigna-
 tionem, vel aliàs illa in titulum obtinentis vacare contigerit,
 Alvin. de Potest. Episc. cap. 6., pag. 73.
 Ansfald. Consil. 7., n. 5.

c. Cum de bene-
 ficio de preb. in
 6. & infra Scil.
 ult. c. 21 circa
 mod. de Regul. &
 Mon.

- Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 7., n. 14.
 Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 19.
 Ludovicus Belli Consil. 60., n. 2.
 Marant. in Controv. Jur. respons. 89., n. 14., par. 4.
 Rota Decis. 68., n. 5. coram Mantica.
 Corduben. Cappellanie 23. Januarii 1730., §. Sed alterum;
 coram Cardin. Aldobrando.
 Leodien. Canonizatus 6. Decembris 1747. cor. Reverendiss. Molino:
 S. C. C. in Herbipolen. Parochialis Ecclesia, & Primissarie
 21. Novembris, & 5. Decembris 1750.

- II. Religiosis tantum illius Ordinis,
 Cabassut. in Histor. Concilior. pag. 599., cap. 10.
 Capon. in Discept. Forens. to. 2., cap. 108., n. 69.
 Konig. in Jur. Canon. lib. 2., tit. 12., n. 91.
 Murga de Benef. qu. 3., n. 901.
 Pinsson de Benef. tit. de Divers. Benef. cap. 3., §. 30., n. 5:
 Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1.,
 lib. 3., cap. 22. sub n. 9.
 Zerol. in Prax. Episc. par. 1., verb. Beneficia, vers. Quinto:
 Rota in Valentina Vicaria 12. Februarii 1744., §. 27. cor.
 Emin. Crescentio.

- III. vel iis, qui habitum omnino suscipere, & professionem
 emittere teneantur,

Deut. 21. c. Cum
 causam de elict
 & cap. quodam
 de apoll. cap la-
 pova. 16. q. 7.

- Droit de Re Sacram. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 316.
 Konig. in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 16.
 Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., tit. 27., n. 20.
 Pignatcl. in Consult. Can. to. 9., consult. 77., n. 2.
 Squillant. de Privileg. Cleric. cap. 4. sub n. 63.
 Tondut. in Quæst., & Resol. Benef. par. 3., cap. 196., n. 2:
 Vener. in Exam. Episc. lib. 6., cap. 11., n. 10.
 Rota Decis. 418., n. 9., to. 1. cor. Emin. Caprara.

- IV. & non aliis, ne vestem lino, lanaque contextam induant,
 conferantur, Gonzalez

Gonzalez *ad Regul. VIII. Cancellar. gloss. 7., n. 4., & 5., & gloss. 8., n. 39., & 40.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Beneficia Sæcularia, & Regularia.*

Rota *in Colonien. Pastoratus 3. Junii 1744., §. 2., cor. Reverendiss. Molino.*

C A P U T X I.

- I. **Q**uia verò Regulares, de uno ad alium Ordinem translati, faciliè à suo Superiore licentiam standi extra Monasterium obtinere solent, ex quo vagandi, & apostatandi occasio tribuitur; nemo cujuscumque Ordinis Prælati, vel Superior vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere possit; nisi ut in Ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in claustrò perpetuò maneat;

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 1., n. 152.*

Fagnan. *in Cap. Recolentes de Stat. Monachor. n. 40,*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 44.*

Marant. *in Controv. Jur. resp. 52., n. 5., par. 4.*

Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 5. de Apostatis n. 1., pag. 466.*

Rota *Decis. 549., n. 11., to. 3. coram Cerro.*

- II. ac taliter translatus, etiamsi Canonorum Regularium fuerit, ad beneficia sæcularia, etiam curata, omninò incapax existat.

Capon. *Discept. Forens. to. 2., cap. 108., n. 77.*

Clericat. *de Regular. discord. 11., n. 14.*

Decian. *Consil. 2., n. 32.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 4. sub n. 62., vers. In Concilio Tridentino.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 15., n. 79.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Beneficiorum incapaces.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., consult. 44., n. 1.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., c. 22., n. 9.*

Rota *in Leodien. Canoniciatus 6. Decemb. 1747., §. 15. cor. Molino.*

S. C. C. *in Pistorien. Indulti 23. Februarii, & 18. Maii 1737.*

C A P U T X I I.

- I. **N**emo etiam cujusvis dignitatis Ecclesiasticæ, vel sæcularis, quacumque ratione, nisi Ecclesiam, beneficium, aut cappellam de novo fundaverit, & construxerit; seu jam erectam, quæ tamen sine sufficienti dote fuerit, de suis propriis, & patrimonialibus bonis competenter dotaverit; jus patronatus impetrare, aut obtinere possit, aut debeat.

Y

Amollaz

Translati ad alium Ordinem in Claustrò sub obedientia manent, & beneficiorum sæcularium incapaces existunt. Additò ad c. 77 Concilii Agathensis.

Vid. Const. Sæc. Si Pii V. Quæcumque 1569.

Nemo nifex fundatione, vel dedicatione, sui Patronatus obtinet. Sess. 15. c. 9. de reform. cap. Piz mentis, cum seq. id quæ 7. & cap. Nobis de sor. patron. & infra Sess. ult. c. 9. de reform. in princip.

Amoſtaz de Conſ. Piiſ to. 2., lib. 5., cap. 4., n. 56.
 Antoncl. de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 6., n. 25.
 Barboſ. de Offic., & Poſeſt. Epiſc. par. 3., alleg. 70., n. 1.
 Caphal. Conſil. 680., to. 5., n. 14.
 Gavant. in Mannal. Epiſc. verb. Juſpatronatus, n. 5.
 Gibert. in Jur. Can. to. 3., tit. 2., ſect. 4., n. 2.
 Leo in Theſaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6., n. 2.
 Lotter de Re Benef. lib. 2., qu. 8., n. 1.
 Piaſec. in Prax. Epiſc. par. 2., cap. 5., n. 5.
 Piton. in Diſcept. Eccl. diſcept. 33., n. 10., & 15., & de
 Controv. Patron. to. 1., alleg. 54., n. 39., verſ. Et redeundo.
 Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 7., n. 29.
 Rigrant. ad Regul. ix. Cancellar. §. 2., & n. 340. ad 345.
 Salern. Conſil. 49., n. 74.
 Ugolin. de Off., & Poſeſt. Epiſc. cap. 51., n. 6., par. 2.
 Pilaja Deciſ. Pontif. to. 2., lib. 3., deciſ. 1., n. 167.
 Rota Deciſ. 117., n. 16. cum ſeqq. cor. Criſpo.
 Auximana ſuper Bono Jure 21. Junii 1748., §. 5., & 28.
 Aprilis 1749., §. 4., & ſeqq. cor. Clemente.
 Firmana Collectar. 25. Jun. 1751., §. 15. cor. Emin. Elephantutio;
 Maceraten. Juſpatronat. Eccl. 5. Maji 1751. §. 5. cor. De Canilliae.
 Tuſcanen. Cappellania 6. Maji 1746., §. 5. cor. Eminem.
 Elephantutio.

- II. In caſu autem foundationis, aut dotationis, hujusmodi in-
 ſtitutio Epiſcopo, & non alteri inferiori, reſervetur.
 Campanil. in Diverſ. Jur. Can. rubr. 11., cap. 13., n. 436.
 Clericat. de Benef. diſcord. 18., n. 9.
 Franciſcus Palma Conſult. 84., n. 15.
 Paulut. de Juſpſind. Sac. to. 2., lib. 6., tract. 10., cap. 6., n. 8.
 Piton. de Controv. Patron. to. 1., alleg. 31., n. 34., & alleg. 41., n. 10.
 Squillant. de Oblig., & Privil. Epiſc. par. 3., cap. 13., n. 1.
 Ventrigl. in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 1., §. 3., n. 39., & 45.
 Vivian. de Jur. Patr. par. 1., lib. 2., cap. 8., n. 3.
 Rota to. 4., Deciſ. 439., n. 98. cor. Anſaldo
 Cor. Molines to. 1., Deciſ. 158., n. 5.
 Cor. Falconerio to. 2., tit. de Jur. Patr., deciſ. 15., n. 4.
 Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 2., Deciſ. 259., n. 1.
 Colonien. Vicarie de Buttgen. ſuper litteris ſubrogationis 5. Ju-
 lii 1751., §. 6. cor. Reverendiſſ. De Canilliae.

CAPUT XIII.

Preſentia ſunt
 Ordinatio, aliis
 preſentia, &
 inſtitutio ſu mul-
 ta.

- I. **N**ON liceat præterea patrono, cujuſvis privilegii præ-
 textu, aliquem ad beneficia ſui Juris Patronatus, ni-
 ſi Epiſcopo loci Ordinario, ad quem proviſio, ſeu inſti-
 tutio

Infra ſect. 25 de
 eccl. c. 9. c. illud
 c. Relat. de ju-
 r. Conſ. Mag.

tutio ipsius beneficii, cessante privilegio, jure pertineret, quoquo modo præsentare:

Daniel de Nobil. *Disput. Canon.* 31., n. 99., to. 1.

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 7., n. 3.

Pialec. in *Prax. Episc. par.* 2., cap. 5. sub n. 13., vers. Institutio.

Piton. de *Controv. Patron.* to. 1., alleg. 41. sub n. 16.

Sbrotius de *Vicar. Episc. qu.* III. sub n. 7.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 2., annot. 1., §. 3., n. 14.

Zerol. in *Prax. Ep. verb. Juspatronat.* vers. Ad Septimum, par. 1.

Cortiada *Decis. Cathalon.* 133., n. 46.

Rota *Decis.* 22., n. 2. post *Monacul. Formul. Legal.* to. 2.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 2. *Decis.* 259., n. 1.

Colonian. *Vicaria de Buttgen. super litteris subrogation.* 1. Julii 1751., §. 6. cor. Reverendiss. De Canilliac.

II. alias præsentatio, ac institutio forsitan sequatur, nullæ sint, & esse intelligantur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* II., cap. 13., n. 395.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Juspatronatus*, n. 34.

Lauræa in *Epir. Can. verb. Præsentatio*, pag. 694.

Leo in *Tesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 6., n. II.

C A P U T XIV.

DEclarat præterea Sancta Synodus in futura Sessione, quam ad xxv. diem Jan. subsequentis anni MDLII. habendam esse jam decrevit, unâ cum Sacrificio Missæ agendum, & tractandum etiam esse de Sacramento Ordinis, & prosequendam esse materiam Reformationis.

SESSIO QUINTADECIMA,

Quæ est quinta

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXV. Januarii MDLII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

QUùm ex eo, quod proximis Sessionibus decretum fuit, Sancta hæc, & Universalis Synodus per hos dies accuratissime, diligentissimeque tractaverit ea, quæ ad sanctissimum Missæ Sacrificium, & ad Sacramentum Ordinis spectant, ut hodierna Sessione, quemadmodum Spiritus Sanctus suggessisset, decreta de his rebus, & quatuor præterea articulos, ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pertinentes, in hanc tandem Sessionem dilatos, publicaret;

atque interim affuturos esse putaverit ad hoc Sacrosanctum Concilium eos, qui se Protestantes vocant; quorum causa eorum publicationem articulorum distulerat; & ut liberè, ac sine cunctatione ulla huc venirent, fidem eis publicam, sive Salvum Conductum concesserat: tamen, quum illi nondum venerint, & eorum nomine supplicatum huic Sanctæ Synodo fuerit, ut publicatio, quæ hodierno die facienda fuerat, in sequentem Sessionem differatur, certa spe allata affuturos eos esse omnino multò ante illam Sessionem, Salvo Conductu amplioris formæ interim accepto; eadem Sancta Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, iisdem Legato, & Nunciis presidentibus, nihil magis optans, quàm ex præstantissima Natione Germanica omnes de Religione dissensiones, & schismata tollere, ac ejus quieti, paci, otioque consulere, parata ipsos, si venerint, & humaniter excipere, & benigne audire; confidensque eos non Fidei Catholicæ pertinaciter oppugnandæ, sed veritatis cognoscendæ studio esse venturos, &, ut Evangelicæ veritatis studiosos decet, sanctæ matris Ecclesiæ decretis, & disciplinæ ad extremum esse acquieturos, sequentem Sessionem ad edenda, & publicanda ea, quæ supra commemorata sunt, in diem festum Sancti Josephi, qui erit die XIX mensis Martii, distulit, ut illi satis temporis, & spatii habeant, non solum ad veniendum, verum etiam ad ea, quæ voluerint, antequam is dies veniat, proponenda. Quibus ut omnem diutius cunctandi causam adimat, fidem publicam, sive Salvum Conductum ejus, qui recitabitur, tenoris, & sententiæ, libenter dat, & concedit. Interea verò de Matrimonii Sacramento agendum, & de eo, præter superiorum decretorum publicationem, definiendum esse eadem Sessione, statuit, & decernit, & proseguendam esse materiam Reformationis.

SALVUS CONDUCTUS

DATUS PROTESTANTIBUS.

Sacrosancta Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, presidentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, inherendo Salvo Conductui in penultima Sessione dato, & illum juxta tenorem infrascriptum ampliando, universis fidem facit, quod omnibus, & singulis Sacerdotibus, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militaribus, popularibus, & aliis quibuscumque viris cujuscumque status, & condi-

conditionis, aut qualitatis existant, Germanicæ Provinciæ, & Nationis civitatibus, & aliis locis ejusdem, & omnibus aliis Ecclesiasticis, & secularibus, præsertim Augustanæ confessionis, personis, qui, aut quæ unâ cum ipsis ad hoc Generale Tridentinum Concilium venient, aut mittentur, ac profecturi sunt, aut hucusque venerunt, quocumque nomine censeantur, aut valeant nuncupari, tenore præsentium publicam fidem, & plenissimam, verissimamque securitatem, quam Salvum Conductum appellant, liberè ad hanc Civitatem Tridentinam veniendi, ibidemque manendi, standi, morandi, proponendi, loquendi, unâ cum ipsa Synodo de quibuscumque negotiis tractandi, examinandi, discutendi, & omnia quæcumque ipsis libuerit, ac articulos quoslibet, tam scripto, quàm verbo, liberè offerendi, propalandi, eosque Scripturis sacris, & beatorum Patrum verbis, sententiis, & rationibus declarandi, adstruendi, & persuadendi, &, si opus fuerit, etiam ad objecta Concilii Generalis respondendi, & cum iis, qui à Concilio delecti fuerint, disputandi Christianè, aut charitativè absque omni impedimento conferendi, opprobriis, conviciis, ac contumeliis penitus semotis: & signanter, quod causæ controversæ secundum sacram Scripturam, & Apostolorum traditiones, probata Concilia, & Catholicæ Ecclesiæ consensus, & sanctorum Patrum auctoritates, in prædicto Concilio Tridentino tractentur: illo etiam addito, ut, religionis prætextu, aut delictorum circa eam commissorum, aut committendorum minimè puniantur, impartitur, ac omninò concedit: sic etiam, ut propter illorum præsentiam, neque in itinere, aut quocumque locorum, eundo, manendo, aut redeundo, nec in ipsa Civitate Tridentina à divinis officiis quovis modo cessetur: & ut, his peractis, vel non peractis, quandocumque ipsis libuerit, aut Majorum suorum mandato, & assensu ad propria reverti optabunt, aut aliquis eorum optabit, mox absque ulla renitentia, & occasione, aut mora, salvis rebus eorum, & suorum pariter honore, & personis, vice versa possint juxta beneplacitum liberè, & securè redire, de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum, ut tunc opportunè eorum securitati absque dolo, & fraude provideatur. Vult etiam Sancta Synodus, in hac publica fide, Salvoque Conductu omnes quascumque clausulas includi, & contineri, ac pro inclusis haberi, quæ pro plena, efficaci, & sufficienti securitate in eundo, stando, & redeundo necessariz, & opportune fuerint. Illud etiam, ad majorem securitatem, & pacis, ac conciliationis bonum, exprimens, quod, si quispiam,

Supra Sect. 3.
in princip.

si quispiam, aut illorum aliqui, sive in itinere Tridentum veniendo, sive ibidem morando, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assecurationis beneficium eis concessum, annullari, aut cassari; vult, & concedit, ut, in hujusmodi facinore deprehensi, ab ipsis dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione cum emenda sufficienti, per partem ipsius Synodi meritò approbanda, & laudanda, mox puniantur: illorum assecurationis forma, conditionibus, & modis omninò manentibus illibatis. Pariformiter etiam vult, ut, si quisquam, vel aliqui ex ipsa Synodo, sive in itinere, aut manendo, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assecurationis beneficium violari, aut quoquo modo tolli, in hujusmodi facinore deprehensi, ab ipsa Synodo dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, & emenda sufficienti, per partem Dominorum Germanorum Augustanæ Confessionis tunc hic præsentium, meritò laudanda, & approbanda, mox puniantur: præsentis assecurationis forma, conditionibus, & modis omninò manentibus illibatis. Vult præterea ipsa Synodus, quòd liceat ipsis Ambasciatoribus omnibus, & singulis, toties, quotiescumque opportunum fuerit, seu necessarium, ad auram capiendam exire de Civitate Tridentina, & reverti ad eandem, necnon nuncium, vel nuncios suos ad quæcumque loca pro suis necessariis negotiis ordinandis liberè mittere, seu destinare, ac ipsos missos, seu destinatos, seu missum, & destinatum suscipere toties, quoties eis videbitur expedire; ita, quòd aliqui, vel aliquis per deputandos Concilij societur, qui eorum securitati provideant, vel provideat. Qui quidem Salvus Conductus, & securitates stare, ac durare debent, & à tempore, & per tempus, quo in ipsius Synodi, & suorum tuitionis curam ipsos suscipi contigerit, & usque ad Tridentum perducì, ac toto tempore mansionis eorum ibidem, & rursus post sufficientem audientiam habitam, spatio viginti dierum premisso, quàm ipsi petierint, aut Concilium, habita hujusmodi audientia, ipsis recessum indixerit, à Tridento usque in quem quisque elegerit sibi locum tutum, Deo favente, restituet, dolo, & fraude prorsus exclusis. Quæ quidem omnia pro universis, & singulis Christi fidelibus, pro omnibus Principibus, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus personis, cujuscumque status, & conditionis existant, aut quocumque nomine censeantur, inviolabiliter observanda esse promittit, & bona fide spondet.

spondet. Insuper, omni fraude, & dolo exclusis, vera, & bona fide promittit, ipsam Synodum nullam vel manifestè, vel occultè occasionem quaesituram, aut aliqua auctoritate, potentia, jure, vel statuto, privilegio legum, vel canonum, aut quorumcumque Conciliorum, præsertim Constantiensis, & Senensis, quacumque forma verborum expressa, in aliquod hujus fidei publicæ, & plenissimæ assecurationis, ac publicæ, & liberæ audientię, ipsis per ipsam Synodum concessæ, præjudicium quovis modo usuram, aut quemquam uti permitturam: quibus in hac parte pro hac vice derogat. Quòd si Sancta Synodus, aut aliquis ex ea, vel suis, cujuscumque conditionis, vel status, aut præminentię existens, præscriptæ assecurationis, & Salvi Conductus formam, & modum in quocumque puncto, vel clausula violaverit; quod tamen avertere dignetur Omnipotens, & sufficiens emenda non fuerit mox subsequuta, & ipsorum arbitrio meritò approbanda, & laudanda; habeant, ipsam Synodum, & habere poterunt incidisse in omnes poenas, quas jure divino, & humano, aut consuetudine, hujusmodi Salvorum Conductuum violatores incurrere possunt, absque omni excusatione, aut quavis in hac parte contradictione.

Conc. Constantien. sess. 19 in cap. Quod non obliuiscitur Salvi Conductus.

SESSIO SEXTADECIMA.

Quæ est sexta, & ultima

SUB JULIO III. PONT. MAX.

Celebrata die XXVIII. Aprilis MDLII.

Decretum Suspensionis Concilii.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea Reverendissimis Dominis, Sebastiano Archiepiscopo Sipontino, & Aloysio Episcopo Veronensi, Apostolicis Nunciis, tam eorum proprio, quam Reverendissimi, & Illustrissimi Domini Marcelli, tit. S. Marcelli, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Crescentij, Legati, ob adversam ejus gravissimam valetudinem absentis, nomine, non dubitat, Christianis omnibus patere, hoc Concilium Œcumenicum Tridentum primò à Paulo tel. rec. convocatum, & collectum fuisse; deinde à Sanctissimo Domino Nostro Julio III. efflagitante Carolo Quinto Augustissimo Imperatore, ea præcipuè de causa fuisse restitutum, ut religionem in multis Orbis partibus, & præsertim in Germania, in diversas opiniones miserabiliter distra-

distractam, in statum pristinum revocaret; abusus, & mores Christianorum corruptissimos emendaret; quumque ad hoc agendum quamplurimi Patres, nulla laborum suorum, periculorumque habita ratione, è diversis regionibus alacriter confluxissent; resque strenuè magno fidelium concursu, feliciterque procederet, ac spes esset non levis illos Germanos, qui eas novitates excitant, in Concilium venturos, sic animatos, ut veris Ecclesiæ rationibus unanimiter acquiescerent; lux denique quædam rebus affulsisse videretur, caputque attollere inciperet profligata antea, & afflicta Respublica Christiana: ii repente tumultus, ea bella, hostis generis humani versutia, exarserunt, ut Concilium velut hære, ac suum cursum interrompere satis incommode cogeretur; spesque omnis ulterioris progressus hoc in tempore tolleretur: tantumque aberat, ut Sancta Synodus Christianorum malis, & incommodis mederetur, ut multorum mentes, præter sui animi sententiam, irritaret potius, quàm placaret. Quum igitur ipsa Sancta Synodus omnia, & præcipue Germaniam, armis ardere, & discordiis, videret, omnes fere Episcopos Germanos, præsertim Principes Electores, suis consultum Ecclesiis è Concilio abiisse, decrevit tantæ necessitati non reluctari, & ad meliora tempora rejicere; ut Patres, quod eis nunc agere non licet, suis ovis prospectum ad suas Ecclesias regredi valerent; nediuhius utrobique inutili otio conterantur. Atque ita, quoniam sic temporum conditio tulit, hujus Œcumenici Concilii Tridentini progressum per biennium suspendendum fore decernit, prout præsentis Decreto suspendit; ea tamen lege, ut, si citius pacata res sit, ac tranquillitas pristina revertatur, quod sperat, Dei Optimi Maximi beneficio, non longo forsan spatio futurum, ipsius Concilii progressus eodemmet tempore suam vim, firmitatem, vigoremque habere censeatur. Sin autem, quod Deus avertat, peracto biennio, prædicta legitima impedimenta non fuerint submota; quum primum cessaverint, talis suspensio eo ipso sublata esse intelligatur, ac suus vigor, & robur Concilio sit restitutum, & esse intelligatur sine alia nova Concilii convocatione, accedente ad hoc Decretum consensu, & auctoritate Sanctitatis suæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ.

Interea tamen eadem Sancta Synodus exhortatur omnes Principes Christianos, & omnes Prælatos, ut observent, & respectivè, quatenus ad eos spectat, observare faciant in suis regnis, dominiis, & Ecclesiis omnia, & singula, quæ per hoc Sacrum, Œcumenicum Concilium fuerunt hæcenus statuta, & decreta.

BUL-

177 BULLA RESUMPTIONIS.

BULLA CELEBRATIONIS
CONCILII TRIDENTINI
SUB PIO IV. PONT. MAX.
PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Ecclesię regimen, licet tanto oneri impares, sola Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes Reipublicę Christianę partes, cernentesque non sine magno horrore, quàm longe, lateque pestis hæresum, & schismatis pervasisset, & quantę Christiani populi mores correctione indigerent; in eam curam, & cogitationem, pro suscepti muneris officio, incumbere cœpimus, quemadmodum ipsas hæreses extirpare, tantumque, & tam perniciosum schisma tollere, moresque adeo corruptos, & depravatos emendare possemus. Quum autem intelligeremus, ad hæc sananda mala aptissimum esse remedium, quod sancta hæc Sedes adhibere consuevisset, Œcumenici, Generalisque Concilii; ejus congregandi, &, Deo juvante, celebrandi consilium cepimus. Indictum illud quidem antea fuit à fel. rec. Paulo III., & ejus Successore Julio, Prædecessoribus nostris; sed variis de causis sæpius impeditum, & interpellatum perfici non potuit: siquidem Paullus, quum id primò in Urbem Mantuam, deinde Vincentiam indixisset; quasdam ob causas in litteris ejus expressas, id primò suspendit, postea Tridentum transtulit: deinde quum quibusdam de causis ibi quoque ejus celebrandi tempus dilatum fuisset, tandem, suspensione sublata, in eadem Civitate Tridentina inchoatum fuit: Verum, Sessionibus aliquot habitis, & nonnullis decretis factis, ipsum se postea Concilium, aliquibus de causis, accedente etiam Sedis Apostolicę auctoritate, Bononiam transtulit. Julius autem, qui ei successit, in eandem Civitatem Tridentinam id revocavit: quo quidem tempore facta alia quædam decreta sunt: sed quum novi in propinquis Germaniæ locis tumultus excitati fuissent, & bellum in Italia, & Gallia gravissimum exarsisset, rursus Concilium suspensum, & dilatum fuit, adnitente nimirum humani generis hoste, aliasque ex aliis difficultates, & impedimenta objiciente, ut tantum Ecclesię

Supra in prima Bulla.

Supra Sess. 2.

Sess. 22. cap. seqq.

Hebr. 3.

Marth. 16. cap.
Quinto de trasf.
Episcop. c. un.
Ut eocl. ben. c.
Ad Apoll. heret.
Fatu. de re jud.
in 6. Pelagius II
in 1. Epist. circa
princip.

Conc. Carthag.
III. c. 43. inf. Scil.
24. cap. 1. in fu.
de refor.

clisæ commodum, quod profus auferre non poterat, saltem quamdiutissime retardaret. Quotoperè verò interea aucta fuerint, & multiplicata, ac propagata hæreses, quotoperè schisma creverit, sine maximo animi dolore, nec meminisse possumus, nec referre. Sed tandem pius, & misericors Dominus, qui numquam ita irascitur, ut misericordie obliviscatur, Regibus, & Principibus Christianis pacem, & unanimitatem donare dignatus est. Quà Nos occasione oblata, maximam in spem venimus, ipsius misericordia freti, fore, ut his tantis quoque Ecclesiæ malis eadem Concilij via finis imponatur. Nos itaque ad schisma, hæresesque tollendas, ad corrigendos, & reformandos mores, ad pacem inter Christianos Principes conservandam, celebrationem ejus non esse duximus diutius differendam. Habitâ igitur cum Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, deliberatione matura, factis etiam consilii nostri certioribus charissimis in Christo filiis nostris, Ferdinando Romanorum Imperatore electo, & aliis Regibus, atque Principibus, quos quidem, sicut de eorum summa pietate, & sapientia Nobis pollicebamur, paratissimos ad ipsius Concilij celebrationem adjuvandam invenimus; ad Dei Omnipotentis laudem, honorem, & gloriam, atque universalis Ecclesiæ utilitatem, de eorundem Fratrum Nostrorum consilio, & assensu, Sacrum, Œcumenicum, & Generale Concilium, ex auctoritate ejusdem Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, qua Nos quoque in terris fungimur, freti, & subnixi, in Civitate Tridentina, ad Sacratissimum diem Resurrectionis Dominicæ proximè futurum indicimus, & ibi celebrandum, sublata suspensione quacumque, statuimus, atque decernimus. Quocirca Venerabiles Fratres Nostros, omnibus ex locis, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, ceterosque, quibus in Concilio Generali sedere, & sententiam dicere, jure communi, vel ex privilegio, vel ex antiqua consuetudine licet, vehementer in Domino hortamur, & monemus, atque etiam districte præcipiendo mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, in vi quoque juramenti, quod præstiterunt, & sub pœnis, quas in eos, qui ad Concilia Generalia convenire neglexerint, sacris sciunt esse Canonibus constitutas, ut ad Concilium ibi celebrandum conveniant intra eam diem; nisi fortè impedimento fuerint legitimo præditi, quod tamen impedimentum per legitimos procuratores Synodo probare debebunt. Monemus præterea omnes, & singulos, quorum interest, interesseve pote-

poterit, ut in Concilio adesse ne negligent. Charissimos verò in Christo filios nostros, Romanorum Imperatorem electum, ceterosque Reges, & Principes, quos optandum sanè esset Concilio interesse posse, hortamur, & rogamus, ut, si ipsi Concilio interesse non potuerint, at Oratores suos, prudentes, graves, & pios viros, utique mittant, qui ipsorum nomine illi intersint, curentque diligenter pro sua pietate, ut ex eorum regnis, atque dominiis Prælati, sine recusatione, ac mora, tam necessario tempore, Deo, & Ecclesie officium suum præstent; eisdem etiam curaturos esse minime dubitantes, ut per ipsorum regna, & dominia tutum, ac liberum iter Prælati, eorumque familiaribus, comitibus, & aliis omnibus, ad Concilium euntibus, & ab illo redeuntibus pateat; benigneque, ac comiter omnibus in locis recipiantur, atque tractentur; sicut, quod ad Nos attinet, ipsi quoque curabimus, qui nihil omnino prætermittere decrevimus, quod ad tam pi-um, & salutare opus perficiendum, à Nobis, in hoc loco constitutis, præstari possit; nihil, ut Deus scit, quærentes aliud, nihil propositum habentes in hoc Concilio celebrando, nisi honorem ipsius Dei, dispersarum ovium reductionem, ac salutem, & perpetuam Christianæ Reipublicæ tranquillitatem, ac quietem. Ut verò hæc Litteræ, & quæ in eis continentur, ad omnium, quorum oportet, notitiam perveniant, nec quisquam ea excusatione uti possit, quòd illa ignoraverit, præsertim quum non ad omnes, quos de his Litteris certiores fieri oporteret, tutus forsitan pateat aditus; volumus, & mandamus, ut in Basilica Vaticana Principis Apostolorum, & in Ecclesia Lateranensi, tunc, quum in eis Populus, ut Missarum solemnibus intersit, congregari solet, palam clara voce à Curie nostræ Curforibus, seu Notariis aliquibus publicis recitentur; & postquam recitatæ fuerint, ad valvas earum Ecclesiarum, itemque Cancellariæ Apostolicæ, & in loco solito Campi Floræ affigantur; ibique, quò legi, & omnibus innotescere possint, aliquamdiu relinquantur: quum autem inde amovebuntur, eorum exempla in eisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem, & affixionem, omnes, & singulos, qui his litteris comprehenduntur, post duos menses à die publicationis, & affixionis earum, volumus perinde adstrictos, & obligatos esse, ac si ipsismet illæ coram edictæ, & lectæ fuissent. Transumptis quoque earum, quæ manu publici alicujus Notarii scripta, subscriptave, & sigillo, ac subscriptione alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica con-

stitutz, munita fuerint, ut sine dubitatione ulla fides habeatur, mandamus, atque decernimus. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostre indictionis, statuti, & decreti, præcepti, admonitionis, & adhortationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Kal. Decemb., Pontificatus nostri Anno primo.

Antonius Florellus Lovellinus.

Barengus.

SACROSANCTI, OECUMENICI, ET GENERALIS
CONCILII TRIDENTINI
SESSIO DECIMASEPTIMA.

Quæ est prima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVIII. Januar. MDLXII.

Decretum de celebrando Concilio.

PLacetne vobis, ad laudem, & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ad incrementum, & exaltationem fidei, & religionis Christianæ, Sacrum, Œcumenicum, & Generale Concilium Tridentinum in Spiritu Sancto legitime congregatum, ab hodierno die, qui est decimus octavus mensis Januarii, anni à Nativitate Domini millesimi quingentesimi sexagesimi secundi, Cathedræ Romanæ B. Petri Apostolorum Principis, consecrato, sublata quacumque suspensione, juxta formam, & tenorem Litterarum Sanctissimi Domini Nostri Pii IV. Pont. Max. celebrari: & in eo ea, debito servato ordine, tractari, quæ, proponentibus Legatis, ac Præsidentibus, ad horum temporum levandas calamitates, sedandas de religione controversias, coercendas linguas dolosas, depravatorum morum abusus corrigendos, Ecclesiæ veram, atque Christianam pacem conciliandam, apta, & idonea ipsi sanctæ Synodo videbuntur? *Respondunt, Placet.*

Indictio

Placetne vobis, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post secundam Dominicam Quadragesimæ, quæ erit die vigesima sexta mensis Februarii? *Responderunt, Placet.*

SESSIO DECIMAOCTAVA,
Quæ est secunda
SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XXVI. Febr. MDLXII.

*Decretum de Librorum delectu, & omnibus ad
Concilium fide publica invitandis.*

Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, non humanis quidem viribus confisa, sed Domini nostri JESU Christi, qui os, & sapientiam Ecclesiæ suæ daturum se promissit, ope, & auxilio freta, illud præcipue cogitat, ut Catholicæ Fidei doctrinam, multorum inter se diffidentium opinionibus, pluribus locis inquinatam, & obscuratam, in suam puritatem, & splendorem aliquando restituat; & mores, qui à veteri instituto deflexerunt, ad meliorem vitæ rationem revocet; corque patrum ad filios, & cor filiorum ad patres convertat. Quum itaque omnium primum animadverterit, hoc tempore, suspectorum, ac perniciosorum librorum, quibus doctrina impura continetur, & longè, lateque diffunditur, numerum nimis excrevisse; quod quidem in causa fuit, ut multæ censuræ in variis provinciis, & præsertim in Alma Urbe Roma, pio quodam zelo editæ fuerint; neque tamen huic tam magno, ac pernicioso morbo salutarem ullam profuisse medicinam; censuit, ut delecti ad hanc disquisitionem Patres de censuris, librisque quid facto opus esset, diligenter considerarent; atque etiam ad eandem Sanctam Synodum suo tempore referrent; quò facilius ipsa possit varias, & peregrinas doctrinas, tamquam zizania, à Christianæ veritatis tritico separare, deque his commodius deliberare, & statuere, quæ ad scrupulum ex complurium animis eximendum, & tollendas multarum querelarum causas, magis oportuna videbuntur. Hæc autem omnia ad notitiam quo-

Lucæ 21.

Lucæ 1.
Infra Sess. ult.
circa fin.

Infra Sess. 25.
in fin.

Mat. 21. c. 7a
not. in fin. 27.
qu. 2.

Psal. 121.

Hic 49.

Rom. 15.

Colos. 3.

Psal. 94., &
Hebr. 3.
Ephes. 4.
Rom. 15.

quorumcumque deducta esse vult, prout etiam presenti decreto deducit, ut, si quis ad se pertinere aliquo modo putaverit, quæ vel de hoc librorum, & censurarum negotio, vel de aliis, quæ in hoc Generali Concilio tractanda prædixit, non dubitet à Sancta Synodo se benigne auditum iri. Quoniam vero eadem Sancta Synodus ex corde operatur, Deumque enixe rogat, quæ ad pacem sunt Ecclesiarum, ut universi, communem matrem in terris agnoscentes, quæ, quos peperit, oblivisci non potest, unanimes, uno omne, glorificemus Deum, & Patrem Domini nostri JESU Christi; per viscera misericordiarum ejusdem Dei, & Domini nostri, omnes, qui nobiscum communionem non habent, ad concordiam, & reconciliationem, & ut ad hanc Sanctam Synodum veniant, invitat, atque hortatur; utque charitatem, quod est vinculum perfectionis, amplectantur, pacemque Christi, exultantem in cordibus suis, præ se ferant, in quam vocati sunt, in uno corpore. Hanc ergo non humanam, sed Spiritus Sancti vocem audientes; ne obdurent corda sua, sed in suo sensu non ambulantes, neque sibi placentes, ad tam piam, & salutarem matris suæ admonitionem excitentur, & convertantur; omnibus enim charitatis officiis Sancta Synodus eos, ut invitat, ita complectetur.

Insuper eadem Sancta Synodus decrevit, fidem publicam in Congregatione Generali concedi posse, & eandem vim habituram, ejusdemque roboris, & momenti futuram, ac si in publica Sessione data, & decreta fuisset.

Indictio future Sessionis.

Eadem Sacrosancta Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decernit, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post Sacratissimum Festum Ascensionis Domini, quæ erit die xiv. Mensis Maij.

SALVUS CONDUCTUS CONCESSUS

GERMANICÆ NATIONI

In Congregatione Generali die IV. Martij MDLXII.

Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus

Hic Salvus Conductus, excepta extensione ad alias Nationes, habetur supra Sess. 15.

dentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, Universis fidem facit, quod omnibus, & singulis Sacerdotibus, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militaribus, popularibus, & aliis quibuscumque viris, cujuscumque status, & conditionis, aut qualitatis existant, Germanicæ Provinciæ, & Nationis Civitatibus, & aliis locis ejusdem, & omnibus aliis Ecclesiasticis, & secularibus, præsertim Augustanæ Confessionis, personis, qui, aut quæ unâ cum ipsis ad hoc Generale Tridentinum Concilium venient, aut mittentur, ac profecturi sunt, aut hucusque venerunt, quocumque nomine censeantur, aut valeant nuncupari, tenore præsentium publicam fidem, & plenissimam, verissimamque securitatem, quam Salvum Conductum appellant, liberè ad hanc Civitatem veniendi, ibidemque manendi, standi, morandi, proponendi, loquendi, unâ cum ipsa Synodo de quibuscumque negotiis tractandi, examinandi, discutiendi, & omnia, quæcumque ipsis libuerit, ac articulos quoslibet, tam scripto, quàm verbo liberè offerendi, propalandi, eosque Scripturis Sacris, & beatorum Patrum verbis, sententijs, & rationibus declarandi, adstruendi, & persuadendi, & si opus fuerit, etiam ad objecta Concilii Generalis respondendi; & cum iis, qui à Concilio delecti fuerint, disputandi, aut charitative, absque omni impedimento, conferendi, opprobriis, conviciis, ac contumeliis penitus semotis; & signanter, quod causæ controversæ, secundum Sacram Scripturam, & Apostolorum traditiones, probata Concilia, Catholicæ Ecclesiæ consensum, & Sanctorum Patrum auctoritates in prædicto Concilio Tridentino tractentur: illo etiam addito, ut religionis prætextu, aut delictorum circa eam commissorum, aut committendorum, minimè puniantur, impertitur, ac omnino concedit: sic etiam, ut propter illorum præsentiam, neque in itinere, aut quocumque locorum, eundo, manendo, aut redeundo, nec in ipsa Civitate Tridentina à divinis officiis quovis modo cessetur; &, ut, his peractis, vel non peractis, quandocumque ipsis libuerit, aut Majorum suorum mandato, & assensu ad propria reverti optabunt, aut aliquis eorum optabit, mox absque ulla renitentia, & occasione, aut mora, salvis rebus eorum, & suorum pariter honore, & personis, vice versa possint juxta beneplacitum liberè, & securè redire, de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum, ut tunc opportune eorum securitati absque dolo, & fraude provideatur. Vult etiam Sancta Synodus, in hac publica Fide, Salvoque Conductu omnes quasculumque

Sopra Sess. 5. in
princip.

clausulas includi, & contineri, ac pro inclusis haberi, quæ pro plena, efficaci, & sufficienti securitate in eundo, stando, ac redeundo, necessariz, & opportune fuerint. Illud etiam ad maiorem securitatem, & pacis, ac conciliationis bonum exprimens, quod, si quispiam, aut illorum aliqui, sive in itinere, Tridentum veniendo, sive ibidem morando, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assurationis beneficium eis concessum, annullari, aut cassari; vult, & concedit, ut, in hujusmodi facinore deprehenso, ab ipsis dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, cum emenda sufficienti, per partem ipsius Synodi merito approbanda, & laudanda, mox puniantur; illorum assurationis forma, conditionibus, & modis omnino manentibus illibatis. Pariformiter etiam vult, ut si quisquam, vel aliquis ex ipsa Synodo, sive in itinere, aut manendo, aut redeundo, aliquod enorme, quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset hujus fidei publicæ, & assurationis beneficium violari, aut quoquo modo tolli, in hujusmodi facinore deprehenso, ab ipsa Synodo dumtaxat, & non ab aliis, condigna animadversione, & emenda sufficienti, per partem Domini nostri Germanorum, Augustanæ Confessionis, tunc hic presentium, merito laudanda, & approbanda, mox puniantur; presentis assurationis forma, conditionibus, & modis omnino manentibus illibatis. Vult præterea ipsa Synodus, quod liceat ipsis Ambasciatoribus omnibus, & singulis, toties, quotiescumque opportunum fuerit, seu necessarium, ad auram capiendam, exire de Civitate Tridentina, & reverti ad eandem, nec non nuntium, vel nuntios suos ad quæcumque loca pro suis necessariis negotiis ordinandis liberè mittere, seu destinare; ac ipsos missos, seu destinatos, seu missum, & destinatum suscipere toties, quoties eis videbitur expedire; ita quod aliqui, vel aliquis, per deputandos Concilii socientur, qui eorum securitati provideant, vel provideat. Qui quidem Salvus Conductus, & securitates stare, ac durare debeant, & à tempore, & pertempus, quo in ipsius Synodi, & suorum tuitionis curam ipsos suscipi contigerit, & usque ad Tridentum perducatur, ac toto tempore mansionis eorum ibidem; & rursum post sufficientem audientiam habitam, spatio viginti dierum præmissis, quum ipsi petierint, aut Concilium, habita hujusmodi audientia, ipsis recessum indixerit, à Tridento usque in quem quisque elegerit sibi locum tutum, Deo favente, restituet, dolo, & fraude prorsus exclusis. Quæ quidem

quidem omnia pro universis, & singulis Christi fidelibus, pro omnibus Principibus, tam ecclesiasticis, quàm secularibus quibuscumque, atque omnibus aliis ecclesiasticis, & secularibus personis, cujuscumque status, & conditionis existant, aut quocumque nomine censeantur, inviolabiliter observanda esse promittit, & bona fide spondet. Insuper, omni fraude, & dolo exclusis, vera, & bona fide promittit, ipsam Synodum nullam, vel manifestè, vel occultè occasionem querituram, aut aliqua autoritate, potentia, jure, vel statuto, privilegio legum, vel canonum, aut quorumcumque Conciliorum, præsertim Constantiensis, & Senensis, quacumque forma verborum expressa, in aliquod hujus fidei publicæ, & plenissimæ asscurationis, ac publicæ, & liberæ audientię, ipsis per ipsam Synodum concessæ, præjudicium quovis modo usuram, aut quemquam uti permitturam: quibus in hac parte pro hac vice derogat. Quòd si Sancta Synodus, aut aliquis ex ea, vel suis, cujuscumque conditionis, vel status, aut præminentię existens, præscriptæ asscurationis, & Salvi Conductus formam, & modum in quocumque puncto, vel clausula violaverit, quod tamen avertere dignetur Omnipotens, & sufficiens emenda non fuerit mox subsequuta, & ipsorum arbitrio meritò approbanda, & laudanda, habeant ipsam Synodum, & habere poterunt, incidisse in omnes pœnas, quas jure divino, & humano, aut consuetudine, hujusmodi Salvorum Conductuum violatores incurrere possunt, absque omni excusatione, aut quavis in hac parte contradictione.

Conc. Constant.
sess. 19. in c. 1.
Quædam oblationes
Salvi Conductibus.

Extensio ad alias Nationes.

EAdem Sacrosancta Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis de Latere Legatis, omnibus, & singulis aliis, qui nobiscum in iis, quæ sunt Fidei, communionem non habent, ex quibuscumque regnis, nationibus, provinciis, civitatibus, ac locis, in quibus publicè, & impunè prædicatur, vel docetur, sive creditur contrarium ejus, quod Sancta Romana sentit Ecclesia, dat fidem publicam, sive Salvum Conductum, sub eadem forma, & eisdem verbis, quibus datur Germanis.

SESSIO DECIMANONA,

Quæ est tertia

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XIV. Maij MDLXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, decreta ea, quæ hodie in præsentì Sessione statuenda, ac facienda erant, iustis nonnullis, ac honestis causis, in feriam quintam, post proximam solemnitatem Corporis Christi, quæ erit pridie nonas Junii, proroganda esse censuit, ac prorogat; dictaque die Sessionem habendam esse, ac celebrandam omnibus indicit. Interea rogandus est Deus, & Pater Domini nostri JESU Christi, author pacis, ut sanctificet corda omnium; quo adjuvante, Sancta Synodus & nunc, & semper meditari, atque peragere valeat, quæ ad ejus laudem, & gloriam pertineant.

SESSIO VIGESIMA,

Quæ est quarta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die IV. Junii MDLXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, propter varias difficultates, ex diversis causis exortas, atque etiam ut congruentius, majorique cum deliberatione omnia procedant, nempe ut dogmata cum iis, quæ ad Reformationem spectant, simul tractentur, & lanciantur; ea, quæ statuenda videbuntur, tam de reformatione, quam de dogmatibus, in proxima Sessione, quàm omnibus indicit in diem sextamdecimam subsequenti mensis Julii, definienda esse decrevit: Hoc tamen adjecto, quod dictum terminum ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare liberè possit, & valeat.

Idem supra Scilicet.

SES-

SESSIO VIGESIMAPRIMA,

Quæ est quinta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVI. Julij MDLXII.

*Doctrina de Communione sub utraque specie.
& Parvulorum.*

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidens in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, quum de tremendo, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento varia diversis in locis errorum monstra nequissimi demonis artibus circumferantur, ob quæ in nonnullis provinciis multi à Catholicæ Ecclesiæ fide, atque obedientia videantur discessisse; censuit ea, quæ ad communionem sub utraque specie, & parvulorum pertinent, hoc loco exponenda esse. Quapropter cunctis Christi fidelibus interdicit, ne posthac de iis aliter vel credere, vel docere, vel prædicare audeant, quàm est his decretis explicatum, atque definitum.

CAPUT I.

*Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi jure
divino ad Communionem sub utraque specie.*

- I.** Itaque Sancta ipsa Synodus, à Spiritu Sancto, qui spiritus est sapientiæ, & intellectus, spiritus consilii, & pietatis edocta, atque ipsius Ecclesiæ judicium, & consuetudinem sequuta, declarat, ac docet, nullo divino præcepto laicos, & Clericos non conficientes, obligari ad Eucharistiæ Sacramentum sub utraque specie sumendum; neque ullo pacto, salva fide, dubitari posse, quin illis alterius speciei Communio ad salutem sufficiat:

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 81.*Danieli in *Instit. Canon. lib. 2., tit. 5., n. 12.*Æstius in 4. *Sem. dist. 11., §. 7., pag. 147.*Frassen de *Commun. sub utraq. spec. conclus. 2., pag. 574.*Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Eucb. cap. 5., art. 5., prop. 1., pag. 445.*Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 4., qu. 7., n. 56.*Adamus Tanner de *Euchar., & Miss. qu. 8., dub. 6., p. 1237.*Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 9., n. 40.*

A a 2

nam,

Main 11.

Conc. Constant.
sess. 13. 14ta
Can. 1.

II.
Math. 26. Marc.
14. Lucæ 22. 1.
Cor. 11.

nam, etsi Christus Dominus in ultima cœna venerabile hoc Sacramentum in panis, & vini speciebus instituit, & Apostolis tradidit; non tamen illa institutio, & traditio eô tendunt, ut omnes Christi fideles statuto Domini ad utramque speciem accipiendam adstringantur.

Billuart. *de Euch. dissert. 6., art. 2., §. 1., pag. 387.*

Chacheranus *eod. tract. lib. 2., cap. 3., n. 113., pag. 294.*

Contenton *de Euch. dissert. 4., cap. 1., pag. 677., & seqq.*

Valentia *in 3. part. disp. 6., qu. 8., punct. 5., pag. 1070.*

- III. Sed neque ex sermone illo, apud Johannem sexto, recte colligitur, utriusque speciei Communionem à Domino præceptam esse; utcumque juxta varias sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur; namque, qui dixit: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dixit quoque: Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et qui dixit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam; Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus: Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.

Johan. 6.

Ibid.
Ibid.

Ibid.

Ibid.

Ibid.

Frassen. *in Scot. Accad. de Commun. sub utraq. spec. concl. 2., p. 575*

Juvenin *de Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 1., §. 3., pag. 263.*

Suarez *in 3. par. disp. 71. ad qu. 80., sect. 1., & 2., pag. 857.*

Vid. Author. relat. in Can. 1. hujus Sessionis.

C A P U T II.

Ecclesiæ potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiæ:

- I. PRæterea declarat, hanc potestatem perpetuò in Ecclesiâ fuisse, ut in Sacramentorum dispensatione, salva illorum substantia, ea statueret, vel mutaret, quæ suscipientium utilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi, pro rerum, temporum, & locorum varietate, magis expedire judicaret: id autem Apostolus non obscurè visus, est innuisse, quum ait: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei: atque ipsum quidem hac potestate usum esse satis constat quum in multis aliis, tum in hoc ipso Sacramento, quum ordinatis nonnullis circa ejus usum: cœtera, inquit, quum venero, disponam.

1. Cor. 4. 1. Cor.
6.

2. Cor. 13.

Bellarmin. *to. 3. Controv. de Sacram. Euch. lib. 4., c. 28., p. 367.*

Coler

Colet in *Inst. Th. to. 4. de Sacram. ingen. cap. 6., art. 1., pag. 193*
 Droit de *Re Sacram. lib. 4., qu. 8., cap. 2., §. 3., pag. 443.*
 Gonet. de *Euch. disp. 9., art. 3., §. 1., pag. 314.*
 Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 7., §. 1., pag. 151.
 Juvenin de *Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 4., pag. 271.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 5.,*
prop. 2., pag. 449.

- Silvius in 3. par. qu. 80., art. 12., quer. 3., pag. 329.
 II. Quare agnoscens Sancta Mater Ecclesia hanc suam in ad-
 ministratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio
 Christianæ religionis non infrequens utriusque speciei usus fuis-
 set: tamen progressu temporis, latissimè jam mutata illa consue-
 tudine, gravibus, & iustis causis adducta, hanc consuetu-
 dinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro
 lege habendam decrevit: quam reprobare, aut sine ipsius
 Ecclesiæ auctoritate pro libito mutare non licet.
 Billuart de *Euch. dissert. 6., art. 2., §. 1., pag. 393.*
 Franciscus Bonz Spei eod. tract. disp. 7., dub. 5., resol. 1., p. 146
 Cachéranus de *Euch. ut Sac. lib. 2., c. 3., §. 6., n. 122., & seq.*
pag. 296., & seq.
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 81. in fin.*
 Æstius in 4. Sent. disp. 11., §. 7., pag. 147., & seq.
 Gammachæus in 3. part. de *Sacrif. Miss. cap. 10., pag. 504.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 410., n. 10.*
 Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14. disp. 4., qu. 7., n. 58.*
 Suarez in 3. par. disp. 71. ad qu. 80., art. 11. sect. 3., pag. 483.
 De Graffis in *Decis. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 7., n. 21. in fin.*

Conc. Constant.
Sess. 13.

C A P U T III.

*Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum
sub qualibet specie sumi.*

- I. Insuper declarat, quamvis Redemptor Noster, ut antea
dictum est, in suprema illa cœna hoc Sacramentum
in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit; ta-
men fatendum esse, etiam sub altera tantum specie totum,
atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi;
Besomb. de *Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 322.*

Vid. Autor. relat. in Can. III. præsentis Sessionis:

- II. ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia, ne-
cessaria ad salutem, eos defraudari, qui unam speciem so-
lam accipiunt.

Contenton de *Euchar. dissert. 4., cap. 1., pag. 704.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 82.*

Mat. 26. Marci
14. 1. Cor. 11.
Supra cap. 1.

c. Qui man-
cant. c. Inveit.
cap. Singali. de
conf. Dist. 1. Su-
pra Sess. 13. c. 3.
& can. 2. de Sac.
Eucharist.

Æstius

- Æstius in 4. *Sent. dist.* 11., §. 7., pag. 150.
 Gammachæus in 3. *par. de Sacr. Miss. cap.* 13., pag. 506.
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euchar. cap.* 5.;
art. 5., *prop.* 2., pag. 456.
 Silvius in 3. *par. qu.* 80., *art.* 12., *quæres* 1., pag. 218.
 Suarez in 3. *par. disp.* 63., *sect.* 6., pag. 771.
 Valentia in 3. *par. disp.* 6., *qu.* 8., *punct.* 5., §. 6., pag. 1075.

C A P U T IV.

Parvulos non obligari ad Communionem sacramentalem:

- I. **D** Enique eadem Sancta Synodus docet, parvulos usu
Infra can. 4. rationis carentes, nulla obligari necessitate ad sacra-
Tit. 3. mentalem Eucharistiæ Communionem:
 Suarez in 3. *part. disp.* 69., *sect.* 2., pag. 842.
Vid. Autor. relat. in Can. IV. hujus Sessionis.
 II. siquidem, per Baptismi lavacrum regenerati, & Christo
 incorporati, adeptam jam filiorum Dei gratiam in illa æta-
 te amittere non possunt:
 Billuart de *Euchar. dissert.* 6., *art.* 1., §. 1., pag. 357.
 Droit de *Re Sacram. lib.* 4., *qu.* 8., §. 1., pag. 437.
 Simonet. de *Euch. disp.* 1., *art.* 6., pag. 156., & *disp.* 7., *art.*
 2., *resp.* 2., pag. 255.
 III. neque ideo tamen damnanda est antiquitas, si eum morem
 in quibusdam locis aliquando servavit: ut enim sanctissimi
 illi Patres sui facti probabilem causam pro illius tempo-
 ris ratione habuerunt; ita certè, eos nulla salutis necessi-
 tate id fecisse, sine controversia credendum est.
 Cacheranus de *Euch. ut Sacram. lib.* 2., *cap.* 3., §. 1., pag. 272.
 Concina de *Euch. dissert.* 1., *cap.* 8., *qu.* 1., pag. 309.
 Gotti eod. *tract. qu.* 4., *dub.* 2., §. 2., pag. 124.
 Juvenin de *Sacram. dissert.* 4., *qu.* 6., *cap.* 1., pag. 226.

De Communionem sub utraque specie, & Parvulorum.

C A N O N I.

- Si quis dixerit, ex Dei præcepto, vel necessitate sa-
Supra c. 1. Conc. lutis omnes, & singulos Christi fideles utramque speciem
Coëll. Sess. 13. sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti sumere debere, anathe-
 ma sit.
 Billuart de *Euch. dissert.* 6., *art.* 2., §. 1., pag. 387.
 Ægidius Coninch. de *Sacram. ad qu.* 80., *art.* 12., *dub. unic.*
pag. 334.
 Concin. de *Euch. dissert.* 1., *cap.* 9., *qu.* 8., pag. 322.

Cucch.

- Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 5., n. 82.*
 Du-hamel in *Tb. tract. de Euch. lib. 3., diss. 3., cap. 3., pag. 362.*
 Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Eucharistia, n. 43., pag. 174.*
 Gammachæus in 3. part. de *Sacris. Miss. cap. 13., pag. 501.*
 Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 17.*
pag. 568., & to. 8. eod. tract. cap. 5., pag. 606.
 Juvenin de *Sacram. dissert. 4., qu. 9., art. 1., §. 2., pag. 262.*
 Mezger de *Sac. Commun. art. 2., §. 1., pag. 300.*
 Silvius in 3. part. qu. 80., art. 12., vers. *Queritur primò p. 325.*
 Tournely de *Sacram. Euch. qu. 6., art. 2., concl. unic., pag. 282.*
 Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 8., punct. 6., pag. 2048., & seq.

C A N O N I I.

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam Catholicam non
 justis causis, & rationibus adductam fuisse, ut laicos, at-
 que etiam Clericos non conficientes, sub panis tantummo-
 do specie communicaret; aut in eo errasse, anathema sit.

Supra cap. 1. &
 Conc. Constau-
 tinc. ibid.

- Contenton de *Euch. dissert. 4., cap. 1., specul. 2.*
 Aëstius in 4. *Sent. dist. 12., §. 7., pag. 147.*
 Franciscus Bonæ Spei de *Euch. disp. 4., dub. 5., resol. 2., p. 147.*
 Frassen in *Scot. Accad. de Comm. sub utr. spec. concl. 2., pag. 578.*
 Gonet. de *Euch. disp. 9., §. 1., pag. 316.*
 Gotti eod. tract. qu. 4., dub. 6., §. 3., pag. 148.
 Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 17., pag. 568.*
 Isambert. to. 11. in 3. part. disp. 7. ad qu. 80., art. 4., pag. 653.
 Labat de *Euch. disp. 5., dub. 3., pag. 703.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Sacram.*
Euch. cap. 5., art. 5., prop. 11., pag. 428.
 Paullus à Lugduno in l' b. to. 6. de *Euch. diss. 3., qu. 7., p. 247.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 410. sub n. 9.*

C A N O N I I I.

Si quis negaverit, totum, & integrum Christum,
 omnium gratiarum fontem, & authorem, sub una panis
 specie sumi, quia, ut quidam falsò asserunt, non secun-
 dum ipsius Christi institutionem, sub utraque specie sumi-
 tur, anathema sit.

Supra c. 3. & sect.
 13 c. 3. & can.
 3. Conc. Con-
 stant. ibid.

- Besomb. de *Sacram. cap. 7., art. 4., consecr. 2., pag. 384.*
 Bonaccin. de *Sacram. Euch. disp. 4., qu. 3., punct. 5., prop.*
2., n. 2., pag. 62.
 Droit de *Re Sacram. lib. 4., cap. 2., §. 3., pag. 443.*
 Gotti de *Euch. qu. 4., dub. 6., §. 3., pag. 148.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Eucharistia an sub utraque specie.*
 De Marinis to. 11. in 3. par. qu. 80., art. 12., cap. 1., pag. 348.
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Euch.,*
cap. 5., art. 5., prop. 11., pag. 428.
 Reiffensuel in *Tb. Mor. tract. 14., dist. 4., qu. 7., n. 60.*
 Vitalfe

Vitalle in *Tract. Theol. to. 4. de Augustis. Euchar. Sacram.*
qu. 3., art. 3. de *Euchar. necessu. assert. 1.*, pag. 449.

C A N O N I V.

Sup. in princ. &
c. 4.

Si quis dixerit parvulis, antequam ab annos discretionis pervenerint, necessariam esse Eucharistiae Communionem, anathema sit.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 14., thesi 1.*, pag. 353.

Billuart de *Euch. disp. 1., art. 1., §. 1.*, pag. 357.

Frassen de *Susceptore Euch. qu. 1., concl. 1.*, pag. 568.

Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. c. 22.*, pag. 645.

Hambert. to. 2. in 3. par. ad qu. 73. disp. 4., art. 2., pag. 142.

Juvenin de *Sacr. diff. 4. de Euch. ut Sacram. qu. 9. art. 1., §. 2., p. 262.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 4., cap. 5. sub n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. lib. 11. de Sacram.*

Euch. cap. 1., art. 5., prop. 1., pag. 353.

Simonet. de *Euch. disp. 1., art. 6.*, pag. 156.

Silvius in 3. part. qu. 80., art. 9., pag. 320.

Vitalle in *tract. Theol. to. 4. de Augustis. Euchar. Sacram.*
art. 3., sect. 1., assert. 1., pag. 432.

Sup. Sess. 13. in
fin Vide utrum
inf. Sess. 22. an De-
creto ult.

Duos verò articulos alios propósitos, nondum tamen excussos, videlicet: An rationes, quibus Sancta Catholica Ecclesia adducta fuit, ut communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes, sub una tantum panis specie, ita sint retinendæ, ut nulla ratione Calicis usus cuiquam sit permittendus: & An, si honestis, & Christianæ charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis usus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit; & quænam sint illæ: Eadem Sancta Synodus, in aliud tempus, oblata sibi quamprimum occasione, examinandos, atque definiendos reservat.

Inf. Sess. 22.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

P R O Æ M I U M.

E Adem Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ad Dei Omnipotentis laudem, & Sanctæ Ecclesiæ ornamentum, ea, quæ sequuntur, de Reformationis negotio in præsentī statuenda esse censuit.

Episcopi gratis,
cùm Ordines con-
servant, tum dimis-
suras, & reliqua
molestiter accipi-
unt, quibus necesse
est, ut nihil præ-
stent; Necesse au-
tem, quantum in Or-
dine præsentium
accipiant.

C A P U T I.

Q Uoniam ab Ecclesiastico Ordine omnis avaritiæ sus-
picio abesse debet;

Fagnan:

Fagnan. in *Cap. Licet de Pœnis* n. 3.

Lotter de *Re Benef. in Apparat.* n. 5.

Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 3., vers. Maximè.*

- II. nihil pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam clericalis tonsuræ; * nec pro litteris dimissoriis, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec alia quacumque de causa, etiam sponte oblatum, Episcopi, & alii Ordinum collatores, aut eorum ministri, quovis prætextu accipiant.

Barbof. de *Offic., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 7., n. 26.*

* Cabassut in *Hist. Concilior. pag. 378., n. 3.*

Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 78., n. 4.*

* Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 3., cap. 6., n. 1.*

* Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad ordinationes.*

* Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 5., n. 16.*

Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 55.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. par. 1., cap. 5., §. 6., n. 29.*

Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 19.*

- III. Notarii vero in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus, decimam tantum unius auri partem accipere possint; dummodò eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo;

Fliegen ad *Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 7., pag. 156.*

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 9., verb. Simonia, vers. Amplia secundò.*

Hallier de *Sacr. elect., & Ord. par. 1., sect. 7., c. 2., art. 7., n. 8.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Ordinatio per prætium.*

Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Dimissoria, vers. Ad*

Septimum.

- IV. nec Episcopo ex notarii commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum collationibus directè, vel indirectè provenire possit: tunc enim gratis operam suam eos præstare omnino teneri decernit:

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordo in genere, n. 28.*

Murga de *Benef. qu. 3., n. 1136.*

Sbroz. de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 42., n. 3.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3.*

lib. 1., cap. 60., n. 7.

- V. contrarias taxas, ac statuta, & consuetudines, etiam immemorabiles, quorumcumque locorum, quæ potius abusus, & corruptelæ simoniacæ pravitati faventes, nuncupari possunt, penitus cassando, & interdicendo:

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 27., n. 23.*

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Virtut. Religion. cap. 8., pag. 639.*

B b

&, qui

Vide, quæ circa
Simoniæ con-
stat S. Pius V.
in const. Cum
primò. 1566.
Conc. II. Later.
c. 1., & Lat IV.
c. 69. Chalced.
c. 2. Brac. caren.
2. c. 3. Aurelian.
2. c. 3. & Tolon.
2. can. 3. c. licet.
Episcopi. n. qu. 2.
& c. 1. de sim.
De quibus Mile-
vit. Concil. c. 14

&, qui secus fecerint, tam dantes, quàm accipientes, ultra divinam ultionem, pœnas à jure inflictas ipso facto incurrant.

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccles. par. 2., cap. 9., verb. Simonia, vers. Amplia secundo.*

CAPUT II.

QUUM non deceat eos, qui divino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere;

Alterius de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 3., pag. 108.

Droit de Re Sacr. lib. 5., qu. 10., pag. 520.

Gibert in Jur. Canon. to. 2., tit. 11. de Cleric. Eccles.

Ministr. sect. 9., n. 1., pag. 265.

Pastor de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 45., n. 11.

Pignatel. in Consult. Canon. to. 1., consult. 165., n. 5.

Ricciardel. in Lyc. Eccles. cap. 5., §. 8., n. 57.

Wiestner in Instit. Canon. lib. 1., tit. 11., n. 115.

Rota Decis. 294., n. 1. coram Celso.

II. compertumque sit, complures plerisque in locis ad sacros Ordines nullo fere delectu admitti, qui variis artibus, ac fallaciis confingunt se beneficium ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere: statuit Sancta Synodus, ne quis deinceps Clericus secularis, quamvis alias sit idoneus moribus, scientia, & ætate, ad sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitimè constet eum beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere.

Barbos. in Jur. Eccl. Univ. par. 1., cap. 33., n. 151.

Barusius in Torcul. Jur. resol. 144., n. 19.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., §. 1., n. 12.

Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. c. 13., pag. 424.

Hallier de Sacr. Elect., & Ordin. to. 1., par. 1., cap. 2.,

art. 4., §. 6. sub n. 22. lit. D.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 9., n. 1.

Marant. in Controu. Jur. par. 2., respons. 29., n. 45.

Pignatel. in Consult. Can. to. 3., cons. 2., n. 32., & to. 5. cons. 77. n. 15.

Squillant. de Oblig. Cleric. par. 2., n. 12.

Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 13.

Ugolin. de Off., & Potest. Episc. cap. 25., §. 8., n. 1., vers.

Quòd primum.

Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 7., n. 4.

Rota to. 1., in recent. Decis. 348., n. 1., par. 19.

III. Id verò beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus;

Antonel;

Antonel. *de Jur.*, § *Oner. Cleric. lib. 1., par. 3., c. 40., n. 2.*
 Chocchier. *de Permut. Benef. par. 3., cap. 28., n. 1., § 8.*
 Habert. *in Tb. Dog., § Mor. to. 7. de Ordin. c. 10., §. 4., n. 256.*
 Laurza *in Epit. Canon. verb. Beneficiorum resignatio.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 35.*
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 4. discept. 147., n. 10., § 19.*
 Rota *in Nuscana Canonicatus 2. Junii 2745., §. Frustra cor. De Caniliac.*

Ruben. *Manutentionis, seu Reintegrationis quoad Jus partici-*
pandi 10. Decemb. 1749., §. 3. cor. Emin. Bussio.

- IV. neque ea resignatio admittatur, nisi constituto, quod aliunde vivere commodè possit, & aliter facta resignatio nulla sit.

Chocchier. *ad Regul. xlv. Cancellar. n. 9.*
 Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 9. sub n. 10. vers. Excipitur.*
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 71.*
 Rosa *de Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 15., n. 4.*
 Saminiat. *to. 2. Controv. 187., n. 4.*
 Rota *to. 1. Decis. 128., n. 3. coram Cerro.*
 Cor. Kaunitz *to. 2., Decis. 112., n. 2., to. 1., § dec. 147., n. 1.*
 Valentina *Resignationis 27. Junii 1746., §. 3., § 4. coram Rever. Molino.*

- V. Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum;

Droit de Re Sacram. lib. 8., c. 3., §. 2., pag. 262.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Ordines majores.*
 De Gonteriis *in Conc. Prov. Avenion. cap. 6., pag. 141.*
 Habert. *in Tb. Dog., § Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 4., pag. 252.*
 Pasqualig. *Qu. Moral. Can. 121., n. 1.*
 Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 324.*
 Squillant *de Oblig. § Privil. Episc. par. 2., cap. 9., n. 2.*
 Rota *Decis. 195., n. 3., § decis. 186., n. 4. cor. Remboldo.*

- VI. eo quoque prius prospecto, patrimonium illud, vel pensionem verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint:

Barbos. *de Offic., § Potest. Episc. par. 2., alleg. 19., n. 8.*
 Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 2., n. 21.*

- VII. atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui, vel remitti nullatenus possint; donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti; vel aliunde habeant, unde vivere possint:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 2., n. 34.*
 Cenedo *Qu. Canon. 11., n. 1.*
 Gratian. *Discept. Forens. cap. 159., n. 2.*

Habert. *in Tb. Dog., § Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 4., pag. 256.*

Vide Bullam Innocentii XI. *Sprelatore; ao. 1694.*

c. Non liceat. c. Episcopus. cap. Cum secundum. & c. Tuis. de preb. cap. Si Episcopus. eod. in vi. Conc. Later. sub. Alex. III. part. 1. cap. 9.

De Marinis *Resol. Jur. lib. 2., cap. 48., n. 1.*
Milaz. *Affert. Jur. to. 1., aff. 25., n. 32., & 33., & aff. 26. n. 2.*
Paulut. *Dissert. Legal. 5., n. 28., to. 15.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 8., n. 83.*
Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 26., §. 13.*
Rota *Decis. 55., n. 17. post Lotter de Re Benef.*
In Recent. Decis. 224., n. 13., & decis. 439., n. 1., par. 14.
Firmiana, seu Camerinen. *Patrimonii Sacri 19. Januar. 1736.*
§. 7. cor. Reverendiss. Paracciano.

Imolen. *Nullitatis Contractus 2. Jul. 1738. §. Certum cor. Em. Bussio*
S. C. C. in *Fanen. Patrimonii Sacri, & Missarum 21. Aug. 1740*
antiquorum canonum pœnas super his innovando.

VIII. Alterius *de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 3., pag. 108.*
Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Ord. pag. 254.*
Marant. in *Controuv. Jur. par. 3., resp. 61., n. 7.*
Piton. in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 42., n. 6.*
Rota in *Romana Pecuniaria 22. Mart. 1751. cor. Reuer. Molino.*

Ratio distribu-
tionis quædam
est augendi præ-
scribitur illæ, qui-
bus debeat
non servientium
quantumvis per-
tinetur.

C A P U T III.

I. QUUM beneficia ad divinum cultum, atque ecclesia-
stica munia obunda sint constituta; ne qua in par-
te antiquatur divinus cultus, sed ei debitum omnibus in
rebus obsequium præstetur;

c. fin. de reform.
in 4.

Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., n. 3.*
Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 111.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., cons. 134., n. 9.*

II. statuit Sancta Synodus in Ecclesiis, tam Cathedralibus,
quam Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quo-
tidiane,

Inter sess. 21. de
ref. c. 3.

Capon. in *Discept. For. to. 2., discept. 123., n. 18.*
Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 21., n. 4.*
Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 67.*
Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 68.*
Rota *Decis. 458., n. 5. cor. Pamphilio.*

III. vel ita tenues, ut verisimiliter negligantur, tertiam par-
tem fructuum, & quorumcumque proventuum, & obven-
tionum, tam dignitatum, quam canonicatum, persona-
tum, portionum, & officiorum, separari debere; & in di-
tributiones quotidianas converti,
Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 6., pag. 189.*
Lezzana in *Consult. Moral. to. 4., consult. 45., n. 67.*
Piafec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 7., vers. De Di-
tributionibus.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. to. 3., lib. 2., c. 35., n. 9*
Tondut.

- Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par. 1., cap. 52., n. 2.*
 Vivian. *de Jurepatr. lib. 14., cap. 15., n. 55.*
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 13., n. 2.*
 Rubens *to. 3. recent. in Addit. ad Decis. 576., n. 76., par. 4.*
 S. C. C. *in Zamoren. Unionis 22. Nov., & 20. Dec. 1738.*
- IV. quæ inter dignitates obtinentes, & cæteros divinis inter-
 rescentes, proportionabiliter, juxta divisionem ab Episco-
 po, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegato, in ipsa
 prima fructuum deductione faciendam, dividantur:
 Barbof. *de Canonic. dignit. cap. 22., n. 14.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 3. sub n. 24.*
 Lambertin. *in Instit. Eccl. instit. 107., §. 7., pag. 775.*
 Marant. *Controuv. Jur. resp. 24., n. 25.*
 Moneta *de Distribut. Quotid. par. 3., qu. 6., n. 28.*
 Pignatell. *in Consult. Can. to. 6., consult. 14., n. 4.*
 Sanctarel. *Var. Resol. qu. 13., n. 2.*
 Rota *Decis. 977., n. 4. cor. Coccino.*
 Cor. Anfaldo *to. 4. Decis. 407., n. 23.*
 Cor. Caprara *to. 2., Decis. 670., n. 10.*
- V. salvis tamen consuetudinibus earum Ecclesiarum, in quibus
 non residentes, seu non terrientes, nihil, vel minus ter-
 tia parte percipiunt:
 Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2.,*
lib. 3., c. 34., n. 12.
 Zecchius *de Reipubl. Eccl. inst. de Canonic. pag. 182.*
- VI. non obstantibus exemptionibus, ac aliis consuetudinibus,
 etiam immemorabilibus, & appellationibus quibuscumque.
 Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par. 1., cap. 102., n. 47.,*
& part. 3., cap. 168., n. 6.
 Rota *in Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Februarii 1705., §.*
Quia cor. Cardin. Scotto.
- VII. Crescenteque non servientium contumacia, licet contra eos
 procedere, juxta juris, ac sacrorum canonum dispositionem.
 Lauræa *in Epit. Canon. verb. Distributiones quotidianæ.*
 Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. cap. 19., §. 2., n. 7.*

Inf. fell. 22. de
 ref. c. 1. c. Gum
 ad hoc & seq. de
 cler. non resid.

Conjunctio sua
 animarum gnan-
 do sine assumen-
 de. Retto novus
 Parochias eri-
 gendi traditur.

c. No. de Eccl
 adif.

CAPUT IV.

- I. **E** piscopi etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati in
 omnibus Ecclesiis Parochialibus, vel baptifimalibus,
 in quibus populus ita numerosus sit, ut unus Rector non pos-
 sit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, & cul-
 tui divino peragendo; cogant Rectores, vel alios, ad quos
 pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adjungere, quot
 sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & cultum divinum
 celebrandum.

Barbof.

Barbof. *de Off.*, & *Potest. Paroch.* par. 1., cap. 11., n. 4.
 Capon. *Discept. For.* 36., n. 8., & 15., to. 1.
 Corrad. *in Prax. Benef. lib.* 3., c. 2., n. 1., & 7., vers. *Ex prædictis*
 Engel *in Jur. Canon. lib.* 3., tit. 41., n. 3.
 Frances *Var. Resol. cap.* 44., n. 121.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Parochiz* n. 3.
 Lambertin. *in Instit. Eccles. instit.* 94., pag. 160.
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 4., cap. 2., n. 68.
 Lotter *de Re Benef. lib.* 1. qu. 28., n. 28.
 Murga *de Benef. qu.* 6., n. 9.
 Ruger. *de Testam. Canon. lib.* 1., disp. 2., cap. 5., n. 7.
 Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 1., decis. 7., n. 82.
 Rota *in recent. Decis.* 484., n. 1., & 6., par. 1.
 Cor. Anfaldo *to.* 4. *Decis.* 407., n. 9.
 Cor. Card. Tanario *to.* 2., *Decis.* 204., n. 7.
 Cor. Card. Crescentio *to.* 1., *Decis.* 89., n. 7.
 Constantien. *Parochialitatis, seu Reintegrationis Parochiæ* 3.
Julii 1748., §. 10. *cor. Emin. Elephantutio*
 S. C. C. *in Thelesina* 18. *Februarii* 1758.

- II. In iis verò, in quibus ob locorum distantiam, sive difficultatem Parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & divina officia audienda accedere non possunt, novas parochias, etiam invitis Rectoribus, Barbof. *de Offic.*, & *Potest. Episc. par.* 3., alleg. 68., n. 1. Clericat. *de Benef. discord.* 89., n. 10. Fagnan. *in C. Ad Audientiam* quod est prim. *de Eccl. edif.* n. 29. Murga *de Benef. qu.* 6., n. 16. Ugolin. *de Off.*, & *Potest. Episc. par.* 2., c. 53. sub n. 2. vers. *Item* Rota *coram Martino Andrea* decis. 59., n. 3. Cor. Card. Falconerio *in tit. fin. de Miscellan. decis.* 34. sub n. 7. juxta formam Constitutionis Alexandri III., quæ incipit, *Ad Audientiam*, constituere possint.

III.
c. Ad audientiam
de Eccl. quæd.

- Amostaz *de Caus. Piss lib.* 5., cap. 4., n. 1.
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib.* 1., cap. 2., n. 8.
 Frances *de Eccl. Cathed. cap.* 6., n. 81. cum seqq.
 Fuscus *de Visit. lib.* 2., cap. 2., n. 22.
 Paulut. *in Jurisprud. Sacr. to.* 2., tract. 11., cap. 1. sub n. 6.
 Tondut. *Qu.*, & *Resol. Benef. par.* 1., cap. 56., n. 8.
 Valenzuel. *to.* 1. *Consil.* 45., n. 5.
 Rota *to.* 2. *Decis.* 221., n. 25. *cor. Crispo.*
 Ælina *Parochialis* 28. *Aprilis* 1752. §. 5. *cor. Em. Elephantutio*
 S. C. C. *in Firmana Dismembrationis* 15. *Decembris* 1759.
 IV. Illis autem Sacerdotibus, qui de novo erunt Ecclesiis noviter erectis præficiendi, competens assignetur portio arbitrio Episcopi ex fructibus, ad Ecclesiam matricem quomodo-

modocumque pertinentibus: & si necesse fuerit, compellere possit populum ea subministrare, quæ sufficiant ad vitam dictorum Sacerdotum sustentandam: quacumque reservatione generali, vel speciali, vel affectione, superdictis Ecclesiis, non obstantibus. Neque hujusmodi ordinationes, & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscumque provisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibusvis aliis derogationibus, vel suspensionibus.

Barra *Controv. For.* 52. sub n. 16., vers. Non obstant.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 1. de Cler. debit.* §. 14., n. 7.

Gutierrez *Prædic. Qu. lib. 1., qu. 17., n. 15.*

Piascc. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 28., vers. Possit.*

Thomassin. de *Nov. & Vet. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 2., cap. 26., n. 4.*

Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Parochia, vers. Ad sextum.*

C A P U T V.

*Possint Episcopi
facere uniones
perpetuas in casibus
à jure per-
missis.*

I. UT etiam Ecclesiarum status, ubi sacra Deo officia ministrantur, ex dignitate conservetur; possint Episcopi, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati, juxta formam juris, sine tamen præjudicio obtinentium, facere uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiarum Parochialium, & Baptismalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum cum curatis propter earum paupertatem, & in cæteris casibus à jure permissis,

Chocchier. ad *Regul. viii. Cancell. gloss. 1. sub n. 19.*

Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 221.*

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 3., cap. 2. sub n. 10.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 11., vers. Præterea.*

Fagnan. in *Cap. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 31.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 70.*

Lezzana *Consult. Mor.* 45., n. 62., to. 4.

Moneta de *Commut. Ultim. Volunt. cap. 11., n. 325.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 8., n. 208.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 32., & §. 2., n. 22a*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 3., decis. 1., n. 25.*

Rota *Decis.* 277., n. 21., to. 2. coram Crispo.

Burgen. *Beneficii de Huerta* 3. Febr. 1744., §. 21., cor. Rev. De Caniliac, & 4. Decemb. ejusd. anni, §. 3., cor. Rev. Molino.

S. C. C. in *Leopolien. Unionis* 1. Septembris 1736.

II. etiam si dictæ Ecclesiæ, vel beneficia essent generaliter, vel specialiter reservata, aut qualitercumque affecta.

Barbos. de *Off. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 66., n. 29.*

Ciarlin. *Controv. Foren. lib. 2., cap. 204., n. 8.*

Engel

*c. Sicut unire de
excess. Prælator.
Conc. Later. sub
Leone X. f. l. 9.
de ref. cu. rix., &
inf. sess. 24. de
ref. cap. 13. sa-
pra sess. 14. cap.
6. de reform.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 13., vers. In Session XXI. Gratian. Discept. Foren. to. 2., cap. 278., n. 5., § 8.*

Rota *Decis. 837., n. 6. cor. Manzanedo.*

Cor. Rembaldo *Decis. 341., n. 7.*

- III. Quæ uniones etiam non possint revocari, nec quoque modo infringi vigore cujuscumque provisionis, etiam ex causa resignationis, aut derogationis, aut suspensionis.
Laurza *in Epit. Can. verb. Beneficiorum unio.*

C A P U T VI.

Quia illiterati, & imperiti parochialium Ecclesiarum Rectores sacris minus apti sunt officiis, & alij, propter eorum vitæ turpitudinem, potius destruunt, quam ædificant; Episcopi, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati, eisdem illiteratis, & imperitis, si aliâs honestæ vitæ sint,

Barbof. *in Jur. Eccl. Univ. lib. 3., cap. 11., n. 12.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 6. sub n. 2.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Coadjutor in Addit. n. 15.*

Habert. *in Theol. Dogm., § Mor. to. 4. de Virtut. Religion. cap. 8., pag. 647.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 3., cap. 9., n. 21.*

Passerin. *de Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 4., n. 526*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 86., n. 11*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. par. 2., cap. 54., n. 2.*

Zerol. *in Prax. Episc. par. 1. verb. Parochia, vers. Ad septimum.*

- II. Coadjutores aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu assignare, vel aliter providere possint, quacumque appellatione, & exemptione remota,
Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 4., n. 11.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 5., cap. 2. n. 3.*

Clericat. *de Benef. discord. 28., n. 15., & discord. 44., n. 20.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 7.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 257.*

Pasqualig. *Qu. Moral. Canon. Centur. 4., qu. 373., n. 4.*

Pastor *de Benef. Eccles. lib. 3., tit. 30., n. 6.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 22., n. 8.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7. sub n. 84.*

- III. Eos verò, qui turpiter, & scandalosè vivunt, postquam præmoniti fuerint, coerceant, ac castigent; & si adhuc incorrigibiles in sua nequitia perseverent, eos beneficiis, juxta sacrorum canonum Constitutiones, exemptione, & appellatione quacumque remota, privandi facultatem habeant.

e. Quia frater 7.
q. 1. c. Ue clerico-
cor., & scq. de
vit., & honestat.
cleric.
e. Felicitas de poe-
nis. in 6., &
Clem. Multos
de poenis.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 3. de pœn. Cler. §. 53., n. 6.*
 Genuenf. in *Prax. cap. 65., n. 2.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Parochus, ejusque obligationes.*
 Leuren. de *Vicar. Episc. cap. 3., qu. 343., n. 1.*
 Passerin. de *Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 4., n. 70.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 4., §. 1., n. 23.*
 Rota to. 1. recent., *Decis. 258., n. 45., par. 19.*
 S. C. C. in *Burgi S. Domini Parochialis 6. Maij 1737.*

CAPUT VII.

*Episcopi transfe-
rant beneficia ex
Ecclesiis, qua
nequeant restau-
rari: alias verb
reparari curent:
quid in hoc ser-
vandum sit.*

I. QUUM illud quoque valde curandum sit, ne ea, quæ fa-
 cris ministeriis dicata sunt, temporum injuria obso-
 leant, & ex hominum memoria excidant; Episcopi, eti-
 am tamquam Apostolicæ Sedis delegati, transferre possint
 beneficia simplicia, etiam juris patronatus, ex Ecclesiis,
 quæ vetustate, vel aliâs collapsæ sint, & ob eorum inop-
 iam nequeant instaurari, vocatis iis, quorum interest, in
 matrices, aut aliâs Ecclesias locorum eorundem, seu vic-
 iniorum, arbitrio suo; atque in eisdem Ecclesiis erigant
 altaria, vel capellas sub eisdem invocationibus; vel in jam
 erecta altaria, vel capellas transferant cum omnibus emo-
 lumentis, & oneribus prioribus Ecclesiis impositis.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ecclesia, n. 12.*
 Gratian. *Discept. Forens. to. 1. cap. 73., n. 9.*
 Lezzana in *Consult. Mor. to. 4., cons. 45., n. 64.*
 Marant. in *Controv. Jur. resp. 73., n. 50., par. 4.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 303., n. 26.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 2. §. 3. sub n. 33., vers. Ad extremum*

II. Parochiales verò Ecclesias, etiamsi juris patronatus sint, ita
 collapsas refici, & instaurari procurent ex fructibus, & pro-
 ventibus quibuscumque ad easdem Ecclesias quomodocumque
 pertinentibus;

Barbol. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 64., n. 8.*
 Clericat. de *Sacrif. Miss. decis. 44., n. 10.*
 Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 2., §. 13., n. 7.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 44., n. 5.*
 Piton. de *Contr. Patr. to. 1., alleg. 30., n. 19., & to. 2., all. 100., n. 174.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 1., cap. 1., n. 1.*
 Thomassin. de *Ver., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3.,*
lib. 2., cap. 36., n. 8.
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 18., §. unic., n. 11.*
 S. C. C. in *Bossanen. Reparationis Ecclesie Parochialis 15. Fe-*
bruarii, & 11. Martii 1741.

III. qui si non fuerint sufficientes, omnes patronos, & alios;
 C c qui

*c. 1. & c. pen. de
Eccl. dist. vel
repar. infra c. 8.
& supra sess. 7. c.
8. de refor.*

fructus aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes, percipiunt, aut in illorum defectum, parochianos omnibus remediis opportunis ad prædicta cogant, quacumque appellatione, exemptione, & contradictione remota.

Amoltaz de Caus. Pii lib. 6., cap. 6., n. 20.

Clericat. de Benef. discord. 99., n. 15.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 48., n. 9.

Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 10., n. 16.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Ecclesia, n. 15.

Lambertin. in Instit. Eccles. instit. 100., pag. 487.

Manfius Consult. 248., n. 11., to. 3.

Marta de Jurisd. par. 2., cap. 48., n. 10.

Pignatel. in Consult. Can. to. 8., conf. 60., n. 7.

Cortiada Decis. 180., n. 1., to. 3.

Rota to. 4., Decis. 407.; n. 29. cor. Ansaldo.

Cor. Crispo to. 1., Decis. 7., n. 9.

Constantien. Unionis 7. Martii 1738., §. 1. cor. Rev. DeCanillac;

Viterbien. Contributionis, & Expensarum 15. Junii 1745.,

§. 10. cor. Emin. Elephantutio.

Urbevetana Restaurationis Ecclesie 5. Martii 1752., §. 5. cor. Vicecomite.

IV. Quod si nimia egestate omnes laborent; ad matrices, seu viciniore Ecclesias transferantur,

Antonel. de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 2., n. 21.

Lauræa in Epist. Can. verb. Ecclesia Parochialis.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 73.

Pignatel. in Consult. Can. to. 9., conf. 70., n. 9.

V. cum facultate tam dictas Parochiales, quam alias Ecclesias dirutas, in profanos usus, non sordidos, erecta tamen ibi Cruce, convertendi.

Fagnan. in Cap. Quum ad Monasterium de Stat. Monachor. n. 71.

Frances. de Eccles. Catbed. cap. 26., n. 267.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 26., n. 22.

Genuens. in Prax. cap. 54., n. 2., & 7.

Moneta de Commut. Ult. Volunt. cap. 8., n. 330.

*Monasteria commenda-
ta, in quibus non viget re-
gularis observantia,
& beneficia quacumque con-
tinent ab Episcopo
visitantur.*

CAPUT VIII.

- I. Quocumque in Diocesi ad Dei cultum spectant, ab Ordinario diligenter curari, atque iis, ubi oportet, provideri æquum est: propterea commendata monasteria, etiam Abbatiæ, Prioratus, & Præposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, nec non beneficia, tam curata, quam non curata, secularia, & regularia qualitercumque commendata, etiam exempta, ab Episcopis,

coepis, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegatis, annis singulis visitentur;

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Visitatio Episcopi* n. 19., & 22.

Marefcot. *Var. Resol. lib. 2., cap. 15., n. 7.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 3., cap. 40., n. 2.*

Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 49., §. 5., n. 4.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 53.*

Rota to. 1., *Decis. 709., n. 39., par. 3. coram Molines.*

Tuden. *Jurisdictionis super Manutentione 11. Martii 1735., §. Hæc cor. Emin. Crescentio.*

Auximana *Manutentionis 5. Maii 1745., §. 17. cor. Emin. Elephantutio.*

- II. curentque iidem Episcopi congruentibus remediis, etiam per sequestrationem fructuum, ut, quæ renovatione indigent, aut restauratione, reficiantur;

Daniel. de *Nobil. Disput. 26., n. 1., to. 1.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 2., n. 16.*

Lauræa in *Epit. Canon. verb. Episcopus quoad Regulares exemptos.*

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., n. 21.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2., lib. 3., cap. 20. sub n. 12.*

- III. & cura animarum, si qua illis, vel eorum annexis imminet, aliaque debita obsequia rectè exerceantur:

Azor. in *Instit. Mor. par. 2., lib. 3., cap. 40., lit. B.*

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 579., n. 13.*

Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episc. par. 1., cap. 3., n. 5.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 24., n. 10.*

Rota to. 1., *Decis. 6., n. 15. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.*

- IV. appellationibus quibuscumque, privilegiis, consuetudinibus, etiam immemorabili tempore præscriptis, conservatoriis, iudicum deputationibus, & eorum inhibitionibus non obstantibus.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 17., n. 13.*

Forti de *Judice Conservator. art. 4. sub. n. 15.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 7., conf. 8., n. 12.*

Rota in *d. Decis. 6., n. 23.*

- V. Et, si in eis vigeret observantia Regularis, provideant Episcopi paternis admonitionibus, ut eorum Regularium Superiores juxta eorum Regularia instituta debitam vivendi rationem observent, & observari faciant, & sibi subditos in officio contineant, ac moderentur.

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 15., n. 56.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 74.*

C c 2

Piafec:

Supra sess 7. de
reloc. c. 8. & in-
fra sess 24. c. 9.
& sess ult. de
regul. c. 20. Cone
Tarragon. I. cap.
7. & Conc. Besa-
yon. II. c. 1.

Idem. sess. ult. 4.

Piaſec, in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 45.*

Rota *to 2., Decif. 143., n. 8. cor. Kaunitz.*

- VI. Quod ſi admoniti, intra ſex meſes eos non viſitaverint, vel correxerint; tunc iidem Epifcopi, etiam ut delegati Sedis Apoſtolice, eos viſitare poſſint, & corrigere, prout ipſi Superiores poſſent, juxta eorum inſtituta: quibuſcumque appellationibus, privilegiis, & exemptionibus penitus remotis, & non obſtantibus,

Lezzana in *Conſult. Mor. to. 4., conſult. 45., n. 65.*

De Graſſis *Decif. Aur. par. 1., lib. 3., cap. 5. ſub n. 141.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 28.*

C A P U T IX.

I. **Q**Uùm multa à diverſis antea Conciliis, tam Lateranenſi, ac Lugdunenſi, quam Vienneniſi, adverſus pravos eleemoſynarum Queſtorum abuſus remedia, tunc adhibita, poſterioribus temporibus reddita fuerint inutilia; poſtiusque eorum malitia ita quotidie magno fidelium omnium ſcandalo, & quærela excreſcere deprehendatur, ut de eorum emendatione nulla ſpes amplius relicta videatur: ſtatuit, ut poſthac in quibuſcumque Chriſtianæ religionis locis eorum nomen, atque uſus penitus aboleatur; Cabaffut. in *Hiſtor. Concilior. pag. 529. ſub n. 4., verſ. Doſoſas Fagnan. in Cap. Quùm ex eo de Panit., & remiſſ. n. 19.*

Fulcus de *Viſit. lib. 2., cap. 30., n. 35.*

Genueſ. in *Prax. cap. 88., n. 14.*

Nicol. in *Elucubr. Canon. to. 2., lib. 5., tit. 39., n. 71.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 90.*

Ventrigl. de *Juriſd. Archiep. cap. 94., n. 3.*

Zerol. in *Prax. Episc. par. 1., verb. Quæſtores.*

Triftany *Decif. Cathalon. 31. ſub n. 162., verſ. Et licet S. C.*

Rota *Decif. 282., n. 2., & Decif. 509., n. 1. coram Coccino.*

- II, nec ad officium hujusmodi exercendum ullatenus admittantur: non obſtantibus privilegiis, Eccleſiis, Monaſteriis, piis locis, & quibuſvis cujuſcumque gradus, ſtatus, & dignitatis perſonis, conceſſis, aut conſuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Barboſ. de *Offic., & Poſteſt. Episc. par. 3., alleg. 109., n. 2.*

Leo in *Theſ. For. Eccl. par. 1., c. 7. ſub n. 30., verſ. Queſtorumque*

Pignat. in *Conſult. Can. to. 8., conſult. 12., n. 12.*

Ugolin. de *Offic., & Poſteſt. Episc. cap. 8., §. 4., n. 6.*

- III. Indulgentias verò, aut alias ſpirituales gratias, quibus non ideo Chriſti fideles decet privari, deinceps per Ordinarios locorum, adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus populo publicandas eſſe decernit;

Barb.

Queſtorum eleemoſynarum nomen, & uſus tollitur. Indulgentias, & ſpirituales gratias Ordinarii publicent. Duo de Capitulo eleemoſynarum gratias recipiant.

Conc. Lateran. cap. 41. ſub Inſtit. III. c. Cum ex eo de panit. & rem.

Clem. Abſolutionibus eod. tit. & ſuſtra ſeſſ. ult. in decreto de Indulgentiis. & ſuſtra ſeſſ. 5. cap. 2. de reſcrip.

Barbof. *de Offic.*, & *Potest. Paroch. par.* 1., *cap.* 16., *n.* 19.

Clericat. *de Benef. discord.* 97., *n.* 2.

Gavant. *in Manual. Episc. verb.* Indulgentiæ, *n.* 20.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 13., *cap.* 18., *n.* 1.

Lauræa *in Epit. Canon. verb.* Indulgentia.

Pilaja *Decif. Pontif. lib.* 1., *decif.* 7., *n.* 54.

VI. quibus etiam eleemosynas, atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligendi facultas datur; ut tandem cœlestes hos Ecclesiæ thesauros non ad quæstum, sed ad pietatem exerceri, omnes verè intelligant.

Habert. *in Theol. Dogm.*, & *Mor. to.* 6. *de Panit. in Append. de Indulgent.* §. 1., *pag.* 404.

Leo *in Thef. For. Eccl. par.* 1., *6. 7. sub n.* 30., *vers.* Et ut majori.

Thomassin, *de Vet.*, & *Nov. Eccl. Discipl. par.* 3., *lib.* 1., *cap.* 74. *sub n.* 13.

Vener. *in Exam. Episc. lib.* 4., *cap.* 8., *n.* 50.

Vide Const. S.
Pii V. *Epif. De-*
minici. 1567., 4

Indicatio futuræ Sessionis,

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decrevit proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse feria quinta, post octavam festi Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, quæ erit decima septima mensis Septembris proxime futuri: Hoc tamen adjecto, quod dictum terminum, ac unicuique Sessioni in posterum præfigendum, ipsa Sancta Synodus, pro ejus arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii putaverit expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare liberè possit, & valeat.

Idem supra sess.
9.

SESSIO VIGESIMASECUNDA,

Quæ est sexta

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XVII. Septembris MDLXII.

Doctrina de Sacrificio Missæ,

Sacrofancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ut verusabsoluta

soluta, atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistiae mysterio in Sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, atque hæresibus, conservetur; de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus Sancti illustratione edocta, hæc, quæ sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

De Institutione
Sacramenti My-
sæ Sacrificii.

CAPUT I.

Hæbr. 7. d.

I. Quoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paul-
lo, propter Levitici sacerdotii imbecillitatem, consum-
matio non erat; oportuit, Deo, Patre misericordiatum,
ita ordinante, sacerdotem alium secundum ordinem Mel-
chisedech surgere, Dominum nostrum JESUM Christum,
qui posset omnes quotquot sanctificandi essent, consummare,
& ad perfectum adducere.

Colet in *Instit. Th. to. 5. de Euch. par. 2. c. 3. p. 776.*, & p. 781.
Lambertin. de *Sacrif. Miss. sect. 1. cap. 288. pag. 221.*

Hebr. 7. 2. &
10. c. Semel im-
molatus cum seq
de cons. Dist. 2.

II. Is igitur Deus, & Dominus noster, etsi semel se ipsum in ara
Crucis, morte intercedente, Deo Patri oblaturus erat, ut æternam
illuc redemptionem operaretur: quia tamen per mortem
sacerdotium ejus extinguendum non erat; in coena novissima,
qua nocte tradebatur, ut dilectæ sponse suæ Ecclesiæ visibile,
sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo
crucrum illud, semel in Cruce peragendum, representaretur;
ejusque memoria in finem usque sæculi permaneret; atque illius
salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur;
Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum
constitutum declarans Corpus, & Sanguinem suum
sub speciebus panis, & vini Deo Patri obtulit;

Conc. Toletan.
XII. c. 5.
1. Cor. 11.

Pl. 100. c. In cali-
cem, & c. Accipi-
te de cons. Dist. 2.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 27. c. 7. prop. 3. pag. 338.*

Concina de *Sacrif. Miss. cap. 2. §. 1. pag. 417.*

Ælius in 4. *Sent. dist. 12. §. 11. pag. 165.*

Frassen in *Sent. Accad. de Sacr. Miss. qu. 2. concl. 3. pag. 603.*

Gibert in *Jur. Canon. to. 5. de Sacram. tit. 5. de Euch. quatenus est Sacrif. sect. 1. n. 5.*

Gotti de *Sacrif. Miss. qu. 1. dub. 1. §. 3. pag. 167.*

Habert. in *Theol. Dog. & Mor. to. 8. de Euch. pag. 573.*

Juvenin de *Sacram. dissert. 5. qu. 1. c. 2. art. 1. §. 1. pag. 276.*

Pasqualig. de *Sacrif. Nov. Leg. to. 1. tract. 1. qu. 21. n. 1. 31. n. 4. & qu. 44. n. 7.*

Adamus Tanner. de *Euch. & Miss. qu. 9. dub. 1. pag. 1274.*

Themud. *Decis. Olyssipon. 45. n. 16.*

- III. ac sub earundem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc novi Testamenti Sacerdotes constituebat, ut fumerent, tradidit;
Colet in Instit. Theol. to. 5. de Euch. par. 2., cap. 3., pag. 583.
- IV. & eisdem, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit per hæc verba: Hoc facite in meam commemorationem: uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit;
Antoin. de Miss. Sacrif. cap. 3., pag. 489.
Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. tit. 7. de mater., & form. Euch. verb. Ex SS. Canonibus.
Franciscus Bonæ Spei de Sacrif. Miss. dub. 4., pag. 156.
Droit de Re Sacr. lib. 8., cap. 3., qu. 4., p. 247., & p. 358.
Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Quoniam
Gonet. to. 5. de Sacrif. Miss. disp. 11., n. 14. cum seqq.
Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ord. cap. 1., art. 1., pag. 455., & art. 7., §. 1., pag. 474.
Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 1.
Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 10., & 39
Silvius in 3. par. qu. 83., art. 1., qu. 1., pag. 337.
Simonet. de Euch. disput. 8., art. 2., §. 2., pag. 268.
Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 11., §. 8., pag. 1247., & seq.
- V. nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriam exitus de Ægypto multitudo filiorum Israel immolabat, novum instituit Pascha, se ipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui Sanguinis effusionem nos redemit, eripuitque de potestate tenebrarum, & in regnum suum transtulit.
Cacheran. de Euch. ut Sacr. cap. 2., §. 5., n. 102., pag. 402.
Habert. in Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 4., p. 683.
Pasqualig. de Sacrif. Nov. Leg. tract. 1., qu. 44., n. 11., & qu. 45. n. 4.
- VI. Et hæc quidem illa munda oblatio est, quæ nulla indignitate, aut malitia offerentium inquinari potest:
Pasqualig. de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., tract. 1., qu. 57., n. 5.
Paulut. in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 1., §. 3., n. 5., p. 347
Petra ad Constit. Apost. to. 4., pag. 39., n. 62.
Themud. Decis. Olysipton. 45., n. 12.
- VII. quam Dominus per Malachiam nomini suo, quod magnum futurum esset in gentibus, in omni loco mundam offerendam prædixit:
Berti de Theol. Discipl. lib. 33., cap. 19., prop. 3., pag. 411.
Billuart. de Euch. dissert. 8., art. 1., pag. 460.
Concina de Sacrif. Miss. cap. 2., §. 1., pag. 417., & seq.
Frassen in Scot. Accad. de Sacrif. Miss. qu. 1., concl. unic., pag. 594.
Gam.

March. 26. L. 1.
 ex 21.

Erod. 19.

Col. 1.

Malac. 1.

Gammachæus in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 3., pag. 459.
 Juvenin de Sacram. differ. 5., qu. 1., cap. 2., art. 1., §. 2., pag. 279:
 Merbesius de Sacrif. Miss. qu. 3., pag. 370.
 Mezger eod. tract. art. 1., §. 3., pag. 311.

VIII.

1. Cor. 10. d. c.
 Non latet 34 q. 1

& quam non obscure innuit Apostolus Paulus Corinthi-
 is scribens, quum dicit: Non posse eos, qui participatio-
 ne mensæ dæmoniorum polluti sint, mensæ Domini par-
 ticipes fieri: per mensam altare utrobique intelligens.

Boucat de Sacram. Euch. dissert. 3., art. 4., §. 2.

Æstius in 4. Sent. dist. 12., §. 11., pag. 165.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6.,
 art. 1., prop. 1., pag. 475.

Suarez in 3. par. disp. 74., sect. 1., pag. 903.

Tanner de Euch., & Miss. qu. 9., dub. 1., pag. 1273.

Tournely de Sacram. Euch. qu. 1., art. 1., pag. 7.

Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 3., §. 17., pag. 1118.

IX.

Gen. 4., & 22.
 Lev. 1. 3., & 3.
 alibi.

Hæc denique illa est, quæ per varias sacrificiorum, na-
 ture, & legis tempore, similitudines figurabatur; utpote
 quæ bona omnia per illa significata, velut illorum omni-
 um consummatio, & perfectio complectitur.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif.
 cap. 5., pag. 695. in fin.

Suarez in 3. par. disp. 74., sect. 2., p. 909. & disp. 76., sect. 2., p. 938.

Sacrificium Missæ
 est propitiatori-
 um tam pro vi-
 vis, quam pro
 defunctis.

C A P U T II.

I. **E**T quoniam in divino hoc sacrificio, quod in Missa
 peragitur, idem ille Christus continetur, & incruen-
 te immolatur, qui in ara Crucis semel se ipsum cruentè
 obtulit;

Hebr. 9.

Billuart de Euch. dissert. 8., art. 2., pag. 480.

Æstius in 4. Sent. dist. 12., §. 15., pag. 173.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif.
 cap. 5., pag. 692.

Simonet. de Euch. disp. 6., art. 3., pag. 275.

Suarez in 3. par. disp. 76., sect. 1., pag. 436.

Tanner de Euch., & Miss. qu. 9., dub. 2., pag. 1290.

II. docet Sancta Synodus, sacrificium istud verè propitiatori-
 um esse,

Mezger de Sacrif. Miss. art. 1., §. 7., pag. 313.

Id. Author. velut. in Can. VI. hujus Sessionis.

III.

per ipsumque fieri, ut, si cum vero corde, & recta fide;
 cum metu, & reverentia, contriti, ac pœnitentes ad De-
 um accedamus, misericordiam consequamur, & gratiam
 inveniamus in auxilio opportuno.

Augst. 10. de
 Civit. Dei, cap.
 10.

Habert.

Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrific. c. 11.*, p. 748.

Juvenin. de *Sacram. dissert. 5., qu. 6., cap. 1.*, pag. 293.

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6., art. 1., prop. 3.*, pag. 497.

Pasqualig. de *Sacrific. Nov. Leg. to. 1., tract. 1., qu. 54., n. 6.*

- IV. Hujus quippe oblatione placatus Dominus gratiam, & donum poenitentiae concedens, crimina, & peccata, etiam ingentia dimittit:

Antoin. de *Sacrific. Miss. qu. 3.*, pag. 554.

Bellarm. to. 3. *Controv. de Miss. c. 1.*, pag. 418. *& c. 4.*, pag. 421.

Cacheran. de *Euch. ut Sacrific. cap. 3., §. 3., n. 47.*, pag. 417.

Lambertin. de *Sacrific. Miss. sect. 1., cap. 233.*, pag. 89.

Mezger de *Sacrific. Miss. art. 3., §. 3.*, pag. 321.

Paulut. in *Jurispr. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 1., §. 3., n. 5.*, p. 347

Suarez in 3. *par. disp. 79., sect. 3.*, pag. 964.

- V. una enim, eademque est hostia, idem nunc offerens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa.

Berti de *Theol. Discipl. lib. 33., cap. 19., prop. 3.*, pag. 418.

Billuart de *Euch. disp. 8., ar. 1.*, pag. 467. *& ar. 2.*, pag. 481.

Colet in *Instit. Tb. de Euch. par. 2., cap. 5.*, pag. 749. *& 798.*

Concin. *cod. tract. diss. 1., cap. 2., §. 1.*, pag. 421.

Gammachzus in 3. *par. de Sacrific. Miss. cap. 7.*, pag. 480.

Gavard. *cod. tract. art. 4.*, pag. 344.

Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 8. de Euch. pag. 575.*

Layman in *Theol. Mor. to. 2., tract. 5., n. 1.*

Pasqualig. de *Sacrific. Nov. Leg. to. 1., tract. 1., qu. 27., n. 4.*

Paulut. in *Jurispr. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 2., §. 3., n. 2.*, p. 345.

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 14., dist. 5., qu. 2., n. 20.*

Sabinus in *Luc. Mor. tract. 45. de Sacrific. Miss. n. 9.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 33.*

- VI. Cujus quidem oblationis, cruentæ, inquam, fructus per hanc incruentam uberrimè percipiuntur: tantum abest, ut illi per hanc quovis modo derogetur.

Vid. Author. relat. in Can. IV. presentis Sessionis.

- VII. Quare non solum pro fidelium vivorum peccatis, poenis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus, sed & pro defunctis in Christo nondum ad plenum purgatis ritè, juxta Apostolorum traditionem, offertur.

Vid. Can. III. n. III. hujus Sessionis.

Infr. can. 3. & sect. 25. de pñe.

C A P U T III.

De Missis in honorem Sanctorum.

- I. **E**T quamvis in honorem, & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueverit;

August. de Civ. Dei lib. 8. c. 27. Infr. can. 9. & sect. 15. de invoc. Sanctorum.

D d

fueverit; non tamen illis sacrificium offerri docet, sed Deo soli, qui illos coronavit:

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 4., n. 2., pag. 430.*

Gotti *cod. tract. qu. 2., dub. 1., §. 1., pag. 197.*

Simonet. *de Euch. disp. 8., art. 7., §. 4., pag. 288.*

Suarez *in 3. par. disp. 78., sect. 3., pag. 952.*

Valentia *in 3. par. disp. 6., qu. 9., punct. 3., pag. 1214.*

Vid. Author. relat. in Can. V. præsent. Sessionis.

- II. unde nec Sacerdos dicere tolet: Offero tibi sacrificium, Petre, vel Paulle; sed Deo de illorum victorijs gratias agens, eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in Caelis, quorum memoriam facimus in terris.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 49.*

Fulcus *de Visit. lib. 1., cap. 21., n. 17.*

Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 160., n. 1.*

Paulut. *in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 3., tract. 8., c. 1., §. 3., n. 7. in fin., pag. 349.*

C A P U T IV.

De Canone Missæ.

I. **E**T quum Sancta sanctè administrari conveniat, De Gonteriis *in Concil. Prov. Arænon. tit. 31., cap. 9.*

II. **S**itque hoc omnium sanctissimum Sacrificium; Ecclesia Catholica, ut dignè, reverenteque offerretur, ac perciperetur, sacrum Canonem multis ante sæculis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil in eo contineatur, quod non maximè sanctitatem, ac pietatem quamdam redoleat, mentesque offerentium in Deum erigat:

Vid. Can. VI. hujus Sessionis.

III. **I**s enim constat quum ex ipsis Domini verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, ac sanctorum quoque Pontificum piis institutionibus.

Bellarmin. *to. 3. Controrv. de Miss. cap. 19., pag. 448.*

Habert. *in Th. Dog. & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 15. p. 796.*

Lambertin. *de Sac. Miss. sect. 1. 210., p. 81., & c. 213. cum seqq.*

Merbes. *cod. tract. qu. 39., p. 457.*

Suarez *in 3. par. disp. 83., sect. 3., pag. 1055.*

Valentia *in 3. par. disp. 6., qu. 11., punct. 3., pag. 1224., & seq.*

*De Missæ Cere-
moniis, & ritibus.*

C A P U T V.

I. **Q**uumque natura hominum ea sit, ut non facillè queat sine adminiculis exterioribus ad rerum divinarum meditationem sustolli; propterea pia mater Ecclesia ritus quosdam, ut scilicet quidam submissa voce, alia verò elatiore in Missa pronunciarentur, instituit.

Vid.

*Aug. l. 51. de
Lib. arbit. c. 10.*

Vid. Author. relat. in Can. IX. n. I. hujus Sessionis.

- II. Cœremonias item adhibuit, ut mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, vestes, aliaque id genus multa ex Apostolica disciplina, & traditione, *quo & majestas tanti Sacrificii commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis, & pietatis signa ad rerum altissimarum, quæ in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

* *Vid. Author. relat. in Can. VII. hujus Sessionis.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 16., vers.* Sic igitur. Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 15., pag. 784., & 790.*

Rota to. 3. *Decif. 214., n. 11. coram Ansaldo.*

C A P U T VI.

- I. **O**ptaret quidem Sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi hujus Sacrificii fructus uberior proveniret:

Colet in *Instit. Theol. de Euch. cap. 7., pag. 628.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 60.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 42., §. 2., n. 12.*

Ferrari in *Biblioth. Can. verb. Eucharistia p. 172. in fin., n. 40.*

Habert. in *Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. c. 5., p. 700.*

Hurtad. de *Sacr. to. 2. de Euch. disp. 9., diff. 42., vers.* Recentiores.

Lambertin. de *Sacrif. Miss. f. 3. l., cap. 349., pag. 134., & cap. 352., pag. 135.*

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 1., conf. 38., n. 1.*

- II. nec tamen, si id non semper fiat, propterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, ut privatas, & illicitas damnat, sed probat, atque adeo commendat;

Billuart de *Euch. diff. 8., art. 7., pag. 500.*

Concin. de *Sacrif. Miss. cap. 5., qu. 7., pag. 438.*

Vid. Can. VIII. hujus Sessionis.

- III. siquidem illæ quoque Missæ verè communes censerì debent, partim, quòd in eis populus spiritualiter communicet, partim verò, quòd à publico Ecclesiæ ministro non pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus, qui ad Corpus Christi pertinent, celebrentur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 3., & n. 61.*

Æstius in *4. Sent. dist. 12., §. 17., pag. 176.*

Merbec. de *Sacrif. Miss. qu. 52., pag. 505.*

Silvius in *3. par. qu. 83., art. 5., pag. 361.*

D d 2

Valentia

Intra can. 7.

De Missa, in qua solus Sacerdos communicat.

Sicut in primitiva Ecclesia solemus celebrare. Omnes fideles de cons. Dist. 1. &c. Perasta. cod. Dist. 2.

Vid. Constit. Benedicti XIV., que incipit. Certiores effectus. 6a. §. 2., co. 1., pag. 129.

Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 5., punct. 2., pag. 1215.
Vancspen. in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., n. 6.

De aqua misce-
da vino in Calice
offerenda.

CAPUT VII.

I. Monet deinde Sancta Synodus præceptum esse ab Ec-
clesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offe-
rendo miscerent,

Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. de Sacr. Euch. tit. 7., verb. Dixi.
Vid. Author. relat. in Can. IX. n. III. hujus Sessionis.

II. tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum
etiam quia è latere ejus aqua simul cum Sanguine exie-
rit, quod Sacramentum hac mixtione recolitur.

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 322.

Billuart. de Euch. diff. 3., art. 3., pag. 283.

Habert. in Tb. Dog. & Mor. to. 5. de Euch. cap. 7., pag. 412.

Juvenin de Sacram. diff. 4., qu. 2., art. 1., §. 2., pag. 151., & seq.

Lambertin. de Sacrif. Miss. sect. 1., cap. 171., pag. 70.

Lauræa in Epit. Canon. verb. Aqua miscenda.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 4., tit. 1. sub n. 390., vers. Secundo.

III. & quum aquæ in Apocalypsi Beati Johannis populi dicantur,
ipsius populi fidelis cum capite Christo unio repræ-
sentatur.

Concin. de Euch. diff. 1., cap. 4., qu. 4., pag. 252., & seq.

Daniel. in Instit. Canon. lib. 2., tit. 5., n. 8., pag. 345.

Droit de Re Sacr. to. 1., lib. 4., cap. 3., §. 2., pag. 306.

Æstius in 4. Sent. diff. 8., §. 10., pag. III.

Gotti de Euch. qu. 1., art. 7., §. 1., & seq., pag. 34., & seq.

Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 3.

Simonet. de Euch. disp. 2., art. 7., resp. 3., pag. 194.

Vener. in Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 10.

Missæ vulgaris
lingua non cele-
bratur. Ejus mys-
teria Populo ex-
plentur.

CAPUT VIII.

I. ET si Missa magnam contineat populi fidelis eruditio-
nem; non tamen expedire visum est Patribus, ut
vulgari passim lingua celebraretur.

Lauræa in Epit. Can. verb. Missa in quo idiomate dicenda.

Vid. Anth. relat. in Can. IX. n. II. hujus Sessionis.

II. Quamobrem, retento ubique cujusque Ecclesiæ antiquo,
& à Sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum matre,
& magistra, probato ritu, ne oves Christi esuriant, neve
parvuli panem petant, & non sit, qui frangat eis; mandat
Sancta Synodus Pastoribus, & singulis curam animarum ge-
rentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem, vel
per se

Thren. 4.

Supra sect. 5. c.
2. de riform. &
infra sect. 4. c. 7.
de reform.

per se, vel per alios, ex iis, quæ in Missa leguntur, aliquid exponant;

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 13.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 14., n. 13.*

Juvenin *de Sacram. dissert. 5., qu. 8., cap. 7., pag. 323.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 7., art. 5., pag. 661.*

III. atque inter cætera sanctissimi hujus Sacrificii mysterium aliquod declarent, diebus præsertim Dominicis, & festis. Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 7., pag. 715.*

Ugolin. *de Offic., & Potest. Episc. par. 1., cap. 16., n. 2.*

S. C. C. *in Nullius Orbitelli 28. Aprilis 1736.*

C A P U T IX.

*Prolegomena
Canonum/qua-
tionum.*

QUIA verò adversus veterem hanc in sacrosancto Evangelio, Apostolorum traditionibus, sanctorumque Patrum doctrina fundatam fidem, hoc tempore multi disseminati sunt errores, multaque à multis docentur, & disputantur; Sancta Synodus, post multos, gravesque his de rebus maturè habitos tractatus, unanimi Patrum omnium consensu; quæ huic purissimæ fidei, sacræque doctrinæ adversantur, damnare, & a Sancta Ecclesia eliminare per subjectos hos Canones constituit.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

C A N O N I.

Si quis dixerit in Missa non offerri Deo verum, & proprium Sacrificium, aut quod offerri non sit aliud, quam nobis Christum ad manducandum dari, anathema sit.

Antoin. *de Miss. Sacrif. qu. 1., pag. 554.*

Berti *de Theol. Discipl. lib. 33., cap. 19., prop. 3., pag. 408.*

Billuart *de Euch. dissert. 8., art. 1., pag. 460.*

Franciscus Bonæ Spei *de Miss. Sacrif. dub. 2., resol. 2., pag. 153.*

Boucat *eod. tract. disp. 3., art. 4., §. 3., pag. 141.*

Colet *in Inst. Tb. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 2., pag. 746.*

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 2., §. 1., pag. 416.*

Fraffen *in Scot. Accad. de Sacram. Miss. qu. 1., concl. unic., pag. 594.*

Gammachæus *in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 4., pag. 472.*

Gavard. *de Sacrif. Miss. art. 1., §. 1., pag. 325.*

Gotti *eod. tract. qu. 1., §. 3., pag. 166.*

Labat *de Euch. disp. 5., dub. 1., pag. 641.*

Natal. Alex. *in Tb. Dogm., & Mor. de Euch. c. 6., ar. 1., prop. 1., p. 476*
Paulut.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* to. 2., lib. 5., tract. 8., c. 2. §. 2., n. 5.
 Reiffenslucl in *Theol. Mor. tract.* 14., disp. 5., qu. 2., n. 18.
 Suarez in 3. par. qu. 83., art. 1., disp. 74., sect. 4., pag. 910.
 Valentia in 3. par. disp. 6., qu. 11., punct. 1., pag. 1127.
 Vanroy de *Sacrif. Miss.* pag. 301.

C A N O N I I.

1. Cor. 11.

Loc. cit. supra
 c. 1., de hoc Sa-
 crif.

Si quis dixerit illis verbis: Hoc facite in meam commemorationem: Christum non instituisse Apostolos Sacerdotes, aut non ordinasse, ut ipsi, alique Sacerdotes offerrent Corpus, & Sanguinem suum, anathema sit.

Chacheran. de *Euch. ut Sacrif.* c. 2., §. 5., n. 101., pag. 402.

Clericat. de *Sacrif. Miss.* decis. 31., n. 27.

Contenson de *Euch. diss.* 3., cap. 1., pag. 534.

Droit de *Re Sacr.* lib. 4., qu. 4., cap. 1., §. 2., pag. 383.

Genet. de *Sacrif. Miss.* cap. 2., qu. 1., pag. 236.

Juvenin de *Sacram. diss.* 5., qu. 4., cap. 2., pag. 287.

Lambertin. de *Sacrif. Miss.* sect. 2., cap. 1., pag. 156.

Merbec. eod. tract. qu. 8., pag. 387.

Pax Jord. in *Elucubr.* to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 1.

Saurai in *Panoplia Sacerdotal.* par. 2., lib. 1., pag. 449.

Simonet. de *Euch. diss.* 8., art. 6., resp. 2., pag. 282.

Adamus Tanner de *Euch.* & *Miss.* qu. 9., dub. 1., pag. 1274.

C A N O N I I I.

I. Si quis dixerit Missæ sacrificium tantum esse laudis;

Supra c. 2. ibid.

& gratiarum actionis, aut nudam commemorationem Sacrificii in Cruce peracti, non autem propitiatorium;

Antoin. de *Miss. Sacrif.* cap. 3., pag. 489.

Billuart de *Euch. diss.* 8., art. 3., pag. 482.

Franciscus Bonæ Spei de *Sacrif. Miss.* dub. 4., pag. 157.

Concin. de *Sacrif. Miss.* cap. 3., qu. 2., pag. 428.

Ælius in 4. *Sent. dist.* 12., §. 15., pag. 173.

Habert. in *Th. Dog.* & *Mor.* to. 5. de *Euch. ut Sacrif.* 8., p. 176.

Isambert. tom. 2. in 3. part. ad qu. 83., disp. 5., art. 2. p. 715.

Labat. de *Euch. diss.* 9. dub. 3. §. 2. pag. 690.

Lambertin. de *Sacr. Miss.* sect. 1., cap. 230. pag. 88.

Laurea in *Epit. Canon. verb. Missæ institutio.*

Pasqualig. de *Sacr. nov. Leg.* tom. 1., tract. 1. qu. 56. n. 1.

Silvius in 3. par. qu. 83., art. 1., vers. Quæres duodecimo pag. 347.

II. vel foli prodesse fumentis;

Berti de *Th. Discipl.* lib. 33., c. 20., prop. 1., pag. 423.

Frassen in *Scot. Accad. de Sacrif. Miss.* qu. 2., conclus. 1., pag. 601.

Gammachæus in 3. par. de *Sacrif. Miss.* cap. 10, pag. 491.

Gavard. eod. tract. art. 5., pag. 355.

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ.* to. 3., par. 5., tit. 41., n. 34.
 neque

III. neque pro vivis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus offerri debere, anathema sit.

Bonaccin. *de Miss. Sacrif. qu. ult., punct. 5. secund., n. 6.*

Cacheran. *de Euch. ut Sacrif. cap. 3., §. 4., pag. 423.*

Clericat. *de Miss. Sacrif. decis. 14., n. 25.*

Colet *in Instit. Theol. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 4., pag. 814.*

Concin. *de Sacrif. Miss. cap. 4., qu. 3., pag. 428.*

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., & Ordin. cap. 13., pag. 444.*

Gotti *de Sacrif. Miss. qu. 2., dub. 4., §. 2., pag. 207.*

Mezger *de Sacrif. Miss. art. 3., §. 3., pag. 321.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6.; art. 3., prop. 4., pag. 524.*

Vanroy *de Sacrif. Miss. qu. 9., pag. 318.*

C A N O N I V.

Si quis dixerit blasphemiam irrogari sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, per Missæ sacrificium, aut illi per hoc derogari, anathema sit.

Droit *de Re Sacram. lib. 5., qu. 4., pag. 463.*

Gammachæus *in 3. par. de Sacrif. Miss. cap. 6., pag. 475.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 4., pag. 680.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Sacrificium.*

Merbes. *de Sacrif. Miss. qu. 12., pag. 400.*

Paulut. *in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 8., cap. 1. §. 2.*

C A N O N V.

Si quis dixerit imposturam esse Missas celebrare in honorem Sanctorum, & pro illorum intercessione apud Deum obtinenda, sicut Ecclesia intendit, anathema sit.

Supra c. 3. ibid.

Colet *in Instit. Th. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 8., pag. 846.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 49.*

Frassen *in Scot. Accad. de Sacrif. Miss. qu. 4., concl. 1., pag. 609.*

Gotti *de Sacrif. Miss. qu. 2., dub. 2., §. 1., pag. 198.*

Itambert. *to. 2., disp. 7. ad qu. 83. in 3. par. art. 2., pag. 723.*

Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6., art. 2., prop. unic., pag. 502.*

Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 160., n. 2.*

C A N O N V I.

Si quis dixerit Canonem Missæ errores continere, ideoque abrogandum esse, anathema sit.

Supra c. 4. ibid.

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 3. sub n. 13.*

Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. pag. 797.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Missæ institutio.*

Merbes. *de Sacrif. Miss. qu. 39., pag. 457.*

Suarez *in 3. par. qu. 83., art. 4., disp. 83., sect. 2., pag. 1054.*
Tournely

Tournely de Sacrif. Missæ qu. 8., art. 13., pag. 473.

C A N O N V I I.

a. Sant. de celeb.
Miss. Supra cap.
9. ibid.

Si quis dixerit cæremonias, vestes, & externa signa, quibus in Missarum celebratione Ecclesia Catholica utitur, irritabilia impietatis esse magis, quàm officia pietatis, anathema sit.

Besomb. de Sacram. cap. 1., art. 3., pag. 320.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 16. in fin.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 2., subsect. unic., n. 7.

Juvenin de Sacram. diss. 5., qu. 8., cap. 4., pag. 317., & seq.

Lavor. in Lucubr. tit. 2., cap. 3., n. 62.

De Marinis in 3. par. qu. 83., art. 6., cap. 1., pag. 385.

Pax Jordan. in Elucubr. par. 1., lib. 4., tit. 1. sub n. 260.

Suarez in 3. par. disp. 82., sect. 2., pag. 1036.

C A N O N V I I I.

Supra c. 6. de
hoc Sacrif.

Vid. Constit.

Bened. XIV.

quæ incipit. Cer-

emonies effectus. 44.

nom. 1. §. 2. pag.

129.

Si quis dixerit, Missas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideoque abrogandas, anathema sit.

Berti de Tb. Discipl. lib. 33., cap. 21., prop. 1., 2., & 3., p. 430. & seq.

Colet in Instit. Theol. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 3., pag. 789.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 6. sub n. 62.

Droit de Re Sacram. lib. 5., qu. 9., §. 1., pag. 512.

Gammachæus in 3. par. de Sacrif. Missæ. cap. 11., pag. 495.

Gavard. eod. tract. art. 7., pag. 359.

Juvenin de Sacram. diss. 5., qu. 7., art. 3., pag. 296.

Lambertin. de Sacrif. Missæ. lib. 2., cap. 22., n. 9., pag. 228.

Pafqualig. de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 37., n. 1.

C A N O N I X.

Si quis dixerit, Ecclesiæ Romanæ ritum, quo submissa voce pars Canonis, & verba consecrationis proferuntur, edammandum esse;

Antoin. de Missæ Sacrif. cap. 3., pag. 491.

Billuart de Euch. diss. 8., art. 12., pag. 535.

Colet in Instit. Can. to. 1. de Euch. par. 2., cap. 9., pag. 914.

Gotti de Sacrif. Missæ. qu. 3., dub. 3., pag. 222.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 1. de Euch. ut Sacrif. cap. 15., pag. 790.

Lambertin. de Sacrif. Missæ. lib. 2., cap. 22., n. 16., pag. 247.

Suarez in 3. par. qu. 83., art. 4., disp. 83., sect. 1., pag. 1052.

II. aut lingua tantum vulgari Missam celebrari debere;

Bellarmin. to 3. Controv. lib. 6., cap. 11., pag. 435.

Boucat de Prax. Sacram. diss. 50., art. 2., concl. 1., pag. 8.

Dandin. de Suspect. de Hæres. cap. 3., sect. 1., subsect. 6., n. 30?

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 6., cap. 10., n. 6.

Lauræ in Epit. Can. verb. Sacrificii ritus.

Pafqualig.

I.
Supra c. 8. ibid.
c. In Sacramen-
torum de const.
Dist. 2.

- Pasqualig. *de Sacrif. Nov. Leg. to. 1., qu. 221., n. 1.*
 Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 333.*
 Valentia *in 3. par. disp. 6., qu. 5., punct. 3., pag. 1220.*
 III. aut aquam non miscendam esse vino in Calice offerendo,
 eo quod sit contra Christi institutionem, anathema sit.
 Boyvin *de Sacram. cap. 3., qu. 3., concl. 2., pag. 101.*
 Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 291., n. 1.*
 Æstius *in 4. Sent. dist. 8., §. 10., pag. 11.*
 Ferrari *in Bibliorb. Can. verb. Eucharistia pag. 170., n. 6.*
 Gotti *de Euch. qu. 1., dub. 7., §. 1., pag. 34.*
 Isambert. *to. 2. in 3. par. S. Thom. ad qu. 74. disp. 4., art. 1., p. 379*
 Merbes. *in Sum. Christ. par. 3. de Sacrif. Miss. qu. ult., pag. 516.*
 Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Euchar.*
art. 3., prop. 4., pag. 53.
 Tournely *cod. tract. qu. 3., art. 6., pag. 193.*

DECRETUM DE OBSERVANDIS, ET EVITANDIS IN CELEBRATIONE MISSÆ.

- I. **Q**uanta cura adhibenda sit, ut sacrosanctum Missæ Sacrificium omni religionis cultu, ac veneratione celebretur; quivis facile exultimare poterit, qui cogitarit, maledictum in sacris Litteris cum vocari, qui facit opus Dei negligenter,
 De Gonteris *in Concil. Prov. Avenion. tit. 21., cap. 2.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 73.*
 II. Quod si necessariò fatemur, nullum aliud opus adeò sanctum, ac divinum à Christi fidelibus tractari posse, quàm hoc ipsum tremendum mysterium, quo vivifica illa hostia, qua Deo Patri reconciliati sumus, in altari per Sacerdotes quotidie immolatur;
 Antoin. *de Miss. Sacrif. cap. 3., pag. 492.*
 Colet *in Instit. Theol. de Euch. cap. 6., pag. 597.*
 Leo *in Thes. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 75.*
 III. satis etiam apparet omnem operam, & diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia, & puritate, atque exteriori devotionis, ac pietatis specie peragatur. Quum igitur multa jam sive temporum vitio, sive hominum incuria, & improbitate irrepsisse videantur, quæ à tanti Sacrificii dignitate aliena sunt; ut ei debitus honor, & cultus ad Dei gloriam, & fidelis populi ædificationem restituatur; decernit Sancta Synodus, ut Ordinarii locorum Episcopi, ea omnia prohibere, atque è medio tollere sedulò curent, ac teneantur, quæ vel avaritia, idolorum servitus, vel irreverentia, quæ

Supra scilicet. 12.
c. 9. de Sac. Euchar.

Eph. 5.

E c

ab

impietate vix sejuncta esse potest, vel superstitio, verè pietatis falsa imitatrix, induxit.

Cucch, in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 46.*

Droit de Re Sacr. lib. 5., qu. 8., §. 1., pag. 509.

- IV, Atque, ut multa paucis comprehendantur; in primis, quod ad avaritiam pertinet, cujusvis generis mercedum conditiones, pacta, & quidquid pro Missis novis celebrandis datur, necnon importunas, atque illiberales elemosynarum exactiones potius, quàm postulationes, aliaque hujusmodi, quæ à simoniaca labe, vel certè à turpi questu non longe absunt, omnino prohibeant.

Concin. de *Euch. diss. 2., cap. 6., n. 7., pag. 441.*

Droit de Re Sacram. to. 1., lib. 5., qu. 10. in *append. pag. 523.*

Gavant, in *Manual. Episc. verb. Missa n. 2.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Euch. diss. 2., cap. 6., art. 6., reg. 8., pag. 605.*

Percz de *Anniverf., & Cappell. lib. 1., cap. 15., n. 7.*

Piafesc. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 20., vers. Quod avaritiam,*

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 8., cons. 142., n. 3.*

Vanelspen, in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., esp. 6., n. 6.*

Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 24.*

- V, Deinde, ut irreverentia vitetur, singuli in suis districtibus interdican, ne cui vago, & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat.

Cabassut in *Histor. Concil. pag. 642. sub n. 2., vers. Statuit.*

Cucch, in *Instit. Major. lib. 5., tit. 6., n. 24.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Sacerdos peregrinus.*

Ugolin, de *Off., & Potest. Episc. par. 1., cap. 16., §. 2., n. 14.*

Vid. *Aurb. relat. in Sess. XXIII., Cap. XVI. de Ref. n. 9.*

- VI, Neminem præterea, qui publice, & notorie criminofus sit, aut sancto Altari ministrare, aut sacris interesse permittant;

Droit de Re Sacr. lib. 5., qu. 19., pag. 520.

Merbes. de *Sacrif. Miss. qu. 9., pag. 388.*

- VII, neve partiantur privatis in domibus, atque omnino extra Ecclesiam, & ad divinum tantum cultum dedicata oratoria, ab eisdem Ordinariis designanda, & visitanda, sanctum hoc sacrificium à secularibus, aut Regularibus quibuscumque peragi:

Amottaz de *Caus. Pii lib. 5., esp. 11., n. 7. sum seqq.*

Baja par. 4., cas. 33., vers. Et quamvis.

Barbof, de *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 11., n. 19.*

Billuart de *Euch. diss. 8., art. 9., pag. 519.*

Cacheran. de *Euch. ut Sacrif. cap. 4., §. 7., n. 122., pag. 453.*

Clericat. de *Sacrif. Miss. decis. 12., n. 56.*

Conc. Laodiceen.
can. 58. Conc.
Carthag. II. can.
p. c. Sicut, cum
seq. c. Hic ergo,
c. Nullus Pres-
byter, & c. Cle-
ricos. de cons.
Dil. 1. Anacle-
rus capit. 1.

Habert,

Habert. in *Th. Dog.*, § *Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrific. c. 12. p. 759.*

Lambertin. de *Sacrific. Miss.* sect. 2., cap. 42., pag. 174.

Card. de Lugo de *Euch. disp.* 20., n. 51.

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl.* cap. 10., §. 3., n. 71.

Natal. Alex. in *Theol. Dogm.*, § *Mor. cod. tract. cap. 6., art. 5., reg. 7., pag. 568.*

Petra ad *Constit. Apost.* to 1., pag. 391., n. 78.

Piaſec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 21. in fin.*

Pignat. in *Conf. Can. to. 1., conf. 93., n. 20., § to. 3. conf. 39., n. 2.*

Reginald. in *Prax. For. Penit. lib. 29., n. 178.*

Reiffenſtuel in *Jur. Can. to. 1., tit. 31., n. 135.*

Zecchius de *Stat.*, § *Muner. Episc. cap. 6. sub n. 6., vers. Ex Concilio*

VIII. ac nisi prius qui interſint, decenter composito corporis habitu, declaraverint se mente etiam, ac devoto cordis affectu, non solum corpore, adesse.

Droit de *Re Sacr. to. 1., lib. 5., qu. 10., pag. 510.*

Juvenin de *Sacram. diff.* 5., qu. 7., art. 3., §. 1., pag. 307

Pignat. in *Consult. Can. to. 8., conf. 43., n. 18.*

Simonet. de *Euch. disp.* 8., art. ult., §. 6., pag. 299.

Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 37.*

c. Autoritate.
de priv. in 6.

Conc. Antioch.
c. 9. & C. 10.
sub Vitisque,
cap. 19.

Pœnis pecunia-
riis adjectis. Pu-
ut V. in Bulla,
Quod n. primam.
1566.
litter 50. Mar.
21.

IX. Ab Ecclesiis verò musicas eas, ubi sive organo, sive cantu lascivum, aut impurum aliquid miscetur,
Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., c. 1., §. 2. sub n. 8., vers. Generaliter pag. 589.*

Vandepen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., cap. 9., n. 27.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 3., adnot. 22., n. 26.*

X. item ſeculares omnes actiones, vana, atque adeo profana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores arceant; ut domus Dei verè domus orationis esse videatur, ac dici possit.

De Gonteriis in *Conc. Prov. Avenion. tit. 20. in Proam.*

Suarez in 3. par. *disp.* 81., sect. 8., pag. 1023.

Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 20.*

XI. Postremo, ne superstitioni locus aliquis detur, edicto, & pœnis propositis caveant, ne sacerdotes alii, quam debitis horis, celebrent;

Billuart de *Euch. disp.* 8., art. 8., pag. 516.

Colet in *Inst. Major. de Euch. par. 2., cap. 9., pag. 877.*

Girald. ad *Theſaur. de Pen. Eccl.* par. 2., cap. 7., verb. Missam.

Silvius in 3. par. *qu. 83., art. 6., pag. 367.*

Adamus Tanner de *Euch.*, § *Miss. qu. 10., dub. 4., pag. 1338.*

XII. neve ritus alios, aut alias cœremonias, & preces in Missarum celebratione adhibeant, præter eas, quæ ab Ecclesia probatz, ac frequenti, & laudabili usu recepte fuerint.

Antoin. de Sacrif. Miss. qu. 6., pag. 557.

Clericat. eod. tract. decis. 9., n. 41.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrif. cap. 15., pag. 785., & 786.

Squillant. de Oblig. Cleric. par. 1., n. 248.

Ugolin. de Offic., & Potest. Episc. par. 1., cap. 16., §. 2., n. 4.

XIII. Quarumdam verò Missarum, & candelarum certum numerum, qui magis à superstitioso cultu, quam à vera religione inventus est, omnino ab Ecclesia removeant:

Dandjin. de Susp. de Hæres. cap. 2., sect. 7., subsect. unis., n. 1., & 2.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Missa n. 3.

Lauræa in Episc. Can. verb. Missæ abusus.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 1., lib. 4., tit. 1., n. 255.

Piafès. in Prax. Episcop. par. 2., cap. 3. sub n. 24., vers. Superstitio.

Pignatet. in Consult. Can. to. 1., conf. 52., vers. Temerarium.

Simonet. de Euch. disp. 8., art. ult., §. 9., pag. 199.

Suarez in 3. par. disp. 81., sect. 6., pag. 1017.

Vener. in Exam. Episc. lib. 1., cap. 10., n. 64.

XIV. doceantque populum, quis sit, & à quo potissimum proveniat sanctissimi hujus sacrificii tam prætiosus, ac celestis fructus.

Vid. Author. relar. in Cap. VIII. n. III. de Sacrif. Miss.

XV. Moneant etiam eundem populum, ut frequenter ad suas parochias, saltem diebus Dominicis, & majoribus festis accedant.

g. 2. de Paroch.
Conc. Agath. c.
81. & 26.

Frances de Eccl. Cathed. cap. 21., n. 23.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 14., n. 21.

Pignatet. in Consult. Can. to. 1., conf. 52., n. 24.

Murga de Benef. Eccl. qu. 2., n. 583.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Euch. cap. 6., art. 5., reg. 10., pag. 573.

Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 49.

XVI. Hæc igitur omnia, quæ summarij enumerata sunt, omnibus locorum Ordinariis ita proponuntur, ut non solum ea ipsa, sed quæcumque alia huc pertinere visa fuerint, ipsi pro data à Sacrosancta Synodo potestate, ac etiam ut delegati Sedis Apostolicæ, prohibeant, mandent, corrigant, statuunt, atque ad ea inviolatè servanda, censuris ecclesiasticis, aliisque pœnis, quæ illorum arbitrio constituentur, fidelem populum compellant: non obstantibus privilegiis, exemptionibus, appellationibus, ac consuetudinibus quibuscumque.

De Gonteris in Conc. Prov. Avenion. tit. 31., c. 11., pag. 144.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 9., cap. 15., n. 5.

DECRE.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

EAdem Sacrosancta, Œcumenica, & Generalis Tridentina Synodus in Spiritu Sancto legitimè congregata, præfidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ut Reformationis negotium prosequatur, hæc in præsentis Sessione statuenda censuit.

CAPUT I.

Decreta de vita,
& honestate Clericorum reformatur.

Infra seß ult. de
reformatione, cap. 1.
cap. Hic igitur,
Dist. 29.

Marth. 5. tit. 2.
c. Qualiter. 17.
de accus. c. Clerici.
dist. 21. Dist.

Self. 14. in pro-
oemio: & seß. 14.
de reformatione. c. 1.
tot. tit. de vi &
hon. clem. 1. n. 8.
& Clem. c. Non
oportet. in 2. de
conf. Dist. 5. c.
Canonum 14.
qu. 4. c. Credo
21. q. 3. Conc.
Cath. 1. Conc.
Cath. III. c. 15.
Chalcid. can. 3.
Conc. Arel. II.
c. 14. I. Conc.
Melfitan c. 5. de
II. Nice. c. 16.
& IV. Cath. c.
44. & seq.

- I. Nil est, quod alios magis ad pietatem, & Deicultum assidue instruat, quam eorum vita, & exemplum, qui in se divino ministerio dedicarunt:
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 29., §. 2., n. 16.*
Hallier. de *Sacr. Eleß., & Ordini. par. 1., seß. 3. cap. 2., n. 3.*
Habert. in *Theol. Mor., & Dog. to. 7. de Sacram. Ord. pag. 150.*
Konig. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 1., n. 27.*
- II. Quum enim à rebus sæculi in altiore sublati locum conspiciantur, in eos tamquam speculum, reliqui oculos concipiunt, ex iisque sumunt, quod imitentur.
Alzèdo de *Præcellent. Episc. Dignit. cap. 1., pag. 17., n. 49.*
Paulut. in *Jurisprud. Sacr. lib. 5., tract. 7., cap. 9.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 4., conf. 17., n. 1.*
Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 1., n. 1.*
- III. Quapropter sic decet omnino Clericos in fortem Domini vocatos, * vitam, moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum, ac religione plenum præferant;
* Argyr. in *Discept. Eccl. lib. 8., discept. 7., n. 18.*
Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 4., n. 341., & seq.*
* Joseph. Catalan. de *Vita Cleric., & Sacerdot. pag. 19.*
Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 90. sub n. 3., vers. Quarto.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 2., §. 5., n. 20.*
Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 2., n. 4.*
- IV. Ievia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.
Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 90. sub n. 3., vers. Quarto.*
Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. §. 4., pag. 149.*
- V. Quum igitur quo majore in Ecclesia Dei, & utilitate, & ornamento hæc sunt, ita etiam diligentius sint observanda; statuit Sancta Synodus, ut quæ aliàs à Summis Pontificibus, & à Sacris Conciliis de Clericorum vita, honestate, cultu, doctrinaque retinenda, ac simul de luxu, commensationibus, choreis, aleis, lusbis, ac quibuscumque criminibus, necnon secularibus negotiis fugiendis, compositæ,

piose, ac salubriter sancita fuerunt; eadem in posterum
iisdem pœnis, vel maioribus, arbitrio Ordinarii impo-
nendis, observentur:

Barbol. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 40., n. 2.*

Capon. *in Discept. For. to. 3., discept. 136., n. 15.*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 3., tit. 10., n. 60.*

De Gonteris *in Conc. Prov. Avenion. tit. 35., pag. 151.*

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Contractib. cap.*
19., §. 2., pag. 394.

Laurza *in Epit. Can. verb;* Clerici à quibus teneantur ab-
stinere.

Leo *in Thef. For. Eccl. par. 3., cap. 4., n. 22.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 4.*

Paulut. *in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 5., cap. 9., n. 4.*

Pignatcl. *in Consult. Can. to. 8., cons. 61., n. 2.*

Salern. *Consil. 17., n. 15., lib. 1.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 3.,*
cap. 22., n. 8., & cap. 41., n. 16.

Rota *in Frisingen. Pavoehialis 8. Aprilis 1715., §. Neque*
coram Cardin. Scotto.

VI. nec appellatio exequutionem hanc, quæ ad morum correctio-
nem pertinet, suspendat.

Fagnan. *in Cap. Irretragabili de Offic. Ordinar. n. 6.*

Fulcus *de Visit. lib. 2., cap. 33. sub n. 18.*

Genuent. *in Manual. Pastor. cap. 90., n. 1.*

Marant. *in Contrav. Jur. resp. 60., n. 65., par. 3.*

Pirhing. *in Jur. Can. lib. 2., tit. 28., sect. 3., §. 2., n. 40. infn.*

Wiestner. *in Instit. Can. lib. 2., tit. 38., art. 3., n. 37.*

VII. Si qua verò ex his in defuetudinem abiisse compererint; ea
quamprimum in usum revocari, & ab omnibus accuratè cu-
stodiri studeant, non obstantibus consuetudinibus quibus-
cumque; ne subditorum neglectæ emendationis ipsi con-
dignas, Deo vindice, pœnas persolvant.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 3., n. 9.*

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 1., c. 7., n. 2.*

C A P U T II.

Quinam et Ca-
thedrales Eccle-
sias agnoscendi.

I. Quam in con-
stit. & c. Cum
nolus de Elec.
cap. Grave no-
m. de verb. &
int. l. 24. c.
1. de test.

Quicumque posthac ad Ecclesias Cathedrales erit ac-
sumendus, is non solum natalibus, ætate, moribus,
vita, ac aliis, quæ à sacris Canonibus requiruntur, ple-
nè sit præditus,

Girald. *ad Thef. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 3., vers. Nota primò.*

Pichler. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 63.*

Pirhing. *cod. tract. lib. 1., tit. 6., sect. 7., n. 319.*

verum

Paris habet. Con-
Sardic. c. 13. Con-
Rom. sub Nicol.
1. vers. *Ultimae*
leues. Concil.
Bracar. l. c. 20.
c. De Syracusan.
28. Dist. 61. Dist.
per totum. Supra
stell. 7. c. 1. de ref.

- II. verum etiam in sacro Ordine antea, saltem sex mensium
spatio, constitutus;
Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 7., cap. 6., n. 45.*
Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 28.*
Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 9.*
Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 3.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1. cap. 2., §. 2. n. 21.*
Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episcop. part. 1., c. 1. n. 17.*
- III. quarum rerum instructio, si ejus notitia nulla, aut recens
in Curia fuerit, à Sedis Apostolicæ Legatis, seu Nunciis
Provinciarum, aut ejus Ordinario, eoque deficiente, à vi-
cinerioribus Ordinariis sumatur.
Laurza in *Epitom. Canon. verb. Episcopi eligendi quali-
tates,*
Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. part. 1., tit. 14., cap. 1. n. 1.*
- IV. Scientia verò præter hæc ejusmodi polleat, ut muneris sibi
injungendi necessitati possit satisfacere;
Bellet. *Disquisit. Cleric. part. 1. de Discipl. Cler. §. 4. n. 33.*
Daniel. de Nobil. *Disput. 25. n. 28. to. 1.*
Murga in *Commentar. ad Constit. Apostol. pag. 252. n. 962.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 4., n. 43.*
Ugolin. de *Offic., & Potest. Episc. cap. 1., §. 1., n. 2.*
- V. ideoque antea in Universitate studiorum Magister, sive
Doctor, aut Licentiatius in Sacra Theologia, vel Jure Ca-
nonico, meritò sit promotus;
Frances de *Eccl. Cathed. cap. 32., n. 68.*
De Grassis de *Effect. Cleric. in Prælod. n. 80.*
Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 30., n. 2.*
Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2.,
lib. 1., cap. 91., n. 11.*
Wiestner in *Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 18., n. 318.*
- VI. aut publico alicujus Accademiz testimonio idoneus ad ali-
os docendos ostendatur.
Barbos. de *Offic., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 1., n. 24.*
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2., n. 29.*
Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11. sub n. 16., vers. Denique:*
Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 1., lib. 2., tract. 2., cap. 17.
sub n. 2., vers. Primo in fin.*
Zecchius de *Resp. Eccl. in tit. de Prælat. ingen. c. 1., n. 5. in fin.*
Rota to. 5. *Decis. 1151, n. 7. coram Molines.*
- VII. Quod si Regularis fuerit, à Superioribus suæ Religionis
similem fidem habeat.
Alzedo in *Præcell. Episc. Dignit. cap. 3., pag. 28., n. 24.*
Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopi eligendi qualitates.*
Zoësius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 8.*

Vid. Conf. Pii V.
Quæsumus 1568.

Prædicti

VIII.
Statuendū est ut
hæc ex tertia
parte quorum-
cumque fructuum
partis abiectionem
quibus cedat :
tunc casus præce-
pti.

Prædicti autem omnes, unde instructio, seu testificatio erit sumenda, hæc fideliter, & gratis referre teneantur : alioquin eorum conscientias graviter oneratas esse scient ; ac Deum, & Superiores suos habebunt ultores.

CAPUT III.

Supra scilicet 21. de
episc. cap. 3.

- I. **E** Piscope, etiam tamquam delegati Apostolici, ex fructibus, & proventibus quibuscumque omnium dignitatum, personatum, & officiorum, in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis existentium, tertiam partem in distributiones, eorum arbitrio, assignandas, dividere possint ;
- Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 22., cap. 6., n. 189.*
 Lezana in *Consult. Mor. to. 4., consult. 45., n. 67.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 99., n. 84.*
 Tondut *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 52., n. 2.*
 Vivian. de *Jur. Patron. lib. 14., cap. 5., n. 53.*
 Rota in *Cracovien. Canonicatus cor. Card. Calcagnino impress. apud Piton. in Discept. Eccl. 99., n. 84., to. 3.*
- II. ut scilicet, qui eas obtinent, si personaliter competens sibi servitium, juxta formam ab eisdem Episcopis præscribendam, quolibet die statuto non impleverint ; illius diei distributionem amittant, nec ejus quoquo modo dominium acquirant,
- Barbos. de *Canon. & Dignit. cap. 22., n. 17.*
 Grananiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 4., par. 4., n. 4.*
 Lambertin. in *Instit. Eccl. instit. 107., §. 7., pag. 573.*
 Pasqualig. *Qu. Moral. Jurid. 64., n. 4.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2., lib. 3., cap. 34. sub n. 17.*
 Rota in *Pampilonen. Beneficii de Allo 13. Febr. 1705. §. Quia coram Cardin. Scotto.*
 Gerunden. *Accessionis Candelarum 17. Martii 1732. §. Et demum coram Nunez.*
- III. sed fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, aut alteri pio loco, arbitrio Ordinarii, applicetur
- Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 7., cap. 6. sub n. 15., vers. Consului.*
 Capon. *Discept. For. to. 2., discept. 123., n. 144.*
 Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 15., n. 25.*
 Moneta de *Distrib. Quotid. par. 3., qu. 6., n. 28., & 35.*
 Piafsec in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 9.*
 Rota *Decis. 325., n. 1., par. 2. Diversor.*
 In recent. *Decis. 712., n. 12., par. 1.*
 Cor. Anfaldo *to. 4., Decis. 407. sub n. 23., & seq.*

S. C. C.

- S. C. C. in *Caurien. Distributionum* 22. Apr., & 4. Jun. 1740.
IV. Crescente verò contumacia, contra eos, juxta sacrorum
Canonum Constitutiones, procedant.

Lauræ in Epit. Can. verb. Distributiones quotidianæ.

Ugolin. de Off., & Potest. Episc. cap. 19., §. 2., n. 7.

- V. Quòd si alicui ex prædictis dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis, de jure, seu consuetudine, jurisdictionis, administratio, vel officium non competat, sed extra Civitatem in Diocesi cura animarum imminuat, cui is, qui dignitatem obtinet, incumbere voluerit; tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia releserit, ac ministraverit, tamquam præfens sit, ac divinis intersit, in Ecclesiis Cathedralibus, ac Collegiatis habeatur.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 8., n. 17.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 2., lib. 3., cap. 34. sub n. 12.

- VI. Hæc in iis tantum Ecclesiis constituta intelligantur, in quibus nulla est consuetudo, vel statutum, ut dictæ dignitates non servientes aliquid amittant, quod ad tertiam partem dictorum fructuum, & proventuum ascendat:

Zecchius de Rep. Eccl. in tit. de Canonicis pag. 182.

- VII. non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, & constitutionibus etiam juramento, & quavis auctoritate firmatis.

Vid. Sess. XXI. Cap. III. n. VI.

C A P U T I V.

- I. Quicumque in Cathedrali, vel Collegiata, Seculari, vel Regulari Ecclesia divinis mancipatus officiis, in Subdiaconatus Ordine saltem constitutus non sit, vocem in hujusmodi Ecclesiis in Capitulo non habeat, etiamsi hoc sibi ab aliis liberè fuerit concessum.

Cucch. in Instit. Major. lib. 2., tit. 14., n. 9.

Frances Var. Resol. cap. 15., n. 41.

Konig. in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 4.

Moneta de Distrib. Quotid. par. 2., qu. 19., n. 17.

Pignatell. in Consult. Can. to. 1., cons. 227., n. 1.

Reiffenstuel in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 17.

Valenzuel. to. 1., Consil. 34., n. 99.

Ugolin. de Off., & Potest. Episc. cap. 19., §. 3. sub n. 1.

Wickner in Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 2., n. 17.

Zipæus in Jur. Pontif. de iis, quæ sunt à major. Part. Capitul. sub n. 1., vers. Quicumque pag. 226.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 32.

F f

Rota

*Vid. Const. 69.
S. Pi V. Caput
ter 1568.*

*In Eccl. Cathed.
vel Colleg. se-
cro Ord. non ini-
tiali vocem in
Capitulo non ha-
beat. Qualitat.
& auctor. obtinent.
benefic. in illis.*

Rota *Decis.* 202., n. 5. coram Orthobono.

Cor. Crispo 10. 2., *Decis.* 301., n. 18.

Gennen., seu Baſtien. *Reintegrationis Maſſæ Communis ſuper exhibitione* 20. Junii 1735. §. 6. cor. Peralta.

S. C. C. in *Romana Vocis in Capitulo* 1., § 22. Jul. 1741.

- II. Ii verò, qui dignitates, perſonatus, officia, præbendas, por-
tiones, ac quælibet alia beneficia in diſtis Eccleſiis obti-
nent, aut in poſterum obtinebunt, quibus onera varia ſunt
annexa, videlicet, ut alii Miſſas, alii Evangelium, alii
Epiſtolas dicant, ſeu cantent; quocumque ii privilegio,
exemptione, prærogativa, generis nobilitate ſint inſigniti,
teneantur, juſto impedimento ceſſante, infra annum Or-
dines ſuſcipere requiſitos:

Jur. c. Præterea
cum gl. de arat.
& quæſt. & cap.
ſi ut de iuſt. in 6

Droit de Re Sacr. lib. 8., par. 2., ſect. 1., pag. 324.

Engel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 14., §. 2., n. 34.

De Laur. de *Etat. ad Benef. requiſit.* c. 9., verſ. Conc. Trid. p. 102.

Piaſce in *Prax. Epiſ.* par. 2., cap. 3. ſub n. 7., verſ. *Aſſignatis.*

Rofa de *Exequut. Litter. Apoſt.* par. 1., cap. 6., n. 114.

Ruger, de *Teſtam. Canon.* lib. 1., diſp. 2., cap. 6., n. 7.

A. Saravia de *Juriſd. Adjunct.* qu. 19., n. 8.

Thomaſſin. de *Vet., & Nov. Eccl. Diſcipl. de Benef.* par. 1.
cap. 70. ſub n. 9., verſ. *Ætas.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* 10. 2., adnot. 7., n. 19.

Rota *Decis.* 174., n. 4. coram Ratto.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. 10. 1., *Decis.* 49., n. 5.

III. alioquin pœnas incurrant, juxta Conſtitutionem Concilii
Viennenſis, quæ incipit; *Ut ii, qui;* quam præſentidecre-
to innovat;

Clement. ut ii,
quæ de arat. &
quæſt. præſ.

Clericat. de *Benef. diſcord.* 72., n. 10.

Fagnan. in *Cap. Ex parte de Cappellis Monachor.* n. 15.

Girald. ad *Theſaur. de Pœn. Eccl.* par. 2., verb. *Benefici-*
um, cap. 6., n. 1.

Moneta de *Commut. Ult. Volunt.* cap. 10., n. 117., § ſeq.

Pafqualig. *Qu. Mor. Jurid.* qu. 84., n. 1.

Paulut. in *Juriſprud. Sacr.* 10. 2., lib. 5., traç. 7. ſub n. 9.
verſ. *At frequentior in fin.*

Pignatel. in *Conſult. Can.* 10. 3., conſ. 20., n. 25.

Rota in *Leodien., ſeu Aquisgranen. Canonicatus* 15. Jun. 1722.
§. *Promotionem coram De Gamaches.*

Urgellen. *Archidiaconat.* 26. Jun. 1722. §. In his igitur cor. eod.
cogantque Epiſcopi eos diebus ſtatutis diſtos Ordines per
ſe ipſos exercere, ac cætera omnia officia, quæ debent, in
cultu divino præſtare ſub eiſdem, & aliis, etiam gravio-
ribus pœnis, arbitrio eorum imponendis.

Garzias de *Benef.* par. 3., cap. 2., n. 494., § ſeq.

Laurra

Inſtr. ſcſſ. 24. c.
11. de reſtor.

Lauræ in *Epit. Can. verb. Ecclesiæ Collegiatæ.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 27., n. 24.*

Rota *Decis. 121., n. 1. coram Cardin. Tanario.*

Senogallien. *Canonicatus de Luchis 23. Junii 1710. §. Quid-
quid coram Cardin. Aldovrando.*

Ostunen. *Cantoratus 15. Junii 1750. §. 12. cor. Rever. Molino.*

- V. Nec aliis in posterum fiat provvisio, nisi iis, qui jam æta-
tem, & cæteras habilitates integrè habere dignoscantur ;
aliter irrita sit provvisio:

Barbos. de *Canon., & Dignit. cap. 16., n. 5.*

Frances *Var. Resol. cap. 15., n. 39.*

Girald. ad *Thes. de Pæn. Eccl. par. 2., verb. Beneficium c. 6., n. 2.*

Vital. in *Clement. II. de Ætat., & Qualit. n. 13.*

C A P U T V.

*Dispensationes ex-
tra Cur. Episc.
committant., &
ab eo examinent.*

- I. **D**ispensationes, quacumque auctoritate concedendæ, si
extra Romanam Curiam committendæ erunt, com-
mittantur Ordinariis illorum, qui eas impetraverint.

Cenedo *Qu. Canon. 38., n. 20.*

Corrad. in *Prax. Dispens. lib. 7., cap. 4., n. 10.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 327.*

Lezana in *Consult. Mor. to. 4., conf. 45., n. 68.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 6., conf. 97., n. 1.*

Marant. in *Controv. Jur. resp. 67., n. 17., par. 4.*

Moneta de *Comm. Ult. Volunt. cap. 7., n. 30.*

Ricciul. de *Person. extra G. e. n. Eccles. exijl. lib. 4., c. 68., n. 1.*

Wiestner in *Injlit. Can. Univ. lib. 1., tit. 3., art. 9. sub n. 151*

- II. Ex verò, quæ gratiosè conceduntur, suum non fortiantur
effectum, nisi prius ab eisdem, tamquam delegatis Apo-
stolicis, summarie tantum, & extrajudicialiter cognosca-
tur, expressas preces subreptionis, vel obreptionis vitio
non subiacere.

Bayo in *Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 110., n. 14.*

Lauræ in *Epit. Can. verb. Dispenfatio.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 49.*

Moneta de *Comm. Ult. Volunt. cap. 11., n. 455.*

Pinffon. de *Benef. tit. de Qualit. Ordinand. cap. 2., n. 44.*

Rosa de *Exequut. Lit. Apost. par. 1., c. 3., n. 10., & c. 6., n. 13.*

Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., cap. 57., §. 1., n. 1.*

C A P U T VI.

*Circa poffit
commutanda ult.
voluntates.*

- I**N commutationibus ultimarum voluntatum, quæ non
nisi ex iusta, & necessaria causa fieri debent: Episcopi,
F f 2
tamquam

*Infr. test. ult. de
reform. cap. 4.*

tamquam delegati Sedis Apostolicæ, summarie, & extrajudicialiter cognoscant, nihil in precibus, tacita veritate, vel suggesta falsitate fuisse narratum; priusquam commutationes prædictæ exequutioni demandentur.

Amotaz de Caus. Piis lib. 3., cap. 2., n. 36.

Antoncl. de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 10., §. 9., n. 77.

Capon. Discept. For. 103., n. 18.

Capra Conf. 121., n. 1.

Corrad. in Prax. Dispens. lib. 9., cap. 7., n. 38.

Cucch. in Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 347.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Commutatio n. 1., & 4.

Genuens. in Prax. Eccl. qu. 214., n. 2., & 3.

Et in Manual. Pastor. cap. 73., n. 1.

Labbeus in Concil. Gener. to. 2., pag. 125., lit. E.

Maceratens. Var. Resol. lib. 1., resol. 112., cap. 40. in fin.

Moneta de Commut. Ult. Volunt. cap. 2. sub n. 270., & 6. 4., n. 22., & seqq.

Palma Nep. alleg. 73., n. 1., to. 1.

Pasqualig. Qu. Mor. Can. qu. 91., n. 9.

Perez de Lara de Annivers., & Capell. lib. 2., c. 14., n. 35., & seqq.

Reiffenstuel in Jur. Can. tit. 26., §. 23., n. 809.

Valenzuel. Conf. 130., n. 57., to. 2.

Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 2., adnot. 29., §. unic., n. 51.

Rota in recent. Decis. 290., n. 1., & 2., par. 17.

Cor. Ubago Decis. 38., n. 8., & decis. 58., n. 4.

Cor. Anfaldo to. 5., Decis. 593., n. 7.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. Decis. 158., n. 11.

S. C. C. in Civitatis Plebis Legati 18. Febr., & 15. Apr. 1758.

C A P U T VII.

Innovatur c. Ro-
mani de Appel.
in Sexto.

- I. **L**egati, & Nuncii Apostolici, Patriarchæ, ac Primates, & Metropolitani in appellationibus ad eos interpositis, in quibulvis causis, tam in admittendis appellationibus, quam in concedendis inhibitionibus post appellationem, servare teneantur formam, & tenorem sacram Constitutionum, & præsertim Innocentii IV., quæ incipit, *Romani*:

Cap. Roman de
appel in 6.

Lauræa in Epit. Can. verb. Appellans.

Piasc in Prax. Episc. par. 2., cap. 4., n. 98.

Vener. in Exam. Episc. lib. 5., cap. 1., n. 16.

Rota Decis. 37., n. 4. cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII.

- II. quacumque consuetudine etiam immemorabili, aut stylo, vel privilegio, in contrarium non obstantibus: aliter inhibitiones, & processus, & inde sequuta quæcumque sint ipso jure nulla.

Clarlin.

Ciarlin. *Controuv. For. to. 2., cap. 125., n. 45.*
 Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 3., cap. 7., n. 35.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 8., §. 1. in princip.*
 Rota to. 2. in *recent. Decif. 430., n. 2., par. 18.*

C A P U T VIII.

- I. **E**piſcopi, etiam tamquam Sedis Apoſtolicę delegati, in caſibus à jure conceſſis, omnium piarum diſpoſitionum, tam in ultima voluntate, quam inter vivos, ſint exequentes,

Tex. in Cap. Nos quidem de Teſtamento.
 Bellet. *Diſquiſit. Cleric. Real. part. 1., §. 5. n. 68.*
 Cucch. in *Inſtit. Major. lib. 4., tit. 8., n. 59.*
 Daniel. de Nobil. *Diſput. 49. n. 5.*
 Genuenſ. in *Prax. cap. 69., n. 25.*
 Lambertin. de *Synod. Diaceſ. lib. 13., cap. ult.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Epifcopi Jurisdiction.*
 Maranta in *Apolog. Tract. pro Jur. Eccl. reſp. 1., n. 83.*
 Marta de *Jurisdiction. par. 2., cap. 10., n. 12., §. 43.*
 De Ponte *Conſil. 27., n. 7. cum ſeqq. lib. 2.*
 Thomaffin. de *Ver., §. Nov. Eccl. Diſcipl. de Benef. par. 3., lib. 2., cap. 10., n. 6.*

Rota *Decif. 13., n. 2. coram Ratto.*

- II. **h**abeant jus viſitandi hospitalia, collegia quęcumque, ac confraternitates laicorum, etiam quas ſcholas, ſive quocumque alio nomine vocant;

Amoltaz de Cauſ. Piis lib. 4., cap. 11., n. 40.
 Barboſ. de *Off., §. Poteſt. Epifc. par. 3., alleg. 75., n. 2., §. 11.*
 Ciarlin. *Controuv. For. cap. 65., n. 1., to. 1.*
 Cucch. in *Inſtit. Major. lib. 4., tit. 8., n. 52.*
 Eugen. *Conſil. 88., n. 41., lib. 2.*
 Gabriel. *Conſil. 195., n. 11., lib. 2.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 6., n. 15.*
 Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 14., n. 5.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2. lib. 7., tit. 9., n. 4., §. 23.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 26., n. 24., §. 25., to. 3.*
 Zecchius de *Republ. Eccl. cap. 1., verſ. Viſitare.*

- III. **n**on tamen quę ſub Regum immediata protectione ſunt, ſine eorum licentia:

Alzedo de Præcellent. Epifc. Dignit. par. 2., cap. 2., n. 50.
 Capon. *Diſcept. Forenſ. 276., n. 21.*
 Fulcus de *Viſit. lib. 2., cap. 14., n. 23.*
 Gavant. in *Manual. Epifc. verb. Hospitalia n. 4.*

Laurza

Epifc. pias omnes diſpoſit. exeq. quęcumq. pia loca viſitent, tamen modo non ſub immediata Regum poteſt. ſunt. Clem. Quia conſing. de Religioſ. deſen.

Vide conſil. Clement. VIII. Quęcumq. 1604

- Lauræ in Epit. Can. verb. Hospitalia.
 Pignat. in Conf. Can. to. 1., conf. 114., n. 1.
 Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1.
 lib. 3., cap. 36., n. 39.
 Valenzuel. Consil. 58., n. 10., to. 1.
 Vanespen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 37., cap. 2., n. 31.
 Ugolin. de Off., & Potest. Episc. cap. 24., n. 3., vers. Visitare.
 Zerol. in Prax. Episc. verb. Hospitale, vers. Ad tertium.
- IV. eleemosynas Montis pietatis, sive charitatis, & pia loca
 omnia, quomodocumque nuncupentur,
 Capon. in Discept. For. to. 3., discept. 134., n. 8.
 Leo in Thes. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 17.
 Pax Jordan. in Elucubr. lib. 7., tit. 10., n. 1., to. 2.
 Pialet in Prax. Episc. par. 2. sub n. 38., vers. Similiter.
 Pignat. in Consult. Can. to. 9., conf. 152., n. 15.
 Ricciardel. in Lyc. Eccl. to. 2., cap. 11., §. 1., n. 120.
- V. etiam si prædictorum locorum cura ad laicos pertineat, at-
 que eadem pia loca exemptionis privilegio sint munita;
 Antonel. de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 3., n. 1.
 Daniel. de Nobil. Disp. 49., n. 6.
 Fagnan. in Cap. De Xenodochiis de Religios. Domib. n. 4.
 Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. par. 4., tit. 36., n. 16., to. 3.
 Vanespen. eod. tract. par. 2., tit. 37., cap. 2. sub n. 35.
- VI. ac omnia, quæ ad Dei cultum, aut animarum salutem;
 seu pauperes sustentandos instituta sunt; ipsi ex officio suo,
 juxta sacrorum Canonum statuta, cognoscant, & exequantur:
 Rota to. 3., Decis. 314., n. 11. cor. Emin. Crescentio.
 S. C. C. in Tractata jurisdictionis 22. Septembris 1742.
- VII. non obitantibus, quacumque consuetudine, etiam imme-
 morabili, privilegio, aut statuto.
 Amostaz de Caus. Pius lib. 4., cap. 11., n. 42.
 Frances de Eccl. Cathed. cap. 27., n. 129.
 Pignat. in Consult. Can. to. 1., conf. 114., n. 37.
 Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 3.,
 lib. 2., cap. 2., n. 42.
 Panimol. Decis. 5., adnot. 12., n. 41.
 Rota Decis. 620., n. 23. coram Coccino.

Administratores
 quatuordecimque
 piorum locorum
 resident rationem
 Ordinario, nisi
 aliter in fundat.
 sit cautum.

CAPUT IX.

I. Sup. sess. 7. cap.
 ult. de rebus.
 Clem. Quia con-
 tingit. §. Ut au-
 tem præmissis de
 Relig. domib. In-
 fra sess. 25. c. 8.
 de reform.

Administratores, tam Ecclesiastici, quam laici, fabri-
 cae cujusvis Ecclesie, etiam Cathedralis, hospitalis,
 contraternitatis, eleemosynæ Montis pietatis, & quorum-
 cumque piorum locorum, singulis annis teneantur redde-
 re rationem administrationis Ordinario:

Capon.

- Capon. in *Discept. For.* to. 5., *discept.* 396., n. 6.
 Engel in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., n. 10.
 Eugen. *Consil.* 88., n. 42., *lib.* 2.
 De Gonterii in *Conc. Prov. Avenion. tit.* 41., *cap.* 3., p. 195.
 Guttierrez *Qu. Canon. lib.* 1., *cap.* 35., n. 19.
 Novar. de *Elect.*, & *Variat. For. qu.* 54., n. 14.
 Pax Jordan. in *Elucubr. lib.* 7., *tit.* 9., n. 25., to. 2.
 Pirhing. in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., n. 24., & 26., to. 3.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *cap.* 2., n. 39.
 Cortiada *Decis. Cathalon.* 164., n. 2., to. 3.
 Rota *Decis.* 16., n. 1. *coram Carillo.*
 S. C. C. in *Juvenacen. Administrationis* 22. *Septembris*, & 17.
Novembris 1736.

II. consuetudinibus, & privilegiis quibuscumque in contrarium sublati:

- Capon. in *Discept. For.* to. 3., *discept.* 134., n. 96.
 Laurza in *Epit. Can. verb.* Loca Pia.
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 2., *cap.* 14., n. 24.
 Thomat. *Decis. Maceratenf.* 27., n. 1.
 Panimol. *Decis.* 12., *adnot.* 5., n. 32.
 Rota *Decis.* 3., n. 4. *coram Carillo.*

III. nisi secus forte in institutione, & ordinatione talis Ecclesie, seu fabricæ expressè cautum esset.

- Amotaz de *Caus. Pii* lib. 3., *cap.* 2., n. 42.
 Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd.* *cap.* 6., n. 185.
 Daniel. de *Nobil. Disp.* 49., n. 32.
 Fagnan. in *Cap. De Xenodochiis de Religios. Domib.* n. 14.
 Palqualig. *Qu. Mor. Can.* 88., n. 5., & qu. 89., n. 1.
 Pignatel. in *Consult. Can.* to. 9., *cons.* 152., n. 21.
 Piton. de *Contr. Patr.* to. 1., *alleg.* 23. *sub* n. 1., *vers.* Nec obstat:
 Thomassin. de *Vet.*, & *Nov. Eccl. Disc.* *par.* 1., *lib.* 2., c. 91., n. 9. *in fin.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl.* *cap.* 11., n. 13.
 Rota in *Nucerina Canoniciatus* 6. *Decembris* 1752., §. 13. *coram*
Emin. Elephanturio.

S. C. C. in *Savonen.* 8., & 29. *Februarii* 1744.

IV. Quod si ex consuetudine, aut privilegio, aut ex constitutione aliqua loci; aliis ad id deputatis ratio reddenda esset; tunc cum iis adhibeatur etiam Ordinarius:

- Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 2., *lib.* 7., *tit.* 12., n. 38.
 Petra in *Comment. ad Const. Apost.* to. 3., *pag.* 174., n. 12.
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 2., *cap.* 11., §. 1., n. 84. *cum seqq.*
 Rota *Decis.* 625., n. 2., & 24.
 Cor. Molines to. 2., *Decis.* 322., n. 24.

V. & aliter factæ liberationes dictis administratoribus minimè suffragentur,

Pignatel,

Pignat. *in Consult. Canon. ro. 7., consult. 15., n. 1.*
Thomat. *Decis. Macerats. 27., n. 1.*
Rota *Decis. 473., n. 5. coram Merlino.*

Notarii Episco-
porum examini,
& iudicio subja-
centi.

CAPUT X.

I. QUUM ex Notariorum imperitia plurima damna, & multarum occasio litium oritur; possit Episcopus quicumque Notarios, etiam si Apostolica, Imperiali, aut Regia auctoritate creati fuerint, etiam tamquam delegatus Sedis Apostolicæ, examinatione adhibita, eorum sufficientiam scrutari;

Alzedo *de Præcellent. Episc. Dignit. c. 12., pag. 136. sub n. 62.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Notarius.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 76.*

Piafec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 4., n. 12.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. de Benef. par. 1., lib. 2., cap. 106., n. 6.*

II. illisque non idoneis repertis, aut quodcumque in officio delinquentibus, officii ejus in negotiis, litibus, & causis ecclesiasticis, ac spiritualibus exercendi usum perpetuo, aut ad tempus prohibere;

Barbos. *de Off., & Potest. Episc. part. 3., pag. 107., n. 15.*

Wieltnier *in Instit. Can. lib. 1., tit. 11., n. 174.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 60.*

Themud. *Decis. Olyssipon. ro. 2., decis. 160., n. 3.*

III. neque eorum appellatio interditionem Ordinarii suspendat.

CAPUT XI.

Bonorum ejus-
dem, Ecclesie,
aut jâ nec occu-
patur. p. 110. n. 17.

I. SI quem Clericorum. vel laicorum, quacumque is dignitate, etiam Imperiali, aut Regali, præfulgeat, in tantum malorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiæ, seu cujusvis secularis, vel regularis beneficii, Montium pietatis, aliorumque piorum locorum jurisdictiones, bona, census, ac jura, etiam feudalialia, & emphyteutica, fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, & pauperum necessitates converti debent; per se, vel alios vi, vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas Clericorum, aut laicorum, seu quacumque arte, aut quocumque quaesito colore, in proprios usus convertere, illosque usurpare præsumperit, seu impedire, ne ab iis, ad quos jure pertinent, percipiantur:

Giananieto *in Decretal. lib. 2., tit. 10., n. 19.*

Girald.

Conc. V. Aure-
lian c. 13. & seqq.
Conc. Liborien.
1. c. 6. Conc. Aurel.
III. c. 17. Conc.
Turonen II cap.
23. Conc. Marten.
sub Leon. IV. c.
6. & 12. Conc.
Ausemger. sub
Steph. V. c. 28.
Conc. Lateranen.
sub Leon. X. sess.
9. & 19. c. Prædica-
cum seq. 12. & 2.
1. Tim. 6.

Girald. *ad Thes. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Usurpantes*

Bona, & *cap. 3., verb. Montis Pietatis Bona.*

De Luca *in Adnot. ad Conc. Trid. discurs. 43., n. 8.*

Marant. *in Controu. Jur. resp. 21., n. 4., 10., & seqq. par. 2., & resp. 11., n. 14., & seq. par. 5.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 38., n. 23.*

Romagner *ad Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 9., cap. 12., n. 32.*

Sayr *de Censur. lib. 3., cap. 3., n. 26.*

Ventrigl. *in Prax. par. 1., adnot. 1., §. 4., n. 14.*

Ugolin. *de Censur. par. 2., cap. 17., §. 1., n. 1.*

Zerol. *in Prax. Episc. verb. Bona.*

De Graffis *in Aur. Decis. par. 1., lib. 4., cap. 18. sub n. 143.*

Panimol. *Decis. 78., n. 19.*

Sperel. *Decis. 8., n. 43.*

- II. is anathemati tamdiu subiaceat, quamdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, & redditus, quos occupaverit, vel qui ad eum quomodocumque, etiam ex donatione suppositæ personæ, pervenerint, Ecclesiæ, ejusque administratori, sive beneficiato, integrè restituerit; ac deinde à Romano Pontifice absolutionem obtinuerit.

Vid. Bull. Can. clausul. 17.

Bellet. *in Disquisit. Cleric. part. 2., de Pen. Cleric. §. 35. n. 6.*

Capon. *in Discept. Foren. 134. n. 42. to. 3.*

Fulcus *de Visitat. lib. 2., cap. 7., n. 9. in fin.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. part. 1., cap. 15. n. 52.*

- III. Quod si ejusdem Ecclesiæ patronus fuerit, etiam jure patronatus, ultra prædictas pœnas, eo ipso privatus existat.

Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 38., n. 6.*

De Luca *in Adnot. ad Conc. Trident. discurs. 25., n. 1.*

Thesaur. *de Pen. Eccles. verb. Vacantia per usurpationem Jurispatronatus, cap. 2.*

Rota *to. 4., Decis. 878., n. 26. coram Lancetta.*

- IV. Clericus verò, qui nefandæ fraudis, & usurpationis hujusmodi fabricator, seu consentiens fuerit, eisdem pœnis subiacet, necnon quibuscumque beneficiis privatus sit, & ad quæcumque alia beneficia inhabilis efficiatur, & à suorum Ordinum exequutione, etiam post integram satisfactionem, & absolutionem, sui Ordinarii arbitrio suspendatur.

Barbos. *de Off. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 50. sub n. 130.*

Laurea *in Ep. Can. verb. Clericus aliquid operans contra Eccles.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 15., n. 53.*

DECRETUM SUPER PETITIONE CONCESSIONIS

CALICIS.

INsuper quàm eadem Sacrosancta Synodus superiori Sessione duos articulos aliàs propositos, & tum nondum

G g

discuf-

Sup. sess. 21. c. 4.
& sess. 13. in
dece. prorog.

discussos, videlicet: An rationes, quibus sancta Catholica Ecclesia adducta fuit, ut communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes sub una panis specie, ita sint retinendæ, ut nulla ratione Calicis usus cuiquam sit permittendus: & An, si honestis, & Christianæ charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis usus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit, & quænam illæ sint, in aliud tempus, oblata sibi occasione, examinandos, atque definiendos referaverit; nunc eorum, pro quibus petitur, salutis optime consultum volens, decrevit, integrum negotium ad Sanctissimum Dominum nostrum esse referendum, prout præsentis decreto refert: qui pro sua singulari prudentia id efficiat, quod utile Reip. Christianæ, & salutare petentibus usum Calicis fore iudicaverit.

Indictio futuræ Sessionis.

Insuper eadem Sacrosancta Tridentina Synodus diem futuræ Sessionis ad feriam quintam post octavam festivitatis omnium Sanctorum, quæ erit dies xii. mensis Novemb., indicit; & in ea decerneretur de Sacramento Ordinis, & de Sacramento Matrimonii, &c.

Prorogata fuit Sessio usque ad diem xv. Julii MDLXIII.

SESSIO VIGESIMATERTIA,

Quæ est septima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XV. Julii MDLXIII.

Vera, & Catholica Doctrina de Sacramento Ordinis, & condemnandas errores nostri temporis, à Sancta Synodo Tridentina decreta, & publicata in Sessione septima.

CAPUT I.

*De iustitia. Sa-
cerd. Novæ Leg.*

*I. Cyprian. lib. 1.
advers. Iudæos.*

- I. Sacrificium, & Sacerdotium ita Dei ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit. Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 5.* Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 8.* Natal. Alex. in *Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ordin. cap. 1., art. 7., §. 1., pag. 474.* Silvius in *Supplem. qu. 334., art. 3., pag. 127.*
- II. Quomodo igitur in novo Testamento Sanctum Eucharistiae Sa-

cristi-

crificium visibile ex Domini institutione Catholica Ecclesia acceperit; fateri etiam oportet in ea novum esse visibile, & externum Sacerdotium, in quo vetus translatum est. Hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum esse,

Berti in *Theol. Discipl. lib. 36., cap. 8., prop. 1., pag. 388.*

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 6., n. 18.*

Colet in *Instit. Theol. to. 5. de Ordin. cap. 2., pag. 418.,*

et cap. 3., pag. 424.

Droit de *Re Sacram. lib. 8., qu. 1., pag. 228.*

A' S. Gregorio in *Univ. tract. cap. 65., n. 2.*

Hallier. de *Sacr. Elect., et Ordin. par. 2., sect. 2., cap. 1., n. 1.*

Lambertin. de *Synod. Dioc. lib. 8., cap. 9., n. 2.*

Piafec in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 1.*

- III. atque Apostolis, eorumque successoribus in Sacerdotio, potestatem traditam consecrandi, offerendi, ministrandi Corpus, & Sanguinem ejus, necnon & peccata dimittendi, & retinendi, Sacre Littere ostendunt, & Catholice Ecclesie traditio semper docuit.

Math. 16. Mar-
ci 14. Lucæ cap.
22
Johan. 20.

Colet in *Instit. Theol. cap. 3. de Euch. pag. 498.*

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Quoniam.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., et Mor. de Sacram. Ordin.*

cap. 1., art. 1., pag. 455., et art. 7., §. 1., pag. 474.

C A P U T II.

De Septem Or-
dini-
bus.

- I. QUUM autem divina res sit tam sancti Sacerdotii ministerium*, consentaneum fuit, quò dignius, & majori cum veneratione exerceri posset, ut in Ecclesie ordinatissima dispositione plures, & diversi essent Ministrorum Ordines, qui Sacerdotio ex officio deservirent ità distributi, ut qui jam Clericali Tonsura insigniti essent, per minores ad majores ascenderent;

Clericat. de *Sacram. Ord. decis. 1., n. 5.*

- * Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., et 3. vers. Quia verò*

Gonet. de *Sacram. Ordin. disp. 2., art. 1., pag. 483.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5., tract. 9., cap. 3., n. 1.*

Natal. Alex. in *Theol. Dogm., et Mor. de Sacram. Ordin.*
cap. 1., art. 2., pag. 457.

Tournely de *Sacram. Ordin. qu. 2., pag. 9.*

Vitasse cod. *tract. qu. 2., art. 1., pag. 21.*

1. Tim. 3. &
Ab. 11.

- II. nam non solum de Sacerdotibus, sed & de Diaconis* Sacre Littere apertam mentionem faciunt, & quæ maximè in illorum Ordinatione attendenda sunt, gravissimis verbis docent, & ab ipso Ecclesie initio sequentium Ordinum nomina,

Droit de Re Sacr. lib. 8., sect. 4., pag. 348.
Hallier. de Sac. Elect., & Ordin. par. 2., sect. 1., c. 1., n. 2., pag. 2.
Nugno in Supplem. qu. 28., art. 2., pag. 557.
Pierre de Sac. Ordin. qu. 2., pag. 296.

Reiffenstuel in Theol. Mor. tract. 14., dist. 12., qu. 1., n. 9.
atque uniuscujusque eorum propria ministeria, Subdiaconi
scilicet, Acolythi, Exorciste, Lectoris, & Ostiarii in usu
fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu;

III.

Ignatius eo. ad
Antioch. Terrul.
de Prescript. lib.
1. c. 41. Cypre.
ep. 55.
Conc. Rom. III.
sub Silvest. Eli-
berit. c. 33. Cart.
IV. c. 5. & seq.

Danieli in Instit. Can. lib. 2., tit. 8., n. 22., pag. 407.

Thomas ex Charmes de Sacram. diff. 7., cap. 2., pag. 462.

A. S. Gregorio in Univ. tract. cap. 65., n. 3.

Paulut. in Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 2. sub n. 6.

nam Subdiaconatus ad majores Ordines à Patribus, & sa-
crijs Conciliis refertur, in quibus & de aliis inferioribus
frequentissime legimus.

Colet in Instit. Theol. to. 5. de Ordin. cap. 5., pag. 468.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 4.

Droit de Re Sacram. lib. 8., cap. 3., §. 2., pag. 243.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 33.

Ordinem vero, &
proprie esse Sa-
cramentum.

C A P U T III.

I. **Q**UUM Scripturæ testimonio, Apostolica traditione, &
Patrum unanimi consensu perspicuum sit, per Sa-
cram Ordinationem, quæ verbis, & signis exterioribus per-
ficitur, gratiam conferri;

Barbos. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 2., n. 3.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 3., n. 1., & 2.

Thomas ex Charmes de Sacram. diff. 7., cap. 1., pag. 461.

Sayro de Sacram. in Gener. lib. 5., cap. 1., qu. unic., art.

2., vers. De Sacramento Ordinis.

II. dubitare nemo debet, Ordinem esse verè, & propriè unum
ex septem sanctæ Ecclesiæ Sacramentis: inquit enim Apo-
stolus: Admonco te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in
te per impositionem manuum mearum: non enim dedit
nobis Deus Spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis,
& sobrietatis.

1. Tim. 1. b. 1.
Tim. 4. d.

2. Tim. 1. b.

Droit de Re Sacram. lib. 8., qu. 1., §. 1., pag. 227.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 8.

Genet. de Sacram. Ordin. cap. 1., qu. 2., pag. 2.

Labat de Sacram. disp. 5., dub. 1., §. 1., pag. 410.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 8., cap. 9., n. 2.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 16.

Natal. Alex. in Theol. Dogm., & Mor. de Sacram. Ordin.

cap. 1., art. 1., pag. 456.

Nugno

Nugno in *Supplem. qu. 34., art. 3., pag. 540.*
 Piette de *Sacram. Ordin. qu. 1., pag. 293.*
 Valentia eod. *tract. qu. 1., punct. 4., pag. 1066.*
 De Graffis in *Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 9., n. 3.*

C A P U T IV.

De Ecclesiastica
 Hierarchia, &
 Ordinatione.
 Supr. l. 7. de
 Sacr. in genere
 can. 9. & inf.
 can. 4.

- I. **Q**uoniam verò in Sacramento Ordinis, sicut & in Baptismo, & Confirmatione, character imprimitur, qui nec deleri, nec auferri potest;
 Berti de *Theol. Discipl. to. 3., lib. 30., cap. 22., prop. 2.*
 Campanil. in *Drvers. Jur. Can. rubr. 2., n. 22.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 6.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 2.*
 Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 2., n. 9.*
 Piafec in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 52.*
 Rosignol. de *Sacram. Nov. Leg. par. 3. de Confirmat. art. 4. n. 1. & art. 5. pariter n. 1.*
 De Graffis in *Decif. Aur. par. 2., lib. 1., cap. 9., n. 17.*
- II. meritò sancta Synodus damnat eorum sententiam, qui asserunt novi Testamenti Sacerdotes temporariam tantummodo potestatem habere; & semel ritè ordinatos, iterum Laicos effici posse, si verbi Dei ministerium non exercent.
Vid. Author. relat. in Can. IV. n. III. hujus Sessionis.
- III. Quod si quis omnes Christianos promiscuè novi Testamenti Sacerdotes esse, aut omnes pari inter se potestate spiritali præditos affirmet; nihil aliud facere videtur, quam Ecclesiasticam Hierarchiam, quæ est ut castrorum acies ordinata, confundere; perinde ac si, contra beati Pauli doctrinam, omnes Apostoli, omnes Prophetæ, omnes Evangelistæ, omnes Pastores, omnes sint Doctores.
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 8.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. sub n. 2., vers. Similiter.*
 Æstius in *4. Sent. dist. 24., §. 19., pag. 29.*
 Gonet. de *Sacram. Ordin. disp. 2., art. 1., §. 1., pag. 483.*
 Tournely eod. *tract. qu. 2., pag. 9.*
- IV. Proinde sancta Synodus declarat, præter cæteros Ecclesiasticos gradus, Episcopos, qui in Apostolorum locum successerunt,
 Barbof. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 12., n. 1.*
 Billuart de *Sacram. Ordin. dissert. 4., art. 1., pag. 178.*
 Danieli in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 9., n. 1., pag. 139.*
 Du-hamel de *Sacram. Ord. cap. 5., pag. 481.*
 Æstius in *4. Sent. dist. 24., §. 25., pag. 33.*
 Laurza in *Epitom. Can. verb. Episcopalis dignitas.*

Reiffenstuel

Cent. 6.

1. Cor. 12. Eph.
 4. Cum ex iu-
 pennis de hæret.

- Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2., §. 4., n. 80.*
- V. ad hunc Hierarchicum ordinem præcipue pertinere; & pos-
Ad. 10. sitos, sicut idem Apostolus ait, à Spiritu Sancto regere
 Ecclesiam Dei;
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 9.*
 Gonet. de *Sacram. Ord. disp. 4., art. 1., §. 1., pag. 507.*
 Habert. in *Theol. Dogm. & Mor. to. 7. de Ord. cap. 5., pag. 328.*
- VI. eosque Presbyteris superiores esse;
Cælest. 1. ep. ad Episc. Gall. cap. 1. Guarnierius in *Oper. de Eccl. Milit. lib. 3., p. 1., c. 6., n. 2., verb. Dico, pag. 313., & seq.*
Vid. Autor. velut. in Can. VII. n. I. hujus Sessionis.
- VII. ac Sacramentum Confirmationis conferre;
Supra sess. 7. de Confirm. can. 3. Conc. Hisp. 11. c. 5., 7. & alibi. Barbof. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 30., n. 1.*
 Colet in *Instit. Theol. to. 4., cap. 4. de Confirm. pag. 350.*
 Ægidius Coninch. to. 1. de *Sacram. in 3. par. qu. 72., art. 11., p. 149*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 7., cap. 7., n. 2.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 140., n. 45., & 55.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 15., n. 5., vers. Idque.*
 Rota to. 4., *Decis. 439., n. 80. coram Anfaldo.*
- VIII. Ministros Ecclesiæ ordinare, atque alia pleraque perage-
 re ipsos posse, quarum functionum potestatem reliqui in-
 ferioris ordinis nullam habent.
Vid. recensit. Can. VII n. II., & III.
- IX. Docet insuper sancta Synodus in Ordinatione Episcopo-
Laodiceen. Conc. c. 12. rum, Sacerdotum, & cæterorum Ordinum, nec populi,
 nec cujusvis secularis potestatis, & Magistratus consensum,
 sive vocationem, sive auctoritatem ita requiri, ut sine ea
 irrita Ordinatio: *quin potius decernit eos, qui tantum-
 modo à populo, aut seculari potestate, ac Magistratu vo-
 cati, & instituti, ad hæc ministeria exercenda ascendunt:
Johan. 10 c. Or-
 dinationes 1. q.
 1. & c. Relatum
 de jur. pat. & qui ea propria temeritate sibi sumunt; omnes non Ec-
 clesiæ Ministros, sed fures, & latrones, per ostium non
 ingressos, habendos esse.
 * *Vid. eund. Can. VII. n. IV.*
- X. Hæc sunt, quæ generatim Sacræ Synodo visum est Chri-
 sti fideles de Sacramento Ordinis docere. His autem con-
 traria, certis, & propriis Canonibus in hunc, qui sequi-
 tur, modum damnare constituit; ut omnes, adjuvante
 Christo, fidei regula utentes, in tot errorum tenebris, Ca-
 tholicam veritatem facilius agnoscere, & tenere possint.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

C A N O N I.

- I. Si quis dixerit, non esse in novo Testamento Sacerdotium visibile, & externum*, vel non esse potestatem aliquam consecrandi, & offerendi verum Corpus, & Sanguinem Domini, & peccata remittendi, & retinendi;

Supr. c. 1. de hoc Sacram.

- * Besomb. *de Sacram. cap. 10., art. 2. pag. 401.*
Colet *in Instit. Theol. cap. 3., de Euchar. pag. 498.*
* Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11. §. 1., sub n. 2. vers. Quoniam.*
* Natal. Alex. *de Sac. Ord. cap. 1., n. 7., §. 1. pag. 474.*
Vanroy *de Ord. cap. 2., qu. 5., pag. 327.*

Matth. 16. cap.
Manet. cum seq.
24. q. 1.

- II. sed officium tantum, & nudum ministerium prædicandi Evangelium, vel eos, qui non prædicant, prorsus non esse Sacerdotes* anathema sit.

- Berti *de Theol. discipl. lib. 36. cap. 8., proposit. 2. pag. 389.*
Besomb. *de Sac. loc. supra citat.*
* Æstius *in 4. Sentent. dist. 24., §. 21. pag. 29.*
* Lauræa *in Epitom. Can. verb. Ordines semel accepti.*
Natal. Alex. *in Theol. Dogm., & Mor. de Sac. Ord. loc. sup. cit.*

C A N O N II.

Si quis dixerit, præter Sacerdotium, non esse in Ecclesia Catholica alios Ordines & Majores, & Minores, per quos, velut per gradus quosdam, in Sacerdotium tendatur, anathema sit.

c. in singulis c.
cum seq. dist.
77. Supra cap. 2.
de hoc Sacram.
Infr. de refoc.
c. 13.

- Billuart. *de Sac. Ord. diff. 1., art. 2. pag. 71.*
Clericat. *eod. tract. decis. 1., n. 5.*
Daniel. *in Instit. Canon. lib. 2, tit. 8. n. 22., pag. 407.*
Labat *de Sac. disp. 5., dub. 1., §. 2. pag. 419.*
Layman *in Theol. Mor. lib. 5., tract. 9. cap. 3. n. 1.*
Reiffenstuel *eod. tit. tract. 14. distinct. 12. quæst. 1. n. 9. & 10.*
Valentia *de Sac. Ord. qu. 1., punct. 2. cap. 1656.*
Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9. de Sac. Ord. c. 1. n. 1.*

C A N O N III.

- I. Si quis dixerit Ordinem, sive Sacram Ordinationem non esse verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum, vel esse figmentum quoddam humanum, excogitatum à viris rerum Ecclesiasticarum imperitis;

Sup. c. 1. de hoc Sacram.

- Besomb. *de Sac. cap. 10., art. 2. pag. 401.*
Colet *in Instit. Theol. to. 5. de Ord. c. 2., p. 418. & c. 3. p. 424.*
Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1. n. 2.*
Æstius *in 4. Sent. dist. 24., §. 1. pag. 15.*
Thomas Excharmes *de Sac. diff. 7., cap. 1. pag. 459.*
Gonet. *de Ord. disp. 1., art. unic. pag. 408.*
Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 3. pag. 25.*

Hallier

Hallier, *de Sacr. Elect. & Ord. par. 2., sect. 2. cap. 1. n. 1.*
 Lambertin, *de Synod. Dioc. lib. 8., cap. 9. n. 2.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. part. 1., cap. 4. n. 16.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1. n. 1.*
 Piette *de Sacr. Ord. qu. 5., pag. 306.*

- II. De Graffis in *Decis. Aur. part. 2., lib. 1. cap. 9. n. 3.*
 aut esse tantum ritum quemdam eligendi Ministros ver-
 bi Dei, & Sacramentorum; anathema sit.
Vid. Auth. jam relat. in Can. I. n. 11.

C A N O N I V.

- I. Si quis dixerit per Sacram Ordinationem non dari
 Spiritum Sanctum, ac proinde frustra Episcopos dicere:
 Accipe Spiritum Sanctum:

Colet in *Instit. Theol. to. 5., de Ord. cap. 5. pag. 466.*
 Droit de *Re Sacr. lib. 8., qu. 7., cap. 1. §. 1. pag. 279.*
 Genet. *eod. tract. cap. 5., qu. 17. pag. 94.*
 A. S. Gregorio in *Uirv. Tract. cap. 66. n. 1.*
 Hallier *de Sacr. Elect. & Ord. part. 2., Sect. 3., c. 1. §. 2. pag. 150.*
 Natal. Alex. in *Theol. Dogm. & Moral. de Sacr. Ordin. cap. 3.,*
art. 4., propos. unic. pag. 513.

Valentia *de Sacr. Ordin. qu. 1., punct. 4. pag. 1666.*

Vanroy *eod. tract. cap. 2., qu. 5., pag. 327.*

- II. aut per eam non imprimi characterem,
 Clericat. *de Sacr. Ord. decis. 36. n. 19.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8. n. 13.*
 Hallier *de Sacr. Elect. & Ord. part. 2., Sect. 3. cap. 2. §. 1. p. 154.*
 De Marinis in *Supplem. qu. 35., cap. unic. pag. 589.*
 Pignarel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 46. n. 4.*
 Silvius in *Supplem. qu. 35. art. 2., pag. 129.*
 Tournely *de Sacr. Ord. qu. 1., art. 2. pag. 136.*
 Vitalle *eod. tract. qu. 1., art. 2. pag. 58.*

- III. vel eum, qui Sacerdos semel fuit, laicum rursus fieri pos-
 se, anathema sit.

Conc. Tol. VIII.
 cap. 7.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., sub n. 2. vers. Ex quo*

Æltius in 4. Sent. dist. 25., §. 5., pag. 47.

Silvius in *Supplem. qu. 35., art. 2., pag. 129.*

Vitalle *de Sacr. Ord. loc. supr. citat.*

C A N O N V.

Si quis dixerit Sacram Unctionem, qua Ecclesia in
 sancta Ordinatione utitur, non tantum non requiri, sed
 contemnendam, & perniciosam esse, similiter & alias Or-
 dinis ceremonias, anathema sit:

Bellarmin. *rom. 3. Controv. de Sacram. Ordin. cap. 12., pag. 614.*

Girald. *ad Theaur. de Pan. Eccl. part. 2., cap. 1. verb. Ritus.*

Valentia *de Sacr. Ord. qu. 5., punct. 1., pag. 1691.*

CA.

C A N O N V I.

Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam divina ordinatione institutam, quæ constat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris, anathema sit.

Contenton *de Ord. differt.* 3., cap. 1., pag. 127.

Droit *de Re Sacr. lib.* 8., cap. 3., §. 1. pag. 240., & *sect.* 4. p. 348.

Æstius *in 4. Sent. Dist.* 24., §. 25. pag. 33.

Frances *de Eccl. Cath. cap.* 33., n. 51.

Habert. *in Theol. Dog.*, & *Mor.* to. 7. *de Ord.* pag. 282., & 291.

Natal. Alex. *eod. tract. de Sacr. Ord. cap.* 2., art. 1. pag. 488.

Daniel *de Nobil. disp.* 144., n. 5. part. 1.

Paulut. *in Jurisprud. Sac. lib.* 5., tract. 5., cap. 3. sub n. 1. vers.

Ordinem quidem tom. 2. pag. 149.

Tournely *de Sacram. Ord. qu.* 2., pag. 9.

Valenzuel *Consil.* 34. to. 1., n. 20.

Rota *Decis.* 51. n. 13., tom. 1. coram Crispo.

C A N O N V I I.

I. Si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores;

Billuart *de Sac. Ord. diff.* 4., art. 1., pag. 180.

Clericat. *eod. tract. Decis.* 32., n. 3.

Droit *de Re Sacr. lib.* 8. cap. 3., §. 1. pag. 241.

Engel *in Jur. Canon. lib.* 1., tit. 11., §. 1. n. 4.

Fulcus *de Visit. lib.* 1., cap. 19. n. 5.

Gonet. *de Sac. Ord. Disp.* 4., art. 2., §. 1. pag. 507.

Grossi *in Theol. Moral. de Ord. qu.* 2., art. 5. pag. 261.

Guarnierius *de Eccl. Milit. lib.* 3. par. 1., cap. 6. n. 2. verb.

Dico pag. 314.

Laurza *in Epit. Can. verb.* Episcopalis dignitas.

Piette *de Sac. Ord. qu.* 14., pag. 343.

Silvius *in Supplem. qu.* 40. art. 4., pag. 150.

Squillant. *de Oblig.*, & *Privil. Episc. par.* 1., n. 5.

Vitasse *de Episcopat. qu.* 1., art. 2., pag. 330.

II. vel non habere potestatem confirmandi, & ordinandi;

Barbof. *de Off.*, & *Potest. Episc. par.* 2., alleg. 3., n. 1.

Billuart. *de Sac. Ordin. differt.* 3., art. 1., pag. 114.

Colet *in Instit. Theol. to.* 5. cap. 3., pag. 426.

Dandin. *de Suspect. de Hæres. cap.* 3., *sect.* 3., *subject.* 3., n. 4.

Æstius *in 4. Sent. dist.* 25., §. 1., pag. 43.

Labat *de Sacram. disp.* 5., dub. 4., §. 1., pag. 467.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 13., cap. 19., n. 5.

Natal. Alex. *in Theol. Dogm.*, & *Mor. de Sacram. Ordin.*

cap. 3., art. 1., prop. 2., pag. 497.

Piafec *in Prax. Episc. par.* 1., cap. 1., n. 6.

Piette *de Sac. Ordin. qu.* 12., pag. 319.

H h

vel

- III. vel eam, quam habent, illis esse cum Presbyteris communem;
Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 4.*
Habert. *in Theol. Dog., & Mor. de Sac. Ord. cap. 8., pag. 205.*
Hallier *de Sac. Elect., & Ord. par. 2., sect. 3., c. 1., §. 1., p. 246.*
Paulus à Lugduno *de Ordin. cap. 4., pag. 478.*
Nugno *in Supplem. qu. 38., art. 1.*
Thomas Excharmes *de Sac. dissert. 7., cap. 4., pag. 484.*
Vitaſſe *de Sac. Ordin. qu. 5., art. 1., pag. 177.*
IV. vel Ordines ab ipsis collatos sine populi, vel potestatis ſe-
cularis conſenſu, aut vocatione irritos eſſe; aut eos, qui
nec ab Eccleſiaſtica, & Canonica poteſtate ritè ordinati,
nec miſſi ſunt, ſed aliunde veniunt, legitimos eſſe verbi,
& Sacramentorum Miniſtros, anathema ſit.
Ælius *in 1. Sent. diſt. 24., §. 31., pag. 39.*
Habert. *in Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 2., pag. 524.*
Juvénin *de Sacram. diſſer. 9., qu. 1., cap. 5., pag. 599.*
Laura in *Epit. Can. verb. Episcopii consecratio, & verb.*
Ordinare Clericos.

Silvius *in Supplem. qu. 36., verb. Utrum Electio, concl. 2., p. 131.*
Valentia *de Sacram. Ordin. qu. 3., punct. 1., pag. 1681.*

C A N O N V I I I.

Si quis dixerit Episcopos, qui auctoritate Romani Pontificis aſſumuntur, non eſſe legitimos & veros Episcopos, ſed ſigmentum humanum, anathema ſit.

Habert. *in Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., pag. 220., & cap. 2., pag. 524.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Episcopii à quibus, & quomodo electi.*

Rosa *de Resident, Episc. cap. 1., ſect. 2., n. 84., & ſeq.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

E Adem Sacroſancta Tridentina Synodus Reformationis materiam proſequens, hæc, quæ ſequuntur, in præſentia decernenda eſſe ſtatuit, & decernit.

C A P U T I.

Reſtorum Ecclæ.
ſervantur in præſen-
tando negligenti-
ſſima coſtitutione
marum eorum præ-
ſiderat.

Joha. 21. Aſſer.
20.
Vid. Conſtitut.
Benedicti XI V.
quæſitione Cam
ſemper dñ. §. 10.
ſo. 1.

I. Q Uum præcepto divino mandatum ſit omnibus, qui-
bus animarum cura commiſſa eſt, oves ſuas agnoſ-
cere, pro his Sacrificium offerre;

Barboſ. *de Off., & Poſteſt. Episc. par. 2., alleg. 24., n. 23.*

Clericat. *de Benef. diſcor. 29., n. 1., & diſcord. 33., n. 3.*

Droit *de Re Sac. lib. 5., qu. 10., pag. 523.*

Genueſ. *in Manual. Paſtor. cap. 12. ſub n. 1., verſ. Primò.*
Monacel.

- Monacel. in *Form. Legal. For. Eccl. par. 1., form. 2., tit. 2., n. 4.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 2., n. 593., § 597.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., tit. 41., n. 102.*
 Schmier *cod. tit. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1., §. 4., sect. 3., §. 4., n. 89.*
 Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 2.*
 Rota in *Hispanen. Applicationis Missæ pro Populo 24. Januarii 1745., §. 3. coram Vicecomite.*
 S. C. C. in *Balneoregen. Missæ Parochialis, & Conventualis 8. Julii 1740.*

II. verbiq; divini prædicatione, * Sacramentorum admini-
 stratione,

- * Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 13.*
 Gavanti in *Manual. Episc. verb. Parochorum munera n. 12.*
- * Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 17., n. 5.*
- * Pignatel. in *Consult. Can. to. 3., conf. 48., n. 40.*
- Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 32.*
- * Rota to. 1., *Decis. 198., n. 28. coram Molines.*
 Romana *Juris baptizandi 6. Decembris 1734., §. Tantoque 1. coram Emin. Crescentio.*

III. ac honorum omnium operum exemplo pascere;

- Barbos. de *Off., & Potest. Episc. par. 3., alleg. 53., n. 2.*
 Moneta de *Contum. Ult. Volunt. cap. 4., n. 95.*
 Sanctarel. *Var. Resol. qu. 1., n. 1.*
 Vivian. de *Jur. Patronat. par. 3., lib. 15., cap. 3., n. 101.*
 Zecchiuss. de *Muner. Episc. cap. 5., n. 3.*
 S. C. C. in *Calaguritana, & Calceaten. Resident. 16. Jan. 1740*

IV. pauperum, aliarumq; miserabilium personarum curam
 paternam gerere; & in cætera munia pastoralia incumbere;
 quæ omnia nequaquam ab iis præstari, & impleri pos-
 sunt, qui gregi suo non invigilant, neque assunt, sed mer-
 cenariorum more deserunt:

- Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 7.*
 Fagnan. in *Cap. Quum licet de Censib. n. 14.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 10., conf. 150., n. 2.*
 Pirhing. in *Jur. Can. to. 3., lib. 2., tit. 4., sect. 1., §. 2., n. 11.*
 Romaguer ad *Const. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 3., cap. 3., n. 1.*
 Schmier in *Jur. Can. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 2.,*
sect. 8., §. 1., n. 337.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., cap. 3. sub*
n. 1., vers. Porrò.

V. sacrosancta Synodus eos admonet, & hortatur, ut divino-
 rum præceptorum memores, factique forma gregis, in ju-
 dicio, & veritate pascant, & regant.

- Danieli in *Instit. Can. lib. 1., tit. 25., n. 3.*
 Konig in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 4.*

c. Eph. 4. 3.
 Dist. c. Sicut.
 q. c. Qui Episco-
 patum. 8. q. 1. c.
 Præcipue. 11. q.
 3. c. Glor. Episc.
 copi. 12. q. 2.

Joan. 10.
 1. Petr. 5. 2.

Lotter de Re Benef. lib. 3., qu. 27., n. 37.

VI. Ne verò ea, quæ de residentia sanctæ, & utiliter jam antea sub fel. rec. Paulo III. sancita fuerunt, in sensus à Sacrosanctæ Synodi mente alienos trahantur, ac si vigore illius decreti quinque mensibus continuis abesse liceat; illis inherendo, declarat Sancta Synodus omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque, quocumque nomine, & titulo præfectos, Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 4., n. 125.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 32., n. 87.*

Petra ad *Const. Apost. to. 3., pag. 555. sub n. 14., vers. Verum.*

Portius *Consil. 162., n. 21.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 8., §. 1., n. 19.*

Squillant de *Oblig., & Privil. Episc. par. 1., cap. 2., n. 1.*

Thomassin, de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3.,*

cap. 33., n. 3., & 4.

Ugolin, de *Offic., & Potest. Episc. cap. 4., §. 13., n. 1.*

Panimol. to. 2., *Decis. 80., n. 6.*

VII. etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sint, obligari ad personalem in sua Ecclesia, vel Diocesi residentiam, ubi in iuncto sibi officio desungi teneantur, Habert. in *Theol. Dogm., & Mor. to. 4. de Contract. cap. 22.,*

§. 2., pag. 290.

Konig, in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 5.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Cardinales circa residentiam.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 10., art. 3., n. 168.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 5., tit. 4., n. 4.*

Pirhing, *cod. tit. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 6. sub n. 39.*

Piton, in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 54. sub n. 36.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 2., §. 2., n. 10.*

Schmalzgrueber *cod. tract. to. 3., par. 1., tit. 4., §. 3., sub n. 52., vers. Extenditur.*

Vanespén, in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 5., n. 9., vers. Quod probans,*

Vener in *Exam. Episc. lib. 4., cap. 7., n. 1.*

Zoësius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 5.*

VIII. neque abesse posse, nisi ex causis, & modis infrascriptis.

De cætero cap.
Lotter quatuor c.
Tum & c. Reli-
gum. de elec-
non resid. c. Ad
supplicat. de re-
vocat. c. Oportum.
dam. 74. dist.
c. Præscriptum.
7. & cap. Po-
pularia. de voto.

Nam quum Christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, ac evidens Ecclesiæ, vel Reip. utilitas aliquot nonnumquam abesse possulent, & exigant;

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 6.*

Pirhing, *cod. tract. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 4., n. 22.*

Scarfonton, ad *Ceccopet. in Lurubr. Can. to. 2., lib. 3., tit. 7.*

Thomassin, de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., cap. 28. sub n. 12., vers. Sed & illud.*

Vanespén.

- Vancspen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 6., n. 3.*
 IX. decernit eadem Sacrosancta Synodus has legitimæ absen-
 tiæ causas à Beatissimo Romano Pontifice, aut à Metro-
 politano, vel eo absente, Suffraganeo Episcopo antiquiori
 residente, qui idem Metropolitanus absentiam probare de-
 bebuit, in scriptis esse approbandas; nisi quum absentia in-
 ciderit propter aliquod munus, & Reip. officium, Epif-
 copatibus adjunctum: cujus quoniam causæ sunt notoriæ,
 & interdum repentini, ne eas quidem significari Metro-
 politano necesse crit: ad eundem tamen cum Concilio pro-
 vinciali spectabit judicare de licentiis à se, vel a Suffra-
 ganeo datis, & videre, ne quis eo jure abutatur; & ut
 poenis Canonicis errantes puniantur.

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Episcopus n. 19.*

Piton. *de Contröv. Patron. to. 1., alleg. 35., n. 11.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 2., n. 8.*

Schmalzgrueber *in Jur. Can. to. 3., par. 1., tit. 4., §. 1., n. 13.*

Ventrigl. *de Jurisdic. Archiep. cap. 82., n. 1.*

- X. Interea meminerint discessuri, ita ovibus suis providendum,
 ut, quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia nullum
 damnum accipiant. Quoniam autem, qui aliquantisper
 tantum absunt, ex veterum Canonum sententia non viden-
 tur abesse, quia statim reverturi sunt:

Capon. *in Discept. For. to. 1., discept. 148., n. 12.*

Fliegen ad Wigandt *in Trib. Conf., U' Ord. cap. 8., pag. 182.*

Matthæuc. *de Offic. Cui. Eccl. cap. 22., n. 12.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 40., n. 25.*

Pichler *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 6., n. 8.*

Schmier *in Jur. Can. Univ. lib. 3., tract. 1., par. 2., cap. 3.,
 sect. 8., n. 328.*

De Grassis *Decis. 13., n. 4. de Privileg.*

Tarraconen. *Canonicatus 24. Martii 1732., §. Præterea in
 fin. cor. Card. Millino.*

- XI. Sacrosancta Synodus vult illud absentię spatium singulis
 annis, sive continuum, sive interruptum, extra prædictas
 causas, nullo pacto debere duos, aut ad summum tres men-
 ses excedere;

Cabassut. *in Hist. Concil. pag. 617. sub n. 3., vers. Hæc eadem.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Episcopus, n. 15.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 21., regul. 40., pag. 336.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 40., n. 47.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 10., conf. 150., n. 57.*

Pfäja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 41.*

- XII. & haberi rationem, ut id æqua ex causa fiat, & absque
 ullo gregis detrimento:

Barbos.

e. Cum ex co. de
 elect. in 6 cap.
 Beneficium. de
 reg. tod. & cap.
 2. in fin. supra
 sect. 7. de ref. rom.
 sardien. Conc.
 c. 14.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop.* part. 3., alleg. 53. n. 4.
Marant. *in Controv. Jur.* part. 3., resp. 62. n. 53.

Pichler *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4. n. 6.

Pignatel. *in Consult. Can.* to. 10., consult. 150. n. 59.

XIII. quod an ita sit, abscedentium conscientie relinquat, quam sperat religiosam, & timoratam fore, quum Deo corda pateant; cujus opus non fraudulenter agere, suo periculo tenentur. Eisdem interim admonet, & in Domino hortatur, ne per illius temporis spatium, Dominici Adventus, Quadragesimæ, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus, quibus refici maxime, & in Dominogaudere Pastoris presentia oves debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali ullo pacto absint, nisi Episcopalia munia in sua Diocesi eos alio vocent.

Plim. 7.
Jerem. 48.

c. Si quis in Cle-
ro. 6. qu. 1. ex
Canc Agatheol.

Cabassut. *in Notitia Concil.* pag. 237., n. 23.

Leo *in Thesaur. For. Eccl.* part. 3., cap. 2. n. 7.

Pirhing. *in Jur. Can.* to. 3., lib. 3., tit. 4. sect. 1. §. 3. n. 18.

Schmalzgrueber *cod. tract.* tom. 3., par. 1., tit. 4., §. 1. n. 13.

Vener *in Exam. Episcop.* lib. 4., cap. 7. n. 7.

Ventrigl. *de Jurisdic. Archiep.* cap. 83., n. 3.

Zoesius *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4. n. 8.

XIV. Si quis autem, quod utinam nunquam eveniat, contra hujus Decreti dispositionem, abfuerit, statuit Sacrosancta Synodus, præter alias pœnas adversus non residentes sub Paulo III. impositas, & innovatas,

Supr. sess. 6. de
refor. c. l. c. 2. c.
Conquerente &
ferè per tot. de
pœr. non resid.

Konig *in Jur. Can.* lib. 1., tit. 1., n. 10.

Pignatel. *in Consult. Can.* to. 4., cons. 16. n. 2.

Vid. Auctor. rel. *in Sess. VI. de Reformat.* cap. 1. n. 3.

XV. ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, cum, pro rata temporis absentie, fructus suos non facere, nec tuta conscientia, alia etiam declaratione non sequuta, illos sibi detinere posse;

Alzedo *de Præcellent. Episcop.* Dignit. cap. 6., pag. 73. n. 11.

Engel *in Jur. Can.* lib. 3., tit. 4., §. 1. n. 4.

Capon, *in Discept. Foren.* to. 3., discept. 148. sub n. 3.

Gavant. *in Manual. Episcop.* verb. Parochorum residentia.

Girald. *ad Thesaur. de Pœn. Eccl.* part. 2., verb. Residentiam non facientes cap. 2., vers. Ex his.

Habert. *in Theol. Dogm.* & Mor. to. 4. de Contract. cap. 11; §. 2. pag. 291.

Romaguer *Ad Const. Synod. Gerund.* lib. 3., tit. 3., cap. 3. n. 5.

Schmier. *in Jur. Can. Univ.* to. 2., lib. 3., tract. 1., part. 2. sect. 8. §. 2. n. 378.

Ugolin. *de Offic. & Potest. Episc.* cap. 15., §. 4. n. 2.

XVI. sed teneri, aut, ipso cessante, per Superiorem Ecclesiasticum

cum illos fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumque conventione, vel compositione, quæ pro fructibus malè perceptis appellatur; ex qua etiam prædicti fructus in totum, aut pro parte ei remitterentur: non obstantibus quibuscumque privilegiis, cuicumque Collegio, aut fabricæ concessis.

Leo in *Tbesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 2., n. 15.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 40., n. 19.*

Pichler in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 4., n. 18.*

Pirhing. *cod. tract. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 10. sub n. 63. vers. Similiter.*

Sanstarel. *Var. Resol. lib. 1., qu. 4. n. 2.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. to. 3., par. 1., tit. 4., §. 1., n. 35.*

Ventrigl. in *Prax. part. 1., adnot. 20. §. 1. n. 8.*

XVII. Eadem omnino, etiam quoad culpam, amissionem fructuum, & penas, de curatis inferioribus, & aliis quibuscumque, qui beneficium aliquod Ecclesiasticum curam animarum habens, obtinent, Sacrosancta Synodus declarat, & decernit, ita tamen, ut, quandocumque eos, causa prius per Episcopum cognita, & probata, abesse contigerit, Vicarium idoneum, ab ipso Ordinario approbandum, cum debita mercedis assignatione relinquat.

Supr. sess. 6. de
refor. c. 2.

c. Beneficium de
Regul. in 6.

Capon. in *Discept. For. to. 3., discept. 148., n. 3.*

De Gonteris in *Conc. Prov. Avenion. tit. 37., cap. 7.*

Pellizzar. in *Manual. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 4. sect. 4. n. 124.*

Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 3. cap. 3. n. 9.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. to. 3., par. 1., tit. 4. §. 1. n. 16.*

Schmier in *Jur. Can. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 2., sect. 8., §. 1. n. 350.*

Wiestner in *Jur. Eccles. lib. 1. tit. 28. n. 15.*

Rota *Decis. 277. n. 2., & Decis. 353. n. 4. to. 2. coram Crispo.*

XVIII. Discendendi autem licentiam in scriptis, gratisque concedendam, ultra bimetre tempus, nisi ex gravi causa, non obtineant.

Clericat. de *Benef. discord. 33. n. 3.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4. §. 2. n. 8.*

Fagnan. in *Cap. Relat. n. 21. de Cleric. non resid.*

Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. to. 1., tit. 6. n. 7.*

Piasc. in *Prax. Episcop. part. 2., cap. 3. n. 27.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 13.*

Pirhing. in *Jur. Can. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 3., n. 20.*

Tondut. qu. & *resol. Benef. part. 1., cap. 42. n. 5.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. tom. 1. adnot. 22. §. 1. n. 24. & 27.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 125.*

XIX. Quod si per edictum citati, etiam non personaliter, contumaces

contumaces fuerint; liberum esse vult Ordinariis, per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem, & subtractionem fructuum, aliaque juris remedia, etiam usque ad privationem, compellere;

Ab Alexandro in *Placit. Judicial. par. 1., placit. 23., n. 1.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 8. in fin.*

Frances de *Intruf. qu. 60., n. 13.*

Genuens. in *Prax. cap. 112. in fin.*

Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 1.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 27., n. 115.*

Pignat. in *Cons. Can. to. 4., cons. 17., n. 8., C. to. 7. cons. 75. n. 11*

Pirhing. in *Jur. Can. to. 3., lib. 3., tit. 4., sect. 1., §. 10. sub n. 63., vefs. Eadem.*

Sanctarel. *Var. Resol. qu. 4., n. 7.*

XX. nec exequutionem hanc, quolibet privilegio, licentia, familiaritate, exemptione, etiam ratione cujuscumque beneficii, pactione, statuto etiam juramento, vel quacumque auctoritate confirmato, consuetudine etiam immemorabili, quæ potius corruptela censenda est, sive appellatione, aut inhibitione, etiam in Romana Curia, vel vigore Eugeniæ constitutionis suspendi posse.

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., §. 2., n. 12.*

Gratian. *Discept. Forens. 990., n. 9.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 3., cap. 2., n. 17.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 555., n. 14.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 6., n. 9.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 125., n. 1.*

Zoesius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 4., n. 4.*

Rota *Decis. 69., n. 9. coram Kannitz.*

Postremo tam Decretum illud sub Paullo III., quàm hoc ipsum in Conciliis Provincialibus, & Episcopalibus publicari, Sancta Synodus præcipit: cupit enim, quæ adeo ex Pastorum munere, animarumque salute sunt, frequenter omnium auribus, mentibusque infigi, ut in posterum, Deo juvante, nulla temporum injuria, aut hominum oblivione, aut desuetudine aboleantur.

n. Divina, de
Privat in Extravag. com.

Super test. 6. de
testat. c. 1.

Ecclesiis præfati
consecrat. mones
infra tres menses
susceperunt: con-
secrat. quo loco
peragenda.

CAPUT II.

I. Ecclesiis Cathedralibus, seu Superioribus, quocumque nomine, aut titulo præfati, etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sint, si munus consecrationis intra tres menses non susceperint,

Andreuc. de *Episc. Titul. par. 4., cap. unic., §. 1., n. 186.*

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 4., n. 9.*

g. de testat.

Konig.

Conc. Chal. 121
16. c. 15 Conc.
Vormar. c. 10
76. c. Quoniam
75. Dist. Quo-
niam. c. 100 Dist.
de sup. test. 7. c.
p. de testat.

König. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2., n. 90.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 2., cap. 5., n. 4.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 6., n. 2.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 5., pag. 208. sub n. 12.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 74., n. 66.*
 Vancspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 15., cap. 1., n. 15.*
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 80., n. 2.*
 Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. cap. 2., n. 2.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12., n. 19.*
 Rota *Decis. 101., n. 1. coram Seraphino.*

II. ad fructuum perceptorum restitutionem teneantur.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 4., n. 55.*
 Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Episcopus.*
cap. 2., n. 3.
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 22.*
 Piasec in *Prax. Episc. in Proam. de Elect., & Elect. potest. sub n. 7.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 2.,*
cap. 42. sub n. 12., vers. Remeandum.

III. Si intra totidem menses postea id facere neglexerint, Ecclesiis ipso jure sint privati.

Barbof. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 1., n. 39.*
 Passerin. de *Elect. Canon. cap. 25., n. 355.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. lib. 1., tit. 2., n. 2.*
 Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 68.*
 Squillant. de *Oblig., & Privileg. Episc. par. 1., cap. 1., n. 23.*
 Zerol. in *Prax. Episc. verb. Consecratio Prælatorum, vers.*
Ad secundum.

De Graffis in *Decis. Aur. par. 1., lib. 2., cap. 97., n. 52.*

IV. Consecratio verò, si extra Curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 5., n. 26.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Consecratio Episcoporum.*
 Zoësius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 12.*

CAPUT III.

Episcopi per se
Ordines conse-
crant.

- I. **E**piscope per semetipsos Ordines conferant:
 Campanil. in *Divers. Jur. Can. rub. 9., cap. 8., n. 31.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 8., n. 9.*
 Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6. n. 4.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 10., conf. 158., n. 32.*
 II. quod si ægritudine fuerint impediti; subditos suos non aliter, quam jam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos dimittant.

Infr. cap. 8. &
to. Cartha. III.
c. 22.

Cabassut in *Histor. Concil.* pag. 568., n. 3., & pag. 631., n. 13.
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2., §. 3., n. 39.*
Genuens. in *Prax. cap. 83., n. 4.*
Hallier de *Sacr. Elect.*, & *Ord. to. 1., par. 1., sect. 2., cap. 2., n. 13.*
Laura in *Epit. Can. verb. Ordinandorum Examen.*
Pignatél. in *Consult. Can. to. 5., conf. 77., n. 12.*
Reiffensuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 115.*
Squillant. de *Oblig.*, & *Privil. Episc. par. 3., cap. 1., n. 13.*
Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 2. sub n. 11.*
Ugolin. de *Offic.*, & *Potest. Episc. par. 2., cap. 16., §. 15.*
sub n. 2., vers. Hæc autem.

Qui primo Ten-
jur. tenend. sint

C A P U T I V.

I.
c. 5. fin de temp.
Ordin. in 6.

Prima Tonsura non initientur, qui Sacramentum Con-
firmationis non susceperint,

Barbof. in *Jur. Eccl. Univ. to. 1., cap. 38. n. 36.*
Colet in *Instit. Theol. de Confirmat. lib. 8. cap. 7.*
Engel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 22.*
Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Ordines Minores n. 4.*
De Gonteris in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 31. cap. 2.*
Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. tom. 1., tit. 3., adnot.*
ad *Formul. v. n. 1.*

Pax. Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6. n. 198.*

Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1. n. 13.*

Wielkner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 11. n. 49.*

Sperel. *Decis. 114. n. 1., to. 2.*

II. & fidei rudimenta edocti non fuerint;

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 1., tit. de Disciplin. Cleric.*
§. 4., n. 21.

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 5., cap. 2. n. 2.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 36. n. 46.*

Piasce. in *Prax. Episcop. par. 1., cap. 1. n. 40.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3. par. 3. tit. 11. n. 28.*

Squillant. de *Oblig.*, & *Privil. Episcop. par. 2. cap. 7. n. 4.*

Ventrigl. in *Prax. Eccles. to. 1., adnot. 43., §. unic. n. 26.*

III. quique legere, & scribere nesciant;

Alterius de *Censur. to. 2. disp. 16. cap. 2. vers. Secundò*
eadem pag. 258.

De Angelis in *Opusc. 5., n. 24. post tract. de Impensis Dorat.*

Frances de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 51.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 6.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 805.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 8. sub n. 30.*

Rota in *Pampilonen. Epistolaneorum 21. April. 1741. §. 6.*
per Card. Calcagnino, Gerunt.

- Gerunden. *Beneficii* 4. Febr. 1752. §. 6. cor. *Emin. Caprara*
 IV. & de quibus probabilis conjectura non sit, eos non sæcularis
 judicii fugiendi fraude; sed ut Deo fidelem cultum
 præstent, hoc vitæ genus elegisse.
Cucch. in Instit. Major. lib. 3., tit. 9., n. 24.
Genuens. in Manual. Past. cap. 66., n. 15., & in Prax.
cap. 9. sub n. 5.
Hallier de Sacr. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 2., cap. 3., §.
7., n. 24., & 34., lit. B., & sect. 5., cap. 1., n. 24., lit. B.
Laurza in Epit. Can. verb. Ordines Clericales.
Pichler in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3. n. 21., & lib. 3. tit. 5. n. 34
Pignatell. in Consult. Can. to. 6., conf. 17., n. 9.
Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines à criminoso;
cap. 5. sub n. 1., vers. Si criminosus.
Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1., c. 26., n. 5.
Zoesius in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 17.

CAPUT V.

*Ordinandi quibus
 conditionibus
 instructi esse de-
 bent.*

- I. AD Minores Ordines promovendi bonum à Parocho,
 & à Magistro Scholz, in qua educantur, testimonium
 habeant.
Barbos. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 10., n. 20.
Bellet. in Disquisit. Cleric. par. 1., tit. de Discipl. Cler. §. 4., n. 21.
Cabassut in Hist. Conc. pag. 644. sub n. 1., vers. Tum à Parocho.
Droit de Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 1., pag. 289.
Fliengen ad Wigand. in Trib. Conf., & Ord. c. 13., pag. 428.
Gibert. in Jur. Can. to. 3., tit. 7. de Sacram. sect. 9., n. 1.
Laurza in Epit. Can. verb. Ordinandus.
Squillant. de Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 7. sub n. 4.
Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1., n. 19.
Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 7., n. 2.
 II. Hi verò, qui ad singulos majores erunt assumendi, per
 mensem ante Ordinationem Episcopum adeant, qui Pa-
 rocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, commit-
 tat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volent pro-
 moveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordina-
 nendorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis
 diligenter inquirat; & litteras testimoniales, ipsam inqui-
 sitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quam
 primum transmittat.
De Angelis in Opusc. 5., n. 4. post tract. de Impens. Dotalib.
Barbos. de Jur. Eccl. Univ. cap. 33., n. 168.
Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 3., n. 3.
Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.

*e. Quando dist.
 24.*

*Conc. III. Car-
 thag. c. 22. &
 IV. Carthag. c.
 22. infra c. 7.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordines Majores*. n. 1.
Hallier de *Sac. Elect.*, & *Ord. par. 1.*, sect. 1., ar. 3., §. 2., n. 5., lit. B.
Konig. in *Jur. Can. lib. 1.*, tit. 12., n. 1.
Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1.*, lib. 3., tit. 6., n. 252., & *seqq.*
Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1.*, tit. 12., n. 3.
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 1.*, tit. 2., cap. 1., n. 1.
Ugolin. de *Off.*, & *Potest. Episc. cap. 26.*, §. 8., n. 1.

Etiam quod
cum antiquum ad
beneficium Eccl.
fructuum etiam in
tunc quis potest
sine gaudio de-
bere.

CAPUT VI.

I. Nullus prima Tonsura initiatus, aut etiam in mino-
ribus Ordinibus constitutus, ante decimumquartum
annum beneficium possit obtinere.

Ambrosia. de *Immun.*, & *Libert. Eccl. cap. 17.*, n. 13.
Barbos. de *Off.*, & *Potest. Episc. par. 3.*, alleg. 60., n. 72.
Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 7.*, cap. 6., n. 2.
Clericat. de *Benef. discord. 3.*, n. 1.
Engel in *Jur. Can. lib. 1.*, tit. 14., §. 2., n. 28.
Frances Var. *Resol. cap. 31.*, n. 2.
Gutierrez *Qu. Can. lib. 1.*, cap. 26., n. 33.
Hallier de *Sac. Elect.*, & *Ord. par. 1.*, sect. 2., cap. 3., §. 7., n. 35., lit. A.
De Laur. de *Etat. ad Benefic. requisit. cap. 11.*, vers. Ad
simplices, pag. 141.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2.*, cap. 3., n. 14.
Lotter de *Re Benef. lib. 2.*, qu. 49., n. 19., & 20.
De Luca ad Gratian. *Discept. 190.*, n. 1.
Marant. in *Controv. Jur. par. 5.*, resp. 85., n. 16.
Passerin. de *Elect. Canon. cap. 25.*, n. 413.
Squillant. de *Oblig.*, & *Privil. Episc. par. 2.*, cap. 6., n. 1.
Thomassin. de *Ver.*, & *Not. Eccl. Discipl. par. 1.*, lib. 2., n. 7.
Vivian. de *Jurepatr. par. 2.*, lib. 6., cap. 7., n. 15.
Rota to. 1., *Decis. 136.*, n. 12. coram Kaunitz.
Cor. Crispo to. 1., *decis. 2.*, n. 6., & *Decis. 622.*, n. 5., to. 3.
Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. *Decis. 2.*, n. 4.
Neapolitana *Abbatia 15. Junii 1750.*, §. 7., & §. 12. cor. Viscomite

II. Is etiam fori privilegio non gaudeat, nisi beneficium Ec-
clesiasticum habeat; aut clericalem habitum, & Tonsuram
deferens, alicui Ecclesie ex mandato Episcopi inserviat,
vel in Seminario Clericorum, aut in aliqua Schola, vel
universitate, de licentia Episcopi, quasi in via ad majores
Ordines suscipiendos versetur.

Bayo in *Prax. Eccl. par. 1.*, lib. 1., cap. 3., n. 4.
Bontempius in *Fasc. Flor. Mor. tract. 6. de Immunit. Eccl.*
tit. 3., pag. 284., n. 14.
Cenedo *Qu. Canon. 4.*, n. 20.

Droit

Droit de Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 314.
 Fagnan. in Cap. Perpendimus de Sent. Excom. n. 15.
 Graf. de Effect. Cler. effect. 1., n. 66. cum seqq.
 Gavent. in Manual. Episc. verb. Fori Privilegio n. 1.
 Genuens. in Manual. Past. c. 66., n. 6., & in Prax. cap. 7., n. 1.
 Habert. in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Sacr. Ord. pag. 137., & seq.
 Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 11. sub n. 3.
 Paulut. in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 3.,
 §. 2., n. 2., pag. 607.
 Petra ad Constit. Ap. to. 2., p. 376., n. 47., & to. 4., p. 450., n. 14.
 Piron. in Discept. Eccl. to. 2., discept. 92., n. 3.
 Wiestner in Instit. Can. lib. 2., tit. 2., art. 10., n. 164.
 Cortiada in Decis. Cathal. decis. 127., n. 1., & decis. 128., n. 1. par. 3.
 Tristanus Decis. Cathalon. to. 1., decis. 10., n. 130.
 Rota in recent. Decis. 10., n. 10., & 19., par. 18.

III. In Clericis verò Conjugatis servetur constitutio Bonifacii

VIII. quæ incipit, *Clerici, qui cum unicis*: modo hi Clerici, alicujus Ecclesie servitio, vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesie serviant, vel ministrent, & clericali habitu, & Tonsura utantur; nemini, quoad hoc privilegio, vel consuetudine, etiam immemorabili, suffragante.

Cap. Cler. i. de
Cler. conjug. in
6.

Alerius de Censur. to. 1., disp. 16., lib. 5., c. 1., lit. D., & E. p. 673.
 Antonel. de Regim. Eccl. lib. 4., cap. 1., n. 12.
 Cucch. in Instit. Major. lib. 3., tit. 9., n. 27.
 Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 3., n. 5.
 Frances. de Competent. Jurisd. qu. 95., n. 10.
 Lauræa in Epist. Can. verb. Clerici Conjugati.
 Marant. in Contrav. Jur. par. 4., resp. 76., n. 10.
 De Marin. Resol. Jur. lib. 1., cap. 58., n. 1.
 Pignatel. in Conf. Can. to. 2., conf. 42., n. 1.
 Rota in Romana, seu Sabinen. Cap. Odoardus 2. Martii
 1744., §. 2. coram Caniliac.

C A P U T VII.

De Examine Or-
dinandorum.

- I. Sancta Synodus antiquorum Canonum vestigiis inherendo, decernit, ut quando Episcopus Ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam Ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad Civitatem evocentur. Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 10., n. 2.
 Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.
 Paravicin. in Polyanth. Sacror. Canon. to. 3., verb. Ordinandi
 -dorum Examen, pag. 210.

e. Quando. 24.
dist.

Piasco;

- Piaſec. in *Prax. Epiſc. par. 1., cap. 1., n. 49.*
 Reiſſentſuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 4.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 43., §. unic. n. 1.*
 Ugolin. de *Off., & Poteſt. Epiſc. par. 2., c. 26. §. 18., n. 3.*
 II. Episcopos autem, Sacerdotibus, * & aliis prudentibus viris;
 peritis divinx legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exer-
 citatis, ſibi aſcitis,
 Campanil. in *Diverſ. Jur. Canon. rubr. 3., n. 3.*
 Criſpin. *Viſit. Paſtoral. par. 2., §. 17. n. 42.*
 Carol. de Graſſi. de *Eſſectib. Cleric. in prælu. n. 344.*
 * Hallier de *Sacr. Eleſt., & Ord. par. 1., ſect. 2. c. 1. §. 5. n. 15.*
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Examen.*
 * Vanſpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9. cap. 4. n. 16.*
 III. ordinandorum genus, perſonam, ætatem, inſtitutionem;
 mores, doctrinam, & fidem diligenter inveſtiget, & examinet.
 De Angelis in *Opuscul. 5. impreſſ. poſt tract. de Impenſ. Dotal.*
 Gavant. in *Manual. Epiſc. Verb. Ordines Majores n. 1.*
 Hurtad. *Reſol. Moral. to. 2., tract. 12. cap. 1., n. 1833.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6. n. 252. & ſeqq.*
 Pichler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12. n. 3.*
 Romaguer ad *Conſt. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 2. cap. 3. n. 42.*
 Theſaur. de *Pæn. Eccl. par. 2., Verb. Ordines Minores cap. 28.*
 Vanſpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9. cap. 4. n. 18.*

Quomodo, & à
quo antiquique
promoveantur debent

C A P U T V I I I.

- I. **O**rdinationes Sacrorum Ordinum, ſtatutis à jure tem-
 poribus,
 Aizedi de *Præcellent. Epiſcopal. Dignit. par. 2., cap. 5. n. 26.*
 Barboſ. de *Offic. & Poteſt. Epiſc. par. 2., allegat. 17. n. 1.*
 Frances l'ar. *Reſol. cap. 32. n. 2.*
 Fuſcus de *Viſitat. lib. 2., cap. 28. n. 37.*
 Leo in *Theſaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4. n. 20.*
 Paſtor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 4.*
 Pignatel. in *Conſult. Can. tom. 10. conſ. n. 2. & 3.*
 Squillant. de *Oblig. Cler. part. 2. n. 28.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 44. §. unic. n. 1.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 8., n. 12.*
 II. ac in Cathedrali Eccleſia vocatis, præſentibusque ad id
 Eccleſiæ Canonicis, publicè celebrentur:
 Criſpin. in *Viſit. Paſtoral. par. 2., §. 21. n. 6.*
 Cucch. in *Inſtit. Major. lib. 4., tit. 13. n. 11.*
 Gavant. in *Manual. Epiſc. verb. Ordo in gener. n. 1.*
 Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11. ſub n. 35.*
 Paravicin. in *Polyamb. Sacr. Can. to. 3. verb. Ordinationes*
 omnes n. 2. pag. 228.

Petra

Petra *ad Constit. Apost. to. 5., pag. 388., n. 38.*

S. C. C. *in Urbinaten. Visitationis Sacrorum Liminum 10. Decembris 1746.*

Rota *to. 2., in recent. Decis. 433., n. 28., par. 9.*

III. si autem in alio Dioecesis loco, praesente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur.

Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 33., n. 198.*

Lauræa *in Epitom. Can. verb. Episcopus quoad Ordinationes.*

Piafec. *in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 46.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 4., n. 31.*

Pirhing. *cod. tract. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 9., n. 76.*

Squillant. *de Oblig. & Privil. Episc. par. 3., cap. 1., n. 15.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Episc. par. 2., cap. 26., §. 24., n. 2.*

Rota *to. 1., decis. 280., n. 27. coram Bichio.*

IV. Unusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur.

Cabassut *in Histor. Concilior. pag. 595., n. 48.*

Capon. *in Discept. For. to. 2., discept. 108., n. 3.*

Cened. *Qu. Canon. 38., n. 4.*

Cocchier. *de Jurisd. Ordinari. in Exempt. qu. 124., n. 29., par. 2.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 12.*

Marant. *in Controv. Jur. resp. 4., n. 26., par. 4.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 35.*

Reiffensuel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 77.*

Vener. *in Exam. Episc. lib. 1., cap. 12., n. 22.*

V. Quod si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujuscunque generalis, aut specialis rescripti, vel privilegii prætectu, etiam statutis temporibus, permittatur, nisi ejus probitas, ac mores Ordinarii sui testimonio commendentur.

Droit de Re Sacr. *lib. 8., cap. 3., §. 2., pag. 262.*

Fliegen *ad Wigandt in Trib. Conf. & Ord. cap. 13., pag. 427.*

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Ordines recepti cap. 26., vers. Ex Tridentino.*

Hallier *de Sacr. Elect. & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 2., art. 4., n. 13. sub lit. D.*

Solier *ad Pastor. de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., lit. T.*

Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 4., n. 80.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 23., §. 1., n. 28.*

S. C. C. *in Bwgi S. Domnini, seu Cremonen. Ordinationis 1. Augusti 1750.*

VI. Si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum, & Ordinarius à susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.

Alterius *de Censur. to. 2., disp. 9., cap. 6., lit. C., pag. 134.*

Alzedo *de Praecell. Episc. Dignit. par. 2., cap. 5., n. 17.*

Engel

Conc. Carthag.
c. 31.

Sup. lett. 14. de
relet. c. 2. de 3.

Supra c. 3. Conc
Aurel. V c. 5. c.
1. 31. qu. 2. g.
qu. 2. per totam
c. 1. cum seq. de
temp. Ord. in 6.

- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 25.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordo in genere, n. 43.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 23.*
 Pasqualig. *Qu. Mor. Can. centur. 3., qu. 287., n. 1.*
 Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6. sub n. 11., vers. Laicus.*
 Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 5., n. 27.*
 Schmier in *Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., cap. 5., sect. 2., §. 2., n. 56., § 59.*
 Thesaur. de *Pan. Eccl. par. 2., verb. Ordines recepti c. 16., n. 7.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 8., n. 22.*

CAPUT IX.

*Episcopus Famili-
larium ordinans,
consecrat et sta-
tim Beneficium.*

I.
c. Non licet. de
prob.

Epitcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus; & beneficium, quacumque fraude cessante, statim reipso illi conferat:

- Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 2., cap. 1., §. 2. n. 24.*
 Barbof. de *Offic. & Potest. Episcop. par. 2. allegat. 5. n. 1.*
 Capon. in *Discept. Forens. to. 2. discept. 108. n. 26.*
 Cened. *Qu. Can. 38. n. 29.*
 Droit de *Re Sacram. lib. 8. cap. 3., §. 2. pag. 259.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3., n. 29.*
 Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., n. 230.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4. n. 23.*
 Marant. in *Controuv. Jur. par. 4., resp. 83., n. 11., § 15.*
 De Marin. in *Resol. Jur. lib. 1., cap. 104., n. 1.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. to. 3. verb. Ordinans sub-
ditos pag. 223.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 39.*
 Paulut. in *Jurispr. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 6., n. 8.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 157.*
 Petra ad *Constit. Apost. pag. 323., n. 45.*
 Piatec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 13.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 10., n. 17.*
 Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 12., n. 38.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1., n. 20. cum seqq.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 11., n. 62.*
 Panimol. *Decis. 139., n. 51., to. 2.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 21., to. 1.*
 II. consuetudine quacumque, etiam immemorabili, in con-
 trarium non obstant.
- Alterius de *Censur. to. 2., disp. 9., de Suspens. cap. 6. sub
lit. E., vers. Tertius, pag. 157.*

Campanil.

- Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 9., cap. 9., n. 1.*
 Cuccin. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 11. n. 44.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 4., n. 29.*
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., §. 4., n. 98.*

CAPUT X.

*Episcopi inferiori
 vel Palati Tuo-
 rum, vel Men-
 ter Ordinis no-
 viter, nisi
 Regularibus sibi
 subditis nec ipsi
 aut Capitulum, quod
 quod dimissorias
 concedant; con-
 ferant, pleban-
 tur.*

- I. Abbatibus, ac aliis quibuscumque, quantumvis exem-
 ptis, non liceat in posterum, intra fines alicujus
 Diocesis consistentibus, etiamsi nullius Diocesis, vel exem-
 pti esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non
 sit, Tonfuram, vel Minores Ordines conferre:
 Antonel. de *Regim. Eccl. cap. 3. n. 4.*
 Barbof. de *Off. & Potest. Episc. par. 2., alleg. 3., n. 10.*
 Cabassut. in *Hist. Concil. pag. 565. sub n. 49.*
 Clericat. de *Sacram. Ord. Decis. 14. n. 3. vers. Quinto.*
 Droit de *Re Sacr. lib. 8., cap. 2., art. 3. pag. 257.*
 Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. to. 7. de Ordin. c. 6. p. 182.*
 De Marin. *Allegat. Jur. cap. 112. n. 1.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 41.*
 Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6. n. 28.*
 Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 338. n. 20.*
 Prosper de *Territor. separat. qu. 5., n. 38.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 5. n. 14.*
 Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3. c. 18. n. 9.*
 Ugolin. de *Offic. & Potest. Episc. par. 2. cap. 26. §. 19. n. 2.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12. n. 11.*
 Cortiada *Decis. Cathalon. to. 3., decis. 128. n. 44.*
 Rota *Decis. 82. n. 11. coram Ottobono*
 II. nec ipsi Abbates, & alii exempti, aut Collegia, vel Ca-
 pitula quocumque, etiam Ecclesiarum Cathedralium *, lita-
 teras dimissorias aliquibus Clericis secularibus, ut ab aliis
 ordinentur, concedant:
 Ansfeld. *Consil. 11. n. 21.*
 * Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 9., cap. 8. n. 4.*
 * Cened. in *Qu. Can. 38., n. 34.*
 Fagnan. in *Cap. Episcopalia de Privil. sub n. 57.*
 Fulcus de *Visitat. lib. 2., cap. 15. n. 93.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Abbas. n. 32.*
 Gratian. in *Discept. Forens. cap. 212. n. 1.*
 Lezzana in *Consult. Mor. 45. n. 95. to. 4.*
 De Luca ad *Gratian. in Discept. 212. n. 2.*
 Thesaur. de *Pan. Eccl. par. 2., Verb. Ordines collati c. 20.*
 * Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 23. §. 2. n. 15.*
 Rota *Dec. 7. n. 10. to. 2., tit. 23. de Of. Ord. cor. Card. Falconerio:*
 K k sed

III.

Supra c. 5 cum
seq. de iur. c. 11.
cum seq.

sed horum omnium Ordinatio, servatis omnibus; quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, ad Episcopos, intra quorum Diocesis fines existant, pertineat:

Azzor. in *Instit. Moral.* par. 2., lib. 3. cap. 49. lit. A.

Barbof. de *Jur. Eccl. Univ.* cap. 33., n. 67. lib. 1.

Capon. *Discept. Forens.* 108. n. 48.

Engel in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 11. §. 2. sub n. 36.

Genuens. in *Prax.* cap. 87., sub n. 33.

Oliva de *For. Eccl.* par. 2., qu. 20. n. 8.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Episc.* par. 3. cap. 19. n. 30.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 8., n. 34., §. c. 44. n. 21.

Panimol. *Decis.* 139. n. 68., to. 2.

IV. non obstantibus quibuscumque privilegiis, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Cardinalis Albitius de *Titul. Card.* sub n. 69. vers. Et quamvis.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* to. 2., lib. 5. tract. 7., c. 4. n. 10. p. 240.

Pignatell. in *Consult. Can.* to. 8., consult. 59. n. 21.

V. Penam quoque impositam his, qui contra huius sanctæ

Supra sess. 7. de
reformat. cap. 10.

Synodi sub Paulo III. decretum, à Capitulo Episcopali,

Sede vacante, litteras dimissorias impetrant; ad illos, qui

easdem litteras non à Capitulo, sed ab aliis quibuscumque in

iurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, suc-

cedentibus, obtinerent, mandat extendi.

Vid. Sess. VII. Cap. X. in III. de *Reformat.*

VI. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, ab

officio, & beneficio per aliquod tempus ipso iure suspensi.

Lauræ in *Epit. Can. verb.* Litteræ Dimissoriæ pag. 508.

Leo in *Thesaur. For. Eccl.* par. 3., cap. 8. n. 49.

Thesaur. de *Pæn. Eccl.* par. 2. verb. Ordines collati cap. 21.

Interstitia in
supra c. 1. in
ordin. & c. 11.
p. 1. præcepta
sunt.

CAPUT XI.

I. **M**inores Ordines iis, qui saltem latinam linguam in-

in singulis 77.
dist. de iur. cap.
19.

telligant, De Angelis in *Opusc.* 5., n. 28. impres. post tract. de *Impensis Dotal.*

Carolus de Grass. de *Effect. Cleric.* in *Prelud.* n. 78.

Gavant. in *Manual. Episcop.* verb. Ordines Minores n. 11.

Paravicinus in *Polyamb. Sacrorum Canonum* to. 3. verb. Or-

dines Clericales pag. 207.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 1., pag. 342. n. 46.

Pirhing. in *Jur. Can.* lib. 1. tit. 11. sect. 1. sub n. 13. vers. Ad

Minores.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* part. 1. adnot. 43., §. unic. n. 27.

II. per temporum interstitia,

Droit de *Re Sacram.* lib. 8., par. 2. sect. 1., pag. 524.

Majol.

- Majol. *de Regul. lib. 4., cap. 11. n. 1.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3. tit. 11. n. 3.*
 Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 2., sub n. 28. vers. Servatis.*
 III. nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferantur;
 Alterius *de Censur. to. 2., disp. 10., cap. 4., lit. C., vers. Secunda.*
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 2., cap. 3., n. 6.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 30. in fin.*
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., n. 239.*
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Interstitia:*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 3. sub n. 107.*
 Passerin. *de Homin. Stat. to. 3., qu. 189., ar. 10. inspect. 10., n. 822*
 Paravicin. *in Polyanth. Sacr. Canon. verb. Interstitia n. 3.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 23., §. 1. sub n. 29.*
 IV. ut eo accuratius, quantum sit hujus disciplinæ pondus,
 possint edoceri;
 Barbof. *de Off., & Potest. Epif. par. 2., alleg. 18., n. 1.*
 Clericat. *de Benef. discord. 27., n. 21.*
 Cucchi. *in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 223.*
 Vener. *in Exam. Episc. lib. 1., cap. 18., n. 9.*
 V. ac in unoquoque munere, juxta præscriptum Episcopi, se exer-
 ceant; idque in ea, cui adscripti erunt, Ecclesia;
 Fliegen ad Wiganth *in Tb. Conf., & Ord. cap. 13., pag. 428.*
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 242.*
 Thomassin. *de Ver., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1., c. 87., n. 10*
 VI. nisi fortè ex causa studiorum ablint;
 Lauræa *in Epit. Can. verb. Ordinatorum obligationes.*
 Thomassin. *loc. sup. cit.*
 VII. atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum æta-
 te vitæ meritum, & doctrina major accrescat;
 Pirhing. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 10., n. 83.*
 VIII. quod & bonorum morum exemplum, & assiduum in Ec-
 clesia ministerium, atque major erga Presbyteros, & su-
 periores Ordines reverentia, & crebrior, quam antea, Cor-
 poris Christi communio maximè comprobabunt. Quumque
 hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria sit ingres-
 sus, nemo iis initietur, quem non scientiæ spes majoribus
 Ordinibus dignum ostendat.
 Pinssoh. *de Benef. tit. de Qualit. Ordinad. cap. 1., §. 7., n. 4.*
 Thomassin. *de Ver., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 1., c. 14., n. 7*
 IX. Hi verò non nisi post annum à susceptione postremi gradus
 minorum Ordinum ad sacros Ordines promoveantur;
 Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 239.*
 Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., n. 9.*
 Paulut. *in Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 7.*
sub n. 7., vers. Perpetua.

Infr. c. 17. cap.
 1. 15. dell. Conc.
 1. Bucer. c.
 37. 1. Nic. c. 2.
 Sardic. c. 15.

Caen. Tol VIII.
 c. 8. c. Qui Ec-
 clestiales & leg
 dist. 59.

- Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 425.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 1., cap. 1. sub n. 10., vers. Requiritur.*
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 144.*
 Ugolin. de *Off., & Potest. Epif. par. 2., cap. 26., §. 27., n. 5.*
 X. nisi necessitas, aut Ecclesie utilitas, iudicio Episcopi, aliud exposcat.
 Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 3., n. 10.*
 Genuenf. in *Prax. cap. 87., n. 77.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 16., n. 6., & lib. 11., cap. 2., n. 16. in fin.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinandor. obligationes.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 22.*
 Vener. in *Exam. Episc. lib. 1., cap. 18., n. 11.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 22.*

C A P U T XII.

*Etas ad major.
Ordinis equisit.
digni damozas
affomudi.*

I. Nullus in posterum ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimum secundum,

- Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 596., n. 50.*
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 16., n. 13.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 1.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 49., n. 29.*
 Pasqualig. in *Qu. Mor. Canon. 122., censur. 1., n. 3.*
 Pinsson. de *Benef. tit. de Qualit. Ordin. cap. 1., §. 2., n. 23.*
 A Saravia de *Jurisd. Adjunct. qu. 19., n. 9.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 43., §. unic., n. 23.*
 Rota Decis. 29., n. 69. cor. Ottobono.

II. ad Diaconatus ante vigesimum tertium,

- II. Toles. c. 1. & 3. Carthap. cap. 98. dist. & Conc. IV. Toles. c. 118. & 119. requirunt.*
 Fliegen ad Wigandt in *Lib. Conf., & Ord. cap. 13., pag. 418.*
 Frances Var. *Resol. cap. 15., n. 51.*
 Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., vers. Ad Diaconatum pag. 303.*

- Laurza in *Epit. Can. verb. Diaconus.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1. & cap. 1., n. 23.*
 Pichler in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 11., n. 22.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3. sub n. 27., vers. De Etate.*
 Squillant. de *Oblig. Cleric. par. 2. sub n. 27.*

III. ad Presbyteratus ante vigesimum quintum ætatis suæ annum promoveatur.

- Annum 30 requirit c. Sequit. & c. Presbyter. 98. dist. & Conc. IV. Toles. c. 118. & 119. & Generalis de statu & qualib. in Clem.*
 Carolus de Grass. de *Effect. Cleric. in Prælat. n. 295.*
 Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 31.*
 Marant. in *Controv. Jur. par. 4., resp. 46., n. 32.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 675.*

Pastor

- Pastor *cod. tract. lib. 3., tit. 22., n. 2.*
 Pirhing in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., n. 13.*
 Rosa de *Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 6., n. 114.*
 Tondut. *Resol. Benef. par. 2., cap. 5., §. 2. sub n. 9.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 8., n. 4.*
 Panimol. *Decis. 150., n. 3., to. 3.*
- IV. Sciant tamen Episcopi, non singulos in ea ætate constitu-
 tos, debere ad hos Ordines assumi: sed dignos dumtaxat,
 & quorum probata vita senectus sit.
 Barbof. de *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 34., n. 1.*
 Guttierrez *Qu. Canon. lib. 1., cap. 26., n. 35.*
 Vancspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 4., n. 18.*
 Zoefius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 15.*
- V. Regulares quoque, nec in minori ætate,
 Barbof. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 18., n. 1.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Regulares circa Ordinationes.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1. lib. 2., c. 70. sub n. 7.*
 Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., cap. 20., §. 1., n. 1.*
 nec sine diligenti Episcopis examine ordinentur:
- VI. Cucq. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 12.*
 Gavant. in *Manual. Episc. verb. Ordo in genere n. 39.*
 Habert. in *Theol. Dog., & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 10.,*
§. 1., pag. 236.
 Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 343. sub n. 51.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 1., par. 3., tit. 12., n. 6.*
- VII. privilegii quibuscumque, quoad hoc penitus exclusis.
 Hallier de *Sacr. Elect., & Ordin. par. 1., sect. 1., cap. 3.*
art. 4., n. 4. in fin.
 Pellizarius in *Manual. Regul. tract. 8., cap. 1., sect. 4., n. 82.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 5.*
 Schmier in *Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., c. 3., sect. 1., §. 1., n. 14.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 12., n. 7.*

Ordinarius la-
 cedere effe-
 derunt Cleme-
 ntis VIII. 1594.
 Vid. Consil. Be-
 ned XIV., que
 incipit: Impius
 mado: 27., t. 2.
 §. Penult. in fine,
 pag. 109.

De ordinationibus
 imitandis. Sub-
 diacon., & Diacon.
 nulli Ordini. Sed
 qui duo consecra-
 tur eodem die,

CAPUT XIII.

- I. Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, habentes bonum
 testimonium, & in minoribus Ordinibus jam probati,
 Laurza in *Epit. Can. verb. Subdiaconi.*
 Paravicin. in *Polyantb. Sacror. Can. verb. Subdiaconi qui or-*
dinari possunt n. 1., & verb. Diacon. quoad Ordinationem n. 12.
- II. ac litteris, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent,
 instructi.
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 11., cap. 2., n. 17.*
 Nicol. in *Lucubr. Can. lib. 1., tit. 11., n. 11.*
 Fax Jordani. in *Elumbr. to. 1., lib. 3., tit. 6., n. 234.*

Pirhing.

1. Tim. 3.
 Conc. IV. Tolet.
 c. 19. c. Quicumq.
 dist. 77.

- Pirhing. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 3. sub. n. 13., vers. Ad minores.*
 Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 4., n. 2.*
 Squillant. de *Oblig., & Privil. Episc. par. 2., cap. 7., n. 7.*
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 43., §. unic., n. 28.*
- III. Qui sperent, Deo auctore, se continere posse;
 Cabassut. in *Hist. Concilior. pag. 108., n. 1. cum seqq.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 1., n. 5.*
 Hallier de *Sac. Elect., & Ord. par. 1., sect. 2., cap. 3., §. 10., n. 43.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Ordinandorum obligationes.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 36., n. 4.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 53.*
 Sanchez de *Matrim. to. 3., lib. 7., disp. 27., n. 2., & seq.*
- IV. Ecclesiis, quibus adscribentur, intersint: scientque maxi-
 me decere, si saltem diebus Dominicis, & solemnibus,
 quum altari ministraverint, sacram Communionem perce-
 perint.
 Paravicin. in *Polyamb. Sac. Can. verb. Subdiaconus n. 13.,*
& verb. Diaconus quoad Ministeria.
- V. Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum
 saltem in eo non sint versati, ad altiorum gradum,
 Barbof. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 18., n. 1.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., cons. 389., n. 1., & to.*
8., cons. 43., n. 110.
 Ugolin. de *Off., & Potest. Episc. par. 2., cap. 26., §. 27., n. 5.*
- VI. nisi aliud Episcopo videatur, ascendere non permittantur:
 Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 2., cap. 3., §. 1., n. 2.*
 Thesaur. de *Pæn. Eccl. par. 2., verb. Ordines cap. 11., vers.*
Inter Ordinem.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 11.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 7., sub n. 7.*
- VII. Duo sacri Ordines non eodem die,
 Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 19.*
 Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 10., §. 3., pag. 246.*
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 29.*
 Piafec. in *Prax. Episc. par. 1., c. 2. sub n. 50., vers. Huc spectat.*
 Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3., tit. 11., n. 15.*
 Wiestner in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 11., art. 3., n. 34.*
- VIII. etiam Regularibus, conferantur:
 Paulut. in *Jurisprud. Sac. to. 2., lib. 5., tract. 7., cap. 7.,*
sub n. 6., vers. Minores in fin.
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 161.*
 Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccles. Disciplin. par. 2., lib.*
1., cap. 18., n. 11.
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 17.*
 privi;

c. A multis de
 muni., & qual.

Sup. cap. 11.

c. Literas, &
 esp. Dilectus de
 temp. ord.

IX. privilegiis, ac indultis quibuscumque concessis, non obstantibus quibuscumque;

Leo in *Tbesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 8., n. 90.*

Piebler in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 4., n. 29.*

Pirhing, *cod. tract. lib. 1., tit. 11., sect. 1., §. 10., n. 84.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 3., tit. 11., sub n. 15., vers. Difficultas,*

263

DE REFORMA
TIONE.

Quoniam ad Presbyteratum assumptum esset.

C A P U T XIV.

I. QUI pie, & fideliter in ministeriis ante actis se gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium,

Barbos. de *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 34., n. 11.*

Gavant, in *Manual. Epis. verb. Ordines Majores n. 38.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Presbyteri,*

Romagner ad *Constit. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 2., cap. 4., n. 5.*

II. & hi sint, qui non modo in Diaconatu ad minus annum integrum,

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 2., n. 20.*

Pignatelli, in *Consult. Can. to. 8., conf. 43., n. 110.*

III. nisi ob Ecclesie utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint;

Lambertini, de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 16., n. 6., §. lib. 11., cap. 2., n. 16. in fin.*

Vid. Cap. XI, n. X, *huius Sessionis,*

IV. sed etiam ad populum docendum ea, quae scire omnibus necessarium est ad salutem, ac ad ministranda Sacramenta,

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12. sub n. 6., vers. Ad Sacros Ordines.*

Habert, in *Th. Dog., §. Mor. to. 7. de Ord. c. 5., §. 12., pag. 109.*

Lottier de *Re Benef. lib. 2., qu. 50., n. 54.*

Pirhing, in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., §. 3. sub n. 13., vers. Ad minores,*

Ventrigli, in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 43., §. unic., n. 29.*

V. diligentis examine precedente, idonei comprobentur:

Droit de *Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 2., §. 2., pag. 308.*

De Gonteris in *Conc. Prov. Avenion. tit. 32., cap. 8.*

Schmier in *Jur. Can. Univ. lib. 1., tract. 4., cap. 3., sect. 1., §. 3., n. 41.*

VI. atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, ut praeclarum bonorum operum exemplum, & vite monita ab eis possint expectari,

Habert in *Th. Dog., §. Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 3., pag. 139.*

Vanespén, in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 3., n. 18.*

VII. Curet Episcopus, ut ii saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus;

Vid. Constit. Benedicti XIV., quae incipit Cum semper per 103. §. 6. to. 1.

Antoin,

Antoin. *de Miss. Sacrif. cap. 3., pag. 489.*
 Colet *in Instit. Can. de Euch. par. 2., cap. 9., pag. 850.*
 Genuens. *in Manual. Pastor. cap. 12., §. 2.*
 Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. cap. 11., pag. 752.*
 Lambertin. *de Sacrif. Miss. sect. 2., cap. 6., pag. 157.*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 580.*

VIII. si autem curam habuerint animarum, tam frequenter, ut suo muneri satisfaciant, Missas celebrent.

Barbos. *de Off., & Potešt. Paroch. par. 1., cap. 11., n. 5.*
 Hurtad. *in Resol. Mor. to. 1., tract. 2., cap. 3., n. 34.*
 Squillant. *de Oblig. Cleric. par. 1., n. 124.*
 Tondut. *in Resol. Benef. par. 1., cap. 31., n. 14.*

IX. Cum promotis per saltum, si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

e. Sollicitudo 17
dist. de d. S. Of
ficia. dist. 391.

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 10., cap. unic., n. 6.*
 Cucc. *in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 247.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 29., vers. Præterea.*
 Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 10., §. 2., pag. 238.*
 Piafec. *in Prax. Epif. par. 1., cap. 1. sub n. 57., vers. Ejuſdem.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 5., par. 3., tit. 29., n. 14.*
 Vancſpen. *cod. tract. par. 2., tit. 9., cap. 5., n. 9.*

CAPUT XV.

Nullus confessio-
nes audiat, nisi ab
Ordinario appro-
batus.

I. Quamvis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absol-
vendi potestatem accipiant; decernit tamen San-

Clem. Dudum §.
Ac deinde de le-
gatur. confirmato.
in Bu'l. S. Pii V.
Romani Pontifi-
cis 6. Aug. 1571.
c. Si Episcopus
de poenit. 10. d.

ta synodus nullum, etiam Regularem posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium,
 Barbos. *de Off., & Potešt. Epif. par. 2., alleg. 25., n. 16.*
 Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 6. de Panit. cap. 6., pag. 115.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 9., cap. 16., n. 7.*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 491.*
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 10., conf. 30., n. 33., & conf. 95., n. 2.*

II. aut ab Episcopis, per examen,
 Fagnan. *in Cap. Omnis de Panit., & Remiss. sub n. 56., vers. Hodie*
 Lezzana *in Consult. Mor. to. 4., conf. 45., n. 89.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 4., n. 102.*
 Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 1., n. 10.*
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 4., conf. 164., n. 14.*

III. si illis videbitur esse necessarium,
 Gavant. *in Manual. Epif. verb. Confessarius n. 6.*
 Matthæuc. *de Official. Cur. Eccl. cap. 6. sub n. 19.*
 Ugolin. *de Off., & Potešt. Epif. par. 2., cap. 34. sub n. 1.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7. sub n. 49.*

aut

- IV. aut alias idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis
detur, obtineat:
Alterius de Censur. to. 1., disp. 4., lib. 4., cap. 4., litt. D., p. 424
Capon. in Discept. For. to. 3., discept. 133., n. 4.
Clericat. de Regular. discord. 38., n. 2.
Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 4., n. 203.
Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ordin. cap. 1., pag. 1.
 * *Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 6., sect. 19., n. 10.*
De Gonteriis in Conc. Prov. Avenion. tit. 30., cap. 9.
Lauræ in Epit. Can. verb. Confessores Regulares.
Novar. in Lucern. Regul. verb. Approbatio n. 1., pag. 19.
 * *Paravicin. in Polyanth. Sac. Can. verb. Approbatio to. 1., p. 108*
Pellizar. in Manual. Reg. to. 2., tract. 8., c. 3., sect. 2., subf. 1., n. 9.
 * *Ricciardel. in Lyc. Eccl. to. 2., cap. 13., §. 2., n. 84.*
Squillant. de Privil. Cleric. cap. 1. sub n. 57.
 * *Vener. in Exam. Epif. lib. 6., cap. 9., n. 10.*
Vulp. in Prax. For. Eccl. cap. 35., n. 1.
Rota to 5., decis. 1190., n. 1. coram Lancetta.
Cor. Molines to. 1., decis. 198., n. 27.
Theatina jurisditionis 14. Decemb. 1708, §. Pari difficul-
tate cor. Card. Scotto.
Savonen. Aggregationis 16. April. 1714., §. Non relevante
coram eodem.
- V. privilegiis, & consuetudine quacumque, etiam immemo-
 morabili, non obstantibus.
Habert. in Tb. Dog., & Mor. to. 6. de Penit. cap. 6., pag. 115.
Lotter de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 71.
Pignatel. in Consult. Can. to. 10., conf. 95., n. 10.
Piton. de Controv. Patron. alleg. 41., n. 16.
Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Absolutio cap. 2.
Rota Decis. 216., n. 1. coram Carillo.
Cor. Ubaldo Decis. 263., n. 4., & 7.

CAPUT XVI.

Qui ordinantur,
 terra Ecclesiæ
 serviantur.

- I. QUUM nullus debeat ordinari, qui judicio sui Episco-
 pi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis;
Clericat. de Benef. discord. 27., n. 21.
Cucch. in Instit. Major. lib. 4., tit. 12., n. 248.
Hallier de Sac. Elect., & Ord. par. 1., sect. 3., cap. 2., n. 38.
Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 2., n. 7.
Pasqualig. Qu. Mor. Can. centur. 4., qu. 357., n. 2., to. 2.
- II. Sancta Synodus, vestigiis texti Canonis Concilii Chalce-
 donensis inhzrendo, statuit, ut nullus in posterum ordi-
 netur, qui illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cuius necessitate,

c. Neminem 70.
 dist.

Conc. Nicæo c.
 5. & 15. c. San-
 ctior. 70. dist. 2.
 Tasse Cler. veter.
 ge. Conc. Antio-
 ch. sess. 1. c. 7.
 Chetod. c. 114.
 Acquis. sub Ste-
 ph. V. passim Ex-
 ceptis c. 6., &
 Aurelia. V. c. 5

aut utilitate assumitur, non adscribatur, ubi suis fungatur muneribus;

Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. verb. Apostasia cap. 4., vers. Et Hic, pag. 93.*

Paravicin. *in Polyantib. Sac. Can. verb. Ordinarii pag. 214., to. 3.*

Pignat. *in Conf. Can. to. 1., conf. 128., n. 1., & to. 3., conf. 15., n. 14.*

Vanesp. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 9., cap. 6. sub n. 3., vers. Proinde,*

S. C. C. *in Caputaquen. Admissionis ad Consortium 22. Jul. 1741*

III, nec incertis vagetur sedibus,

Haberr. *in Tb. Dig., & Mor. to. 7. de Ord. c. 10., §. 4., pag. 252.*

IV, Quod si locum, inconsulto Episcopo, deseruerit, et sacro-
rum exercitium interdicatur,

Conc. Lateran.
44. & III Car-
thag. c. 28.

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Ordo in genere n. 23,*

Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 4., n. 25.*

De Marin. *in Resol. Jur. lib. 1., cap. 107., n. 8.*

Piasec. *in Prax. Episc. par. 1., cap. 1. sub n. 9., vers. Ampliatur secundo,*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., §. 34., n. 14.*

V, Nullus præterea Clericus peregrinus sine commendatitiis sui Ordinarii litteris ab ullo Episcopo ad divina celebranda, & Sacramenta administranda admittatur,

Barbof. *de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 21., n. 2.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. libr. 9., cap. 6., n. 1., & 4.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Sacerdos peregrinus.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 101., n. 27.*

Ventrigl. *in Prax. to. 1., adnot. 24., n. 1.*

Wiestner *in Instit. Can. lib. 1., tit. 22., n. 3.*

CAPUT XVII.

Ordinum minorum
functiones
exerceant. & con-
suetas in suis.

I. UT sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Ostiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptæ,

Hallier *de Sac. Elect., & Ord. par. 2., sect. 1., cap. 1., n. 31., lit. D.*

Pirhing. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 11., sect. 1. sub n. 1., vers. Verum.*

II, & pluribus in locis aliquandiu intermissee, in usum juxta sacros Canones revocentur, nec ab hæreticis, tamquam otiose, traducantur; illius pristini moris restituendi desiderio flagrans Sancta Synodus decernit, ut in posterum hujusmodi ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur;

Cucch. *in Instit. Major. lib. 3., tit. 8. sub n. 10., vers.*

Verum Sacros. Synod. Trident.

Panimol. *Decis. 70., n. 17., to. 2.*

omnesque

z. t. 35. dist. c.
Apost. c. Exor-
tilla c. L. Bore.
O. Ivarius, 64.
Platimilla 27. dist.
Sup. c. 11. Iogoc.
ap. 4. c. 7.

- III. omnesque, & singulos Prælatos Ecclesiarum in Domino hortatur, & illis præcipit, ut, quantum fieri commodè poterit, in Ecclesiis Cathedralibus, Collegiatis, & Parochialibus suæ Diœcesis, si populus frequens, & Ecclesiæ proventus id ferre queant, hujusmodi functiones curent restituendas,

Droit de Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 305.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Clericus n. 30.

- IV. & ex aliqua parte reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, si proventus suppetant, aut utriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent;

Habert. in Tb. Dg., & Mx. to. 7. de Ordin. cap. 6., pag. 185.

Thomassin. de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., c. 35., n. 12.

- V. quibus, si negligentes fuerint Ordinarii judicio, aut ex parte multari, aut in totum privari possint.

- VI. Quod si ministeriis quatuor minorum Ordinum exercendis Clerici calibes præsto non erunt; suffici possint etiam conjugari, vitæ probatæ, dummodo non bigami,
Barbof. *de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 42., n. 16.*
Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Matrimonium Bigami cap. 2.*

e. i. cum seq. de
bigam. non ord.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 4., n. 35.

Monacel. in Formul. Legal. For. Eccl. to. 2., tit. 13., form.

3., n. 33., pag. 74.

Murga de Benef. Eccl. qu. 3., sect. 12., n. 836.

Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 24., n. 1.

Piafec. in Prax. Episc. par. 1., cap. 1., n. 37.

Vulp. in Prax. Eccl. cap. 45., n. 4.

- VII. ad ea munia obeunda idonei; & qui Tonsuram, & habitum Cléricalem in Ecclesia gestent.

Bellet. in Disquisit. Cleric. par. 1. tit. de Discipl. Cler. §. 5., n. 75.

Droit de Re Sacr. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 2., pag. 298.

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 22., n. 10.

Lauræa in Epit. Can. verb. Ordinum exercitia.

Matthæuc. de Official. Cur. Eccl. cap. 35., §. unic., n. 15.

*Norma instituen.
diœcesiani Cler.
vicariorum, desine
in ipso e. Jurandi.*

C A P U T XVIII.

- I. QUUM adolescentium ætas, nisi rectè instituat, pro-
na sit ad mundi voluptates sequendas; & nisi a te-
neris annis ad pietatem, & religionem informetur, ante-
quam vitiorum habitus totos homines possideat, numquam
perfectè, ac sine maximo, ac singulari propemodum Dei
omnipotentis auxilio, in disciplina ecclesiastica perseveret:

L 1 2

Fagnan. Cleric.

IV. Totin e. O.
m. & c. 12. q. 1
Gen 8. 10. c. A-
quilec. 12. c. La.
veran. sub Leo. X
liss 9. de relin.

Fagnan. in *Cap. Quum Virum de Regularib. n. 46. ; vers.*
Et pro hac.

Constit. Alex.
III par. 1, c. 8.
& in II. Lateran.
c. 11. in c. Quia
nonnulli de Mi-
nist. in II. sess.
5. c. 1. de refor.

II. Sancta Synodus statuit, ut singulæ Cathedrales, Metropo-
litanæ, atque his majores Ecclesiæ, pro modo facultatum,
& Diœcesis amplitudine, certum puerorum ipsius civitatis,
& Diœcesis, vel ejus provincie, si ibi non reperiantur,
numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio
in loco convenienti ab Episcopo eligendo, alere, ac reli-
giôsè educare, & ecclesiasticis disciplinis instituere teneantur.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 77., n. 1.*

Cabassut. in *Hist. Concil. pag. 597., n. 2.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 39., n. 4.*

Frances de *Competent. Jurisd. cap. 84., n. 7.*

Fufcus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 6.*

De Gonteriis in *Conc. Prov. Avenion. tit. 33. de Seminariis*
in *procem.*

Lambertin. de *Synod. Diœces. lib. 5., cap. 11., n. 3.*

Pax Jordan. in *Edueub. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 2., & 5.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. par. 1., cap. 11., §. 1., n. 8.*

Rota de *1. in recent. decis. 295., n. 3., & 16., pag. 19.*

III. In hoc verò collegio recipiantur, qui ad minimum duo-
decim annos, & ex legitimo matrimonio nati sint;

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 12.*

Frances de *Ecl. Cathed. cap. 28., n. 57., & n. 132.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium n. 2.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., re. b. Seminar. vers. Ad secundum.*

Rota in *recent. decis. 84., n. 3., par. 11.*

IV. ac legere, & scribere competenter noverint:

Lauræa in *Epit. Can. verb. Clericorum Seminaria:*

Paravicinus in *Polyanth. Sacrorum Canonum verb. Clerico-
rum Seminaria n. 5., pag. 409.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 30. tit. de Seminar. n. 33:*

Zeechius de *Stat. & Muner. Epif. cap. 7., n. 27., pag. 110.*

V. & quorum indoles, & voluntas spem afferat, eos eccle-
siasticis ministeriis perpetuò inservituros.

Fagnan. in *Cap. Olim de Verbor. Signif. n. 63.*

Piafec. in *Piac. Epif. par. 2., cap. 3., n. 35., vers. Circa*
visitationem.

Pignatell. in *Consult. Can. to. 9., conf. 81., n. 17.*

Ventrigl. in *Prax. Ecl. to. 2., annot. 24., §. 2., n. 59:*

VI. Pauperum autem filios præcipuè eligi vult,

Crispin. in *Visit. Pastor. par. 2., §. 31., n. 14.*

Frances de *Ecl. Cathed. cap. 28., n. 57.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Seminarium, vers. Ad*
secundum.

VII. nec tamen ditiorum excludit; modò suo sumptu alantur, & studium præferant Deo, & Ecclesie inserviendi.
Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Seminarium*, n. 3.
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 35., vers. Circa*
visitationem.

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6. tit. de Seminar. cap. 30., n. 29.*

VIII. Hos pueros Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, divisos juxta eorum numerum, ætatem, ac in disciplina ecclesiastica progressum, partim quàm ei opportunum videbitur, Ecclesiarum ministerio addicet; partim in collegio erudiendos retinebit; aliosque in locum educatorum sufficiet, ita, ut hoc collegium Dei ministrorum perpetuum seminarium sit.

Frances de *Ecl. Cathed. cap. 28., n. 199.*

Zecchius de *Stat., & Muner. Epif. cap. 7., n. 27., pag. 111.*

IX. Ut verò in eadem disciplina ecclesiastica commodius instituantur; Tonfura statim, atque habitu clericali semper utentur;

Frances de *Competent. Jurisd. qu. 84., n. 22.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. de præcip. oblig. Cleric. sect. 3., n. 39., pag. 304.*

X. grammatices, cantus, computi ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplinam discant; sacram Scripturam, libros ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramentorum tradendorum, maxime que ad confessiones audientibus videbuntur opportuna, & rituum, ac caeremoniarum formam ediscant.

cap. Que ipsi.
lib. 28.

Barbos. de *Jur. Ecl. Univ. lib. 1., cap. 13., n. 49.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 14.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Clericorum Seminarium* n. 9.

De Gonter. in *Conc. Prov. Avenion. tit. 33. de Semin. c. 2. p. 148.*

Laurea in *Epit. Can. verb. Clericorum Seminarium*.

Rigant. in *Comment. ad Reg. Can. to. 2., reg. 13., n. 99.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., tit. de Seminar. cap. 30., n. 42.*

Zipæus in *Jur. Can. lib. 5., tit. de Magistris resp. 1., n. 2.*

XI. Curent Episcopi, ut singulis diebus, Missæ sacrificio intersint; Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 8.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., vers. An*
habeant.

Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 1., cap. 10. in princ.*

XII. ac saltem singulis mensibus confiteantur peccata, & juxta Confessoris judicium sumant Corpus Domini Nostri JESU Christi;

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 7.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium* n. 6.

Labbe

- XIII. Labbeus in *Concil. Gener. to. 21., pag. 854. sub lit. D.*
 Cathedrali, & aliis loci Ecclesiis diebus festis inferviant.
 Daniel. de Nobil. in *Addit. ad Cap. 38., n. 17.*
 Frances de *Ecl. Cathed. cap. 28., n. 237.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacrorum Can. verb. Clericorum Se-*
minaria n. 5., pag. 409.
 Scarfanton. ad *Seccoper. in Lucubr. Can. to. 3., addit. 38., n. 23.*
 XIV. Quæ omnia, atque alia ad hanc rem opportuna, & neces-
 saria Episcopi singuli, cum consilio duorum Canonicorum
 seniorum, & graviorum, quos ipsi elegerint, prout Spiritus
 Sanctus suggererit, constituent; eaque ut semper ob-
 serventur, sæpius visitando operam dabunt.
 Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 2.*
 Lauræa in *Epit. Can. verb. Clericorum Seminaria.*
 Valenzuel *Consil. 22., n. 1., to. 1.*
 Rota *to. 2. recent. Decis. 373., n. 9., par. 4.*
 XV. Discolos, & incorrigibiles, ac malorum morum semina-
 tores acriter punient, eos etiam, si opus fuerit, expellen-
 do: omniaque impellimenta auferentes, quæcumque ad
 conservandum, & augendum tam pium, & sanctum insti-
 tutum pertinere videbuntur, diligenter curabunt.
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., vers. In-*
quirendum.
 Vener. in *Exam. Litif. lib. 6., cap. 30., tit. de Seminar. n. 11.*
 XVI. Et quia ad Collegii fabricam instituendam, & ad merce-
 dem præceptoribus, & ministris solvendam, & ad alen-
 dam juventutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt
 necessarii; ultra ea, quæ ad instituendos, vel alendos pue-
 ros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata, quæ eo
 ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata
 censcantur: iidem Episcopi cum consilio duorum de Ca-
 pitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Ca-
 pitulo eligitur; itemque duorum de Clero Civitatis, quo-
 rum quidem alterius electio similiter ab Episcopum, al-
 terius verò ad Clerum pertineat;
 Castald. *Consult. Forens. to. 1., conf. 32., n. 4.*
 Cyrin. in *Nex. Ecl. Jurisd. cap. 6., n. 249.*
 Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 24.*
 Daniel. de Nobil. *Disp. 38., n. 9., §. 10. to. 1.*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 5., cap. 11., n. 3.*
 Leo in *Thesaur. For. Ecl. par. 2., cap. 16., n. 24.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 1., qu. 29., n. 51.*
 Piton. in *Discept. Ecl. to. 3., discept. 78., n. 3.*
 Vancspen. in *Jur. Ecl. Univ. par. 2., tit. 11., cap. 3., n. 12.*
 Vivian. in *Jur. Patronat. par. 3., lib. 14., cap. 5., n. 17.*

Rota

Rota to. 1., *decis.* 149., n. 6., & *decis.* 171., n. 10.,
coram Crispo.

XVII. ex fructibus integris mensæ Episcopalis, & Capituli, & quarumcumque dignitatum personarum, officiorum, præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratuum, cuiuscumque Ordinis, etiam Regularis, aut qualitatibus, vel conditionibus fuerint, & Hospitalium, * quæ dantur in titulum, vel administrationem, juxta constitutionem Concilii Viennensis, quæ incipit, *Quia contingit*: & beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium, etiam si juris patronatus cujuscumque fuerint,
Barbof. *de Off.*, & *Potest. Epif. par.* 3., *alleg.* 77., n. 2.
Engel *in Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 39., n. 4.

* Fulcus *de Visit. lib.* 1., *cap.* 16., n. 10.

* Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Seminarium n. 24.

Monacel. *in Form. Pract. Legal. For. Eccl.* to. 1., *tit.* 12., n. 3.

Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 2., *lib.* 7., *tit.* 4., n. 22.

Piasc. *in Prax. Epif. par.* 2., *cap.* 2. *sub* n. 5., *vers.* Erigiautem.

Pignatell. *in Consult. Can.* to. 7., *conf.* 9., n. 7.

Piton. *in Discept. Eccl.* par. 3., *discept.* 78., n. 27., & 31.

Rigant. *in Comment. ad Regul. Cancell.* to. 2., *regul.* 13., n.

61., *pag.* 183., & n. 83., *pag.* 185.

Squillant. *de Oblig.*, & *Privil. Epif. par.* 1., *cap.* 10., n. 2.

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 11., *cap.* 3., n. 2.

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap.* 101., n. 2., & 7.

* Cabedo *Decis. Lusitan. par.* 1., *decis.* 204.

Rotam *Tudertina Beneficij* 9. Junii 1721. §. Præterea *cor. Cerra.*

XVIII. etiam si exempta,

Daniel *de Nobil.* to. 2. *in addit. ad disp.* 38., n. 13.

Labbeus *in Concil. Gener.* to. 21., *pag.* 855.

Ventrigl. *in Prax. Eccl.* to. 2., *annot.* 29., §. unic., n. 24.

XIX. etiam si nullius Diocesis,

Lezzana *in Consult. Mor.* to. 4., *conf.* 45., n. 26.

Rigant. *in Comment. ad Regul. Cancell.* to. 2., *reg.* 13., n. 70.,

ubi plures refert S.C.C. resolutiones.

Rota to. 1. *in recent. decis.* 234., n. 21., *par.* 4.

XX. vel alijs Ecclesijs, Monasterijs, & Hospitalibus, & alijs quibuscumque locis pijs, etiam exemptis, annexa, & ex fabricis Ecclesiarum,

Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 2., *lib.* 7., *tit.* 4., n. 35.

Pignatell. *in Consult. Can.* to. 8., *conf.* 13., n. 2.

Vener. *in Exam. Epif. lib.* 6., *cap.* 30., *tit.* de Seminar., n. 23.

XXI. & aliorum locorum, etiam ex quibuscumque alijs ecclesiasticis redditibus, seu proventibus, etiam aliorum Collegiorum; in quibus tamen seminaria discipulorum, vel do-

Quæritur utrum videat Bullis S. Piæ V. & c. 1721. 1568. Remaneat 1569. Remaneat 1568. In iudicij 1721. & Clement. VIII. Remaneat 1569. Clement. Quia contingit d. Relig. Dom. Sacer. sed. 7. cap. 15. de reform.

Cap. fin. de magist. c. Cum ex ro. de elect. 10. d. & c. de quibusdam. d. 17.

- centium, ad commune Ecclesie bonum promovendum, actu non habentur: hæc enim exempta esse voluit: Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop.* part. 3., *allegat.* 77. n. 14. Corrad. *in Prax. Benef.* lib. 4., cap. 8., n. 17.
- XXII. præterquam ratione reddituum, qui superflui essent ultra convenientem ipsorum seminariorum sustentationem; Pignatel. *in Consult. Can.* to. 1., *consult.* 221. n. 23. & to. 9.; *consult.* 81. n. 18.
- Rigant. *in Comment. ad Regul. Cancellar.* to. 2., *regul.* 13. n. 74. Vener. *in Exam. Episcop.* lib. 6., cap. 30. n. 24.
- Panimol. *Decis.* 27. to. 1. n. 15.
- XXIII. seu corporum, vel Confraternitatum, quæ in nonnullis locis Scholæ appellantur, Barbof. *de Offic. & Potest. Episc.* par. 3., *alleg.* 77., n. 10. Pellizar. *in Manual. Regul.* to. 2., *tract.* 8., cap. 5., *sess.* 6. n. 289. Squillant. *de Oblig. & Privileg. Episcop.* lib. 1., cap. 10. n. 6. Ventrigl. *de Jurisd. Archiep.* cap. 101. n. 10.
- XXIV. & omnium Monasteriorum, Monacel. *in Form. Pract. Legal. For. Eccl.* to. 1., *form.* 24. tit. 12. n. 4. Vener. *in Exam. Episcop.* lib. 6., cap. 30. n. 17. Ventrigl. *in Prax. Eccl.* to. 2., *adnot.* 29. §. unic. n. 33.
- XXV. non tamen Mendicantium, Frances *de Eccl. Cathed.* cap. 28., n. 314. Leo *in Thesaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 3. sub n. 104. Paravicin. *in Polyanth. Sacrorum Can. verb. Clericorum Seminariorum* n. 7., pag. 409. Petra *ad Constit. Apost.* to. 4., pag. 347. n. 32. Pignatel. *in Consult. Can.* to. 9., *cons.* 81. n. 23. Zerol. *in Prax. Episc.* part. 1., *verb. Seminarium* *vers.* Dubium S. C. C. *in Militen. Taxa* 20. Novemb. & 4. Decemb. 1745.
- XXVI. etiam ex decimis quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica solvisolent, & milites cujuscunque Militiæ, aut Ordinis, pertinentibus Fuscus *de Visitat.* lib. 1. cap. 16. n. 8. Pax Jordan. *in Elucubr.* to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 35. Ventrigl. *in Prax. Eccl.* to. 2., *adnot.* 29. §. unic. n. 37.
- XXVII. (Fratribus sancti Johannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis) Gayant. *in Manual. Episc.* *verb.* Seminarium n. 32. Squillant. *de Oblig. & Privileg. Episcop.* par. 1., cap. 10. n. 5. Vancspen. *in Jur. Eccl. Univ.* part. 2. tit. 11. cap. 3.
- XXVIII. partem aliquam, vel portionem detrahent: & eam portionem sic detrahentem, necnon beneficia aliquot simplicia, cujuscunque qualitatis, & dignitatis fuerint, vel etiam præstimonialia, vel præstimonialia portiones nuncupatas, etiam ante vacationem,

Cyrin. in *Nex. Eccles. Jurisd. cap. 6., n. 249.*

Menoch. *Consil. 294., n. 3., to. 3.*

Murga de *Benef. qu. 4., n. 85.*

Pastor de *Benef. Eccl. tit. 4., n. 8.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 32. n. 47.*

De Valentib. de *Re Eccl. Not. 12., n. 22.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 8., §. 1., n. 36.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Seminarium n. 15.*

XXIX. sine cultus divini, & illa obtinentium præjudicio, huic Collegio applicabunt, & incorporabunt:

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 9.*

Leo in *Theſaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16., n. 23.*

De Valentib. de *Re Eccl., Not. 12., n. 9.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 11., cap. 3., n. 12.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 29., §. unic., n. 42.*

XXX. quod locum habeat, etiamli Beneficia sint reservata, vel affecta;

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 8. sub n. 2., vers. Tertiò:*

Clericat. de *Benef. discord. 76., n. 10.*

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 38.*

Fagnan. in *Crp. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 36.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium n. 38.*

Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell. to. 2., reg. 13., n. 106.*

S. C. C. in *Potestatis Unionis 11., C. 25. Januarii 1744.*

XXXI. nec per resignationem ipsorum beneficiorum, uniones, & applicationes suspendi, vel ullo modo impediri possint, sed omnino quacunque via, etiamli in Curia, effectum suum sortiantur, & quacunque constitutione non obitante.

Leo in *Theſaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16. sub n. 23.*

Pignatell. in *Constit. Civ. l. 1., §. 1., conf. 81., n. 39.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 11., c. 3. sub n. 1.*

XXXII. Ad hanc autem portionem solvendam beneficiorum, dignitatum, personarum, & omnium, & singulorum supra commemoratorum possitores non modo pro se, sed pro pensionibus, quas alius fortan ex dictis fructibus solverent, retinendo tamen pro rata quicquid pro dictis pensionibus illis erit solvendum,

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 13.*

Daniel de *Nobil. to. 2. in addit. ad disp. 38., n. 14.*

Garzias de *Benef. tract. 1., §. 1., cap. 5., n. 171.*

Vener in *Exim. Epif. lib. 6., cap. 30., n. 17.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2. adnot. 29., §. unic., n. 28.*

XXXIII. ab Episcopo loci per censuras ecclesiasticas, ac alia juris remedia compellantur,

M m

Corrad.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 4., cap. 8., n. 18.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 8.*

Pignatell. in *Consult. Can. 10. 8., cons. 13., n. 2.*

Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 1., cap. 10., n. 17.*

XXXIV. etiam vocato ad hoc, si videbitur, auxilio brachii secularis:

XXXV. quibulvis, quoad omnia, & singula supradicta, privile-
giis, exemptionibus, etiamsi specialem derogationem re-
quirent, consuetudine, etiam immemorabili, & quavis
appellatione, & allegatione, quæ executionem impediat,
non obstantibus.

XXXVI. Succedente verò casu, quo per uniones effectum suum for-
tientes, vel aliter Seminarium ipsum in totum, vel in
partem dotatum reperitur; tunc portio ex singulis bene-
ficiis, ut supra, detracta, & incorporata ab Episcopo, pro-
ut res ipsa exegerit, in totum, vel pro parte remittatur.
Fuscus de *Eccl. Cathed. cap. 28., n. 421., & 494.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Seminarium, n. 50.*

Pax Jordan. in *Elucubr. 10. 2., lib. 7., tit. 4., n. 51.*

Piton. in *Discept. Eccl. 10. 3., discept. 88., n. 28.*

Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell. 10. 2., reg. 13., n. 78., & 84.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 39., §. 3., n. 37.*

XXXVII. Quod si Cathedralium, & aliarum majorum Ecclesiarum
Praelati in hac Seminarii erectione, ejusque conservatione
negligentes fuerint, ac suam portionem solvere detracta-
verint; Episcopum Archiepiscopus, Archiepiscopus, &
Superiores Synodus Provincialis acriter corripere, eosque
ad omnia supradicta cogere debeat; & ut quantum
hoc sanctum, & pium opus, ubicunque fieri poterit, pro-
moveatur, studiosè curabit.

Barbos. de *Off., & Priv. Epif. par. 3., alleg. 77., n. 4.*

Daniel de *Nobil. 10. 1., disp. 38., n. 7.*

Genuens. in *Prax. can. 88., n. 3.*

Pax Jordan. in *Elucubr. 10. 2., lib. 7., tit. 4., n. 51.*

Ventrigli. de *Jurisd. Archiep. can. 85., n. 3.*

XXXVIII. Rationes autem reddendum hujus Seminarii Episcopus annis
singulis accipiat, praesentibus duobus à Capitulo, & totidem
à Clero Civitatis deputatis.

Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 2., §. 31., n. 5.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 16., n. 15.*

Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. 10. 2., form. 10., tit. 16., n. 22., pag. 258.*

Paravicin. in *Solymath. Sacr. Can. verb. Clericorum Semi-
narium. n. 6., pag. 409.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 35., vers. In Litteris.*

Zerol. in *Prax. Epif. verb. Seminarium, vers. Ad Tertium.*

S. C. C.

S. C. C. in *Viglevanen. Seminarii* 13. *Januarii* 1741.

XXXIX. Deinde, ut cum minori impensa hujusmodi scholis instituendis provideatur, statuit Sancta Synodus, ut Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alii locorum Ordinarii, scholasterias obtinentes, & alios, quibus est lectionis, vel doctrinæ munus annexum, ad docendum in ipsis scholis instituendos, per se ipsos si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos ab eisdem scholasticis eligendos, & ab Ordinariis approbandos, etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant.

Frances *de Eccl. Catbed. cap. 28., n. 508.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Seminarium n. 19.*

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 25., n. 3.*

Pax Jordan. *in Elucub. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 57.*

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 30., n. 48.*

XL. Quod si, iudicio Episcopi, digni non fuerint, alium, qui dignus sit, nominent, omni appellatione remota:

XLI. quod si neglexerint, Episcopus ipse deputet.

XLII. Docebunt autem predicti, quæ videbuntur Episcopo expedire.

XLIII. De cetero verò officia, vel dignitates illæ, quæ scholasteriz dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in Sacra Pagina, aut in Jure Canonico, & aliis personis idoneis, & qui per se ipsos id munus explere possint, conferantur: & aliter facta provisio nulla sit, & invalida: non obstantibus quibusvis privilegiis, & consuetudinibus, etiam non memorabilibus.

Barbos. *de Off., & Priv. Eris. par. 3., alleg. 60., n. 61.*

Labbeus *in Concil. Gener. to. 21., pag. 856., lit. C.*

Pax Jordan. *in Elucub. to. 2., lib. 7., tit. 4. sub n. 58., vers. Nequæ.*

Pichler. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 4.*

Squillant. *de Priv. Cleric. cap. 4., n. 105.*

XLIV. Si verò in aliqua Provincia Ecclesiæ tanta paupertate Taborent, ut Collegium in aliquibus erigi non possit; Synodus Provincialis, vel Metropolitana, cum duobus antiquioribus Suffraganeis, in Ecclesia Metropolitana, vel alia Provinciæ Ecclesia commodiori, unum, aut plura Collegia, prout opportunum judicabit, ex fructibus duarum, aut plurium Ecclesiarum, in quibus singulis Collegium commodè institui non potest, erigenda curabit, ubi pueri illarum Ecclesiarum educantur.

Cucch. *in Instit. Major. lib. 4., tit. 10., n. 37.*

Fuscus *de Visitat. lib. 1. cap. 16. n. 11.*

Genuenf. *in Prax. cap. 88., n. 32.*

Nicol. *in Lucubr. Utriusq. Jur. to. 2., lib. 5., tit. 5. de Seminariis. sub n. 15., pag. 207.*

Ventrigl. *de Juvisd. Archiep. cap. 101. n. 1.*
Zerol. *in Prax. Episc. part. 1., verb. Seminarium.*

XLV. In Ecclesiis autem amplas Diceceses habentibus, pos-
sit Episcopus unum, vel plura in Dicecesi, prout sibi op-
portunum videbitur, habere Seminaria; quæ tamen ab il-
lo uno, quod in Civitate erectum, & constitutum fuerit,
in omnibus dependeant.

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 28., n. 513.*

Fulcus *de Visit. lib. 1., cap. 16., n. 12.*

Paravicin. *in Polyantb. Sacr. Can. verb. Clericorum Seminaria*
n. 10., pag. 409.

Pax Jordan. *in Elnub. to. 2., lib. 7., tit. 4., n. 3.*

XLVI.

Postremo, si vel pro unionibus, seu pro portionum
taxatione, aut, vel assignatione, & incorporatione, aut
qualibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contige-
rit, ob quam hujus Seminarii institutio, vel conservatio
impediretur, aut perturbaretur: Episcopus cum supra de-
putatis, vel Synodus Provincialis pro regionis more, pro
Ecclesiarum, & beneficiorum qualitate, etiam superscripta,
si opus fuerit, moderando, aut augendo, omnia, & singu-
la, quæ ad felicem hujus Seminarii profectum necessaria,
& opportuna videbuntur, decernere, ac providere valeat,
Antonel. *de Regim. Eccles. lib. 3., cap. 8., n. 7.*
Gavant. *in Manual. Episc. verb. Seminarium n. 18.*
Labbeus *in Concil. Gener. to. 21., pag. 856., lit. E.*
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 5., cap. 11., n. 5., & seqq.*
Indictio futuræ Sessionis.

Insuper eadem Sacrosancta Tridentina Synodus pro-
ximam tutaram Sessionem in diem decimam sextam men-
sis Septembris indicit: in qua agatur de Sacramento Ma-
trimonii, & de aliis, si qua erunt ad doctrinam Fidei per-
tinentia, quæ expediri possint: item de provisionibus Epi-
scopatuum, dignitatum, aliorumque beneficiorum ecclesia-
sticorum, ac de diversis Reformationis articulis.

Prorogata fuit Sessio ad diem XI. Nov. MDLXIII.

SESSIO VIGESIMAQUARTA,

Quæ est octava

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Celebrata die XI. Novembris MDLXIII.

Doctrina de Sacramento Matrimonii.

I. **M**atrimonii perpetuum, indissolubilemque nexum primus humani generis parens divini Spiritus instinctu pronuntiavit, quum dixit: Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una.

Layman in Theol. Mor. lib. 5., tract. 11., p. 3., cap. 6., n. 2.

Reiffenstuel cod. tit. tract. 14., dist. 13., qu. 5., n. 53.

II. Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & conjungi Christus Dominus apertius docuit, quum postrema illa verba, tamquam à Deo prolata, referens dixit: Itaque jam non sunt duo, sed una caro: statimque ejusdem nexus firmitatem, ab Adamo tantò ante pronuntiatam, his verbis confirmavit: Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.

III. Gratiam verò, quæ naturalem illum amorem perficeret, & indissolubilem unitatem confirmaret, conjugisque sanctificaret, ipse Christus, venerabilium Sacramentorum institutor, atque perfectior, sua nobis passione promeruit; quod Paullus Apostolus innuit, dicens: Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea: mox subjungens: Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo, & in Ecclesia.

IV. Quum igitur Matrimonium in Lege Evangelica veteribus connubiis per Christum gratia præstet; meritò inter novæ Legis Sacramenta annumerandum, Sancti Patres nostri, Concilia, & universalis Ecclesiæ traditio semper docuerunt: adversus quam impii homines hujus sæculi insipientes, non solum perperam de hoc venerabili Sacramento sentierunt, sed de more suo, prætextu Evangelii, libertatem carnis introducentes, multa ab Ecclesiæ Catholice sentu, & ab Apostolorum temporibus probata consuetudine aliena, scripto, & verbo asseruerunt, non sine magni Christi fidelium jactura: quorum temeritati sancta, & universalis Synodus cupiens occurrere, insigniores prædictorum Schismaticorum hæreses, & errores, ne plures ad se trahat perniciofa eorum contagio, exterminandos duxit, hos in ipsos hæreticos, eorumque errores decernens anathematismos.

277 DE MATRIMONIO

Gen. 1. Eph. 5.

Cap. Fraternitas
15. q. 10 c. 1. heb.
de b. 3. c. 1. prim.
in 1. de conj.
1. c.
Matth. 19.

Matth. 19. Mar-
ti 10. c. Martini
de cog. spir.

C. Sane qui. 27.
q. 1. c. de infir-
mitatibus de consang.
& affin.

Ephes. 5. in fin.
c. Nemo. in fine.
2. q. 4. Deum
tam de sig.

Conc. Flor. sub
Fugentio IV
Cap. Ad abolend.
de hæres.

Bone

Bontemp. *in Fast. Flor. Mor. de Instit. Sacram. Matrimon. tit.*
 19, *verb. Ex SS. Canonibus*, pag. 544. *sub n. 184.*
 Pignatcl. *in Consult. Can. to. 9., conf. 133., n. 18.*

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

C A N O N I.

Muth. 19. Mar.
 c. 10. Eccl. 5. c.
 Ad ab. Icodam
 de harec.

Si quis dixerit Matrimonium non esse verè, & propriè unum ex septem Legis Evangelicæ Sacramentis à Christo Domino institutum, sed ab hominibus in Ecclesia inventum, neque gratiam conferre, anathema sit.

Barbof. *de Off. & Potest. Episc. par. 2., alleg. 32., n. 199.*

Bellarmin. *de Controv. to. 3. de Sacram. Matrim.*

Bontemp. *loc. sup. cit.*

Clericat. *de Sacrif. Miss. decis. 47., n. 13., & de Matrim. dec. 4. n. 19*

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 11., n. 16., fol. 570.*

Droit de Re Sac. lib. 10., qu. 1., §. 11., pag. 500.

Genet. *in Jur. Can. to. 3. de Sacram. tit. 11. de Sacram. Matrim.*

sect. 2., fol. 87.

Gotti *in Theol. to. 15., tract. de Matrim. qu. 2., dub. 1., §. 1., n. 2.*

De Joriis *in Tract. Matrim. Sacram. par. 3., qu. 6., n. 6.*

Juvenin *de Sacram. diss. 11., qu. 1., fol. 672.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 8., cap. 12., n. 3.*

Natal. Alex. *in Th. Mor. lib. 2., cap. 1., art. 4., prop. 1.*

Oliva *de For. Eccl. par. 3., qu. 37., n. 2.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 73. in fin.*

Ronaguer *ad Consult. Syn. Gerund. lib. 4., tit. 1., n. 1.*

Palaja *Decif. Pontif. to. 1., lib. 2., decis. 2., n. 37.*

C A N O N I I.

Muth. 19. c. Si
 quis 32. q. 7. to-
 qu. 11. de spons.
 d. 1. c. Gude-
 mus de divor.

Si quis dixerit, licere Christianis plures simul habere uxores, & hoc nulla lege divina esse prohibitum, anathema sit.

Antoin. *in Th. Mor. de Matrim. cap. 2., pag. 564.*

Berti *de Theol. Discipl. lib. 37., cap. 11., prop. 4.*

Billuart. *in Curs. Theol. to. 6. in tract. de Matrim. cap. 3., p. 634.*

Colet *in Inst. Th. par. 4. de Matrim. cap. 3., pag. 634.*

Dandin. *de Susp. de Hares. cap. 3., sect. 1., subsect. 1., §. 1., n. 1.*

Engel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 4., n. 1.*

Futcus *de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 33.*

Habert. *in Th. Dog. & Mor. to. 7. de Matrim. c. 2., pag. 675.*

Pontius *de Matrim. lib. 7., cap. 49., n. 1.*

Tournely *de Sacram. Matrim. qu. 5., art. 1., concl. 3.*

C A N O N I I I.

Lev. 18. c. Pitta-
 arum 30. q. 3. 15.
 q. 2. & 3. per to-
 tam c. Non deb.
 de consang. & aff.

Si quis dixerit, eos tantum consanguinitatis, & affinitatis gradus, qui Levitico exprimuntur, posse impedire Ma.

Matrimonium contrahendum, & dirimere contractum,

Cened. *Qu. Canon.* 30. *sub n.* 91.

Clericat. *de Sacram. Matrim. decis.* 18., *n.* 16.

Concin. *de Matrim. lib.* 2., *diff.* 111., *cap.* 1., *n.* 2., *qu.* 1.

Droit *de Re Sacram. lib.* 9., *qu.* 6., *cap.* 1., *§.* 1., *pag.* 473., *U cap.* 4., *pag.* 498.

Gotti *in Th.* to. 15. *tract. de Matrim.* *qu.* 7., *dub.* 1., *§.* 1., *n.* 155.

Juvenin *de Sacram. diff.* 10., *qu.* 6., *cap.* 1., *fol.* 632.

Natal. Alex. *in Th. Mor. lib.* 2., *cap.* 4., *art.* 1., *prop. unic.*

Petra *ad Constit. Apost.* to. 2., *fol.* 215., *n.* 15.

- II. nec posse Ecclesiam in nonnullis illorum dispensare, aut constituere, ut plures impediant, & dirimant, anathema sit, Berti *de Theol. Discipl. lib.* 37., *cap.* 5., *prop.* 4.
- Billuart. *in Curs. Theol.* to. 6. *de Matrim. diff.* 6., *art.* III.
- Bontemp. *in Fese. Flor. Mor. tract.* 10. *de Impedim. Matrim.* *tit.* 21., *verb.* Ex Ss. Canonibus.

Boyvin *de Sacram. cap.* ult., *qu.* 12., *pag.* 367.

Engel *in Jur. Can. lib.* 4., *tit.* 16., *§.* 3., *n.* 5.

De Justis *de Dispensat. Matrim. lib.* 2., *cap.* 1., *n.* 16.

Laurza *in Epit. Can. verb.* Matrimoniales dispensationes,

Tournely *de Matrim. qu.* 7., *conclus.* unic.

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 13., *cap.* 1., *n.* 28.

C A N O N I V.

Si quis dixerit Ecclesiam non potuisse constituere impedimenta matrimonium dirimentia, vel in iis constituendis errasse, anathema sit, *Matth.* 16. 1. *Con* 4. *sup. diff.* 21. 4. 4.

Pignatel. *in Consult. Civ.* to. 9., *conf.* 133., *n.* 87.

Vid. Author. relat. 17 *supradict.* Can. n. 1., *qui hanc propositionem firmant.*

C A N O N V.

Si quis dixerit, propter hæresim, aut molestam cohabitationem, aut affectatam absentiam à conjugē, dissolvi posse Matrimonii vinculum, anathema sit. *C. Lege diff.* 10. *c. de illa cum seg de divor. cap. De infidelib. de consang. & affin.*

Antoin. *in Theol. Mor. cap.* 2. *de Matrim.* *pag.* 562.

Clericat. *de Sacram. Matrim. decis.* 10., *n.* 32.

Dandin. *de Susp. de Hæres. cap.* 3., *sect.* 1., *subsect.* 1., *§.* 4., *n.* 11.

Droit *de Re Sacr. lib.* 9., *qu.* 6., *cap.* 2., *§.* 4., *pag.* 489.

De Justis *de Dispensat. Matrim. lib.* 2., *cap.* 1., *art.* 7., *prop.* 1.

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 15., *cap.* 2., *n.* 15.

Vener. *in Exam. Epif. lib.* 1., *cap.* 47., *n.* 9.

C A N O N V I.

Si quis dixerit, matrimonium ratum, non consummatum, per solemnem religionis professionem alterius conjugum non dirimi, anathema sit, *c. Commisum p. post.*

Alterius *de Censur.* to. 2., *disp.* 10., *cap.* 7. *in princ. fol.* 190.

Berti

- Berti *de Theol. Discipl. lib. 37., cap. 12., prop. III.*
 Boyvin *de Sacram. cap. ult. de Matrim. qu. 9., pag. 361.*
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 1., n. 82.*
 Concini. *cod. tract. lib. 2., diss. 1., cap. 8., §. 6., n. 1.*
 Fagnan. *in Cap. Verum de Convers. Conjug. n. 2.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 3., verb.*
Matrimonia plura fol. 267.
 Gotti *in Th. to. 15. de Matrim. qu. 5., dub. 3., §. 1., n. 1.*
 A' S. Gregorio *in Univ. Tract. cap. 93., n. 6.*
 Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Matrim. cap. 2., pag. 716.*
 De Joriis *in Tract. de Matrim. Sacram. par. 7., qu. 14., n. 3.*
 Juvenin *de Sacram. diss. 10., qu. 4., art. 3., §. 1.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 9.*
 Pignatel. *in Consult. Canon. to. 3., cons. 42., n. 11.*
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 19., n. 2.*
 Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 12., n. 9., & lib. 2., dec. 21., n. 90.*

C A N O N V I I.

Si quis dixerit Ecclesiam errare, quum docuit, & docet, juxta Evangelicam, & Apostolicam doctrinam, propter adulterium alterius conjugum matrimonii vinculum non posse dissolvi; & utrumque, vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit, non posse, altero conjugue vivente, aliud matrimonium contrahere; mœcharique eum qui, dimissa adultera, aliam duxerit, & eam, quæ dimisso adultero, alii nupserit, anathema sit.

- Anroin. *in Th. Mor. de Matrim. cap. 2., pag. 563.*
 Dron *de Re Sacr. lib. 9., qu. 4., cap. 1., §. 7., probat. 2.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 19., §. 2., n. 9.*
 Fagnan. *in Cap. Quum sis de Convers. Conjug. n. 6.*
 Genet. *in Tract. de Matrim. cap. 9., qu. 9.*
 De Jullis *de Diffensat. Matrim. lib. 2., cap. 10., n. 47.*
 Juvenin *de Sacram. diss. 10., qu. 4., art. 3., §. 2.*
 Layman *in Theol. Min. lib. 5., tract. 10., p. 3., cap. 7., n. 7.*
veis. Porro.

- Laurea *in Epit. Can. verb. Matrimonia plura.*
 Tournely *de Sacram. Matrim. qu. 5., art. 2., concl. 3., arg. 2.*
 Vener *in Exam. Epist. lib. 1., cap. 47., n. 3.*

C A N O N V I I I.

Si quis dixerit Ecclesiam errare, quum ob multas causas separationem inter conjuges, quoad thorum, seu quoad cohabitationem, ad certum, incertumve tempus fieri posse decernit, anathema sit.

- Bellarmin. *de Controv. to. 3. de Sacram. Matrim. lib. unic. cap. 14., fol. 643.*
 Concini. *cod. tract. lib. 2., diss. 1., cap. 9., n. 1.*

Gibert.

Matth. 19. Lucr.
 20. 1. Cor. 7. c.
 Placuit cum mul-
 tibus 31. q. 7.
 e. Gaudemus de
 dote.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 3. de Sac. tit. 14., sect. 2., n. 1.*
 Gotti in *Theol. to. 15., tract. de Matrim. qu. 5., dub. 6., §. 1., n. 2.*
 Habert. in *Th. Dog., & Mor. to. 7. de Matrim. cap. 1., §. 8.,*
pag. 775.

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 111.*

Natal. Alex. in *Th. Mor. lib. 2., cap. 6.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 19., n. 28.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 15., cap. 2., n. 1.,*
& per tot.

Rota Decis. 192., n. 2. coram Crispo.

Majoricen. Divortii 13. Jan. 1749. §. 2. coram Emin. Buffio.

C A N O N I X.

Si quis dixerit Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse Matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica, vel voto: & oppositum nil aliud esse, quam damnare matrimonium, postequē omnes contrahere Matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiam si eam voverint, habere donum, anathema sit: quum Deus id recte petentibus non deneget, nec patiatur, nos supra id, quod possumus, tentari.

Antoin. in *Th. Mor. de Matrim. cap. 3., pag. 170.*

Berti de *Theol. Discipl. lib. 37., cap. 6.*

Billuart. in *Cuis. Theol. to. 6 de Matrim. diff. 7., art. 3.*

Bontemp. in *Fascio. Flor. Mor. tract. 7., tit. 3., sub n. 98.*
vers. Nequē.

Cleric. de *Sacris. Miss. decis. 47., n. 17.*

Droit de *Re Sac. lib. 8., par. 2., sect. 3., pag. 346.*

A' S. Gregorio in *Univ. tract. cap. 104., n. 4.*

De Joriis in *Tract. de Matrim. Sacram. par. 8., qu. 22.*

De Justis de *Dispensat. Matrim. lib. 2., cap. 14., n. 77.*

Juvenin de *Sacram. diff. 10., qu. 7., cap. 8., art. 4.*

Pax Jordan. in *Elucub. par. 1., lib. 3., tit. 7., n. 308.*

Pignateli. in *Consult. Can. to. 8., cons. 81., n. 26.*

Squillant. de *Oblig. Cleric. par. 1., n. 73.*

Tournely de *Matrim. qu. 8., art. 1. de impedim. Ord. concl. 2.*

C A N O N X.

Si quis dixerit statum conjugalem anteponendum esse statui virginitatis, vel celibatus; & non esse melius, ac beatius, manere in virginitate, aut celibatu, quàm jungi matrimonio, anathema sit.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 11., n. 3., fol. 569.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 18., n. 1.*

De Joriis in *tract. de Matrim. Sacram. par. 1., qu. 1., n. 3.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Matrimonii essentia.*

Dist. 27. c. Presb.
 byr. & seqq. 7 q.
 1. per totam. Extr.
 trav. Qui Cler.
 per tot. Conc.
 Carthag. 4. cap.
 104. & Matise.
 con. 1. c. 22.

1. Cor. 10.

Marth. 19. c. coc
 7. in fin. c. Na-
 pit. c. 32. q. 1. c.
 Qui for. 33. q.
 5. c. commissum
 de Sponsal.
 cap. Napuanum.
 27. q. 1.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 11.*
 Monacel. in *Form. Leg. 10. 4. in suppl. ad 10. 2. sub n. 324. fol. 67*
 Natal. Alex. in *Theol. Mor. lib. 2., cap. 8.*
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., §. 7., n. 150.*

C A N O N X I.

I. Si quis dixerit, prohibitionem solemnitatis nuptiarum
 Infr. c. 10. de re-
 for. bigam.

certis anni temporibus superstitionem esse tyrannicam, ab
 ethnicorum superstitione profectam;
 Droit de *Re Sacram. lib. 9., qu. 6., cap. 3., n. 2.*
 Gibert. in *Jur. Can. 10. 3. de Sacram. tit. 11., sect. 23., n. 1., fol. 92.*
 Perez de *Matrim. disp. 43., sect. 10., n. 1.*
 Tournely de *Matrim. qu. 8., art. 2., de impedim. tempor.*
 Vanetpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., cap. 2., n. 12., vers.*
 Cumque.

II. aut benedictiones, & alias cœremonias, quibus Ecclesia in
 illis uritur, damnaverit, anathema sit.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. verb. Ritus, cap. 1., par. 2.*
 Juvenin. de *Sacram. diss. 11., qu. 5., fol. 681.*

C A N O N X I I.

a Multorum, 35.
 q. 6. c. 1. in fin.
 de consang. &
 aff. c. Accedun-
 gibus op. sacel.
 Regia.

Si quis dixerit, causas Matrimoniales non spectare ad
 Judices ecclesiasticos, anathema sit.

Bellarmin. de *Controv. 10. 3. de Sacram. Matrim. lib. unic.*
 Dandin. de *Susp. de Hæres. cap. 3., sect. 1. subsect. 1., §. 1., n. 20.*
 Engel. in *Jur. Can. lib. 4., tit. 28., n. 1.*
 Habert. in *Th. Dog., §. 111. 10. 7. de Matrim. c. 8., §. 1., p. 852.*
 De Jorin. in *Tract. de Matrim. Sacram. par. 1., qu. 2., n. 1., vers.*
 Que conclusio, §. par. 3., qu. 6., n. 6., vers. Et sciendum.

Lambertin. de *Synod. Doct. lib. 9., cap. 9., n. 3.*
 Leo ad *Thesaur. For. Eccl. 11. 2., cap. 9., n. 6.*
 Vulp. in *Prax. Eccl. cap. 4., n. 36.*
 Cortiada *Doct. Cathol. 174., n. 1., par. 3.*
 Spercl. *Doct. 9., n. 9.*

Rota in *Salamantina jurisdictionis super Bono Jure in Caus.*
Matrimonial. 27. Febr. 1750., §. 3. coram de Vais.

Matrimonii cum
 art. solemnita-
 tibus contrahen-
 ti forma in Co-
 n. 10. Laverant
 præscripta immu-
 tatur. Quo ad
 præsentat. dis-
 pensare possunt
 Episcopi. Qui
 aliter, quam præ-
 scriptum tenet
 & duobus, vel
 tribus testibus
 contrahit, irritus
 habet contrahit.

DECRETUM DE REFORMATIONE
MATRIMONII.

CAPUT I.

I. T Ametsi dubitandum non est, clandestina Matrimonia,
 libero contrahentium consensu facta, rata, & vera
 esse Matrimonia, quamdiu Ecclesia ea irrita non fecit;
 & proinde jure damnandi sint illi, ut eos Sancta Syno-
 dus

dus anathemate damnat, qui ea vera, ac rata esse negant;

Droit de Re Sacr. to. 2., lib. 10., §. 1., pag. 511.

Laurza in Epit. Can. verb. Matrimonia clandestina.

Pignat. in Consult. Can. to. 9., conf. 133., n. 16.

Vanelpen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 4. n. 7.

Panimol. Decif. 121., n. 12., to. 2.

Rota in Placentina Matrimonii 15. Martii 1715., §. Series, &

18. Novemb. ejusd. Anni, §. Constare cor. Card. Scotto.

II. quique falsò affirmant, matrimonia à filiisfamilias sine consensu parentum contracta, irrita esse,

Armandus Herman. in 4. Sent. tract. 9., disp. 2. qu. 3., n. 4.

Barbof. de Off. & Potest. Paroch. par. 1., cap. 21., n. 1.

Cabassut. in Hist. Conc. pag. 597., n. 54., & pag. 630., n. 13.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 3., n. 42.

Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 13., pag. 475.

Gutierrez. Pract. Qu. lib. 2., qu. 1., n. 2., & 3., & Qu.

Can. lib. 1., cap. 20., n. 2.

Habert. in Theol. Dogm., & Mor. to. 7. de Matrim. pag.

859., & 864.

Ludovic. Abely Episcopus Ruten. in Medul. Tb. par. 2.,

tract. 1., cap. 8., sect. 3., n. 3.

Palma Consil. 87., n. 26.

Pignat. in Consult. Can. to. 9., conf. 133., n. 20.

Rodericus Suares Alleg., & Consil. lib. 2., n. 2., pag. 533.

Zaul. ad Statut. Favent. to. 1. in addit. ad Rubr. 26., cap.

3., n. 42.

Rota Decif. 822., n. 6. coram Cerro.

III. & parentes ea rata, vel irrita facere posse:

Gibert. in Jur. Can. par. 1., tit. 20., sect. 13., §. Utilis in fin. pag. 177., & §. 3. 15., pag. 183.

Salern. Consil. 15., n. 11., lib. 1.

Vanelpen. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 4., n. 19.

Panimol. to. 2., Decif. 45., n. 2.

IV. nihilominus sancta Dei Ecclesia ex justissimis causis illa semper detestata est, atque prohibuit.

Cened. Qu. Can. 30., n. 1.

Cæphal. Consil. 421., n. 54., to 3.

De Gonteris in Consil. Provinc. Avenion. tit. 36. de Matrim. cap. 3., pag. 161.

Lambertin. de Synod. Diac. lib. 7., cap. 27., n. 7.

Ludovicus Bellus Consil. 32., n. 9.

Marant. in Controv. Jur. par. 1., resp. 6., n. 90.

Rota to. 4., Decif. 35. sub n. 2. in tit. de Miscellan. cor.

Cardin. Falconerio.

V. Verùm, quòia Sancta Synodus animadvertat, prohibitio-

cap. Non omni.
e Honorant. &
c. 6. §. 1. q. 2. c. A.
liet. & cap. No-
stros 10. q. 5.
c. Viderut. qui
matr. acc. pos.
Conc. Tol. III.
c. 10. Conc. Bi-
soniensis anno
155., art. 6. de
S. al. & Marr.
Conc. Camerac.
anno 1550. tit. 9
de Maern.

cap. Confessio
2. q. 4. c. Uxo-
rum. Ut Ecce-
lesiastica hiero-
sine denuntiatio-
ne conferatur
Conc. Lateran.
IV. cap. 51. & c.
Cum iuxta eode
claud. de sp.

nes illas, propter hominum inobedientiam, jam non prodesse; & gravia peccata perpendat, quæ ex eisdem clandestinis conjugiiis ortum habent; præsertim verò eorum, qui in statu damnationis permanent, dum, priore uxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio vivunt. Cui malitiam ab Ecclesia, quæ de occultis non iudicat, succurri non possit, nisi efficacius aliquod remedium adhibeatur; idcirco, Sacri Lateranensis Concilii, sub Innocentio III. celebrati, vestigiis inhaerendo, præcipit, ut in posterum, antequam Matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho,

Barbol. de Off., & Potest. Epif. par. 2., alleg. 32., n. 54.
Bontemp. in Fasc. Flor. Mor. tract. 10. de Sacram. Matrim. tit. 20., verb. Ratio.

De Joriis de Matrim. par. 2., qu. 4. sub n. 1., vers. Quæ denunciations.

Laurza in Epit. Can. verb. Matrimonia cum quibus solemnitatibus.

Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 3., §. 1., n. 23.

VI. tribus continuis diebus festis in Ecclesia inter Missarum solemnia publicè denunciatur, inter quos Matrimonium sit contrahendum;

Bayo in Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 26., n. 1.

Capyc. Latr. Consult. 126., n. 26., to. 2.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Matrim. denunciat. n. 2.

Marant. in Controv. Jur. resp. 13., n. 51., par. 5.

Pax Jordan. in Elucubr. lib. 3., tit. 7., to. 1., n. 39.

Pichier in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 4.

Pontius de Sacram. Matr. lib. 5., cap. 30., n. 7.

Squillant. de Privil. Cleric. par. 2., n. 115.

Ugolin. de Off., & Potest. Epif. par. 2., cap. 15., n. 3.

Rota Decis. 431., n. 4. coram Roxas.

VII. quibus denunciationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii in facie Ecclesiæ procedatur;

Genuens. in Prax. cap. 25., n. 1.

Layman in Tb. Mor. lib. 5., tract. 10., par. 2., cap. 4., n. 9.

Menoch. Consil. 69., n. 1., to. 1.

Romaguera ad Const. Syn. Gerund. lib. 4., tit. 1., cap. 5., n. 6.

Salern. Consil. 39., §. 2., n. 18.

Vanespem. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 12., cap. 3., n. 4.

Panimol. in Decis. 173., adnot. 1., n. 1.

VIII. ubi Parochus, viro, & muliere interrogatis, & eorum mutuo consensu intellecto, vel dicat, Ego vos in Matrimonium

nium conjungo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; vel aliis utatur verbis, juxta receptum uniuscujusque Provinciae ritum.

Cenedo *Qu. Can.* 30., n. 29.

Droit de Re Sacr. to. 2., lib. 10., qu. 2., §. 1., pag. 509.

Habert, in *Theol. Dogm.*, & *Mor.* to. 7. de *Matrim.*

Piton, in *Discept. Eccl.* to. 2., discept. 52., n. 15.

Vanespén, in *Jur. Eccl. Univ.* par. 2., tit. 12., cap. 6. n. 1.

- IX. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, Matrimonium malitiosè impediri posse, si tot præcesserint denunciationes, Cæphal. *Consil.* 421., n. 24., to. 3.

Gavant, in *Manual. Epif. verb.* *Matrim.* denunciât. n. 13.

Menoch, *Consil.* 69., n. 4.

Pontius de *Sacram. Matrim.* lib. 3., cap. 32., n. 2.

- X. tunc vel una tantum denunciatio fiat, vel saltem Parocho, & duobus, vel tribus testibus præsentibus Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denunciationes in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur:

Engel in *Jur. Can.* lib. 4., tit. 3., n. 5.

Leo in *Theaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 9., n. 50.

Marant, in *Controv. Jur.* par. 5., resp. 13., n. 35.

Squillant, de *Privil. Cleric.* par. 2. sub n. 120.

Rota *Decis.* 431., n. 1. coram Roxas.

- XI. nisi Ordinarius ipse expedire judicaverit, ut prædictæ denunciationes remittantur: quod illius prudentiæ, & judicio Sancta Synodus relinquit.

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. de Sacram. Matrim.* tract. 10. tit. 20., verb. Ratio.

Droit de Re Sacr. lib. 9., an. 5., cap. 2. pag. 471.

Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf.*, & *Ord.* cap. 14., pag. 472

Guttrier, de *Matrim.* cap. 57., n. 1.

Leuren, de *Vicar. Epif.* par. 4., cap. 3., qu. 161., n. 3.

Piassec, in *Præx. Epif.* par. 2., cap. 4., n. 29.

Pichler in *Jur. Can.* lib. 4., tit. 1., n. 6.

Ricciardel, in *Lyc. Eccl.* to. 2., cap. 9., §. 7., n. 46.

Rota in *recent. Decis.* 243. sub n. 7., par. 2.

Cor. Ratto *Decis.* 128., n. 2., to. 2.

- XII. Qui aliter, quam præsentè Parocho, vel alio Sacerdote, de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentiâ, vel duobus, vel tribus testibus, Matrimonium contrahere attentabunt, eos Sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit;

Antoncl, de *Regim. Eccl.* cap., 10. n. 1.

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. de Sacram. Matrim.* tract. 10., tit. 20. verb. Item.

Cened.

c. Videtur 35.
q. 6.

- Cened. *Qu. Canon.* 30., n. 106.
 Pax Jordan. in *Elucub.* to. 1., lib. 3., tit. 7., n. 66.
 Pignatel. in *Consult. Can.* to. 5., conf. 78., n. 1.
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 2., cap. 9., §. 11., n. 14.
 Romaguer *ad Constit. Syn. Gerund.* lib. 4., tit. 1., cap. 6., n. 1.
 Ruger. de *Testam. Can.* lib. 1., disp. 2., cap. 1., n. 5.
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 48., n. 1.
 Panimol. *Decis.* 19., admt. 1., n. 23.
 Rota in *Recent.* *Decis.* 305., n. 19., par. 15.
 Romana Nullitatis Matrimonii 2. Decemb. 1720., §. Certi-
 us cor. De Gamaches.
 Leopoliem. Matrimonii 19. Febr. 1725., §. Jure coram Cerro.
 Barchinonen. Jurium Parochialium 13. Januar. 1730., §. 26.
 coram Cardin. Altobrando.
 Compostellana 2. Maii 1755., §. 21., §. 30. April. 1756
 §. 23. coram de Canillias.
XIII. & hujusmodi contractus irritos, & nullos esse decernit;
 prout eos presenti decreto irritos facit, & annullat.
 Cabassut. in *Histor. Concil.* pag. 440., col. 1.
 Engel in *Jur. Can.* lib. 2., tit. 23., n. 11., §. lib. 4., tit. 1., n. 2.
 Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl.* par. 2., cap. 6., verb. Ma-
 trim. Clandestini. n. 1.
 Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 7., cap. 27., n. 2.
 Noal. *Consil.* 14., §. Quod enim.
 Piafec. in *Prax. Epif.* par. 2., cap. 4. sub n. 30., vers. U-
 la autem.
 Pontius de *Matrim.* lib. 5., cap. 6., n. 3.
 Salern. *Consil.* 39., n. 13., lib. 1.
 Spada *Consil.* 87., n. 3., to. 3.
 Tondut. *Qu.*, §. *Resol. Benef.* par. 1., cap. 71., n. 2., §.
 cap. 120., n. 18., §. par. 3., cap. 165., n. 1.
 Rota in *Recent.* *Decis.* 75., n. 13., par. 17.
 Cor. Ubago *Decis.* 82., n. 2.
 Leodien. Nullitatis Matrimonii 2. Maii 1732., §. 4. coram
 Cardin. Corio.
XIV. Insuper Parochum, vel alium Sacerdotem, qui cum mi-
 nore testium numero, & testes, qui sine Parocho, vel Sa-
 cerdote hujusmodi contractui interfuerint, necnon ipsos
 contrahentes graviter arbitrio Ordinarii puniri precipit.
 Gavant. in *Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio* n. 31.
 Gibert. in *Jur. Can.* to. 3., tit. 11. de *Sacr. Matrim. sect.* 19., n. 1.
 Palma Sen. *Consil.* 87., n. 60.
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* cap. 9., §. 7., n. 57., to. 2.
 Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell.* to. 4., reg. 49., n. 140.
 Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 15., n. 2.

- XV. Præterea eadem Sancta Synodus hortatur, ut conjuges ante benedictionem sacerdotalem, in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent;
Boss. de Matrim. cap. 9., §. 5., n. 21.
Droit de Re Sacr. lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 469.
Pichler in Jur. Can. lib. 4., tit. 1., n. 4.
Panimol. Decis. 173., adnot. 1., n. 36.
- XVI. statuitque benedictionem à proprio Parocho fieri;
Barbos. de Paroch. par. 1., cap. 12., n. 6.
Guttier. de Matrim. cap. 106., n. 4.
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 6., n. 10.
Pignatel. in Consult. Can. to. 5., conf. 76., n. 16.
Romagner ad Const. Syn. Gerund. lib. 4., tit. 1., cap. 3., n. 9.
- XVII. neque a quoquam, nisi ab ipso Parocho, vel ab Ordinario licentiam ad prædictam benedictionem faciendam alii sacerdoti concedi posse: quacumque consuetudine, etiam immemorabili, quæ potius corruptela dicenda est, vel privilegio, non obstante.
Gavant. in Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio n. 31
Gibert. in Jur. Can. to. 3., tit. 11. de Sacram. Matrimon. sect. 24., n. 5.
De Joriis de Matrim. par. 6., qu. 11., n. 1.
Rota to. 2. Decis. 239., n. 45. cor. SS. D. N. CLEMEN-
TE XIII.
- XVIII. Quod si quis Parochus, vel alius sacerdos, sive Regularis, sive secularis sit, etiamsi id tibi ex privilegio, vel immemorabili consuetudine licere commendat, alterius Parochiæ sponfos sine illorum Parochi licentia matrimonio conjungere, aut benedicere ausus fuerit, ipso jure tandiù suspensus maneat, quamdiù ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur.
Antonel. de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 4., n. 3.
Girald. ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., verb. Matrimonia cap. 1., vers. Ex Tridentino.
Laurza in Epit. Can. verb. Matrimonia clandestina quando prohibita.
Pastor de Benef. lib. 3., tit. 42., n. 42.
Ventrigl. in Prax. Eccl. par. 1., adnot. 48., §. unic., n. 59.
- XIX. Habeat Parochus librum, in quo conjugum, & testium nomina, diemque, & locum contracti matrimonii describat, quem diligenter apud se custodiat.
Cupic. Latr. Consult. 126., n. 10., to. 2.
Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 24
Laurza in Epit. Can. verb. Parochius.

Possevin. *de Off. Curati cap. 6., n. 44., & cap. 12., n. 42.*
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 104., n. 51.*
 Panimol. *Decif. 19., adnot. 2., n. 2.*
 Rota *in recent. Decif. 709., n. 1., par. 2.*
 Cor. Ansaldo *to. 5., Decif. 512., n. 27.*
 Leopoliën. *Matrimonii 19. Februarii 1725., §. Jure cor. Cerro.*

- XX. Postremò Sancta Synodus conjuges hortatur, ut, antequam contrahant, vel saltem triduo ante Matrimonii consummationem sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimum Eucharistiz Sacramentum piè accedant.
 Colet *in Inst. Th. to. 4. de Sacram. cap. 4., art. 2., pag. 133.*
 Crispin. *in Visit. Pastoral. par. 2., §. 17., n. 46.*
 Droit *de Re Sacr. lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 466.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 9., n. 49.*
 Ugolin. *de Off., & Potest. Evis. par. 2., cap. 15., §. 12., n. 4.*

- XXI. Si quæ Provinciz aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus, & cæremoniis hac in re utuntur, eas omnino retineri Sancta Synodus vehementer optat.

Droit. *de Re Sacr. lib. 9., qu. 5., cap. 1., pag. 466.*
 Gavant. *in Manual. Epif. verb. Matrimonii celebratio n. 23.*
 Gibert. *in Jur. Can. tit. 11. de Sacram. Matrim. to. 3., sect. 21., n. 5.*

- XXII. Ne verò hæc tam salubria præcepta quemquam lateant, Ordinariis omnibus præcipit, ut, quùm primum poterint, curent hoc decretum populo publicari, ac explicari in singulis suarum dicecesum Parochialibus Ecclesiis, idque in primo anno quamsepiissime fiat, deinde verò quoties expedire viderint. Decernit insuper, ut hujusmodi decretum in unaquaque Parochia suum robur post triginta dies habere incipiat à die primæ publicationis, in eadem Parochia factæ, numerandos.

Habert. *in Th. Dog., & Mor. to. 7. de Ord. cap. 7., pag. 198.*
 Lambertin. *de Synod. Diceces. lib. 12., cap. 5., n. 6.*

C A P U T II.

Inter quos cognatio spirituales contrahatur.

- I. **D**ecet experientia, propter multitudinem prohibitionum, multoties in casibus prohibitis ignoranter contrahi Matrimonia, in quibus, vel non sine magno peccato perseveratur, vel ea non sine magno scandalo dirimuntur. Volens itaque Sancta Synodus huic incommodo providere, & à cognationis spiritualis impedimento incipiens, statuit, ut unus tantum, sive vir, sive mulier, juxta Sacrorum Canonum instituta, vel ad summum unus, & una baptizatum de Baptismo suscipiant;

Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 2., n. 88., & 89.*

Droit

6. Non plures de
 Conf. dist. 4. c. Ve
 nient & fecerit per
 tot de cognat. spi
 rit. c. Quamvis
 eod. in 6.

Droit de Re Sacr. lib. 2., cap. 1., §. 2., pag. 219.

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 42., n. 12.

Petra ad Constit. Apost. to. 2., pag. 442., n. 8.

Pontius de Sacram. Matrim. lib. 7., cap. 37., n. 6.

Romaguier ad Const. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 18., cap. 7., n. 7.

Pilaja Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 58.

- II. inter quos, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, necnon inter baptizantem, & baptizatum, baptizatique patrem, ac matrem tantum spiritualis cognatio contrahatur.

Alzedo de Præcellent. Episc. Dignit. par. 2., cap. 7., n. 8.

Barbof. de Off., & Potest. Episc. par. 2., alleg. 3., n. 53.

Droit de Re Sacr. lib. 9., qu. 6., cap. 2., §. 4., pag. 487.

Fufcus de Visit. lib. 1., cap. 7., n. 19.

Pichler in Jur. Can. lib. 4., tit. 11., n. 4.

Pignatell. in Consult. Can. to. 6., conf. 41., n. 58.

Pirhing eod. tract. lib. 4., tit. 11., §. 5., n. 31.

Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., cap. 6., n. 15.

Vener. in Exam. Episc. lib. 1., cap. 49., n. 3.

Rota in Compostellana 2. Maii 1755. §. 22. cor. De Canilliac.

- III. Parochus, antequam ad Baptismum conferendum accedat, diligenter ab iis, ad quos spectabit, sciscitetur, quem, vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant; & eum, vel eos tantum ad illum suscipiendum admittat;

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 42., n. 12.

Lauræa in Epit. Can. verb. Parochus, ejusque obligationes:

- IV. & in libro eorum nomina describat.

Argyr in Discept. Eccl. to. 2., lib. 7., discept. 4., n. 2.

Fermosin. in Cap. 2., & 3. de Off. Archiepiscop. qu. 1., n. 127.

Fufcus de Visit. lib. 2., cap. 3., n. 24.

Passerin. de Offic. Curati cap. 6., n. 44., & cap. 12., n. 42.

Romaguier ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 18., cap. 4., n. 1.

Rota to. 1. in recent. Decis. 370., n. 1., & 7., par. 18.

- V. doceatque eos, quam cognationem contraxerint, ne ignorantia ulla excusari valeant.

Colet in Inst. Tb. in tract. de Baptism. cap. 5. de Patrin. pag. 264.

Piassec in Prax. Episc. par. 2., cap. 3. sub n. 25., vers. Circa.

Pontius de Sacram. Matrim. lib. 7., cap. 39., n. 8.

- VI. Quod si alii, ultra designatos, baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahant: constitutionibus in contrarium facientibus non obstantibus.

Cucch. in Instit. Major. lib. 5., tit. 14., n. 10.

Fliegen ad Wigandt in Trib. Conf., & Ord. cap. 10., p. 316.

Gavant. in Manual. Episc. verb. Baptismus n. 3.

c. Super quibus
c. Pittacium. &
c. fin. 30. qu. 3.
c. 1. c. Super eo
& cetera per totum
de cogn. spir. c.
1. eod. tit. in 6.

c. Quævis de
cog. spir. in 6.

Moron. *Respons. Moral.* 15., n. 28.

Petra *ad Constit. Apost.* 10. 2., pag. 442., n. 11.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 11., n. 20.

VII. Si Parochi culpa, vel negligentia secus factum fuerit, arbitrio Ordinarii puniatur.

Pignatel. *in Consult. Can.* 10. 7. consult. 90., n. 8.

VIII.

2. 1. 10. q. 1. c.
1. de cog. spirit.
in 6.

Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, confirmantem, & confirmatum, illiusque patrem, & matrem, ac tenentem non egrediatur: omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.

Cucch. *in Instit. Major. lib.* 5., tit. 14., n. 25.

Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Baptismus n. 4.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 1., cap. 4., n. 15.

Leuren. *in Decretal. lib.* 4., tit. 11., qu. 203., n. 2.

Piasce. *in Prax. Epif. par.* 1., cap. 3. sub n. 4., vers. Patrinum.

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par.* 2., tit. 13., cap. 6., n. 22.

Vener. *in Exam. Epif. lib.* 1., cap. 48., n. 11.

Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 2., decis. 2., n. 58.

C A P U T III.

Publicæ honestatis impedimentum avertit semel
huc correctus

Decret. in Bol.
h. S. Pii V. Ad
Romanum spe.
Eius 1568.
Cap. 1. de spons.
in 6.

I. **J**ustitiz publicæ honestatis impedimentum, ubi sponsalia, quacumque ratione, valida non erunt, Sancta Synodus prorsus tollit;

Barbos. *de Off. & Potest. Epif. par.* 3., alleg. 51., n. 183.

Cucch. *in Instit. Major. lib.* 5., tit. 13., n. 42. in fin.

Engel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 1., §. 6., n. 2.

Gibert. *cod. tract.* 10. 3., tit. 10. de Sponsal. sect. 5., n. 8.

Piasce. *in Prax. Epif. par.* 2., cap. 4. sub n. 33., vers. Circà eadem.

Pignatel. *in Consult. Can.* 10. 5., consult. 50. n. 1., & 6.

Sperel. *to.* 1., decis. 95., n. 21.

II. ubi autem valida fuerint, primum gradum non excedant:

Alzedo *de Præcellent. Epif. Dignit. par.* 2., cap. 7., n. 16.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib.* 8., cap. ult., vers. Hinc fit.

Fliegen *ad Wigandt in Trib. Conf. & Ord. cap.* 15., pag. 517.

De Joriis *de Matrim. par.* 8., qu. 18., n. 8.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 9., cap. 13., n. 4.

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Impedimentum publicæ honestatis.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 8., n. 40.

Ludovicus Bellus *Consil.* 32., n. 5., & consil. 35., n. 3.

Pignatel. *in Consult. Can.* 10. 7., conf. 78., n. 7.

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 4., tit. 4., n. 13.

Sanchez *de Matrim. lib.* 7., disp. 68., n. 10.

Sanctiarel. *Var. Resol. lib.* 1., qu. 56., n. 4.

Schmalzgrueber

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 13., n. 11.*

Vanespén. *cod. tract. par. 2., tit. 13., cap. 6., n. 28.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 2., n. 71.*

- III. quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest hujusmodi prohibitio absque dispendio observari.

CAPUT IV.

Affinitas ex fornicatione ad secundum gradum restringitur.

c. Quendam cum multis seq. 31. q. 7 & toto tit. de eo quod cognoscitur uxor. lux.

Declarat. etiam in Bulla S. Pii V. A. Roman. Pontificis. 1566.

- I. **P**ROpterea Sancta Synodus, eisdem, & aliis gravissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit,
Barbof. *de Off., & Potest. Epif. par. 3., alleg. 51., n. 165.*
Bayo in *Prax. Eccl. par. 3., lib. 2., qu. 8., n. 2.*
Laurza in *Epit. Can. verb. Affinitas.*
Pichler in *Jur. Can. lib. 4., tit. 13., n. 4.*
Pignatell. in *Consult. Can. to. 1., consult. 377.*
Rota in *recent Decis. 112., n. 26., par. 8. Cor. Ottobono, & Decis. 182., n. 2.*

- II. ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringit:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 8., cap. ult. sub n. 1., vers. Observa tamen.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 5., tit. 13., n. 41.*

Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 14., §. 2., n. 9.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 2. in Appendic. ad tract. de Matrim. vers. Equidem.*

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., vers. Incestus n. 4.*

Noguerel. *Allegat. 23., n. 90.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 4., consult. 15., n. 1.*

Pirhing. in *Jur. Can. lib. 4., tit. 13., §. 3. sub n. 21., vers. Verum.*

Reiffenstuel in *cod. tract. lib. 4., tit. 14., n. 47.*

Sanctarel. *Var. Resol. qu. 57., n. 1.*

- III. in ulterioribus vero gradibus statuit, hujusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.

Fliegen ad Wiganth in *Trib. Conf., & Ord. cap. 14., pag. 491.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 8., n. 41., & cap. 9., n. 75.*

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 13., n. 8.*

Vanespén. *cod. tract. par. 2., tit. 13., cap. 5., n. 29.*

CAPUT V.

Ne quis intra gradus prohibitos contrahat, quia ratione in illis dispensationem.

c. In §. Pars de clandest. Citem. u. vic. de cons. & aff.

- I. **S**I quis intra gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere presumpserit, separetur, & spe dispensationis consequendæ careat;

Cucch. in *Instit. Mnj. lib. 5., tit. 13., n. 18.*

Cenedo *Qu. Canon. 30., n. 103.*

Marant. in *Controuv. Jur. par. 5., resp. 8., n. 26.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 3., consult. 33., n. 12.*

Reiffenstuel in *Tb. Mor. tract. 14., dist. 14., qu. 5., n. 159.*

- II. Rigant. in *Comment. ad Reg. Cancell. to. 4., reg. 40., n. 141.*
idque in eo multò magis locum habeat, qui non tantum
matrimonium contrahere, sed etiam consummare ausus
fuerit.

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 599., n. 63.*

Corrad. in *Prax. Dispensat. lib. 8., cap. 3., n. 18.*

- III. Quòd si ignoranter id fecerit, siquidem solemnitates re-
quisitas in contrahendo matrimonio neglexerit, eisdem su-
bjiciatur poenis;

a. f. de immo-
Ecclie. Quia frau-
stra de uisur.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Matrimonii impedimenta n. 10*

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 5., verb.*
Matrimonium incestuosum n. 5.

Labbeus in *Concil. Gener. to. 20., pag. 154., lit. D.*

Sanchez de *Matrim. lib. 7., disp. 25., n. 27.*

- IV. non enim dignus est, qui Ecclesie benignitatem fa-
cile expiatur, cujus salubria praecepta temere contempsit.
Bellarm. in *Adnot. ad Conc. Trid. Sess. 24., cap. 5. de Ref. Adm.*
Fragos. de *Regim. Reipubl. Christi. disp. 11., par. 1., lib. 1.,*
n. 203., to. 1., pag. 58.

Pontal. in *Dictionar. Cas. Consc. to. 1., verb. Dispensat.*
Matrim. *cap. 6., pag. 411., § seq.*

- V. Si verò, solemnitatibus adhibitis, impedimentum aliquod
postea subesse cognoscatur, cujus ille probabilem ignoran-
tiam habuit, tunc facilius cum eo, & gratis dispensari
poterit.

Frances *Par. Resol. cap. 2., n. 22.*

Layman in *Theol. Mor. lib. 5. tract. 10. par. 2. c. 4. sub*
n. 16. vers. Altera poena.

Rosignol. de *Matrim. lib. 7. disp. 2., §. 25. sub n. 4.*

Rota *Decis. 231. n. 1. to. 2. coram Cardinali Tanario.*

- VI. In contrahendis Matrimoniis vel nulla omnino detur dis-
pensatio, vel rarò; idque ex causa, & gratis concedatur.
Laurza in *Epitom. Can. verb. Matrimoniales dispensationes.*
Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., c. 14. verb. Simonia n. 1.*
Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., to. 4. tit. 3. n. 192.*

- VII. In secundo gradu nunquam dispensetur, nisi inter magnos
Principes, & ob publicam causam.

Capic. *Latr. Consult. 134. n. 14., §. 24.*

Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 6. §. 3. n. 3.*

Fufcus de *Visitat. lib. 1., cap. 32. n. 7.*

Gibert.

Gibert. in *Jur. Can.* to. 3., tit. 13. de imped. Matrim. sect. 4. n. 5.
De Joriis de *Matrim.* part. 8., qu. 18. n. 6.
Pignatel. in *Consult. Can.* to. 8., consult. 101., & consult. 106. n. 1.
Castillo *Decis. Sicil.* to. 2. decis. 106. n. 91.
Rota in recent. decis. 687. n. 23., part. 2., & decis. 603. n. 37., part. 5. to. 2.

CAPUT VI.

In Raptore ani-
madvertitur.

I. **D**ecernit Sancta Synodus, inter raptorem, & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere Matrimonium.

Antonel. de *Regim. Eccl.* lib. 6., cap. 31. sub n. 7.
Cucch. in *Instit. Jur. Can.* tit. 12. n. 119. lib. 5.
Engel in *Jur. Can.* lib. 5., tit. 16. n. 35.
Laurza in *Epitom. Canon. verb.* Rapta.
Pignatel. in *Consult. Canon.* to. 5. consult. 80. n. 1.
Ricciul. de *Jur. Personar. extra Eccl. grem.* lib. 2. c. 3. n. 14.
Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ.* to. 4., part. 3. tit. 16. n. 54.
Tondut *Quaest.* & *Resol. Benef.* part. 3., cap. 184. n. 6.
Vanespen. *Jur. Eccl. Univ.* part. 2., tit. 13. cap. 10. n. 7.
Ugolin. de *Offic. & Potest. Episcop.* part. 2., c. 60. §. 1. sub n. 2. vers. Quibus in fine.
Reguerra *Decis.* 42. sub n. 2.
Rota in recentioribus *Decis.* 498. n. 1., part. 14., decis. 60. n. 1., & decis. 162. n. 2., part. 15.
Coram Ansaldo *Decis.* 642. n. 9.
Leodien. *Matrimonii* 19. Junii 1713. §. Animadvertentur
Coram Cerro.

II. Quod si rapta à raptores separata, & in loco tuto, & libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor in uxorem habeat; c. fin. de rapt.

Textus in cap. Accedens de Raptor.

Peretius in *Codic.* lib. 9. tit. 13. n. 7., to. 2.

Salern. in *Consil.* 14. §. 2., n. 13. lib. 1.

Tondut *Qu. & Resol. Benef.* par. 1., cap. 117. n. 6.

Vener in *Exam. Episcop.* cap. 55., n. 7.

Cortiada *Decis.* 175. n. 5. to. 3.

Panimolla *Decis.* 62., n. 3.

Pilaja *Decis. Pontif.* lib. 2., decis. 2., n. 79.

Rota in recent. *Decis.* 305. n. 3., part. 15., & decis. 250. n. 2. part. 16.

Cor. Cerro *Decis.* 863. n. 1.

III. & nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium, auxilium, & favorem praebentes, sint ipso jure excommunicati,

Conc. Chalced.
c. 16. c. Eos, &
c. De puelis 36.
q. 2. c. c. Con-
sanguineorum 3.
q. 4. & c. Con-
sanguineus 3. q. 5.

nucati, ac perpetuo infames, omniumque dignitatum incapaces,

De Ameno *de Delict. & Pan. tit. 4., §. 7. verb. Raptus n. 7.*
Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 3., allegat. 50. n. 243.*
Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 16. §. 5., n. 36.*
Gavant. *in Manual. Episc. verb. Matrimonii impedimenta n. 14.*
De Grassis *in Aur. Decis. part. 1. lib. 4., cap. 24. sub n. 17.*
Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40. n. 45.*
Ricciul. *de Jur. Personar. extra Eccl. grem. lib. 2., cap. 3. n. 14.*
Tondut *quest. & resol. Benef. part. 1., cap. 117. n. 29.*

- IV. & si Clerici fuerint, de proprio gradu decident.
Alter. *de Censur. disput. 15., cap. 6., §. Tertium genus.*
Argyr *in Discept. Eccl. lib. 8., discept. 9. n. 62.*
Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. part. 2., verb. Raptus Mulieris cap. 2.*

Laurra *in Epitom. Can. verb. Raptor.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., Conf. 80. n. 1.*
Pichler *in Jur. Can. lib. 4. tit. 1., n. 118.*
Pirhing. *cod. tract. lib. 5. tit. 17. sess. 1. n. 3.*
Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 13., c. 10. n. 10.*
Zoef. *in Decretal. lib. 5., tit. 17. n. 7.*

- V. Teneatur præterea raptor mulierem raptam, sive eam in uxorem duxerit, sive non duxerit, decenter, arbitrio iudicis, dotare.

Exod. 21.
c. 1. de adul.

De Ameno *de Delict. & Pan. tit. 4., §. 6. verb. Raptus n. 9.*
Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 31. n. 12.*
Ricciul. *de Jur. Person. extra Eccl. grem. lib. 2., c. 3. n. 14.*
Salern. *Consil. 14. §. 2., n. 14. lib. 1.*
Schmalzgrueber *Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 17. de Raptor. n. 22. to. 3.*
Cortiada *Decis. 175. to. 3. n. 17.*

Viri contra Matrimonium iungendi.

C A P U T VII.

- I. **M**ulti sunt, qui vagantur, & incertas habent sedes; & ut improbi sunt ingenii, prima Uxore relicta, aliam, & plerumque plures, illa vivente, diversis in locis ducunt; cui morbo cupiens Sancta Synodus occurrere, omnes, ad quos spectat, paternè monet, ne hoc genus hominum vagantium ad Matrimonium facile recipiant: Magistratus etiam seculares hortatur, ut eos severè coerceant: Cabassut *in Histor. Concil. cap. 7., pag. 599., & pag. 643., col. 1.*
Cucch. *in Instit. major. lib. 5., tit. 12. n. 81. & 284.*
De Joriis *de Matrim. part. 4., qu. 7. n. 24.*
Labbeus *in Concil. General. to. 20. pag. 555.*

Pignatel.

- Pignatel. in *Consult. Canon. to. 1. conf. 115. n. 24.*
 Rota in *Recent. Decis. 535. n. 43. part. 14.*
 II. Parochis autem precipit, ne illorum Matrimonii intersint, nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, &, re ad Ordinarium delata, abeolentiam id faciendi obtinuerint.
 Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 8., cap. 10. n. 6.*
 Barbof. de *Offic., & Potest. Episcop. part. 2. allegat. 32. n. 73., & de Paroc. cap. 21. n. 89.*
 Cenedo *Qu. Can. 30. n. 67.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 4., tit. 3. n. 13.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3. tit. 11. de Sacram. Matrim. sect. 20. n. 3.*
 De Gonteris in *Concil. Provinc. Avenion. tit. 36., cap. 8. pag. 166.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 2., n. 694.*
 Pignatel. in *Consult. Canon. to. 7., consult. 23., n. 1., & to. 8., consult. 79. n. 5.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 20. n. 10.*
 Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versantur lib. 9. c. 7. n. 5.*
 Spada *Consil. 144., n. 2. to. 2.*
 Panimolla *Decis. 120. n. 35. to. 2.*

Concubinas
gravius pun-
tur.

C A P U T VIII.

- I. **G**Rave peccatum est, homines solutos concubinas habere; gravissimum verò, & in hujus magni Sacramenti singularem contemptum admissum, uxoratos quoque in hoc damnationis statu vivere, ac audere eas quandoque domi, etiam cum uxoribus alere, & retinere.
 Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 643.*
 Guttierrez *Qu. Can. lib. 2., cap. 7., n. 20.*
 Vanspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 4., cap. 4. n. 57.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 28. n. 1.*
 II. Quare, ut huic tanto malo Sancta Synodus opportunis remediis provideat, statuit hujusmodi concubinariorum, tam solutos, quam uxoratos, cujuscumque status, dignitatis, & conditionis existant, si, postquam ab Ordinario, etiam ex officio ter admoniti ea de re fuerint,
 Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29. n. 3.*
 Diaz in *Pract. Criminal. Canon. in Addit. ad cap. 82. vers.*
 Laicus Concubinarius.
 Gavant. in *Manual. Episcop. verb. Concubinarius n. 1.*
 Marefcot. *Par. Resol. lib. 2., cap. 35. n. 76.*
 Monacel. in *Formul. Legal. For. Eccl. to. 3. tit. 1., formul. 27. n. 7.*
 Pignatel. in *Consult. Canon. to. 3., conf. 38. n. 3.*

Concubinas

Infra text. 25. c.
14. de res. Conc.
Rom. sub Nic. II.
in fin. Conc. La-
teran. sub Leone
X. tit. 9. de re-
form. curie, &
ali. r. verbi. Con-
cubinarius Conc.
Tolent. cap. 17
cap. 18. qu. 34.
dile.

III.

Concubinas non ejecerint, seque ab earum consuetudine non sejunxerint, excommunicatione feriendos esse;

Lambertin. *de Synod. Diocesana. lib. 7., cap. 38. n. 2.*

Laurra *in Epitom. Canon. verb. Concubinarium.*

Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42. n. 1.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 2., cap. 9. §. 5. n. 4.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 16. de Adulter.*

U Stupr. n. 8.

Valenzuel. *Consil. 131. n. 20. to. 2.*

Cortiada *Decis. 264. n. 15., tom. 4.*

IV. à qua non absolvantur, donec re ipsa admonitioni factæ paruerint.

Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 16., n. 23.*

Fulcus *de Visitat. lib. 2., cap. 21. n. 26.*

Romaguer. *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 3. cap. 1. n. 5.*

V. Quod si in Concubinato per annum, censuris neglectis, permanserint, contra eos ab Ordinario severe, pro qualitate criminis, procedatur.

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 640. col. 1.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. part. 2., tit. 16. de Adult.*

U Stupr. n. 14.

VI.

Mulieres, sive conjugatæ, sive solutæ, quæ cum adulteris, seu Concubinariis publicè vivunt, si ter admonitæ non paruerint; ab Ordinariis locorum, nullo etiam requirente, ex officio graviter pro modo culpæ puniantur; & extra Oppidum, vel Diocesim, si id eisdem Ordinariis videbitur, invocato, si opus fuerit, brachio seculari, * ejciantur: aliis pœnis contra adulteros, & Concubenarios infligendis in suo robore permanentibus.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29. n. 3.*

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 534. n. 12.*

Engel *in Jur. Can. lib. 5., tit. 16. §. 3. n. 23.*

Gavant. *in Manual. Episcop. verb. Concubinarium n. 3.*

Laurra *in Epitom. Canon. verb. Concubinæ.*

Monacel. *in Formul. Legal. For. Eccl. tit. 1., formul. 27. n.*

13., to. 3.

* Pirhing. *in Jur. Canon. lib. 5., tit. 16. sect. 3. n. 78.*

* Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. part. 3., tit. 4. cap. 4. n. 57.*

* Zipeus *de Jurisd. Eccl. lib. 1., cap. 13. n. 10. U cap. 6. n. 11. lib. 4.*

* Cortiada *Decis. 264. n. 16. to. 4.*

Conc. Arelat.
II. c. 3. c. 1. inter.
nec s. 3. d. d.
a. Si Concubine
de leant. ca-
cum.
c. 2 de cohabit.
clor & mul.
Evid. iniquitat
& auct. Natus
V. B. 16. Ad
comp. n. 1586

CAPUT IX.

ITa plerumque temporalium Dominorum, ac Magistratum mentis oculos terreni affectus, atque cupiditates excæcant, ut Viros, & Mulieres, sub eorum jurisdictione degentes, maximè divites, vel spem magnæ hereditatis habentes, minis, & pœnis adigant cum iis Matrimonium invitos contrahere, quos ipsi Domini, vel Magistratus illis præscripserint. Quare quum maximè nefarium sit Matrimonii libertatem violare, & ab eis injurias nasci, à quibus jura expectantur; præcipit Sancta Synodus omnibus, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub anathematis pœna, quam ipso facto incurrant, ne quovis modo directè, vel indirectè subditos suos, vel quoscumque alios cogant, quò minus liberè Matrimonia contrahant.

Barbos. *de Offic.*, & *Potest. Episcop.* allegat. 50. n. 24. par. 3.
Cabassut. *in Hist. Concil.* pag. 509. n. 65., & pag. 630. cap. 13.
Capon. *in Discept. Forens.* 98. n. 11. to. 2., & *discept.* 59. cap. 1. n. 6. & 7.

Gavant. *in Manual. Epif. verb.* Matrim. Celebratio n. 1.
Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. part. 2., verb.* Matrim.

Contractus cap. 7. n. 1.

Gutierrez *Qu. Can. lib. 1., cap. 20. n. 32.*

Lauræa *in Epitom. Can. verb.* Matrimonia pag. 530.

Palma *Consil.* 87. n. 62.

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40. n. 46.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. cap. 9. §. 4., n. 66. to. 2.*

Rota *in Albanen. Sponsalium* 14. *Mss* 1758. §. 2. *coram Borull.*

CAPUT X.

I. **A**B Adventu Domini Nostri JESU Christi usque in diem Epiphaniæ, & à feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusivè, antiquam solemnium nuptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus observari, Sancta Synodus præcipit:

Engel *in Jur. Can. lib. 4., tit. 1. n. 8.*

Barbos. *de Off.*, & *Potest. Epif. par. 2., alleg.* 32., n. 193.

Fuscus *de Visitat. lib. 2., cap. 3. n. 21.*

De Grassis *in Controv. Foren.* 13. n. 10.

Labbeus *in Concil. General. to. 20. pag.* 155.

Lauræa *in Epitom. Can. verb.* Matrimonia in quo tempore.

Piassec. *in Prax. Episcop. part. 2., cap. 5. n. 26.*

Pichler *in Jur. Can. lib. 4., tit. 16. n. 2.*

P p

Pignatell.

Ne Domini temporales, aut Magistri, quicquam libertati Matrimonii contrarium moliantur.

e. Quam locum
c. Requisivit. &
e. Gemma. de
Sponsal.

Cont. Parif. I.
c. 6. c. Nullus.
36. q. 2.

Nuptiarum solemnitates certis temporibus prohibentur.
Cont. Laodicen.
can. 52. Conc.
Salagudinien c.
7. c. Non oportet.
cum tribus
legq. 33. qu. 4.
c. Cappellanus
de lict.

- Pignat. *in Consult. Can. to. 8., consult. 47. n. 4., & 16.*
Panimolla *Decis. 173. n. 13. to. 3.*
- II. in aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari per-
mittit:
Cucch. *in Instit. Major. lib. 5., tit. 12., n. 7.*
- III. quas Episcopi, ut ea, qua decet, modestia, & honestate
fiant, curabunt:
Gibert. *in Jur. Can. par. 3., tit. 11. de Sac. Matr. sect. 23. n. 10.*
- IV. sancta enim res est Matrimonium, & sanctè tractandum.
c. Deinde d. Vulp. *in Prax. For. Eccles. cap. 15. n. 17.*

DECRETUM DE REFORMATIONE.

Eadem Sacrosancta Synodus Reformationis materiam
prosequens, hæc in præsentì Sessione statuenda decernit.

*Norme proce-
dendi ad Cre-
ationem Episco-
porum, & Cardi-
nalium.*

CAPUT I.

- I. **S**I in quibuslibet Ecclesiæ gradibus providenter, sci-
enterque curandum est, ut in Domini domo nihil sit inor-
dinatum, nihilque præposterum; multo magis elaboran-
dum est, ut in electione ejus, qui supra omnes gradus
constituitur, non erretur: nam totius familiæ Domini
status, & ordo nitabit, si, quod requiritur in corpore,
non inveniatur in capite.
Alzedo *de Præcellent. Epif. Dignit. cap. 3., pag. 27. n. 15.*
- II. Unde, etsi aliàs Sancta Synodus de promovendis ad Ca-
thedrales, & Superiores Ecclesias nonnulla utiliter decre-
vit: hoc tamen munus hujusmodi esse censet, ut si pro
rei magnitudine expendatur, numquam satis cautum de
eo videri possit. Itaque statuit, ut quum primùm Ecclesia
vacaverit, supplicationes, ac preces publicè, privatimque
habeantur; atque à Capitulo per Civitatem, & Diocesim
indicantur; quibus Clerus, Populusque bonum à Deo
Pastorem valeat impetrare.
Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 599. n. 66.*
Gavant. *in Manual. Epif. verb. Capitulum Sede vacante n. 1.*
Marant. *in Controuv. Jur. part. 3., resp. 29. n. 11.*
Pichler *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. n. 3.*
Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 13., cap. 50. n. 13.*
vers. Ead. ratio.
Wiestner *in Instit. Can. lib. 1., tit. 5. art. 9. n. 139.*
Zerol. *in Prax. Episcop. part. 1., verb. Processiones n. 1.*
- III. Omnes verò, & singulos, qui ad promotionem præficien-
dorum, quodcumque jus, quacumque ratione, à Sede
Apostolica

*can. Miramur.
dist. 61.*

*Supra de Ref. lib. 6. c. 1. dist. 7.
c. 1. & 3. & c. 1.
21. c. 1.*

Apostolica habent, aut alioquin operam suam præstant, nihil in iis pro præsentis temporum ratione innovando, hortatur, & monet, ut in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant; eosque alienis peccatis communicantes mortaliter peccare,

Azor. in *Instit. Mor. par. 2., lib. 6. cap. 15. vers.* Altera opinio.

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 9. n. 16.*

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 6., cap. 3. sub n. 32. vers.* Nec solum in fin.

Fliegen ad Wigandt in *Trib. Conf., & Ord. cap. 9., pag. 236.*

Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 38. n. 1.*

Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. to. 8., de Jur. & Jus- sit. cap. 3. pag. 423.*

- IV. nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint:

Con. Tolet. IV
c. 18.

Barbos. de *Offic. & Potest. Episcop. par. 1., tit. 2. Glos. 3. n. 29.*

Gratian. in *Discept. Forens. to. 2., discept. 211. n. 10. & 20.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6. n. 48.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 2. sub n. 17.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1. in prælud. 12. n. 2.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 102. n. 17.*

Velasco de *Privileg. Pauper. par. 1., cap. 7. n. 2. in fin.*

Wiestner in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 6., art. 6. n. 108.*

- V. & quos ex legitimo Matrimonio natos, & vita, ætate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus præditos sciant, quæ juxta Sacros Canones, & Tridentinæ hujus Synodi Decreta requiruntur.

Vid. Sess. XXII. Cap. II. de *Reform. n. 1. & seqq.*

- VI. Quoniam verò in sumendo de prædictis omnibus qualitatibus gravi, idoneoque bonorum, & doctorum virorum testimonio, non uniformis ratio ubique ex nationum, populorum, ac morum varietate potest adhiberi; mandat Sancta Synodus, ut in Provinciali Synodo, per Metropolitanum habenda, præscribatur quibusque locis, & Provinciis propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciendæ forma, Sanctissimi Romani Pontificis arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis utilis, atque opportuna esse videbitur:

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Episcopi promot. n. 49. pag. 127.*

Piasc in *Prax. Epif. in Proem. de Election. & Electi potest. 2. 22.*

e Cam in con-
suet. Cum no-
bis olim de elec-
cone Later. sub
Leone X. de ref.
Conse in princ.
sess. 4. cum alleg.
sup. l. 1. ff. de
ref. cau. 2.
Vide etiam for-
mam præscriptam
in Bulla Grego-
rii XIV. anno
1590 quæ inci-
pit. Omnia.

- VII. Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 14., cap. 3., n. 2.*
ita tamen, ut, quum deinde hoc examen, seu inquisitio de persona promovenda perfecta fuerit; ea in instrumentum publicum redacta, cum toto testimonio, ac professione fidei ab eo facta, quamprimum ad Sanctissimum Romanum Pontificem omnino transmittatur: ut ipse Summus Pontifex, plena totius negotii, ac personarum notitia habita, pro Gregis Dominici commodo de illis, si idonei per examen, seu per inquisitionem factam reperti fuerint, Ecclesiis possit utiliùs providere.

Pirhing *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. sect. 7. n. 319.*

- VIII. Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. part. 1., tit. 14. cap. 4. n. 6.*
Omnes verò Inquisitiones, informationes, testimonia, ac probationes quæcumque de promovendi qualitatibus, & Ecclesie statu à quibuscumque, etiam in Romana Curia, habitæ, per Cardinalem, qui relationem facturus erit in Consistorio, & alios tres Cardinales diligenter examinentur; ac relatio ipsa Cardinalis relatoris, & trium Cardinalium subscriptione roboretur: in qua ipsi singuli quatuor Cardinales affirmant, se, adhibita accurata diligentia, invenisse promovendos qualitatibus à jure, & ab hac Sancta Synodo requisitis, præditos; ac certo existimare sub periculo salutis æternæ idoneos esse, qui Ecclesiis præficiantur: Lauræa *in Epitom. Can. verb. Episcopi a quibus.*

In diſſis locis

- IX. Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 3., n. 17.*
ita ut, relatione in uno Consistorio facta, quò maturius interea de ipsa inquisitione cognosci possit, in aliud Consistorium judicium differatur; nisi aliud Beatissimo Pontifici videbitur expedire.

Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 14. cap. 4. n. 9.*

- X. Ea verò omnia, & singula, quæ de Episcoporum præficiendorum vita, ætate, doctrina, & cæteris qualitatibus aliàs in eadem Synodo constituta sunt, decernit eadem, etiam in creatione Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium, etiam si Diaconi sint, exigenda;

Ouid in creatione Cardinalium præcipitur, vid. in Constit. X. ubi V. Pæſſonem. 1586. & Rel. 809. 1587.

Pax Jordan. *in Elucubr. tom. 2., lib. 10. tit. 22. n. 37.*

Ricciardel. *in Lye. Eccl. to. 1., cap. 2. §. 2. n. 21.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 14. §. 3. sub n. 24. vers. Episcopus.*

- XI. quos Sanctissimus Romanus Pontifex ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commodè fieri poterit, prout idoneos repererit, assumet.

Lauræa *in Epitom. Can. verb. Cardinalium eligendorum qualitates.*

Ricciardel. *in Lye. Eccl. to. 1., cap. 2. §. 2. n. 4.*

Postremo

- XII. Postremo eadem Sancta Synodus, tot gravissimis Ecclesie incommodis commota, non potest non commemorare, nihil magis Ecclesie Dei esse necessarium, quam ut Beatissimus Romanus Pontifex, quam sollicitudinem universæ Ecclesie ex muneris sui officio debet, eam hic potissimum impendat, ut lectissimos tantum sibi Cardinales asciscat; *Lauræ in Epitom. Can. loc. supra cit.*
- XIII. & bonos maximè, atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat; idque eo magis, quod ovium Christi sanguinem, quæ ex malo negligentium, & sui officii immemorum Pastorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS Christus de manibus ejus sit requisiturus. *Fagnan. in Cap. Nè Religiosi de Regulatib. n. 6.*

CAPUT II.

- I. Provincialia Concilia, sicubi omissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex sacris Canonibus permissis renoventur.

Anfald. Consil. 34. n. 3.

Daniel. de Nobilib. disput. 30., n. 1. lib. 1.

Squillant. de oblig. Episcop. part. 1., cap. 5. n. 1.

- II. Quare Metropolitanus per seipsum, seu, illis legitimè impeditis, Coepiscopus antiquior intra annum ad minus à fine præsentis Concilij, & deinde quolibet saltem triennio post octavam Paschæ Resurrectionis Domini nostri JESU Christi, seu alio commodiori tempore, pro more Provincie*, non prætermittat Synodum in provincia sua cogere:

Antoncl. de tempor. legal. lib. 2., cap. 57. n. 5.

* *Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 33. n. 46.*

Lotter de Re Benef. lib. 1., qu. 9. n. 45.

Paulut. in Jurisprud. Sacr. tom. 1., lib. 3. tract. 3. cap. 8. in fin.

Pax Jordan. in Elucubr. tom. 2., lib. 8. tit. 2. n. 4.

* *Petra ad Constit. Apost. to. 1., pag. 469. n. 19.*

Pignatel. in Consult. Can. rod 4., consult. 206., n. 8.

Prosper de Territor. separat. qu. 13., n. 27. pag. 110.

De Solorzano de Jur. Indiar. to. 2., lib. 3. cap. 7. n. 40.

Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 31. per tot.

Zerol. in Prax. Episcop. part. 2., verb. Concilium

Rota Decis. 87. n. 1., cor. Cavillo.

- III. quò Episcopi omnes, & alii, qui de jure, vel consuetudine interesse debent,

Engel in Jur. Can. lib. 1., tit. 33. n. 46.

Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 34., n. 6.

*Ezech. 3. & 18.
Aclor. 20. c. E-
pisc. 43. dist.
Supr. sess. 6. de
reor. c. 1.*

*Synodus Provin-
cial. quolib. tri-
ennio, Diocese-
no quinquennis co-
lebantur; qui eas
cogere, quare
illis interesse de-
beant.*

*c. Propter Eccle-
siæ eas conleg.
18. dist. c. 1. Si-
cut olim. de ac-
cuse. Conc. Au-
relia. 11. c. 1.
Ius. c. 21.*

*Conc. Lateran.
sub Leon. X. sess.
10. in II. Later.
sub Innoc. III. c.
6. exigebatur, ut
singulis annis Vi-
tropolitaanus vi-
ficaret.*

exceptis

- exceptis iis, quibus cum imminente periculo transtretan-
dum esset, convenire omnino teneantur.
- IV. Genuens. *in Prax. cap. 89., sub n. 2. in fin.*
Lambertin. *de Synod. Diocesana. lib. 3., cap. 12. n. 3.*
- V. Nec Episcopi comprovinciales, pretextu cujuslibet consue-
tudinis, ad Metropolitanam Ecclesiam inopiterum accede-
dere inviti compellantur.
Genuens. *in Prax. cap. 88., n. 27.*
Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. discipl. par. 1., lib. 1. cap. 48. n. 12.*
- VI. Itidem Episcopi, qui nulli Archiepiscopo subiciuntur,
aliquem vicinum Metropolitanum semel eligant; in cu-
jus Synodo Provinciali cum aliis interesse debeant; & quæ
ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant.
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 2., p. 2. n. 3., & lib. 3. c. 1. n. 16.*
Oliva *de For. Eccl. part. 3., qu. 8. n. 32.*
Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 31., n. 6.*
- VII. In reliquis omnibus eorum exemptio, & privilegia salva,
atque integra maneant.
- VIII. Synodi quoque Diocesane quotannis celebrentur:
Antonel. *de tempor. Legal. lib. 2., cap. 57. n. 1.*
Daniel. *de Nobilib. lib. 1., disput. 30. n. 7.*
Gavant. *in Manual. Episcop. verb. Synodus Diocesana n. 4.*
Maslobr. *de Synod. Dioces. cap. 2., dub. 6. n. 1.*
Squillant. *de oblig. Episcop. part. 1., cap. 5. n. 1.*
Vener. *in Exam. Episcop. lib. 4., cap. 23. n. 3.*
Wiestner *in Instit. Can. Univ. lib. 1., tit. 9. n. 135. in Proem.*
Ugolin. *de Offic. & Potest. Episcop. part. 2., cap. 48.*
- IX. ad quas exempti etiam omnes, qui aliàs, cessante exem-
ptione, interesse deberent, nec Capitulis generalibus sub-
duntur, accedere teneantur:
Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. par. 3., allegat. 93. n. 8.*
Gaudentius *de Visitat. Prælat. Regular. cap. 7., dub. 20.*
sect. 3., to. 2. n. 2.
Marant. *in Controuv. Jur. part. 3., respons. 79. n. 81. &*
resp. 80. n. 90.
Marthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 19., sub n. 20.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 306.*
Themud *Decis. Olyssipon. 20., n. 12.*
Rota *in Auximana super bono jure 28. Aprilis 1749. §. 21.*
Coram Clemente.
- X. ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium * Ec-
clesiarum, etiam annexarum, debeant ii, qui illarum cu-
ram gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse.
Aizedo *de Præcl. Epif. Dignit. par. 2., cap. 1. n. 29. & n. 38.*
Clemens de Arostegui *in Concordia Pastoralis par. 2., c. 12. n. 22.*
Gavant.

Gavant. in *Manual. Episcop. verb.* Synodus Diocesana n. 12.

Lezzana in *Consult. Moral. to. 4., consult. 45. n. 121.*

Maffobr. de *Synod. Dioces. cap. 2., dub. 2. n. 12.*

* Reiffenstuel. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 31. n. 152. to. 1.*

* Vener in *Exam. Episcop. lib. 4., cap. 23. n. 5.*

Themud *Decis. Ulyssip. decis. 20., sub n. 2. vers. Ventilata.*

Rota *Decis. 277. n. 8. to. 2. coram Crispo.*

* Coram Molines *Decis. 198. to. 1., n. 26.*

XI. Quod si in his tam Metropolitanis, quam Episcopi, & alii suprascripti negligentes fuerint; pœnas, sacris Canonibus sancitas, incurrant.

Daniel. de *Nobilib. lib. 1., disp. 30. n. 4.*

Petra ad *Const. Apostol. to. 1., pag. 469. n. 18.*

Thomassin. de *Vet., & Nov. Eccl. Discipl. part. 2., lib. 3. cap. 75. n. 10.*

dist. 18. ferè per totam. Cont. Aurel. V. c. 18. l'arracon. l. cap. 6. Tol. II. c. 15. & Basil. scil. 8.

C A P U T III.

Qua ratio vi-
sitate ab Episc-
opis ferenda.

I. Patriarchæ, Primates, Metropolitanis, & Episcopi propriam Diocesim per se ipsos, aut, si legitime impediti fuerint, per suum generalem Vicarium, aut Visitatorem, si quotannis totam, propter ejus latitudinem, visitare non poterunt, saltem majorem ejus partem, ita tamen, ut tota biennio per se, vel Visitatores suos compleatur, visitare non prætermittant.

Antonel. de *Tempor. Legal. lib. 2., cap. 57. n. 25.*

Bontempus in *Fase. Fl. Mor. tract. 5., tit. 3. pag. 245. sub n. 17. vers. Inquisitio.*

Capon. in *Discept. Foren. to. 1., discept. 47., n. 2.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. n. 105.*

Fuscus de *Visitat. lib. 1., cap. 1. n. 12.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 34., n. 1.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6. sect. 19. n. 7.*

Ghislerius in *Præx. Regul. cap. 16., n. 75.*

Scarfanton ad *Ceccoper. in Lucubr. lib. 4., tit. 3. n. 1.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Episcop. par. 1., cap. 3. n. 1.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Prælat. in gener. cap.*

1. sub n. 6. vers. Quadragesimoprimum pag. 96.

II. A Metropolitanis vero, etiam post plenè visitatam propriam Diocesim, non visitentur Cathedrales Ecclesie, neque Diœceses suorum Comprovincialium, nisi causa cognita, & probata in Concilio Provinciali,

Capon. in *Discept. Foren. to. 1., discept. 47. n. 14. in fin.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. n. 103.*

Nicol. pag. 377. verb. Visitatio

Thomassin.

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. Discipl. part. 2., lib. 3. cap. 81. n. 4.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 49. §. unic. n. 10.*

- III. Archidiaconi autem, Decani, & alii interiores in iis Ecclesiis, ubi hæcenus visitationem exercere legitime consueverunt, debeant quidem, assumpto notario, de consensu Episcopi deinceps per se ipsos tantum ibidem visitare.

Felician. Comens. *in Manu. Visit. lib. 1., tit. 3. vers.* Archidiaconi Johannes-Honorius Van-Exel. *in Decret. lib. 1., tit. 23. n. 6. & 7. Lauræ in Epit. Can. verb.* Archidiaconus.

- IV. Visitatores etiam à Capitulo deputandi, ubi Capitulum jus visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur: sed non ideo Episcopus, vel, eo impedito, ejus Visitator eandem Ecclesiam seorsum ab his visitare prohibeatur;

Barbos. *de Offic. & Potest. Episcop. par. 3. alleg. 73. n. 27. Gavant. in Manual. Episcop. verb.* Visitatio inferiorum Episcopo n. 2.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. part. 2., cap. 16. n. 29.*

Lauræ *in Epitom. Cau. verb.* Visitatores a quo possunt deputari.

- V. cui ipsi Archidiaconi, vel alii inferiores, visitationis factæ infra mensem rationem reddere, & depositiones testium, ac integra acta ei exhibere teneantur: non obstantibus quacunque consuetudine, etiam immemorabili, atque exemptionibus, & privilegiis quibuscunque.

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 23. sub n. 1.*

Thomassin. *de Vet., & Nov. Eccl. discipl. part. 2., lib. 3: cap. 81. n. 4.*

Rota Decis. 709. sub n. 7., to. 6. cor. Ansaldo.

Burgen. *Juris Visuandi de Brubis* 11. Janu. 1715. §. Atque cor. Cervo.

- VI. Visitationum autem omnium istarum præcipuus sit scopus, sanam, orthodoxamque doctrinam, expulsiis hæresibus, inducere, bonos mores tueri, pravos corrigere, populum cohortationibus, & admonitionibus ad religionem, pacem innocentiamque accendere; cætera, prout locus, tempus, & occasio feret, ex visitantium prudentia ad fidelium fructum constituere.

Capon. *in Discept. Forens. to. 1., discept. 1. n. 38.*

Costa *de Remed. Subsid. remed. 128. n. 11.*

Crispin. *in Visit. Pastoral. par. 1., §. 17. n. 39.*

Fagnan. *in cap. Procuraciones de Censib. n. 21.*

Fulcus *de Visitat. lib. 2. cap. 7. n. 1.*

Genuen. *in Manual. Pastor. cap. 34. n. 1.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6. sect. 19. n. 16.*

Marant;

c. r. §. Sacre de
cens. in d. c. n.
nec. 73. dist.

Marant. *in Controv. Jur. par. 4. resp. 49. n. 39.*
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 3. tit. 39. n. 69.*
 Romaguer *ad Const. Synod. Gerund. lib. 1. tit. 1. cap. 7. n. 1.*
 Rosa *de Resid. Epif. cap. 4. sect. 6. n. 18. & seqq.*
 Squillant *de Oblig. & Privileg. Epif. par. 1. cap. 3. sub n. 3. vers. Hinc illa.*

- VII. Quæ ut facilius, feliciusque succedant, monentur prædicti omnes, & singuli, ad quos visitatio spectat, ut paterna charitate, Christianoque zelo omnes amplectantur; ideoque modesto contenti equitatu, famulatuque,
 Crispin. *in Visitatione Pastoral. par. 1. §. 17. n. 1.*
 Genuens. *in Manual. Pastor. cap. 35. n. 10.*
 Marant. *in Controv. Jur. par. 4. resp. 49. n. 37.*
 Nicol. *in Lucubr. Can. lib. 73. tit. 39. sub n. 21. §. 7.*
- VIII. studeant quamcelerrimè, debita tamen cum diligentia, visitationem ipsam absolvere.

Matthæus. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 55. §. 2. n. 15.*
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 2. n. 152.*

- IX. Interimque caveant, ne inutilibus sumptibus cuiquam graves, onerosive sint;
 Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3. alleg. 73. n. 40.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 2. tit. 6. sect. 20. n. 12.*
 Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2. lib. 3. c. 80. sub n. 8. vers. Optatissimum.*

Cone. Bracar. II. c. 1. & T. c. 10. vers. Statum ut etiam, ne Enile. c. Cavendum e. Placuit, & c. Inter cetera id quod & c. Cum po- tibus de censib.

- X. neve ipsi, aut quisquam suorum quidquam, procurationis causa, pro visitatione, etiam testamentorum ad pios usus, præter id, quod ex relictis pios jure debetur, aut alio quovis nomine;

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2. cap. 16. n. 33.*
 Pignat. *in Consult. Canon. to. 6. consult. 8. n. 20.*
 Pithoeus *in Jur. Can. lib. 3. tit. 20. §. 5.*
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 2. discept. 35. n. 9.*
 Reiffenstuel *eod. tract. lib. 3. tit. 39. sub n. 61.*
 S. C. C. *in Amerina Procuracionis 20. Decembris 1755.*

- XI. nec pecuniam, nec munus, quodcumque sit, etiam qualitercumque offeratur, accipiant: non obstante quacumque consuetudine, etiam immemorabili:

Antonel. *de Jurib. Cleric. lib. 2. par. 6. cap. 17. n. 84.*
 Engel *in Jur. Can. lib. 3. tit. 39. n. 16.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2. adnot. 24. §. 2. n. 17. & 18.*
 S. C. C. *in Spoletana Procuracionis super Contribut. 30. Apr. 1746.*

cap. Si Episcopus de offic. ord. in 6.

- XII. exceptis tamen victualibus, quæ sibi, ac suis frugaliter, moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra, erunt ministranda.

Barbof. *in Cap. Romani, §. Procuraciones n. 20. de Censib. in 6.*

- Gavant. *in Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi* n. 43.
 Genuenf. *in Manual. Pastor. cap. 35.*, n. 7. & 9.
 De Gonteriis *in Concil. Prov. Avenion. tit. 11.*, cap. 5., pag. 44.
 Lambertin. *de Synod. Dioecel. lib. 10.*, cap. 10., n. 6.
 Piafec. *in Prax. Epif. par. 2.*, cap. 3., n. 34.
 Vener. *in Exam. Epif. lib. 4.*, cap. 26., n. 55.
- XIII. Sit ramen in optione eorum, qui visitantur, si malint solvere id, quod erat ab ipsis antea solvi, certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta victualia subministrare:
 Antonel. *de Jur. Cler. lib. 2.*, part. 6., cap. 17., n. 74.
 Fuscus *de Visit. lib. 1.*, cap. 1., n. 16.
 Maranta *in Controv. Jur. par. 4.*, resp. 49., n. 7.
 Pithoeus *in Jur. Can. to. 2.*, lib. 3., tit. 20.
 Reiffensuel *eod. tract. lib. 3.*, tit. 39., §. 4., n. 39.
 Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3.*, lib. 2., cap. 33. *sub* n. 11., *vers.* Uno porro.
 Zerol. *in Prax. Epif. verb. Visitatio*, §. 6. *dub.* 2.
 S. C. C. *in Potentina Procuracionis* 1740.
- XIV. salvo item jure conventionum antiquarum cum Monasteriis, aliisve piis locis, aut Ecclesiis non parochialibus inito, quod illesum permaneat.
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 6.*, consult. 8. n. 7.
- XV. in iis verò locis, seu Provinciis, ubi consuetudo est, ut nec victualia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Visitatoribus accipiat, sed omnia gratis fiant, ibi id observetur.
 Antonel. *de tempor. Leg. lib. 2.*, cap. 57., n. 29.
 Barbol. *de Offic. & Potest. Epif. par. 3.*, alleg. 73., n. 45.
 Fagnan. *in Cap. Venerabili de Consib.* n. 24.
 Gibert. *in Jur. Can. to. 2.*, tit. 6., sect. 20., n. 3.
 Gratian. *in Discept. Fovens. cap. 57.*, n. 19.
 Laurea *in Epit. Can. verb. Episcopus quoad procuraciones.*
 Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2.*, lib. 3., c. 89., n. 8.
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2.*, adnot. 24., §. 2., n. 12.
 S. C. C. *in Spoletana Procuracionis super Contributione* 30. Apr. 1746
- XVI. Quod si quisquam, quod absit, aliquid amplius in prædictis omnibus casibus accipere præsumperit,
 Capon. *in Discept. For. to. 1.*, discept. 1., n. 37.
 Genuenf. *in Manual. Pastor. cap. 35.*, n. 2.
 Murga *de Benef. Eccl. qu. 2.*, n. 128. & 150.
 Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1.*, cap. 26., n. 9.
- XVII. si præter dupli restitutionem, intra mensem faciendam, aliis etiam penis juxta constitutionem Concilii Generalis Lugdunensis, quæ incipit, *Exigit*: nec non & aliis penis in Synodo Provinciali, arbitrio Synodi, absque ulla spe veniæ mulctetur:
 Azor.

- Azor. in *Instit. Moral. par. 2., lib. 3., cap. 42., qu. 9.*
 Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 16., n. 39.*
 Girald. ad *Tbesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 2., verb. Visitationis, vers. Si itaque.*
 Labor. in *Lucubr. Var. tit. 2., cap. 12., n. 39.*
 Murga in *Comment. ad Const. Apost. pag. 312., n. 2.*
 Nicol. in *Lucubr. Canon. lib. 3., tit. 39., n. 22.*
 Petra *cod. tract. to. 5., pag. 387., n. 30.*
 Pirhing. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 39., sect. 3., n. 64.*
 Surdus de *Aliment. tit. 1., qu. 64., n. 6.*

- XVIII.** Patroni verò in iis, quæ ad Sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere; neque visitationi ornamentorum Ecclesiæ, aut bonorum stabilium, seu fabricarum proventibus immisceant; nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione competat;
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 37., n. 5.*
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Visitatio inferiorum Episcopo n. 9.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 2., sect. 5., n. 5., § seq.*
 Laurza in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad Visitationem.*
 Matthzuc. in *Official. Cur. Eccl. cap. 55., §. 1., n. 7.*
 Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 25., n. 23.*
 Vener in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 26., n. 34.*
 Rota to. 2., *Decis. 322., n. 3. § 22. cor. Molines.*
- XIX.** sed Episcopi ipsi hæc faciant, & fabricarum redditus in usus Ecclesiæ necessarios, & utiles, prout sibi expedire magis visum fuerit, expendi curent.
 Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8., n. 118.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 19., n. 11.*

Predicationis munus a quibus, & quando obstruendum. Eccles. Pertruch. ad audient. verbum Dei admodum. Nullus contradicens Episcopo. prædict. Con. Cartag. IV c. 10 & Rhemen c. 14 in c. Episcopo, nullam rei. 88. dist.

CAPUT IV.

- I.** **P**redicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est,
 Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 13.*
 Fagnan. in *Cap. Responso de Sent. Excom. n. 16.*
 Frances de *Eccl. Cathed. cap. 18., n. 25.*
 Gemuens. in *Manual. Pastor. cap. 25., n. 1.*
 Lambertin. de *Synod. Dicc. lib. 7., cap. 43., n. 5., § lib. 9., cap. 17., n. 5.*
 Pignatel. in *Conf. Can. to. 4., conf. 202., n. 3.*
 Rota in *rec. decis. 234. n. 20., par. 6., § decis. 188., n. 11., par. 18.*
 Cor. Molines *Decis. 198., n. 28., to. 1.*
- II.** cupiens Sancta Synodus, quò frequentius possit ad fidelium salutem exerceri; Canones alias super hoc editos sub fel. rec. Paulo III. aptius præsentium temporum usui accommodando, mandat, ut in Ecclesia sua ipsi per se,

Super. sect. 5. de reform. c. 2.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., n. 1.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 15., n. 5.*

III. aut, si legitime impediti fuerint, per eos, quosad prædicationis munus assument:

Barbos. *de Off. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 75., n. 4.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 3.*

Vid. Sess. V. Cap. II. n. III. de Reform.

IV. in aliis autem Ecclesiis per Parochos, sive, iis impeditis, per alios,

Conc. Arelaten.
IV. c. 10. Later.
suo Inno. III. c.
10. c. Inter con-
tenti de off. ord.
Con. Mogorica.
cume. 23. sup. Sess.
5. de reform. c. 1.

Barbos. *de Offic. Paroch. cap. 14., n. 1. cum seqq.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 15., n. 14.*

Maquerd *de Sus. in tract. de Judeis cap. 4., n. 24.*

Rota *Decis. 216., n. 7. coram Carillo.*

V. ab Episcopo impensis eorum, qui eas præstare, vel tenentur, vel solent,

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 16., n. 5.*

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 18., n. 115.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 74.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 4., conf. 206., n. 33.*

De Ponte *Consil. 48., n. 1., to. 2.*

Sperel. *Decis. 70., n. 1., to. 1.*

VI. deputandos in Civitate, aut in quacumque parte Diocesis, censebunt expedire, saltem omnibus Dominicis, & solemnibus diebus festis; tempore autem Jejuniorum, Quadragesimæ, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus in Hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, sacras Scripturas, divinamque legem annuntient, & alias, quotiescunque id opportune fieri posse judicaverint.

Frances *de Eccl. Cathed. cap. 18., n. 29. cum seqq.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Parochorum munera n. 10.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 15., n. 6.*

Paravicin. *in Polyanth. Sacr. Can. verb. Episcopus n. 6.,*

pag. 145.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 4., conf. 202., n. 7. in fin.*

VII. Moneatur Episcopus Populum diligenter, teneri unumquemque Parochiæ suæ interesse, ubi commodè id fieri potest, ad audiendum verbum Dei.

IV. Corrag. c. 24
in c. Sacrosanctus
de Conf. cist. 1
Theodulph. Episc.
Arelaten. c. 10
ad Paroch. in Ro.

Barbos. *de Off. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 76., n. 34.*

Cabassut. *in Hist. Concilior. pag. 638. sub n. 2., vers. Concilium Tridentinum.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 11., cap. 14., n. 12.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 1., n. 104.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., conf. 52., n. 24.*

Zerol. *in Prax. Episc. verb. Prædicatio §. 4.*

Rota *Decis. 979., n. 6. cor. Dumozet. Jun.*

Nullus

VIII. Nullus autem secularis, sive Regularis, etiam in Ecclesiis suo-
rum Ordinum, contradicente Episcopo, prædicare præsumat.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Concio Sacra* n. 4.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 17., n. 2.*

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 12., n. 7.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 15., n. 11.*

Piafesc. in *Prax. Episc. par. 3., art. 6., n. 9.*

Pignatel. in *Conf. Can. tom. 1., conf. 325. n. 1.*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 31., §. 6., n. 147.*

Rota to. 3., *Decis. 314., n. 17., cor. Emin. Crescentio.*

IX. Iidem etiam saltem Dominicis, & alis festivis diebus pue-
ros in singulis Parochiis fidei rudimenta, & obedientiam
erga Deum, & Parentes diligenter ab iis, ad quos specta-
bit, doceri curabunt, & si opus sit, etiam per censuras
Ecclesiasticas compellent: non obstantibus privilegiis, &
consuetudinibus.

Clericat. de *Regular. discord. 19., n. 1.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 29., §. 2., n. 18.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 32., n. 7.*

Habert. in *Th. Dogm. & Mor. to. 7. de Sacram. Ordin. pag. 96.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 1., lib. 6., tit. 2., n. 1.*

Piatec. in *Prax. Episc. par. 2., cap. 3., n. 19.*

X. In reliquis ea, quæ de prædicationis munere sub eodem
Paullo III. decreta fuerut, suum robur obtineant.

Vid. *Encyclicam Benedicti XIV. emanatam die 19. Augusti*
1754. in §. Dum tamen in fin.

Vid. *Const. S. Pi*
V. Ex *debut. 177*
quom amplius
Gregor. X. 1130.
O. 106. 1574.

Self 5. cap. 144
rebut.

Causa Criminali
les contra Ep-
iscopos, majores &
sanctissimi Pon-
tificis, etiam in
Concilio Provin-
ciæ cognoscen-
tur.
Conc. Sardien.
cap. 3. ad abo-
lendam deberet.
Constitutio in
Bulla S. Pi. V.
Si de prædicatione
1569.

C A P U T V.

I. Causæ criminales graviore contra Episcopos, etiam
hæresis, quod ablit, quæ depositione, aut privatio-
ne dignæ sunt, ab ipso tantum summo Romano Pontifi-
ce cognoscantur, & terminentur.

Barbol. de *Off. & Potest. Episc. par. 3., alleg. 112., n. 1.*

Oliva de *For. Eccl. par. 3., qu. 8. sub n. 50.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 1., pag. 236., n. 57.*

Sbroz. de *Vicar. Episc. lib. 2., qu. 58., n. 7.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 5., cap. 3., n. 19.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 56., n. 1.*

Cortiada *Decis. Cathalon. 122., n. 20.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 4., decis. 2., n. 16.*

Themud *Decis. Ulyssipon. par. 2., decis. 106., n. 11.*

II. Quod si ejusmodi sit causa, quæ necessario extra Romā-
nam Curiam si committenda; nemini prorsus ea commit-
tatur, nisi Metropolitanis, aut Episcopis à Beatissimo Pa-
pa eligendis.

Pax Jordan,

Pax Jordan. in *Elucubr.* to. 3., lib. 13., tit. 3. n. 97.

- III. Hæc verò commissio, & specialis sit, & manu ipsius Sanctissimi Pontificis signata; nec unquam plus his tribuat, quàm ut solam facti instructionem sumant, processumque conficiant, quem statim ad Romanum Pontificem transmittant:

Lauræ in *Epitom. Can. verb.* Episcopus quomodo judicandus.

Leo in *Theaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 1., n. 1.

Rainald in *observ. criminal.* lib. 3., cap. 32., §. 4. sub n. 46.

Ugolin. de *Offic. & Potest. Episcop.* cap. 2. §. 2., sub n. 4. vers. Undecimò.

- IV. reservata eidem Sanctissimo sententia definitiva.

Vener in *Exam. Episcop.* lib. 4., cap. 18., n. 8.

V. Cætera aliàs sub fel. rec. Julio III. super his decreta; nec non & constitutio sub Innocentio III. in Concilio Generali, quæ incipit, *Qualiter & quando*, quam Sancta Synodus in præsentem innovat, ab omnibus observetur.

- VI. Minores verò criminales causæ Episcoporum in Concilio tantum Provinciali cognoscantur, & terminentur, vel à deputandis per Concilium Provinciale.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 11., cap. 13., n. 153.

Konig. in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 31., n. 11.

Lotter de *Re Benef.* lib. 1., qu. 22., n. 99.

Tondut Qu. & *Resol. Benef.* par. 3., cap. 127., n. 14.

Episcopus quando
de, & quomodo
possi oblatore à
censura, & dispo
nere in iuribus
varietate, & sus
pensione.

CAPUT VI.

- I. **L**iceat Episcopis in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus ex delicto occulto provenientius,
Azedo de *Præcellent. Epif. Dignit.* par. 2., cap. 6., n. 2.
Antonel. de *Loc. Legal.* cap. 10., qu. 1., n. 1.
Fuscus de *Visit.* lib. 1., cap. 29., n. 5.
Girald. ad *Thef. de Pan. Eccl.* par. 1., cap. 23., vers. Dico sexto.
Habert. in *Theol. Dogm. & Moral.* to. 6. de *Pan.* cap. 7., pag. 135. & to. 7., de *Ordin.* cap. 10., §. 2. pag. 238.
Pasqualig. Qu. *Moral. Can. Centur.* 2., qu. 185. n. 1.
Petra ad *Constit. Apost.* tom. 4., pag. 323. n. 42.
A' Saravia de *Jurisdic. Aijunct.* qu. 15., n. 9.
Schmier in *Jur. Can. Univ.* to. 2., lib. 3., tract. 1., par. 1. cap. 4., sect. 2., §. 3., n. 73.
Squillant de *Oblig. & Privil. Epif.* par. 3., cap. 8., n. 1.
Tondut Qu. & *Resol. Benef.* to. 1., par. 2., cap. 5., §. 2., n. 16.
Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 2., adnot. 26., n. 26.
Zoesius in *Jur. Can.* lib. 1., tit. 17., n. 6.
Pilaja *Decis. Pontif.* lib. 2., decis. 2., n. 84.

EXCE.

- II. excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario;
Albitius *de Jurisd. S. R. E. Cardinal.* pag. 24., n. 74.
Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 11., c. 23., n. 127., vers.
Postremo.

Droit de Re Sacram. lib. 8., qu. 9., cap. 1., §. 3., pag. 304.
Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Irregularitas, n. 105.
Gibert. in *Jur. Can. to. 3., par. 2., tit. 13., sect. 10., n. 5., p. 143.*
Marant. in *Controv. Jur. par. 4., resp. 67., n. 24.*
Piasc. in *Prax. Epif. par. 1., cap. 1., n. 56., vers.* Excipitur.
Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 154., n. 18.*
S. C. C. in *Elboren. Irregularitatis* 9. & 23. *Februarii 1737.*

- III. & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum, dispensare;
Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 4., n. 7.*
Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33., §. 5., n. 52., vers.* Tertium
requisitum.

Vide Wol-
lam Coenz Do-
minal.

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 7. de Ordin. cap. 9., §. 12., pag. 467.*
Lauræa in *Epit. Can. verb.* Irregularitas a quo dispensanda.
Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 3., cap. 9., n. 57.*

- IV. & in quibuscumque casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ
reservatis, delinquentes quoscumque sibi subditos, in Dice-
cessi sua per se ipsos, aut Vicariu. n. ad id specialiter depu-
tandum, in foro conscientie gratis absolvere, imposita pœ-
nitentia salutari.

In Concil. Lato-
ran. sub Alex. III
par 14. con-
stat ejus.

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 600., n. 700.*
Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 1., n. 5.*
Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 32., n. 17.*

- V. Idem & in hæresis crimine in eodem foro conscientie eis
tantum, non eorum Vicariis, sit permissum.
Pasqualig. *Qu. Mor. Can. centur. 1., qu. 93.*

Hæc facultas est
revocata.

- Nota.* An hujusmodi facultas per Tridentinum Episcopis tributa etiam hodie lo-
cum habeat, videri poterunt
Azedo *de Præcellen. Episcop. Dignit. part. 2., cap. 6., n. 15. cum seqq.*
Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 178., n. 18. cum seqq.*
Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib. 5., tit. 7., n. 351. cum seqq.*

C A P U T VII.

*Sacramentorum
veritas, et quod
populo adminis-
trantur, ab Epis-
copis, & Para-
chois explicatur.
Inter Missarum
solemnia sunt re-
ligiosa explanen-
tia.*

- I. **U**T fidelis populus ad suscipienda Sacramenta majori cum
reverentia, atque animi devotione accedat; præcipit
Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum quum hæc
per se ipsos erunt populo administranda, prius illorum vim
& usum, pro suscipientium captu, explicant,
Barbos. *de Off. & Potest. Paroch. par. 2., cap. 17., n. 1.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Parochorum munera n. 6.
Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 10., sect. 4., n. 5.*
Lauræa in *Epit. Can. verb.* Episcopi obligationes.

fed

II. sed etiam idem à singulis Parochis piè, prudenterque, etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, servari studeant, juxta formam à Sancta Synodo in Catechesi singulis Sacramentis præscribendam: quam Episcopi in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt:

Droit de Re Sacr. lib. 1., qu. 7., pag. 123.

Thomassin. de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 86. sub n. 8.
Panimolla Decis. 91., adnot. 1., n. 13.

III. nec non ut inter Missarum solemnia, aut divinorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festis, vel solemnibus, explanent; eademque in omnium cordibus, postpositis inutilibus questionibus, inferere, atque eos in lege Domini erudire studeant.

Supra fest. 12. c.
Sacrosanctiss. Missæ.
cap. 8.

Publicè peccantibus publice penitentiam injungatur, nisi Episcopo aliter videatur. In contrariis ut Co. de delictis in statuendis.

Gibert. in Jur. Can. to. 2., tit. 10., sect. 4., n. 4.

Piafsec. in Proc. Epif. tit. 2., cap. 3., n. 16.

Ugolin. de Off. & Potest. Epif. cap. 16., §. 3., n. 1.

C A P U T VIII.

I. **A** Postolus monet publicè peccantes palàm esse corripiendos.

1. Tim. 5. c. Sed illud. 45. dicit. c. Si nova erit §. Ergo 2. q. 1. de c. 1. de Penit. & remiss.

Corrad. in Proc. Dispensat. Apost. lib. 8., cap. 6., n. 2.

Genuens. in Proc. Cur. Archiep. Neapol. cap. 26., n. 4.

Lauræa in Epit. Canon. verb. Peccatum.

Pignatel. in Consult. Can. to. 9., cons. 135., n. 11.

II. Quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, unde alios scandalo offensus, commotosque fuisse, non sit dubitandum: huic condignam, pro modo culpe, penitentiam publicè injungi oportet: ut quos exemplo suo ad malos mores provocavit, suæ emendationis testimonio ad rectam revocet vitam.

c. Penite. to. 2. c. In capite, cum seq. 50. aud.

Engel in Jur. Can. lib. 5., tit. 38., n. 3.

Fagnan. in Cap. Munitella de Penit. & Remiss. n. 17.

Piafsec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 1., §. Tertio.

III. Episcopus tamen publicè hoc penitentis genus in aliud secretum poterit commutare, quando ita magis judicaverit expedire.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 10., n. 25.

Habert. in Th. D. & Mor. to. 6. de Penit. cap. 10., §. 10. p. 383.

Pignatel. in Consult. Can. to. 9. consult. 133., n. 12.

IV. In omnibus etiam Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri poterit, Penitentiarius aliquis cum unione præbende proximè vacaturæ ab Episcopo instituitur.

Barbos.

Barbof. *de Canon. & Dignitat. cap. 26. n. 1.*
 Droit *de Re Sacram. lib. 8., sect. 5., pag. 663.*
 Pastor *de Benef. Eccl. lib. 1., tit. 3., n. 10.*
 Pax Jordan. *in Elucubr. lib. 7., tit. 3., n. 66. & seqq.*
 Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 33., n. 1.*
 Wiestner *in Instit. Canon. lib. 1., tit. 24., n. 4.*
 Zerol. *in Prax. Epif. verb. Pœnitentiarius, vers. Ad primum.*
 Rota *in Barchinonen. Canonicatus Pœnitentiarum 11. Martii*
1726. §. Punctus cor. Emin. Corio.

S. C. C. *in Marturanen. Erectionis Canonicatum 23. Jan. 1738.*

- V. qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel Jure Canonico,
 Fulcus *de Visit. cap. 19., lib. 1., n. 7.*
 Gavant. *in Manual. Epif. verb. Pœnitentiarius n. 14.*
 Laurza *in Epit. Canon. verb. Pœnitentiarum.*
 Pialec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 1., n. 14., pag. 106.*
 Pignat. *in Consult. Can. to. 9., conf. 135., n. 7.*
 Rota *in Casaraugustana Canonicatus Pœnitentiarum 1. Julii*
1746. §. 5. coram Vicecomite.

- VI. & annorum quadraginta,
 Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 26., n. 10.*
 Rosa *de Exequut. Litt. Apost. lib. 1., cap. 6., n. 300.*
 Ventrigl. *in Prax. to. 2., adnot. 12., §. 2., n. 1.*
 Rota *to. 1. decis. 26., n. 7. cor. Cerro.*
 Melphiden. *Pœnitentiarius 28. Nov. 1732. §. 5. cor. Card. Calcagnin.*
 Ofsen. *Canonicatus Pœnitentiarum 30. Jun. 1738. §. 4. cor. Pevalta.*
 VII. seu aliâs qui aptior, pro loci qualitate, reperitur;
 Gavant. *in Manual. Epif. verb. Pœnitentiarius n. 15.*
 Rota *to. 1. decis. 131., n. 13. & 14. cor. Card. Tanario.*
 Illerden. *Canonicatus Pœnitentiarum 13. Junii 1738. §. Hoc*
cor. Nunez.

Casaraugustana *Canonicatus Pœnitentiarum 16. Martii 1744.*
 §. 6. cor. De Vais.

- VIII. qui dum confessiones in Ecclesia audiet, interim præsens in choro censetur.
 Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 8., cap. 2., n. 11.*
 Barbof. *de Canon. & Dignit. cap. 26., n. 20.*
 Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 646. sub n. 7., vers. Huc spectant.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 8., n. 28.*
 Pax Jordan. *in Elucubr. lib. 7., tit. 3., n. 79.*
 Pignat. *in Consult. Can. to. 9., conf. 135., n. 31.*
 Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 33., n. 5.*
 Zecchius *de Republ. Eccl. sub n. 6., vers. Secundò pag. 188.*
 Panimol. *decis. 1., adnot. 18., n. 7.*

31188.
A quo visitati
debant Ecclesia
Seculares iudici-
um Diocesani. 1.

Supra. sess. 6. de
ref. c. 4. & sess.
7. de reor. c. 8.
Sess. 21. de ref.
c. 11.

CAPUT IX.

QUæ aliàs sub fel. rec. Paulo III., & nuper sub Be-
atissimo Domino Nostro Pio IV., in hoc eodem Con-
cilio de adhibenda ab Ordinariis diligentia in beneficio-
rum, etiam exemptorum, visitatione constituta sunt;
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi* n. 19. & 12.
Marescot. *Var. Resol. lib. 2., cap. 15., n. 7.*
Thomaffin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., c. 40., n. 2.*
Ventrigl. in *Præx. to. 2., adnot. 24., §. 1., n. 10.*
Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 49., §. 5., n. 4.*
Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 12., n. 53.*
Rota in *Tuden. Jurisdictionis super Manutentione* 11. Mart.
1735. §. Hæc cor. Emin. Crescentio.

- II. eadem etiam in iis Ecclesiis secularibus observentur, quæ
in nullius diocesis esse dicuntur; ut ab Episcopo, cujus
Cathedralis Ecclesia est proximior,
Capon. *Discept. Foren. 47., n. 29.*
Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 13., n. 39.*
Lambertin. *de Synod. Discif. lib. 3., cap. 5., n. 3.*
Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 74.*
Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 21.*
Murga *de Benef. Eccl. qu. 2. sub n. 26.*
Petra *ad Conflit. Apost. tom. 5., pag. 131., n. 117.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 2., cons. 26., n. 13., & to.*
7., cons. 8., n. 11.
Præper *de Territor. Sepavat. qu. 2., n. 22.*
Rota *to. 1., rec. decif. 396., n. 1.*
Cor. Coccino *decif. 786., n. 6.*

- III. si id constet, alioquin ab eo, qui semel in Concilio Pro-
vinciali à Prælato loci illius electus fuerit, tamquam Se-
dis Apostolicæ delegato, visitentur: non obstantibus privi-
legiis, & consuetudinibus quibuscumque, etiam immemo-
rabilibus.

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 8., n. 1.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi* n. 16.
Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopus quoad visitationem.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 10., cons. 90., n. 7.*
Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 51., n. 1., & 4.*
Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Prælat. cap. 1., pag. 96.*

CAPUT X.

- I. **E**Piscopi, ut aptius, quem regunt populum, possint in
officio, atque obedientia continere, in omnibus iis,
quæ

Ubi agitur de vi-
sitatione, aut na-
rum correctione,
nulla decretorum
suspensio adnot-
atur.

quæ ad visitationem; ac morum correctionem subditorum suorum spectant, jus, & potestatem habeant, etiam tamquam Apostolicæ Sedis delegati, ea ordinandi, moderandi, puniendi, exequendi, juxta canonum sanctiones, quæ illis, ex prudentia sua pro subditorum emendatione, ac Diocesis suæ utilitate, necessaria videbuntur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 4., tit. 8. sub n. 121.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 6., sect. 16., n. 1.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 77.*

Thomassin. de *Ver. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3., cap. 80. sub n. 8.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. par. 2., cap. 49., n. 5.*

Thomat. decif. 259., n. 12., to. 2.

- II. Nec in his, ubi de visitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibitiō, appellatio, seu querela, etiam ad Sedem Apostolicam, interposita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut judicata fuerint, quoquo modo impediatur, aut suspendatur.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 73., n. 2.*

Capon. in *Discept. For. to. 4., discept. 261., n. 49.*

Ciarlin. *Controuv. For. lib. 1., cap. 65., n. 17.*

Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6. sub n. 190.*

Frances Var. *Resol. cap. 49., n. 28.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 8., n. 3.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Visitatio Episcopi n. 39.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 100., vers. Sessio verò.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 61., n. 1.*

Salgad. de *Reg. Protect. to. 1., par. 2., cap. 10., n. 26. & 81.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 3., n. 25.*

Vela *Dissert. Jur. 41., n. 34., to. 2.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 21., n. 9.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 121., n. 1. & 5.*

Rota post Marchesan. de *Commission. par. 1., pag. 1219., n. 2.*

Sonsi sess 13. de
ref. cap. 1. l. 1.
14. de ref. c. 4.
& sess. 22. de ref.
cap. 1.

Honorariis illi,
aut privilegia
particularia, juri-
ta Episcoporum
nihil derogant.
Cap. Quodam Ca-
pelle de privileg.
l. 1. c. 1. n. 1.

Sup. sess 6. c. 3.
de ref. Quodam
plantar. de priv.
& cap. Vene-
nabili de verb. sig.

C A P U T XI.

- I. Quoniam privilegia, & exemptiones, quæ variis titulis plerisque conceduntur, hodie perturbationem in Episcoporum jurisdictione excitare, & exemptis occasionem laxioris vitæ præbere dignoscuntur;
- Amstaz. de *Caus. Pius lib. 5., cap. 7., n. 10.*
- Cocchier de *Jurisd. Ordinar. in Exempt. par. 1., qu. 19., n. 9.*
- Frances de *Eccl. Cathed. cap. 30., n. 78.*
- Lotter de *Re Benef. qu. 25., n. 6., lib. 1.*
- Maranta in *Controuv. Jur. resp. 56., n. 31., par. 4.*

Tranchedin. *consult.* 32., n. 18., to. 2.

Themud *Decif. Ulyfip.* 97., n. 34., par. 1.

- II. decernit Sancta Synodus, ut, si quando iustis, gravibus, & ferè necessariis suadentibus causis, aliquos honorariis titulis Protonotariatus, Acolytatus, Comitibus Palatini, Capellani Regii, aut aliis huiusmodi in Romana Curia, vel extrà, insignibus decorandos esse placuerit; necnon alios, cuicumque Monasterio oblatos, vel quomodocumque ad dictos, aut sub nomine servientium militiis, seu Monasteriis, hospitalibus, collegiis, aut quocumque alio titulo assumi; nihil ex iis privilegiis detractum esse Ordinariis intelligatur, quò minus ii, quibus ea jam concessa sunt, vel in posterum concedi contigerit, ipsis Ordinariis, tamquam Apostolicæ Sedis delegatis, plenè in omnibus,

Cabassut. in *Histor. Concilior.* pag. 600. sub n. 70.

Cocchier de *Jurisd. Ordinari.* in *Exempt.* par. 1., qu. 19., n. 3.

Corrad. in *Prax. Dispensat.* lib. 5., cap. 6., n. 48.

Fagnan. in *Cap. Ut Privileg. de Privileg.* n. 37.

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 6., cap. 3., n. 4.

Lauræa in *Epitom. Can. verb. Comitibus, & verb. Protonotariis.*

Marant. in *Controv. Jur. resp.* 86., n. 17.

Piasec. in *Prax. Epif.* par. 2., cap. 3., n. 59.

Spada *consil.* 157. sub n. 9., to. 1.

Tranchedin. *Consult.* 32., n. 5., to. 2.

Rota *Decif.* 744. n. 2., & *seqq.* par. 1. *divers.*

In recent. *decis.* 120., n. 22., par. 18.

Cor. Crispo *decif.* 386., n. 1., to. 2.

Cor. Card. Crescentio *decif.* 248., n. 1., to. 2.

Auximana *super bono Jure* 28. Apr. 1748. §. 8. cor. *Clemente.*

- III. & quoad Capellanos Regios, juxta constitutionem Innocentii III., quæ incipit, *Quum Capella*, subjecti existant:

Barbos. *ad Conc. Trid.* in cap. 11., *vers.* Quoad Capellanos Regios.

Fagnan. in *Cap. Tuorum de Privileg.* n. 41.

Zerol. in *Prax. Epif. verb. Exemptus* n. 2.

Rota to. 3., *decif.* 769., n. 76., par. 1. cor. *Moliner.*

- IV. exceptis tamen iis, qui prædictis locis, aut militiis actu serviunt, & intrà eorum septa, ac domus resident, subque eorum obedientia vivunt;

Barbos. in *Collect. ad Conc. Trid. sess.* 24., cap. 11., n. 10.

Capon. in *Discept. For.* to. 5., *discept.* 327., n. 29.

Monacel. to. 4. in *Supplem. ad 3. to. n.* 159., pag. 105.

Pignatell. in *Consult. Can.* to. 2., *cons.* 21., n. 10.

Piton. in *Discept. Eccl.* to. 3., *discept.* 81., n. 2. & 3.

Themud *Decif. Ulyfip.* 97., n. 12.

Horum facultates, & indulgentias retransit etiam S. Pius V. in Bulla *Quamvis.* 1568.

e. Cum Capella de privil.

Rota *ro. 2., decis. 385. sub n. 1. coram Crispo.*

S. C. C. in *Caputaquæ. jurisdictionis* 19. Novemb. 1735.

- V. five iis, qui legitime, & secundum regulam earundem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinario constare debeat:

Capon. in *Discept. For. to. 5., discept. 327., n. 29.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Exemptio, vers. Tertio.*

- VI. non obstantibus privilegiis quibuscumque, etiam Religionis Sancti Johannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum.

Capon. *loc. supra cit.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 8., n. 2.*

Marant. in *Controv. Jur. resp. 86., n. 25., par. 1.*

- VII. Quæ vero privilegia residentibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium, competere solent; ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minime intelligantur; sed Ordinarii jurisdictioni subiecti permanent: non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.

Fagnan. in *Cap. Ex parte, quod est secundum, n. 34.*

Fuscus de *Visit. lib. 1., cap. 1., n. 8., & lib. 2., cap. 8., n. 3.,*

& cap. 20. sub n. 16.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Exempti n. 4.*

Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 22. sub n. 4.*

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 59.*

Zerol. *cod. tit. par. 1., verb. Exemptio, vers. Quarto.*

cap. Divinis. de
privil. in Extra-
vag. com.

Quales esse de-
beant promove-
di ad dignitates,
& Canon. scilicet
Cathedral. Ec-
clesiarum: quid-
re promove pra-
stare debeant.

C A P U T XII.

- I. QUUM dignitates, in Ecclesiis præsertim Cathedralibus ad conservandam, augendamque Ecclesiasticam disciplinam fuerint institute,

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 99., n. 10. & 50.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 18., c. 2., n. 18., to. 1.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 28., n. 13.*

Rota in *Burgen. Thesauraria* 3. Julii 1739. §. 8. cor. Peralta.

- II. ut qui eas obtinerent, pietate præcellerent, aliisque exemplo essent, atque Episcopos opera, & officio juvarent; merito, qui ad eas vocantur, tales esse debent, qui suo muneri respondere possint.

Barbos. de *Canon. & Dignit. cap. 4., n. 1.*

Milaz. *Affert. Jur. 3., n. 15.*

Pignatell. in *Consult. Canon. to. 3., cons. 61., n. 14.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Dignitat. in Cathedral. existen. n. 12., vers. Ideò, pag. 203.*

- III. Nemo igitur deinceps ad dignitates quascumque, quibus

Servæ fess. 22.
c. 2.

ani-

e. Quid in eun-
ctis §. inferiora
de ead.

animarum cura subest, promoveatur, nisi qui saltem xxv. suz atatis annum attigerit; & in clericali ordine versatus doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate commendetur, juxta Constitutionem Alexandri III. in Concilio Lateranensi promulgatam, quæ incipit, *Quum in eunctis*.

Engel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., §. 2., n. 2.*
Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 3., vers.* Nota primò
Leuren. de *Vicar. Epif. cap. 1., qu. 48., n. 1.*
Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 49., n. 23.*
De Luca ad Gratian. in *cap. 482., n. 7.*
Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 669.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 7., vers.* Assignatis.
Rosa de *Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 6., n. 298.*
A' Saravia de *Jurisd. Adjutor. qu. 19., n. 8.*
Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2., e. 70. sub n. 9., vers.* Aetas.

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 10., n. 31.*
Rota in *Burgen. Thesaurarie 3. Junii 1739. §. 17. cor. Peralta.*
S. C. C. in *Viterbien. Concurfus 11. Augusti 1742.*

IV. Archidiaconi etiam, qui oculi dicuntur Episcopi, sint in omnibus Ecclesiis, ubi fieri poterit, Magistri in Theologia, seu Doctores, aut Licentiati in Jure Canonico.

Clem. Legum. ad Lucan. Anacletus epist. 1. c. Diaconi 93. dist. e. ad hanc de of. Archidiae.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 23. sub n. 1., vers.* Officium.
De Laur. in *Tracl. de atat. ad Benef. requisit. cap. 8., p. 69. & 82.*
Pastor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 3., n. 4.*
Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 22., n. 20.*
Puisson de *Benef. cap. 4., §. 15., n. 10.*
Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 7., n. 3.*
Tondut in *Qu. & Resol. Benef. par. 2., cap. 3., §. 11., n. 12.*
Vener in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 28., n. 35.*
Wieltnr in *Jur. Eccl. lib. 1., tit. 23., n. 7.*
Rota to. 5., *decif. 1151., n. 6. coram Molines.*

V. Ad cæteras autem dignitates, vel personatus, quibus animarum cura nulla subest, Clerici alioquin idonei, & xxii. annis non minores, asciscantur.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 2., cap. 10., n. 81.*
Frances *Var. Resol. cap. 15., n. 23.*
Masfobr. in *Prax. habend. concurs. requisit. 10., dub. 11., n. 24.*
Narbona de *Etat. adnot. 22., qu. 3., n. 11., & 12.*
Zoefius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 14., n. 2.*
Rota to. 2., *decif. 592., n. 3. coram Lancetta.*
Urgellen. *Archidiaconat. 26. Jun. 1722., §. Eoque cor. De Gamach.*
Neapolitana *Abbatie 15. Jun. 1750., §. 6. cor. Vicecomite.*

VI. Provisi etiam de beneficiis quibuscumque curam animarum habent

habentibus, teneantur à die adeptæ possessionis ad minus intrâ duos menses, in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, coram Generali ejus Vicario, seu Officiali, Orthodoxæ fidei publicam facere professionem, & in Romanæ Ecclesiæ obedientia se permanfuros spondeant, ac jurent.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., n. 9.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 1., n. 8.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 5., cap. 2., n. 5.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Fidei professio.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 10., n. 24.*

Milaz. *Affert. Jur. 52., n. 4.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 114., n. 45.*

Rosa de *Exequut. Litt. Apost. par. 1., cap. 14., n. 29.*

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 45., n. 4.*

VII. Provisi autem de canonicatibus, & dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu ejus Officiali, sed etiam in Capitulo, idem facere teneantur:

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 14., n. 1.*

Barbol. de *Canon. & Dignit. cap. 17., n. 1.*

Wieltnier in *Inst. Can. Univ. lib. 1., tit. 1., art. 3., n. 46.*

Rota to. 2., *decis. 271., n. 33. cor. Emin. Crescentio.*

S. C. C. in *Capuana Professionis Fidei 6. Decembris 1738.*

VIII. alioquin prædicti omnes provisi, ut supra, fructus non faciant suos; nec illis possessio suffragetur.

Fagnan. in *Cap. Olim de Verbor. signif. n. 62., vers. Et in hanc.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., c. 5. sub n. 27., vers. Fidei quoque.*

Squillant. de *Oblig. Cleric. par. 1., n. 84.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 40., n. 14.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 48.*

IX. Neminem etiam deinceps ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiant, nisi qui eo Ordine sacro aut sit initiatus, quem illa dignitas, præbenda, aut portio requirit; aut in tali ætate, ut infra tempus à jure, & ab hac Sancta Synodo statutum, initiari valeat.

Antonel. de *Jur. Cler. lib. 1., par. 3., cap. 28., n. 5.*

Ciarlin. in *Controv. For. lib. 3., cap. 239., n. 3., & sub n. 17., vers. Et quavis.*

Droit de *Re Sacr. lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 324.*

Frances *Var. Resol. cap. 13., n. 6. & 46.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 674.*

Piton. de *Controv. Patron. to. 2., alleg. 80., n. 2.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 19., n. 3.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Canon. n. 3., pag. 182.*

Rota in *Senogallien. Canonicatus de Lucbis 23. Junii 1710., §. Con-*

Cons. IV. Tol. 2.

16. Qui perterea ad poss. div. non fidei teneantur, vid. in cons. Pii IV. in Sa-

erjanila, 1564.

c. 1. & seq. de et. & qual. c. Licet canon. & c. Oñnes ex eo de elect. in 6. Sum. f. il 7. de ius cap. 11.

§. Considerarunt coram Cardinali Aldobrando.

Cracovien. *Canonicatus* 29. Martii 1743. §. 3., & 28. Jun.
eiusdem anni §. Nullitas cor. de Vais.

- X. In omnibus verò Ecclesiis Cathedralibus omnes canonica-
tus, ac portiones habeant annexum Ordinem Presbyterii,
Diaconatus, vel Subdiaconatus.

Barbof. *de Canon. & Dignit. cap.* 2., n. 28.

Konig. *in Jur. Can. lib.* 1., tit. 14., n. 33.

Pignatel. *in Consult. Can. to.* 3., *conf.* 61., n. 7.

Pilaja *Decis. Pontif. lib.* 1., *decis.* 10., n. 36.

Rota *in rec. decis.* 205. n. 8., *vers.* Non obstat par. 10.

Colonien. *Canonicat.* 7. Dec. 1725. §. Ultraquamquod cor. Nunez.

S. C. C. *in Theanen. Distributionis Ordinum* 7. Februarii 1740.

- XI. Episcopus autem, cum consilio Capituli, designet, ac di-
stribuat, prout viderit expedire, quibus quisque Ordo ex
sacris annexus in posterum esse debeat; ita tamen, ut di-
midia saltem pars Presbyteri sint, ceteri verò Diaconi,
aut Subdiaconi: ubi verò consuetudo laudabilior habet,
ut plures, vel omnes sint Presbyteri, omnino observetur.

Crispin. *in Visiti. Pastoral. par.* 2., §. 22., n. 2.

De Laur. *in Tract. de etat. ad Benef. requisit. cap.* 9., pag. 102.

Piafec. *in Prae. Epif. par.* 2., *cap.* 3., n. 7.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par.* 1., lib. 3., c. 10., n. 4.

Rota *in recent. decis.* 44., n. 2., par. 15.

- XII. Hortatur etiam Sancta Synodus, ut in Provinciis, ubi id
commodè * fieri potest, dignitates omnes, & saltem di-
midia pars Canonicatum, in Cathedralibus Ecclesiis, & Col-
legiatis insignibus conferantur tantum Magistris, vel Do-
ctoribus, aut etiam Licentiatis in Theologia, vel Jure
Canonico.

Corrad. *in Prae. Benef. lib.* 2., *cap.* 10., n. 71. 72. & 77.

Carol. de Grass. *de Effect. Cleric. in Prae. n.* 83.

Habert. *in Tb. Dog., & Mor. to.* 7. *de Ordin. cap.* 3., pag. 427.

Lotter *de Re Benef. lib.* 1., qu. 15., n. 1.

Pax Jordan. *in Elucubr. to.* 2., lib. 10., tit. 22., n. 17.

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par.* 2., lib. 1., c. 53., n. 13

Vener *in Exam. Epif. lib.* 4., *cap.* 28., n. 14.

- * Wiestner *in Instit. Can. Univ. lib.* 1., tit. 14., art. 3. sub n. 46.
vers. Neque.

- XIII. Praeterea obtinentibus in eisdem Cathedralibus, aut Colle-
giatis dignitates, canonicatus, praebendas, aut portiones, non
liceat, vigore cujuslibet statuti, aut consuetudinis, ultra
tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse: sal-
vis nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quae
longius servitij tempus requirunt:

Supra scilicet. 23.
de ref. c. 1.

c. Ad audien. de
cler. non resid.

- Cened. *Qu. Canon.* 1., n. 19.
 Clericat. *de Benef. discord.* 25., n. 15.
 Gavant. *in Manual. Episc. verb. Canonicorum Residentia*, n. 1.
 Konig. *in Jur. Canon. lib.* 3., tit. 4., num. 12. *in fin.*
 Lambertin. *in Instit. Eccl. instit.* 107., §. 6., pag. 569.
 Pastor *de Benef. Eccl. lib.* 3., tit. 46., n. 7.
 Pignatel. *in Consult. Canon. to.* 4., *conf.* 131., n. 1.; *to.* 7. *conf.* 75., n. 1. *¶ to.* 9. *conf.* 114. n. 20.
 Piton *in Discept. Eccl. to.* 4., *discept.* 115., n. 2.
 Reiffenstuel *in Jur. Can. lib.* 3., tit. 4., §. 4. n. 47.
 Ventrigl. *in Prax. to.* 1., *adnot.* 19., §. 1. n. 2.
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap.* 13., n. 10.
 Rota *decis.* 284. n. 8., *to.* 2. *cor. Crispo.*
 Fanen. *Beneficii* 29. Aprilis 1735. §. 9., *cor. Peralta.*
 S. C. C. *in Oveten. Coadjutorie* 8. Maii 1745.
- XIV. alioquin primo anno privetur unusquisque dimidia parte fructuum, quos, ratione etiam præbendæ, ac residentię, fecit suos. Quod si iterum eadem fuerit usus negligentia, privetur omnibus fructibus, quos eodem anno lucratus fuerit: crescente verò contumacia, contra eos, juxta sacrorum Canonum constitutiones, procedatur.
- Engel *in Jur. Can. lib.* 3., tit. 4., §. 3. n. 23.
 Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par.* 2., *cap.* 3. n. 4.
 Pasqualig. *Qu. Moral. Jurid.* 103. n. 1.
 Piafec. *in Prax. Episcop. par.* 2. *cap.* 3., n. 10. *vers.* Non solum.
 Piton. *in Discept. Eccl. to.* 1., *discept.* 34. n. 3.
 Rota *decis.* 683. n. 7., *to.* 6. *cor. Ansalao.*
 Cor. Molines *decis.* 1249. n. 2., *to.* 5.
 S. C. C. *in Castri Maris privationis Canonicatus* 14. Jan. *¶* 25. Februarii 1741.

Cap. 6. cod.
 a. Licet de prob.

- XV. Distributiones verò, qui statis horis interfuerint, recipiant;
- Argyr *in Discept. Eccl. to.* 2., *discept.* 7. n. 4.
 Antonin. *Var. Resol. lib.* 1., *cap.* 102., n. 24.
 Cabassut. *in Histor. Concilior. pag.* 626. *vers.* Videtur.
 Cened. *Quæst. Can.* 2., n. 12. *in fin.*
 Habert. *in Theol. Dogm. ¶ Moral. to.* 4., *de Injustit. ¶ Restitut. cap.* 8. *pag.* 191.
 Lambertin. *de Synod. Dices.* lib. 4., *cap.* 4., n. 1. *in fin.*
 Monet. *de Quotid. distribut. par.* 2., *qu.* 2.
 Rota *decis.* 85. n. 7., *to.* 1., *¶ decis.* 506. n. 1. *to.* 2. *cor. Emin. Caprara.*
 Gerunden. *Accensionis Candelarum* 17. Martii 1732. §. Et demum *cor. Nunez.*
 S. C. C. *in Argenins Distributionum Quotidianarum* 29. Februarii, *¶* 28. Martii 1744.

XVI.
cap. Consuetu-
dinem, de elec.
non relid. in 6.

reliqui, quavis collusione, aut remissione exclusa, his ca-
reant, juxta Bonifacii VIII. decretum, quod incipit, *Con-*
suetudinem: quod Sancta Synodus in usum revocat,
Gavant. in *Manual. Episc. verb. Canoniconum Distributio-*
nes n. 11.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 6., conf. 14., n. 6.;* & *to. 9.*
conf. 69. n. 15.

S. C. C. in *Imolen. Distributionum* 28. Januarii 1736.

XVII. non obstantibus quibuscumque statutis, & consuetudinibus.
Girald. *ad Thesaur. de Fan. Escl. par. 2., cap. 3. verb. Re-*
sidentiam. n. 5.

Tondut *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 102., n. 47.,* &
par. 3. cap. 168. n. 6.

Rota *decis. 173. n. 12., to. 3. cor. Ansaldo.*

Pampilonen. *Beneficii de Allo* 13. Februarii 173. §. Quia
cor. Cardinali Scotto.

S. C. C. in *Rossanen. Juris participandi* 13. Februarii, & 20.
Martii 1745.

XVIII. Omnes verò divina per se, & non per substitutos, com-
pellantur obire officia,

Sueta scilicet 12.
c. 4. de rel. c.
Licet. de c. Ex-
tincta viz §. Qui
verb. de p. 24. c.
Quia nonnulli
de cler. nonnulli.

Clericat. *de Benef. discord. 66., n. 12.*

Ciarlin. *Controu. For. lib. 1., cap. 38. n. 29.*

Garzias *de Benef. par. 3., cap. 2., n. 494. & seq.*

Habert. in *Theol. Dogm. & Moral. to. 4., de contract. cap.*
11., §. 1. pag. 273.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 9. n. 11.*

Laurra in *Epitom. Canon. verb. Ecclesie Collegiate*

Lotter *de Re Benef. lib. 3., qu. 17. n. 24.*

Piron. *de Controu. Patron. to. 1., allegat. 27. n. 6.*

Rota *decis. 121. n. 1. cor. Cardinal. Tanario*

Ottunen. *Cantoratus* 15. Junii 1750. §. 12. *cor. Rev. Molino.*

S. C. C. in *Urbinate. Visitationis Sacror. Liminum* 10. Dec. 1746

XIX. & Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti, as-
sistere, & interservire;

Alzedo *de Præcellent. Episc. Dignit. cap. 13., pag. 147., n. 34.*

Argyr in *Discept. Eccl. to. 2., discept. 9., n. 1.*

Fuscus *de Visit. lib. 1., cap. 15., n. 16.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Canoniconum munera, n. 4.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 3., conf. 56., n. 15.,* & *to. 5., conf. 83. n. 1.*

Squillant. *de Oblig. & Privil. Episc. par. 3., cap. 18., n. 11.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Episc. par. 1., cap. 19., §. 3. in princ.*

Rota in *Andrien. super Assistentiis in Consecratione Sacrorum Oleo-*
rum 27. Novemb. 1752. §. 9. *cor. Vicecomite.*

S. C. C. in *Oriolen. 7. Februar., 20. Mart., & 28. Aug. 1758.*

XX. atque in choro ad psallendum instituto, hymnis, & can-
ticis

ricis Dei nomen reverenter, distinctè, devotèque laudare.
Clericat. *de Benef. discord.* 67., n. 16.

Frances *Var. Resol. cap.* 36., n. 1.

Genunef. in *Manual. Pastor. cap.* 88., n. 1.

De Gonteriis in *Conc. Prov. Avenion. tit.* 12., *cap.* 2.

Gonzalez in *Comment. ad cap. de Cetero* n. 5.

Lambertin. in *Instit. Eccl. instit.* 107., §. 3., *pag.* 561.

Monet. *de Quotid. Distribut. par.* 2., *qu.* 2., n. 32.

Petra *ad Constit. Apost. to.* 3., *pag.* 71., n. 27.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 4., §. 4., n. 108.

XXI. Vestitu insuper decenti, tam in Ecclesia, quàm extra,
assiduè utantur;

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ. cap.* 40., n. 2.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par.* 1. *de Discipl. Cler.* §. 16., n. 12.

Carol. de Grass. *de Effect. Cleric. in Prælud.* n. 277.

Novar. in *Summ. Bullar. commentar.* 70., n. 2. *U seq. par.* 2.

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib.* 3., *tit.* 1., *cap.* 2., n. 40.

Zerol. in *Prax. Epif. par.* 1., *verb. Clericus, vers.* Decimumquart.

XXII. ab illicitisque venationibus,

Cabassut. in *Hist. Concil. pag.* 252., n. 3., *U pag.* 620., n. 4.

Girald. *ad Thes. de Pan. Eccl. par.* 2., c. 1., *pag.* 431., *vers.*

Nec audiendi.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib.* 11., *cap.* 10., n. 9.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 3., *cap.* 4., n. 15.

Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. form.* 5., *to.* 1., *tit.* 6., n. 14.

Pignatel. in *Consult. Can. to.* 3., *conf.* 59., n. 1.

Rota in *Juvenacen. Jurisdictio-nis super aliis controversiis ju-*
risdictionalibus 2. Martii 1736., §. Attamen cor. SS. D.

N. CLEMENTE XIII.

XXIII. aucupiiis, choreis, tabernis, lusuibusque abstineant; atque
ea morum integritate polleant,

Cabassut. in *Hist. Concil. pag.* 627., *cap.* 5., *U pag.* 634., n. 9.

Engel in *Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 1., n. 10. *U* 11.

Gibert. in *Jur. Can. to.* 2., *tit.* 7., *sect.* 5., n. 4.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 3., *cap.* 4., n. 22.

Piassec. in *Prax. Epif. par.* 2., *cap.* 3., n. 12., *vers.* Præcipuè.

Pinson. *de Benef. cap.* 3., §. 7., n. 7.

XXIV. ut meritò Ecclesiæ Senatus dici possit.

Habert. in *1 b. Dog., U Mor. to.* 7. *de Hierarch. Eccl. c.* 6., p. 347.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 1., *tit.* 13., *cap.* 12., *vers.*

Hanc indubiè *to.* 1.

XXV. Cætera, quæ ad debitum in divinis officiis regimen spectant;
deque congrua in his canendi, seu modulandi ratione, de
certa lege in choro conveniendi, permanendi, simulque
de omnibus Ecclesiæ Ministris, quæ necessaria crunt, & si

Cont. Turon.
III. e 8 Concil.
Agath. can. 55. e.
episcoporum. 24.
dist. toto tit. de
vit. & hon. cler.
in 6. Scin'lem.
cap. 1. de cler.
ven. & Clem.
Gravi. de celeb.
Miss.

qua hujusmodi; Synodus Provincialis, pro cuiusque Provincie utilitate, & moribus, certam cuique formulam prescribet. Interea verò Episcopus non minus, quàm cum duobus Canonicis, quorum unus ab Episcopo, alter à Capitulo eligatur, in iis, quæ expedire videbuntur, poterit providere.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Canonicoꝝ distributiones. 24
S. C. C. in *Romana* 24. *Augusti*, & 14. *Septembris* 1748.

Quomodo tenuerint
Cathedrales Ecclesie,
& Parochie con-
sulendum, Per-
chiecresis Syn-
dus distinguenda.

Supra sess. 7. de
ref. c. 6 & 7.
Sess. 14. de refoꝝ.
cap. 9. & infra
cap. 15.

c. Unio so. qu.
g. c. Et tempo-
ria. cum seq. 16.
qu. 1.

C A P U T XIII.

I. Quoniam plerumque Cathedrales Ecclesie tam tenuis redditus sunt, & angustæ, ut Episcopali dignitati nullo modo respondeant, neque Ecclesiarum necessitati sufficiant; examinet Concilium Provinciale, vocatis iis, quorum interest, & diligenter expendat, quas propter angustias, tenuit itemque vicinis unire, vel novis proventibus augere expediat; consecutaque de præmissis instrumenta ad summum Romanum Pontificem mittat; quibus instructus summus Pontifex, ex prudentia sua, prout expedire judicaverit, aut tenues invicem uniat, aut aliqua accessione ex fructibus augeat.

Fagnan. in *cap.* Sicut Unire de *excessib. Prælator. n. 6.*

Fulcus de *Visitat. lib. 2., cap. 26. n. 14.*

Gibert. in *Jur. Canon. to. 3., tit. 11., sect. 3., n. 4.*

Moneta de *commut. ultim. volunt. cap. 12., n. 49.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 48., n. 23.*

Ventrigl. de *Jurisdic. Archiep. cap. 47., n. 1.*

Ugolin. de *Offic. & Poteſt. Episc. par. 2., cap. 52., §. 1. n. 5.*

II. Interim verò, donec prædicta effectum sortiantur, hujusmodi Episcopis, qui fructuum subventionem, pro diocesis suæ tenuitate, indigent, poterit de beneficiis aliquibus, dum tamen curata non sint, nec dignitates, seu Canonicatus, & præbendæ, nec monasteria, in quibus viget Regularis observantia, vel quæ Capitulis Generalibus, & certis Visitatoribus subduntur, à summo Romano Pontifice provideri. Giraldo. ad *Theſaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Alienatio bonorum vers. Quintus.*

Gobbius *Consult. decisiv. 78., n. 6.*

Lauræ in *Epitom. Can. verb. Episcopi spoliati.*

Pinson. de *Benef. cap. 3., §. 3., n. 2.*

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2. tit. 29., cap. 2., sub n. 11., vers. Post hæc.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 3., decis. 1. n. 22.*

III. In Parochialibus etiam Ecclesiis, quarum fructus æquè adeo

adeo exigui sunt, ut debitis nequeant oneribus satisfacere: curabit Episcopus, si per beneficiorum unionem, non tamen Regularium, id fieri non possit, ut primitiarum, vel decimarum assignatione, aut per parochianorum symbola, ac collectas, aut qua commodiori ei videbitur ratione, tantum redigatur, quod pro Rectoris, ac Parochiæ necessitate decenter sufficiat.

Gavant. in *Manusl. Epif. verb. Parochia n. 2.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 3., tit. 12., sect. 5., n. 3.*

Leo in *Tthesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 20.*

Paravicin. in *Polyant. Sacr. Can. verb. Parochialis Ecclesiæ n. 7. pag. 297.*

Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 30., cap. 2., n. 32.*

- IV. In unionibus verò quibuscumque, seu ex supradictis, seu aliis causis faciendis, Ecclesiæ Parochiales Monasteriis quibuscumque, aut Abbatibus, seu dignitatibus, sive præbendis Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiæ, sive aliis beneficiis simplicibus, aut hospitalibus, militiisve non uniantur:

Azor. in *Instit. Moral. par. 2., lib. 6., cap. 28. qu. 27. sub lit. B.*

Barbos. de *Off. & Potest. Episc. par. 3., allegat. 66. n. 30.*

Hojeda de *incompatibil. Benef. par. 12., cap. 2., n. 88.*

Milaz. *Affert. Jur. 21., n. 7. par. 2.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 26.*

Reiffenstuel *cod. tract. tom. 3., lib. 3. tit. 12. §. 3. de Union. n. 61.*

Rota in *recent. decis. 817. n. 1., part. 16., to. 2.*

Cor. Crispo *decis. 59., n. 1.*

Cor. Lancetta *decis. 813. n. 6., to. 3.*

- V. & quæ unitæ sunt, revideantur ab Ordinariis, juxta alias decretum in eadem Synodo sub fel. rec. Paulo III.; quod etiam in unitis ab eo tempore citrà æquè observetur:

*Supra sess. 7. de
rel. c. 6.*

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 29. n. 3.*

Rota *decis. 7. n. 24. to. 3., tit. de Union. Benef. cor. Cardinali Falconerio.*

Vid. Sess. VII., cap. VI. de Reformat.

- VI. non obstantibus in iis quibuscumque verborum formis, quæ hic pro sufficienter expressis habeantur.

Rota *decis. 534. n. 3., to. 5., cor. Ansaldo.*

- VII. Ad hæc in posterum omnes hæ Cathedralis Ecclesiæ, quarum redditus summam ducatorum mille, & Parochiales, quæ summam ducatorum centum, secundum verum annuum valorem, non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum graventur.

Antonel. de *Jur. & Oner. Cler. lib. 2., par. 6., cap. 11., n. 15. & 16.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 6. n. 69.*

Fagnan. in *Cap. Presbyteri de Panis n. 22.*

Lotter

Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 11. n. 26.*

Piafec. *in Prax. Episc. par. 2., cap. 5., sub n. 25. vers. In Parochialibus.*

Piton. *de Controv. Patron. to. 1., alleg. 44., n. 90.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 2., c. 24., n. 11.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 2., adnot. 11., §. 1., n. 1.*

Panimol. *decis. 15. adnot. 2., n. 1.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 10., n. 122.*

Rota *decis. 43., n. 15. post Lotter. de Re Benefic.*

Post Monacel. *Formul. Legal. to. 2., decis. 30., n. 1.*

In rec. *decis. 342. n. 3., par. 14., & decis. 120. n.*

15. par. 16.

Nazarena *Congruæ 30. Junii 1732. §. 3. & 19. Februarii 1734. cor. Cardin. Calcagnino.*

Urbevetana *Restauracionis Ecclesiæ 2. Martii 1752. §. 13., & §. 15. cor. Vicecomite.*

VIII. In iis quoque Civitatibus, ac locis, ubi Parochiales Ecclesie certos non habent fines, nec earum Rectores proprium populum, quem regant, sed promiscue petentibus Sacramenta ministrant; mandat Sancta Synodus Episcopis, pro tutiori animarum eis commissarum salute, ut, distincto populo in certas, propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum, peculiaremque Parochium assignent, qui eas cognoscere valeat; & à quo solo licite Sacramenta suscipiant; aut alio utiliori modo, prout loci qualitas exegerit, provideant.

Clericat. *de Benef. discord. 39., n. 2.*

Fattinell. *respons. 73., n. 2. post tract. de translat. pension.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 2., n. 29.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 2., n. 347. & qu. 5. n. 5.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 9., conf. 143., n. 2.*

Ruger. *de Testam. Canon. lib. 1., disp. 2., cap. 3., n. 1.*

Schmalzgrueber *in Juv. Can. Univ. to. 3., par. 3., tit. 19., §. 1., n. 2.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Episc. cap. 54., §. 2., n. 1.*

Panimol. *decis. 5., adnot. 1., n. 36.*

Rota *to. 2. decis. 239., n. 11., & decis. 241., n. 1. cor. SS.*

D. N. CLEMENTE XIII.

Sabinen. *Jurium Parochialium 8. Maii 1733. §. Comprobant coram Cardinal. Calcagnino.*

IX. Idemque in iis Civitatibus, ac locis, ubi nullæ sunt parochiales, quam primum fieri curent: non obstantibus quibuscunque privilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Parochia n. 2.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 4., conf. 3., n. 6.*

CA.

a. 1. 17. qu. 1.
c. Pius 16. q. 1.
c. 1. de Paroch
& supra sess. 14.
de ref. cap. 9.

CAPUT XIV.

327

DE REFORMA-
TIONE.

*In provisione be-
neficiorum, aut ad-
missionum ad posses-
sionem, si ultimum
deductiones, quæ
in usus pios non
convertuntur, pro-
hibentur.*

- I. IN pluribus Ecclesiis, tam Cathedralibus, quam Collec-
giatis, & Parochialibus, ex earum constitutionibus,
aut ex prava consuetudine observari intelligitur, ut in ele-
ctione, præsentatione, nominatione, institutione, confir-
matione, collatione, vel aliaprovisione, sive admissione ad
possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii,
Canonicatum, aut præbendarum, vel partem proventu-
um, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones,
seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, com-
pensationesve illicitæ, aut etiam, quæ in aliquibus Eccle-
siis dicuntur Turnorum lucra, interponantur:

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 15., n. 24.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 2.*

Fulcus *de Visit. lib. 1., cap. 32., n. 8.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 3., conf. 30., n. 3.*

Spada *consil. 154., n. 5.*

Rota *decis. 263. n. 4., & decis. 277. n. 5. coram Ratta.*

Paderbonen. *Canonissatus 25. Jan. 1726. §. Strictius cor. Cerro.*

- II. hæc quæ in Sancta Synodus detestetur, mandat Episcopis, ut
quæcumque hujusmodi in usus pios non convertuntur,

Barbos. *ad Concil. Trid. sess. 24., cap. 14., n. 6.*

Pasqualig. *Qu. Moral. Jurid. 139., n. 3.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., ascript. 57., n. 69.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. to. 1., cap. 47., n. 7.*

Panimol. *decis. 31., adnot. 1., n. 25., to. 1.*

Rota *to. 4., decis. 416., n. 14. coram Anfaldo.*

- III. atque ingressus eos, qui simoniacæ labis, aut fordida ava-
ritiæ suspicionem habent, fieri non permittant;

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 15., n. 31.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1. conf. 158. n. 9., & to. 3. conf. 30. n. 3.*

Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Canonicis pag. 183.*

- IV. ipsique diligenter de eorum constitutionibus, sive consue-
tudinibus super prædictis cognoscant, & illis tantum, quas
ut laudabiles probaverint, exceptis; reliquas, ut pravas,
ac scandalosas, rejiciant, & aboleant.

Fagnan. *de Jur. Patr. to. 3., cap. 5., pag. 140.*

Gutierrez *Qu. Canon. lib. 1., cap. 29., n. 27.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 11., n. 8.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 186.*

- V. Eos verò, qui adversus hæc, in præsentī decreto compre-
hensa, quavis ratione commiserint, pœnis contra simonia-
cos editis sacris Canonibus, & variis summorum Pontifi-
cum constitutionibus; quas omnes innovat, teneri decernit:

Vanespen

*Confirmatur in
Bulla S. in V.
Datum 1570. no
vis pœn. adjectis*

*1. q. 1. ferè nec
potam Conc. To-
ler. VIII. can. 3.
c. Quam super de
coni. ter sit Ex-
rav. de simon.,
& c. Sicuti de Ri-
mon.*

Vanescit in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 7., cap. 5. sub n. 13., vers. Idem supponit.*

VI.

Vide etiam Bul-
lam Innoc. XII.
an. 1695. Eccl.
sæ Catholica.

non obstantibus quibuscumque statutis, constitutionibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis:

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 49., n. 27.*

Rota to. 2., *decis. 127., n. 26. cor. Emin. Crescentio.*

VII.

de quarum subreptione, obreptione, & intentionis defectu, Episcopus, tamquam Apostolicæ Sedis delegatus, cognoscere possit.

Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 6., verb.*

Simonia, *vers. Sed Trident.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 2., n. 79.*

Norma censendi
tenaci prebend.
Ecclesiarum Ca-
thedralium, &
Collegiarum, co-
figura.

CAPUT XV.

I.

Supra c. 13.

IN Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, ubi frequentes, adeoque tenues sunt præbendæ simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonorum gradui, pro loci, & personarum qualitate, non sufficiant; liceat Episcopis cum consensu Capituli, vel aliis quot simplicia beneficia, non tamen regularia, iis unire: Amoltaz. de *Caus. Pis lib. 5., cap. 2. sub n. 39.*

Azor. in *Instit. Mor. par. 2., lib. 6., cap. 2. sub n. 39.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 12., n. 6.*

Leuren. *For. Benef. to. 3., sect. 2., cap. 1., qu. 891., n. 2.*

Lortet de *Re Benef. lib. 1., qu. 29., n. 45.*

Carol. Ant. de *Luc. in Obje v. ad adnot. 8. Ventrigl. §. 1., n. 12.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 4., n. 105.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 25.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., cons. 30., n. 4.*

Pimsson de *Benef. cap. 3., §. 2., n. 6.*

Rota *decis. 23., n. 4. post Continuum Discept. For.*

In *rec. decis. 565., n. 1., par. 2., & decis. 307., n. 7. par. 14.*

Cor. Bichio to. 1., *decis. 280., n. 9.*

Cor. Crispo to. 2., *decis. 415., n. 4., & dec. 451. n. 5. to. 3.*

Cracovien. *Canonicatus 15. Jan. 1725. §. 11. cor. Card. Calegmino.*

S. C. C. in *Aversana Nullitatis Unionis 21. Jul. & 22. Aug. 1755.*

II.

vel, si hac ratione provideri non possit, aliquibus ex iis suppressis, cum patronorum consensu, si de jure patronatus laicorum sint, quarum fructus, & proventus reliquarum præbendarum distributionibus quotidianis applicentur, eas ad pauciores numerum reducere; ita tamen, ut tot superflui, quæ divino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiarum commodè valeant respondere:

e. in Ecclesia de
Sant.

Barbof.

Barbof. *de Offic. & Potest. Episcop. par. 3., allegat. 67. n. 1.*

Moneta *de distribut. quotid. par. 1., qu. 5. n. 27.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 1., conf. 80., n. 1., & conf. 108. n. 1.*

Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. discipl. par. 2., lib. 3., cap. 10. sub n. 15. vers. Quum Concilium.*

III. non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & privilegiis, aut quacumque reservatione generali, vel speciali, aut affectione:

IV. neque predictæ uniones, aut suppressiones tolli, seu impediri possint ex quibuscumque provisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibulvis aliis derogationibus, vel suspensionibus.

Corrad. *in Prax. Benef. lib. 2., cap. 8., sub n. 76.*

CAPUT XVI.

I. Capitulum, Sede vacante, ubi fructuum percipiendorum ei munus incumbit, Œconomum unum, vel plures fideles, ac diligentes decernat, qui rerum ecclesiasticarum, & proventuum curam gerant; quorum rationem ei, ad quem pertinebit, sint reddituri.

Engel *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 28. n. 3.*

Gavant. *in Manual. Episc. verb. Capitulum Sede vacante, n. 2.*

Laurza *in Epitom. Can. verb. Capitulum Cathedralis Ecclesie.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 2. n. 40.*

Schimier *in Jur. Can. Univ. to. 2., lib. 3. tract. 1. par. 1. cap. 4., sect. 2., §. 2., n. 51. & n. 56.*

II. Item Officalem, seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino teneatur;

Capon. *in Discept. Forens. to. 2., discept. 92. n. 3.*

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 28. n. 6.*

Masser. *de Legat. & Nunc. lib. 1., cap. 43. §. 1. n. 49.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 1., tit. 12. n. 2.*

Pavin. *de Potest. Capitul. Sede vacante par. 1., qu. 2.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 2., pag. 95. n. 123.*

Pignat. *in Consult. Can. to. 6., conf. 53., n. 1.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 156., n. 7.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 2., cap. 21. n. 3.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 73. n. 1.*

Rota decis. 220. n. 1., & 3. cor. Ottobono.

Cor. Ratto decis. 267. n. 2., & 3.

S. C. C. in Nullius Terræ Pontiani Electionis Vicarii Capitularis 16. Decembris 1741.

T t

qui

De Œconomis,
& Vicario con-
stituto. Episcopus deinde ab
omnibus Officio-
lib. rationem ge-
sti muneris exi-
get.

Conc. Calced.
sessio 16 cap.
15. in fin. Conc.
Vormatic. cap.
76.

III.

qui saltem in Jure Canonico sit Doctor, vel Licentiatuſ,
Barboſ. *de Canon. cap. 42., n. 49.*
Cabaſſut. *in Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 38*
Leuren. *de Vicar. Epif. to. 4., qu. 49., n. 1.*
De Luca *in adnot. ad Conc. Trid. diſ. 31., n. 10.*
Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 1., form. 2., n. 12.*
Piaſec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 5. ſub n. 20., verſ. Vicarius.*
Wieſtner *in Inſtit. Can. lib. 1., tit. 14., art. 3., n. 34.*
S. C. C. *in Leopoli. Vicarii Capitularis 14. Januarii 1736.*

IV.

vel aliàs, quantum fieri poterit, idoneus:
Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 28. n. 10.*
Zecchius *de Repub. Eccl. in tit. de Vicar. Epif. c. 33., n. 2., pag. 161*

V.

ſi ſecus factum fuerit, ad Metropolitanum deputatio hujus-
modi devolvatur.

Non licet in
§. 11 q. 2 & c.
ſine ſuop. negl.
Præl. in 6.

Argyr *in Diſcept. Eccl. to. 2., diſcept. 8., n. 2.*
Card. de Luc. *de Præminent. diſc. 7., n. 25.*
Thomaſſin. *de Vet. & Nov. Eccl. Diſcipl. par. 1., lib. 2., c. 8., n. 1*
Vanelpen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 9., n. 7.*
Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 49., n. 22.*

VI.

Et, ſi Eccleſia ipſa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitu-
lumque, ut prætertur, negligens fuerit; tunc antiquior Epi-
ſcopus ex Suffraganeis in Metropolitana, & propinquior
Epiſcopus in exempta Œconomum, & Vicarium idoneos
poſſit conſtituere.

Lambertin. *de Synod. Dioceſ. lib. 2., cap. 9., n. 1.*
Leo *in Theſaur. For. Eccl. par. 1., cap. 10., n. 7.*
Petra *ad Conſtit. Apoſt. to. 1., pag. 277., n. 36.*
Scarſanton. *ad Ceccoper. in Luenb. lib. 4., tit. 7., n. 12., to. 2.*
Ventrigl. *de Juriſd. Archiep. cap. 77., n. 1.*

VII.

Epiſcopus verò ad eandem Eccleſiam vacantem promotus
ex iis, quæ ad eum ſpectant, ab eiſdem Œconomò, Vi-
cario, & aliis quibuſcumque Officialibus, & adminiſtra-
toribus, qui, Sede vacante, fuerunt à Capitulo, vel ab
aliis in ejus locum conſtituti, etiamſi fuerint ex eodem Ca-
pitulo, rationem exigat officiorum, juriſdictionis, admini-
ſtrationis, aut cujuſcumque eorum muneris; poſſitque eos
punire, qui in eorum officio, ſeu adminiſtratione deliquerint;
Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 4., cap. ult., n. 81.*

Argyr *in Diſcept. Eccl. to. 2., lib. 5., diſcept. 10., n. 2.*
Barboſ. *de Off. & Poſteſ. Epif. par. 3., alleg. 132., n. 23.*
Campanil. *in Diverſ. Jur. Can. rubr. 11., cap. 23. ſub n. 157.*
Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 28., n. 3.*
Zecchius *de Repub. Eccl. in tit. de revoc. Vicar. c. 23., n. 4., p. 179.*

VIII.

etiamſi prædicti Officiales, redditis rationibus, à Capitu-
lo, vel à deputatis ab eodem, abſolutionem, aut libera-
tionem obtinuerint.

Barboſ.

Barbof. *de Can. cap. 42. sub n. 136., vers. Denique.*

Vener. *in Exam. Epif. cap. 1., n. 39.*

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 44., n. 19.*

- IX. Eidem quoque Episcopo teneatur Capitulum de scripturis, ad Ecclesiam pertinentibus, si quæ ad Capitulum pervenerunt, rationem reddere.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Capitulum Sede vacante, n. 25.*

Ugolin. *de Off. & Pot. Epif. par. 1., c. 2., §. 2. sub n. 2. vers. Secundo*

CAPUT XVII.

*Plura beneficia
uni conferre, ea-
que retinere, quã-
dam licet.*

- I. QUUM Ecclesiasticus Ordo pervertatur, quando unus plurium officia occupat Clericorum;

Antoin. *in Th. Mor. de Benef. Eccl. §. 5., pag. 216.*

Marant. *in Controv. Jur. par. 2., resp. 29., n. 13.*

Pax Jordan. *in Lucubr. to. 2., lib. 10., tit. 28., n. 1.*

Salern. *consil. 17., n. 10., lib. 1.*

- II. sanctè sacris Canonibus cautum fuit, neminem oportere in duabus Ecclesiis conscribi.

Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 99., n. 30.*

Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 48., n. 57.*

- III. Verum quoniam multi, improbe cupiditatis affectu *, se ipsos, non Deum, decipientes, ea, quæ benè constituta sunt, variis artibus eludere, & plura simul beneficia obtinere non erubescunt:

* Clericat. *de Benef. discord. 66., n. 19.*

Droit de Re Sacram. *lib. 8., par. 2., sect. 1., pag. 318.*

Reiffenstuel. *in Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 8., n. 201.*

- IV. Sancta Synodus, debitam regendis Ecclesiis disciplinam restituere cupiens, præsentì decreto, quod in quibuscumque personis, quocumque titulo, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, mandat observari;

Granatico *in Decreta. lib. 3., tit. 5., n. 13.*

Gutierrez *consil. 1., n. 42., & consil. 2., n. 12.*

Pax Jordan. *in Lucubr. to. 2., lib. 10., tit. 28., n. 47.*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. c. 14., §. 2. sub n. 1., vers. Hæc autem*

- V. statuit, ut in posterum unum tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur;

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 2., n. 2.*

Clericat. *de Benef. discord. 33., n. 7.*

Giral. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Beneficia plura incompatibilia, cap. 7., vers. Alia.*

Lambertin. *in Instit. Eccl. pag. 450., instit. 91.*

Marant. *in Controv. Jur. par. 4., resp. 57., n. 3.*

Piton. *de Controv. Patron. to. 1., alleg. 35., n. 7.*

Conc. I. N. c. 15 & 16 Antioch. c. 3. Arelat. l. c. 2. & 22. & Milev. c. 15. 6. Quia in tantum. cap. 48. hinc. c. Quam non ignoret. c. Referente & c. De multa. de præb. c. Un. §. Sed & hoc 10. q. 3. & 11. qu. 1. per tot. cap. Quia nonnulli. de cler. non resid. cum alleg. supr. test. 7. de ref. cap. 2.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 17., §. 2., n. 1.

Panimol. *decis.* 31., n. 9.

Rota in *Imolen. Canonicatorum Theologalis* 2. April. 1753., §. 7 cor. Rever. Molino.

Pennen. *Beneficii* 25. Jun. 1753. §. 14. cor. Emin. Elephanturio.

- VI. quod quidem si ad vitam ejus, cui confertur, honeste sustentandam non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens,

Antonel. de *Jur. & Oner. Cler.* par. 3., cap. 27., n. 3.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., alleg. 61., n. 1.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 7., n. 18.

Capon. in *Discept. For.* to. 2. discept. 108., n. 15.

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 5. sub n. 68., vers. Porro.

Laurza in *Epit. Can. verb.* Beneficia plura.

Piton. in *Discept. Eccl.* to. 4., discept. 118., n. 13.

Rota in *Calauritana* dimidii Beneficii de Victoria 31. Januarii 1724., §. Parum cor. Cardinali Aldobrando.

Romana *Beneficii* 16. Jun. 1741., §. Quamvis cor. Card. Millino.

- VII. dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferri.

Antonel. de *Regim. Eccl. lib.* 3., cap. 2., §. 4., n. 13.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Beneficiorum pluralitas, n. 2.

Gonzalez ad *Regul.* VIII. *Cancell. gloss.* 15., n. 26.

Rigant. in *Comment. ad Reg. 1. Cancell.* §. 8., n. 134., to. 2.

Vivian. de *Jur. Patr. lib.* 6., cap. 10., n. 1.

- VIII. Hæcque non modò ad Cathedrales Ecclesias, sed etiam ad alia omnia beneficia, tam secularia, quàm regularia quæcumque, Guttierrez *consil.* 1., n. 42., & *consil.* 10., n. 3.

Valenzuel *consil.* 135., n. 100., to 2.

- IX. etiam commendata, pertineant, cujuscumque tituli, & qualitatis existant.

Corrad. in *Prax. Dispensat. lib.* 6., cap. 4., n. 3.

Paulut. in *Jurisprud. Sacr.* to. 2., lib. 6., tract. 10. sub n. 4., vers. Exhibita.

- X. Illi verò, qui in præfenti plures Parochiales Ecclesias, aut unam Cathedralē, & aliam Parochialem obtinent, cōguntur omnino, quibuscumque dispensationibus, ac unionibus ad vitam non obstantibus, una tantum Parochiali, vel sola Cathedrali retenta, alias Parochiales, infra spatium sex mensium, dimittere:

Droit de *Re Sacram. lib.* 8., par. 2., sect. 1., pag. 316.

Grananiecto in *Decretal. lib.* 3., tit. 5., n. 19.

Spada *consil.* 64., n. 14., to 2.

Thomassin. de *Ver. & Nov. Eccl. Discipl. lib.* 3., cap. 43., n. 1.

- XI. alioquin tam Parochiales, quàm beneficia omnia, quæ obtinent, ipso jure vacare censentur; ac, tamquam vacantia, liberè aliis idoneis conferantur; Laurza

Supra l. 7. de
reor. c. 4. c. de
mulla. de Præb.

c. Exceatib. l. 1.
Quiaverb in Ex-
t. comm. de pr.

Lauræ in Epit. Can. verb. Ecclesiæ plures, & verb. Beneficia plura.

Piasc. in Præx. Epif. par. 2., cap. 5. sub n. 25., verb. Beneficia item conferenda.

Pignat. in Consult. Can. to. 5., consult. 75., n. 3., & to. 10., consult. 156., n. 1.

Ventrigl. in Præx. Eccl. par. 1., adnot. 17., §. 2., n. 3.

Pilaja Decif. Pontif. to. 2., lib. 3., decif. 1., n. 132.

Rota to. 1., decif. 5., n. 3. coram Molines.

Cor. Emin. Crescentio to. 3., decif. 350., n. 18.

Frisingen. Canonizatus 9. Jan. 1705., §. Narrata cor. Caffarello.

XII. nec ipsi antea illa obtinentes, tuta conscientia, fructus, post dictum tempus, retineant.

Valenzuel consil. 235., n. 98., to. 2.

XIII. Optat autem Sancta Synodus, ut resignantium necessitatibus commoda aliqua ratione, prout summo Pontifici videbitur, provideatur.

Pignat. in Consult. Can. to. 10., conf. 222., n. 6.

C A P U T XVIII.

I. **E**xpedit maximè animarum saluti *, à dignis, atque idoneis Parochis gubernari: id ut diligentius, ac rectius perficiatur, statuit Sancta Synodus, ut, quum Parochialis Ecclesiæ vacatio, etiamsi cura Ecclesiæ vel Episcopo incumbere dicatur, & per unum, vel plures administretur, etiam in Ecclesiis Patrimonialibus, seu receptivis nuncupatis, in quibus consuevit Episcopus uni, vel pluribus curam animarum dare,

* *Pignat. in Consult. Can. to. 1., conf. 1., n. 8.*

Piton. de Controv. Patron. alleg. 5., n. 1., to. 1.

Tondut. Qu. & Resol. Benef. par. 2., cap. 2., §. 5., n. 2.

Vanesp. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 2. sub n. 2., vers. Verba.

II. quos omnes ad infraSCRIPTUM examen teneri mandat, per obitum, vel resignationem, etiam in Curia, seu aliter quomodocumque contigerit,

Cabassut. in Theor. & Præx. Jur. Can. lib. 1., cap. 18., n. 5.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 1., n. 27.

Pignat. in Consult. Can. to. 1., consult. 1., n. 28.

Romaguer ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 11., cap. 8., n. 1.

Vivian. de Jur. Patr. lib. 1., cap. 1. sub n. 147.

Rota decif. 48., n. 1., par. 1. diversor.

Dertusen. Beneficij 16. Februarii 1705. §. Non secundo eoram Caffarello.

etiamsi

Ecclesiæ Parochialis vacante, deputantur ab Episcopo Vicarii, donec illi provideatur de Rectore. Nominati ad Paroch. Ecclesiæ, quæ forma, & à quibus examini, debent. Vide Bullum S. Pi V. de reformatione, 1566.

Supra f. 17. de ref. cap. 23.

III.

etiamsi ipsa Parochialis Ecclesia reservata, vel affecta tuerit generaliter, vel specialiter, etiam vigore indulti, seu privilegii in favorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitulorum:

Cochier. *ad Regul. vni. Cancell. gloss. 2., n. 10.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 67.*

Fagnan. *in Cap. Sicut unire de Excessib. Prælator. n. 63.*

Laurra *in Epit. Can. verb. Episcopus quoad collationem Beneficiorum.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., conf. 1., n. 31.*

Rigant. *in Comment. ad Reg. 1. Cancell. §. 10., n. 23.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 143.*

IV.

Vid. Const. Bened. XIV. quæ in ip. Quæst. n. per 103. §. 9. et 10. p. 223.

debeat Episcopus statim, habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea Vicarium, cum congrua, ejus arbitrio, fructuum portionis assignatione, constituere; qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur.

Aizedo *de Præcellent. Epif. Dignit. par. 2., cap. 9., n. 17.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Beneficiorum Parochialium provilio, n. 5.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 12.*

Oliva *de For. Eccl. par. 3., qu. 15., n. 9.*

Præsec. *in Præc. Epif. par. 2., cap. 5. sub n. 17., vers. Unde primò:*

Romagner *ad Consult. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 13., cap. 3., n. 4.*

Ventrigl. *in Præc. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 3.*

Panimol. *decis. 15., adnot. 2., n. 39.*

Bononien. *Parochial. 6. Martii 1715. §. Apostolicæ cor. Card. Sento.*

- V. Porro Episcopus, & qui jus purtoratus habet, intra decem dies, vel aliud tempus ab Episcopo præscribendum, idoneos aliquot Clericos ad regendam Ecclesiam coram deputandis examinadoribus nominet.

Corrad. *in Præc. Eccl. lib. 3., cap. 9., n. 47.*

Fagnan. *in Cap. Quum propter de Jurepatr. n. 7. in fin.*

Pichler. *in Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 5., n. 40.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 6., conf. 3., n. 4.*

Rigant. *in Comment. ad Reg. 1. Cancell. to. 1., §. 10., n. 13.*

Tondut *Qu. & Resol. Benef. par. 3., cap. 187., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 1., n. 4.*

Rota *to. 6. in usupervi. decis. 51., n. 1.*

Cor. Ratto *decis. 201., n. 1.*

Lucen. *Parochialium 17. Novemb. 1752. §. 1. cor. Emin. Caprara.*

- VI. Liberum sit tamen etiam aliis, qui aliquos ad id aptos noverint, eorum nomina deferre, ut possit postea de cujuslibet ætate, moribus, & sufficientia fieri diligens inquisitio, Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 17.*

Zocsius

Zoësius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 12., n. 1.*

- VII. Et si Episcopo, aut Synodo Provinciali, pro regionis more, videbitur magis expedire, per edictum etiam publicum vocentur, qui volent examinari.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 60., n. 43.*

Clericat. de *Benef. discord. 65., n. 4.*

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Beneficiorum Parochiali-um provisio, n. 4.*

Massobr. in *Prax. habent. concurs. ad Paroch., requisit. 2., dub. 3. n. 1.*

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 2., tit. 15., n. 5.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 10., tit. 8., n. 32.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 12.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 50., §. 4., n. 3.*

Rota in *rec. decis. 65., n. 7., par. 11., & dec. 147., n. 14., par. 14.*

Cæsaraugustana *Canonicatus Penitentiarii 14. Martii 1746. §. 3. cor. Vicecomite; & 8. Maii 1747., §. 2. cor. Canilliac.*

- VIII. Transacto constituto tempore, omnes, qui descripti fuerint, examinentur ab Episcopo, sive, eo impedito, ab ejus Vicario Generali,

Infr. sect. ult. de
eccl. c. 9.

Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., n. 1.*

Zecchius de *Republ. Eccl. in tit. de Vicar. Epif. cap. 23., pag. 167.*

Rota *decis. 383., n. 12. cor. Emin. Caprara.*

Aurien. *Parochialis de Villavino super concursu 28. Jun. 1726.*

§. Solidius *cor. Emin. Calcagnino.*

- IX. atque ab aliis Examinatoribus non paucioribus, quam tribus:

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1., cap. 13., n. 20.*

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 3., cap. 8. sub n. 5., vñf. Sicut.*

Engel in *Jur. Can. lib. 2., qu. 31., n. 65.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 27.*

Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 65.*

Marant. in *Controv. Jur. par. 2., resp. 2. sub n. 2.*

Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 11., cap. 8., n. 8.*

Rota in *rec. dec. 505. sub n. 3., par. 2.; & dec. 437., n. 18. p. 4. to. 2.*

- X. quorum votis, si pares, aut singulares fuerint, accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur.

Clericat. de *Benef. discord. 70., n. 5.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 5.*

Pignatol. in *Consult. Can. to. 4., consult. 125., n. 1.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 4., n. 2.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 49., & 50.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. par. 2., cap. 50., §. 12., n. 3.*

- XI. Examinatores autem singulis annis in Diocesana Synodo ab Episcopo, vel ejus Vicario, ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciant, & ab ea probentur;

Antoneh. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 50., n. 1.*

Vanespén.

Vancspen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 3., n. 4.*
 Rota in *Imolen. Canonicatus Theologalis 2. Aprilis 1753., §.*
15. cor. Rever. Molino.

- XII. advenienteque vacatione cujuslibet Ecclesiæ, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant; indeque succedente alia vacatione, aut eodem, aut alios tres, quos maluerit, ex prædictis illis sex eligat.

Argyr in *Discept. Eccl. to. 2., lib. 7., discept. 27., n. 12.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 149.*

Rota to. 2., *decis. 560., n. 4. cor. Emin. Caprara.*

- XIII. Sint verò hi Examinatores Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut Jure Canonico, vel alii Clerici, seu Regulares, etiam ex Ordine Mendicantium, aut etiam seculares, qui ad id videbuntur magis idonei;

Fagnan. in *Cap. Inter ceteros de rescript. n. 3:*

Gavant. in *Manusl. Epif. verb. Examinatores, n. 4. cum seqq.*

Lambertin. de *Synod. Dixces. lib. 4., cap. 7., n. 4.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Examinatores.*

Massobr. in *Præx. de habend. concur. requisit. 11., n. 1. in fin.*

Novar. in *Lucern. Regular. verb. Examinatores, n. 1., pag. 102.*

Zerb. in *Gemm. Episcop. tit. 5., resol. 15., n. 1., pag. 46.*

Rota in *Imolen. Canonicatus Theologalis 2. Aprilis 1753. §.*
8., & §. 12. coram Rever. Molino.

- XIV. jurentque omnes ad Sancta Dei Evangelia, se, quacumque humana affectione postposita, fideliter munus exequuturos:

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 5., n. 3.*

Argyr in *Discept. Eccl. to. 2., lib. 7., discept. 27., n. 22.*

Clericat. de *Benef. discord. 69., n. 1.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 5.*

Marant. in *Contrrov. Jur. par. 2., resp. 2., n. 13.*

Vancspen in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 22., cap. 3., n. 13.*

Rota to. 3., *decis. 710., n. 2., cor. Cerro.*

Cor. Remboldo *decis. 617., n. 12.*

S. C. C. in *Bisiamen. Parochialis 3. Aprilis, & 8. Maii 1756.*

- XV. caveantque, ne quidquam prorsus, occasione hujus examinis, nec ante, nec post accipiant; alioquin simoniæ vitium, tam ipsi, quam alii dantes incurrant; à qua absolvi nequeant, nisi dimissis beneficiis, quæ quomodocumque etiam antea obtinebant; & ad alia in posterum inhabiles reddantur.

Cabassut. in *Theor. & Præx. Jur. Can. lib. 1., cap. 18., n. 4.*

Girald. in *Theaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 4., verb.*

Simonia in examine, *vers. Trident.*

Habert. in *Theol. Dogm. & Mor. to. 4. de Virtut. Religion.*

cap. 8., pag. 639.

c. Quomodo, 14.
 dist.

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 96.*
 Petra *ad Constit. Apost. to. 5., pag. 387., n. 33.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Can. Univ. to. 4., par. 1., tit. 3., n. 68.*
 S. C. C. *in Jacen. 14. Januarii 1758.*

XVI. Et de his omnibus non solum coram Deo, sed etiam in Synodo Provinciali, si opus erit, rationem reddere teneantur; à qua, si quid contra officium eos fecisse compertum fuerit, graviter, ejus arbitrio, puniri possint.

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 2. sub n. 4., vers. Eliguntur.*
 XVII. Peraeto deinde examine, renuntientur quotcumque ab his idonei judicati fuerint ætate, moribus, doctrina, prudentia, & aliis rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 3., cap. 5., n. 4.*
 Fagnan. *in Cap. Eam te de atat. & qualis. n. 15.*
 Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 3.*
 Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 98.*
 Maslobr. *in Prax. habend. concurs. requis. 4., dub. 1., n. 2.*
 Pignatell. *in Consult. Can. to. 1., cons. 118., n. 1.; & consul. 183. n. 1.*
 Piton. *de Controv. Patron. to. 2., alleg. 100. in supplem. n. 3.*
 Ventrigl. *in Prax. Eccl. par. 2., adnot. 5., §. 1., n. 46., & seqq.*
 Rota *in rec. decis. 105., n. 13., par. 10.*
 Cor. Buratto *decis. 90., n. 1.*
 Cor. Cavalerio *decis. 299., n. 1. cum seqq.*
 Cassanen. *Parochialis 28. Martii 1751, §. 13. cor. Rev. Migazzi.*
 S. C. C. *in Salernitana, seu Caputaquen. Parochial. 9. Febr. & 8. Martii 1760.*

XVIII. ex hisque Episcopus eum eligat, quem cæteris magis idoneum judicaverit;

Bontempius *in Fasc. Flor. Mor. tract. 5., tit. 3., pag. 250. sub n. 25., vers. Ad illud.*
 Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 5., cap. 3., n. 12.*
 Fragosius *de Regim. Reipubl. par. 1., lib. 4., disp. 10. sub n. 181., vers. Multo clarius.*
 Garz. *de Benef. par. 9., cap. 2., n. 2.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pau. Eccl. par. 2., cap. 10., verb. Beneficium conferens, vers. Amplia.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 3., n. 31.*
 Pastor *de Benef. Eccl. lib. 2., tit. 15., n. 5.*
 Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 127., n. 1.*
 Wiestner *in Jur. Eccl. lib. 1., tit. 14., art. 4., n. 61.*
 Rota *to. 1., decis. 24., n. 3. cor. Lancetta.*
 Cor. Emin. Crescentio *decis. 350., n. 18., to. 3.*
 Firmiana *Parochialis 26. Jun. 1752, §. 3. cor. Rever. Molino.*
 S. C. C. *in Larinen. Concurfus 2. Septembr. 1758.*

c. Eam te de at.
& qual.
Vid. Constit. Ben.
XIV. que incip.
Quem illud rem-
per 68. §. 10. to.
1. pag. 129.

Intra sess. 25. c.
9. de rel.

XIX.

atque illi, & non alteri, collatio Ecclesiz ab eo fiat, ad quem spectabit eam conferre.

Marant. in *Controuv. Jur. par. 2., resp. 2., n. 8.*

Rota in *recent. decis. 449., n. 10., par. 13.*

Bituntina *Parochialis* 3. Julii 1752. §. 8. coram Amadeo.

XX.

Si verò Jurispatronatus Ecclesiastici erit; ac institutio ad Episcopum, & non alium, pertineat: is, quem Patronus digniorem inter probatos ab Examinatoribus judicabit, Episcopo presentare teneatur, ut ab eo instituitur.

Reiffenstuel in *Jur. Can. to. 3., tit. 5., §. 5., n. 139.*

Rota to. 3. in *recent. decis. 640., n. 4. & 5., par. 4.*

Cor. Priolo *decis. 34., n. 38.*

Cor. Ubago *decis. 80., n. 8., & 9.*

Cor. Ratto *decis. 168., n. 4., & decis. 201., n. 1.*

Lucen. *Parochialium* 27. Nov. 1752., §. 1. cor. Emin. Caprara: Monopolitana *Præbende Theologalis super Pertinentia Patronali* 7. Junii 1754., & 3. cor. Emin. Elephantutio.

XXI.

Quum verò institutio ab alio, quam ab Episcopo, erit facienda; tunc Episcopus solus ex dignis eligat digniorem, quem Patronus ei presenter, ad quem institutio spectat.

Barbos. in *Collect. ad Conc. Trid. in sess. 24., cap. 18. sub n. 144., vers. Tunc Episcopo.*

Garz. de *Benef. par. 9., cap. 2., n. 275.*

Scarfanton. ad *Ceccoper. in Lucubr. lib. 3., tit. 3., n. 84.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 16., n. 15.*

Rota to. 3. in *recent. decis. 640., n. 6., par. 4.*

Aurien. *Parochialis* 20. Martii 1752., §. 2. cor. Emin. Bussio.

Compostellana *Parochialis Desajans. 16. Februarii 1756., §. 6. cor. Rever. Parraciano.*

XXII.

et lib. & c. Re-
latus de jurispat

Quod si Jurispatronatus laicorum fuerit; debeat, qui à Patrono presentatus erit, ab eisdem deputatis, ut suprà, examinari, & non, nili idoneus repertus fuerit, admitti.

Alzedo de *Præcell. Epif. Dignit. par. 2., cap. 9., n. 2.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5. sub n. 67., vers. Verum*

Fagnan. in *Cap. Quoniam de Jurpatr. n. 15.*

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss. 6., n. 134.*

Lambertin. in *Instit. Eccl. instit. 7. pag. 30.*

Marant. in *Controuv. Jur. par. 3., resp. 16., n. 12.*

Murga de *Benef. Eccl. qu. 3., n. 52.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., cons. 82., n. 36., & n. 115.*

Pitot. de *Controuv. Patron. to. 2., alleg. 100., n. 17.*

Romagner ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 11., c. 8., n. 2.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1. sub n. 143.*

XXIII.

In omnibusque supradictis casibus non cuiquam alteri, quam uni ex prædictis examinatis, & ab examinatoribus appro-

approbaris, juxta supradictam regulam, de Ecclesia provideatur;

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 4., cap. 8., n. 6.*

Passerin. *de Homin. Stat. to. 1., qu. 185., art. 1., n. 45.*

Reiffenstuel *in Jur. Can. to. 3., tit. 5., §. 5., n. 140.*

- XXIV.** nec prædictorum Examinatorum relationem, quo minus executionem habeat, ut devolutio, aut appellatio, etiam ad Sedem Apostolicam, sive ejusdem Sedis Legatos, aut Vicelegatos, aut Nuncios, seu Episcopos, aut Metropolitanos, Primates, vel Patriarchas interposita, impediatur, aut suspendatur:

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 13., n. 476.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 31., n. 120.*

Rosa *de Exequut. Lit. Apost. par. 1., cap. 11. in addit. n. 1.*

Valenzuel *consil. 45., n. 19., to. 1.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 126., n. 1.*

Wiestner *in Instit. Can. Univ. lib. 1., tit. 3., art. 11., n. 178.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 153.*

Rota *to. 1., decis. 64., n. 12. cor. Ansaldo.*

- XXV.** alioquin Vicarius, quem Ecclesie vacanti antea Episcopus, arbitrio suo, ad tempus deputavit, vel forsitan postea deputabit, ab ejus Ecclesie custodia, & administratione non amoveatur, donec aut eidem, aut alteri, qui probatus, & electus fuerit, ut supra, sit provisum:

- XXVI.** aliis provisiones omnes, seu institutiones, præter supradictam, formam factæ, subreptitiæ esse censeantur:

Ab Alexand. *in Placit. Judicial. par. 2., placit. 42., n. 21.*

Passerin. *de Elect. Canon. cap. 30., n. 81.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 3., cap. 187., n. 2.*

Rota *to. 2., in rec. decis. 476., n. 1., & 4., par. 4.*

Cor. Ratto *decis. 201., n. 2.*

Dertusen. *Beneficii 16. Febr. 1715., §. Illicò coram Caffarello.*

- XXVII.** non obstantibus huic Decreto exemptionibus, indulgis, privilegiis, præventionibus, affectionibus, novis provisionibus, indulgis concessis quibuscumque Universitatibus, etiam ad certam summam, & aliis impedimentis quibuscumque.

Piton. *de Controu. Patron. to. 1., alleg. 5., n. 1.*

Rota *decis. 133., n. 9. coram Kaunitz.*

Cor. Molines *to. 5., decis. 1172., n. 6., & 7.*

Leodien. *Pastoratus, seu Vicaria S. Petri 9. Maii 1727., §. final. cor. Cardinal. Cinc.*

- XXVIII.** Si tamen adeo exigui redditus dictæ Parochialis fuerint, ut totius hujus examinationis operam non ferant; aut nemo sit, qui se examini querat subijcere: aut ob apertas factiones, seu dissidia, quæ in aliquibus locis reperiuntur,

facile graviores rixæ, ac tumultus possint excitari; poterit Ordinarius, si, pro sua conscientia, cum deputatorum consilio ita expedire arbitrabitur, hac forma omiſſa, privatim aliud Examen, cæteris tamen ut supra servatis, adhibere.

Corrad. in *Prax. Benef. cap. 8., n. 5., lib. 3.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 9.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Beneficiorum Parochialium provisio, n. 53.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 7., regul. 5. sub n. 30., vers. Quoad privatum Examen pag. 94.*

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss. 6., n. 139. cum seqq.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., §. 5. sub n. 40.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., c. 16. sub n. 28., vers. Septimò.*

Pilaja *Decis. Pontif. to. 2., lib. 3., decis. 1., n. 144.*

Rota in *Colonien. Pastoratus 14. Junii 1715., §. Minus, coram Cerro.*

XXIX. Licebit etiam Synodo Provinciali, si qua in supradictis circa examinationis formam addenda, remittendave esse censuerit, providere.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can., verb. Parochia, n. 24., p. 196.*

Mandata providenda, Expectativa, & alia sit que ut abrogantur.

Inſi. ſeſſ. 25. c. 9. de reſol.

C A P U T X I X.

I. **D**Ecernit Sancta Synodus, Mandata de providendo, & gratias, quæ Expectativæ dicuntur, nemini amplius, etiam Collegiis, Universitatibus, Senatibus, & aliis singularibus personis, etiam sub nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio quovis colore concedi; nec hætenus concessis cuiquam uti licere.

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 1., cap. 6., n. 3.*

Cocchier. de *Permut. Benef. par. 1., cap. 1., n. 12.; & par. 3., cap. 1., n. 18.*

Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 5., n. 3.*

Paltor de *Benef. Eccl. lib. 1., tit. 17., n. 3.*

Remocampius de *Coadjutor. cap. 8., n. 18.*

Zecchiſius de *Repub. Eccl. in tit. de Referendar. c. 10., n. 1. in fin. p. 131*

Rota *to. 1., decis. 102., n. 13. coram Crispo.*

Cor. Card. Tanario *to. 2., decis. 160., n. 4.*

Briſtinorien. *Beneficii 28. Januarii 1716., §. Verum cor. Cerro.*

II. Sed nec reservationes mentales,

Reiſſenſiuel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 6., §. 3., n. 39.*

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. to. 2., lib. 1., cap. 45., n. 15*

Vanſpen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 23., cap. 2., n. 6., & 9.*

nec

- III. nec alix quxumque gratix ad vacatura, nec indulta ad alienas Ecclesias, vel Monasteria alicui, etiam ex Sanctis Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, concedantur; Giralda, *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 10., verb.*

Ambitus procurantis Beneficium. *vers. Amplia.*

Lotter *de Re Benef. lib. 2., qu. 25., n. 4.*

Milaz. *in Assert. Jur. to. 1., assert. 1., n. 25.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 2., discept. 82., n. 2.*

Rota *to. 4., decis. 424., n. 10. cor. Ansaldo.*

Cor. Lancetta *to. 2., decis. 618., n. 12.*

- IV. & hætenus concessa, abrogata esse censeantur.

Laurza *in Epit. Can. verb. Expectative.*

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., discept. 82., n. 2., & n. 14.*

Rota *to. 2., decis. 378., n. 4. coram Crispo.*

Maguntina *Canonicatus 21. Febr. 1752., §. 6., cor. De-Vois.*

CAPUT XX.

- I. **C**ausæ omnes, ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiam si beneficiales sint, in prima instantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur,

Ab Alexandro *in Placit. Judicial. par. 2., placit. 40., n. 15.*

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 2., n. 6.*

Bayo *in Prax. Eccl. par. 1., lib. 1., cap. 1., n. 1.*

Ciarlin. *in Controv. Forens. lib. 2., cap. 125., n. 1.*

Contrius *Discept. Forens. caus. 85., n. 1.*

Flores de Mena *Var. Resol. lib. 1., qu. 12., n. 8.*

Fuscus *de Visit. lib. 1., cap. 35., n. 5.*

Gabriel. *consil. 182., n. 1., lib. 2.*

Gonzalez *ad Reg. VIII. Cancell. gloss. 52., n. 36.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 342.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 1., pag. 236., n. 49. & to.*

4., pag. 492., n. 12.

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. cap. 8., §. 4., sect. 2., n. 1.*

Rosa *de Exequut. Litt. Apost. par. 1., cap. 3., n. 1.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 60., n. 9.*

Valenzuel. *consil. 43., n. 9., to. 1.*

Wiestner *in Instit. Canon. lib. 2., tit. 1., n. 108.*

- II. atque omnino, saltem infra biennium à die motæ litis, terminentur;

Ciarlin. *in Controv. For. lib. 2., cap. 125., n. 94.*

Laurza *in Epit. Can. verb. Causa Ecclesiastica.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 70.*

Salgad. *de Reg. Protest. par. 2., cap. 17., n. 2.*

Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 27., n. 1.*

Vener

Ratio agendi
causas ad Forum
Ecclesiasticum per-
tinentes præferib.

Declaratur Ful-
la Greg. XII L.
Ad Rom. 1574.
Quid porro ad
causarum expe-
ditionem hæve-
rit Clem. VIII.
vide in ejus Const.
Litteram 1592.
vide etiam De-
creta edita circa
oppressiones an-
1600. sub eodem
Clem. VIII.

- Vener in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 1., n. 5.*
 Vivian. de *Jur. Patr. par. 2., lib. 7., cap. 3., n. 8.*
- III. alioquin post id spatium liberum sit partibus, vel alteri illarum, iudices superiores, alios tamen competentes, adire; qui causam in eo statu, quo fuerit, assumant, & quamprimum terminari curent;
 Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 81., n. 12.*
 Genuens. in *Prax. cap. 8. sub n. 3., vers. Quarto in fin.*
 Oliva de *For. Eccl. par. 3., qu. 6., n. 35.*
 Petra *Commentar. in Magn. Cur. Vicar. tit. 245., n. 4.*
- IV. nec antea aliis committantur, nec avocentur: neque appellationes, ab eisdem interpositæ, per superiores quoscunque recipiantur;
 Lauræa in *Epit. Canon. verb. Causa Ecclesiastica.*
- V. eorumve commissio, aut inhibitio fiat, nisi à definitiva, vel à definitivæ vim habente,
 Ab Alexand. in *Placit. Judicial. par. 2., placit. 40., n. 15.*
 Konig in *Jur. Can. lib. 2., tit. 28., n. 31.*
 Marant. in *Controuv. Jur. par. 4., resp. 28., n. 29.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 99.*
 Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 9., cap. 1., n. 8*
 & tit. 10., cap. 1., n. 15.
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 109., n. 1.*
 Wiestner in *Instit. Canon. lib. 2., tit. 28., art. 6., n. 99.*
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 21., n. 7.*
- VI. & cuius gravamen per appellationem à definitiva reparari nequeat.
 Engel in *Jur. Canon. lib. 2., tit. 27., §. 2., n. 15.*
 Genuens. in *Prax. cap. 28. sub n. 9., & in addit. n. 9.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 5., cons. 66., n. 11.*
 Sbroz. de *Offic. Vicar. lib. 2., qu. 2., n. 19.*
 Rota in *Colonien. Jurisdic. super Attentatis 29. Apr. 1744*
 §. 3. coram Reverendis. de Thunn.
- VII. Ab his excipiantur causæ, quæ juxta Canonicas sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandæ;
 Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 73.*
 Novar. de *Elect. & Variat. For. sect. 1., qu. 9., n. 5.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 3.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 10., cons. 136., n. 3.*
 Raynald. in *Oper. posthum. vol. 7., n. 23.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 2., cap. 19., n. 64.*
- VIII. vel quas ex urgenti, rationabilique causa judicaverit summus Romanus Pontifex per speciale rescriptum Signaturæ Sanctitatis suæ, manu propria subscribendum, committere, aut avocare.

Barbof.

c. Proceps 12.
 dist. c. Nec incut.
 17. dist. c. Ma-
 jor de Bona.
 Vigilius Pap. in
 epist. ad Eleuther-
 ium in fin. &
 Pelagius II. in c.
 cons. circa fin.
 Can. Ser. c. 3. & 4.

Barbof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 81., n. 10.*
 Nicol. *in Lucubr. utriusq. Jur. lib. 2., tit. 28. de appellat. n. 29.*
 Salgad. *de Reg. Protect. par. 2., cap. 17. n. 2.*

- IX. Ad hæc, caute matrimoniales, & criminales non Decani, Archidiaconi, aut aliorum inferiorum iudicio, etiam visitando, sed Episcopi tantum examini, & jurisdictioni relinquantur;

Fagnan. *in Cap. Ex publico de Convers. Conjugat. n. 2.*
 Fufcus *de Visit. lib. 2., cap. 23., n. 13.*
 Grananiet. *in Decretal. lib. 3., tit. 9., n. 9., pag. 349.*
 Gibert. *in Jur. Can. to. 3., par. 2., tit. 1., sect. 8., n. 1.*
 Leuren. *in Jur. Can. to. 4., lib. 5., tit. 31., qu. 415., n. 3.*
 Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 194., & 196.*
 De Manent. *de Potest. Epif. par. 4., cap. 7., n. 20., & seq.*
 Petra *in Comment. ad Const. Apost. to. 2., pag. 146., n. 1.*
 Piton. *in Discept. Eccl. to. 4., discept. 112., n. 19.*
 Reiffenstuel *in Jur. Canon. lib. 4., tit. 18., n. 18.*
 Thomassin. *de Ver. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1. lib. 2., cap. 20., n. 11.*
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 41., n. 36.*
 Zilot. *in Consil. Matrim. vol. 1., consil. 18., n. 8.*
 Rota *decif. 872., n. 1. & seqq. cor. Coccino.*

Cor. Emerix Jun. *decif. 958., n. 1.*
 Cor. Molines *decif. 198., n. 16. cum seqq. & decif. 204. n. 2. cum seqq. to. 1. & to. 4., decif. 966., n. 43. & seq.*
 Salamantina *Jurisdictionis super bono jure in causis Matrimonialibus 27. Februarii 1750., §. 3. coram De-Vois.*

- X. etiamsi in presenti inter Episcopum, & Decanum, seu Archidiaconum, aut alios inferiores super causarum istarum cognitione lis aliqua in quacumque instantia pendeat:

- XI. coram quo, si pars verè paupertatem probaverit, non cogatur extra Provinciam, nec in secunda, nec in tertia instantia in eadem causa Matrimoniali litigare; nisi pars altera, & alimenta, & expensas litis velit subministrare.

Barbof. *ad Conc. Trid. sess. 24., cap. 20., n. 58.*
 Laurza *in Epit. Can. verb. Cause Matrimoniales.*
 Novar. *de Elect. & Variat. For. sect. 1., qu. 9., n. 17.*
 Marta *Decif. Pisan. par. 2., vot. 209., n. 7.*
 Sperel. *decif. 156., n. 5., to. 2.*

- XII. Legati quoque, etiam de Latere, Nuntii, Gubernatores Ecclesiastici, aut alii, quarumcumque facultatum vigore, non solum Episcopos in predictis causis impedire, aut aliquo modo eorum jurisdictionem iis præripere, aut turbare non præsumant;

Pignateli. *in Consult. Can. to. 8., cons. 121., n. 11.*
 Postius *de Manuten. observ. 107., n. 2.*

Ricciardel.

- Ricciardel. *in Iur. Eccl. cap. 8.*, §. 4., *sect. 2.*, n. 7.
XIII. sed nec etiam contra Clericos, aliasve personas Ecclesiasticas *, nisi Episcopo prius requisito, eoque negligente, procedant:
 * Ab Alexandro *Placit. Judicial. par. 2.*, *placit. 38.*, n. 8.
 Ciarlin. *in Controv. For. lib. 2.*, *cap. 125.*, n. 100.
XIV. aliis eorum processus, ordinationesve nullius momenti sint; atque ad damni satisfactionem partibus illati teneantur.
XV. Præterea, si quis in casibus à jure permissis appellaverit; aut de aliquo gravamine conquestus fuerit; seu aliàs ob lapsum biennii, de quo suprà, ad alium judicem recurre-
 rit; teneatur acta omnia, coram Episcopo gesta, ad judicem appellationis expensis suis transferre:
 Argyr. *in Discept. Eccl. to. 2.*, *discept. 29.*, n. 21.
 Marefcot. *Var. Resol. lib. 2.*, *cap. 43.*, n. 1.
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 10.*, *conf. 88.*, n. 4.
 Postius *de Manuten. observ. 89.*, n. 5., §. 14.
 Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 143.*, n. 1., §. 8.
 Rota *decis. 20.*, n. 1., *par. 4. diversor.*
 Compostellana *Parochialis super transportatione actorum 15. Maii 1752.*, §. 5. *coram Emin. Elephantutio.*
XVI. eodem tamen Episcopo prius admonito, ut, si quid ei, pro causa instructione, videbitur, possit Judici appellationis significare.
XVII. Quòd si appellatus compareat, cogatur tunc is quoque actorum, quæ translata sunt, expensas, pro portione sua, si illis uti voluerit, subire;
 Vanespen. *in Iur. Eccl. Univ. par. 3.*, *tit. 10.*, *cap. 2.*, n. 51.
XVIII. nisi aliter, ex loci consuetudine, servetur, ut scilicet ad appellantem integrum hoc onus pertineat.
 Scaccia *de Appellat. qu. 20.*, n. 27.
XIX. Porro ipsam actorum copiam teneatur Notarius, congrua mercede accepta, appellanti quanto citius, & ad minus intrà mensem, exhibere.
 Ciarlin. *in Controv. For. lib. 2.*, *cap. 125.*, n. 74., §. 104.
 Nicol. *in Luc. utr. Iur. lib. 2.*, *tit. 28. de Appel. subn. 82.*, *vers. Nota.*
 Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 1.*, *tit. 5.*, *cap. 1.*, n. 6.
XX. Qui Notarius si in differenda exhibitione fraudem fecerit, ab officii administratione, arbitrio Ordinarii, suspendatur; & ad dupli penam, quanti ea lis fuerit, inter appellan-tem, & pauperes loci distribuendam, compellatur.
 Laurza *in Epit. Can. verb. Notarius.*
 Scaccia *de Appellat. qu. 20.*, n. 35.
 Vanespen. *in Iur. Eccl. Univ. par. 3.*, *tit. 10.*, *cap. 2.*, n. 52.
 Vener *in Exam. Epif. lib. 8.*, *cap. 30.*, n. 35.

XXI. Iudex verò, si & ipse impeditenti huius confcius, participare fuerit, aliterve obstitit, nec appellanti integre acta intrā tempus traderentur, ad eandem dupli pœnam, prout suprà, teneatur:

Piasc. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 12., vers. Processum.*
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 43., n. 10.*

XXII. non obstantibus, quoad omnia suprascripta, privilegiis, indultis, concordiiis, quæ suos tantum teneant auctores, & aliis quibuscumque consuetudinibus.

Fagnan. in *Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. sub n. 6.*

Piton. de *Controv. Patron. to. 1., alleg. 41., n. 16.*

CAPUT XXI.

Cupiens Sancta Synodus, ut ex Decretis ab ea editis nulla umquam futuris temporibus dubitandi occasio oriatur, verba illa, posita in Decreto publicato Sessione prima, sub Beatissimo Domino nostro Pio IV., videlicet: *Quæ proponentibus Legatis, ac Præfidentibus, ad horum temporum levandas calamitates, sedandas de religione controversias, coercendas linguas dolosas, depravatorum morum abusus corrigendas, Ecclesie veram, & Christianam pacem conciliandam apta, & idonea ipsi Sanctæ Synodo videbuntur*: explicando declarat, mentis suæ non fuisse, ut ex prædictis verbis solita ratio tractandi negotia in Generalibus Conciliis ulla ex parte immutaretur; neque novi quidquam, præter id, quod à sacris Canonibus, vel Generalium Synodorum forma hætenus statutum est, cuiquam adderetur, vel detraheretur.

Declaratur, ex certis verbis supra positis non immutari solitam in tractatione de rebus in Generalibus Conciliis.

Sup. sess. 17.

c. fin. dist. 14. c. De quibus dist. 20.

Indictio future Sessionis.

Insuper eadem Sacrosancta Synodus proximam futuram Sessionem feria quinta post Conceptionem Beatæ Mariæ Virginis, quæ erit dies nona mensis Decembris proximè venturi, habendam esse statuit, & decernit, cum potestate etiam abbreviandi: in qua Sessione tractabitur de sexto nunc in eam dilato capite, & de reliquis Reformationis capitibus jam exhibitis, deque aliis ad eam pertinentibus. Si verò opportunum videbitur, & tempus patietur, poterit etiam de nonnullis dogmatibus tractari, prout suo tempore in Congregationibus proponetur.

Abbreviata est dies Sessionis.

SESSIO VIGESIMAQUINTA,

Quæ est nona, & ultima

SUB PIO IV. PONT. MAX.

Coepa die III., absoluta die IV. Decembris MDLXIII.

DECRETUM DE PURGATORIO.

- I. **Q**UUM Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto edocta, ex sacris Litteris, & antiqua Patrum traditione, in sacris Conciliis, & novissimè in hac Œcumenica Synodo docuerit, Purgatorium esse;
Amort in demonstrat. Critic. par. 1., qu. 17. pag. 93.
Æstius in 4. Sentent. dist. 21., §. 2., pag. 301.
Gotti in Opere inscripto La vera Chiesa to. 2., par. 1. art. 10.
Natal. Alex. diss. 45. in Histor. Eccl. Sec. IV., pag. 639.
Silvius in Supplem. art. 1., pag. 333.
Valentia in 3. par. disp. 11., punct. 1., §. 6., & seq.
- II. animasque ibi detentas, fidelium suffragiis, potissimum verò acceptabili Altaris Sacrificio, juvari;
Amoltaz. de Caus. Piis lib. 1., cap. 1., n. 35.
Bellarmin. to. 2. Controvers. lib. 1., cap. 9., lit. D., pag. 298.
Gibert. in Jur. Can. to. 3. de Sac. rit. 5., sect. 2., n. 9.
Habert. in Tb. Dog., & Mor. to. 5. de Euch. ut Sacrific. 2., p. 747.
Lambertin. de Sacrific. Miss. sect. 1., pag. 14.
Alphonfus de Leon. de Offic. Cappellan. qu. 7., sect. 13., n. 86.
De Lugo de Sacram. Euch. disp. 19., sect. 9., n. 153.
Pasqualig. de Sacram. Nov. Leg. to. 1., qu. 72., n. 4. & 94.
74., n. 3., & qu. 155., n. 4.
Romaguer ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 9., cap. 3., n. 9.
Rosignol. de Purgator. pag. 14.
Schmalzgrueber in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 5., n. 159.
Suarez in 3. par. disp. 48., sect. 4., pag. 629.
- III. præcipit Sancta Synodus Episcopis, ut sanam de Purgatorio doctrinam, à Sanctis Patribus, & Sacris Conciliis traditam, à Christi fidelibus credi, teneri, doceri, & ubique prædicari diligenter studeant.
- IV. Apud rudem verò plebem difficiliore, ac si biliores, quæstiones, quæque ad ædificationem non faciunt, & ex quibus plerumque nulla sit pietatis accessio, à popularibus Concionibus secludantur.
Lauræa in Epir. Canon. verb. Prædicatores.
- V. Incerta item, vel quæ specie falsi laborant, evulgari, ac tractari non permittant,

- VI. Ea verò, quæ ad curiositatem quamdam, aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiunt, tamquam scandala, & fidelium offendicula prohibeant.
Valentia in Supplem. disp. 1., qu. 1., punct. 1., §. 4., p. 1859.
- VII. Curent autem Episcopi, ut fidelium vivorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, eleemosynæ, aliaque pietatis opera, quæ à fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum Ecclesiæ instituta, piè, & devotè fiant;
Fuscus de Visit. lib. 1., cap. 30. sub n. 10.
Laurza in Epit. Canon. verb. Purgatorium.
- VIII. & quæ pro illis ex testatorum foundationibus, vel alia ratione debentur, non perfunctoriè, sed à Sacerdotibus, & Ecclesiæ Ministris, & aliis, qui hoc præstare tenentur, diligenter, & accuratè persolvantur.

Infr. cap. 4. de reform.

DE INVOCATIONE, VENERATIONE, ET RELI-
QUIIS SANCTOR., ET SACRIS IMAGINIBUS.

- I. **M**andat Sancta Synodus omnibus Episcopis, & cœteris docendi munus, curamque sustinentibus, ut juxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ usum, à primævis Christianæ religionis temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensionem, & sacrorum Conciliorum Decreta, in primis de Sanctorum intercessione, invocatione, Reliquiarum honore, & legitimo Imaginum usu, fideles diligenter instruant,
Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 20.
Piaſec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. De Sanctor.
Petra ad Constit. Apost. 10. 1., pag. 515., n. 46.
- II. docentes eos, Sanctos unà cum Christo regnantes, orationes suas pro hominibus Deo offerre;
L'Herminier de Incarnat. pag. 534.
Laurza in Epit. Can. verb. Sancti.
Silvius in Supplem. qu. 72., art. 2., pag. 267.
- III. bonum, atque utile esse, suppliciter eos invocare;
Amort in Demonstrat. Critic. art. 1., qu. 189., pag. 98.
Habert in Theol. Dogm., & Mor. 10. 2. de Cult. & Invocat. Sanctor. cap. 3., pag. 261.
Natal. Alex. in Sacul. v., dissert. 25., art. 2., pag. 409.
- IV. & ob beneficia impetranda à Deo per Filium ejus JESUM Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor, & Salvator est, ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere:
Marant. in Controuv. Jur. par. 2., resp. 3., n. 12.
- V. illos verò, qui negant, Sanctos, æterna felicitate in Cœ-

86. dist. in prin. can. Multa. est. dist.

Sup. sect. 22. c. de sac. Missa.

lo fruētes, invocandos esse; aut qui asserunt, vel illas pro hominibus non orare;

Bellarmin. *de Sanctior. Beatif. lib. 1., cap. 17., & 19.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 45., §. 16., pag. 290.*

VI. vel eorum, ut pro nobis etiam singulis orent, invocationem esse idololatriam; vel pugnare cum verbo Dei; Gotti in *Oper. inscript. La vera Chiesa to. 2., par. 2., ar. 14., §. 2.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Sancti.*

Paulut. in *Jurispr. Sacr. to. 2., lib. 7., tr. 12., c. 5., §. 1., n. 2., pag. 643.*

VII. adversarique honori unius mediatoris Dei, & hominum JESU Christi; vel stultum esse, in Cælo regnantibus vacce, vel mente supplicare, impiè sentire.

Bellarmin. *de Sanctior. Beatif. lib. 1., cap. 20.*

Æstius in 4. *Sent. dist. 45., §. 27.*

Silvius in *Supplem. qu. 72., art. 2., pag. 268.*

VIII. Sanctorum quoque Martyrum, & aliorum cum Christo viventium sancta corpora, quæ viva membra fuerunt Christi, & templum Spiritus Sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, a fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstantur;

1. Cor. 3. 6.

Hieronymus ad
versus Vigilant.
Rom.

Cassaneus in *Catalog. gloriæ Mundi par. 3., considerat. 22. in 6. causa, vers. Dignitas autem eorum, pag. 145.*

Marant. in *Contrav. Jur. par. 2., resp. 3., n. 4.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 5., dist. 1., qu. 4., n. 34.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 28., n. 1.*

Silvius in 3. *pn. qu. 25., art. 6., pag. 89.*

IX. ita ut affirmantes Sanctorum Reliquiis venerationem, atque honorem non debere; vel eas, aliæque sacra monumenta a fidelibus inutiliter honorari; atque eorum opis impetrande causa Sanctorum memorias frustra frequentari, omnino damnandos esse, prout jam pridem eos damnavit, & nunc etiam damnat Ecclesia.

Cone Nices. II.
C. 7.

Habert in *Tb. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Invoc. Sanctior. cap. 4., pag. 268.*

Lauræa in *Epit. Canon. verb. Reliquiæ.*

Natal. Alex. in *Sæcul. v. differ. 25., pag. 399.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 18. in fin.*

X. Imagines porro Christi, Deiparæ Virginis, & aliorum Sanctorum, in templis præsertim habendas, & retinendas, eisque debitum honorem, & venerationem impertiendam;

Amollaz. *de Caus. Pijæ lib. 5., cap. 9., n. 19.*

Bellarmin. *to. 2. Contrav. de Imagin. Sanct. lib. 2. c. 11., pag. 397.*

Frances Var. *Resol. cap. 48., n. 21.*

Nat. Alex. in *Tb. Dog., & Mor. to. 9., pag. 177.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 1., cons. 51., vers. Imaginetur.*

Reiffenstuel

Reiffenstuel in *Th. Mor. tract. 5., dist. 1., qu. 4., n. 35.*
 Simonet. de *Incarnat. disp. 11., art. 5., pag. 578.*
 Rota in *Wratilavien. Translationis Imaginis 17. Mar. 1738.*

§. 5. coram Card. Calcagnino.

- XI. non quòd credatur inesse aliqua in iis divinitas, vel virtus, propter quam sint colendæ; vel quòd ab eis sit aliquid petendum, vel quòd fiducia in imaginibus sit figenda, veluti olim fiebat à Gentibus, quæ in idolis spem suam collocabant; sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad prototypa, quæ illæ repræsentant: ità ut per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sanctos, quorum illæ similitudinem gerunt, veneremur: id, quod Conciliorum, præsertim verò secundæ Nicenæ Synodi, decretis contra imaginum oppugnatores est sancitum.

Phil. 134

Conc. Nicæn. II.
c. 3. 4. & 6.

Concin. *to. 3., lib. 3., differ. 1., cap. 5., pag. 9. & 10.*

Æstius in *3. Sent. dist. 37., §. 11., pag. 34.*

Fuscus de *Vist. lib. 1., cap. 9., n. 10.*

Habert in *Th. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Vener. Sanct. c. 5. p. 285.*

Paulut. in *Jurispr. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., c. 5., l. 1., n. 6., p. 647.*

Pax Jordan. in *Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 149.*

Silvius in *3. part. qu. 25., art. 3., pag. 88.*

- XII. Illud verò diligenter doceant Episcopi, per historias Mysteriorum nostræ redemptionis, picturis, vel alijs similitudinibus expressas, erudiri, & confirmari populum in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis; tum verò ex omnibus sacris imaginibus magnum fructum percipi, non solum quia adnectitur populus beneficiorum, & munerum, quæ à Christo sibi collata sunt; sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subjiciuntur; ut pro iis Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam, moreque suos componant; excitenturque ad adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his Decretis contraria docuerit, aut tulerit, anathema sit.

Bellarmin. *to. 2. Controv. lib. 2., cap. 8., pag. 390., vers. Ultimo.*

Nat. Alex. in *Th. Dog. & Mor. to. 9., pag. 177.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 2., pag. 516., n. 56. sub lit. C.*

- XIII. In has autem sanctas, & salutaris observationes si qui abusus irrepleverint, eos prorsus aboleri Sancta Synodus vehementer cupit; ità ut nullæ falsi dogmatis imagines, & rudibus periculosi erroris occasionem præbentes statuantur.

Æstius in *3. Sent. dist. 37., §. 10., pag. 133.*

Nat. Alex. in *Th. Dog. & Mor. to. 9., pag. 189.*

- XIV. Quòd si aliquandò historias, & narrationes Sacræ Scripturæ,

re,

re, quàm id indoctr. plebi expediet, exprimi, & figurari contigerit; doceatur populus, non propterea divinitatem figurari, quasi corporeis oculis conspici, vel coloribus, aut figuris exprimi possit.

Habert. in *Th. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Ven. Sanct. & c.*, p. 291.
Layman in *Th. Mor. lib. 4., tract. 7., c. 5. sub n. 2., vers. Idque.*
Silvius in *3. par. qu. 25., art. 3., vers. Quzr. 2., pag. 87.*

XV.
c. ult. de relig. &
de ven. sanct.

Omnis porro superstitio in Sanctorum invocatione, Reliquiarum veneratione, & Imaginum sacro usu tollatur, omnis turpis quæstus eliminetur, omnis denique lascivia vitetur, itaut procaci venustate Imagines non pingantur, nec ornentur;

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 45., n. 2.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Imagines sacræ, n. 1.*
De Gonter. in *Conc. Prov. Avenion. tit. 16., cap. 1., pag. 68.*

Nat. Alex. in *Th. Dog. & Mor. to. 9., pag. 183.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 2., adnot. 22., §. unic. n. 32.*

XVI.
c. 1. diff. 44. &
c. Irregularia. de
Concl. dist. 3.

& Sanctorum celebratione, ac Reliquiarum visitatione homines ad commessationes, atque ebrietates non abutantur; quasi festi dies in honorem Sanctorum per luxum, ac lasciviam agantur.

Lauræa in *Epit. Can. verb. Sancti.*

Ricciul. in *Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 41., n. 9.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 2.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 100.*

XVII.
Palin. 92.

Postremo tanta circa hæc diligentia, & cura ab Episcopis adhibeatur, ut nihil inordinatum, aut præposterè, & tumultuariè accommodatum, nihil profanum, nihilque inhonestum appareat, quàm domum Dei deceat sanctitudo.

c. Dec. de Im-
mun. Eccl. in d.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Imagines sacræ, n. 2.*

De Gonter. in *Conc. Prov. Avenion. tit. 20. in Proem. pag. 84.*

Habert. in *Th. Dog. & Mor. to. 2. de Cult. & Ven. Sanct. & c. 259*

Nat. Alex. *cod. tit. to. 9., pag. 187.*

XVIII.
Epitome Const.
Carol. Magni tit
de pace. cap. 17.

Hæc ut fidelius observentur statuit Sancta Synodus, nemini licere ullo in Loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet exempta, ullam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit;

Clericis. in *Discord. Forens. discord. 5., n. 13.*

Gavant. loco supra cit. n. 3.

Nat. Alex. *ibid.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 3.*

XIX.
c. Audivimus de
rel. & ven. San-
ctor
c. no. cod.

nulla etiam admittenda esse nova miracula, nec novas Reliquias recipiendas, nisi eodem recognoscente, & approbante Episcopo; qui, simul atque de iis aliquid comper-
tum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis
piis

piis viris, ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea judicaverit.

Barbol. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 97., n. 2.*

De Gonter. *in Conc. Prov. Avenion. tit. 17. in Proem. pag. 71.*

Grananiæ. *in Decretal. lib. 3., tit. 45., n. 5., pag. 667.*

Lambertin. *de Synod. Diac. lib. 7., cap. 41., n. 5. in fin.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 21.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 118.*

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. Miracula.*

Pignatæ. *in Consult. Can. to. 5., conf. 37., n. 1.*

Ricciul. *in Lucubr. Eccl. lib. 1., cap. 34., n. 1.*

Pilaja Decis. Pontif. lib. 1., decis. 7., n. 101.

Themud Decis. Ulyssip. 25., n. 1.

Rota to. 2., decis. 368., n. 11., & 12. coram Crispo.

- XX.** Quod si aliquis dubius, aut difficilis abusus sit extirpandus, vel omnino aliqua de iis rebus gravior questio incidat; Episcopus, antequam controversiam dirimat, Metropolitani, & Comprovincialium Episcoporum in Concilio Provinciali sententiam expectet;

Barbol. *loc. sup. cit. n. 17.*

- XXI.** ita tamen, ut nihil, inconsulto Sanctissimo Romano Pontifice, novum, aut in Ecclesia hætenus inusitatum decernatur. Concina to. 3., lib. 3. in Decalog. dissert. 1., cap. 5., p. 14. Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 16., n. 4.*

DE REGULARIBUS, ET MONIALIBUS.

E Adem Sacrosancta Synodus Reformationem prosequens, ea, quæ sequuntur, statuenda esse censuit.

Consulte Ballam
Greg. XV. in
feratibilib. 1622.

C A P U T I.

- I.** Quoniam non ignorat Sancta Synodus quantum ex Monasteriis pie institutis, & rectè administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur; necessarium esse censuit, quo facilius, ac maturius, ubi collapsa est, vetus, & regularis disciplina instaretur, & constantius, ubi conservata est, perseveret, præcipere, prout hoc decreto præcipit, ut omnes Regulares, tam viri, quam mulieres, ad Regulæ, quam professi sunt, præscriptum vitam instituant, & componant:

D'Alvin. *de Potest. Epif. & Abbate cap. 10., n. 5., pag. 94.*

Ameyden. *de Stil. Dator. lib. 1., cap. 15., § 6., n. 62.*

Capon. *in Discept. Forens. to. 2., discept. 731, n. 18.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 15. sub n. 38.*

Laurza *in Epit. Cap. verb. Regulares Superiores*

Novar.

Regulares omnes
ad Regulæ, quæ
professi sunt, præ-
scriptum vitam
instituant: id ut
fiat, Superiores
solicite curant.

Clem. Extiv. 5.
Quòd igitur in
primis de verb.
liga.

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Regula n. 1., pag. 255.*
Pellizar. de *Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect. 3., n. 65.*

- II. atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem, ut obedientiæ, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicujus Regulæ, & Ordinis peculiaria vota, & præcepta, ad eorum respectivè essentiam, nec non ad communem vitam, victum, & vestitum conservanda pertinentia, fideliter observent;

Fagnan. in *Cap. Monachus de Stat. Monachor. n. 60.*
Gaudent. de *Visit. Prælat. Regul. cap. 7., dub. 21., sect. 3., n. 26., to. 2.*
Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 18.*
Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Regulares Superiores, pag. 461., n. 49.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 704. sub n. 4., vers. Quùm autem Pignatel. in Consult. Can. to. 8., conf. 45., n. 6.*

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 5., n. 15.*

- III. omniq; cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur, tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quàm in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, ut ab illis non recedatur:

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 6., n. 5.*
Lauræ in *Epitom. Canon. verb. Regulares Superiores.*
Novar. in *Lucern. Regul. verb. Regula sub n. 1., pag. 255.*
Pellizar. de *Monial. cap. 10., sect. 1., subsect. 3., n. 65.*
Piton. in *Discept. Eccl. to. 2., pag. 70., n. 19.*

- IV. quùm compertum sit, ab eis non posse ea, quæ ad substantiam regularis vitæ pertinent, relaxari;

c. Quòm ad Monasterium in fin. de stat. Monach.

Reginald. in *Prax. For. Penit. lib. 18., n. 390.*

Rodriguez in *Regular. Qu. to. 1., qu. 26., art. 1.*

- V. si enim illa, quæ bases sunt, & fundamenta totius regularis disciplinæ, exactè non fuerint conservata, totum corruat ædificium necesse est.

c. Quòm Paulus 8 qu. 1.

Vanespén in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 5., n. 17.*

C A P U T II.

Proprietates Regularibus omnino prohibentur.

- I. **N**emini igitur Regularium, tam Virorum, quàm Mulierum, liceat bona immobilia, vel mobilia, cujuscumque qualitatís fuerint, etiam quovis modo ab eis acquisita, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus, possidere, vel tenere;

c. 1. & c. Quòm ad Monasterium de stat. mon. c. Cui portio cap. Non dicatis. & c. Exco. 12. qu. 1. Cont. Monach. sub Leone IV. cap. 14.

Capon. in *Discept. For. to. 2., discept. 82., n. 16.*

Clericat. de *Regular. discord. 1., n. 1.*

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 1. sub n. 118.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 12., n. 8.*

Grananiect.

Grananiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 35., n. 4., pag. 575.*
Habert in *Theol. Dogmat. & Mor., to. 4. de Just. & Jur.*
cap. 20., pag. 113.

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 18.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 41.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 168., n. 23.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 45., n. 8.*

Rota to. 2., *decis. 310., n. 5. coram Crispo.*

II. fed statim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporantur.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium cura, n. 2.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Regularium Reformatio.*

Tristany *Decis. Cathalon. 81., n. 10., & 78.*

Rota in *Romana Fideicommissi de Grifonibus 8. Martii 1745.*

§. 16. coram Vicecomite. Confirmat. 4. Martii 1746., §. 10.;

& 17. Jun. ejusd. anni §. 8. coram Cardin. Calceagnino.

III. Nec deinceps liceat Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem, aut commendam.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 7. sub n. 5. vers. Quod autem.*

Capon. in *Discept. For. to. 2., discept. 82., n. 3.*

Lezzana *Consult. Moral. 15., n. 8.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 1., conf. 349., n. 1.*

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 3., c. 21. n. 10*

Marta *Vot. Pisan. 111., n. 4.*

IV. Administratio autem bonorum Monasteriorum, seu Conventuum ad solos officiales eorumdem, ad nutum Superiorum amovibiles, pertineat.

D'Alvin. de *Potest. Epif. & Abbat. cap. 6., pag. 53.*

Fagnan. in *Cap. Monachi de Stat. Monach. n. 2., vers. Eundem.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium cura, n. 3.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Regulares circa administrationem bonorum.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 45., n. 9.*

Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 25., n. 9.*

V. Mobilium verò usum ita Superiores permittant, ut eorum supellex statui paupertatis, quam professi sunt, conveniat;

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 16., n. 71.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 12., n. 9.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 168., n. 23.*

VI. nihilque superflui in ea sit; nihil etiam, quod sit necessarium, eis denegetur.

Zipreus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 45., pag. 334.*

VII. Quòd si quis aliter quidquam tenere, deprehensus, aut convictus

viçtus fuerit; is biennio activa, & passiva voce privatus sit; atque etiam juxta suæ Regulæ, & Ordinis constitutiones puniatur.

Capon. in *Discept. For.* to. 2., *discept.* 73., n. 16.

Engel in *Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 35., n. 5.

Fulcus de *Visit. lib.* 2., *cap.* 15., n. 33.

Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl.* par. 2., *cap.* 11., verb.

Religiosus Proprietarius, *vers.* Religiosus convictus.

Konig. in *Jur. Can. lib.* 1., *tit.* 6., n. 14.

Pellizar. de *Monial. tract.* 10., *cap.* 8., n. 49., to. 2.

Tondut. *Qu. & Resol. Benef.* par. 1., *cap.* 96., n. 3.

Omnis Monasterio, præter hic excepta, possunt possidere bona immobilia: nunc, rui pe sonat, in illis pro modo facultat., aut elec- tione: un con- stituentibus nulla sine licentia Epi- scopi erigenda.

C A P U T III.

I. **C**oncedit Sancta Synodus omnibus Monasteriis, & domibus, tam Virorum, quam Mulierum, & Mendicantium, exceptis domibus Fratrum Sancti Francisci Capuccinorum, & eorum, qui Minorum de Observantia vocantur, D' Alvin. de *Potest. Epif. & Abbat.* cap. 9., pag. 80.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., *alleg.* 103., n. 14.

Engel in *Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 31., n. 36., & *tit.* 35., n. 5.

Ferrar. in *Bibliothec. Can. verb.* Religion. Regul. art. 1., n. 26.

Girald. ad *Theaur. de Pen. Eccl.* par. 2., *cap.* 1., verb.

Alienatio bonorum, *vers.* Secundus casus, pag. 80.

Laurxa in *Epit. Can. verb.* Regulares circa administrationem bonorum.

Pellizzar. de *Monial. to.* 2., *tract.* 10., *cap.* 3., *sect.* 3., n. 1.

Pignatel. in *Consult. Can. to.* 8., *conf.* 46., n. 2.

Reiffenstuel in *Tb. Mor. tract.* 8., *dist.* 4., *qu.* 4., n. 48.

Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 1., *cap.* 5., *sect.* 5., n. 215.

Rota decif. 8., n. 14. post Calcagnin. in *Observat. Practico-*

Legal. par. 1.

In rec. decif. 209., n. 12., par. 10.

II. etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum,

aut ex privilegio Apostolico non erat concessum, ut deinceps bona immobilia eis possidere liceat.

Bontemp. in *Fasc. Fl. Mor. tract.* 4., *tit.* 7., pag. 158., *vers.*

Secus sub n. 121.

Fagnan. in *Cap. Nimis prava de Excessib. Prælator.* n. 18.

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to.* 4., *de Just. & Jur. c.* 20., pag. 112.

Hondedeus *Consil.* 76., n. 3., to. 2.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 4., pag. 489., n. 3.

Pinsson. de *Benef.* par. 3., *cap.* 3., §. 1., n. 13.

Ricciul. de *Jur. Person. extr. Eccl. grem. exist.* cap. 9., n. 4.

Zipæus de *Jur. Can. lib.* 5., *resp.* 2., n. 1., pag. 268.

Tristany

Tristany *Decis. Cathalon.* 69., n. 14.

III. Quod si aliqua loca ex prædictis, quibus auctoritate Apostolica similia bona possidere permittum erat, eis spoliata sint, eadem omnia illis restituenda esse decernit.

IV. In prædictis autem Monasteriis, & domibus, tam Viro-
rum, quam Mulierum, bona immobilia possidentibus, vel
non possidentibus, instantum numerus constituatur, ac in po-
sterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis Monasterio-
rum vel ex consuetis elemosynis commodè possit sustentari:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 3., n. 1.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 16., n. 7.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 20. cum seqq.*

Lambertin. *de Syn. Dioc. lib. 11., c. 6., n. 2., & lib. 13., c. 12., n. 25.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 3., pag. 108., n. 37.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 7., conf. 90., n. 7., & 15.*

Thomassin. *de Ver. & Nov. Eccl. Discip. par. 3., lib. 1., c. 54., n. 3. & 8.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 24., n. 7.*

Zipxus *de Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 34. & 35., p. 320. & 321*

Zoelius *in Jur. Can. lib. 3., tit. 35. in additamen. in fin.*

V. nec de cætero similia loca erigantur sine Episcopi, in cu-
jus Diocesi erigenda sunt, licentia prius obtenta.

Barbos. *de Offic. & Potest. Epif. par. 2., alleg. 26., n. 3.*

Fattinel. *respons. 42. post tract. de translat. pension. sub n. 1.,
vers. Sacr. Concil.*

Frances Var. *Resol. exp. 27., n. 42., 86., & 91.*

Marant. *in Controv. Jur. par. 5., resp. 15., n. 67., 70., & seq.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 8., n. 58.*

Novar. *in Lucern. Regular. verb. Licentia, n. 1., pag. 150.*

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 5., tit. 8., n. 36.*

Piatec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 46., vers.
Novum etiam.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 1., consult. 179., n. 40.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. par. 1., cap. 7., §. 5., n. 51.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 18., §. unic., n. 6.*

Larrea *Decis. Granatens. 97., n. 10.*

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 2., decis. 5., n. 46.*

Rota *in recent. decis. 745., n. 1., par. 2., & decis. 87., n. 6., p. 13.*

Rot. Ratto *to. 3. decis. 258., n. 3. cum seqq.*

Eyltetter. *Fundationis Hospitii 10. Maii 1726., §. Ratio
eorum De Gamaches.*

Con. Arca. IV.
c. 8. c. 1. Dec. Au-
dorit. de in-
stit. c. Quoniam
ut ait de vit. &
hon. cler. c. un. §
Sunt ut hoc de
stat. regul. in 6.
Vid. Con. lre 3.
Piv. Circa 566

Vid. Const. Cle-
men. VII. Quo-
niam 1603. &
Urb. VIII. Ro-
manus 1614.

Regularis sine
Superioris licent.
nec a subequi-
tatis subiectis &
nec a Con. ca. re-
ce laro Univer-
sitate flutivum
molit in Conven-
tu habuit.

C A P U T IV.

I. **P**rohibet Sancta Synodus, ne quis Regularis, sine fui
Superioris licentia, prædicationis, vel lectionis, aut
Y y 2 cufusvis

e. Quanto de
off. Ord. Clem. Ne
in agro. 9. Osta
ver de stat. Non.
de Non migne
pere og cler. vel
monach. e. Piar
mut. 24. Maque
chus 2.16 pa. 1.

cujusvis pii operis pretextu, subiciat se obsequio alicujus
Prælati, Principis, vel Universitatis, vel Communitatis,
aut alterius cujuscunque personæ, seu loci;

Campanil. in *Divers. Jur. Canon. rubr. 12., cap. 9., n. 1.*
Pignatel. in *Consult. Canon. to. 1., conf. 135., n. 21., et to. 8.*
consult. 47., n. 13.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 17.*

II. neque ei aliquod privilegium, aut facultas, ab aliis super
iis obtenta, suffragetur.

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Recessus à Monasteriis n. 4., p. 251.*

III. Quod si contraxerit; tamquam inobediens, arbitrio Su-
perioris, puniatur.

Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 10., n. 10.*

IV. Nec liceat Regularibus à suis Conventibus recedere, etiam
pretextu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem mis-
si, aut vocati fuerint.

Cened. *Qu. Canon. 26., n. 19.*

Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 7., verb.*
Religiosi, *vers. Amplia.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 15. et seq.*

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 8., conf. 43., n. 113., et*
conf. 65., n. 3., et to. 10., conf. 24., n. 19.

Ricciul. de *Jur. Person. extr. Eccl. grem. exist. lib. 8., cap. 2. n. 25.*

Johan. Honor. Van-Exel in *Decretal. lib. 3. tit. 31., n. 47.,*
et tit. 35., n. 9.

V. Qui verò sine prædicto mandato, in scriptis obtento, re-
pertus fuerit, ab Ordinariis locorum, tamquam desertor
sui Instituti, puniatur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 31.*

Gavaut. in *Manual. Epif. verb. Regularium jura, n. 70.*

Ghislier. in *Prax. Regular. cap. 9., n. 11.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 10.*

Zipex in *Jur. Pontif. lib. 5., tit. de Advokat. n. 3., pag. 466.*

Panimol. *decis. 84., adnot. 3., n. 8., to. 2.*

VI. Illi autem, qui studiorum causa, ad Universitates mittun-
tur, in Conventibus tantum habitent: alioquin ab Ordini-
nariis contra eos procedatur.

Cyrin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 91.*

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 5.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 11., n. 13.*

Lauræa in *Epitom. Can. verb. Regulares circa Studia.*

Paraviein. in *Polyantb. Sacror. Canon. verb. Regulares, to.*
3., pag. 448., n. 5.

Pignatel. in *Consult. Canon. to. 8., consult. 43., n. 116.*

CAPUT V.

357 DE REGUL. DE
MONIALIBUS.
Clausura, & con-
stitutio Monialium
prescribitur.

Vide infra.

I. Bonifacii VIII. Constitutionem, quæ incipit, *Periculoso*, renovans Sancta Synodus, universis Episcopis, sub obtestatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ, præcipit, ut in omnibus Monasteriis, sibi subiectis, ordinaria,

Capon. *Discept. For. to. 3., cap. 184., n. 17.*

Cyrin. *in Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 102.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 56.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Clausura, n. 3.*

Lotter *de Re Benef. lib. 1., qu. 24., n. 66.*

Roderic. *Qu. Regular. & Canon. qu. 44., art. 2., pag. 259. to. 1.*

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 7., n. 3.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 8., to. 1.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 5., §. 2., n. 1.*

Vermigl. *consil. 165., n. 1.*

Ziprus *de Resp. Canon. lib. 1., resp. 1., §. 10., n. 6.*

Zoef. *in Decretal. lib. 3., tit. 35., n. 10.*

II. in aliis verò Sedis Apostolicæ auctoritate, clausuram Sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent:

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 5., n. 1.*

Ciarlin. *in Contrav. For. cap. 147., n. 7.*

Cochier. *de Jurisd. Ordin. in exempt. par. 2., qu. 45., n. 15. & 81.*

Eaurza *in Epitom. Canon. verb. Monialium Monasteria circa Episcopos.*

Lezzana *Qu. Regular. cap. 26., n. 66., to. 1.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 11., n. 1.*

Piassec. *in Prax. Epif. par. 2., c. 3. de Visit. Sanctimonial. n. 53.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. cap. 7., §. 3., n. 52.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 20., n. 1.*

Zerol. *in Prax. Epif. verb. Moniales, vers. Ad quantum.*

Panimol. *decis. 84., adnot. 3., n. 4.*

Sperel. *decis. 97., n. 19. to. 1.*

Themud. *Decis. Ulysipon. par. 1., decis. 63., n. 3. & 5.*

Rota *decis. 771., n. 2. & 3. coram Molines.*

Juvenacen. *Jurisdictionis super Attentatis 3. Februarii 1736.*

§. Nullumque cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII., quæ est inter ejus impress. Decisiones.

III. inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescentes,

Canpanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 83.*

Fagnan. *in Cap. Quanto de Privileg. n. 19.*

Girald.

Vid. Consil. Pii
V. circa. 1566.
& Decret. 1579.
Gregori XIII.
Dro factis 1572
Ub. prævia 1575
& ibidem 1581.
Gregor. XV. in-
fermatibus 1612.

Girald. *ad Thesaur. de Pœn. Eccl. par. 2., cap. 9., verb.*
Clausura Monialium restituenda.

Lambertin. *de Synod. Diœces. lib. 9., cap. 15., n. 6.*

IV. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii
secularis.

Altimar. *de Nullit. rubr. 3., qu. 20., n. 9., to. 1.*

Oliva *de For. Eccl. par. 2., qu. 24., n. 1.*

Pellizar. *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect. 1. sub n. 25.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 7., conf. 32., n. 21.*

Romaguer *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 11., c. 9., n. 23.*

Themud. *Decis. Ulyssip. decis. 63., n. 10., par. 1.*

V. Quod auxilium ut præbeatur, omnes Christianos Principes hortatur Sancta Synodus, & sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda, omnibus Magistratibus secularibus injungit.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 3., n. 10.*

Carleval. *de Judic. lib. 1., tit. 1., disp. 22., n. 40.*

Gail. *Observ. 115., n. 6.*

Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 36., n. 1.*

Molin. *de Brach. Secular. cap. 5., n. 4. & 6.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 47.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 5., §. 2., n. 9.*

Ziprus *de Jurisd. Eccl. lib. 4., cap. 6., n. 18.*

Cortiada *decis. 231., n. 21.*

Panimol. *adnot. 3. ad decis. 12., n. 49.*

VI. Nemini autem Sanctimonialium liceat post professionem exire à Monasterio, etiam ad breve tempus, quocumque prætextu, nisi ex aliqua legitima causa, ab Episcopo approbata: indultis quibuscumque, & privilegiis non obstantibus.

Cons. Caba-
scul. l. c. 57. &
60.

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 580., n. 13.*

Corrad. *in Prax. Dispens. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 4.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 6., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. var. 1., tit. 30., cap. 3., n. 13. to. 2.*

Zerbius *Resol. Canon. de Monial. tit. 53., resol. 6., n. 1.*

Themud. *Decis. Ulyssip. par. 1., decis. 26., n. 1.*

VII. Ingredi autem intra septa monasterii nemini liceat, cuiusculunque generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fuerit, sine Episcopi, vel Superioris licentia, in scriptis ob-
tenta, sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda.

Cons. Manico.
lt. c. 1. verb.
lt. c. 7. Gualdi
c. 62. & illud.
lt. c. 2. Thom.
nimus, & 1099
lt. 9. 2.

Antonel. *de Loc. Legal. cap. 10., n. 57.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 16., n. 24.*

Carlin. *in Contrav. For. cap. 147., n. 29. & 30.*

Cyrin. *in Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6. sub n. 102., vers. Ingredientem:*

Corrad. *in Prax. Dispens. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 16.*

Ferrat.

Ferrar. in *Bibliothec. Can. verb. Monialis* n. 58.
Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2. sub n. 13. vers. Infertur.*
Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Monialium* Monasteria qui
possunt ingredi.

Paltor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 47.*
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 7., n. 1.*
Squillant. de *Oblig. & Privileg. Epif. par. 1., cap. 13. sub n. 41.*
Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. par. 4., tit. 35., §. 4. n. 105. to. 3.*
Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 5., §. 2., n. 17.*

VIII. Dare autem tantum Episcopus, vel Superior licentiam debet in casibus necessariis;

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 42., n. 76.*
Fagnan. in *Cap. Quum Virum de Regular. n. 20.*
Lezzana *Qu. Regular. cap. 25., n. 20., to. 1.*
Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 11. sub n. 13., vers. Licentiz*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., c. 3. sub n. 54., vers. Licentiz.*
Roderic. *Qu. Regular. & Canon. qu. 46., art. 4., pag. 271. to. 1.*
IX. neque alius ullo modo possit, etiam vigore cujuscumque facultatis, vel indulti hastenus concessi, vel in posterum concedendi.
Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 5., n. 3.*

X. Et quia Monasteria Sanctimonialium, extra mœnia Urbis, vel Oppidi constituta, malorum hominum prædæ, & aliis facinoribus sine ulla sepe custodia sunt exposita; eurent Episcopi, & alii Superiores, si ita videbitur expedire, ut Sanctimoniales ex eis ad nova, vel antiqua Monasteria intra Urbes, vel Oppida frequentia reducantur,
Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2., n. 15.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium* Monasteria, n. 25.
Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 30., to. 1.*
Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 21., n. 1.*
Zecchi. de *Stat. & Muner. Epif. cap. 6. sub n. 34., pag. 79.*
Zipæus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 40., pag. 328. & 331.*

XI. invocato etiam auxilio, si opus fuerit, brachii secularis.
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 36., n. 5.*
Fuscus de *Visit. lib. 2., cap. 18., n. 58.*
Lauræa in *Epit. Canon. verb. Monasteria* Monialium qua
cura edificanda, & regenda.

XII. Impedientes verò, vel non obedientes, per censuras Ecclesiasticas parere compellant.
Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2., n. 15.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Monialium* clautura.

C A P U T VI.

I. IN electione quorumcumque Superiorum, Abbatum temporalium, & aliorum Officialium, ac Generalium, & Abba-

Vid. d. *Constit. Greg. XIII. Unigenita* 1575. & *Constit. Alex. VII. Felici* 1664.

Norma servanda in electione Superiorum Regularium.

Abbatissarum, atque aliarum Præpositarum, quò omnia rectè, & sine ulla fraude fiant, in primis Sancta Synodus districtè præcipit omnes supradictos eligi debere per vota secreta;

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 89.*

Azor. *in Instit. Moral. par. 1., lib. 3., cap. 10., qu. 2.*

Clericat. *de Regular. discord. 21., n. 7.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 3. sub n. 35., vers. Attamen.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 5.*

Novar. *in Lucern. Regular. verb. Electio n. 1., pag. 80.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 7., n. 5.*

Rota to. 3. *in recent. decis. 574., n. 54., par. 4.*

II. ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur.

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 603., n. 78.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 1. sub n. 10., vers. Sed & illud*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales, n. 1.*

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 68.*

Murga *in Comment. ad Constit. Apost. pag. 140., n. 450.*

Wieltnier *in Inst. Can. lib. 1., tit. 6., art. 9. n. 146. § ar. 13. n. 212*

III. Nec in posterum liceat, Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscumque Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere;

Pignatel. *in Conf. Can. to. 8., conf. 48., n. 1. § to. 10., conf. 77. n. 10.*

IV. aut voces, & suffragia absentium supplere.

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 39., n. 14.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Electores, n. 7., pag. 89.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 10., conf. 23., n. 3.*

Zoesius *in Comment. ad Epist. Decretal. lib. 1., tit. 6., n. 70.*

V. Si verò contra hujus Decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit;

Cabassut. *in Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 3.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 3.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 1., n. 1.*

VI. & is, qui ad hunc effectum se in Provincialem, Abbatem, aut Priorem creari permiserit, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda inhabilis existat;

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 11.*

VII. facultatesque super his concessæ, eo ipso abrogatæ censentur; & si in posterum alix concedantur, tamquam subreptitæ habeantur.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 8., conf. 48., n. 1.*

CAPUT VII.

I. **A**bbatissa, & Priorissa, & quocumque alio nomine Præfecta, vel Præposita appelletur, eligatur non minor

Quæ, & quando
de in Abbatissas
vel alio nomine
Præfectas eligen-
da: iuxta Mo-
nasterii an-
tiquitatem.

nor annis quadraginta, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit.

Amyden. *de Stit. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 88.*

Engel. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2. sub n. 28., vers. Circa Abbatissas.*

Fagnan. *in Cap. Quàm sis de Convers. Conjug. sub n. 75.*

Fragolius *de Regim. Reipubl. par. 2., lib. 2., disp. 24., n. 2.*

Konig *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. sub n. 30.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 719.*

Wieltnier *in Instit. Canon. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 75.*

Zoelius *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., n. 3.*

Rota to. 2., *decis. 168., n. 7. coram Ansaldo.*

- II. Quòd si his qualitatibus non reperiat in eodem Monasterio, ex alio ejusdem Ordinis eligi possit.

D'Alvin *de Potest. Epif. & Abbat. cap. 3. sub n. 6., vers.*

Quòd quidem, *pag. 25.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 33.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 45.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 6., cons. 10., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 31., cap. 10., n. 16.*

- III. Si hoc etiam incommodum Superiori, qui electioni præest, videatur; ex iis, quæ in eodem Monasterio annum trigessimum exceßerint, & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiore consentiente, eligatur.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales n. 11.*

De Laur. *de atas. ad Benef. requisit. cap. 7., pag. 402.*

Piafec. *in Prax. Episcop. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers.*

In Monasteriis.

- IV. Duobus verò Monasteriis nulla præficiatur.

Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 17., n. 38.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Abbas, n. 13., pag. 3.*

- V. Et, si qua duo, vel plura quocumque modo obtinet, cogatur, uno excepto, intra sex menses cætera resignare:

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 10.*

- VI. post id verò tempus, nisi resignaverit, omnia ipso jure vacent.

Lauræa *in Epir. Can. verb. Monialium Præfeste atas.*

- VII. Is verò, qui electioni præest, Episcopus, sive aliùs Superior, Claustra Monasterii non ingrediatur, sed ante cancello-
rum fenestellam vota singularum audiat, vel accipiat.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 46.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 8.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 3., pag. 188., n. 8.*

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., c. 3. sub n. 57., vers. In Monasteriis.*

c. Indemnitati-
bus de elect. in
6.

Conc. Agath. c.
57. & Cribion.
c. 12. c. ult. 20.
quæ ut c. Usam
21. q. 1.

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 7., n. 85.*
Wiestner in *Instit. Canon. lib. 1., tit. 6., art. 14., n. 225.*
VIII. In reliquis serventur singulorum Ordinum, vel Monasteriorum Constitutiones.
Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 6.*
Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 5.*

Regimen Monasteriorum non habentium Ordinarios Regul. Visitatores quomodo sit institutendum.

C A P U T VIII.

I. **M**onasteria omnia, quæ Generalibus Capitulis, aut Episcopis non sublunt, nec suos habent Ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione, ac directione regi consueverunt, teneantur, infra annum à fine præsentis Concilii, & deinde quolibet triennio sese in Congregationes redigere, juxta formam Constitutionis Innocentii III. in Concilio Generali, quæ incipit, *In singulis*: ibique certas Regulares Personas deputare, quæ de modo, & ordine, de prædictis Congregationibus erigendis, ac statutis in eis exequendis deliberent, & statuant.

• In singulis de
Sæcra Mon.

Fagnan. in *Cap. In singulis de Stat. Monachor. n. 6.*
Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 1.*
Petra ad *Constit. Apost. to. 3., pag. 91., n. 10.*
Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 1., c. 48. n. 10.*
Zipxus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 33., pag. 320.*

II. Quod si in his negligentes fuerint, liceat Metropolitano, in cujus Provincia prædicta Monasteria sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegato, eos pro prædictis causis convocare.

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., cons. 43., n. 120.*
Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 3., n. 19.*

III. Quod si infra limites unius Provinciæ non sit sufficiens talium Monasteriorum numerus ad erigendam Congregationem, possint duarum, vel trium Provinciarum Monasteria unam facere Congregationem.

Laurza in *Epit. Can. verb. Monasteriorum obligationes.*

IV. Ipsi autem Congregationibus constitutis, illarum Generalia Capitula, & ab illis electi Præsides, vel Visitatores eamdem habeant auctoritatem in suæ Congregationis Monasteria, ac Regulares in eis commorantes, quam alii Præsides, ac Visitatores in cæteris habent Ordinibus:

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 16., n. 31.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 61., n. 59.*

V. teneanturque suæ Congregationis Monasteria frequenter visitare, & illorum reformationi incumbere, & ea observare,

Torode de Statu Regul. in 6. & Clem. c. Eze.

vare, quæ in Sacris Canonibus, & in hoc Sacro Concilio sunt decreta.

Valenzuel *consil.* 74., n. 86., to. 1.

- VI. Quod si etiã, Metropolitano instante, prædicta exequi non craverint, Episcopis, in quorum Diocesibus loca prædicta sita sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis, subdantur.

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8. sub n. 3. vers.* Quod si.

Laurza *in Epit. Can. verb.* Monasteriorum obligationes.

Piascc. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 45., vers.* Similiter.

Monasteria Monialium immediate subiecta Sedi Apoli. ab Episcopis reguntur; alia verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus.

C A P U T IX.

- I. **M**onasteria Sanctimonialium, Sanctæ Sedi Apostolicæ immediate subiecta, etiã sub nomine Capitulorum Sancti Petri, vel Sancti Johannis, vel aliàs quomodocumque nuncupentur, ab Episcopis, tamquam diestæ Sedis Delegatis, gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Gavant. *in Man. Epif. verb.* Monialium communes leges n. 1. Piascc. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 53., vers.* Monasteria. Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 3., n. 22.* Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 4. sub n. 13., vers.* His conforme.

cap. Cognovim. 18. qu. 2.

- II. Quæ verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus reguntur; sub eorum cura, & custodia relinquuntur.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 7., n. 2.*

Zipzus *de Jur. Can. lib. 1., resp. 1., §. 9., n. 4., pag. 32.*

Moniales nunquam mese peccata confessantur & Eucharistiam sumunt: Confessiones Extracardinarias eis ab Episcopis assignantur, intra septem Monialibus Eucharistia non confertur.

C A P U T X.

- I. **A**tendant diligenter Episcopi, & cæteri Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, ut in Constitutionibus earum admoneantur Sanctimoniales, ut saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant, ut eo se salutari præsidio muniant ad omnes oppugnationes Dæmonis fortiter superandas.

Clem. Ne in agro. §. Sicut de statu Monast.

Bordonus *Var. Resolut. par. 1., resol. 20., n. 7.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb.* Confessiones n. 1., pag. 50.

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 3., n. 45.*

Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 6., n. 8., to. 2.*

Pignatet. *in Consult. Can. to. 1., cons. 361, n. 3.*

Zerol. *in Prax. Epif. par. 1., verb.* Moniales, *vers.* Ad septimum.

Zipæus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regul. n. 32., pag. 319.*

- II. Præter ordinarium autem Confessorem alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis Superioribus bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium Confessiones audire debeat.

Cabassut. in *Hist. Concil. pag. 604., n. 80.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 17.*

Matthæus. de *Offic. Cur. Eccles. cap. 13., n. 9.*

Pignat. in *Consult. Can. to. 8., cons. 43., n. 118.*

- III. Quod verò Sanctissimum Christi Corpus intrà Chorum, vel septa Monasterii, & non in publica Ecclesia conferretur, prohibet Sancta Synodus; non obstante quocumque indulto, aut privilegio.

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 44., n. 1.*

Gattico de *Orator. privat. cap. 19., n. 3.*

Pellizzar. de *Monial. tract. 10., cap. 7., n. 6.*

Piaf. in *Præf. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers. Prohiberi.*

Schimier in *Jur. Canon. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par.*

1., sect. 3., §. 4., n. 78.

In Monasteriis,
quibus immine-
re personarum
Secularium, qui
ad eorum sub-
fui Episcopi, &
ab eo prius exco-
municantur, sentis
exceptis.

C A P U T XI.

- I. IN Monasteriis, seu domibus Virorum, seu Mulierum, quibus immineat animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt illorum Monasteriorum, seu locorum familia, personæ tam Regulares, quam seculares, hujusmodi curam exercentes, subsint immediate in

illis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Diocesi sunt sita,

D' Alvin. de *Potest. Epif. & Abbat. cap. 15., n. 1., pag. 173.*

Cabassut. in *Hist. Concilior. pag. 604., n. 81.*

Cenedo Qu. *Canon. 16., n. 25.*

Clericat. in *Discord. Forens. discord. 13., n. 27.*

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 1., §. 13., n. 15.*

Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 37. sub n. 11. in fin.*

Fagnan. in *Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. n. 53.*

Lambertin. de *Synod. Dioc. lib. 8., cap. 4., n. 5.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 20.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 27.*

Spada consil. 157., n. 7., to. 1.

Zecchi. de *Republ. Eccl. in tit. de Prælat. in gener. cap.*

1. sub n. 6., vers. Vigesimoctavo., pag. 95.

Zipæus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 39., pag. 327.*

Rota to. 1., decis. 97., n. 5., cor. Emin. Tanar. 10.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 1. decis. 6., n. 15.

Burgem

Vide Bul. Greg.
XV. Insuperabilis.
1612.
e. Quæ Religiosus
18. q. 3.

Burgen. *Jurisdictionis*, seu *Visitation. super Manutenzione* I.

Aprilis 1715. §. Data cor. Emin. Scotto.

Præmislieni. *Præpositura super Conventualitate* 27. Febr. 1760

§. 13. i & 3. Jul. 1761. cor. R. P. D. Rattz.

- II. Nec ibi aliqui, etiam ad nutum amovibiles, deputentur, nisi de ejusdem consensu, ac prævio examine, per eum, aut ejus Vicarium faciendo:

Lauræa in *Epit. Can. verb. Regulares circa Parochos.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Cura Animarum* n. 2., pag. 61.

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., pag. 182.*

Pignatell. in *Consult. Can. to. 6., conf. 1., n. 10.*

Sbroz. de *Offic. Vicar. qu. III., n. 9., § 10.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 6.*

Rota *tor 3., decis. 314., n. 16. cor. Emin. Crescentio.*

S. C. C. in *Colonien. 10. Maii 1760.*

- III. excepto Monasterio Cluniacensi cum suis limitibus, & exceptis iis Monasteriis, seu locis, in quibus Abbates, Generales, aut Capita Ordinum sedem ordinariam principalem habent, atque aliis Monasteriis, seu domibus, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores jurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercent;

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 7., cap. 16., n. 1.*

Cirin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 201., pag. 505.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Monasteria quoad Episcopos.*

Alexander Trentacinque *Conf. 74. sub n. 7., vers. Patet igitur p. 1.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 48., §. unic. n. 91.*

- IV. salvo tamen eorum Episcoporum jure, qui majorem in prædicta loca, vel personas jurisdictionem exercent.

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 44., n. 12.*

CAPUT XII.

- I. **C**ensuræ, & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque ferventur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 53.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Regularium jura, n. 42.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Regulares circa interdicta.*

Leira in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 13. cum seq.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Censuræ, n. 1., pag. 37.*

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Regulares pag. 462.*

n. 2., to. 3.

Petra ad *Constit. Apost. to. 2., pag. 64., n. 3.*

Ventrigl.

Vid. *Constit. Bened XIV., que incip. Formæ* dis 109. §. 2. to. 1. pag. 164.

Censura Episcopalis, & Dies festi in Diocesi indicendi ferventur etiam à Regularibus.

Clem. I de fest. etc.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 48., §. unic., n. 101.

Zoclius in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 39., n. 132.

Panimol. *decis.* 84., adnot. 1., n. 51., to. 2.

II. Dies etiam festi, quos in Dicecesi sua servandos idem Episcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam Regularibus, servantur.

e. Decis. 12. d. 10.
Vide Consil. S.
P. in V. Quia
primam 1506.

Barbos. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., alleg. 105., n. 32.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 91.

Cocchier. de *Jurisd. Ordinari.* in *Exempt. par.* 2., qu. 45., n. 55.

Fuscus de *Visit. lib.* 2., cap. 15., n. 63.

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 8., cap. 4., n. 6.

Lauret. de *Franch. de Controv. inter Epif. & Regul.* qu. 6. vers. Sexto fallit.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 3., pag. 136., n. 31., §. n. 40.

Pellizzar. de *Monial. tract.* 10., cap. 8., n. 18.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif.* par. 1., cap. 19., n. 14.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 42., n. 10.

Zecchi. de *Repub. Eccl.* in tit. de *For. Relig.* pag. 418.

Pilaja *Decis. Pontif.* lib. 1., decis. 7., n. 95.

Rota in *Tarentina Processionis* 3. Jul. 1748., §. 6. cor. Molino.

Controversias de
præcedentia com-
ponat. Episcopus
Exempta nec in
strictiori Clausu-
ra vivunt, nec in
aliis præces-
sione necesse sunt
pellantur.

C A P U T XIII.

I.
Vide Billam S.
P. in V. 1508. Or-
dinar. de Grego-
rii X. 11. 1508.
Rapo. in.

Controversias omnes de præcedentia, quæ per se præmaximo cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam Sæculares, quam Regulares, quàm in Processionibus publicis, tum in iis que fiunt in tumultandis defunctorum corporibus, & in deferenda umbella, & aliis similibus, Episcopus, a nota omni appellatione, & non obitantibus quibuscunque, componat.

Barbos. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., alleg. 105., n. 71.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 120.

Lara de *Annivers. & Cappell. lib.* 1., cap. 24., n. 29.

Leo in *Thef. For. Eccl.* par. 1., cap. 8., n. 18.

Passerin. de *Humiliat. Stat.* to. 3., qu. 189., art. 10., insp. 10., n. 993.

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 128., n. 1.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 42., n. 14.

Rota to. 1. in *rec. decis.* 85., n. 9., par. 5.

Cor. Herrera *decis.* 63., n. 3.; & *decis.* 134., n. 7.

Cor. Emin. Crescentio to. 2., *decis.* 237., n. 64.

Bislinianen. *Præminentiarum* 18. Martii 1726., §. 44. cor. Card. Calcagnino.

Melevitana *Funerum super Attentatis, & Provisione* 20. Novemb. 1744., §. Quia in fin. cor. Card. Milino.

II. Exempti autem omnes, tam Clerici Sæculares, quam Regulares

Regulares quicumque, etiã Monachi, ad publicas Pro-
cessiones vocati, accedere compellantur;

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 55.*

Fufcus de *Visitat. lib. 2., cap. 8., sub n. 12. & n. 13.*

Gavant. in *Mammal. Epif. verb. Processio, n. 7.*

Piafcec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 48. vers. Ut
accedatur.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 53., n. 3. & to. 3.
conf. 46., n. 1.; & to. 10., conf. 121., n. 4.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. cap. 1., §. 2., n. 2.*

Vermigliol. *Consil. Crimin. 349., n. 1. & consil. 350.*

Rota *decif. 19., n. 1. cor. Kaunitz.*

III. iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt.

Fagnan. in *Cap. Nimis prava de Excessib. Prælator. n. 10.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. cap. 64., n. 1.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Processiones.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 54., n. 1.*

Pinfon. de *Benef. par. 3., §. 10., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 12., §. unic., n. 8.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 12., n. 41.*

CAPUT XIV.

Regulari publicè
delinquenti pena
à quo irroganda
sit.
Vide Const. Cle-
men. V 111.
Suscepti monachis
1596.

I. Regularis, non subditus Episcopo, qui intrà Claustra Monasterii degit, & extra ea ità notoriè delique- rit, ut Populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Su- periore intrà tempus, ab Episcopo præfigendum, severe puniat,

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 105., n. 18.*

Ciarlin. in *Controu. Forens. to. 1., cap. 50., n. 1.*

Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 1., §. 15., n. 2.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. Neapol. cap. 59., n. 2.*

Marta de *Jurisdicth. par. 4., centur. 2., cap. 182., n. 2.*

Panimolla *decif. 84., adnot. 3., n. 2., to 2.*

Spercl. *decif. 38., n. 12., to. 1.*

II. ac de punitione Episcopum certiore faciat:

Girald. ad *Thes. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 8., verb. Religiosi n. 1.*

Milaz. *Affert. Jur. §., n. 4.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Delinquens n. 4., & §., par. 65.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 6., n. 5.*

Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 3., cap. 19. sub
n. 47., vers. Et solet.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 38., §. unic., n. 19.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 20., §. 8., n. 2.*

fin

- III. *lin minus, à suo Superiore officio privetur;*
Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 16., n. 7.*
Pellizzar, *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect.*
1. *sub n. 27., vers. An autem.*
Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 22.*
Paninolla *decis. 84., adnot. 3., n. 2., to. 2.*
IV. & delinquens ab Episcopo puniri possit.
Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 43., n. 115.*
Fuscus *de Visit. cap. 17., n. 11., lib. 2.*
Gavant, *in Manual. Epif. verb. Regularium jura sub Episcopo, n. 69.*
Ghililerius *in Prax. Regular. cap. 9., n. 11.*
Pasqualig. *ad Franch. de Controv. inter Epif. & Regular. qu. 3., n. 114., pag. 56.*
Pinsson, *de Benef. par. 3., §. 12., n. 2.*
Ziprus *de Jur. Can. lib. 5., resp. 2., n. 3., pag. 269.*

Professio non fiat nisi ante probationem, & de confessione & tunc expleto.

CAPUT XV.

- I. **I**N quacunque Religione, tam Virorum, quam Mulierum professio non fiat ante decimum sextum annum expletum;
Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 604., n. 82.*
Ferrar. *in Biblioth. Can. verb. Professio Regularis, n. 3.*
Gargiaraus *Singular. Jur. singular. 27., n. 2.*
Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 2., verbi Professio emissa.*
De Laur. *de Etat. ad Benef. requisi. cap. 7., pag. 401.*
Lotter *de Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 32.*
Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*
Wieltnet *in Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 73.*
Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. cap. 3. sub n. 11., vers. Ad hoc, pag. 396.*
Zerb. *in Gemm. Epif. tit. 52., resol. 8., n. 2.*
II. nec qui minore tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur.
Lambertin. *de Synod. Diares. lib. 13., cap. 12., n. 1.*
Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 36.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 52.*
Zecch. *de Rep. Eccl. in tit. de Relig. ingr. cap. 3., n. 9., p. 394.*
Zvelius *in Comment. ad Epist. Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 38.*
Rota *in rec. decis. 15., n. 13., par. 11.; & decis. 410., n. 1. cor. Roxas.*
III. professio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat obligationem ad alicujus Regulæ, vel Religionis, vel Ordinis observationem, aut ad alios quoscunque effectus.
Campanil.

1. Confessio 27. qu. 2. c. Ad Apostolicam Regulam. c. Non solum. cod. in 6.

2. Ad nostram cap. Quoniam Virum. & c. Postulatus de Regularibus & c. 1. cod. in 6.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. cap. 11., rubr. 12., n. 1.*
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 2. sub n. 18., vers.*

Respondeo; *U n. 24.*

Fagnan. in *Cap. Ad nostram de Regular. n. 4.*

Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. to. 3., pag. 185., n. 3.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Professio, n. 8., pag. 242.*

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Professio, to. 3., n. 3.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 151., n. 12.*

Zipæus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 16., pag. 311.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Moniales, §. 2.*

Rota in *Romana Legati super Dote Monastica 13. Maii 1743.*

§. 3. coram Lana.

S. C. C. in *Sipontina restitutionis in integrum 28. Januarii,*
18. Martii, 6. Maii, U 2. Septembris 1747.

Renuntiatio, aut obligatio facta ante duo menses proximos professioni, sit nulla. Finita probatione, Novitii aut proficantur, aut efficiantur. In Religione Clericali. JE-SU ubi innovatur. Ne quid ex bonis Novitii nosterio tribuatur ante professionem.

C A P U T XVI.

I. Nulla quoque renuntiatio, aut obligatio, antea facta, etiam cum juramento, vel in favorem cujuscunque causæ piz, valeat, nisi cum licentia Episcopi, sive ejus Vicarii fiat, intrâ duos menses proximos ante professionem;

Barbos. de *Off. U Potest. Epif. par. 3., alleg. 99., n. 20., U 21.*

Cened. *Qu. Canon. 6., n. 14., lib. 1.*

Gavant. in *Man. Epif. verb. Regular. jura, n. 1.*

Laurza in *Epit. Canon. verb. Regularis Religionem ingrediens.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 38.*

Pasqualig. in *Addit. ad Lauret. de Franch. par. 2., qu. 42., n. 6.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 64., n. 71.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., §. 4., n. 25.*

Zoësius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 26.; U tit. 35., n. 4.*

Rota in *Romana, seu Januen. Successionis 9. Decemb. 1746.*

§. 4. coram Card. Millino.

II. ac non aliàs intelligatur effectum suum fortiri, nisi sequuta professione:

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 9., n. 5.; U lib. 3., tit. 31., n. 39.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 25.*

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 3.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 6., n. 2., vers. Desperatam*

Rota in *Ferrariensis. Canonicatus 5. Mart. 1698., §. Ex his cor. Pio.*

III. aliter verò facta, etiam si cum hujus favoris expressa renuntiatione, etiam jurata, sit irrita, & nullius effectus.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Canon. to. 3., verb. Professio n. 6., pag. 449.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 46., §. univ., n. 11.*

e Quam Civitatem, in h. d. d. elect.

Rota decif. 252. coram Peguer.

Theatina Bonorum super primo dubio 2. Aprilis 1745. §. 11
cor. Rever. Molino.

Romana, seu Jauuen. Successionis 9. Decemb. 1746. §. 4. cor.
Card. Millino.

- IV. Finito tempore novitiatus, Superiores Novitios, quos habiles invenerint, ad profitendum admittant; aut e Monasterio eos eijciant.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 4., n. 1.

Clericat. in Discord. Forens. discord. 18., n. 8.

Fagnan. in Cap. Presbyterum de Panit. §. Remiss. n. 121.

Pignatel. in Consult. Can. to. 1., conf. 149., n. 13.

- V. Per hæc tamén Sancta Synodus non intendit aliqui innovare, aut prohibere, quin Religio Clericorum Societatis JESU, juxta pium eorum institutum à Sancta Sede Apostolica approbatum, Domino, & ejus Ecclesiæ inservire possint: Fagnan. in Cap. Ad Audientiam de Regular. n. 15.

Lambertin. de Synod. Dices. lib. 13., cap. 12., n. 1.

Novar. in Lucern. Regul. verb. Jeluix, n. 32., pag. 136.

- VI. sed neque ante professionem, excepto victu, & vestitu, Novitii, vel Novitix illius temporis, quo in probatione est, quocumque pretextu, à Parentibus, vel propinquis, aut Curatoribus ejus, Monasterio aliquid ex bonis ejusdem tribuatur, nè hac occasione discedere nequeat, quòd totam, vel majorem partem substantiæ suæ Monasterium possideat, nec facitè, si discesserit, id recuperare possit: quin potius præcipit Sancta Synodus sub anathematis poenadantibus, & recipientibus, ne hoc ullo modo fiat; Lauræa in Epit. Canon. verb. Novitii.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 50.

Pignatel. in Conf. Can. to. 1., conf. 109., n. 14.; §. conf. 218., n. 15.

Schmalzgrueber in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 194., §. 4.

- VII. & ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur,

quæ sua erant:

Fagnan. in Cap. Ex parte de Regularib. n. 30.

Gavant. in Man. Epif. verb. Monialium Novitiarum n. 16.

Lauræa loc. mov. cit.

Piasce. in Præc. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 50., vers. Renuntiatio.

Piton. in Discept. Eccl. to. 1., discept. 6. sub n. 28., §. Ex quibus n. 32.

Rota in Romana Restitutionis Dotis 16. Januarii 1696. coram Card. Scotto; §. 22. Aprilis 1697. coram Olmo.

- VIII. quòd ut rectè fiat, Episcopus, etiàm per Censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat.

Campanil. in Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 125.

Novar. in Lucern. Regul. verb. Episcopus quoad Regulares, n. 16.

pag. 94.

Squillant.

Vide Conf. Gregor. XI. l. Affirmante Domino 1584
Et Bullam Pauli III. Relinquit. 1540 & John III. Expofcit. 1550.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Convertitz*, n. 1.
 Novar. *in Lucern. Regul. verb. Convertitz* n. 1., pag. 59.
 Pignatel. *in Consult. Can. to. 8., conf. 57., n. 4.*
 Ricciul. *de Jur. Patr. extr. Eccl. grem. exist. lib. 8., cap. 2., n. 6.*
 Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., n. 20.*

C A P U T X I X.

I. **Q**uicumque Regularis pretendat, se per vim, & metum ingressum esse Religionem; aut etiam dicat, ante ætatem debitam professum fuisse; aut quid simile, velitque habitum dimittere quacumque de causa; aut etiam cum habitu discedere sine licentia Superiorum; non audiatur, nisi intra quinquennium tantum à die professionis, Antonel. *de Tempor. Legal. lib. 2., cap. 63., n. 1., § seqq.*
 Bonaccin. *de Clausur. qu. 2., punct. 10., difficult. 4., n. 4.*
 Bordon. *de Profess. Regular. cap. 22., n. 12.*
 Gavant. *in Man. Epif. verb. Regularium Jura in Addit. n. 1.*
 Konig. *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 41., n. 19.*
 Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*
 Paravicin. *in Polyanth. Sacror. Can. verb. Regularis*, pag. 418., n. 4., to. 3.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 15., § 88.*
 Piton. *in Discep. Eccl. to. 4., discept. 110., n. 24.*
 Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 3., § 7., n. 122.*
 Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19., n. 32.*
 Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 25., pag. 315.*
 Zoelius *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 31., n. 41.*

II. & tunc non aliter, nisi causas, quas pretenderit, deduxerit coram Superiore suo, & Ordinario.

Fagnan. *in Cap. Presbyterum de Panit. & Remiss. n. 101.*
 & Cap. Nullius de Regularib. n. 19.

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 2.*
 Girald. *ad Thesaur. de Pan. Eccl. par. 2., verb. Professio emissa, vers. Causa.*

Pignatel. *in Conf. Can. to. 1., conf. 89., n. 27.; & to. 3., conf. 37. n. 4.*
 Zipæus *in Jur. Canon. lib. 1., resp. 1., §. 9. sub n. 8. vers.*

Quòd si urgens.

III. Quòd si antea habitum sponte dimiserit, nullatenus ad allegandum quamcumque causam admittatur, sed ad Monasterium redire cogatur, & tamquam apostata puniatur:

Barhof. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 104., n. 12.*

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 605., n. 84.*

Engel. *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 32., §. 4., n. 53.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Habitus*, n. 15. cum seq. pag. 124
 Pignatel.

Quomodo procedendum sit in causis prot. as. invaliditatis professionis.

e. Puellæ 20 q. 1. c. Quoniam visum de Regul.

Conc. Arel. I. c. ult. & Arel. II c. 25.

Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 9., verb.*
Clausura Monialium restituenda.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 9., cap. 15., n. 6.*

IV. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii
fæcularis.

Altimar. *de Nullit. rubr. 3., qu. 20., n. 9., to. 1.*

Oliua *de For. Eccl. par. 2., qu. 24., n. 1.*

Pellizar. *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect. 1., sub n. 25.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 7., conf. 32., n. 21.*

Romagner *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 11., c. 9., n. 23.*

Themud. *Decis. Ulyssip. decis. 63., n. 10., par. 1.*

V. Quod auxilium ut præbeatur, omnes Christianos Principes hortatur Sancta Synodus, & sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda, omnibus Magistratibus sæcularibus injungit.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 3., n. 10.*

Carleval. *de Judic. lib. 1., tit. 1., disp. 22., n. 40.*

Gail. *Observ. 115., n. 6.*

Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. cap. 36., n. 1.*

Molin. *de Brach. Sæcular. cap. 5., n. 4. & 6.*

Pastor *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 47.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 5., §. 2., n. 9.*

Ziprus *de Jurisd. Eccl. lib. 4., cap. 6., n. 18.*

Cortiada *decis. 231., n. 21.*

Panimol. *adnot. 3. ad decis. 12., n. 49.*

VI. Nemini autem Sanctimonialium liceat post professionem exire à Monasterio, etiam ad breve tempus, quocumque prætextu, nisi ex aliqua legitima causa, ab Episcopo approbanda: indultis quibuscumque, & privilegiis non obstantibus.

Cabassut. *in Histor. Concil. pag. 580., n. 13.*

Corrad. *in Prax. Dispensat. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 4.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 6., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 13. to. 2.*

Zerbius *Resol. Canon. de Monial. tit. 53., resol. 6., n. 1.*

Themud. *Decis. Ulyssip. par. 1., decis. 26., n. 1.*

VII. Ingredi autem intra septa monasterii nemini liceat, cuiuscuq; generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fuerit, sine Episcopi, vel Superioris licentia, in scriptis ob-
tenta, sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda.

Antonel. *de Loc. Legal. cap. 10., n. 57.*

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 11., cap. 15., n. 24.*

Charlin. *in Contrav. For. cap. 147., n. 29. & 30.*

Cyrin. *in Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6. sub n. 102., vers. Ingredientem:*

Corrad. *in Prax. Dispens. Apost. lib. 5., cap. 15., n. 16.*

Ferrar.

Cons. Cabrio-
scul. 1. c. 57. &
60.

Cons. Marisco.
H. c. 1. v. 1.
IV. c. 7. Cabrio-
scul. 1. c. 60. & 61.
H. c. 1. c. 116.
nimis, & 169.
18. p. 2.

Ferrar. in *Bibliot. Can. verb. Monialis* n. 58.
König. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2. sub n. 13. vers. Infertur.*
Lauræa in *Epitom. Canon. verb. Monialium Monasteria* qui
possunt ingredi.

Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 40., n. 47.*
Romaguer ad *Constit. Synod. Gerund. lib. 3., tit. 1., cap. 7., n. 1.*
Squillant. de *Oblig. & Privileg. Epis. par. 1., cap. 13. sub n. 41.*
Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. par. 4., tit. 35., §. 4. n. 105. to. 3.*
Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot. 5., §. 2., n. 17.*

VIII. Dare autem tantum Episcopus, vel Superior licentiam debet in casibus necessariis;

Crispin. in *Visit. Pastoral. par. 2., §. 42., n. 76.*
Fagnan. in *Cap. Quum Virum de Regular. n. 20.*
Lezzana *Qu. Regular. cap. 25., n. 20., to. 1.*
Matthæuc. de *Offic. Cur. Eccl. cap. 11. sub n. 13., vers. Licentiz*
Piafec. in *Prax. Epis. par. 2., c. 3. sub n. 54., vers. Licentiz.*
Roderic. *Qu. Regular. & Canon. qu. 46., art. 4., pag. 271. to. 1.*

IX. neque alius ullo modo possit, etiam vigore cuiuscumque facultatis, vel indulti hactenus concessi, vel in posterum concedendi.
Gibert. in *Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 5., n. 3.*

X. Et quia Monasteria Sanctimonialium, extra mœnia Urbis, vel Oppidi constituta, malorum hominum prædæ, & aliis facinoribus sine ulla sepe custodia sunt exposita; curent Episcopi, & alii Superiores, si ita videbitur expedire, ut Sanctimoniales ex eis ad nova, vel antiqua Monasteria intra Urbes, vel Oppida frequentia reducantur,
Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2., n. 15.*

Gavant. in *Manual. Epis. verb. Monialium Monasteria, n. 25.*
Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 30., cap. 3., n. 30., to. 1.*
Ugolin. de *Off. & Potest. Epis. cap. 21., n. 1.*

Zecchius de *Stat. & Muner. Epis. cap. 6. sub n. 34., pag. 79.*
Zipæus de *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 40., pag. 328. & 331.*

XI. invocato etiam auxilio, si opus fuerit, brachii secularis.
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 36., n. 5.*

Fulcus de *Visit. lib. 2., cap. 18., n. 58.*
Lauræa in *Epit. Canon. verb. Monasteria Monialium* qua
cura xdicanda, & regenda.

XII. Impedientes verò, vel non obedientes, per censuras Ecclesiasticas parere compellant.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 2., n. 15.*
Gavant. in *Manual. Epis. verb. Monialium clautura.*

C A P U T VI.

I. IN electione quorumcumque Superiorum, Abbatum temporalium, & aliorum Officialium, ac Generalium, & Abba-

Vid. d. Constit.
Greg. XIII. *Ubi*
gratia 1575. &
Const. Alex. VII.
Felici. 1664.

Norma servanda
in electione Superio-
rum Regularium.

Abbatissarum, atque aliarum Præpositarum, quò omnia rectè, & sine ulla fraude fiant, in primis Sancta Synodus districte præcipit omnes supradictos eligi debere per vota secreta;

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 89.*

Azor. *in Instit. Moral. par. 1., lib. 3., cap. 10., qu. 2.*

Clericat. *de Regular. discord. 21., n. 7.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 3. sub n. 35., vers. Attamen.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 5.*

Novar. *in Lucern. Regular. verb. Electio n. 1., pag. 80.*

Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 1., §. 7., n. 5.*

Rota to. 3. *in recent. decis. 574., n. 54., par. 4.*

II. ita ut singulorum eligentium nomina numquam publicentur.

Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 603., n. 78.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 1. sub n. 10., vers. Sed & illud*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales, n. 1.*

Konig. *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., n. 68.*

Murga *in Comment. ad Constit. Apost. pag. 140., n. 450.*

Wietner *in Inst. Can. lib. 1., tit. 6., art. 9. n. 146.; §. ar. 13. n. 212*

III. Nec in posterum liceat, Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscumque Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere;

Pignatel. *in Conf. Can. to. 8., conf. 48., n. 1.; §. to. 10., conf. 77. n. 10.*

IV. aut voces, & suffragia absentium supplere.

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 39., n. 14.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Electores, n. 7., pag. 89.*

Pignatel. *in Consult. Canon. to. 10., conf. 23., n. 3.*

Zoefius *in Comment. ad Epist. Decretal. lib. 1., tit. 6., n. 70.*

V. Si verò contra hujus Decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit;

Cabassut. *in Theor. & Prax. Jur. Can. lib. 2., cap. 24., n. 3.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 5.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 1., n. 1.*

VI. & is, qui ad hunc effectum se in Provincialem, Abbatem, aut Priorem creari permiserit, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda inhabilis existat;

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 11.*

VII. facultatesque super his concessæ, eo ipso abrogatz censentur; & si in posterum aliz concedantur, tamquam subreptitæ habeantur.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 8., conf. 48., n. 1.*

Quæ, & quomodo in Abbatissas vel alio quocumque Prefectas eligendæ: cumque Monasteriis nullæ præferantur.

CAPUT VII.

I. **A**bbatissa, & Priorissa, & quocumque alio nomine Præfecta, vel Præposita appelletur, eligatur non minor

nor annis quadraginta, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit.

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 6., n. 88.*

Engel *in Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2. sub n. 28., vers. Circa Abbatissas.*

Fagnan. *in Cap. Quum sis de Convers. Conjug. sub n. 75.*

Fragosius *de Regim. Reipubl. par. 2., lib. 2., disp. 24., n. 2.*

Konig *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 6. sub n. 30.*

Murga *de Benef. Eccl. qu. 3., n. 719.*

Wieltnier *in Instit. Canon. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 75.*

Zoelius *in Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., n. 3.*

Rota *to. 2., decis. 168., n. 7. coram Ansaldo.*

- II. Quod si his qualitatibus non reperiatur in eodem Monasterio, ex alio ejusdem Ordinis eligi possit.

D'Alvin *de Potest. Epif. & Abbat. cap. 3. sub n. 6., vers.*

Quod quidem, *pag. 25.*

Fuscus *de Visit. lib. 2., cap. 18., n. 33.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 45.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 6., cons. 10., n. 2.*

Vanespén. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 31., cap. 10., n. 16.*

- III. Si hoc etiam incommodum Superiori, qui electioni præest, videatur; ex iis, quæ in eodem Monasterio annum trigessimum exceßerint, & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiore consentiente, eligatur.

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Monialium Officiales n. 11.*

De Laur. *de atat. ad Benef. requisit. cap. 7., pag. 402.*

Piassec. *in Prax. Episcop. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers. In Monasteriis.*

- IV. Duobus verò Monasteriis nulla præficiatur.

Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 17., n. 38.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb. Abbas, n. 13., pag. 3.*

- V. Et, si qua duo, vel plura quocumque modo obtinet, cogatur, uno excepto, intra sex menses cætera resignare:

Vener. *in Exam. Epif. lib. 6., cap. 28., n. 10.*

- VI. post id verò tempus, nisi resignaverit, omnia ipso jure vacant.

Lauræa *in Epit. Can. verb. Monialium Præfeste atas.*

- VII. Is verò, qui electioni præest, Episcopus, sive alijs Superior, Claustra Monasterii non ingrediatur, sed ante cancelorum fenestellam vota singularum audiat, vel accipiat.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 46.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 18., n. 8.*

Monacel. *in Form. Legal. For. Eccl. to. 3., pag. 188., n. 8.*

Piassec. *in Prax. Epif. par. 2., c. 3. sub n. 57., vers. In Monasteriis.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl.* to. 1., cap. 1., §. 7., n. 85.
Wiestner in *Instit. Canon. lib.* 1., tit. 6., art. 14., n. 225.

VIII. In reliquis ferventur singulorum Ordinum, vel Monasteriorum Constitutiones.

Cabassut. in *Theor. & Prax. Jur. Can. lib.* 2., cap. 24., n. 6.

Gibert. in *Jur. Can.* to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 5.

Regimen Monasteriorum non habentium Ordinarios Regul. Visitatores quomodo sit instituendum.

C A P U T VIII.

I. **M**onasteria omnia, quæ Generalibus Capitulis, aut Episcopis non subfunt, nec suos habent Ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione, ac directione regi consueverunt, teneantur, infra annum à fine præsentis Concilii, & deinde quolibet triennio sese in Congregationes redigere, juxta formam Constitutionis Innocentii III. in Concilio Generali, quæ incipit, *In singulis*: ibique certas Regulares Personas deputare, quæ de modo, & ordine, de prædictis Congregationibus erigendis, ac statutis in eis exequendis deliberent, & statuunt.

g In singulis de Statu Mon.

Fagnan. in *Cap. In singulis de Stat. Monachor.* n. 6.

Gibert. in *Jur. Canon.* to. 2., tit. 13., sect. 8., n. 1.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 3., pag. 91., n. 10.

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl.* par. 1., lib. 1., c. 48. n. 10.

Ziprus de *Jur. Pontif.* lib. 3. de *Regular.* n. 33., pag. 320.

II. Quod si in his negligentes fuerint, liceat Metropolitano, in cujus Provincia prædicta Monasteria sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegato, eos pro prædictis causis convocare.

Pignatel. in *Consult. Can.* to. 8., conf. 43., n. 120.

Vanespen. in *Jur. Eccl. Univ.* par. 1., tit. 32., cap. 3., n. 19.

III. Quod si infra limites unius Provinciæ non sit sufficiens talium Monasteriorum numerus ad erigendam Congregationem, possint duarum, vel trium Provinciarum Monasteria unam facere Congregationem.

Lauræa in *Epit. Can. verb.* Monasteriorum obligationes.

IV. Ipsi autem Congregationibus constitutis, illarum Generalia Capitula, & ab illis electi Præsides, vel Visitatores eandem habeant auctoritatem in suæ Congregationis Monasteria, ac Regulares in eis commorantes, quam alii Præsides, ac Visitatores in cæteris habent Ordinibus:

Leo in *Theaur. For. Eccl.* par. 2., cap. 16., n. 31.

Piton. in *Discept. Eccl.* to. 3., discept. 61., n. 59.

V. teneanturque suæ Congregationis Monasteria frequenter visitare, & illorum reformationi incumbere, & ea observare,

Toto cit. de Statu Regul. in 4. & Cæm. c. Epi.

vare, quæ in Sacris Canonibus, & in hoc Sacro Concilio sunt decreta.

Valenzuel *consil.* 74., n. 86., to. 1.

- VI. Quod si etiã, Metropolitano instante, prædicta exequi non curaverint, Episcopis, in quorum Diocæsis loca prædicta sita sunt, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis, subdantur.

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 8. sub n. 3. vers.* Quod si.

Laurza *in Epit. Can. verb.* Monasteriorum obligationes.

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 45., vers.* Similiter.

Monasteria Monialium immediate subiecta Sedi Apost. ab Episcopis reguntur: alia verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus.

C A P U T IX.

- I. **M**onasteria Sanctimonialium, Sanctæ Sedi Apostolicæ immediate subiecta, etiã sub nomine Capitulorum Sancti Petri, vel Sancti Johannis, vel aliàs quomodocumque nuncupentur, ab Episcopis, tamquam dicte Sedis Delegatis, gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Gavant. *in Man. Epif. verb.* Monialium communes leges n. 1. Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 53., vers.* Monasteria. Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 1., cap. 3., n. 22.* Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 32., cap. 4. sub n. 13., vers.* His conforme.

Zecchius *de Republ. Eccl. intit. de Religion. ingress. cap. 3., p. 411.*

- II. Quæ verò à Deputatis in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus reguntur; sub eorum cura, & custodia relinquuntur.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 7., n. 2.*

Zipæus *de Jur. Can. lib. 1., resp. 1., §. 9., n. 4., pag. 32.*

cap. Cognovim.
18. qu. 2.

C A P U T X.

- I. **A**tendant diligenter Episcopi, & cæteri Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, ut in Constitutionibus earum admonentur Sanctimoniales, ut saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant, ut eo se salutari præsidio muniant ad omnes oppugnationes Dæmonis fortiter superandas.

Bordonus *Var. Resolut. par. 1., resol. 20., n. 7.*

Novar. *in Lucern. Regul. verb.* Confessiones n. 1., pag. 50.

Pax Jordan. *in Elucubr. to. 1., lib. 3., tit. 3., n. 45.*

Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 6., n. 8., to. 2.*

Pignatell. *in Consult. Can. to. 1., cons. 36., n. 3.*

Zerol. *in Prax. Epif. par. 1., verb.* Moniales, *vers.* Ad septimum.

Moniales unguis mensis pro-cate confitentur & Eucharistiam sumunt: Confessiones Extraordinariis ut ab Episcopis, assententur. Iuxta scripta Monasterii Eucharistia non confertur.

Clem. Ne in agro. §. Sancti de beat. Monas.

Zipæus in Jur. Pontif. lib. 3. de Regul. n. 32., pag. 319.

- II, Præter ordinarij autem Confessorem alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis Superioribus bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium Confessiones audire debeat.

Cabassut. in Histor. Concil. pag. 604., n. 80.

Lambertin. de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 12., n. 17.

Matthæus. de Offic. Cur. Eccles. cap. 13., n. 9.

Pignatell. in Consult. Can. to. 8., cons. 43., n. 118.

- III, Quod verò Sanctissimum Christi Corpus intrâ Chorum, vel septa Monasterii, & non in publica Ecclesia conferretur, prohibet Sancta Synodus: non obstante quocumque indulto, aut privilegio.

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 44., n. 1.

Gattico de Orator. privat. cap. 19., n. 3.

Pellizzar. de Monial. tract. 10., cap. 7., n. 6.

Piafec. in Prax. Epis. par. 2., cap. 3. sub n. 57., vers. Prohiberi.

Schimier in Jur. Canon. Univ. to. 2., lib. 3., tract. 1., par.

1., sect. 3., §. 4., n. 78.

In Monasteriis,
quibus immineat
sua personarum
Secularium, qui
ab eorum, sub
fuit Episcopo, &
ab eo potest exco-
municari, sentis
exceptis.

C A P U T X I.

- I, IN Monasteriis, seu domibus Virorum, seu Mulierum,

in quibus immineat animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia, personæ tam Regulares, quam seculares, hujusmodi curam exercentes, subsint immediate in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Diocesi sunt sita.

D' Alvin. de Potest. Epis. & Abbat. cap. 15., n. 1., pag. 173.

Cabassut. in Histor. Concilior. pag. 604., n. 81.

Cenedo Qu. Canon. 26., n. 25.

Clericat. in Discord. Forens. discord. 13., n. 27.

Crispin. in Visit. Pastoral. par. 1., §. 13., n. 15.

Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 37. sub n. 11. in fin.

Fagnan. in Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. n. 53.

Lambertin. de Synod. Dioc. lib. 8., cap. 4., n. 5.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 8., n. 20.

Pichler in Jur. Can. lib. 3., tit. 5., n. 27.

Spada consil. 157., n. 7., to. 1.

Zecchijs de Republ. Eccl. in tit. de Prælati in gener. cap.

1. sub n. 6., vers. Vigesimoctavo, pag. 95.

Zipæus de Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 39., pag. 327.

Rota to. 1., decis. 97., n. 5., cor. Emin. Tanario.

Cor. SS. D. N. CLEMENTE XIII. to. 1. decis. 6., n. 15.

Burgens

Vide Bul. Greg.
XV. Insuperato-
re. 1621.
c. Qui Religiosos
rè. 9. 3.

Burgen. *Jurisdictionis*, seu *Visitationis*. *Super Manutenzione* 1.

Aprilis 1715. §. *Data cor. Emin. Scotto.*

Præmisliën. *Præpositura super Conventualitate* 27. *Febr.* 1760

- §. 13. §. 3. *Jul.* 1761. *cor. R. P. D. Ratta.*

- II. Nec ibi aliqui, etiam ad nutum amovibiles, deputentur, nisi de ejusdem consensu, ac prævio examine, per eum, aut ejus Vicarium faciendo:

Laurza in *Epit. Can. verb.* *Regulares circa Parochos.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb.* *Cura Animarum* n. 2., pag. 61.

Piafec. in *Prax. Epif. par.* 2., cap. 3., pag. 182.

Pignatell. in *Consult. Can. to. 6., conf. 1., n. 10.*

Sbroz. de *Offic. Vicar. qu.* 111., n. 9., §. 10.

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 6.*

Rota *to.* 3., *decis.* 314., n. 16. *cor. Emin. Crescentio.*

S. C. C. in *Colonien.* 10. *Maii* 1760.

- III. excepto Monasterio Cluniacensi cum suis limitibus, & exceptis iis Monasteriis, seu locis, in quibus Abbates, Generales, aut Capita Ordinum sedem ordinariam principalem habent, atque aliis Monasteriis, seu domibus, in quibus Abbates, aut alii Regularium Superiores jurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercent;

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 7., cap. 16., n. 1.*

Girin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 6., n. 201., pag. 505.*

Laurza in *Epit. Can. verb.* *Monasteria quoad Episcopos.*

Alexander *Trentacinq. Conf. 74. sub n. 7., vers. Patet igitur p. 1.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 48., §. univ. n. 91.*

- IV. salvo tamen eorum Episcoporum jure, qui majorem in prædicta loca, vel personas jurisdictionem exercent.

Pignatell. in *Consult. Can. to. 8., conf. 44., n. 12.*

CAPUT XII.

- I. **C**ensuræ, & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque servantur.

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 53.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* *Regularium jura*, n. 42.

Laurza in *Epit. Can. verb.* *Regulares circa interdicta.*

Leira in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 13. cum seq.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb.* *Censuræ*, n. 1., pag. 37.

Paravicin. in *Polyanib. Sacr. Can. verb.* *Regulares* pag. 462.

n. 2., to. 3.

Petra ad *Constit. Apost. to. 2., pag. 64., n. 3.*

Ventrigl.

Censura Episcopalis, & Dies festi in Omnes indulta servantur etiam à Regularibus.

Clem. Lascant. etc.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 1., adnot. 48., §. unic., n. 101.

Zoefius in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 39., n. 132.

Panimol. *decif.* 84., adnot. 1., n. 51., to. 2.

II. Dies etiam testi, quosin Diceceti sua servandos idem Episcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam Regularibus, servantur.

a. De ill. 12. diu.
V. de. Concl. S.
P. V. Quam
primò 1506.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., alleg. 105., n. 32.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 91.

Cocchier. de *Jurisd. Ordinari. in Exempt. par.* 2., qu. 45., n. 55.

Fuscus de *Vist. lib.* 2., cap. 15., n. 63.

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib.* 8., cap. 4., n. 6.

Lauret. de *Franch. de Controv. inter Epif. & Regul. qu.* 6. vers. Sexto fallit.

Petra ad *Conclit. Apost.* to. 3., pag. 236., n. 31., §. n. 40.

Pellizzar. de *Monial. tract.* 10., cap. 8., n. 28.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif.* par. 1., cap. 19., n. 14.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 42., n. 10.

Zecchius de *Repub. Eccl.* in tit. de *Por. Relig.* pag. 418.

Pilaja *Decif. Pontif. lib.* 1., *decif.* 7., n. 95.

Rota in *Tarentina Processionis* 3. Jul. 1748., §. 6. cor. Molino.

Controversias de
præcedentia com-
ponat. Episcopus
Exemptis non in
stretis Claustra
vivunt, a p-
blicas Processio-
nes accedere non
possunt.

C A P U T XIII.

I. Vide Billam S.
P. V. 1508. Di-
vers. de Grego-
rii XIII. 1548.
Responsa.

Controversias omnes de præcedentia, quæ persæpe maximo cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam Sæculares, quam Regulares, quàm in Processionibus publicis, tum in iis quæ fiunt in tumultandis defunctorum corporibus, & in deferenda umbella, & aliis similibus, Episcopus, a nota omni appellatione, & non obitantibus quibuscumque, componat.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif.* par. 3., alleg. 105., n. 71.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 12., cap. 13., n. 120.

Lara de *Annivers. & Cappell. lib.* 1., cap. 24., n. 29.

Leo in *Thes. For. Eccl.* par. 1., cap. 8., n. 18.

Passerin. de *Himina. S. n.* to. 3., qu. 189., art. 10., insp. 10., n. 993.

Ventrigl. de *Jurisd. Archiep.* cap. 128., n. 1.

Vulp. in *Prax. For. Eccl.* cap. 42., n. 14.

Rota to. 1. in *rec. decif.* 85., n. 9., par. 5.

Cor. Herrera *decif.* 63., n. 3., & *decif.* 134., n. 7.

Cor. Emin. Crescentio to. 2., *decif.* 237., n. 64.

Bislinianen. *Pæcumentiarum* 18. Martii 1726., §. 44. cor. Card. Calcagnino.

Melevitana *Funerum super Attentatis, & Provisione* 20. Novemb. 1744., §. Quia in fin. cor. Card. Millino.

II. Exempti autem omnes, tam Clerici Sæculares, quam Regulares

Regulares quicumque, etiā Monachi, ad publicas Pro-
cessionēs vocati, accedere compellantur;

Cucches. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 55.*

Fulcus de *Visitat. lib. 2., cap. 8., sub n. 12. & n. 13.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Processio, n. 7.*

Piassec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 48. vers. Ut
accedatur.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 53., n. 3. & to. 3.
conf. 46., n. 1.; & to. 10., conf. 121., n. 4.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. cap. 1., §. 2., n. 2.*

Vermigliol. *Consil. Crimin. 349., n. 1. & consil. 350.*

Rota *decif. 19., n. 1. cor. Kaunitz.*

III. iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt.

Fagnan. in *Cap. Nimis prava de Excessib. Prælator. n. 10.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. cap. 64., n. 1.*

Laurza in *Epit. Can. verb. Processiones.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 8., conf. 54., n. 1.*

Pinsfon. de *Benef. par. 3., §. 10., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 12., §. unic., n. 8.*

Pilaja *Decif. Pontif. lib. 1., decif. 12., n. 41.*

CAPUT XIV.

Regulæ publicæ
delinquenti puni-
tæ quæ irritanda
sunt
Vide Const. Cle-
ment. V 111.
Suscepti maneris
1596.

I. Regularis, non subditus Episcopo, qui intrā Claustra Monasterii degit, & extra ea ita notoriè delique- rit, ut Populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Su- periore intrā tempus, ab Episcopo præfigendum, severè puniat,

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 105., n. 18.*

Ciarlin. in *Controv. Forens. to. 1., cap. 50., n. 1.*

Crispin. de *Visit. Pastoral. par. 1., §. 15., n. 2.*

Genuens. in *Prax. Cur. Archiep. Neapol. cap. 59., n. 2.*

Marta de *Jurisdicth. par. 4., centur. 2., cap. 182., n. 2.*

Panimolla *decif. 84., adnot. 3., n. 2., to 2.*

Spercl. *decif. 38., n. 12., to 1.*

II. ac de punitione Episcopum certiore faciat:

Girald. ad *Thef. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 8., verb. Religiosi n. 1.*

Milaz. *Affert. Jur. §., n. 4.*

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Delinquenti n. 4., & §., par. 65.*

Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 5., §. 6., n. 5.*

Squillant. de *Oblig., & Privil. Epif. par. 3., cap. 19. sub
n. 47., vers. Et solet.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 6., cap. 8., n. 3.*

Ventrigl. in *Prax. Eccl. to. 1., adnot. 38., §. unic., n. 19.*

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap. 20., §. 8., n. 2.*

fin

- III. *sin minus, à suo Superiore officio privetur;*
Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 16., n. 7.*
Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 10., sect. 1., subsect.*
1. *sub n. 27., vers. An autem.*
Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 22.*
Panimolla *decif. 84., adnot. 3., n. 2., to. 2.*
IV. & delinquens ab Episcopo puniri possit.
Barbos. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 43., n. 115.*
Fuscus *de Visu. cap. 17., n. 11., lib 2.*
Gavant. *in Manual. Epif. verb. Regularium jura sub Epi-*
sco, n. 69.
Ghislerius *in Prax. Regular. cap. 9., n. 11.*
Pasqualig. *ad Franch. de Controv. inter Epif. & Regular. qu.*
3., *n. 114., pag. 56.*
Pinsson. *de Benef. par. 3., §. 12., n. 2.*
Zipæus *de Jur. Can. lib. 5., resp. 2., n. 3., pag. 269.*

Professio non fit
nisi ante p
travacatio, &
detractio
tarij capto.

C A P U T X V.

- I. **I**N quacumque Religione, tam Virorum, quam Mu-
lierum professio non fiat ante decimum sextum an-
num expletum;
Cabassut. *in Histor. Concilior. pag. 604., n. 82.*
Ferrar. *in Biblioth. Can. verb. Professio Regularis, n. 3.*
Gargiarcus *Singular. Jur. singular. 27., n. 2.*
Girald. *ad Thesaur. de Pen. Eccl. par. 2., cap. 2., verbis*
Professio emissa.
De Laur. *de Etar. ad Benef. requisi. cap. 7., pag. 401.*
Lotter *de Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 31.*
Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*
Wieltnet *in Instit. Can. lib. 1., tit. 6., art. 4., n. 73.*
Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. cap.*
3. *sub n. 11., vers. Ad hoc, pag. 396.*
Zerb. *in Gemm. Epif. tit. 52., resol. 8., n. 2.*
II. nec qui minore tempore, quam per annum post susceptum
habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur.
Lambertin. *de Symod. Diaeces. lib. 13., cap. 12., n. 1.*
Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 36.*
Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 52.*
Zecch. *de Rep. Eccl. in tit. de Relig. ingr. cap. 3., n. 9., p. 394.*
Zuesius *in Comment. ad Epist. Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 38.*
Rota *in rec. decif. 15., n. 13., par. 11.; & decif. 410., n. 1. cor. Roxas.*
III. professio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat
obligationem ad alicujus Regulæ, vel Religionis, vel Or-
dinis observationem, aut ad alios quoscumque effectus.
Campanil.

1. Confessio 17.
qu. 2. c. Ad A-
post. de Regul. &
c. Non solum.
cod. in 6.

2. Ad nostram
cap. Quom Vir-
tutum. & c. Pollu-
tatio de Reg. lar.
& c. 1. cod. in 6.

- Campanil. in *Divers. Jur. Can. cap. 11., rubr. 12., n. 1.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., §. 2. sub n. 18., vers.*
Respondeo; § n. 24.
 Fagnan. in *Cap. Ad nostram de Regular. n. 4.*
 Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. to. 3., pag. 185., n. 3.*
 Novar. in *Lucern. Regul. verb. Professio, n. 8., pag. 242.*
 Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb. Professio, to. 3., n. 3.*
 Pignatel. in *Consult. Can. to. 1., conf. 151., n. 12.*
 Ziprus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 16., pag. 311.*
 Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Moniales, §. 2.*
 Rota in *Romana Legati super Dote Monastica 13. Maii 1743.*
§. 3. coram Lana.
 S. C. in *Sipontina restitutionis in integrum 28. Januarii,*
18. Martii, 6. Maii, §. 2. Septembris 1747.

Renuntiatio, aut obligatio, antea facta, ante duos menses proximos professi, sit nulla. Finito probatione, Novitii aut proficantur, aut episcopus in Religionem Clericorum Societatis. JE-SU nihil innovatus. Ne quid ex bonis Novitii Masseria tribuatur ante professionem.

C A P U T XVI.

- I. **N**ulla quoque renuntiatio, aut obligatio, antea facta, etiam cum juramento, vel in favorem cujuscumque cause piz, valeat, nisi cum licentia Episcopi, sive ejus Vicarii fiat, intra duos menses proximos ante professionem ;
- Barbos. *de Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 99., n. 20., §. 21.*
 Cened. *Qu. Canon. 6., n. 14., lib. 1.*
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Regular. jura, n. 1.*
 Laurza in *Epit. Canon. verb. Regularis Religionem ingrediens.*
 Leo in *Tthesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 38.*
 Pasqualig. in *Addit. ad Lauret. de Fransb. par. 2., qu. 42., n. 6.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 64., n. 71.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., §. 4., n. 25.*
 Zoefius in *Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 26.; §. tit. 35., n. 4.*
 Rota in *Romana, seu Januen. Successionis 9. Decemb. 1746.*
§. 4. coram Card. Millino.
- II. ac non aliàs intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione :
- Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 9., n. 5.; §. lib. 3., tit. 31., n. 39.*
 Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 26., n. 25.*
 Pastor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 3.*
 Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 6., n. 2., vers. Desperatam*
 Rota in *Ferrariensis Canonici 5. Mart. 1698., §. Ex his cor. Pio.*
- III. aliter verò facta, etiam si cum hujus favoris expressa renuntiatione, etiam jurata, sit irrita, & nullius effectus.
- Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Canon. to. 3., verb. Professio*
n. 6., pag. 449.
 Ventrigl. in *Prax. Eccl. par. 1., adnot. 46., §. unic., n. 11.*

e Quam Cusum, in fin. de elect.

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Convertitz*, n. 1.
 Novar. in *Lucer. Regul. verb. Convertitz* n. 1., pag. 59.
 Pignat. in *Consult. Can. to. 8., conf. 57., n. 4.*
 Ricciul. de *Jur. Patr. extr. Eccl. grem. exiff. lib. 8., cap. 2., n. 6.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., n. 20.*

CAPUT XIX.

Quomodo pro-
cedendum fit in
caufis pref. f. m.
valdatis pro-
fessionis.

c. Puellæ 20 q.
1. c. Quam vi-
rum de Regul.

- I. **Q**uicumque Regularis præterdat, feper vim, & me-
 tum ingreffum effe Religionem; aut etiã dicat,
 ante ætatem debitam profeffum fuiffe; aut quid fimile,
 velitque habitum dimittere quacumque de cauffa; aut e-
 tiã cum habitu difcedere fine licentia Superiorum; non
 audiatur, nifi intrã quinquennium tantum à die proffectionis,
 Antonel. de *Tempor. Legal. lib. 2., cap. 63., n. 1., & feqq.*
 Bonaccin. de *Claufur. qu. 2., punct. 10., difficult. 4., n. 4.*
 Bordon. de *Profef. Regular. cap. 22., n. 12.*
 Gavant. in *Man. Epif. verb. Regularium Jura in Addit. n. 1.*
 Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 41., n. 19.*
 Paftor. de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 17., n. 2.*
 Paravicin. in *Polyantb. Sacror. Can. verb. Regularis*, pag.
 418., n. 4., to. 3.
 Pignat. in *Consult. Can. to. 9., conf. 173., n. 15., & 88.*
 Piton. in *Discep. Eccl. to. 4., difcept. 110., n. 24.*
 Ricciardel. in *Lyc. Eccl. to. 1., cap. 3., §. 7., n. 122.*
 Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19., n. 32.*
 Ziprus in *Jur. Pontif. lib. 3. de Regular. n. 25., pag. 315.*
 Zoedius in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 31., n. 41.*
- II. & tunc non aliter, nifi cauffas, quas præterderit, dedu-
 xerit coram Superiore fuo, & Ordinario.
 Fagnan. in *Cap. Presbyterum de Pœnit. & Remiff. n. 101.*
 & *Cap. Nullius de Regularib. n. 19.*
 Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., feft. 8., n. 2.*
 Girald. ad *Thefur. de Pœn. Eccl. par. 2., verb. Profeflio*
emiffa, verf. Caufa.
 Pignat. in *Conf. Can. to. 1., conf. 89., n. 27., & to. 3., conf. 37. n. 4.*
 Ziprus in *Jur. Canon. lib. 1., refp. 1., §. 9. fub n. 8. verf.*
Quod fi urgens.
- III. Quod fi antea habitum fponfe dimiferit, nullatenus ad
 allegandum quamcumque cauffam admittatur, fed ad Mona-
 fterium redire cogatur, & tamquam apoftata puniatur:
 Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 104., n. 12.*
 Cabaffut. in *Hiftor. Concil. pag. 605., n. 84.*
 Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 32., §. 4., n. 53.*
 Novar. in *Lucern. Regul. verb. Habitus*, n. 15. cum feq. pag. 124
 Pignat.

Conc. Arlef. I.
c. ult. & Arlef. II
c. 25.

Pignat. *in Consult. Can. to. 10., conf. 21., n. 1.*
Ricciard. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 3., §. 7. n. 171.*
Zecch. *de Rep. Eccl. in tit. de Relig. ingr. cap. 3., n. 2., p. 387.*

IV. inter. a verò nullo privilegio suæ Religionis juvetur.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1. n. 42.*

V. Nempe etiam Regularis, cujuscumque facultatis vigore, transferatur ad laxiorem Religionem; nec detur licentia cuiquam Regulari occultè ferendi habitum suæ Religionis.

Sup. Sess. 14. c.
21. de reform.

Campanil. *in Diversor. Jur. Can. rubr. 12. cap. 9. n. 9.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., sect. 14. n. 1.*

Granatico *in Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 3. pag. 541.*

Zipæus *in Jur. Pontif. lib. 5., de Apostat. n. 2., pag. 466.*

Zoësius *in Jur. Can. lib. 3., tit. 31., n. 35.*

Superiores Ordinum Episcopis non subiacent, inferiora Monasteria visitant, ac corrigunt, etiam commendata

CAPUT XX.

I. **A**bbates, qui sunt Ordinum capita, ac cæteri prædictorum Ordinum Superiores, Episcopis non subiecti, quibus est in alia inferiora Monasteria, Prioratusve legitima jurisdictio, eadem illa sibi subdita Monasteria, & Prioratus, suo quisque loco, atque ordine, ex officio visitant, etiam si commendata existant.

Vide Const. Innoc. X. Pastorale lit. 1654. & Alexand. VII. l. c. p. 1655.

Fuscus *de Visitat. lib. 1., cap. 2. n. 14.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 29., n. 41.*

II. Quæ quum Ordinum suorum Capitibus subint, declarat Sancta Synodus, in iis, quæ aliàs de Visitatione Monasteriorum commendatorum definita sunt, non esse comprehensa:

Sup. Sess. 21. de rebus. c. 8.

Id. Sess. XXI. de Reform. Cap. VIII.

III. teneanturque quicumque prædictorum Ordinum Monasteriis præsent, prædictos Visitatores recipere, & illorum Ordinationes exequi.

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 13., sect. 29., n. 3.*

Lauræa *in Epit. Canon. verb. Superiores Regularium.*

IV. Ipsa quoque Monasteria, quæ sunt Ordinum Capita, juxta Sanctæ Sedis Apostolicæ, & cujusque Ordinis constitutiones visitentur.

Fagnan. *in Cap. Venerabili de Censib. n. 4.*

V. Et quamdiu durabunt hujusmodi commenda, Priores claustrales, aut in Prioratibus conventum habentibus Subpriors, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis Generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus, instituantur.

Pignat. *in Consult. Can. to. 10., conf. 101., n. 1.*

VI. In cæteris omnibus præfatorum Ordinum Privilegia, & facult.

Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 19., n. 40.*
 Vulp. *in Prax. For. Eccl. cap. 42., n. 11.*

371

DE REGUL. ET
 MONIALIBUS.

C A P U T X V I I.

- I. **L**ibertati professionis Virginum Deo dicandarum pro-
 spiciens Sancta Synodus, statuit, atque decernit, ut,
 si puella, quæ habitum Regularem suscipere voluerit, ma-
 jor duodecim annis sit, non ante eum suscipiat,
 Grananieto *in Decretal. lib. 3., tit. 31., n. 10., pag. 539.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 1., n. 35.*
- II. nec postea ipsa, vel alia professionem emittat, quam ex-
 ploraverit Episcopus, vel, eo absente, vel impedito, ejus
 Vicarius, aut aliquis, eorum sumptibus, ab eis depuratus,
 Virginis voluntatem diligenter, an coacta, an seducta sit;
 an sciat, quid agat:
 Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 10., n. 1.*
 Fagnan. *in Cap. Qui Presbyterum de Pœnit. & Remiss. n. 84.*
 Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 32., n. 10.*
 Novar. *in Lucern. Regul. verb. Exploratio n. 1., pag. 109.*
 Zecchius *de Republ. Eccl. in tit. de Religion. ingress. pag. 397.*
 Rota *decis. 410., n. 9. coram Roxas.*
- III. & si voluntas ejus pia, ac libera cognita fuerit, habuerit-
 que conditiones requisitas juxta Monasterii illius, & Or-
 dinis regulam; nec non Monasterium fuerit idoneum, li-
 berè ei profiteri liceat:
- IV. cujus professionis tempus nè Episcopus ignoret, teneatur Præ-
 fecta Monasterio eum ante mensem certiozem facere.
 Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 7., cap. 10., n. 2.*
 Monacel. *in Form. Leg. For. Eccl. to. 3., pag. 184., n. 1., vers.*
Abbatissa.
- V. Quod si Præfecta certiozem Episcopum non fecerit, quam-
 diu Episcopo videbitur, ab officio suspensa sit.
 Girald. *ad Thes. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 2., verb. Moniali-*
um Præfecta.
 Leuren. *de Epif. Vicar. cap. 3., qu. 210. in fin.*
 Pellizzar. *de Monial. tract. 10., cap. 8., n. 36.*
 Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 58., vers. Explorata.*
 Ricciardel. *in Lyc. Eccl. to. 1., cap. 6., §. 6., n. 3.*

Puella major
 duodecim annis,
 sibi habitum Regu-
 larem suscipere
 voluerit, explora-
 tur ab Ordinario
 necnonque ante
 professi nem.
 c. Omnia Virum.
 de Regul.

c. Illud 20. qu.
 i. Regular.

c. Nullus de Re-
 gularib.

Ne quis, prater-
 quam in casibus
 à jure expressis,
 agat Mulierem
 ad ingrediendum
 Monasterium,
 aut ingredi vo-
 lentem prohibeat.
 Pœnitentia, seu
 Conventuum
 constitutiones ser-
 ventur.

C A P U T X V I I I.

- I. **A** Nathemati Sancta Synodus subjicit omnes, & singu-
 las personas, cujuscumque qualitatatis, vel conditio-
 nis fuerint, tam Clericos, quam Laicos, Sæculares, vel

A a a 2

Re-

375
facultates, quæ ipsorum personas, loca, & jura concernunt, firma sint, & illæsa.
Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 38., §. 6. n. 136.*

DE REGULIS ET
MONIALIBUS.

CAPUT XXI.

Monasteriis præficiantur Religiosæ personæ ejusdem Ordinis.

Conc. Lateran.
sub Leone X.
Sess. 9. de reformatione
Curie.

- I. Quum pleraque Monasteria, etiam Abbatiæ, Prioratus, & Præposituræ, ex mala eorum, quibus commissa fuerunt, administratione, non levia passa fuerint tam in spiritualibus, quam temporalibus detrimenta; cupit Sancta Synodus ea ad congruam Monasticæ vitæ disciplinam omnino revocare. Verum adeo dura, difficilisque est presentium temporum conditio, ut nec statim omnibus, nec commune ubique, quod optaret, remedium possit adhiberi. Ut tamen nihil prætermittat, undè prædictis salubriter aliquandò provideri possit; primò n quidè confidit Sanctissimum Romanum Pontificem, pro sua pietate, & prudentia, curaturum, quantum hæc tempora ferre posse viderit, ut iis, quæ nunc commendata repertiuntur, & quæ suos conventus habent, Regulares personæ, ejusdem Ordinis expresse professæ, & quæ gregi præire, & præesse possint, præficiantur.

Barbos. in *Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 17. n. 33.*

Engel. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 6., §. 2., n. 22.*

Lavor. *Var. Lucubr. to. 1., tit. 4., cap. 16. n. 127.*

Pignat. in *Conf. Can. to. 8., conf. 145., n. 2.*

- II. Quæ verò in posterum vacabunt, non nisi Regularibus spectatæ virtutis, & sanctitatis conferantur.

Novar. in *Lucern. Regul. verb. Abbatia pag. 4.*

Pignat. in *Conf. Can. to. 9., conf. 77., n. 4.; to. 10. conf. 101. n. 6.*

Sup. Sess. 24. c.
10. de ref. Clem.
un. de suppl. neg.
Eccles.

- III. Quoad ea verò Monasteria, quæ Capita sunt, ac Primates Ordinum, sive Abbatiæ, sive Prioratus, filie illorum Capitum nuncupantur; teneantur illi, qui in presenti ea in commendam obtinent, nisi sit eis de Regulari successore provisum, infra sex menses Religionem illorum Ordinum propriam solemniter profiteri, aut iis cedere: aliàs commendæ prædictæ ipso jure vacare censeantur.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 13., sect. 2., n. 4.*

- IV. Nè autem in prædictis omnibus, & singulis fraus aliqua adhiberi possit; mandat Sancta Synodus, ut in provisionibus dictorum Monasteriorum qualitas singulorum nominatim exprimat: aliterque facta provisio subreptitia esse censeatur: nullaque subsequenti possessione, etiam trienniali, adjuvetur.

Pignat. in *Conf. Can. to. 1., conf. 141.*

CA-

CAPUT XXII.

I.
Decreta de reformatione Regularium ab omnibus conventibus observanda mandantur.

Vide Bullam Pii IV. in Principis Apostolor. 1565.
Vide etiam Bullam Clement. X. Superna. 1670.

HÆC omnia, & singula in superioribus decretis contenta, observari Sancta Synodus præcipit in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium, necnon quorumcumque Sanctimonialium Virginum, ac Viduarum, etiam si illæ sub gubernio militiarum, etiam Jerosolymitanæ, vivant, & quocumque nomine appellentur, sub quacumque Regula, vel Constitutionibus, & sub custodia, vel gubernatione, vel quavis subjectione, aut annexione, vel dependentia cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, vel aliorum Regularium Monachorum, aut Canonicorum quorumcumque: non obstantibus eorum omnium, & singulorum privilegiis, sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac, Mare Magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis, etiam juratis, atque etiam consuetudinibus, vel præscriptionibus, etiam immemorabilibus.

Cocquier. *de Jurisd. Ordinar. in exempt. par. 2., cap. 54., n. 11*
De Franchis in *Controv. inter Epif. & Regular. par. 1., n. 1., § 49.*

Matthæuc. *de Offic. Cur. Eccl. cap. 27. sub n. 12.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 52., vers. Delinquentes*

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 11., n. 40.; § lib. 5., tit. 33., § 6., n. 137.*

Schmalzgrueber in *Jur. Can. Univ. to. 1., par. 3., tit. 11. § 2., n. 10.*

Fontanel. *decif. 354., n. 17., to 2.*

- II. Si qui verò Regulares, tam viri, quam mulieres sunt; qui sub arctiori regula, vel statutis vivunt, excepta facultate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum instituto, & observantia Sancta Synodus amovere non intendit.

- III. Et quia Sancta Synodus desiderat, ut omnia, & singula supradicta quamprimum executioni demandentur; præcipit omnibus Episcopis, in Monasteriis sibi subiectis, & in omnibus aliis, ipsis in superioribus decretis specialiter commissis, atque omnibus Abbatibus, ac Generalibus, & aliis Superioribus Ordinum supradictorum, ut statim prædicta exequantur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13. sub n. 167. vers. In qua re.*

Petra ad Const. *Apost. to. 3., pag. 109. n. 38.*

Esti

- IV. Et, si quid exequutioni mandatum non sit, Episcoporum negligentiam Concilia Provincialia suppleant, & coerceant. *Petra ad Conſtit. Apoſtol. to. 1., pag. 478. n. 97.*
Ventrigl. de Jurisdict. Archiep. cap. 52. n. 1.
- V. Regularium verò Capitula Provincialia, & Generalia, & in defectum Capitulorum Generalium Concilia Provincialia, per deputationem aliquorum ejusdem Ordinis, provideant.
Pignatel. in Conf. Can. to. 8., conf. 43., n. 132.
- VI. Hortatur etiam Sancta Synodus omnes Reges, Principes, Respublicas, & Magistratus, & in virtute sanctæ obediencie præcipit, ut velint prædictis Episcopis, Abbatibus, ac Generalibus, & cæteris Præfests in superius contentæ reformationis exequutione suum auxilium, & auctoritatem interponere, quoties fuerint requisiti; ut sine ullo impedimento præmissa rectè exequantur ad laudem Dei Omnipotentis.
Pellizzar. de Regular. to. 2., tract. 9., cap. 5. sub n. 3., vers. Monco.

DECRETUM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

- I. **O**portandum est, ut ii, qui Episcopale Ministerium suscipiunt, quæ suæ sint partes, agnoscant; ac se non ad propria commoda, non ad divitias, aut luxum, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant.
Alcedo de Præcellent. Epif. Dignit. in Præfat. pag. 3., vers. Cogitavi.
Genuenf. in Manual. Pastor. cap. 7., n. 2.
- II. Nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem, innocentiamque facilius inflammandos, si Præpositos suos viderint non ea, quæ Mundi sunt, sed animarum salutem, ac cœlestem patriam cogitantes. Hæc quum ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam præcipua esse Sancta Synodus animadvertat; admonet Episcopos omnes, ut secum ea sæpè meditantes, factis etiam ipsis, ac vitæ actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus, se muneri suo conformes ostendant:
Daniel de Nobil. disp. 6., n. 6., to. 1.
Piaſec. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 2.
Rota in adnot. ad decis. 28., n. 192., par. 3. recent.
- III. in primis verò ita mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestiæ, continentiæ, ac, quæ

Cardinales, & omnes Ecclesiarum Prælati modelle supellectili, & mensa utantur cum angustis famularibus sicut in bonis Ecclesiasticis non augent.

e. Magnæ devoto. e. Qualiter, & quando. de ac. cul. Supra lect. 22 de reſor. c. 1. in princ.

Psal. 101. Eccl.
3 & 35. Math.
10. & 13.

IV.
Conc. Carth. in
c. Episcopus, 41.
dist.

nos tantopere commendat Deo, sanctæ humilitatis exempla petere possint.

Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio Carthaginensi, non solum jubet, ut Episcopi modesta suppellectili, & mensa, ac frugali victu contenti sint; verum etiam in reliquo vitæ genere, ac tota ejus domo caveant, ne quid appareat, quod a sancto hoc instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præferat.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 4., n. 15.

Genuef. in *Manual. Pastor. cap.* 13., n. 10.

Lauræa in *Epit. Canon. verb.* Episcopi vitæ.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb.* Episcopi vitæ. c. p. 163.

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par.* 1., cap. 8., n. 8.

V. Omnino verò eis interdicit, ne ex redditibus Ecclesiæ confanguineos, familiaresve suos augere studeant; quæ & Apostolorum Canones prohibeant, ne res Ecclesiasticas, quæ Dei sunt, confanguineis donent;

Alzedo de *Præcell. Epif. Dignit. cap.* 5., pag. 63., n. 100.

Barbof. de *Off. & Potest. Epif. par.* 1., tit. 2., gloss. 9., n. 30.

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract.* 4. de *Contract. Oner.*

tit. 23. sub n. 258., necnon tit. 7., pag. 156. sub n. 114.

Habert. in *Th. Dog. & Mor. to. 4. de Just. & Jur. c. 21., pag.* 120.

Lambertin. de *Synod. Diæces. lib.* 7., cap. 2., n. 3.

Lauræa in *Epit. Can. verb.* Episcopi potestas in res Ecclesiæ:

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 1., lib. 2., cap.* 17., n. 3. in fin.

Zoëlius in *Jur. Canon. lib.* 3., tit. 25., n. 4.

VI. sed, si pauperes sint, iis, ut pauperibus, distribuant, eas autem non distrahant, nec dissipent illorum causa:

Barbof. in *Jur. Eccl. Univ. lib.* 3., cap. 17., n. 21.

Capon. in *Discept. Forens. to. 3., discept.* 143. sub n. 1.; vers. Respondeo.

Frances de *Eccl. Cathed. cap.* 6., n. 134.

Genuef. in *Manual. Pastor. cap.* 46., n. 1.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Can. verb.* Episcopi n. 11., pag. 177.

Reiffenstuel in *Jur. Canon. to. 3., tit.* 5., §. 8., n. 222.

VII.

c. Quoniam 16.
q. 1. c. Quoniam le-
gendum de Præb.
&c. Quoniam ex eo
de elec. 10. 4.

imò, quammaximè potest, eos Sancta Synodus monet, ut omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, unde multorum malorum in Ecclesia Seminarium extat, penitus deponant.

Habert. in *Th. Dog. & Mor. to. 4. de Virt. Relig. cap.* 8., pag. 661.

VIII.

Quæ verò de Episcopis dicta sunt, eadem non solum in quibuscumque beneficia Ecclesiastica, tam Sæcularia, quàm Regularia obtinentibus, pro gradus sui conditione, observari, sed & ad sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales pertinere decernit:

Lambertin.

Conc. Lateran.
sub Leone X. l. 1.
9. de rebus. Co-
muni.

Lambertin. *ubi supra*

Layman *in Tb. Mor. lib. 4., tract. 2., cap. 3. sub n. 3., vers. Accedit Thomassin. de Ves. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 2., c. 46. n. 12.*

- IX. quorum consilio apud Sanctissimum Romanum Pontificem quum universalis Ecclesie administratio nitatur, nefas videri potest, non iis etiam virtutum insignibus, ac vivendi disciplina eos fulgere, quæ merito omnium in se oculos convertant.

C A P U T II.

- I. **C**ogit temporum calamitas, & invalescentium hæresum malitia, ut nihil sit prætermittendum, quod ad populorum edificationem, & Catholicæ fidei præsidium videatur posse pertinere. Precipit igitur Sancta Synodus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & omnibus aliis, qui de jure, vel consuetudine in Concilio Provinciali interesse debent, ut in ipsa prima Synodo Provinciali, post finem præsentis Concilii habenda, ea omnia, & singula, quæ ab hac Sancta Synodo definita, & statuta sunt, palam recipiant;

Vid. Sess. XXIV. n. VI. de Reform.

- II. necnon veram obedientiam summo Romano Pontifici spondeant, & profiteantur; si nullo hæreses omnes, à Sacris Canonibus, & Generalibus Conciliis, præsertimque ab hac eadem Synodo damnatas, publicè detestentur, & anathematizent.

Lauræa *in Epit. Canon. verb. Episcopi obligationes.*

Piassec. *in Præx. Episc. par. 2., cap. 3., n. 3. in fin.*

Paravicin. *in Polyantb. Sac. Can. verb. Episcopi n. 47., p. 154.*

- III. Idemque in posterum quicumque in Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcoposque promovendi, in prima Synodo Provinciali, in qua ipsi interfuerint, omnino observent.

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 5., cap. 2. sub n. 3.*

Romaguer *ad Const. Synod. Gerund. lib. 1. de Sum. Trinit. n. 51.*

Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 44., n. 1.*

Wiestner *in Instit. Canon. lib. 1., tit. 1., art. 3., n. 50.*

- IV. Quod si quis ex supradictis omnibus, quod absit, renue-rit; Episcopi Comprovinciales statim summum Romanum Pontificem admonere sub pœna divinæ indignationis teneantur; interimque ab ejusdem communione abstineant.

Lauræa *in Epit. Canon. verb. Concilii Provincial. Patres.*

- V. Cæteri verò omnes, sive in præsentī, sive in futurum be-

B b b 2

neficia

*Aquibus nomi-
nat. decret. Con-
cilio solemniter
recepti debent; nec
non sicut profes-
sus facienda sunt.*

*Supra sess. 24.
de refor. c. 2.*

*Vide Bullam de
professione fidei,
Pii IV. 1574.
incip. Injunctum
nobis.
Vide etiam Bul-
lam Clem. VIII.
Dominici. 1603.
c. 2. in fine. de
Summa Trinit.
c. Sicut c. Ex-
communicamus
13. de hærec.*

neficia Ecclesiastica habituri, & qui in Synodo Diœcesana convenire debent, idem, ut suprà, in ea Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, faciant, & observent; aliàs secundùm formam sacrorum Canonum puniantur.

Gavant. in *Manual. Epis. verb.* Fidei Professio n. 19.

Lambertin. *de Synod. Dioces.* lib. 5., cap. 2., n. 6.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., §. 8., n. 164.*

Ricciol. *de Jur. Personar.* lib. I., cap. 13., n. 58., § 59.

VI. Ad hæc, omnes ii, ad quos Universitatum, & Studio-
rum generalium cura, visitatio, & reformatio pertinet,
diligenter curent, & ut ab eisdem Universitatibus Cano-
nes, & decreta hujus Sanctæ Synodi integrè recipiantur: ad
eorumque normam Magistri, Doctores, & alii in eisdem
Universitatibus ea, quæ Catholicæ fidei sunt, doceant, &
interpretentur; sequæ hoc institutum initio cujuslibet
anni solemnî juramento obstringant:

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 1., §. 1. sub n. o.*

Fagnan, in Cap. Quàm venissent de Judiciis lib. 2. n. 99.

Jacob, Benius *de Privileg. Jurisconsult.* par. 1. in *Proem.* n. 19. § 20

Vener. in Exam. Epis. lib. 4., cap. 8., n. 23.

Ventrigl. de Jurisd. Archiep. cap. 45., n. 12.

VII. sed & si aliqua alia in prædictis Universitatibus correctione, & reformatione digna fuerint, ab eisdem, ad quos spectat, pro Religionis, & Disciplina Ecclesiasticæ augmento, emendentur, & statuantur.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 29., n. 2.

VIII. Quæ verò Universitates immediatè summi Romani Pontificis protectioni, & visitationi sunt subiectæ; has Sua Beatitude per ejus Delegatos eadem, qua supra, ratione, &, prout ei utilius visum fuerit, salubriter visitari, & reformari curabit.

Gavant. *loc. sup. cit.* n. 20.

CAPUT III.

Excommunicati-
ones: gladio sa-
crae pendunt: ubi
scriptum in psalms,
an. 135. fons. sic
potest, à conjun-
ctis abluendum:
propter flagitiosum
huc res non
se immiscet.

c. Dilecto de le-
ge d. excom. p-
6 c. Multis in
princip. 2 q. 1 c
Vilis in fin. 16.
qu. 2 c. Corri-
piantur. 24 q. 2.

OUamvis excommunicationis gladius nervus sit Ecclesiasticæ Disciplinae,

Fagnan. *in Cap. Respons. de Sent. excomm. n. 9.*

Petra ad Const. Apost. 10, 1., pag. 199., n. 7.; Op. 203, n. 28.

Squillant, de Oblig. & Privil. Epif. cap. 26, n. 1.

Rota Jo. 2., decis. 414., n. 4. coram Emin. Caprara.

11. & ad continendos in officio populos valde salutaris: **to-**
briè tamen, magnaue circumspectione exercendus est;
quùm experientia doceat, si temerè, aut levibus ex re-
bus

bus incutiatur, magis contemni, quàm formidari, & perniciem potius parere, quàm salutem.

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 65., n. 2.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 2., tit. 14., n. 28., vers. Reo facto.*

Lambertini. de *Synod. Dioces. lib. 10., cap. 1., n. 2.*

Lazzarius Qu. *Canon. sect. 1., qu. 12., n. 10.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 12., n. 36.*

Matthæus. de *Off. Cur. Eccl. cap. 3., n. 6. in fin.*

Pastor. de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 36., n. 4.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 123., n. 69.*

Suarez de *Censur. disp. 18., sect. 3., n. 2.*

Panimol. *decif. 96., adnot. 1., n. 2.*

- III. Quapropter excommunicationes illæ, quæ monitionibus præmissis, ad finem revelationis, ut ajunt, aut pro deperditis, seu subtractis rebus ferri solent; à nemine prorsus, præterquam ab Episcopo, decernantur;

Barbol. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 96., n. 3.*

Costa de *Remed. Subsid. remed. 14., n. 1.*

Daniel de *Nobil. Disp. Canon. 3., n. 96.*

Engel in *Jur. Can. lib. 5., tit. 39., §. 1., n. 22., & 23.*

Fagnan. in *Cap. Accedentibus de Excessib. Prælator. n. 25.*

Gutierrez Qu. *Canon. cap. 11., n. 8.*

Habert. in *Tb. Dog. & Mor. to. 7. de Ord. c. 9., §. 8., pag. 431.*

Leuren. de *Vicar. Epif. cap. 1., qu. 18., n. 1.*

Marta de *Jurisdic. par. 3., cap. 4., n. 1.*

Piton. de *Controv. Patr. to. 1., alleg. 41. sub n. 16., vers. Paritèr*

Sbroz. de *Vicar. Epif. qu. 171., n. 1.*

Spada *consil. 155., n. 18.*

Chartar. *decif. 78., n. 1., & 2.*

Pilaja *decif. Pontif. to. 2., decif. 12., n. 3., lib. 4.*

S. C. C. in *Neapolitana 21. Julii 1742.*

- IV. & tunc non aliàs, quam ex re non vulgari, causaque diligenter, ac magna maturitate per Episcopum examinata, quæ ejus animum moveat;

Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 650. sub n. 8.*

Genuens. in *Manual. Pastor. cap. 64., n. 5.*

Romaguera. ad *Const. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 11., cap. 9., n. 33.*

Vanespèn. in *Jur. Eccl. Univ. par. 3., tit. 11. de l'an. & Censur. cap. 4., n. 5.*

Vulp. in *Prax. Eccl. cap. 2., n. 2.*

Zecchius de *Rep. Eccl. intit. de Prælat. ingener. cap. 1., pag. 91.*

Zipæus in *Respons. Jur. Can. lib. 5., resp. 1., n. 8.*

- V. nec ad eas concedendas, cujusvis secularis, etiam Magistratus, auctoritate adducatur:

Solier. ad *Pastor. de Benef. lib. 3., tit. 36., lit. F.*

Formam præfer.
S. Pat. V. 27.
Jun. 1579. in
Const. Sanctissimæ.

e. Episcopi. e.
Nemo Episcopus
e. Nullus Sacer-
dum 11. q. 3.
e. Sacro de cont.
excom. Conc.
Auel. V. c. 2.

sed

- VI. sed totum hoc in ejus arbitrio, & conscientia sit positum, quando ipse pro re, loco, persona, aut tempore eas discernendas esse judicaverit.
Fagnan. in *Cap. Sac. de Sent. Excom. n. 39.*
Gurtierrez *Qu. Can. lib. 1., cap. 11., n. 62., & 63.*
- VII. In causis verò judicialibus mandatur omnibus Judicibus Ecclesiasticis, cujuscumque dignitatis existant, ut, quodcumque exequutio realis, vel personalis in qualibet parte judicii propria auctoritate ab ipsis fieri poterit, abstineant se tam in procedendo, quam definiendo, à censuris Ecclesiasticis, seu interdicto:
Granaiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 23., n. 9., pag. 451.*
Laurain *Epit. Can. verb. Excommunicatio ex causa ferenda.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 3., n. 4.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 7., conf. 32., n. 24.*
Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 157., n. 22.*
- VIII. sed liceat eis, si expedire videbitur, in causis civilibus, ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus, contra quoscumque, etiam laicos, per multas pecuniarias,
Fagnan. *cap. & loco mox memorat.*
Lambertin. de *Synod. Dix. lib. 10. cap. 9., n. 6.*
Pignat. in *Consult. Can. to. 1., conf. 42., n. 2., & 3.*
Romaguer *ad Constit. Syn. Gerund. lib. 1., tit. 10., cap. 9., n. 9.*
Scaccia de *Judic. lib. 1., cap. 93., vers. Unde sicut.*
Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 1., n. 4.*
Chartar. *Decis. Crim. 20., n. 147.; & decis. 72., n. 21.*
- IX. quæ locis piis, ibi existentibus, eo ipso, quod exactæ fuerint, assignentur;
Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 5., n. 4.*
Ciardin. in *Controuv. For. cap. 50., n. 39., to. 1.*
Daniel de *Nobilib. lib. 1., disp. 30. sub n. 67.*
Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 6.*
Genuenf. in *Manual. Pastor. cap. 78., n. 12.*
Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 97.*
Rota in *recent. decis. 346., n. 7., par. 13.*
Colonien. *Sponsalium super multis Florenorum 1000., 12. Junii 1752., §. 19. coram Rever. Molino.*
- X. seu per captionem pignorum, personarumque districtiorem, per suos proprios, aut alienos exequutores faciendam; siue etiam per privationem beneficiorum, aliaque juris remedia procedere, & cautas definire.
Pastor. de *Benef. Eccl. lib. 3., cap. 36., n. 3.*
- XI. Quod si exequutio realis, vel personalis adversus reos hac ratione fieri non poterit; sitque erga Judicem contumacia: tunc eos etiam anathematis mucrone, arbitrio suo, præter alias pœnas, ferire poterit.
Antoncl.

Antonel. *de Tempor. Legal. cap. 39.*; n. 7.
 Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 39.*, n. 76., *U seqq.*
 Ciarlin. *Controv. Forens. 50.*, n. 43.
 Frances *Var. Resol. cap. 54.*, n. 89., *U 91.*; *cap. 55.*, n. 34.; *cap. 56. pariter n. 34.*; *U cap. 57.*, n. 104.
 Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. Neap. cap. 68.*, n. 1.
 De Luc. *in Adnot. ad Conc. Trid. disc. 74.*, n. 6.
 Squillant. *de Oblig. U Privil. Epif. par. 1.*, *cap. 26.*, n. 2.
 Zipzus *Resp. Can. lib. 4.*, *resp. 4.*, n. 18.
 S. C. C. *in Spoletana Decimarum 16. Martii 1726.*

- XII.** In causis quoque criminalibus, ubi exequutio realis, vel personalis, ut supra, fieri poterit, erit a censuris abstinendum: sed, si dictæ exequutioni facile locus esse non possit, licebit Judici hoc spiritali gladio in delinquentes uti;

Pax Jordan. *in Lucubr. lib. 15.*, *tit. 23.*, n. 189.
 Raynald. *in Reservat. Crimin. cap. 1.*, §. 19., n. 75.
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 3.*, *tit. 11.*, *cap. 6.*, n. 10.; *U cap. 7.*, n. 4., *par. 2.*

- XIII.** Rota *in Cusentina Censurarum 5. Jun. 1741.*, §. 16. *cor. Canilliac.* si tamen delicti qualitas, præcedente bina saltem monitione, etiam per edictum, id postulet.

Fagnan. *in Cap. Sacro de Sent. Excom. n. 18.*
 Matthæuc. *de Off. Cur. Eccl. cap. 15. sub n. 16.*

- XIV.** Nefas autem sit sæculari cuilibet Magistratui prohibere Ecclesiastico Judici, ne quem excommunicet; aut mandare, ut latam excommunicationem revocet, sub prætextu, quod contenta in præsentī decreto non sint observata; quum non ad sæculares, sed ad Ecclesiasticos hæc cognitio pertineat.

Cened. *Qu. Can. 45.*, n. 2.
 Frances *de Eccl. Cathed. cap. 18.*, n. 66.
 Marant. *in Apologet. Tract. pro Jur. Eccl. resp. 1.*, n. 75.
 Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3.*, *tit. 36. ibiq. Solier lit. F.*
 Pignatel. *in Consult. Canon. to. 1.*, *consult. 170.*, n. 2.; *U to. 6.*, *conf. 19.*, n. 20.

Pilaja *Decis. Pontif. lib. 1.*, *decis. 11.*, n. 121.
 Rota *in Augustana Canoniciatus Sancti Mauricii 14. Martii 1732.*, §. Maximè *coram Emin. Crescentio.*

- XV.** Excommunicatus verò quicumque, si post legitimas monitiones non respuerit, non solum ad Sacramenta, & Communionem fidelium, ac familiaritatem non recipiatur: Lauræa *in Epir. Can. verb. Excommunicati cavendi.*

Pignatel. *in Conf. Can. to. 7.*, *conf. 18.*, n. 2.
 Vanespen. *in Jur. Eccl. Univ. par. 3.*, *tit. 11.*, *cap. 4.*, n. 1
 sed

c. Rogo. cum seq.
 11. q. 3. c. Nul-
 li cum seq. cap.
 Quom delictores
 c. Si Concubina
 de sent. excom.

sed, si obdurato animo, censuris annexus in illis per annum inforduerit, etiam contra eum, tamquam de hæresi suspectum, procedi possit.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 6., cap. 20., n. 1. cum seq.*

Cened. *Qu. Canon. 15., n. 1.*

Dandin. *de Susp. de Hæres. cap. ult., sect. 1. sub n. 8., § seq.*

Genuens. *in Prax. Cur. Archiep. Neap. cap. 7., n. 5.*

Novar. *lib. 5. tit. de Hæreticis consil. 14.*

Pastor. *de Benef. Eccl. lib. 3., tit. 35., n. 2.*

Romagner *ad Constit. Synod. Gerund. lib. 5., tit. 10., cap.*

9., n. 10. cum seqq.

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 2., §. 1., n. 1.*

Rota *to. 3., decis. 462., n. 3. coram Crispo.*

Ubi nimis est
Missarum cele-
brandarum nu-
merus, provide-
ant Episcopi, Ab-
bates, & Gene-
rales Ordinum,
prout expedire
iudicaverint.

C A P U T I V.

- I. **C**ontingit sæpè in quibusdam Ecclesiis vel tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis impositum esse, ut illis pro singulis diebus à testatoribus præscriptis nequeat satisfieri; vel eleemosynam huiusmodi pro illis celebrandis adeo tenuem esse, ut non facile inveniatur, qui velit huic se muneri subiicere; unde depereunt pizæ substantium voluntates, & eorum conscientias, ad quos prædicta spectant, onerandi occasio datur.

Amoltaz. *de Caus. Pii lib. 2., cap. 12., n. 32., § 33.*

Barbol. *de Off. & Potest. Epif. par. 2., alleg. 29., n. 3., § 6.*

Capon. *Discept. For. 154., cap. 2. sub n. 12.*

Passerin. *de Homin. Stat. qu. 187., art. 4., n. 1091.*

- II. Sancta Synodus, cupiens hæc ad pios usus relictæ, quo plenius, & utilius potest, impleri, facultatem dat Episcopis, ut in Synodo Diocesana, itemque Abbatibus, & Generalibus Ordinum, ut in suis Capitulis Generalibus, re diligenter perspecta, possint pro sua conscientia in prædictis Ecclesiis, quas hac provisione indigere cognoverint, statuere circa hæc, quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, atque Ecclesiarum utilitatem viderint expedire; ita tamen, ut eorum semper defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute legata ea ad pios usus reliquerunt.

Supra sect. 21. de
episcopis. cap. 6.

Ansald. *consil. 19., n. 20.*

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., §. 2., n. 7.*

Colet *in Instit. Theol. de Euch. par. 2., cap. 9.*

Engel *in Jur. Can. lib. 3., tit. 12. sub n. 6., vers. Est autem p. 870.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. ult.*

Monet.

Monet. *de Commut. ult. Volunt. cap. 5., n. 365.*
 Pasqualig. *Qu. Mor. Canon. qu. 91., n. 2.*
 Perez. *de Lar. de Annivers. & Cappellan. cap. 14., n. 9.*
 Schmalzgrueber *in Jur. Can. Univ. to. 3., par. 3., tit. 41.*
sub n. 139., vers. Probatur.
 Zerol. *in Prax. Episc. par. 1., verb. Missa; vers. Ad tertium.*

Nota. Hodie ex Decreto San. Mem. Urbani VIII. Missarum reductio ad S. Sedem reservatur.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 14., §. 2., n. 8.*
 Barbof. *de Jur. Eccl. Univ. lib. 1., cap. 16., n. 42.*
 Engel *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 11., n. 7.*
 Pasqualig. *de Sacrif. Miss. qu. 1076., n. 2.*
 Squillanti *de Oblig. & Privil. Episc. par. 2., cap. 11., n. 1.; & de Privil. Cleric. cap. 4., n. 36.*
 Thomassin *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 1., cap. 73., n. 6.*
 Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 3., cap. 162., n. 3.*

CAPUT V.

*Serventur condi-
tiones, & onera
beneficij in qua-
litate.*

- I. **R**atio postulat, ut illis, quæ bene constituta sunt, contrariis ordinationibus non detrahatur. Quando igitur ex beneficiorum quorumcumque erectione, seu fundatione, aut aliis Constitutionibus, qualitates aliquæ requiruntur, seu certa illis onera sunt injecta; in beneficiorum collatione, seu in quacumque alia dispositione, eis non derogetur.

Antonel. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 10., n. 77.*
 Clericat. *de Benef. discord. 10., n. 16.; discord. 27., n. 20.; & discord. 71., n. 16.*

Corrad. *in Prax. Benef. lib. 2., cap. 10., n. 150., & seq.*

Gibert. *in Jur. Canon. to. 2., tit. 7., §. 1., n. 33.*

Lambertin. *de Jur. Patr. lib. 1., par. 1., qu. 9. princip. n. 49.*

Marant. *in Controv. Jur. resp. 81., n. 8., & n. 30., par. 4.*

Pignatel. *in Consult. Can. to. 9., conf. 111. sub n. 19.*

Piton. *de Controv. Patron. cap. 2., alleg. 100., n. 34.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 9., n. 1.; & c. 68., n. 6.*

Wiestner *in Jur. Eccl. lib. 1., tit. 14., art. 2., n. 28.; & ar. 3., n. 48.*

Vivian. *de Jur. Patron. lib. 3., cap. 14.; n. 6.*

Rota *to. 1., decis. 115., n. 6. coram Crispo.*

Salamantina Cappellanie 13. Jan. 1747., §. 6. coram Vicecomite.

S. C. C. *in Florentina Cappellanie 14. Aprilis 1736.*

- II. Idem in præbendis Theologalibus, Magistralibus, Doctoralibus, aut Presbyteralibus, Diaconalibus, ac Subdiaconalibus, quandocumque ita constituta fuerint, observetur, ut eorum qualitatibus, vel Ordinibus nihil in ulla provisione detrahatur: & aliter facta provisio subreptitia censetur.

C c c

Gallebart.

Gallemarq. *ad C. T. in Sess. 25., cap. 5. de Reform.*
 Gavant. *in Man. Epif. verb. Beneficiorum reservatio n. 41.*
 Gonzalez *ad Reg. VIII. Cancell. §. 2., gloss. 9., n. 19.*
 Laurza *in Epif. Can. verb. Beneficiorum erectio.*
 Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 30., n. 70.*
 Paravicin. *in Polyanth. Sacror. Canon. verb. Beneficia con-*
ferenda, n. 3., pag. 171.

Rota to. 3. *decif. 29., n. 8. de re script. cor. Emin. Falconerio.*

Quando se quereat debet Episcopus curia visitationem Capitulum exceptis rem.

CAPUT VI.

Sup. sess. 6. de refor. c. 4. & sess. 14. de refor. c. 4.

- I. Statuit Sancta Synodus, ut in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis decretum sub sel. rec. Paulo III., quod incipit, *Capitula Cathedralium*, observetur, Rota to. 3., *decif. 846., n. 91. cor. Molines.*
Vid. Sess. VI., cap. IV. de Reform.; & Sess. XIV. par. cap. IV. de Reform.
- II. non solum quando Episcopus visitaverit; sed & quoties ex officio, vel ad petitionem alicujus, contra aliquem ex contentis in dicto decreto, procedat:
Pignatel. in Conf. Canon. to. 9., conf. 129., n. 8.
Spada consil. 155., n. 35., to. 1.
- III. ita tamen, ut, quum extra visitationem processerit, infrascripta omnia locum habeant: videlicet, ut Capitulum initio cujuslibet anni eligat ex Capitulo duos, de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel ejus Vicarius, tam in formando processum, quam in cæteris omnibus actibus utque ad finem causæ inclusivè, coram Notario tamen ipsius Episcopi, & in ejus domo, ac consueto tribunali, procedere teneatur.
Barbos. de Canon. & Dignit. cap. 28., n. 1.
Lambertin. de Syn. Direc. lib. 8., c. 4., n. 8., & lib. 13., c. 4., n. 8.
Pax Jordan. in Elucubr. to. 2., lib. 7., tit. 1., n. 82.
Pignatel. in Consult. Canon. to. 5., conf. 72., n. 3.; & 19. 7. conf. 6., n. 3.; & to. 8., conf. 8., n. 11.
Piton. in Discept. Eccl. to. 1., discept. 16., n. 1.
Rubeus in adnot. ad decif. 27., n. 1., par. 3.
In rec. decif. 537., par. 4., to. 3., n. 13.
Cor. Carillo decif. 58., n. 2.
S. C. C. in Gerunden. Jurisdictionis super Adjunctis, & Visitatione Cathedralis 27. Januarii, & 16. Martii 1748.
- IV. Unum autem tantum sit utriusque votum, possitque alter Episcopo accedere.
Pignatel. in Conf. Canon. to. 9., conf. 129., n. 12.
- V. Quod si ambo ab Episcopo discordes in aliquo actu, seu inter-

interloquutoria, vel definitiva sententia fuerint; tunc intra sex dierum spatium cum Episcopo tertium eligant; & si in electione tertii etiam discordent, ad viciniorem Episcopum electio devolvatur; & juxta eam partem, cum qua tertius conveniet, articulus, in quo erat discordia, terminetur, aliis processus, & inde sequuta nulla sint, nullosque producant juris effectus.

Barbos. *de Canon. & Dignit. cap. 28., n. 15.*

Gratian. *in Discept. For. cap. 100., n. 63., & 64.*

Pignatel. *in Conf. Can. to. 4., conf. 164., n. 2., & 8.*

Rota *decis. 339., n. 1. coram Crispo.*

- VI.** In criminibus tamen ex incontinentia provenienti-
bus, de qua in decreto de concubinariis, & in atrocioribus delictis, depositionem, aut degradationem requirentibus, ubi de fuga timetur, ne judicium eludatur, & ideo opus sit personali detentione, possit initio solus Episcopus ad summariam informationem, & necessariam detentionem procedere; servato tamen in reliquis ordine præmissis.

Inl. c. 14. & sup.
Sess. 24. de Ma-
trimonio, c. 8.

c. Qualiter 24.
de acc. & c. Tur
de pœa.

Pignatel. *in Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 24., & 25.*

Tondut *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 61., n. 5.*

Rota *in rec. decis. 4., n. 1.; & decis. 295., n. 1., par. 7.*

- VII.** In omnibus autem casibus ea ratio habeatur, ut juxta qualitatem delicti, ac personarum, delinquentes ipsi in loco decenti custodiantur.

Pignatel. *in Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 24.*

- VIII.** Episcopis præterea ubique is honor tribuatur, qui eorum dignitati par est; eisque in choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis sit prima sedes, & locus, quem ipsi elegerint, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas.

Concil. Carth.
IV. cap. 35. cap.
Episcopus in Ca-
pitula 95. dist.

Andræuc. *de Epif. Titular. par. 3., cap. unic., §. 2., n. 136.*

Barbos. *de Off. & Potest. Epif. alleg. 73., n. 17., par. 3.*

Pignatel. *in Conf. Canon. to. 4., conf. 23., n. 1., to. 7.;*

conf. 44., n. 2., to. 9. conf. 44., n. 2.; & to. 10. conf. 121. n. 5.

Piton. *in Discept. Eccl. to. 3., discept. 60., n. 1., 9., & 13.; &*

discept. 62., n. 1.

Salvator. *de Jur. Archiep. Casaraugustan. princip. 5., n. 109.*

Valenzuel. *consil. 184., n. 14., to. 2.*

Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 29., n. 28.*

Rota *in Hispanen. Jurispræsidentis in Choro, & Capitulo super Re-
missoria 2. Julii 1700., §. Irrelevantia coram Del Olmo.*

- IX.** Qui si aliquid Canonice ad deliberandum proponant; nec de re ad suum, vel suorum commodum spectante agatur; Episcopi ipsi Capitulum convocent, vota exquirant, & juxta ea concludant.

c. Novit. cum
seq. de his que
sunt a Prel. sine
conf. Cap.

Ceccoper. in *Lacubr. Canon. lib. 4., n. 9.*
Fagnan. in *Cap. Quum ex injuncto de nov. oper. Numist. n. 26.*
Folcus de *Visit. lib. 2., cap. 15.*
Rota in *Hispanen. Jurispræsidendi in Capitulo 2. Julii 1700.*
§. Fortius cor. *Del Olmo.*

X. Absente verò Episcopo, omnino hoc ab iis de Capitulo, ad quos hoc de jure, vel consuetudine spectat, perficiatur; nec ad id Vicarius Episcopi admittatur.

Pignatel. in *Conf. Can. to. 9., conf. 129., n. 31.*

XI. Cæteris autem in rebus Capituli jurisdictio, & potestas, si qua eis competit, & bonorum administratio salva, & intacta omnino relinquatur.

Piton. in *Discept. Eccl. to. 3., discept. 60., n. 15.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 33. n. 36.*

Rota to. 4., *decis. 428., n. 17. coram Anfaldo.*

XII. Qui verò non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo, ii omnes in causis Ecclesiasticis Episcopo subijciantur: non obstantibus, quo ad supradicta, privilegiis, etiam ex fundatione competentibus, nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, concordiiis, quæ tantum suos obligent auctores:

Piton. in *Discept. Eccl. to. 4., discept. 112., n. 28.*

A' Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 25., n. 19.*

Rota in *nuper. decis. 24., n. 12.; & decis. 188., n. 12., to. 3. par. 1.*

XIII. Salvis tamen in omnibus privilegiis, quæ Universitatibus studiorum generalium, seu earum personis sunt concessa.

Lauræa in *Epit. Can. verb. Episcopi jurisdictio.*

Paravicin. in *Polyamb. Sacror. Canon. verb. Episcopus n. 11., pag. 137.*

XIV. Hæc autem omnia, & singula in iis Ecclesiis locum non habeant, in quibus Episcopi, aut eorum Vicarii ex constitutionibus, vel privilegiis, aut consuetudinibus, sive concordiiis, seu quocumque alio jure majorem habent potestatem, auctoritatem, ac jurisdictionem, quam præsentis decreto sit comprehensum: quibus Sancta Synodus derogare non intendit.

Gallebart. ad *Cap. 6., Sess. 25. de Reform. n. 31.*

Rota to. 3., *decis. 906., n. 3., par. 2. coram Molines.*

C A P U T VII.

Accessit, & expressit ad beneficium collatum, & quodvis quicquid, cui, & ex quo causa datur;

I. Quum in beneficiis ecclesiasticis ea, quæ hæreditariæ successionis imaginem referunt, sacris constitutionibus sint odiosa, & Patrum decretis contraria;

Cucch. in *Instit. Major. lib. 2., tit. 6., n. 405.*

Gibert.

a. Plerique & c.
Aprilis 2. q. 1.
c. Ex transmissio.
c. Ad extirpandas
de successione
de fil. prob.

Gibert. in *Jur. Can.* to. 3., tit. 2., sect. 4., n. 2.

Konig. in *Jur. Canon.* lib. 1., tit. 14., n. 12.

Leuren. in *For. Benef.* to. 4. de *Vicar. Epif. qu.* 310. sub n. 3.

Salern. *consil.* 10., n. 13., lib. 1.

- II. nemini in posterum accessus, aut regressus, etiam de consensu, * ad beneficium Ecclesiasticum, cujuscumque qualitatis, concedatur; nec hactenus concessi suspendantur, extendantur, aut transferantur.

Antoin. in *Tb. Mor. in tract. de Benef. Eccl.* §. 4., pag. 213.

Amyden. de *Styl. Datar.* lib. 1., cap. 26., n. 6.

Bontemp. in *Fascicul. Flor. Moral. tract.* 7., tit. 8. de 1. *Præcept. Decalog.* pag. 321.

* Fulcus de *Visit. lib.* 2., cap. 27., n. 4.

Zipæus in *Jur. Pontif.* lib. 3., tit. Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur n. 2., pag. 226.

- III. Hocque decretum in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ac etiam Cathedralibus Ecclesiis, ac in quibuscumque personis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, locum habeat.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Canon. verb.* Beneficia non admittunt accessum, & regressum, n. 26., pag. 204.

- IV. In Coadjutoriis quoque cum futura successione idem post hac observetur, ut nemini in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis permittantur.

Engel in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 6., n. 7.

Gonzalez ad *Regul. VIII. Cancell. gloss.* 5., §. 9., n. 43.

Lambertin. de *Synod. Dioces.* lib. 13., cap. 10., n. 19.

Pichler in *Jur. Canon.* lib. 3., tit. 6., n. 6.

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Disc. par.* 2., lib. 2., c. 59., n. 9., §. 11.

Torre. de *Pañ. Futur. Success.* lib. 1., cap. 20., n. 49.

- V. Quòd si quando Ecclesie Cathedralis, aut Monasterii urgens necessitas, aut evidens utilitas postulet Prælato dari Coadjutorem; is non aliàs cum futura successione detur, quàm hæc causa prius diligenter à Sanctissimo Romano Pontifice sit cognita; & qualitates omnes in illo concurrere certum sit, quæ à jure, & decretis hujus sanctæ Synodi in Episcopis, & Prælati requiruntur:

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr.* 7., cap. 6., n. 103.

Chocchier. de *Permut. Beneficior.* par. 3., cap. 21.

Paravicin. in *Polyanth. Sacr. Canon. verb.* Coadjutoria pag. 412.

Remocampius de *Coadjutor.* cap. 8., n. 18.

Torre de *Pañ. Futur. Success.* lib. 1., cap. 20. sub n. 61., *vers.* Et quidquid.

Ventrigl. in *Prax. Eccl.* to. 2., adnot. 13., §. unic., n. 17.

Pilaja *Decif. Pontif.* lib. 1., decif. 9. sub n. 9.

c. Quia clericis & Quinmos. de jur. patr. c. Ad hæc de dec. Conc. Rom. tempore Hilarii, c. 4. & Later. II, c. 16.

Vide consil. S. Pii V. Romanus 572

Syn. sess. 21. de ref. c. 6. c. Scripser. c. Quamvis 7. qu. 1.

Syn. sess. 7. de ref. c. 1. & 3. sess. 22. de ref. c. 2.

Rota decif. 21. n. 9. post Chocbier. de Permut. Benef.
S. C. C. in Oveten. Coadjutoria, & Distributionum 16., & 30.
Januarii 1740.

- VI. aliàs concessiones super his factæ subreptitiz esse censeantur.
Engel in Jur. Can. lib. 3., tit. 6. sub n. 7.
Laurra in Epit. Canon. verb. Coadjutoria.
Leuren. de Vicar. Epif. cap. 1., qu. 310., n. 4.
Lotter de Re Benef. lib. 2., qu. 25., n. 6.

In Hospitalibus
quid servandum
sit. Administrato-
rum negligetia,
à quibus,
& qua ratione
curanda.

CAPUT VIII.

I. c. Quicquid 43
dist. c. Archidia-
conum 85.
dist. c. Vo-
lunt. 89. dist.
c. Nos est. 12.
q. 1. c. Quoniam
26. q. 1.
Mart. 15.

Admonet Sancta Synodus quoscumque Ecclesiastica beneficia, Sæcularia, seu Regularia, obtinentes, ut hospitalitatis officium, à sanctis Patribus frequenter commendatum, quantum per eorum proventus licebit, promptè, benigneque exercere assuecant, memores, eos, qui hospitalitatem amant, Christum in hospitibus recipere. Illis verò, qui hospitalia vulgò nuncupata, seu alia pia loca, ad peregrinorum, infirmorum, senum, pauperumve usum præcipuè instituta, in commendam, administrationem, aut quemcumque titulum, aut etiam Ecclesiis suis unita, obtinent; vel si Ecclesiæ Parochiales, Hospitalibus fortè unitæ, aut in hospitalia erectæ, earumque Patronis in administrationem concessæ sint; præcipit omnino, ut impositum illis onus, officiumve administrent, atque hospitalitatem, quam debent, ex fructibus, ad id deputatis, actu exercent, juxta constitutionem Concilii Viennensis, aliàs in hac eadem Synodo, sub fel. rec. Paulo III. innovatam, quæ incipit, *Quia contingit*.

Supr. tit. 7. cap.
ult.
c. 9. Quia con-
tingit de Religi-
osis.

Fagnan. in Cap. Ex parte de Cappell. Monachor. n. 20. in fin.
Granaiet. in Decretal. lib. 3., tit. 17., n. 3., pag. 392.
Pasqualig. Qu. Mor. Canon. qu. 319., n. 2.
Pignatel. in Consult. Canon. to. 4., conf. 167., n. 18.
Pirhing. in Jur. Can. lib. 3., tit. 36., n. 19., to. 3.
Vanespén. in Jur. Eccl. Univ. par. 2., tit. 37., cap. 1., n. 24.
II. Quòd si Hospitalia hæc ad certum peregrinorum, aut infirmorum, aut aliarum personarum genus suscipiendum fuerint instituta; nec in loco, ubi sunt dicta Hospitalia, similes personæ, aut perpaucæ reperiuntur; mandat adhuc, ut fructus illorum in alium pium usum, qui eorum institutioni proximior sit, ac pro loco, & tempore utilior convertantur,

Frances de Eccl. Cathed. cap. 27., n. 136.
Genuens. in Manual. Pastor. cap. 73., n. 2.
Moneta de Commut. ult. Volunt. cap. 3., n. 82.

Palma *confil.* 60., n. 21.

Pafqualig. *Qu. Moral. Canon. qu.* 91., n. 11.

Pignatcl. in *Consult. Canon. to.* 8., *conf.* 21., n. 4.

Reiffentuel in *Jur. Can. lib.* 3., *tit.* 36., §. 1., n. 10.

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par.* 4., *tit.* 36., n. 23. to. 3.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. par.* 2., *adnot.* 29., §. unic., n. 49.

Rota to. 2., *decif.* 494., n. 21. *coram Lancetta.*

Bononien. *Hospitalis* 16. Decembris 1707., §. Huic unionis utilitati *coram Omanno.*

- III. prout Ordinario cum duobus de Capitulo, qui rerum usu peritiores sint, per ipsum deligendis, magis expedire visum fuerit:

Engel in *Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 36., n. 11.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Hospitalia, n. 8.

Card. de Luc. *ad Concil. Trident. disc.* 21., n. 2.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., *cap.* 4., n. 19.

Zerol. in *Prax. Epif. verb.* Hospitalia, *vers.* Octavum dubium.

- IV. nisi aliter fortè, etiam in hunc eventum, in eorum fundatione, aut institutione fuerit expressum: quo casu, quod ordinatum fuit, observari curet Episcopus; aut si id non possit, ipse, prout suprà, utilitèr provideat.

Fuscus *de Visit. lib.* 2., *cap.* 13., n. 24.

Laurza in *Epit. Canon. verb.* Hospitalia.

Pax Jordan. in *Elucubr. to.* 2., *lib.* 7., *tit.* 9., n. 36.

Pignatcl. in *Consult. Can. to.* 8., *conf.* 21., n. 4.

- V. Itaque si prædicti omnes, & singuli, cujuscumque Ordinis, & Religionis, & dignitatis, etiam si laici fuerint, qui administrationem Hospitalium habent, non tamen Regularibus subiecti, ubi viget regularis observantia, ab Ordinario moniti, hospitalitatis munus, adhibitis omnibus, ad quæ tenentur, necessariis, re ipsa obire cessaverint; non solum per Ecclesiasticas censuras, & alia juris remedia ad id compelli possint; sed etiam Hospitalis ipsius administratione, curave perpetuò privari possint; alique eorum loco ab iis, ad quos spectabit, substituantur.

Pax Jordan. in *Elucubr. Canon. lib.* 7., *tit.* 9., n. 36., to. 2.

Pirhing. in *Jur. Canon. lib.* 3., *tit.* 36., n. 23., to. 3.

Vanespén. in *Jur. Eccl. Univ. par.* 2., *tit.* 37., c. 2. n. 27.

- VI. Et prædicti nihilominus, etiam ad fructuum restitutionem, quos contra ipsorum Hospitalium institutionem perceperunt, quæ nulla eis remissione, aut compositione indulgeatur, in foro conscientie teneantur:

Fuscus *de Visit. lib.* 2., *cap.* 13., n. 25.

- VII. nec administratio, seu gubernatio hujusmodi locorum uni,

& eidem

& eidem personæ ultra triennium deinceps committatur;
Amoltaz. de Caus. Pii lib. 4., cap. 11., n. 36.
Frances de Eccl. Cathed. cap. 27., n. 146.
Garzia de Benef. par. 1., cap. 3., n. 7.
Piasc. in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 38.
Piton. in Discept. Eccl. to. 1., discept. 23., n. 23.
Ugolin. de Off. & Potest. Epif. cap. 24., §. 1., n. 1.
Ziprus in Respons. Canon. consult. 1., n. 4., & 5.
Rota in Bononien. Hospitalis 16. Decemb. 1707., §. Secunda
verò coram Omanni.

VIII. nisi aliter in fundatione cautum reperiatur: non obstante, quoad omnia supradicta, quacumque unione, exemptione, & consuetudine in contrarium, etiam immemorabili, seu privilegiis, aut indultis quibuscumque.

Fuscus de Visit. lib. 2., cap. 13., n. 26.

Murga de Benef. Eccl. qu. 1., n. 28.

Pax Jordan. in Elucubr. Can. lib. 7., tit. 9., n. 36., to. 2.

C A P U T IX.

Quomodo probandum Juspatronatus: & eius discedendum. Patronus quid non liceat. Accrescentes beneficiorum liberorum ad Ecclesiasticos Jurispatronatus veritas: Patronatus non legittimus quæritur notandi sunt.

I. **S**icuti legitima patronatus jura tollere, piaque fide-
 lium voluntates in eorum institutione violare æquum non est*: sic etiam, ut hoc colore beneficia ecclesiastica in servitutem, quod à multis imprudenter fit, redigantur, non est permittendum.

Gibert. in Jur. Canon. to. 3., tit. 2., sect. 5., n. 1.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6. in princip.

Pignat. in Conf. Can. to. 9., conf. 82., n. 5.

Rota in Camerinen. Canonicatum 3. Jul. 1748., §. 4. cor. Emin.

Matthæo; Confirmat. 16. Junii 1749., §. 2. cor. Vicecomite.

* S. C. C. in Olomucen. Parochialis 6. Maii 1741.

II. Ut igitur debita in omnibus ratio observetur; decernit Sancta Synodus, ut titulus jurispatronatus sit ex fundatione, vel dotatione, qui ex authentico documento, & aliis jure requisitis ostendatur; sive etiam ex multiplicatis presentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam excedat, aliasve secundum juris dispositionem.

Choechier. de Permut. Benef. par. 3., cap. 25., n. 2.

Fagnan. in Cap. Quoniam de Jurepatron. n. 24.

Piton. de Controuv. Patr. to. 1., alleg. 41., n. 16., vers. Paritèr.

Ziprus in Jur. Pontif. lib. 3. de Jurepatron. n. 5., pag. 353.

Rota in Colonien. Pastoratus 1. Julii 1720., §. 1. cor. De-Gamaches

Altera Colonien. Parochialis 4. Jul. 1738. §. 3. cor. Peralta.

Monasterien. Pastoratus 7. Martii 1732., §. 2. cor. Emin. Al-

dobrando;

Sup. cell. 14. de
 ref. c. 12. c. 12.
 mentis & leg. 16
 qu. 7. c. Nobis.
 de jur. patr.

dobrando; 9. Aprilis 1734., §. Quùm enim cor. Emin. Corio.

Præmislien. Præposituræ super Manutentione, 9. Institutione 29.

Februar. 1760., §. 8. cor. R. P. D. Ratta.

Tarraconen. Parochialis de Falcet super Pertinentia Patrona-

li 12. Januar. 1739., §. Quæstio coram Emin. Bussio.

- III. In iis verò personis, seu Communitatibus, vel Universitatibus, in quibus id jus plerumque ex usurpatione potius quæsitum præsumi solet, plenior, & exactior probatio ad docendum verum titulum requiratur: nec immemorabilis temporis probatio aliter eis suffragetur, quàm si, præter reliqua ad eam necessaria, præsentationes, etiam continuatæ, non minori saltem, quam quinquaginta annorum spatio, quæ omnes effectum fortitæ sint, authenticis scripturis probentur.

Gonzalez ad Regul. Cancell. gloss. 18., n. 70.

Pichler. in Jur. Can. lib. 3., tit. 38., n. 22.

Pignatel. in Consult. Canon. to. 4., cons. 206., n. 17.

Rota decis. 352., n. 3. coram Benincasa.

Cor. Crispo decis. 518., n. 11.; 9. decis. 616., n. 4. 9. 5.

Car. Card. Tanario decis. 83., n. 18.; 9. decis. 95., n. 33. to. 1.

Aretina Plebanie 7. Martii 1738., §. 15. cor. Emin. Calcagnino.

Lucana Beneficii 14. Junii 1748., §. 19. coram Lana.

Præmislien. Præposituræ super Pertinentia Patronali 27. Februarii 1760., §. 9. cor. R. P. D. Ratta.

- IV. Reliqui patronatus omnes in beneficiis, tam Sæcularibus, quam Regularibus, seu Parochialibus, vel dignitatibus, aut quibuscumque aliis beneficiis, in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia; seu facultates, & privilegia concessa, tam in vim patronatus, quam alio quocumque jure nominandi, eligendi, præsentandi ad ea, quùm vacant (exceptis patronatibus, super Cathedralibus Ecclesiis competentibus, & exceptis aliis quæ ad Imperatorem, & Reges, seu regna possidentes, aliosque sublimes, ac supremos Principes, jura Imperii in dominiis suis habentes, pertinent; & quæ in favorem Studiorum generalium concessa sunt) in totum prorsus abrogata, & irrita cùm quasi possessione inde sequuta intelligantur.

Clericat. de Benef. discord. 5., n. 14.

Engel in Jur. Canon. lib. 3., tit. 38., n. 18.

Gavant. in Manual. Epif. verb. Juspatronatus n. 4.

Piton. in Discept. Eccl. discept. 160., n. 66.

- V. Beneficiaque hujusmodi, tamquam libera, à suis collatoribus conferantur; ac provisiones hujusmodi plenum effectum consequantur.

Leo in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 6., n. 7.

D d d

Ad

Sap. cell. 14. cap.
19. de reform.

VI.

Sup. sess. 14. de
reform. c. 13. &
sess. 24. de refor.
cap. 18.

Ad hæc liceat Episcopo, præsentatos à patronis, si idonei non fuerint, repellere.

Laurza in *Epit. Can. verb. Episc. quoad collationem Beneficior*, Piton. de *Controv. Patron. allegat.* 41., n. 35., to. 1.; to. 2., alleg. 100., n. 17.; & to. 3., discept. 99., n. 58. Rota to. 7., decis. 807., n. 22. coram Ansaldo. S. C. C. in *Olmucen. Parochialis* 6. Maii 1741. Vid. Sess. XXIV., cap. XVIII., n. XXII. de *Reform.*

VII. Quòd si ad inferiores institutio pertineat; ab Episcopo tamen, juxtà aliàs statuta ab hac Sancta Synodo, examinentur; alioquin institutio, ab inferioribus facta, irrita sit, & inanis.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Juspatronatus* n. 55. Gibert. in *Jur. Canon.* to. 3., tit. 2., sect. 3., n. 11. Piton. de *Controv. Patron.* to. 2., alleg. 100., n. 302.

VIII. Patroni autem beneficiorum, cujuscunque Ordinis, & dignitatis, etiamsi Communitates, Uaiversitates, Collegia quæcumque Clericorum, vel laicorum existant, in perceptione fructuum, proventuum, obventionum quorumcunque beneficiorum, etiamsi verè de jure patronatus ipsorum ex fundatione, & donatione essent, nullatenus, nulla causa, vel occasione se ingerant; sed illos liberè Re-
ctori, seu beneficiato, non obstante etiam quacumque consuetudine, distribuendos dimittant.

cap. unic. Ut Ec-
cl. Benef. sine di-
mu. conf.

Gibert. in *Jur. Canon.* to. 3., tit. 2., sect. 5., n. 7.

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par.* 2., cap. 6., n. 16.

Petra ad *Constit. Apost.* to. 2., pag. 545, n. 62.

S. C. C. in *Fanen. Exequutionis Decretorum Sacra Visitatio-
nis* 22. Novembris 1760.

IX. Nec dictum juspatronatus venditionis, aut alio quocumque titulo, in alios contra Canonicas sanctiones transferre præsumat: si secus fecerint, excommunicationis, & interdicti pœnis subjiciantur; & dicto jurepatronatus, ipso jure, privati existant.

a. Quin Cler. et
De jure patroa.

Bontemp. in *Fasc. Flor. Mor. tract.* 7. de 1. *Præcept. Decalog.* tit. 7. sub n. 45., pag. 312.

Chocchier. de *Permut. Benef. par.* 2., cap. 14.

Engel in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 38., n. 23., & 26.

Gavant. in *Manual. Episc. verb. Juspatronatus* n. 30.

Girald. ad *Thesaur. de Pen. Eccl. par.* 2., cap. 8., verb. *Simonia.*

Pichler in *Jur. Can. lib.* 3., tit. 38., n. 24.

Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ.* to. 3., par. 4., tit. 38 sub n. 157.

S. C. C. in *Salutarum Beneficii* 3. Septembris 1740.

X. Insuper accessiones, per viam unionis factæ de beneficiis.
liberis

liberis ad Ecclesias jurispatronatus, etiam laicorum subje-
ctas, tam ad Parochiales, quam ad alia quæcumque
beneficia, etiam simplicia, seu dignitates, vel Hospitalia,
ita ut prædicta beneficia libera ejusdem naturæ cum iis,
quibuscum uniuntur, efficiantur, atque sub jurepatronatus
constituantur.

Ab Alexandro *Placit. Judicial. par. 2., placit. 59.*

Amyden. *de Stil. Datar. lib. 1., cap. 15., §. 15., qu. 4., n. 68. & seq.*

Pichler. *in Jur. Canon. lib. 3., tit. 5., n. 26.*

Pinson. *de Benef. cap. 3., §. 3., n. 6.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 5., n. 168., to. 3.*

Vanespén. *eod. tract. par. 2., tit. 29., cap. 2., n. 20.*

Wielner. *in Instit. Can. Univ. lib. 1., art. 9. sub n. 132. in Proem.*

Vivian. *de Jur. Patr. lib. 14., cap. 5., n. 8., 10., & 73.*

- XI. Hæc si nondum plenarium sortitæ sunt effectum, vel deinceps ad cuiusvis instantiam fient, quæcumque auctoritate, etiam Apostolica, concessæ fuerint, simul cum unionibus ipsis, per subreptionem obtentæ intelligantur: non obstante quæcumque in iis verborum forma, seu derogatione, quæ habeatur pro expressa: nec executioni amplius demandentur; sed beneficia ipsa unita, quum vacaverint, liberè, ut antea, conferantur.

Vid. Author. relar. in Sess. VII. de Reform. cap. VI., n. III.

Sess. sess. 7. de
reform. cap. 6.

- XII. Quæ verò à quadraginta annis citrà factæ, effectum, & plenam incorporationem sunt consequutæ; hæc nihilominus ab Ordinariis, tamquam à Sede Apostolica delegatis, revideantur, & examinentur; ac quæ per subreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint, simul cum unionibus irritæ declarentur; ac beneficia ipsa separentur, & aliis conferantur.

Ibid. n. I., & II.

- XIII. Similiter quoque patronatus quicumque in Ecclesiis, & quibuscumque aliis beneficiis, etiam dignitatibus antea liberis, acquisiti à quadraginta annis citrà, & in futurum acquirendi, seu ex augmento dotis, seu ex nova constructione, vel alia simili causa, etiam auctoritate Sedis Apostolicæ, ab iisdem Ordinariis, uti delegatis, ut suprà, qui nullius in his facultatibus, aut privilegiis impediuntur, diligenter cognoscantur: & quos non repserint, ob maxime evidentem Ecclesiæ, vel beneficii, seu dignitatis necessitatem legitime constitutos esse, in totum revocent; atque beneficia hujusmodi sine damno illa possidentium, & restituto patronis eo, quod ab eis iccirco datum est, in pristinum libertatis statum reducant: non obstantibus privilegiis, constitutionibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Judices à Syn-
do designantur,
quibus causa à
Sede Apostolica
committantur.
Judices omnes hœ-
rent causas ter-
minent.

Laurra in *Epit. Canon. verb. Unio.*
Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 8., n. 12.*

CAPUT X.

a. Secretum de
scriptis. in 6

I. Q Uoniam ob malitiosam petentium suggestionem, & quandoque ob locorum longinquitatem, personarum notitia, quibus causæ mandantur, usqueadeo haberi non potest: hincque interdum Judicibus non undequaque idoneis, causæ in partibus delegantur: statuit Sancta Synodus, in singulis Conciliis Provincialibus, aut Dicecesanis aliquot personas, quæ qualitates habeant, juxta constitutionem Bonifacii VIII., quæ incipit, *Statutum*; & alioquin ad id aptas designari, ut, præter Ordinarios locorum, iis etiam posthac causæ Ecclesiasticæ, ac spirituales, & ad forum Ecclesiasticum pertinentes, in partibus delegandæ committantur.

Barbos. de *Off. & Potest. Epif. par. 3., alleg. 106., n. 8.*
Fagnan. in *Cap. Quum olim, quod est secundum, n. 6.*
Forti de *Judice Conservator. tit. 10., n. 30.*
Gavant. in *Manual. Epif. verb. Judex Synodalis, n. 2.*
Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 29., n. 16.*
Laurra in *Epit. Canon. verb. Causa Ecclesiastica.*
Pignatel. in *Consult. Can. to. 4., cons. 130., n. 1.; & consult. 157., n. 1., & 5.*

II. Et, si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in ejus locum usque ad futuram Provinciam, aut Dicecesanam Synodum: ita ut habeat quæque Dicecesis quatuor saltem, aut etiam plures probatas personas, ac ut suprâ qualificatas, quibus hujusmodi causæ a quolibet Legato, vel Nuncio, atque etiam à Sede Apostolica committantur: Daniel de Nobil. *Disput. Canon. 30., n. 43.*
Lambertin. de *Synod. Diceces. lib. 4., cap. 5., n. 4.*
Palcottus de *Bonor. Eccl. administr. par. 4., tit. de Synodo Dicecesana, n. 29.*

Piaſec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 2., n. 5.*
Vener. in *Exam. Epif. lib. 4., cap. 24., n. 2.*

III. alioquin post designationem factam, quam statim Episcopi ad summum Romanum Pontificem transmittant, delegationes quæcumque aliorum Judicum, aliis, quàm his, factæ, subreptitiæ censeantur.

Gibert. in *Jur. Can. to. 1., tit. 18., cap. 18., vers. Canon.*
Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 29., n. 16. in fin.*

IV. Admonet dehinc Sancta Synodus tam Ordinarios, quàm alios

alios quoscumque Judices, ut terminandis causis, quantâ fieri poterit brevitate, studeant; ac litigatorum artibus, seu in litis contestatione, seu alia parte judicii differenda, modis omnibus, aut termini præfixione, aut competenti alia ratione, occurrant.

Murator. *in tract. de defect. Jurisprud. cap. 14., pag. 119.*
Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 9., vers.* Præterea.
Pignatel. *in Consult. Can. to. 10., cons. 145., n. 22.*

CAPUT XI.

- I. **M**agnam Ecclesiis perniciem asferre solet, quum earum bona, representata pecunia, in successorum præjudicium aliis locantur. Omnes igitur hæ locationes, si anticipatis solutionibus fient, nullatenus in præjudicium successorum valide intelligantur: quocumque indulto, aut privilegio non obstante: nec hujusmodi locationes in Romana Curia, vel extra eam confirmantur.

Genuens. *Præticabil. Eccl. qu. 167.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3., tit. 12., sect. 17., n. 5.*

Pirhing. *in Jur. Can. to. 3., lib. 3., tit. 18., sect. 1., n. 30.*

Schmalzgrueber *in Jur. Eccl. Univ. to. 3., par. 2., tit. 18., n. 38.*

Squillant. *de Oblig. & Privil. Epif. par. 2., cap. 1. sub n. 31.*

Tondut. *Qu. & Resol. Benef. par. 1., cap. 66., n. 34.*

Ventrigl. *in Prax. Eccl. to. 1., adnot. 1., §. 1., n. 19.; & de Jurisd. Archiep. cap. 53., n. 3.*

Panimol. *decis. 151., adnot. 3., n. 37.*

- II. Non liceat etiam, jurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut deputandi Vicarios in spiritualibus, locare;

Piafec. *in Prax. Epif. par. 2., cap. 4. sub n. 6., vers.* Locare.

Pignatel. *in Consult. Can. to. 1., consult. 168., n. 3.*

Johan. Honor. Van-Exel *in Decretal. lib. 5., tit. 4., n. 1.*

Thomassin. *de Ver. & Nov. Eccl. Discipl. par. 3., lib. 1., c. 75., n. 11.*

- III. nec conductoribus per se, aut alios ea exercere: aliterque concessiones, etiam à Sede Apostolica factæ, subreptitiæ censentur.

Lauræa *in Epit. Can. verb.* Ecclesiæ bonorum, & locationes.

- IV. Locationes verò rerum Ecclesiasticarum, etiam auctoritate Apostolica confirmatas, Sancta Synodus irritas decernit, quas à triginta annis citrà, ad longum tempus, seu, ut in nonnullis partibus ad vigintinovem, seu bis vigintinovem annos vocant, factas, Synodus Provincialis, vel deputandi ab ea, in damnum Ecclesiæ, & contrà Canonicas sanctiones contractas fuisse judicabunt.

Pignatel.

sup. sess. 24. de
reform. c. 20.
c. Finem iuribus.
c. fin. de do. &
contum. c. 2. de
re jud. c. Constit-
tutis de procur-

Locationes qua-
dam bonorum,
vel rerum Ec-
clesiasticarum, pro-
hibentur: quan-
dam facile veni-
untur.

c. De precariis
10. q. 2. c. 2. de
precariis.

c. 1. & c. 2. Ne
Prelati vices su-
as.

Extrav. Ambi-
tiosæ de reh. Ec-
cles. non alien.

*Decima integre
pulsantur; ian
subrahent; p
ne imp. dantes
excommuniandi
Rectoribus Ec-
clesiarum tenui-
tam pñ pñte-
nendum.*

Pignatel. in *Conf. Can. to. 10., conf. 146., n. 5.*
Pinsson. de *Benef. par. 3., cap. 3., §. 13., n. 11.*
Schimier in *jur. Can. Univ. lib. 3., tract. 3., c. 2., sect. 2., §. 3., n. 326.*

C A P U T XII.

I. Non sunt ferendi, qui variis artibus decimas Eccle-
siis obvenientes, subtrahere moliantur; aut qui ab
aliis solvendas temerè occupant, & in rem suam vertunt:
quum Decimarum solutio debita sit Deo: & qui eas da-
re noluerint, aut dantes impediunt, res alienas invadant.
Lauræa in *Epit. Can. verb. Decimæ solvendæ Ecclesiis.*
Cartar. *Decis. Crimin. 9. in Addit. vers.* Quod autem.

Concil. Matif-
con. II. c. 5. Ti-
cin. sub Leone
IV. vers. *le sa-
cra*
Ex d. 22. 23.
Lev. 27. Num.
18. Tob. 1. Ma-
lach 3.

II.
Vide c. Eccle-
sius §. His ita 13
q. 1 c. Decimas
cum seq. 16 q.
7. c. Parochian,
c. Ex transmissa
c. Tua de decim.

Præcipit igitur Sancta Synodus omnibus, cujuscumque gra-
dus, & conditionis sint, ad quos Decimarum solutio spe-
stat, ut eas, ad quas de jure tenentur, in posterum Ca-
thedrali, aut quibuscumque aliis Ecclesiis, vel personis,
quibus legitime debentur, integrè persolvant.

Rota in *Gnesnen. Decimar. 26. Jun. 1715., §. Idque cor. Altbann.*

III.
c. Omnes decimæ.
16. qu. 7. c.
Perreor. c. Non
est c. Tus c. In
aliquib. de decim.
Clem. 1. cod. tit.

Qui verò eas aut subtrahunt, aut impediunt, excom-
municentur;

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Decimæ, n. 2.*

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 2., vers.*

Decimas Ecclesiasticas usurpantes, n. 2.

Lauræa in *Epit. Canon. verb. Decimas fraudulent.*

Pichler in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 30., n. 49.*

Reiffenstuel in *Theol. Mor. tract. 11., distinct. 4., qu. 1., n. 3.*

Romaguer ad *Const. Syn. Gerund. lib. 3., tit. 12., cap. 2., n. 8.*

S. C. C. in *Arminen. 8. Julii 1679.; & in Jamnen. 19.*

Januarii, & 9. Februarii 1737.

IV. nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione sequuta, ab-
solvantur.

Campanil. in *Divers. Jur. Can. rubr. 12., cap. 13., n. 157.*

Danieli in *Instit. Canon. to. 2., lib. 2., tit. 19., n. 11.*

Leo in *Theaur. For. Eccl. par. 2., cap. 13., n. 33.*

Velasco de *Privileg. Pauper. par. 1., qu. 27., n. 13.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 9., cap. 31., n. 9.*

Ventrigl. in *Præf. For. Eccl. to. 2., adnot. 27., §. 2., n. 40.*

V. Hortatur dehinc omnes, & singulos pro Christiana chari-
tate, debitorum erga Pastores suos munere, ut de bonis
sibi a Deo collatis, Episcopis, & Parochis, qui tenuio-
ribus præfunt Ecclesiis, largè subvenire ad Dei laudem,
atque ad Pastorum suorum, qui pro eis invigilant, di-
gnitatem tuendam, non graventur.

Vid. Sess. XXIV. de Reform. cap. XIII., n. III.

CA-

CAPUT XIII.

- I. **D**ecernit Sancta Synodus, ut quibuscumque in locis, jam ante annos quadraginta, Quarta, quæ Funerarium dicitur, Cathedrali, aut Parochiali Ecclesiæ solita esset perfolvi, ac postea fuerit ex quocumque privilegio, aliis Monasteriis, Hospitalibus, aut quibuscumque locis piis concessa, eadem posthac integro jure, & eadem portione, quæ antea solebat, Cathedrali, seu Parochiali Ecclesiæ perfolvatur:

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 1., cap. 13., n. 1.*

Pignatcl. *in Consult. Canon. to. 7., conf. 70., n. 5.*

Pinsson. *de Benef. par. 3., §. 4., n. 5.*

Quaranta *in Summ. Bullar. verb. Privileg. Regular.*

Severol. *in Allegat. impress. apud Pilajam in addit.*

Rota *decis. 34., n. 21., cor. Arguelles.*

Wilnen. *Quarta Funeralis 5. Martii 1751. §. 4. cor. Fmin. Anth. Jo.*

S. C. C. *in Faventina Præminentiarum, & Funer. 7. Jun. 1760.*

- II. non obstantibus concessionibus, gratiis, privilegiis, etiam Mari Magno, nuncupatis, aut aliis quibuscumque.

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 2., cap. 14., n. 1.*

Pignatcl. *in Conf. Can. to. 1., conf. 52., n. 8.; to. 8., conf. 3., n. 5.; & conf. 43., n. 132.*

Rota *decis. 214., n. 3. coram Ratto.*

CAPUT XIV.

- I. **Q**uam turpe, ac Clericorum nomine, qui se Divino Cultui addixerunt, sit indignum, in impudicitie iordibus, immundoque Concubinato versari, satis res ipsa, communi fidelium omnium offensione, summoque Clericalis militæ dedecore, testatur.

Grananiet. *in Decretal. lib. 3., tit. 2., n. 2.*

Pignatcl. *in Consult. Canon. to. 9., conf. 139., n. 236.*

- II. Ut igitur ad eam, quam decet, continentiam, ac vitæ integritatem Ministri Ecclesiæ revocentur, populique hinc eos magis discat revereri, quò illos vita honestiores cognoverit: prohibet Sancta Synodus quibuscumque Clericis, ne Concubinas, aut alias Mulieres, de quibus possit haberi suspicio, in domo, vel extra, detinere, aut cum iis ullam consuetudinem habere audeant: alioquin pœnis, à sacris Canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis, puniantur.

Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 4., n. 45.*

Hurtad. *Resol. Mor. to. 1., tract. 1., cap. 7., n. 234.*

Paulut.

Quarta Funerarium Cathedralibus, vel Parochialibus Ecclesiis perfolvantur

De sensu in 6. & 10. Clem. cod. tit. Vide Const. Benedicti. XIII. Romanus. 1725.

Prescribitur ratio vendendi in Clericos Canonicos.

Sup. sess. 14. c. 8. de ref. Conc. Carth. III. c. 17. Nican. I. c. 3. Marticon. I. c. 1. Ancl. sen. II. c. 3. Follet. II. c. 3. Bracar. I. c. 15. Turon. II. c. 10. 11. & 12. & Magunt. temp. Arnulphi c. 10. & 19. c. In vendit. 31. dist. cap. Cum omnibus c. Volumus. c. Firmas. 81. dist. 1. c. 1. cum multis seqq. de cohab. Cler. & Mulier.

Paulut. in *Jurispnd. Sacr. lib. 5., tit. 7., cap. 9., n. 5. & 6.*
 Pignatel. in *Conf. Can. to. 9., conf. 139., n. 128.*
 Reiffenstuel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 4.*
 A' Saravia de *Jurisd. Adjutor. qu. 16., n. 10.*
 Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 129., n. 1.*
 Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Concubinarii.*
 Panimol. *decif. 149., n. 1., to. 3.*

- III. Quod si, à Superioribus moniti, ab iis se non abstine-
 rint, tertia parte fructuum, obventionum, ac proventu-
 um beneficiorum suorum quorumcumque, & pensionum,
 ipso facto sint privati; quæ fabricæ Ecclesiæ, aut alteri
 pio loco, arbitrio Episcopi, applicetur. Sin verò in delicto
 eodem cum eadem, vel alia femina perseverantes se-
 cundæ monitioni adhuc non paruerint; non tantum fru-
 ctus omnes, ac proventus suorum beneficiorum, & pensio-
 nes eò ipso amittant, qui prædictis locis applicentur, sed
 etiam à beneficiorum ipsorum administratione, quoad Or-
 dinarius, etiam uti Sedis Apostolicæ delegatus, arbitra-
 bitur, suspendantur: &, si ita suspensi, nihilominus
 eas non expellant, aut cum iis etiam versentur; tunc
 beneficiis, portionibus, ac officiis, & pensionibus quibus-
 cumque Ecclesiasticis perpetuò priventur, atque inhabi-
 biles, ac indigni quibuscumque honoribus, dignitati-
 bus, beneficiis, ac officiis in posterum reddantur; donec,
 post manifestam vitæ emendationem, ab eorum Superiori-
 bus cum iis ex causa visum fuerit dispensandum.

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29., n. 3.*
 Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 2. de pæn. Cleric. §. 3., n. 2.*
 Cabassut. in *Histor. Concilior. pag. 547., n. 7.*
 Engel in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 2.; & lib. 5., tit. 16. §. 3. n. 25*
 Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 9., cap. 12., n. 2.*
 Laureæ in *Epit. Canon. verb. Clerici Concubinarii.*
 Murga de *Benef. Eccl. qu. 9., n. 126.*
 Paltor de *Benef. Eccl. lib. 3., tit. 42., n. 1.*
 Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 96.*
 Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 3., n. 4.*
 Romaguer ad *Constit. Syn. Gerund. lib. 5., tit. 3., cap. 1., n. 7.*
 Thesaur. de *Pæn. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Concubinatus.*
 Rota in *Plocen. Parochia 9. Decemb. 1743., §. 9. cor. Lanz;*
& 15. Junii 1744., §. 8. coram Emin. Millino.
 S. C. C. in *Burgi S. Domini Parochialis 6. Maii 1737.*

- IV. Sed si, postquam eas semel dimiserint, intermissum con-
 sortium repetere, aut alias hujusmodi scandalosas mulie-
 res sibi adjungere ausi fuerint; præter prædictas pœnas,
 excommunicationis gladio plectantur.

Gavant.

a. t. cum fogg. de
 cohab. cleric. & mul.
 e. Si Concubine
 de lent. excom.
 Conc. Aurelian.
 III. c. 4.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Clericus concubinarium n. 5.

Granaiet. in *Decretal. lib. 3., tit. 2., n. 4.*

Nicol. in *Lucubr. Civil. lib. 4., tit. 18., n. 67.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 3., n. 4.*

Pignatel. in *Conf. Can. to. 9., conf. 139., n. 240.*

Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versant. lib. 3., c. 17. n. 19.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 32.*

Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap. 28., n. 4.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1., verb. Concubinarium.*

- V. Nec quævis appellatio, aut exemptio prædictam executionem impediatur, aut suspendatur:

Diaz. in *Pract. Crimin. Can. in Addit. ad cap. 82.*

Garzias de *Benef. tract. 11., cap. 10., n. 186., dñb. 12.*

Monacel. in *Form. Leg. For. Eccl. form. 28., n. 17., to. 3.*

Piafec. in *Prax. Epif. par. 2., cap. 4., n. 100. in fin.*

Animol. to. 3., *decis. 149., n. 13.*

- VI. supradictorumque omnium cognitio non ad Archidiaconos, nec Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat: qui sine strepitu, & figura iudicii, & sola facti veritate inspecta, procedere possint.

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 139., n. 240.*

- VII. Clerici verò, beneficia Ecclesiastica, aut pensiones non habentes, juxta delicti, & contumacia perseverantiam, & qualitatem ab ipso Episcopo carceris poena, suspensione ab Ordine, ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, aliisve modis, juxta Sacros Canones puniantur.

Bellet. in *Disquisit. Cleric. par. 2. de Pan. Cleric. §. 3., n. 3.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 3., tit. 2., n. 9., vers. Sexto.*

Paravicin. in *Polyamb. Sacror. Canon. verb. Clerici Concubinarium, n. 6., pag. 352.*

Pignatel. in *Consult. Can. to. 9., conf. 139., n. 184.*

Ricciul. de *Person. quæ in stat. reprob. versant. lib. 3., cap. 17. n. 20.*

Vener. in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 34.*

Animol. to. 2., *decis. 59., n. 23. & decis. 149., n. 5., to. 3.*

- VIII. Episcopi quoque, quod absit, si ab hujusmodi crimine non abstinerint, & à Synodo Provinciali admoniti, se non emendaverint, ipso facto sint suspensi: & si perseverent, etiam ad Sanctissimum Romanum Pontificem ab eadem Synodo deferantur, qui pro qualitate culpæ, etiam per privationem, si opus erit, in eos animadvertat.

Antonel. de *Regim. Eccl. lib. 6., cap. 29., n. 8.*

Diaz. in *Pract. Crimin. Can. in Addit. ad cap. 82., lit. B.*

Girald. ad *Theaur. de Pan. Eccl. par. 2., cap. 1., verb. Concubinatus.*

Hurtad. *Resol. Moral. to. 1., tract. 1., n. 241.*

E c c

Laurza

Syn. c. 6. Conc.
Toler. IV. c. 1.
Toler. VIII. c.
4 & 5 c. Si au-
tem de cohab.
cleric. & mal.

c. Ouseundam.
34. dist. 8. c. Si
quis in m. d. d.
c. inc. Aurelian.
V. c. 3.
c. Presbyter. c.
Si quis amodo,
dist. 81.

Lauræ in *Epit. Can. verb.* Episcopus concubiniarius.
Pastor de *Benef. Eccl. lib. 2., tit. 42., n. 43.*
Vener. in *Exam. Epif. lib. 5., cap. 12., n. 36.*
Ventrigl. de *Jurisd. Archiep. cap. 14. per tot.*

Filii Clericorum illegitimi à quibus in beneficiis, & pensionibus arceantur.

CAPUT XV.

I. UT paternæ incontinentiæ memoria à locis Deo consecratis, quos maximè puritas, sanctitalque decet, longissimè arceatur;

Lotter de *Re Benef. lib. 2., qu. 48., n. 177.*

Pignatcl. in *Consult. Can. to. 9., cons. 140., n. 5.*

Zoelius in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 17., n. 9.*

II, non liceat Filiis Clericorum, qui non ex legitimo nati sunt Matrimonio, in Ecclesiis, ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcumque, etiam dissimile, beneficium obtinere;

Antoncl. de *Regim. Eccl. lib. 3., cap. 7., n. 1.*

Gavant. in *Man. Epif. verb.* Filii Clericorum illegitimi *n. 1.*

Nicol. in *Lucubr. Canon. to. 2., lib. 1., tit. 17., n. 21.*

Romagner ad *Const. Synod. Gerund. lib. 1., tit. 3., cap. 1., n. 1.*

III, nec in dictis Ecclesiis quoquo modo ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel aliàs obtinuerunt, habere.

Corrad. in *Prax. Benef. lib. 5., cap. 6. sub n. 34., & 35.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 17., n. 2.*

Konig. in *Jur. Canon. lib. 1., tit. 14., n. 11.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb.* Filii Clericorum.

Wielstner in *Instit. Can. lib. 1., tit. 17., art. 3., n. 30.*

IV, Quòd si in præsentì Pater, & Filius in eadem Ecclesia beneficia obtinere reperiantur; cogatur filius suum beneficium resignare, aut cum alio permutare extrà Ecclesiam intrà trium mensium spatium: aliàs ipso jure eo privatus existat, & super iis quæcumque dispensatio subreptitia censeatur.

Chocchier. de *Permut. Benef. par. 1., cap. 30. sub n. 1.*

V, Ad hæc, reciprocarè resignationes, si quæ posthac à parentibus Clericis in favorem filiorum fient, ut alter alterius beneficium consequatur; in fraudem hujus decreti, & Canoniarum sanctionum factæ omninò censeantur;

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Filii Clericorum illegitimi *n. 20.*

Lambertin. de *Synod. Dioces. lib. 13., cap. 24., n. 13.*

De Luca in *Adnot. ad C. T. disc. 49., n. 1.*

VI, nec collationes sequutæ vigore hujusmodi resignationum; seu aliarum quarumcumque, quæ in fraudem factæ fuerint, ipsis Clericorum Filiis suffragentur, CA-

Cooc. IX. Tollet. c. 10. c. Propositi c. 81. c. Quam multæ 16. qu. 8.

Cooc. II, Later. p. 21.

c. 2. & festi per totum tit. de fili. Presbyt.

CAPUT XVI.

- I. **S**Tatuit Sancta Synodus, ut Ecclesiastica Beneficia secularia, quocumque nomine appellentur, quæ curam animarum ex primæva eorum institutione, aut aliter quomodocumque retinent, illa deinceps in simplex beneficium, etiam assignata Vicario perpetuo congrua portione, non convertantur: non obstantibus quibuscumque gratiis, quæ suum plenarium effectum non sunt consequutæ.

Paravicin. in *Polyantib. Sacr. Can. verb. Beneficior. translatio* n. 3., pag. 201.

Pignat. in *Consult. Canon. to. 1., conf. 52., n. 22.*

Rota in *recent. decis. 684., n. 5., par. 3.; & decis. 195., n. 26., par. 17.*

Sabinen. *Jurium Parochialium 8. Junii 1736., §. Non obstat coram Emin. Millino.*

- II. In iis verò, in quibus contra earum institutionem, seu foundationem cura animarum in Vicarium perpetuum translata est, etiamsi in hoc statu ab immemorabili tempore reperiantur, si congrua portio fructuum Vicario Ecclesiæ, quocumque nomine is appelletur, non fuerit assignata; ea quamprimum, & ad minus intrâ annum à fine præsentis Concilii, arbitrio Ordinarii, juxta formam Decreti sub fel. rec. Paulo III., assignetur.

Vid. Sess. VII. de Reform. cap. VII., n. II.

- III. Quòd si id commodè fieri non possit, aut intrâ dictum terminum factum non erit: quum primum per cessum, vel decessum Vicarii, seu Rectoris, aut quomodolibet alterum eorum vacaverit, beneficium curam animarum recipiat; ac Vicariæ nomen cesset, & in antiquum statum restituatur.

Antonin. *Par. Resol. lib. 1., resol. 112., cas. 69., vers. Primò.*

Moneta de *Commut. ult. Volunt. lib. 11., n. 319.*

Rota in *recent. decis. 297., n. 9., par. 17.*

CAPUT XVII.

- I. **N**on potest Sancta Synodus non graviter dolere, audiens Episcopos aliquos, sui status oblitos, Pontificiam dignitatem non leviter dehonestare; qui cum Regum Ministris, Regulis, & Baronibus in Ecclesia, & extrâ, indecenti quadam demissione se gerunt, & veluti inferiores Ministri Altaris, nimis indignè non solum loco eedunt, sed etiam personaliter illis interserviunt. Quare hæc & similia detestans Sancta Synodus, Sacros Canones omnes,

Beneficia curam non convertantur in simplici fructuum congrua portio assignetur Vicario perpetuo curam animarum.

Quantitatem portionis declarat S. Pius V. in consil. Ad exequendum. 1555, Sup. lict. 7. de ref. c. 9. Vide Consil. Bened. XIV. quoniam incipit. Quia semper. 10134. to. 1. pag. 123.

Episcopi dignitatem suam rupeant; nec cum Regum Ministris, Regulis, aut Baronibus indecentem demissionem se gerant.

Vide Cons. Agath. c. 23. & Braccar. l. c. 24. c. Quando de off. ord. & supra de Regul. c. 4. lict. 25.

Sup. c. 6 c. Va-
lenianus 62.
dist. c. Episcop.
in Ecclesia 95
dist. c. Quis au-
doret. c. Duo sunt
eum legi 96. dist.
8 c. c. de re de
major. & obed.

nes, Conciliaque Generalia, atque alias Apostolicas san-
ctiones ad dignitatis Episcopalis decorem, & gravitatem
pertinentes, renovando præcipit, ut ab hujusmodi in po-
sterum Episcopi se abstineant; mandans eisdem, ut tam
in Ecclesia, quàm foris suum gradum, & Ordinem præ
oculis habentes, ubique se Patres, & Pastores esse me-
minerint;

Cucch. in *Instit. Major. lib. 3., tit. 6., n. 9.,* & 10.

Engel in *Jur. Can. lib. 1., tit. 33., n. 56.*

Genuent. in *Manual. Pastor. cap. 10., n. 4.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Episcopi dignitas.*

Squillant. de *Oblig. & Privil. Epif. par. 3., cap. 8., n. 2.*

Zerol. in *Prax. Epif. par. 1. verb. Episcopus, vers. Duo-
decimò.*

- II. reliquis verò tam Principibus, quam cæteris omnibus,
ut eos paterno honore, ac debita reverentia prosequantur.
Pignatell. in *Conf. Can. 10. 1., conf. 7., n. 1.*

Canones exstit-
serunt. Si quan-
do eis dispen-
sandum, id sum-
ma maturitate
fit.

CAPUT XVIII.

I. a. Requisitis. &
a. Dispensatione
§. 97.

I. Scuti publicè expedit legis vinculum quandoque rela-
xare, ut plenius, eventibus casibus, & necessitati-
bus, pro communi utilitate, satisfiat: sic frequentius legem
solvere, exemploque potius, quàm certo personarum, re-
rumque delectu, petentibus indulgere, nil aliud est, quàm
unicuique ad leges transgrediendas aditum aperire.

Vanespem. in *Jur. Eccl. Univ. par. 2. tit. 14., n. 2.*

a. Si Romano-
rum & c. Erim-
verò 19. dist. c.
Si quis omnem.
dist. 7. c. 2. de
Constit.

- II. Quapropter sciant universi, sacratissimos Canones exactè
ab omnibus, &, quoad ejus fieri poterit, indistinctè ob-
servandos.

Thomassin. de *Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 2., lib. 3.;
cap. 28., sub n. 14., vers. Sed nihil accuratius.*

III. c. 1. de voto.

- III. Quòd si urgens, justaque ratio, & major quandoque uti-
litas postulaverit cum aliquibus dispensandum esse; id,
causa cognita, ac summa maturitate, atque gratis,* à qui-
buscunque, ad quos dispensatio pertinebit, erit præ-
standum; aliterque facta dispensatio subreptitia censetur.

* Fucus de *Vist. lib. 1., cap. 32., n. 7.*

Gavant. in *Manual. Epif. verb. Dispensatio n. 2.*

Lauræ in *Epit. Canon. verb. Dispensare.*

Oliva de *For. Eccl. par. 2., qu. 39., n. 29.*

Petra ad *Constit. Apost. 10. 4., pag. 324., n. 48.*

* Schmalzgrueber in *Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 3., n. 192., 10. 4.;
Wiestner in *Instit. Canon. Univer. lib. 1., tit. 2., art. 10.,
n. 186.**

CAPUT XIX.

405

DE REFORMA-
TIONE.

*Monomachia, pars gravissima
irrogatis probetur,
c. Monomachia-
m. 2. qu. 5. c.
1. de torneam.*

I. **D**etestabilis duellorum usus, fabricante diabolo, in-
troducitur,

Alciat. *de Singul. Certam. cap. 1.*

Castil. *de Duello in proem. n. 22.*

Larrea *Allegat. Fiscal. 117. n. 8.*

Prat. *Resol. Crimin. respons. 40. n. 2.*

Reiffenstuel *in Tb. Mor. tract. 9. dist. 3. qu. 3. n. 42.*

II. ut cruenta corporum morte, animarum etiam perniciem
lucretur, ex Christiano orbe penitus exterminetur.

Carol. Scribanus *in Polytic. Christian. par. 1. cap. 41.*

Murga *de Sepultur. disquisit. 11. n. 33.*

Rubeus *in Adnot. ad decif. 2. §. 4. sub n. 38. par. 3. recent.*

III. Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Co-
mites, & quocumque alio nomine, Domini temporales,
qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christia-
nos concesserint, eo ipso sint excommunicati;

*Decr. Nicol. I
Decretor. suo-
rum titulo 12.*

Antoncl. *de Regim. Eccl. lib. 6. cap. 16. n. 2.*

Engel *in Jur. Can. lib. 5. tit. 14. n. 2.*

Diana *Resol. Mor. par. 2. tract. 8. resol. 21.*

Gutierrez *in Respons. qu. 103. n. 20.*

Larrea *in Epit. Can. verb. Duellum §. Concedentes.*

Pastor *de Benef. Eccl. par. 3. tit. 40. n. 49.*

Petra *ad Constit. Apost. to. 1. pag. 315. n. 32.*

Prat. *in Resol. Crimin. respons. 40. n. 15.*

Raynald. *in Observ. Crim. cap. 8. n. 15. pag. 545.*

Reiffenstuel *in Jur. Can. lib. 5. tit. 14. n. 7.*

Vener. *in Exam. Epif. lib. 5. cap. 8. n. 4.*

IV. ac jurisdictione, & dominio Civitatis, Castri, aut loci,
in quo, vel apud quem duellum fieri permiserint, quod
ab Ecclesia obtinent, privati intelligantur; & si feuda-
lia sint, directis Dominis statim acquirantur.

Diaz. *in Practic. Crim. Can. cap. 103. in Addit.*

Gavant. *in Manual. Epif. verb. Duellum, n. 1. §. 2.*

Gibbalin. *in Synops. Censur. verb. Duellum n. 2. §. seq. pag. 449.*

Labbeus *in Conc. Gener. to. 20. cap. 19. lit. B. pag. 192.*

Sayr *de Censur. lib. 3. cap. 31. n. 11. §. Secundo.*

Thesaur. *de Pen. Eccl. cap. 3. n. 2. verb. Duellum formatum*

Ugolin. *de Off. & Potest. Epif. cap. 8. §. 2. n. 1.*

V. Qui verò pugnam commiserint, & qui eorum Patrini
vocantur;

*Bulla Gregorii
XIII. Ad solen-
dam. 1552. ex-
tendit ad duella
privata.*

Diana *in Resol. Mor. par. 2. tract. 8. resol. 21.*

Engel *in Jur. Canon. lib. 5. tit. 14. n. 2.*

Escobar *in Tb. Moral. lib. 49. cap. 12. n. 128. to. 6.*

Larrea

- Larrea in *Allegat. Fiscal. alleg.* 117., n. 35.
 Laurza in *Epit. Canon. verb.* Duellum.
 Passerin. de *Stat. Homin. qu.* 187., art. 4., n. 99., to. 2.
 Sanchez in *Præcept. Decalog. lib.* 2., cap. 39., n. 19.
 Vener. in *Exam. Epif. lib.* 5., cap. 8., n. 3.

VI. excommunicationis, ac omnium bonorum suorum pro-
 scriptionis,

- Antonel. de *Regim. Eccl. lib.* 6., cap. 16., n. 2.
 Cabassut. in *Histor. Concil. pag.* 608., n. 91.
 Capon. *Discept. For.* 391., n. 9.
 Fulcus de *Visit. cap.* 21., n. 44., lib. 2.
 De Marinis *Resol. Quotid. lib.* 1., cap. 110., n. 1.
 Navar. *consil.* 1., n. 1., to. 2.
 Pastor. de *Benef. Eccl. par.* 3., tit. 40., n. 49.
 Raynald. in *Observ. Crim. to.* 1., cap. 9., pag. 542.
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 5.
 Vermigliol. *Consil. Crimin.* 194., n. 1.
 Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap.* 8., §. 2., n. 2.
 Vulp. in *Prax. For. Eccl. cap.* 1., n. 49.
 Zippæus in *Jur. Pontif. lib.* 5., tit. De pugnantibus in Du-
 ello, n. 2., pag. 471.

VII. ac perpetuæ infamæ pœnam incurrant;

- Cucch. in *Instit. Major. lib.* 4., tit. 12., n. 150.
 Diana in *Resol. Mor. par.* 2., tract. 8., resol. 21.
 Lezana in *Qu. Regular. pag.* 186., n. 16., to. 2.
 Sayr de *Censur. lib.* 7., cap. 11., n. 10.

VIII. & ut homicidæ, juxta sacros Canones, puniri debeant;

- Cabassut. in *Histor. Concil. pag.* 608., n. 91.
 Engel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 2.
 Girald. ad *Thesaur. de Pan. Eccl. par.* 2., cap. 3., verb.
 Duellum formatum, vers. Qui verò pugna.
 Reiffenstuel in *Jur. Canon. lib.* 5., tit. 14., n. 3.

IX. & si in ipso conflictu decesserint, perpetuò careant Ec-
 clesiastica sepultura.

- Barbof. de *Jur. Eccl. par.* 2., cap. 10., n. 45.
 Capon. in *Discept. For.* 379., n. 1.
 Diaz. in *Pract. Crim. Can. cap.* 103. in addit.
 Hurtad. Var. *Resol. tract. ult. resol.* 5., §. 6., n. 194., to. 2.
 Labbæus in *Concil. Gener. to.* 19., pag. 397., lit. B.
 De Luc. ad Gratian. in *Animadv. ad cap.* 410., n. 1.
 Murga de *Sepultur. disquisit.* 11., n. 54.
 Passerin. de *Stat. Homin. qu.* 187., art. 4., n. 99., to. 2.
 Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to.* 2., tract. 12., cap. 4., §. un.
 pag. 626.
 Peregrin. de *Duello qu.* 7., n. 4.

Ventrigl.

e. s. de cler. pug-
 nant. in duel.
 & in tit. Detor-
 nam.

Ventrigl. in *Prax. Eccl. adnot.* 52., §. unic. n. 21.

Panimol. *decis.* 144. n. 1.

- X. Illi etiam, qui consilium in causa Duelli, tam in jure, quam facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint;

Fliegen ad Wigandt in *Tribunal. Confess.*, & *Ord. cap.* 6. p. 112.

Fuscus de *Visit. lib.* 2., cap. 2. n. 44.

Gavant. in *Manual. Epif. verb.* Duellum, n. 3.

Labbæus in *Conc. Gener.* 10. 20., cap. 19., lit. D., pag. 192.

De Marin. *Resol. Quotid. lib.* 1., cap. 110. n. 2.

Murga de *Sepultur. disquisit.* 11., n. 37.

Reiffenstuel in *Jur. Can. lib.* 5., tit. 39. n. 7.

Romagner ad *Constit. Synod. Gerund. lib.* 5., tit. 9. c. 12. n. 42.

Sayr de *Censur. lib.* 3., cap. 31., n. 23., §. Sexto.

Ugolin. de *Off. & Potest. Epif. cap.* 8., §. 2., n. 4.

- XI. necnon spectatores, excommunicationis, ac perpetuæ maledictionis vinculo teneantur;

Capon. *Discept. For.* 391., n. 9.

Diaz. in *Practic. Crim. Can. cap.* 103. in *Addit.*

Gibalin. in *Synops. Censur. verb.* Duellum, pag. 450., n. 1.

Larrea *Allegat. Fiscal.* 116., n. 2.

Lezzana *Qu. Regular.* pag. 185., n. 8., to. 2.

Paltor de *Benef. Eccl. par.* 3., tit. 40., n. 49.

- XII. non obstante quocumque privilegio, seu prava consuetudine, etiam immemorabili.

Capon. in *Discept. For.* 391., n. 10.

Raynald. in *Observ. Crim. cap.* 8., §. 1., & 2., n. 21., pag. 546.

C A P U T XX.

- I. CUpiens Sancta Synodus Ecclesiasticam Disciplinam in Christiano populo non solum restitui, sed etiam perpetuo sartam testam à quibuscumque impedimentis conservari; præter ea, quæ de Ecclesiasticis personis constituit, sæculares quoque Principes officii sui admonendos esse censuit; confidens eos, ut Catholicos, quos Deus sanctæ Fidei, Ecclesiæque protectores esse voluit, jus suum Ecclesiæ restitui, non tantum esse concessuros; sed etiam subditos suos omnes ad debitam erga Clerum, Parochos, & Superiores Ordines reverentiam revocatos;

Fuscus de *Visit. lib.* 2., cap. 32., n. 9.

Gibert. in *Jur. Canon.* 10. 2., tit. 15., §. 2. sub n. 2., vers. Ecclesiæ; & §. 6., n. 1.

Vener. in *Exam. Epif. lib.* 9., n. 30.

- II. nec permitturos, ut Officiales, aut inferiores Magistratus, Ecclesiæ,

In Bulla Clem. VIII. *Illar. vices.* 1592. declatur, de excommunicatione.

Immunitas, lib. 1. c. 1. & 2. in re Ecclesiæ Primatibus facul tribu commendat.

c. fin. de constit. c. 104. q. 6. dist. c. Principes 23. q. 5. c. Concilia. §. Hinc. 17. dist. c. Quis dubitet. c. Duo sunt. q. 6. dist.

Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum immunitatem, Dei Ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam, aliquo cupiditatis studio, seu inconsideratione aliqua violent; Bontemp. in *Fascic. Flor. Mor. tract. 6., tit. 3., pag. 285.*

sub n. 16., verb. Similiter.

Cyrin. in *Nex. Eccl. Jurisd. cap. 1., n. 22.*

Engel in *Jur. Canon. lib. 3., tit. 49., §. 2., n. 23.*

Gatric. de *Immunit. Eccl. vol. 1., pag. 566., n. 3.*

Guarnierius de *Eccl. Milit. lib. 3., p. 1., cap. 10., n. 10.*

Konig. in *Jur. Can. lib. 1., tit. 4., n. 13.*

Lauræa in *Epit. Can. verb. Immunitas.*

Leo in *Thesaur. For. Eccl. par. 3., cap. 7., n. 140.*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 2., vers. Celebre n. 562.*

Pellizzar. in *Man. Regul. to. 2., tract. 8., c. 7., sect. 4., n. 130.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 49., n. 7.*

Rota in *recent. decis. 339., n. 9., par. 6.*

III. Pontificum, & Conciliorum constitutionibus observantiam præstent.

Fi II. epul. 2.

Pignatelli in *Conf. Can. to. 5., conf. 46., n. 1.*

IV. Decernit itaque, & præcipit, sacros Canones, & Concilia Generalia omnia, necnon alias Apostolicas sanctiones, in favorem Ecclesiasticarum personarum, libertatis Ecclesiasticæ, & contra ejus violatores editas, quæ omnia præfenti etiam decreto innovat, exactè ab omnibus observari debere.

c. Pervenit. 86
dist. 4. Si quis
fuerit. 17. q. 4.
Tot. tit. de im-
mun. Ecclesie
c. Quamvis. n.
de censib. in 6.
c. Felices. de cen-
in 6. Concil. Ti-
cinens. verbi
gratia. & vers.
Sanctus. Conc.
Aquilgran. cap.
9. Litterar. sub
Lewes X. leff. 9.
& 10.

Thomas del Bene de *Immun. Eccl. to. 2., cap. 16., dubit. 7., n. 2.*

Fagnan. in *Cap. Quum pro causa de Sent. Excom. n. 7.*

Paulut. in *Jurisprud. Sacr. to. 2., lib. 7., tract. 12., cap. 2., §. 1. in fin. pag. 559.*

Pignatelli in *Conf. Can. to. 6., conf. 25., n. 3.*

Wiestner in *Iust. Can. lib. 1., tit. 2., art. 7., n. 115.*

V. Proptereaquæ admonet Imperatorem, Reges, Respublicas, Principes, & omnes, & singulos, cujuscumque status, & dignitatis extiterint; ut, quo largius bonis temporalibus, atque in alios potestate sunt ornati, eò sanctius, quæ Ecclesiastici juris sunt, tamquam Dei præcipua, ejusque patrocinio recta, venerentur; nec ab ullis Baronibus, Dominicellis, Rectoribus, aliisque Dominis temporalibus, seu Magistratibus, maximeque Ministris ipsorum Principum lardi pariantur;

Plurima circa
Ecclesiarum im-
munitatem
statuit Gregorius
XIV. in Bulla
Cum ad nos. 1491
Vincetum Bul-
lam. 8. oct. 1711
XIII. Ex quo
1745.

A Saravia de *Jurisd. Adjunctor. qu. 30., n. 51.*

Wiestner in *Jur. Can. lib. 2., tit. 2., art. 10., n. 164.*

Sperel. *decis. 133., n. 36., to. 2.*

fed

VI. sed severè in eos, qui illius libertatem, immunitatem, atque jurisdictionem impediunt, animadvertant: quibus etiam ipsimet exemplo ad pietatem, religionem, Ecclesi-
arumque protectionem existant; imitantes anteriores opti-
mos, religiosissimosque Principes, qui res Ecclesie sue in
primis auctoritate, ac munificentia auxerunt, nedum ab
aliorum injuria vindicarunt.

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 15., §. 6., n. 5.*

Larrea *Decis. Granaten. to. 1., disp. 1., n. 44.*

Adnot. ad *decis. 412., n. 131., par. 9., to. 2. rec.*

VII. Adeoque ea in re quisque officium suum sedulo præstet; quò cultus divinus devotè exerceri, & Prælati, cœterique
Clerici in residentiis, & officiis suis, quieti, & sine im-
pedimentis, cum fructu, & ædificatione populi, perma-
nere valeant.

e. fin. de rebus
Eccle. non alien

Gibert. in *Jur. Can. to. 2., tit. 15., §. 6., n. 6.*

Petra ad *Constit. Apost. to. 4., pag. 350., n. 4.*

C A P U T XXI.

In omnibus sal-
va Sedis Aposto-
licæ auctoritas
maneat.

POSTREMÒ Sancta Synodus, omnia, & singula, sub qui-
buscumque clausulis, & verbis, quæ de morum Re-
formatione, atque Ecclesiastica Disciplina, tam sub fel.
rec. Paulo III., ac Julio III., quàm sub Beatissimo Pio
IV., Pontificibus Maximis, in hoc Sacro Concilio statu-
ta sunt, declarat, ita decreta fuisse, ut in his salva semper
auctoritas Sedis Apostolicæ & sit, & esse intelligatur.

Syn. sess. 7. de
reform. in prius.

Corrad. in *Prax. Dispensat. lib. 4., cap. 2. n. 46.*

Fagnan. in *cap. Ex parte, quod est secundum n. 26.*

Lambertin. de *Synod. Diaces. lib. 13., cap. 10. n. 29.*

Lotter de *Re Benef. lib. 3., qu. 12., n. 53. § 54.*

Pichler in *Jur. Can. lib. 3., tit. 6. n. 6.*

Piton. in *Discept. Eccl. to. 1., discept. 25. n. 11.*

Michael Roussel in *Histor. Pontif. Jurisd. lib. 3., cap. 2.,
de Concilior. approbatione, & confirmat. n. 19.*

Zoësius in *Jur. Can. lib. 1., tit. 2. n. 30.*

Sperellus *Decis. 18. n. 55.*

Rota in *Decis. 687., n. 24., par. 2.*

Cor. Buratto *Decis. 463.*

*Decretum de continuanda Sessione in diem
sequentem.*

Quùm ea omnia, quæ in præsentì Sessione tractan-
da erant, quia hora tarda est, commodè expediri non
possint; propterea juxtà id, quod in Generali Congre-
gatione

gatione à Patribus statutum fuit, ea, quæ supersunt, in diem crastinam, hanc eandem Sessionem continuando, differuntur.

CONTINUATIO SESSIONIS

Die IV. Decembris.

DECRETUM DE INDULGENTIIS.

I. **Q**Uùm potestas conferendi Indulgentias à Christo Ecclesiae concessa sit; atque hujusmodi potestate, divinitus sibi tradita, antiquissimis etiã temporibus illa usa fuerit:

Matth. 16. Johan 19. c. Audivimus & c. Quodcumque ligaveris 24. q. 1. c. Ut constitueretur. 50. dist. c. Adhuc de Pœna. dist. 3. Tota tit. de Pœn. & remis in 6. & in Clem. cod. tit.

Amort *de Indulgentiis par. 1., sect. 1.*

Bellarmin. *de Indulgentiis cap. 3., § seq.*

Bonaccin. *cod. tit. 10. 1., disp. 6., qu. 1., punct. 1., n. 5.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Indulg. tit. 7., sect. 1., n. 1.*

Juvenin *de Sacram. dissert. 13., qu. 1., cap. 1., § seq.*

Lauræa *in Epit. Can. verb. Indulgentia.*

Valentia *in 3. par. disp. 7., qu. 20., punct. 2.*

II. Sacrosancta Synodus Indulgentiarum usum, Christiano Populo maximè salutarem, & Sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, in Ecclesia retinendum esse docet, & præcipit; eosque anathemate damnat, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesia potestatem esse negant:

Conc. Ancyran. per multa capit. Neocæsar. c. 1. Nicæna. c. 1. & 11. Carth. IV. cap. 74. Agathen. c. 60. Clémenton. sub Urb. II. c. 1. Luc. tan. I. cap. 1. Lugdun. I. sub Greg. & Vienne. I. sub Clem. V. c. Quim ex eo de pœnit. & remiss.

Bellarmin. *de Indulgent. cap. 105., pag. 183.*

Concin. *de Pœnit. dissert. 5., cap. 11., §. 1., pag. 439.*

Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 7., n. 1.*

Matthæus. *de Off. Jur. Eccl. cap. 26. in princip.*

Nat. Alex. *in Theol. Dogm. & Moral. de Indulgentiis cap. 2., pag. 387.*

Reiffenstuel *in Th. Mor. tract. 12., dist. 3., qu. 3., n. 25.*

Theodorus à Spiritu Sancto *de Indulgentiis par. 1., cap. 3., art. 1., pag. 177.*

III. In his tamen concedendis moderationem, juxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem, adhiberi cupit; ne nimia facilitate Ecclesiastica Disciplina enervetur.

Cabassut. *in Hist. Concilior. pag. 619., n. 4.*

Concina *de Pœnit. dissert. 5., cap. 11., §. 4., pag. 444.*

Gibert. *in Jur. Can. to. 3. de Indulg. tit. 7., sect. 3., n. 1.*

Habert. *in Theol. Dogm. & Mor. to. 6. de Pœnit. in appendic. de Indulgentiis §. 2., pag. 410.*

Lambertin. *de Synod. Dioces. lib. 13., cap. 18., n. 1.*

Layman *in Th. Mor. lib. 5., tract. 7., cap. 1. in fin.*

Thomassin.

- Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccl. Discipl. par. 1., lib. 2. c. 15. n. 9.*
- IV. Abusus verò, qui in his irreptierunt, & quorum occasione insigne hoc Indulgentiarum nomen ab hæreticis blasphematur, emendatos, & correctos cupiens, præsentì decreto generaliter statuit, pravos quæstus omnes pro his consequendis, unde plurima in Christiano Populo abusum causa fluxit, omninò abolendos esse.
- Gavant. *in Manual. Epif. verb. Quæstores n. 6.*
- Leo *in Thesaur. For. Eccl. par. 1., cap. 7., n. 30.*
- Thomassin. *de Vet. & Nov. Eccles. Discipl. par. 3., lib. 1., c. 74. sub n. 13., vers. Concilii Trident.*
- Vener. *in Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 50.*
- V. Cæteros verò, qui ex superstitione, ignorantia, irreverentia, aut aliunde quomodocumque provenerunt, quàm ob multiplices locorum, & Provinciarum, apud quas hi committuntur, corruptelas commodè nequeant specialiter prohiberi; mandat omnibus Episcopis, ut diligenter quisque hujusmodi abusus Ecclesiæ suæ colligat, eosque in prima Synodo Provinciali referat: ut aliorum quoque Episcoporum sententia cogniti, statim ad Summum Romanum Pontificem deferantur; cujus auctoritate, & prudentia, quod Universali Ecclesiæ expediet, statuatur; ut ità sanctorum Indulgentiarum munus piè, sanctè, incorruptè omnibus Fidelibus dispensetur.
- Droit *de Re Sacr. to. 2., lib. 6., cap. 1., §. 4., pag. 154.*
- Laurza *in Epit. Can. verb. Indulgentia.*
- Piasac *in Prax. Epif. par. 2., cap. 3. sub n. 18., vers. Indulgentias.*
- Ventrigl. *de Jurisd. Archiep. cap. 55., n. 1.*

Clem. Abusio-
bus de peccat. &
remis. Confirma-
tur in Conit. S.
Fii V. Eccl. De-
munes 1567.

Supra sess. 21. de
reform. c. 9.

DE DELECTU CIBORUM, JEJUNIIS, ET DIEBUS FESTIS.

- I. Insuper hortatur Sancta Synodus, & per Sanctissimum Domini Nostri, atque Salvatoris adventum Pastores omnes obtestatur, ut tamquam boni milites illa omnia, quæ Sancta Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum Mater, & Magistra, statuit, nec non ea, quæ tam in hoc Concilio, quàm in aliis Œcumenicis statuta sunt, quibuscumque Fidelibus sedulò commendent; omnique diligentia utantur; ut illis omnibus, & iis præcipuè sint obsequentes, quæ ad mortificandam carnem conducunt, ut ciborum delectus, & jejunia; vel etiam, quæ faciunt ad pietatem augendam, ut dierum festorum devota, & religiosa celebratio;
- Campanil. *in Divers. Jur. Can. rubr. 12., n. 93., cap. 13.*
- Fuscus *de Visit. lib. 1., cap. 20., n. 34.; & lib. 2., cap. 3., n. 29.*

c. Non decet.
12. dist. Virgilius
in epit. ad Eleu-
therium 10 fin.

De Gonterliis in Concil. Provinc. Avenion. tit. 38., cap. 1. pag. 168.; & tit. 39., cap. 1. cum seqq. pag. 181.

Vener. in Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 36.

Pilaja Decif. Pontif. lib. 1., decif. 7., n. 93. & seq.

Rota in Mediolanen. Jurium Parochialium 23. Aprilis 1708.

II. admonentes populos erebrò, obedire Præpositis fuis; quos qui audiunt, Deum Remuneratorem audient, qui verò contemnunt, Deum ipfum ultorem sentient.

Pefig in epif. 3.
Can. Dudum 1
qu. 6.
c. Quavis 53 diff.
c. Quia fater. 7.
qu. 1. Licet 10.
Hebr. 13.

DE INDICE LIBRORUM, CATECHISMO, BREVIARIO, ET MISSALI,

I. Sacrosancta Synodus in fecunda Seffione, fub Sanctiffimo Domino Nostro Pio IV. celebrata, delectis quibufdam Patribus commiffit, ut de variis cenfuris, ac libris, vel fufpectis, vel perniciofis, quid factò opus effet confiderarent, atque ad ipfam Sanctam Synodum referrent; audiens nunc, huic operi ab eis extremam manum impofitam effe; nec tamen ob librorum varietatem, & multitudinem, diftinctè, & commodè poffit à Sancta Synodo dijudicari; præcipit, ut quidquid ab illis præftitum eft, Sanctiffimo Romano Pontifici exhibeatur; ut ejus judicio, atque auctoritate terminetur, & evulgetur.

Borellus in Summ. Decif. to. 2., tit. 22., n. 8.

Cohellius in Notit. Cardinalat. pag. 64., verf. Libros;

II. Idemque de Catechifmo à Patribus, quibus illud mandatum fuerat, & de Missali, & Breviario fieri mandat.

Fufcus de Vifit. lib. 1., cap. 21. n. 21.; & cap. 23., n. 3.

Vancfpen in Jur. Eccl. Univ. par. 1., tit. 16., cap. 9.; & tit. 22., cap. 7., n. 1. 19., & seq.

Vener. in Exam. Epif. lib. 4., cap. 8., n. 32.

Barra felf. 24 c.
3. di. ref. 2.
Vid. Concil. S. Pii
V. f. 156.
Clem VIII. 208
in Facultet 391.
& Urbani VIII.
Dionum 1631

DE LOCO ORATORUM.

Supra felf. 2. in
fig.

DEclarat Sancta Synodus, ex loco affignato Oratoribus, tam Ecclefiafticis, quam Secularibus, in fedendo, incedendo, aut quibufcumque aliis actibus, nulum cuiquam eorum factum fuiffe præjudicium: fed omnia illorum, & Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, ac Principum fuorum jura, & prerogativas illæfas, & falvas effe, in eodemque ftatu permanere, prout ante præfens Concilium reperiebantur,

DE RECIPIENDIS, ET OBSERVANDIS DECRETIS CONCILII.

413

VARIA DUBIA:
TA.

Tanta fuit horum temporum calamitas, & hæreticorum inveterata malitia, ut nihil tam clarum in Fide nostra asserenda unquam fuerit, aut tam certò statutum, quod non humani generis hoste suadente, illi errore aliquo contaminaverint. Eapropter Sancta Synodus id potissimum curavit, aut præcipuos hæreticorum nostri temporis errores damnaret, & anathematizaret; veramque, & Catholicam Doctrinam traderet, & doceret, prout damnavit, anathematizavit, & definivit. Quumque tamdiu tot Episcopi, ex variis Christiani Orbis Provinciis evocati, sine magna gregis sibi commissi jactura, & universalis periculo ab Ecclesiis abesse non possint; nec ulla spes restet, hæreticos, toties, Fide etiam publica, quam desiderarunt, invitatos, & tamdiu expectatos, huc amplius adventuros: ideoque tandem huic Sacro Concilio finem imponere necesse sit; superest nunc, ut Principes omnes, quod facit, in Domino moneat, ad operam suam ita præstandam, ut, quæ ab ea decreta sunt, ab hæreticis depravari, aut violari non permittant; sed ab his, & omnibus devotè recipiantur, & fideliter observentur. Quod si in his recipiendis aliqua difficultas oriatur; aut aliqua inciderint, quæ declarationem, quod non credit, aut definitionem postulent; præter alia remedia, in hoc Concilio instituta, confidit Sancta Synodus Beatissimum Romanum Pontificem* curaturum, ut vel evocatis ex illis præsertim Provinciis, unde difficultas orta fuerit, iis, quos eidem negotio tractando viderit expedire; vel etiam Concilii Generalis celebratione, si necessarium judicaverit, vel commodiore quacumque ratione ei visum fuerit, Provinciarum necessitatibus, pro Dei gloria, & Ecclesiæ tranquillitate, consulatur.

Sup. in fin. sess.
13. 5. & 18.

Idem in fin. quatuor sessionum Concilii, contra Nicænam Concilium Eph. & Chalced.

Nequisitionem-
to se adstringat
adversus Concil.
Decreta, vetat
Gregor. XIII. in
fin. Bulla Inter
Apolicas 1582

* Fagnan. in Cap. Sacro de Sent. Excom. n. 33.

DE RECITANDIS DECRETIS CONCILII SUB PAULLO III., ET JULIO III., IN SESSIONE,

Quoniam diversis temporibus, tam sub fel. rec. Paulo III., quam Julio III., multa in hoc sacro Concilio, quo ad dogmata, ac morum reformationem, statuta, & definita sunt; vult Sancta Synodus, ut illa nunc recitentur, & legantur.

Sup. sess. 5. 6. 7.
13. & 14.

Recitata sunt,

DE

Jaxeh Gelaf. Pap.
sup. Conc. Chal-
ced. & Pelagium.
PP. II. in ep. de-
cretali, & Mar-
gel. in epist. de-
cretali ad Episc.
Antioch. Provin.
& Concil. Chal-
ced. in 6. in epist.
Conciliis ad Leo-
nem Papam, &
c. Si Romanor.
dist. 19.

Illustrissimi Domini, Reverendissimique Patres, pla-
cetnè Vobis, ut ad laudem Dei Omnipotentis huic Sacrae
Œcumenicæ Synodo finis imponatur? & omnium, & sin-
gulorum, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III.
quàm sub Sanctissimo Domino Nostro Pio IV., Roma-
nis Pontificibus, in ea decreta, & definita sunt, confir-
matio nomine Sanctæ hujus Synodi per Apostolicæ Se-
dis Legatos, & Præsidentes à Beatissimo Romano Ponti-
fice petatur.

Responderunt, Placet.

*Postmodum Illustrissimus, & Reverendissimus Cardinalis
Moronus, Primus Legatus, & Præsides, benedicens Sanctæ
Synodo, dixit: Post gratias Deo actas, Reverendissimi Pa-
tres, ite in pace. Qui responderunt. Amen.*

475

ACCLAMATIONES P A T R U M IN FINE CONCILII.

CARDINALIS A LOTHARINGIA

*Beatissimo PIO Papæ, & Domino Nostro, Sanctæ, &
Universalis Ecclesiæ Pontifici, multi anni,
& æterna memoria.*

RESPONSIO PATRUM.

Domine Deus, Sanctissimum Patrem diutissimè Ecclesiæ tuæ conserva; multos annos.

CARD. Beatissimorum Summorum Pontificum animabus Pauli III., & Julii III., quorum auctoritate hoc Sacrum Generale Concilium inchoatum est, pax à Domino, & æterna gloria, atque felicitas in luce Sanctorum.

RESP. Memoria in benedictione sit.

CARD. Caroli V. Imperatoris, & Serenissimorum Regum, qui hoc Universale Concilium promoverunt, & protexerunt, memoria in benedictione sit.

RESP. Amen, Amen.

CARD. Serenissimo Imperatori Ferdinando, semper Augusto, Orthodoxo, & Pacifico, & omnibus Regibus, Rebuspublicis, & Principibus nostris, multi anni.

RESP. Pium, & Christianum Imperatorem, Domine, conserva: Imperator cœlestis terrenos Reges, rectæ Fidei conservatores, custodi.

CARD. Apostolicæ Romanæ Sedis Legatis, & in hac Synodo Præsentibus, cum multis annis magnæ gratiæ.

RESP. Magnæ gratiæ: Dominus retribuat.

CARD. Reverendissimis Cardinalibus, & Illustribus Oratoribus.

RESP. Magnas gratias, multos annos.

CARD. Sanctissimis Episcopis vita, & felix ad Ecclesias suas redditus.

RESP. Præconibus veritatis perpetua memoria: Orthodoxo Senatui multos annos.

CARD. Sacrosancta Œcumenica Tridentina Synodus: ejus Fidem confiteamur, ejus Decreta semper servemus.

RESP. Semper confiteamur, semper servemus.

CARD.

CARD. Omnes ita credimus: omnes id ipsum sentimus: omnes consentientes, & amplectentes subscribimus. Hæc est Fides Beati Petri, & Apostolorum, hæc est Fides Patrum, hæc est Fides Orthodoxorum.

RESP. Ita credimus; ita sentimus, ita subscribimus.

CARD. His Decretis inherentes, digni reddamur misericordiis, & gratia primi, & magni supremi Sacerdotis, JESU Christi Dei, intercedente simul Inviolata Domina Nostra Sancta Deipara, & omnibus Sanctis.

RESP. Fiat, fiat: Amen, Amen.

CARD. Anathema cunctis Hæreticis.

RESP. Anathema, anathema.

Post hæc mandatum fuit à Legatis, & Præfidentibus, sub pœna excommunicationis, omnibus Patribus, ut, antequam discederent è Civitate Tridentina, subscriberent manu propria Decretis Concilii, aut ea per publicum instrumentum approbarent: qui omnes deinde subscripserunt, & fuerunt numero CCLV., videlicet, Legati IV., Cardinales II., Patriarchæ III., Archiepiscopi XXV., Episcopi CLXVIII., Abbates VII., Procuratores absentium cum legitimo mandato XXXIX., Generales Ordinum VII.

Concordat cum Originali: in cujus fidem subscripsimus.

Ego Angelus Massarellus, Episcopus Thelesinus, Sacri Concilii Tridentini Secretarius.

Ego Marcus Antonius Peregrinus, Comensis, ejusdem Concilii Notarius.

Ego Cynthius Pamphilus, Clericus Camerinensis Diocesis, ejusdem Concilii Notarius.

417

SUBSCRIPTIONES P A T R U M S A C R I O E C U M E N I C I C O N C I L I I T R I D E N T I N I

Die IV. Decembris MDLXII.

I N D E I N O M I N E .

Ego Johannes Cardinalis Moronus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopus Præfatus, in
Sacro Concilio Oecumenico Tridentino Sanctissimi Domini PII Papæ Quarti, & San-
ctæ Sedis Apostolicæ Legatus de Latere, & Præsident manu propria diffiniens subscripsi.
Ego Stanislaus Hofius tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Viennensis, in eodem Sacro
Concilio Oecumenico Tridentino, ejusdem Sanctissimi Domini PII Papæ Quarti, & San-
ctæ Sedis Apostolicæ Legatus de Latere, & Præsident manu propria subscripsi.

Ego Ludovicus tituli S. Cyriaci in Therinis Cardinalis Simonetta, in eodem Concilio Lega-
tus, & Præsident subscripsi.

Ego Bernardus Cardinalis Neuvagerius tituli S. Nicolai inter Imagines, in eodem Concilio
Oecumenico Tridentino Legatus, & Præsident subscripsi.

Ego Carolus Cardinalis Lotharingus tituli Sancti Apollinaris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Pre-
sbyter, Archiepiscopus Dux Rhemensis Franciæ prius par manu propria diffiniens sub-
scripsi.

Ego Ludovicus Madrusius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Honuprii Diaconus Car-
dinalis, electus Episcopus Tridentinus manu propria diffiniens subscripsi.

Ego Antonius Helius de Justinopoli, Episcopus Polen. & Patriarcha Hierosolymitanus de-
finiens manu propria subscripsi.

Ego Daniel Barbarus Venetus, Patriarcha Aquilejensis electus diffiniens subscripsi.

Ego Johannes Tyrosianus Patriarcha Venciarum manu propria subscripsi diffiniens, & acceptans :

Petrus Landus Venetus, Archiepiscopus Cresensis diffiniens subscripsi.

Ego Petrus Antonius de Capua Neapolitanus, Archiepiscopus Hydruntinus diffiniens subscripsi.

Ego Marcus Cornelius electus Spalatenfis diffiniens subscripsi.

Ego Petrus Guerrero Granatensis Hispanus diffiniens subscripsi.

Ego Antonius Altovisa Florentinus Archiepiscopus Florentinus diffiniens subscripsi.

Ego Paulus Æmilius Verallus Caputaquensis diffiniens subscripsi.

Ego Johannes Brunus Patria Dulcimenfis, Archiepiscopus Ansbarenfis Dioclenfis, socius Re-
gique Servie Primas diffiniens subscripsi.

Ego Johannes Baptista Castanens Romanus, Archiepiscopus Rossanen. manu propria subscripsi.

Ego Johannes Baptista Ursinus Archiepiscopus S. Severina diffiniens subscripsi.

Ego Mutius Archiepiscopus Jaderensis diffiniens subscripsi.

Ego Sigismundus Saraceny Neapolitanus, Archiepiscopus Aceruntinus, & Masberanus ma-
nu propria subscripsi.

Ego Antonius Petragues de Castillegio Archiepiscopus Callaritonen. diffiniens manu propria
subscripsi.

Ego Bartholomæus de Martyribus Ulixbonen. Archiepiscopus Bracharenfis, Hispania Primas,
diffiniens manu propria subscripsi.

Ego Augustinus Salsogius Archiepiscopus Genuensis diffiniens subscripsi manu propria.

Ego Philippus Moecenius Venetus, Archiepiscopus Nicosenfis, Primas, & Legatus natus in
Regno Cyprî diffiniens subscripsi.

Ego Antonius Caneus Venetus, Archiepiscopus Patracen. & Coadjutor Corcyrenfis diffi-
niens subscripsi.

Ego Germanicus Bandinus, Senensis, Archiepiscopus Corinthe, & Coadjutor Genarum defi-
niens subscripsi.

G E E

Ego

- Ego Marcus Antonius Columna Archiepiscopus Tarentinus definiens subscripsi.
 Ego Gaspar à Foffo Archiepiscopus Rheginus definiens subscripsi.
 Ego Antonius de Muglino Archiepiscopus Pragensis definiens subscripsi.
 Ego Gaspar Cervantes de Gaeta Archiepiscopus Messan. electus Salernitanus propria manu definiens subscripsi.
 Ego Leonardus Marinus Genuensis, Archiepiscopus Lancianensis definiens subscripsi.
 Ego Olavianus Praconius Franciscanus Messanensis, Archiepiscopus Panormitanus definiens subscripsi manu propria.
 Ego Antonius Pulzianus Cbientis, Archiepiscopus Naxiensis, & Parenfis definiens subscripsi.
 Ego Antonius Puleus Nictensis, Archiepiscopus Barenfis definiens subscripsi.
 Ego Jo. Thomeus Sauleficus Neapolitanus, Episcopus Caven. Senior subscripsi.
 Ego Alysius Pisanus Venetus, electus Paduan. Camera Apostolica Clericus definiens subscripsi.
 Ego Alexander Piccolomini Episcopus Pientinus subscripsi.
 Ego Dionysius Graeus Episcopus Milopotamensis subscripsi.
 Ego Gabriel de Veneur Episcopus Ebrouensis Gallus definiens subscripsi manu propria.
 Ego Gulielmus de Mombis Episcopus Lectorensis Gallus definiens manu propria subscripsi.
 Ego Antonius à Camera Episcopus Bellicensis subscripsi.
 Ego Nicolaus Maria Caracciolo Episcopus Casertensis Neapolitanus definiens subscripsi.
 Ego Nicolaus Bonobioner Episcopus Comertensis definiens subscripsi.
 Ego Fabius Mirus Neapolitanus, Episcopus Calatrus, aliis Cajacensis definiens subscripsi.
 Ego Georgius Cornelius Venetus, Episcopus Tarvisinus definiens subscripsi.
 Ego Mauritius Petra Episcopus Viglovaneus definiens manu propria subscripsi.
 Ego Martinus Martius de Medicis Florentinus, Episcopus Marsuren. subscripsi.
 Ego Ezidius Falcesta à Cingulo Episcopus Brisonorien. manu propria subscripsi definiens.
 Ego Thomas Casellus Civitatis Rossani Calabria, Ordinis Predicatorum, Episcopus Cavenfis definiens manu mea subscripsi.
 Ego Hippolytus Arrubenus Mantuanus, Episcopus Iserapetrensis manu propria subscripsi.
 Ego Hieronymus Machabem Tuscanen. Episcopus Cajten. Provincia Panormi Beati Petri manu propria subscripsi definiens.
 Ego Petrus Augustinus Episcopus Okenfis, & Jacensis Provincia Casaraugustana in Hispania Citeriore definiens subscripsi.
 Ego Jacobus Florentinus Episcopus Clodienfis propria manu subscripsi.
 Ego Bartholomaeus Sirzio Episcopus Castellaten. diffinens subscripsi.
 Ego Thomas Stella Episcopus Iustinopolitanus diffinens subscripsi.
 Ego Johannes Suarez Episcopus Colimbriensis definiens manu propria subscripsi.
 Ego Johannes Jacobus Babi Neapolitanus, Episcopus Interamnenfis, & Sacrista S. D. N. manu propria subscripsi.
 Ego Michael Turrianus Episcopus Cenetenfis definiens manu propria.
 Ego Pompeus Zambaricus Episcopus Valven. & Sulmonen. manu propria subscripsi.
 Ego Antonius ex Comitibus à Cuiurno Episcopus Brugnaten. manu propria subscripsi.
 Ego Caesar Foggia Episcopus Umbriaticen. diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Marinus de Ayala Episcopus Segobienfis manu propria subscripsi.
 Ego Nicolaus Psalmus Episcopus Vindunen., Sacri Imperii Princeps, Lubaringius definiens manu propria subscripsi.
 Ego Julius Parisianus Episcopus Ariminenfis diffinens subscripsi manu propria.
 Ego Bartholomaeus Sebastianus Episcopus Paeten. diffinens subscripsi manu propria.
 Ego Franciscus Lambicus abaudus, Episcopus Nuceus diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Maximilianus Duri Genuensis, Episcopus Nucleus diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Bartholomaeus Capranicus Romanus, Episcopus Carinolen. diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Egnus Massarinus de Narnia, Episcopus Ferefranensis diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Achilles Brantia Neapolitanus Patrius Surrentinus, Episcopus Bovenfis diffinens subscripsi manu propria.
 Ego Johannes Francisus Vidura Massanen. Episcopus Chiranensis diffinens subscripsi.
 Ego Cristandus de Hisset Episcopus Xauxonen. Gallus manu propria subscripsi.
 Ego Afcianus Geraldinus Amrinus, Episcopus Casbacensis diffinens subscripsi.
 Ego Marcus Gonzaga Mannuanus, Episcopus Auxerensis manu propria diffinens subscripsi.
 Ego Petrus Franciscus Pallevicinus Genuensis, Episcopus Alricensis diffinens subscripsi.
 Ego Fr. Egidius Foscarius Episcopus Mutuensis diffinens manu propria subscripsi.
 Ego Fr. Thimotheus Iustinianus Chius Ordinis Predicatorum, Episcopus Calamontensis diffinens subscripsi.
 Ego Didacus Henricus de Almanca Episcopus Caurien. Hispanus diffinens subscripsi.
 Ego Leotianus Roverella Episcopus Afulanus diffinens subscripsi.

- Ego **Ambrosius** Manicula Lunen. Sarzonen. Episcopus Siginus diffiniens subscripsi.
Dominus Petrus Cameranus Episcopus Fesularum manu propria subscripsi.
Ego **Honoratus** Falcus Tello Episcopus Insulanus sua manu.
Ego **Horatius** Gicus de Troja Episcopus Lehnensis diffiniens subscripsi.
Ego **Hieronymus** Burgenfis Episcopus Cambalunensis subscripsi.
Ego **Julius** Cananus Ferraricus Episcopus Adriensis manu propria subscripsi.
Ego **Carolus** de Roucy Suilonensis Episcopus manu propria subscripsi.
Ego **Fabius** Cuppallat. Placentinus Episcopus Laquedonensis subscripsi.
Ego **Adrianus** Fusconius Episcopus Agninus diffiniens subscripsi.
Ego **Fr. Antonius** à S. Michele Hispanus, Ordinis Minorum Observantia, Episcopus Montis Morani diffiniens subscripsi.
Ego **Hieronymus** Moleburius patria Recatanensis, Episcopus Maceratenfis, & Camera Apostolica Clericus diffiniens subscripsi.
Ego **Petrus** de Petra Episcopus Lucerinus judicans subscripsi.
Ego **Cajus** Jacomellus Romanus Episcopus Bellicaprenfis diffiniens manu propria subscripsi.
Ego **Jacobus** Silverius Piccolominus Episcopus Aprunus diffiniens subscripsi.
Ego **Jacobus** Mienoncllus Senensis Episcopus diffiniens subscripsi manu propria.
Franciscus Richardus Burgundus Episcopus Avinionensis diffiniens manu propria subscripsi.
Johannes Andreas Crucius Episcopus Tiburtinus diffiniens subscripsi manu propria.
Carolus Cicada Episcopus Albinganen. Genuens diffiniens subscripsi manu propria.
Franciscus Maria Piccolominus Senensis Episcopus Ilicinensis diffiniens subscripsi manu propria tam meo nomine, quàm Illustris & Reverendiss. D. Orthonis Truxes Episcopi Augustani S. R. E. Cardinalis Episcopi Albanen. nomine procuratorio.
Arifus Vicensis Provincia Tarraconen. in Hispania subscripsi.
Ego **Julius** Gallitus Episcopus Alexanen., Patria Pisanus diffiniens subscripsi.
Ego **Agapius** Bellbom Romanus Episcopus Castranen diffiniens subscripsi manu propria.
Ego **Didacus** Samicinto de Sotomayor Hispanus ex Regno Galicia Episcopus Astorcen. diffiniens subscripsi.
Ego **Thomas** Golduellus Episcopus Asapben. Provincia Cantuariensis in Anglia diffiniens subscripsi.
Ego **Belisarius** Balduinus de Terra Montisardui Alexanen. Diacesis Episcopus Larinen. diffiniens subscripsi manu propria.
Ego **Urbanus** Vigorius de Ruvere Episcopus Senogallien. diffiniens subscripsi.
Ego **Jacobus** Suresus Santonens Episcopus Milopotamen. Junior Gracus diffiniens subscripsi.
Ego **Marcus** Laureus Tropien. ex Ordine Predicatorum assumptus Episcopus Campanen. & Sarriacen. diffiniens subscripsi.
Ego **Julius** de Ruben Polymasia Episcopus S. Leonis diffiniens subscripsi.
Ego **Carolus** de Grassis Bonanien. Episcopus Monsisalsici diffiniens subscripsi.
Ego **Arios** Gallerus Episcopus Gerunden. manu propria subscripsi diffiniens.
Ego **Fr. Johannes** à Munatones Episcopus Segobričen. & Albarazinen. Provincia Caseraugustana in Regno Hispaniarum subscripsi.
Ego **Franciscus** Blanco Episcopus Aurienfis in Hispanie Regno Galecie diffiniens subscripsi.
Ego **Franciscus** Barbodius Sabaudus Episcopus Gebennens. diffiniens subscripsi.
Ego **Vincenius** de Lucis Bonanienfis Episcopus Ancone diffiniens subscripsi.
Ego **Carolus** de Angennes Episcopus Cenomanen. Gallus diffiniens manu propria subscripsi.
Ego **Hieronymus** Nichesola Veronensis Episcopus Theanen. propria manu subscripsi.
Ego **Marcus** Anonius Bobba Episcopus Augusten. diffiniens subscripsi.
Ego **Jacobus** Lomellinus Messanen. Episcopus Mazarien. diffiniens subscripsi.
Ego **Donatus** de Laurentis Asculanus Episcopus Aranenfis diffiniens ut supra manu propria subscripsi.
Ego **Hieronymus** Savorognanus Episcopus Sabinen. diffiniens subscripsi.
Ego **Georgius** Drascovicius Episcopus Quinque Eccle. nomine Reverendissimarum Archiepiscoporum Sirigon. omnium Episcoporum Hungariae totiusque Cleri ex mandato eorumdem subscripsi.
Ego **Georgius** Drascovicius Croata Episcopus Quinque Ecclesiarum mea manu diffiniens subscripsi.
Ego **Franciscus** de Agunre Hispanus Episcopus Cotronensis Regni Neapolitani mea manu diffiniens subscripsi.
Ego **Andreas** Cusella Episcopus Legionen. Hispanus diffiniens subscripsi manu propria.
Ego **Antonius** Corriero Episcopus Almerienfis Hispanus subscripsi diffiniens manu propria.
Ego **Antonius** Augustinus Episcopus Ilerdensis Provinciae Tarraconenfis in Hispania Citeriore diffiniens subscripsi.
Ego **Dominicus** Casablanca Messanenfis Ord. Predic. Episcopus Equensis Vicensis manu propria diffiniens subscripsi.

- Ego Antonius Chiurelia Barenfis, Episcopus Buduensis diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego Angelus Masarellus de S. Severino Agri Piceni, Episcopus Thelesinus, Sacri Concilii Tridentini sub Paulo III., Julio III., & Pio IV. Summus Pontificibus Secretarius manu propria diffiniens subscripsi.
- Ego Petrus Faunus Castacciaris Episcopus Aquen. subscripsi.
- Ego Johannes Carolus Episcopus Ajuntensis diffiniens subscripsi.
- Ego Ugo Boncompagnus Episcopus olim Veltan. subscripsi.
- Ego Salvator Pacinus de Colle Vallis Elise Episcopus Clusinus subscripsi.
- Ego Lupus Martinez Delagunilla Episcopus Elnen. diffiniens subscripsi.
- Ego Axiadus Spisame Parisiensis, Episcopus Nruernensis diffiniens subscripsi.
- Ego Antonius Sebastianus Minutius Traiectensis, Episcopus Uxentinus diffiniens subscripsi.
- Ego Bernardus del Bene Florentinus, Episcopus Nemausensis indigenus subscripsi.
- Ego Dominicus Bollandus Vanetus, Episcopus Brixienfis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Vulpinus Episcopus Comensis diffiniens subscripsi pro me, & procuratorio nomine Reverendissimi D. Thome Planta Episcopi Curien.
- Ego Lulovicus de Genolhae Episcopus Tutellensis Gallus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Guirronius Hispanus, Episcopus Calaguritanus, & Calciatensis in Provincia Cantabria diffiniens subscripsi.
- Ego Didacus Covarruvius de Leyva Hispanus, Episcopus Civitatis diffiniens subscripsi.
- Ego Jo. hannes Petrus Delphinus Episcopus Jacintinus diffiniens subscripsi.
- Ego Philippus Grims Pistorien. Episcopus Isclanen. diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Fachinetti de Nuce Episcopus Neocastrin. subscripsi.
- Ego Johannes Fabricius Severinus Episcopus Accorrensis diffiniens subscripsi.
- Ego Martinus Ritobius Episcopus Isprien. subscripsi.
- Ego Antonius Haucius Episcopus Namurcen. diffiniens subscripsi.
- Ego Constantinus Bonellus Episcopus Civitatis Castellii subscripsi diffiniens.
- Ego Julius Superbius Mantuanus, Episcopus Caprulanus in Marca Trivisana diffiniens subscripsi.
- Ego Nicolaus Sfondratus Episcopus Cremonensis diffiniens subscripsi.
- Ego Ventura Bufalinus Episcopus Massanus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Antonius Bellonius Messanen. Episcopus Massalubren. diffiniens subscripsi.
- Ego Fridericus Cornelius Episcopus Bergomensis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Paulus Amanius Cremon. Episcopus Anglonen. & Turhen. diffiniens subscripsi.
- Ego Andreas Marenicus Venerus, Episcopus Nimosensis in Insula Cyprici manu propria subscripsi.
- Ego Benedictus Salinus Firm. anus, Episcopus Verulanus manu propria subscripsi.
- Ego Guilielmus Castador Episcopus Barcinonen. Ecclesie Provinciae Tarraconen. in Hispania Citeriore diffiniens subscripsi manu propria, & confiteor eandem cum Patribus fidem.
- Ego Petrus Gonzalez de Mendoza Episcopus Salmantinus diffiniens subscripsi, ac confiteor eandem cum Patribus fidem.
- Ego Martinus à Corduba, seu Mendoza Deribusensis Ecclesie Episcopus diffiniens subscripsi, ac confiteor eandem cum Patribus fidem.
- Ego Fr. Julius Magnus Placentinus Franciscanus Episcopus Caluensis diffiniens subscripsi.
- Ego Valentinus Herbores Episcopus Praemilien. propria manu subscripsi diffiniens, natione Polonus.
- Ego Fr. Petrus de Xoque Ord. Præd. Hispanus, Episcopus Nocesensis diffiniens subscripsi.
- Ego Prosper Rebiba Messanen. Episcopus Trojanus diffiniens subscripsi.
- Ego Melchior Alvarez de Vosmediano Episcopus Guadixen. diffiniens subscripsi.
- Ego Hippolytus Rubens Parmensis, Episcopus Canonienfis, & Papie Coadiutor diffiniens subscribo.
- Ego A. Sfortia electus Parmen. Romanus Cameræ Apostolica Clericus subscripsi.
- Ego Didacus Deleon Episcopus Columbian. diffiniens subscripsi.
- Ego Annibal Saraceni Neapolitanus, Episcopus Dei gratia Lucensis manu propria me subscribo.
- Ego P. ullus Jovius Novacientis, Episcopus Nucernus diffiniens subscripsi.
- Ego Hieronymus Ragazzoni Venetus, Episcopus Nazianzenus, & Coadiutor Famagustanus diffiniens subscripsi.
- Ego Luitus Moranta Venetianus, Episcopus Lovellensis diffiniens subscripsi.
- Ego Simon Pasqua Episcopus Lunensis, & Sarzancensis diffiniens subscripsi.
- Ego Theophilus Galluppi Episcopus Oppidenfis diffiniens manu propria.
- Ego Julius Sinivetta Episcopus Pisaren. diffiniens subscripsi.
- Ego Jacobus Guidius Volaterranus, Episcopus Pennensis, Adriensisque diffiniens subscripsi.
- Ego Didacus Ramirez Sedenne, Episcopus Pampilonen. diffiniens subscripsi.
- Ego Franciscus Delgado Hispanus, Episcopus Lucensis in Regno Gallie diffiniens subscripsi.
- Ego Jacobus Giberus Noguera Hispanus Aragonius, Aliphenus Episcopus diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Dominicus Annus Episcopus Hipponen. Coadiutor Bovinen. diffiniens subscripsi.

- Ego Matthæus Priulum electus Emonien. diffiniens subscripsi.
- Ego Fabius Pignatellus Neapolitanus, Episcopus Monopolitanus diffiniens subscripsi.
- Ego Franciscus Guarinus Crumatis Castellis, Episcopus Imolen. diffiniens subscripsi.
- Ego Thomas Obicellante Episcopus Rossen. diffiniens subscripsi.
- Ego Franciscus Abundus Castellinens. Mediolanensis, Episcopus Bobienfis diffiniens subscripsi.
- Ego Eugenius Obiæ Episcopus Achiden. diffiniens subscripsi.
- Ego Donaldus Mergarad Episcopus Kapotenfis diffiniens subscripsi.
- Ego Johannes Baptista Sighecellus Bononien. Episcopus Faveninus diffiniens subscripsi.
- Ego Sebastianus Vautius de Armino Episcopus Urbevetanus diffiniens huic S. Tridentina Synodo subscripsi.
- Ego Johannes Baptista Lomellinus Messanenfs, Episcopus Gardienfs diffiniens subscripsi.
- Ego Augustus vs. Nellignanus Vercellenfs, Episcopus Turicenus diffiniens subscripsi.
- Ego Carolus Gram. Idus Genuenfs, Episcopus Sagonenfs diffiniens subscripsi.
- Ego Fabritius Landrianus Meulanen. Episcopus S. Marci propria manu subscripsi diffiniens.
- Ego Bartholomæus Farratinus Amerinus, Episcopus Amerinus diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Petrus Frigus Aragonus, & Unicaenfs, Episcopus Usculenfs, & Teirabbenfs in Sardinia diffiniens subscripsi.
- Ego Hieronymus Gaddus Florentinus, electus Cortonen. mea manu diffiniens subscripsi.
- Ego Franciscus Tamarinus Venetus, Episcopus Paphenfs diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego Johannes Delphinus Venetus, Episcopus Torcellanus diffiniens subscripsi.
- Ego Alexander Molus de Ballusjona Diocesis Comensis, Episcopus Minorien. diffiniens manu propria subscripsi.
- Ego F. Hieronymus Vicielmus Venetus, Episcopus Argolicenfs subscripsi.
- Ego Jacobus Episcopus Merhanenfs, & Trebinenfs, Ragusinfs subscripsi.
- Ego D. Hieronymus Abbas Clarevallens bñ, qua de fide definita sunt, credo, & subscripsi; his verbis, qua ad politiam, & Ecclesie disciplinam pertinent, paratus sum obedire, propria manu.
- Ego D. Sumplicianus de VVielcina Abbas S. Salvatoris Congregationis Cassinensfs diffiniens manu propria me subscripsi.
- Ego D. Stephanus Catanus Novariensis Abbas Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentina Diocesis Congregationis Cassinensfs diffiniens subscripsi.
- Ego D. Augustinus Loscos Hispanus Abbas S. Benedicti de Ferraria Congregationis Cassinensfs diffiniens subscripsi.
- Ego D. Euychius Flander Abbas S. Fortunati de Bassano Congregationis Cassinensfs diffiniens subscripsi.
- Ego Claudius Lunevillanus determinatis de fide subscripsi; Reformationi obediam precatu a D. Nojro JESU Christo progressum ad meliora.
- Ego Cojmas Damianus Horolanus Abbas B. Mariæ Villæ Bertrandi Provincia Terreconen. subscripsi.
- Ego Fr. Vincentius Justinianus Cbienfs Ord. Fratrum Predicatorum Magister Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Fr. Franciscus Ramoza Hispanus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Generalis Minorum de Observantia diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Fr. Antonius de Sapientibus ab Augusta Provincia Generalis Minorum Conventualium diffiniens subscripsi.
- Ego Fr. Christophorus Potavinus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Prior Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Fr. Johannes Baptista Miliouacca Astensfs Sacra Theologia Magister, Ordinis Servorum Beata Mariæ Prior Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Fr. Jo. Stephanus Facinus Cremonensfs Sacra Theologia Doctor, & Provincialis indigenus Lombardie Ordinis Carmelitarum, & Vice-Generalis ejusdem Ordinis manu propria subscripsi.
- Ego Jacobus Leynez Societatis JESU Præpositus Generalis diffiniens subscripsi manu propria.
- Ego Antonius Monbiarenus Demalzeret Scibonica Familia Theologus pro Reverendissimo Domino meo Johanne Episcopo Loxorien. Procurator subscripsi.
- Ego Ludovicus de Maiba Abbas S. Ambrosii Diocesis Buiricenfis, Procurator Reverendissimi Domini mei Nicolai de Pelud Archiepiscopi Senonensfs, & Gabrielis de Rouvey Angevenfs, Petri Danelsi Vauriensfs, Caroli & Ejsmay D. lensfs, Philippi de Ber Vancersfs, Petri de Val Sagerisfs, Johannu Clauffe Cenerensfs, Reverendissimorum Dominorum meorum qui legimus excusati a Concilio discesserunt, subscripsi.

- Ego Anna Delaigensal Abbas de Bellaygue Xatamontensis Diocesis Procurator Reverendissimi Domini mei Guillelmi Dananfon Archiepiscopi Ebrundenfis, & Eustachii de Belay Parisiensis, Francisci Valette Vabriensis, Johannis Maruliter Aurelianensis, Antonii Leturier Abrenensis, Delandespine Lemovicensis, Stephani Bonifiter Carisopotensis, Reverendissimo- rum n. Dominorum eorum Episcoporum, qui legitime excusati à Concilio discesserunt, subscripsi.
- Ego Didacus Pavis Pandrade Lusitanus, Procurator Reverendissimi Dom. Goncali Pynberia Episcopi Vistensis subscripsi.
- Ego Melchior Cornelius Lusitanus, Procurator Reverendissimi Domini James ab Alencastro Episcopi Septensis subscripsi.
- Ego Doctor Petrus Cunctilius Hispanus Canonicus Malacitanus subscripsi pro Reverendissimo Episcopo Md. citato, ac Reverendissimo Archiepiscopo Hispanensi supremo Censore Fidei in Regnis Hispaniarum.
- Ego Fr. Franciscus Orantes Hispanus pro Reverendissimo D. Episcopo Palensino subscripsi.
- Ego Georgius Hochenwart Theologiae Doctor pro Reverendissimo, Illustrissimo Principe, & Domino, Domino Episcopo Basiliensi subscripsi.
- Ego Fr. Franciscus Porcius Lusitanus, Sacra Theologia Professor, Procurator Reverendissimi Domini Johannus de Mello Episcopi Silvensis subscripsi.
- Ego Franciscus Jancho Magister, & Doctor in Sacra Theologia, Cathedralis in Salmaticensi Universitate, Procurator Reverendissimi Archiepiscopi Hispanensis subscripsi etiam nomine Reverendissimi Allepensis Archiepiscopi Sacrensis.
- Ego Fr. Johannes a Luderna S. Theologiae Professor, Procurator Reverendissimi Domini Episcopi Siquintini subscripsi.
- Ego Gaspar Lazatillus Villalpandus Segobien. Doctor Theologus, ut Procurator D. Alvari Mendonza Episcopi Abuleasis consentiens hiis, quae sunt acta, subscripsi.
- Ego Michael Thomafus Decretorum Doctor, Domini Francisci Thomafis Episcopi Ampurien. & Civitatis Provinciae Turritanae in Sardinia Procurator subscripsi, & pro D. Michaele Torrella Episcopo Anagino.
- Ego Didacus Sobagnos Hispanus in Theologia Doctor, Archidiaconus de Villameriel, & Canonicus in Ecclesia Legionen., ut Procurator Illustrissimi, & Reverendissimi D. D. Christophori de Rosas, & Sandoval Episcopi Pasten., qui modò est Cordubenfis, consentiens hiis, quae sunt acta, subscripsi manu propria.
- Ego Alphonsus de Salmeron Theologus Societatis Jesu, & Procurator Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Osbonis Truchet Cardinalis, & Episcopi Augustani consentiens subscripsi.
- Ego Johannes de Polenco Theologus Societatis Jesu, & Procurator ejusdem Illustrissimi, ac Reverendissimi Cardinalis, Episcopi Augustani consentiens subscripsi.
- Ego Petrus Fontanus Doctor in Sacra Theologia, & Procurator Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini, Domini in Christo Patris Caroli Cerdani, Dei, & Apostolicae Sedis gratia Abbatis Monasterii Beatae Mariae de Veruela Ordinis Cisterciensis vocatus ad publicum, & Oecumenicum totius Orbis Concilium subscripsi manu propria.
- Johannes Delgadus Canonicus vicem agens Domini mei Johannis de Sancto Emiliano Episcopi Tudenfis subscripsi.
- Nicolaus Cromerus J. U. Doctor Canonicus Utraviciensis, & Olomucensis, Procurator Reverendissimi D. Marti Olomucensis, & per totam Moravianam Episcopi.

C O N F I R M A T I O C O N C I L I I.

NOS Alexander, S. Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis, de Farnesio, S. R. E. Vice-Cancellarius, fidem facimus, & attestamus, qualiter hodie, die Mercurii, 26. Januarii, MDLXIV., Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri D. Pii, divina providentia Papæ Quarti, anno quinto, in Consistorio secreto, apud S. Petrum, Reverendissimi DD. mei Cardinales Moronus, & Simoneta, nuper reversi a Sacro Concilio Tridentino, cui uti Sedis Apostolicæ Legati præerant, petierunt ab eodem Sanctissimo Domino Nostro, ut infra.

Beatissime Pater, in Decreto super fine Concilii Œcumenici Tridentini, pridie nonas Decembris præteriti publicato, statutum fuit, ut per Sanctitatis Vestræ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Legatos, & Præsidentes peteretur nomine dicti Concilii a Sanctitate Vestra confirmatio omnium, & singulorum, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., quam sub Sanctitate Vestra in eo decreta, & definita sunt. Quapropter nos Johannes Cardinalis Moronus, & Ludovicus Cardinalis Simoneta, qui tunc Legati, & Præsidentes eramus, volentes exequi, quod in dicto decreto stabilitum fuit, humiliter petimus nomine dicti Concilii Œcumenici Tridentini, ut Sanctitas Vestra dignetur confirmare omnia, & singula, quæ tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., quam sub Sanctitate Vestra in eo decreta, & definita sunt.

Quibus auditis, Sanctitas Sua, viso, & lecto tenore dicti decreti, & habitis votis Reverendissimorum DD. meorum Cardinalium, respondit per hæc verba.

Petitioni, nomine Concilii Œcumenici Tridentini super ejus Confirmatione per dictos Legatos Nobis factæ, annuentes, omnia, & singula, quæ in dicto Concilio tam sub fel. rec. Paulo III., & Julio III., Prædecessoribus Nostri, quam Pontificatus nostri tempore decreta, & definita sunt, auctoritate Apostolica, etiam de Venerabilium Fratrum Nostrorum Cardinalium consilio, & assensu, matura cum illis deliberatione præhabita, confirmamus, atque ab omnibus Christianis recipi, & inviolabiliter observari mandamus, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Ita est. A. Card. Farnesius Vice-Cancellarius.

BULLA

B U L L A
P I I P A P Æ Q U A R T I
S U P E R C O N F I R M A T I O N E
O E C U M E N I C I G E N E R A L I S
C O N C I L I I T R I D E N T I N I.
P I U S E P I S C O P U S
S E R V U S S E R V O R U M D E I

Ad perpetuam rei memoriam.

BENEDICTUS Deus, & Pater Domini Nostri JESU CHRISTI, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui respicere dignatus Ecclesiam suam Sanctam, rot procellis, & tempestatibus agitatum, atque vexatam, & gravidi in dies laborantem, apto tandem ei subvenit, optatoque remedio. Ad plurimas, & perniciosissimas hereses extirpandas, ad corrigendos mores, & restituendam Ecclesiasticam discipline, ad pacem, & concordiam Christiani populi procurandam, indictum jam pridem in Civitate Tridentina Oecumenicum Generale Concilium a pie memorie Pauli III. Prædecessore Nostro, & Sessionibus aliquot habitis ceptum fuerat, ab ejus autem Successore Julio in eandem Urbem revocatum, post alias Sessiones celebratas, variis impeditis, & difficultatibus objectis, ne tum quidem peragi potuerat, itaque diutius intermissum fuerat, non sine maximo morore piorum omnium; quum quotidie magis Ecclesia ejusmodi remedium imploraret. Nos autem post susceptum Sedis Apostolicæ regimen, tam necessarium, ac salutare opus, sicut Pastoralis sollicitudo monebat, divinæ misericordiæ fiducia perficere aggressi, adjuti pio studio charissimi in Christo Filii Nostri Ferdinandi Rom. Imperatoris electi, & aliorum Christianorum Regum, Rerumpublicarum, ac Principum, tandem consequuti sumus; quod nec diurnis, nec nocturnis curis elaborare destitimus, quodque a Patre luminum assidue precati sumus. Quum enim eam in Urbem undique ex Christiani nominis Nationibus convenisset, Nostri convocata litteris, & sua etiam ipsorum pietate excitata, Episcoporum, & aliorum insignium Prælatorum maxima, & Oecumenico Concilio digna frequentia, præter plurimos alios pios, & Sacrarum Litterarum scientia, divinique, & humani Juris cognitione præstantes viros, præidentibus ipsi Synodo Sedis Apostolicæ Legatis, Nobis adeo Concilii libertati faventibus, ut etiam de rebus Sedi Apostolicæ propriè reservatis liberum ipsi Concilio arbitrium per litteras ad Legatos Nostros scriptas, ultra permisissimus, quæ de Sacramentis, & aliis rebus, quæ quidem necessariæ viæ sint, tractandæ, definientæ, & struendæ restabant, ad confutandas hereses, ad tollendos abusus, & emendandos mores, à Sacrosancta Synodo summa libertate, diligentique tractata, & accuratè, ac maturè admodum definita, explicata, statuta sunt. Quibus rebus perfectis, Concilium tanta omnium, qui illi interfuerunt, concordia peractum fuit, ut consensum eum planè à Domino effectum fuisse constiterit, idque in Nostri, atque omnium oculis valde mirabile fuerit. Pro quo tam singulari Dei munere supplicationes statim in alma hac Urbe indiximus, quæ magna Cleri, & populi pietate celebrante fuerunt, laudique, & grætiæ divinæ Majestati merito persolvendas curavimus: quum ejusmodi Concilii exitus spem magnam, & prope certam attulerit, fore, ut majores in dies fructus ad Ecclesiam ex ipsius decretis, constitutionibusque proveniant. Quid autem ipsa Sancta Synodus pro sua erga Sedem Apostolicam reverentia, antiquorum etiam Conciliorum vestigiis inhærens, decretorum suorum omnium, quæ Nostro, & Prædecessorum Nostrorum tempore facta sunt, confirmationem à Nobis petierit, decreto de ea re in publica Sessione facto: * Nos ex Legatorum litteris prius, deinde post reditum eorum ex his, quæ Synodi nomine diligenter retulerunt, postulatione ipsius Synodi cognita, habita super hac re cum Venerabilibus Fratribus Nostriis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, sanctique Spiritus in primis auxilio invocato, quum ea decreta omnia

omnia Catholica, & Populo Christiano utilia, ac salutaria esse cognovissimus, ad Dei Omnipotentis laudem, de eorundem Fratrum Nostrorum consilio, & assensu, in Consistorio Nostro secreto, illa omnia, & singula auctoritate Apostolica hodie confirmavimus, & ab omnibus Christi fidelibus suscipienda, ac servanda esse decrevimus; sicut harum quoque litterarum tenore, ad clariorem omnium notitiam confirmamus, & inscripsi, observarique decernimus. Mandamus autem in virtute Sanctæ Obedientiæ, & iuxta poenâs à Sacris Canonibus constitutis, aliisque gravioribus, etiam privationis arbitrio Nostro infligendis, universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Nostri, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælati, cuiuscumque status, gradus, ordinis, & dignitatis sint, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, ut eadem decreta, & statuta in Ecclesiis suis, Civitatibus, & Diocæsis, in iudicio, & extra iudicium diligenter observent, & à subditis quique suis, ad quæ quomodolibet pertinent, inviolabiliter faciant observari, contradictores quolibet, & contumaces per sententias, censuras, & poenâs Ecclesiasticas, etiam in ipsis decretis contentas, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio. Ipsum verò Charissimum Filium Nostrium Imperatorem electum, cæsarosque Reges, Respublicas, ac Principes Christianos monemus, & per viscera misericordie Domini Nostri JESU Christi obtestamur, ut quæ pietate Concilio per Oratores suos assuerunt, eadem pietate, ac pari studio, divini honoris, & populorum suorum salutis causa, pro Sedis quoque Apostolicæ, & Sacre Synodi reverentia, ad ejusdem Concilii exequenda, & observanda decreta Prælati, quum opus fuerit, auxilio, & favore suo adfuerint, neque adversantes sanæ, ac salutaris Concilii doctrinæ opinionibus populis ditionis suæ recipi permittant, sed eas penitus interdican. Ad vitandam præterea perversionem, & confusionem, quæ oriri posset, si unicuique liceret, in decreta Concilii commentarios, & interpretationes suas edere, Apostolica auctoritate inhibemus omnibus, tam Ecclesiasticis personis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis, quocumque honore, ac potestate præditis, Præteris quidem sub interdicti ingressus Ecclesiæ, aliis vero, quicunque fuerint, sub excommunicationis lætæ sententiæ poenâs, ne quis sine auctoritate Nostra audeat ullos commentarios, glossas, adnotationes, scholia, ullumve omnino interpretationis genus super ipsis Concilii decretis quocumque modo edere, aut quidquam quocumque nomine, etiam sub prætextu majoris decretorum corroboracionis, aut exequutionis, aliore quæsito colore, statuere. Si cui verò in eis aliquid obscurius dictum, & statutum fuisse, eamque ob causam interpretatione, aut decisione aliqua egete visum fuerit, ascendat ad locum, quem Dominus elegerit, ad Sedem videlicet Apostolicam, omnium fidelium magnam, cuius auctoritatem etiam ipsa Sancta Synodus tam reverentè agnovit. Nos enim difficultates, & controversias, si quæ ex eis decretis ortæ fuerint, Nobis declarandas, & decidendas, quemadmodum ipsa quoque Sancta Synodus decrevit, reservamus parati, sicut ea de Nobis merito confisa est, omnium Provinciarum necessitatibus, ea ratione, quæ commodior omnibus visa fuerit, providere. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his in quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Ut hæc autem ad omnium notitiam perveniant, neque quis excusatione ignoracionis uti possit, volumus, & mandamus, ut hæc litteræ per aliquos Curie Nostræ Cursores in Basilica Vaticana Principis Apostolorum, & in Ecclesia Lateranensi tunc, quum in eis populus, ut Missarum solemnibus interit, congregari solet, palam, & clara voce recitentur, & postquam recitate fuerint, ad valvas earum Ecclesiarum, itemque Cancellariæ Apostolicæ, & in loco solito Campi Floræ affigantur, ibique, ut legi, & omnibus innotescere possint, aliquantisper relinquantur. Quum autem inde amovebuntur, relictis de more ibidem exemplis, in Alma Urbe ad impressionem trahantur, quod commodius per Christiani Nominis Provincias, & Regna divulgari possint; transumptis quoque earum, quæ manu alicujus publici Notarii scriptæ, subscriptæ, & sigillo, ac subscriptione alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munira fuerint, fidem sine ulla dubitatione haberi mandamus, atque decernimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, monitionis, inhibitionis, reservationis, voluntatis, mandatorum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, * anno Incarnationis Dominicæ 1564. vii. kal. Febtuaris, Pontificatus Nostri Anno quinto.

EGO PIUS CATHOLICÆ ECCLESİÆ EPISCOPUS.

H h h

Ego

Ego F. Card. Pisanus Episcopus Ostien.
Decanus.

Ego Fed. Card. Cæsius Episc. Portuen.

Ego Jo. Card. Moronus Episcopus Tuscul.

Ego A. Card. Farnesius, Vicecanc. Episc. Sab.

✱

Ego R. Card. S. Angeli, Major Penitenc.

✱

✱

Ego Jo. Card. S. Vitalis,

Ego Jo. Michael Card. Saracenus,

✱

Ego Jo. Bapt. Cicada Card. S. Clementis.

Ego Scipio Card. Pisarum.

Ego Jo. Card. Romanus.

Ego F. M. G. Card. Alexandrinus.

Ego F. Clemeas Card. Aræcell.

Ant. Florellius Levellinus.

Ego Jac. Card. Sabellus,

✱

✱

Ego B. Card. Salviatus,

Ego Ph. Card. Aburd.

Ego Lud. Card. Simoneta.

✱

✱

Ego F. Card. Paciecus, y de Tol.

Ego M. A. Card. Amulius.

Ego Jo. Franc. Card. de Gambara.

EGO CAROLUS CARD. BORROMÆUS.

Ego M. S. Card. Constant.

Ego Alph. Card. Gesualdus.

Ego Hipp. Card. Ferrar.

Ego Franciscus Card. Gonzaga.

✱

Ego Gui. Alc. Diac. Card. Cam.

Ego Vitellotius Card. Vitellius.

H. Cunyn.

* Concilium fuisse sub Pio Papa IV, confirmatum anno 1563. testatur

Rota decis. 469. n. 3. cor. Coccino.

BULLA PII PAPÆ QUARTI

Super declaratione temporis ad observanda Decreta

OECUMENICI, ET GENERALIS

CONCILII TRIDENTINI.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

SICUT ad sacrorum Conciliorum decreta, ac Canones autoritas, atque confirmatio Apostolicæ Sedis, & debet, & solet accedere; ita, si qua super eis exorta sit dubitatio, ejusdem Sedis judicio, & declaratione tollenda est. Ad aures Nostras pervenit, multos esse, qui dubitent, ex quo tempore ceperint Decreta Sacri Generalis Concilii Tridentini ad reformationem, & jus positivum dumtaxat spectantia, eos, ad quos pertinent, obligare; illa præsertim, quæ tempora certa præscribunt ad Provinciales, Diocesanasque Synodos celebrandas, ad Sacros Ordines suscipiendos, ad Religionem professendam, ad Parochiales Ecclesias, aliaque beneficia Ecclesiastica, quæ ejusdem Concilii decretis retineri prohibitum sit, resignanda, & ad complures res hujusmodi exequendas, ac alias omnes ad prædictam reformationem, jusque positivum tantum spectantes, quæ observari, aut evitari debeant. Nos itaque, ut omnis controversia, dubitatioque tollatur, Motu proprio eam rem, prout rationi, juri, & æquitati convenire censuimus, duximus declarandam. Nam, etiam ipsius Concilii decreta, etiam de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu in Consistorio Nostro secreto confirmata a Nobis fuerunt sub hoc Mensis Januarii, & ab eo etiam tempore apud hanc Sanctam Sedem observari ceperunt; quia tamen non parum temporis in eis Romæ diligenter, emendatæque imprimendis necessariò consumptum fuit, & jure etiam communi sancitum est, ut Constitutiones novæ vim non nisi post certum tempus obtineant; æquum Nobis, justumque visum est, prædicta decreta omnia ad dictam reformationem, jusque positivum dumtaxat spectantia, * a Kal. Maii proxime

ximè præteritis omnes obligare cepisse, neque post eam diem excusationem cuiusquam, quod ea ignoraverit, admittendam; atque ita Apostolica autoritate declaramus, ac definimus, & ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus; decreta irritam, & inane, si quid secus a quoquam, quacumque dignitate, autoritate, & potestate prædito, contigerit judicari; non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque in contrarium facientibus quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ declarationis, definitionis, mandati, Statuti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnat. Dom. 1564. 15. Kal. Augusti, Pont. Nostri anno quinto.

FED. CARD. CÆSIUS.

Cæs. Glorierius.

H. Comyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

* Concilium ligare cepisse Kal. Maii 1564. firmant

Zaul. ad Statut. Favent. to. 1., fol. 472., n. 34.

Zipeus in Respons. Can. lib. 4. tit. de Cognat. Spiritual. cons. 1., fol. 415.

Rota in rec. decisi. 377., n. 56., par. 17.

MOTUS PROPRIUS PII PAPÆ QUARTI

*Per quem deputantur octo Cardinales ad curandam executionem,
& observationem Decretorum Sacri Concilii Tridentini.*

PIUS PAPA IV.

MOTU Proprio, &c. Alias nonnullas constitutiones, & Ordinationes, reformationem Majoris Pœnitentiariæ, ac Sacræ Pœnitentiariæ Nostræ, ac Vicarij Nostri, ac ejus officij, nec non Camerarij, & Cam. Apostol. ac illius causarum Auditoris, nec non Palatii Apostol. causarum Audit. ac Gubernatoris, & Capitulinæ Curiarum, & contradicitoriæ, aliorumque almæ Urbis Nostræ, ac Rom. Cur. tribunalium, & officiorum concernentes edidimus, quæ tamen (ut intelleximus) ab eorumdem officiorum, & tribunalium Præfectis, ac Officialibus minus diligenter observantur. Quàm autem enim Nostræ voluntatis sit, ut illa, & pariter decreta Sacri Concilii Tridentini in his, quæ ad eorum officia spectant, ab eisdem omnino observentur; Nos propterea considerantes, parum esse jura condere, nisi sint, qui ea executioni demandari faciant, & in præmissis, prout ex debito Pastoralis officij Nobis (meritis licet imparibus) injuncti obligamur, salubriter, & utiliter providere, præfataque constitutiones, & Ordinationes, ac decreta Concilii, quas, & quæ hic haberi volumus pro expressis, inviolabiliter observari volentes; Venerabili Fratri Nostro Jo. Episc. Tuscul. Morono, Jo. Michaeli S. Anastasie Saraceno, ac Jo. Baptiste S. Clementis Ciceræ, necnon Michaeli S. Sabine Alexandrino, Clementi S. Mariæ in Araceli, & Ludovico S. Cyriaci in Thermis Simonetæ, ac Carolo S. Martini in Montibus Borromæo Presbyteris, necnon Vitellorio S. Mariæ in Porticu Vitellio nuncupatis titulorum, Diacono, Cardinalibus, committimus, & mandamus; quatenus ipsi, seu eorum major pars conjunctim, vel divisim, eorum arbitrio, etiam tamquam exequutores dictarum litterarum, constitutionum, & decretorum, prædictas constitutiones, ordinationes, ac decreta præfata, juxta tenores eorum, ac litterarum desuper confectarum, per quoscumque Pœnitentiariæ, Vicariæ, & Cameræ, ac Rotæ Curiarum, ac Tribunalium prædictorum Judices, & officiales, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis officiorum, & aliis eisdem Cardinalibus bene visis, etiam pecuniarum, eo ipso incurrendis pœnis, firmiter observari faciant, & cum effectu; nisi tam in executione dictorum decretorum Concilii, quam dictarum litterarum Nostrarum aliqua dubietas, aut difficultas emerierit, quo casu ad Nos referant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, ac eos, qui

litteris,

litteris, & decretis prædictis, & eorumdem Card. mandatis non paruerint, ex tunc, prout ex eadem die, & è contra, illorum officiis privatos, nec non ad illa, & alia Rom. Cur. officia in posterum obtinenda inhabiles, ac ipsi ab eisdem officiis sic privati, illa tamquam per privationem vacantia a Datario Nostro vendi, & à quibuscvis personis idoneis pro pretio convenienti emi libere, & licite posse auctoritate Nostra curent, nuacient, decernant, ac declarent, prout Nos, harum serie, nuaciamus, decernimus, & declaramus, non obstantib. quibuscvis Constitutionib. & Ordinationibus Apost. ac Penitentiariæ, & Curiar., nec non Tribunal. præd. statutis, &c. etiam juramento, &c. roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apost. illis, ac dictis officialibus, & Tribunalibus sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibuscvis clausulis, & decretis etiam motu simili, &c. & alijs quomodocumque concessis, &c. Quibus omnibus, &c. illorum tenores, &c. hac vice satissime derogamus, eaque aduersus præmissa nullatenus suffragari volumus; cæterisque contrariis quibuscumque,

Piacet Motu proprio I.

Dat. Romæ apud S. Marcum, quarto Nonas Aug. Anno quinto,

EX CONSTITUTIONE XISTI PAPÆ QUINTI SUPER INSTITUTIONE CONGREGATIONUM,

Quæ incipit: *Immensa*: An. 1588.

*Institutio Congregationis pro exequutione, & interpretatione
Concilii Tridentini.*

DEO autem Patri misericordiarum gratias agentes, qui in OEcumenico Concilio Tridentino, Spiritus Sancti lumine diffusio, Catholicam veritatem omnibus patefecit, hæc nostrorum temporum consutavit, mores, & disciplinam restituit, ejusdemque Concilii decreta ab omnibus observari volentes, quàm ad singularem Romani Pontificis auctoritatem tantummodo spectet Generalia Concilia indicere, confirmare, interpretari, & ut ubique locorum ferventur, curare, ac præcipere.

Eorum quidem decretorum, quæ ad fidei dogmata pertinent, interpretationem Nobis ipsis referamus; Cardinalibus verò Præfæctis interpretationi, & exequutioni Concilii Tridentini, si quando in his, quæ de morum reformatione, disciplina, ac moderatione, & Ecclesiasticis iudiciis, aliisque hujusmodi statura sunt, dubietas, aut difficultas emerit, interpretandi facultatem, Nobis tamen consultis, impertimur. Et quoniam eodem Concilio Tridentino decretum est, Synodos Provinciales tertio quoque anno, Diocesanas singulis annis celebrari debere, id in exequutionis usum ab iis, quorum interest, induci eadem Congregatio providebit. Provincialium verò, ubivis terrarum illæ celebrentur, decreta ad se muti præcipiet, eaque singula expendet, & recognoscat. Patriarcharum præterea, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (quibus Beatorum Apostolorum lumina certo constituto tempore visitare alia Nostra sanctione iustum est) postulata audiat, & quæ Congregatio ipsa per se poterit, ex charitatis, & justitiæ norma expedit; majora ad Nos referat, qui Fratribus Nostris Episcopis, quantum cum Domino licet, gratificari cupimus. Item ad iissem Præulibus Ecclesiarum exposcat, quæ in Ecclesiis eorum curæ, ac fidei commissis, Cleri, Populique morum disciplina sit, quæ Concilio Tridentino decretorum, quàm in omnibus, tum præsertim in resistentibus munere, exequutio; quæ item pie consuetudines, & qui omnium denique in via Domini sint progressus: ipsique de litteris ex formula præscripta in testimonium obite per eos visitationis luminum Sanctorum eorum sem Apostolorum. Habeat itidem Congregatio auctoritatem promovendi reformationem Cleri, & Populi nedum in Urbe, & Statu Ecclesiastico temporali, sed etiam in Universo Christiano Orbe, in iis, quæ pertinent ad divinum cultum propagandum, devotionem excitandam, & mores Christiani populi ad præscriptum ejusdem Concilii componendos, atque ad rationes difficilissimis his, perturbatisque temporibus necessarias conformandos, quo uberius divinæ misericordie vim in nobis sentiamus, justamque iram, atque animadversionem effugiamus.

CONSTL.

MOTUS PROPRIUS S. S. D. N. D. P. I. I.

DIVINA PROVIDENTIA PP. V.

De veritate exprimenda, &c. in dispensationibus matrimonialibus, & aliis gratiis, sub poena falsi.

P. I. U. S. P. A. P. A. V.

MOTU proprio; &c. Cum, sicut accepimus, nonnulli suæ conscientię prodigi, ac proprię salutis immemores, ut facilius a nobis, & Sede Apostolica dispensationes matrimoniales, & alias gratias, & concessionem obtineant, gradus consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter, quam eis a principio ab ipsis partibus significatum, vel narratum fuerit, exponant, & si matrimonia hujusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrent; ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscumque gratiis, & concessionibus obtinendis immutent: ac propterea cum non solum in impetrationibus hujusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum hujusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur: Nos igitur hujusmodi abusus, & erroribus obviare cupientes, Motu proprio, &c. omnes, & singulos Procuratores tam officii sacre Pœnitentiarię, seu contradictoriarum, quam alios quoscumque sollicitatores, & scriptores; quos Copistas vocant, qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia, & qualitates necessario exprimendas, diversam faciunt, seu quomodo invertunt, aut immutant, depravant, & per subreptionem, & obreptionem gratias a nobis extorquent, poenam falsi incurrere, & ea puniri omnino debere decernimus, & declaramus; Mandantes propterea Almę Urbis Gubernatori, Camera Apostolicę Auditori, & Vicario, quatenus in præmissis reos, & culpabiles repertos poena falsi, ut præmittitur, puniant, cum potestate citandi etiam per edictum, consilio summarie de non tuto accessu aliqua dicendi, & faciendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna; non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus: irritum quoque, & inane, &c. dicique, &c. judicari, definiri debere, & sublata; &c. decernentes. Et quod præsentis Motus proprii, & absque data, & registrata, sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria non obst. ejusque transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quę presentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę; quodque Camerę, & Cancell. Apostol. ac Audientię causarum Palatii Apostolici valvis;

& in acie Campi Floræ dimissis, inibi copiis affixis omnes ita afficiant, & arcent, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Placet Motu proprio M.

Die 5. Decembr. 1566. Suprascr. Literæ Apost. affixæ, & pualitatæ fuerunt in locis superscriptis, dimissis in eisdem locis copiis affixis, per me Nicolaum de Mattheis Curs.

Jo. Gerardi Mag. Curs.

B U L L A
S S. D. N. D. P I I
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.

Super declaratione decreti Concilii Tridentini de cognatione spirituali inter maritum, vel uxorem fuscipientis, & baptizatum, baptizati- que patrem, & matrem, & quascumque alias personas tam ex parte fuscipientis, quam baptizantis, & baptizati.

P I U S E P I S C O P U S

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei Memoriam.

CUM illius vicem, licet minime suffragantibus meritis, geramus in terris, de cujus vultu prodit iudicium, & vident oculi æquitatem, officii nostri debitam prosequimur actionem, si obscuros sacrorum Canonum sensus ita aperire studemus, ut pii Christifidelium mentibus nulla dubitandi occasio relinquatur. Sane licet ex eo, quod in Concilio Tridentino decretum fuerit, cognationem spirituales inter eos tantum contrahi, qui suscipiunt baptizatum de Baptismo, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, nec non baptizantem, & baptizatum, baptizati- que patrem, & matrem; in reliquis personis, quæ per antiquos Canones occasione cognationis huiusmodi contrahere prohibentur, omne impedimentum sublatum esse videatur; adhuc tamen ab aliquibus dubitari accepimus, an saltem impedimentum cognationis spiritualis huiusmodi inter maritum, vel uxorem fuscipientis, & baptizatum, nec non inter maritum, vel uxorem fuscipientis, & patrem, ac matrem baptizati vigeat, propterea quod prohibitum de uno conjuge, de altero etiam prohibitum esse videatur: Nos piarum mentium quieti, & matrimonium favori (quantum ex alto nobis permittitur) consulere volentes, a præcis verbis Concilii minime discedendum

dendum in præmissis esse censuimus. Et propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiusmodi subesse decernimus, & declaramus, quominus inter dictos maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizatique patrem, & matrem, & quascunque alias personas tam ex parte suscipientis, quam baptizantis, & baptizati, in dicto Concilio nominatim non expressas, matrimonium libere, & licite contrahi possit, & ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus, decernentes irritum, & inane, si quid secus a quoquam, quacunque dignitate, auctoritate, & potestate prædito, contigerit judicari; non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis literæ in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur: & quia difficile foret, præsentibus ad singula quæque loca deferri, quod earum, transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis; ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnat. Domin. 1566. 4. Kal. Decembr. Pontific. nostri anno primo.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

Visa de Curia Jo. Barengus.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativ. Domini 1566. Indiæ. 9. die vero 19. mensis Decemb. Pont. SS. D. N. Pii, divina Provid. Papæ V. anno ejus primo, retroscriptæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Cancell. Apost. & in Acie Campi Floræ per nos Antonium Clerici, & Jo. Andreæm Rogerium, præfati Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Stephanus de Olea Magist. Curf.

B U L L A
S S. D. N. D. P I I
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.

Super declaratione Concilii Tridentini de impedimento affinitatis
ex fornicatione provenientis.

P I U S E P I S C O P U S

S E R V U S S E R V O R U M D E I

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum Pontificem spectat Canonicas sanctiones, quæ expressiorem sensum postulare videntur, re diligenter perspecta, ita declarare, & alias providere, ut omnis dubietas de piis Christianidelium mentibus evellatur. Sane postquam ex eo, quod Tridentina Synodus impedimentum affinitatis ex fornicatione proveniens, per quod non solum Matrimonium contrahi prohibetur, sed etiam postea factum dirimitur, ad eos tantum restrinxit, qui primo, & secundo gradu conjunguntur, in ulterioribus vero gradibus statuit, Matrimonium postea factum non dirimi, a pluribus Christianidelibus, ut accepimus, est dubitatum, an licite in ulterioribus gradibus hujusmodi Matrimonium contrahi prohibeatur. Et propterea nos omnem ambiguitatem tollere, & animarum tranquillitati, ac matrimonii libertati, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, declaramus, & Apostol. auctoritate decernimus, nullum hodie impedimentum remanere, quominus in ulterioribus gradibus hujusmodi libere, & licite matrimonium contrahi possit, & ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus, decernentes irritum, & inane, si quid fecus a quoquam, quacumque dignitate, auctoritate, & potestate prædito, contigerit judicari; non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis literæ in Cancellaria nostra Apost. & in Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Constitut. perpetuo valituras describantur: & quia difficile foret, præsentibus ad singula quæcumque loca deferri, quod earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum

433

Datum Romæ apud S. Petrum; Anno Incarnat. Dominicæ 1566.
4. Kal. Decemb. Pont. nostri anno primo.

Cæs. Glorierius:

Visa de Curia Jo. Barengus:

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativitate Domini 1566. Indiæ. 9. die vero 19. mensis Decemb. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Pii divina providentia Papæ V. anno ejus primo, retrospectæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Jo. Andr. Rogerium, & Camillum Cherub. Curs.

Sepphanus de Olea Magister Curforum.

DECLARATIO CONCILII TRIDENTINI

De Compaternitate, & Affinitate, & fornicatione, ac Matrimoniis desuper contractis, & contrahendis.

SANCTISSIMUS in Christo Pat. & D. N. D. Pius, Divina Providentia Papa V. ad cujus notitiam pervenit, quod, cum in decretis Sacri Concilii Trident. certæ tantum personæ enumerentur, inter quas dumtaxat cognatio spiritalis deinceps contrahatur, ab aliquibus revocatur in dubium, an qui ultra personas in dictis decretis enumeratas, quomodo cognatione spiritali, ante confirmationem dicti Concilii, conjuncti erant, absque dispensatione Apostolica, Matrimonium post dictam confirmationem contrahere potuerint, ac hodie, & de cætero contrahere possint, cum ante prædictam confirmationem id facere de jure minime liceret, & insuper, cum in eisdem decretis statuatur, affinitatem, quæ ex fornicatione contrahitur, in illis solummodo attendi debere, qui primo, vel secundo affinitatis gradu conjunguntur, ab aliquibus pariter dubitatur, an matrimonia inter personas, quæ ante confirmationem dicti Concilii, tertio, vel ulteriori hujusmodi affinitatis gradu conjunctæ erant, post confirmationem ejusdem Concilii absque dispensatione Apostol. contracta, & quæ deinceps contrahi contigerit, dirimi debeant; Sanctitas sua ad tollendum omne dubium, eos, qui ante confirmationem prædicti Concilii cognationem spiritualement contraxerunt (dummodo non sint ex personis in dictis decretis enumeratis, & inter quas tantum Concilium voluit deinceps contrahi hanc cognationem spi-

ritualem) matrimonii vinculo inter se absque dispensatione aliqua libere, & licite copulari posse, ac matrimonia etiam post confirmationem hujusmodi, absque dispensatione Sedis Apostolicæ, inter eas jam contracta valere, plenamque roboris firmitatem obtinere; Et similiter matrimonia post confirmationem Concilii absque dispensatione Apost. secuta, & quæ de cætero sequentur, inter personas, quæ ante dictam confirmationem affinitatem (infra tamen secundum gradum ex fornicatione provenientem) contraxerant, propter hujusmodi affinitatem dirimi non debere, sed valida, & efficacia existere declaravit. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam S. R. E. Card. sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit.

Placet, publicetur, & describatur.

Lecta, & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Canc. Apostol. an. Incarn. Dom. 1566: die vero Martis, 20. mensis Aug. Pont. præfati SS. D. N. D. Pii Papæ V. anno primo.

A. Lomellinus Custos.

DECLARATIO REGULÆ P I I Q U I N T I

*Super expressione gradus propinquioris in dispensationibus
Matrimonialibus.*

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. Pius, Divina Providentiâ Papa V. attendens per quandam constitutionem datum per sel. rector. Pium Papam IV. Sanctitatis suæ prædecessorem editam, qua cavetur, quod in dispensationibus Matrimonialibus, pro diversis consanguinitatis, seu affinitatis ex eodem stipite provenientibus gradibus conjunctis, non remotioris solum, prout olim fieri solebat, sed etiam propinquioris graduum expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac deluper confectæ literæ nullius sint roboris, vel momenti; prout in dicta Constitutione plenius continetur, a dispositione Juris communis, & laudabili, ac antiquo Rom. Cur stylo nimium recedi, ac favorem matrimonio debitum restringi, volensque propterea jure, & stylo prædictis, nec non pie memoriæ Gregorii XI. Clementis VI. Rom. Pont. etiam Sanctitatis suæ prædecessorum vestigiis inhærendo, Sacramento, & libertati matrimonii, quantum cum Deo potest, favere, statuit, & ordinavit, quod de cætero in quibuscumque dispensationibus,

395

bus, quas pro matrimoniis contractis, aut contrahendis inter viros, & mulieres invicem diversis prohibitis consanguinitatis, seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stipite surgentibus, quicumque illi sint, dummodo primum quoquo modo non attingant, cum in eo Sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus consanctos, ab eadem Sanctitate sua, & pro tempore existente Rom. Pontifice, aut Sede Apostolica impetrari, vel alias concedi contigerit, ac in literis, commissionibusque desuper etiam locorum Ordinariis faciendis, gradus remotior attendatur, trahatque secum propinquiorem, ac ob id sufficiet remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquiore literis declaratoriis, juxta Gregor. & Clem. præd. hujusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque, seu dispensandi commissiones, ac desuper confectas literas, & processus habitos per easdem dispensari, sed his, cum quibus dispensari mandatur propter proximioris gradus hujusmodi non expressionem, de surreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis defectu notari non posse, sed in omnibus, & per omnia suffragari, perinde ac si in literis, seu commissionibus hujusmodi de proximior, seu utroque gradu specialis, & expressa mentio facta fuisset, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Sanct. Rom. Eccles. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit, constitutionibus Pii Præd. hujusmodi, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Canc. Ap. anno Incarn. Dom. 1566. die vero Martis, 20. mensis Augusti, Pontif. præfati SS. D. N. D. Pii Papæ anno primo.

B U L L A
S S. D. N. D. P I I
DIVINA PROVIDENTIA PP. V.

Per quam declaratur Decretum S. Concilii Tridentini super impedimento
publicæ honestatis editum.

P I U S E P I S C O P U S
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pontificem sua sollicitudine diligenter providere, ut sacrorum Conciliorum decreta ita suæ declarationis adminiculo dilucidentur, quod nulla desuper dubitandi occasio cuiquam relinquatur. Sane ad aures nostras pervenit, multos esse, qui dubitent, an decretum oecumenici Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. Matrim. c. 3. quo cavetur impedimentum publicæ honestatis, ubi sponsalia valida non fuerint, prorsus tolli; ubi vero valida fuerint, non excedere primum gradum, cum in ulterioribus gradibus non possit huiusmodi prohibitio servari; de sponsalibus per verba (ut ajunt) de futuro tantum conceptis intelligatur, vel etiam Matrimonia per verba de præsentì contracta, non tamen consummata, quæ interdum sponsalia appellantur, comprehendat, ita ut etiam eo casu impedimentum inde proveniens sublatum fuerit. Nos itaque ut omnis difficultas, & dubitatio tollatur, attendentes, quod Sponsalium appellatione, qua dictum Concilium utitur, nonnisi improprie Matrimonium verbis de præsentì conceptis contractum continetur, quodque agitur de correctione juris veteris, quo casu secundum proprietatem verborum dumtaxat procedendum, est præsertim cum longe majorem rationem prohibitionis in Matrimonio per verba de præsentì contracto, quam in sponsalibus de futuro vixere a nemine dubitetur; idcirco motu proprio auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus & definimus, decretum Concilii huiusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in Sponsalibus de futuro dumtaxat, non autem in Matrimonio sic (ut præfertur) contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de jure veteri ante prædictum Decretum Concilii introductum erat, & ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque; Volumus autem, quod præsentès literæ in Cancellaria nostra, & in Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur. Et, quia difficile foret, præsentès ad singula quæque loca deferri, volumus etiam, & declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis,

scriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarn. Dom. 1568. Kalend. Julii Pontif. nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativ. Dom. 1568. Indict. 6. die vero 24. mensis Febr. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Pii divina Provid. Papæ V. anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ lectæ, & affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Cancell. Apost. & in Acie Campi Floræ, ut moris est, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Julium Parinum, Cle. Ter. & Jo. Boroatum prælib. SS. D. N. Pap. Curs.

Cammillus Cherubinus, Magister Curforum.

SS. DOMINI NOSTRI DOMINI
P I I P A P Æ V.

Extensio Decret. Concilii Trident. Sess. 21. cap. 2. quod incipit: Cum non deceat, loquentis de Clericis sæcularibus, ac Clericis regularibus non professis, quod non promoveantur ad sacros ordines, nisi servata forma dicti Decreti.

P I U S E P I S C O P U S
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontif. sacrorum Conciliorum auctor, & interpres, illa, quæ in hujusmodi Conciliis a prudentibus Patribus, in Spiritu Sancto legitime congregatis, salubriter sancita sunt, pro sui pastoralis officii debito, dum æquitas, honestas, & decus suadet, sicuti declarare, & moderari, ita etiam ad alios casus extendere consuevit. Sane cum non deceat divino ministerio adscriptos cum ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere, a Sacro Tridentino Concilio inter alia decretum fuit, ne quis deinceps Clericus sæcularis, quamvis alias moribus, scientia, & ætate esset idoneus, ad sacros Ordines promoveretur, nisi prius legitime constaret, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficeret, pacifice possidere, vel alias ordinari non posse, nisi juxta Decreti ab ipso Concilio desuper editi formam, & tenorem. Cum autem nulla in hujusmodi Decreto Religiosorum Clericor. mentio facta fuerit, ac propterea nonnulli (uti moleste accepimus) certorum Ordinum Religiosi, seu Canonici, vel Clerici intra claustra Monasteriorum, seu Domorum more regularium in communi viventes, qui nunquam, seu nonnisi ad certum tempus professionem emittunt, & ex claustro exire, vel dimitti, & ad sæculum redire libere, & licite possunt, religionis prætextu, absque titulo sufficientis beneficii, nec juxta dicti Decreti tenorem, ad sacros Ordines se promoveri prætendant, & a nonnullis Episcopis passim promoveantur, atque inde plerumque illud inconueniens eveniat, ut sic promoti, & e claustro exeuntes, & per sæculum vagantes, vel mendicare, vel sordidum quæstum exercere, non sine ipsorum dedecore, ac ordinis vilipendio, & quamplurimorum Christianidelium scandalo cogantur. Nos igitur, qui singulorum Dei Ministrorum honorem, & decus (quantum in nobis est) sinceris exoptamus affectibus, motu proprio, ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuo valitura sanctione, decretum prædictum de Clericis sæcularibus

libus loquens ad omnes, & singulos etiam cujuscumque Ordinis Clericos Religiosos, sive seculares, more religionum viventes in communi, non professos, harum serie extendimus, & ampliamus. Ac religiosi, & aliis predictis non professis, ut ad sacros Ordines promoveri, nec non omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis gratiam, & communionem Sedis Apost. habentibus, ut Ordines ipsos hujusmodi Religiosis personis impendere, nisi observata forma dicti Decreti, non valeant, in virtute S. Obed. & sub indignationis nostrae poena interdicimus, & prohibemus, ac contra facientes per annum a praestatione talium Ordinum ipso jure suspendimus, statuentes, & decementes, promotiones quorumlibet religionum personarum predict. ad Ordines hujusmodi contra ipsius Decreti Concil. Trident. formam, etiam cujusvis licentiae ab Apost. Sede, vel illarum superioribus, cujuscumque dignitatis, status, gradus, & praerogativae existant, etiam Pontificali dignitate fungantur, vel Cardinalatus honore praefulgeant, concessae praetextu factas, excusatione predictorum ordinum omnino carere, nullasque prorsus, & irritas existere, sicque promotas personas in altaris ministerio ministrare non posse. Quinimo ministrantes privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, & aliis gratiis Clericis concessis omnino privari, & irregularitatem, aliasque in dicto Decreto contentas poenas eo ipso incurrere, a quibus nili a Rom. Pont. vel in mortis articulo minime absolvi possint; Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis monasteriorum, & ordinum etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis, statutis, & consuetudinibus, & privilegiis, atque indultis, & literis Apostolicis, illis, illorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis restitutivis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exequuta forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas datas, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum inferentur, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Et ut praesentes literae ad omnium notitiam perveniant, neve quis illarum ignorantia excusari possit, volumus, & Apost. auctoritate decernimus, praesentes literas ad valvas Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellar. Apost., ac in Acie Campi Florae publicari, & earum exempla affigi, & imprimi, illarumque exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici,

blici, & sigillo Prælati Ecclesiastici; vel ejus curiæ obsignatis; eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extensionis, ampliacionis, interdicti, prohibitionis, suppositionis, statuti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apost. ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Domini 1508. pridie Idus Octob. Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno a Nativitate Domini 1508. Indict. 15. die vero 12. mensis Novemb. Pontif. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pii, divina Provid. Papæ V. anno tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimissis in superius expressis locis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde, ut moris est, amotis per nos Thomam Gallarum, & Julium Parinum, prælib. Sanctissimi D. N. Pii Papæ V. ac S. Sedis Apostolicæ Cursores.

Christianus de Monte, Mag. Curs.

CONSTITUTIONES
EX ANTIQUO JURE
DESUMPTÆ
ET PER CONCILIUM SPECIATIM INNOVATÆ
UNA CUM ALIIS DUABUS
PII PAPÆ QUARTI
AD CONCILIUM MAXIME SPECTANTIBUS;
QUEIS ALTERA ACCEDIT
BENEDICTI XIV.
SUPER RESIDENTIA EPISCOPORUM.

I N D E X

CONSTITUTIONUM

INNOVATARUM &c.

A d Audientiam.	pag. xvi.
Ad Universæ. Bulla Benedicti xiv.	xxxiii.
Audite hæc. Oratio in ultimâ Sess. Concilij habita.	l.
Clerici, qui	xviii.
Conjunctudinem.	xxii.
Dè multâ.	x.
Exigit.	xix.
Grave nimis est.	ix.
Grave nimis gerimus.	v.
Inferiora.	viii.
Injunctum. Bulla Pii iv.	xxvii.
In Principis. Bulla ejusd.	xxx.
In singulis.	xxv.
Intèr cætera.	vii.
Licet Canon.	ix.
Nos, ne id.	iii.
Omnis utriusque.	xiv.
Ordinarij.	xi.
Periculoso.	xxij.
Qualis, & quando.	xx.
Quia contingit.	xii.
Quia nonnulli.	viii.
Quoniam qui.	xv.
Quum Cappella.	xxi.
Quum in cunctis.	vii.
Quum præexcellsa.	iv.
Romana.	xvii.
Statutum.	xxvi.
Volentes.	xi.
Ut ij, qui	xvi.

Leges, quæ in bonum commune procedunt, numquam
patiuntur occasum.

Symmachus lib. 10. Epist. 21.

iii

L E O D E C I M U S
IN CONCILIO LATERANENSI

S E S S I O N E X.

De Impreffione librorum.

OS, ne id quod ad Dei gloriam, & fidei augmentum, ac bonarum artium propagationem salubriter est inventum in contrarium convertatur, ac Christifidelium salutis detrimentum pariat, super librorum impressione curam nostram habendam fore duximus, ne de cetero cum bonis feminibus spinæ coalescant, vel medicinis venena intermisceantur. Volentes igitur de opportuno super his remedio providere, hoc sacro approbante Concilio, ut negotium impressionis librorum hujusmodi eò prosperetur felicius, quo deinceps indago solertior diligentius, & cautius adhibeatur: statuimus & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus librum aliquem, seu aliam quamcumque scripturam, tam in Urbe nostra, quam aliis quibuscvis civitatibus & diocæsis, imprimere, seu imprimi facere præsumat, nisi prius in Urbe per Vicarium nostrum, & sacri Palatii Magistrum; in aliis vero civitatibus & diocæsis per Episcopum; vel alium habentem peritiam scientiæ, libri seu scripturæ hujusmodi imprimendæ, ab eodem Episcopo ad id deputandum, ac Inquisitorem hæreticæ pravitatis civitatis sive diocæsis, in quibus librorum impressio hujusmodi fieret, diligenter examinentur, & per eorum manu propria subscriptionem, sub excommunicationis sententia, gratis & sine dilatione imponendam, approbentur. Qui autem secus præsumpserit ultra librorum impressorum amissionem, & illorum publicam combustionem, ac centum ducatorum fabricationis Principis Apostolorum de Urbe, sine spe remissionis, solutionem, ac anni continui exercitii impressionis suspensionem excommunicationis sententia innodatus existat: ac demum ingravescente contumacia, taliter per Episcopum suum, vel Vicarium nostrum respective per omnia juris remedia castigetur; quod alii ejus exemplo similia minime attemptare præsumant. Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Romæ in publica Basilica solemniter celebrata anno Incarnationis Dominicæ 1515. 4. Maii Pontif. nostri anno 3.

Seff. 4. Decret.
de edit. & uti
sacr. lib.

SIXTI QUARTI

Constitutio prior de festo Conceptionis Immaculatae Virginis, ex libro tertio Extravagantium Communium tit. e Reliquiis & veneratione Sanctorum.

Sess. 3. de pecc. orig. Vide Bail- lam Pu V. quæ incipit : Super specula 1570. Pauli V. quæ incipit Regis picu- ci 1616. ejusdem decretum in gene- rali congrega- tione 1617. 13. Aug. ne quis pu- blice affirmare audeat Virgine peccasse in Ada- mo, extenuum postea ad auctus privatæ Greg. XV in generali Congregatione 24. Maii 1622. data tamen fa- culitate Fratribus Ordinis prædica- torum per Bull. quæ incipit. Exa- mus atque singu- lares, quid anni prævium & in- ter se domaxat eam quæ honem agitant. Jaman- ac Concilium Ba- siense, eos qui Virgini Con- ceptionis immacu- late detraherent sollemniter ad- modum damna- tos ab Episcopo & universo Cle- ro Parisiensi au- dore Joa. Ju- venalis Ussani Archiepiscopi Rhemensis lib. de Rebus gelis Caroli IV. Fran- corum Regis, sub an. 1387.

CUM præexcelsa meritorum insignia, quibus Regina cœ-
lorum, virgo Dei genitrix gloriosa, sedibus prælata
æthereis, fidei illius quasi stella matutina perrutilans, devo-
tæ considerationis indagine perscrutamur, & infra pectoris
arcana revolvimus, quod ipsa, utpote via misericordix, ma-
ter gratiæ, & pictatis amica, humani generis consolatrix,
pro salute fidelium, qui delictorum onere gravantur, sedu-
la oratrix, & pervigil, ad Regem, quem genuit, interce-
dit: dignum, quin potius debitum reputamus, universos
Christi fideles, ut omnipotenti Deo (cujus providentia ejus-
dem Virginis humilitatem ab æterno respiciens, pro conci-
lianda suo auctori humana natura, lapsu primi hominis æter-
na morti obnoxia, eam sui Unigeniti habitaculum sancti Spi-
ritus præparatione constituit, ex qua carnem nostræ mortalita-
tis pro redemptione populi sui assumeret, & immacu-
lata Virgo nihilominus post partum remaneret] de ipsius im-
maculata virginis mira conceptione gratias & laudes referant,
& instituta propterea in Ecclesia Dei, Missas & alia divi-
na Officia dicant, & illis intersint indulgentiis & peccato-
rum remissionibus invitare, ut exinde fiant ejusdem Virgi-
nis meritis & intercessione divinæ gratiæ aptiores. Hac igitur
consideratione inducitur, ejusdem omnipotentis Dei, ac bea-
torum Petri & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi,
auctoritate Apostolica hac in perpetuum valitura constitu-
tione statuimus & ordinamus, quod omnes & singuli Chri-
sti fideles utriusque sexus, qui Missam & Officium Con-
ceptionis ejusdem Virginis gloriolæ, juxta piam, devotam &
laudabilem ordinationem dilecti filii Magistri Leonardi de
Nogarolis, clerici Veronensis, Notarii nostri, & quæ de-
super a nobis emanavit, Missæ & Officii hujusmodi insti-
tutionem, in die festivitatis Conceptionis ejusdem Virgi-
nis Mariæ, & per Octavas ejus, devote celebraverint & di-
xerint, aut illis horis canonicis interfuerint: quoties id fe-
cerint, eandem prorsus indulgentiam & peccatorum remis-
sionem consequantur, quam juxta felicitis recordationis Ur-
bani IV. in Concilio Viennensi approbatæ, ac Martini V.
& aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostro-
rum

V

rum constitutiones consequuntur illi, qui Missam & Horas canonicas in festo Corporis & Sanguinis Domini nostri Jesu Christi à primis Vesperis, & per illius Octavas, juxta Romanæ Ecclesiæ constitutionem, celebrant, dicunt, aut Missæ, Officio, & Horis hujusmodi interfunt, præsentibus perpetuis temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1476. 3. Kalend. Martii, Pontificatus nostri anno 6.

CONSTITUTIO ALTERA.

Grave nimis gerimus & molestum, cum sinistra nobis de quibusdam Ecclesiasticis personis referuntur. Sed in eorum, qui ad evangelizandum verbum Dei sunt deputati, excessibus prædicando commissis, eo gravius provocamur, quo illi periculosius remanent incorrecti; cum facile deleri nequeant, qui multorum cordibus sic publicè prædicando diffusius & damnabilius imprimuntur errores. Sanè cum sancta Romana Ecclesia de intemerata semperque Virginis Mariæ Conceptione publice festum solemniter celebret, & speciale ac proprium super hoc Officium ordinaverit, nonnulli, ut accepimus, diversorum Ordines prædicatores, in suis sermonibus ad populum publicè per diversas civitates & terras affirmare hætenus non erubuerunt, & quotidie prædicare non cessant, omnes illos qui tenent, autasserunt eandem gloriosam & immaculatam Dei genitricem absque originali peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos: ejusdem immaculatæ Conceptionis Officium celebrantes, audientesque sermones illorum qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmant peccare graviter: sed & præfatis prædicationibus non contenti, confectos super his suis assertionibus libros in publicum ediderunt; ex quorum assertionibus & prædicationibus non levia scandala in mentibus fidelium exorta sunt, & majora merito exoriri formidantur in dies. Nos igitur hujusmodi temerariis ausibus, ac perversis assertionibus ac scandalosis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri possunt, quantum nobis ex alto conceditur, obviare volentes, motu proprio, non alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione & certa scientia, hujusmodi assertiones prædicatorum eorumdem & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos qui crederent aut tenerent, eandem Dei genitricem ab originali peccati macula

macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare: aut hujusmodi Officii conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes, alicujus peccati reatum incurre-
re, utpote falsas & erroneas, & a veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc auctoritate Apostolica, tenore præsentium reprobamus & damnamus: ac motu, scientia, & auctoritate prædictis statuimus & ordinamus, quod prædicatione verbi Dei, & quicumque alii, cujuscumque status, gradus, aut ordinis, ac conditionis fuerint, qui da cætero ausu temerario præsum-
pserint in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per nos improbatas & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, postquam de præsentibus scientiam habuerint excommunicationis sententiam eo ipso incur-
rant, a qua ab alio quam a Romano Pontifice [nisi in mortis articulo] nequeant absolutionis beneficium obtinere. Item motu, scientia, & auctoritate similibus, simili poenæ ac censuræ subiicientes eos, qui ausi fuerint asserere, contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurere mortale; cum nondum sit a Romana Ecclesia & Apostolica Sede decusum: non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque quibus communiter vel divisim a Sede Apostolica indultum exister, quod interdici, suspendi vel excommu-
nicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et ne de præmissis aliquando valeant ignorantiam allegare, volumus, quod locorum Ordinarii requisi-
ti, præsentibus litteras in Ecclesiis consistentibus in eorum civitatibus & suarum diocesium locis insignibus, dum major ibi multitudo populi ad divina convenerit sermonibus ad populum mandare & faciant publicari. Præterea quia difficile foret præsentibus litteras ad singula loca, in quibus expediens fuerit, deferre: etiam volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod earumdem litterarum transumpto, manu publici Notarii confecto, & authentico alicujus prælati Ecclesiastici sigillo munito, ubique stetur, prout staretur eisdem originalibus litteris, si forent exhibite vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, damnationis, statuti, ordinationis, voluntatis & decreti

vii

decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1483. pridie Nonas Septemb. Pontificatus nostri anno 13.

CONCILIIUM LATERANENSE SUB INNOCENTIO TERTIO

Canone 10. de Predicatoribus instituendis.

Inter cetera quæ spectant ad salutem populi Christiani, pabulum verbi Dei permaximè noscitur sibi esse necessarium, quia sicut corpus materiali, sic anima spirituali cibo nutritur; eo quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei: unde cum saepe contingat, quod Episcopi, propter occupationes multiplices, vel invaletudines corporales, aut hostiles incurSIONES, seu occasiones alias (ne dicamus defectum scientiæ, quod in eis est reprobandum omnino, nec de cetero tolerandum) per se ipsos non sufficiunt ministrare populo verbum Dei, maxime per amplas dioceses & diffusas: generali constitutione sancimus, ut Episcopi viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum assumant, potentes in opere & sermone, qui plebes sibi commissas vice ipsorum, cum per se idem nequiverint, sollicitè visitantes, eas verbo ædificent: & exemplo, quibus ipsi, cum indiguerint; necessaria ministrent, ne pro necessariorum defectu compellantur desistere ab incepto. Unde precipimus tam in Cathedralibus, quam in aliis Conventualibus Ecclesiis viros idoneos ordinari, quos Episcopi possint coadjutores & cooperatores habere, non solum in predicationis officio, verumetiam in audiendis confessionibus, & penitentiis injungendis, ac ceteris, quæ ad salutem pertinent animarum. Si quis autem hoc neglexerit adimplere, districtè subjaceat ultioni.

Lib. 1. Decretal. tit. de electione, § electi potestate.

CAPUT VII.

CUM in cunctis sacris Ordinibus, & Ecclesiasticis ministeriis, sint ætatis maturitas, gravitas morum, & litte-

Scilicet. §. de reformatione. c. 2.

Scilicet. §. de reformatione. c. 1.

litterarum scientia inquirenda; multo fortius in Episcopo hæc oportet inquire; qui ad aliorum curam positus, in se ipso debet ostendere, qualiter alios in domo Dei oporteat conversari. Eapropter, ne quod de quibusdam pro necessitate temporis factum est, trahatur a posteris in exemplum; præsentis decreto statuimus, ut nullus in Episcopum eligatur, nisi qui jam trigesium annuum ætatis exegerit, & de legitimo matrimonio sit natus: qui etiam vita & scientia commendabilis demonstretur.

Ibid. 5. Inferiora,

Seff. 24. de ref.
6. 22.

Inferiora etiam ministeria, ut puta Decanatum, Archidiaconatum, & alia quæ curam animarum habent annexam, nullus omnino suscipiat, sed nec Parochialis Ecclesiæ regimen, nisi qui jam vigesimum quintum annum ætatis attigerit, & scientia & moribus commendandus existat; cum autem assumptus fuerit, si Archidiaconus in Diaconum, & Decanus & reliqui admoniti non fuerint præfixo a Canonibus tempore in Præbyteros ordinati: & ab isto removeantur officio, & aliis conferatur, qui & velint & possint illud convenienter implere. Nec prosit eis appellacionis refugium, si forte in constitutionis istius transgressionem per appellacionem voluerint se tueri. Hoc facere non solum de promovendis, sed etiam de his qui jam promoti sunt, si canones non obsistant, præcipimus observari.

Lib. 3. Decretalium, de Clericis non residentibus;

C A P U T I I I.

Seff. 7. de ref.
cap. 3.

Quia nonnulli modum avaritiæ non ponentes dignitates diversas Ecclesiasticas, & plures Ecclesias Parochiales, contra sacrorum canonum instituta nituntur accipere; ut cum unum officium vix implere sufficiant, stipendia sibi vindicent plurimorum: ne id de cetero fiat, distriktius inhibemus, Cum igitur Ecclesia vel Ecclesiasticum ministerium committi debuerit, talis ad hoc persona queratur, quæ residere in loco, & curam ejus per seipsam valeat exercere. Quod si aliter actum fuerit, & qui receperit, quod contra sacros canones accepit, amittat; & qui dederit, largiendi potestate privetur.

In

CANON XIV.

Licet canon, a felicis recordationis Alexandro Papa III. prædecessore nostro editus inter cetera statuerit, ut nullus regimen Ecclesie parochialis suscipiat, nisi vigesimum quintum ætatis annum attigerit, ac scientia, & moribus commendandus existat; quodque talis ad regimen assumptus hujusmodi, si monitus non fuerit, præfixo a canonibus tempore, in presbyterum ordinatus, a regiminis ejusdem amoveatur officio, & alii conferatur. Quia tamen in observatione Canonis memorati se multi exhibent negligentes, nos periculosa illorum negligentiam volentes juris executione suppleri, præsentī decreto statuimus, ut nullus ad regimen parochialis Ecclesie assumatur, nisi sit idoneis moribus, scientia, & ætate: Decernentes, collationes de parochialibus Ecclesiis iis, qui non attigerint vigesimum quintum annum, de cetero faciendas, viribus omnino carere. Is etiam, qui ad hujusmodi regimen assumetur, ut gregis sibi crediti diligentius curam querere possit, in parochiali Ecclesia, tuius rector is exstiterit, residere personaliter teneatur. Et intra annum a sibi commissi regiminis tempore numerandum, se faciat ad sacerdotium promoveri. Quod si intra idem tempus promotus non fuerit, Ecclesia sibi commissā [nulla etiam præmissa monitione] sit præsentis constitutionis auctoritate privatus. Super residentia verò, uti præmittitur, faciendā, possit Ordinarius gratiam dispensationis ad tempus facere, pro ut causa rationabilis id exposcit.

Sess. 7. de ref.
c. 3.

Lib. 3. Decretalium de præbendis, & dignitatibus.

CANON XXIX.

Grave nimis est & absurdum, quod quidam Ecclesiarum Prelati, cum possint viros idoneos ad Ecclesiastica beneficia promovere, assumere non verentur indignos, omnibus nec morum honestas, nec litterarum scientia suffragatur, carnalitatē sequentes affectum, non iudicium rationis. Unde quanta Ecclesiis damna proveniant, nemo sanæ mentis ignorat. Volentes igitur huic morbo, mederi, præcipimus, ut, prætermisiss indignis, idoneos assumant, qui Deo & Ecclesiis velint & valeant gratum im-

Sess. 7. de ref.
cap. 3.

b

pendere

X

pendere famulatum : fiatque de hoc in provinciali Concilio diligens inquisitio annuatim ; ita ut qui post primam , & secundam correptionem fuerit repertus culpabilis , a beneficiis conferendis per ipsum Concilium suspendatur , instituta in eodem Concilio persona provida & honesta , quæ suspensioni suppleat defectum in beneficiis conferendis . Et hoc ipsum circa Capitula , quæ in his deliquerint , observetur . Metropolitani vero delictum superioris iudicio relinquatur ex parte Concilii nuntiandum . Ut autem hæc salubris provisio plenior consequatur effectum , huiusmodi suspensionis sententia , præter Romani Pontificis auctoritatem , aut proprii Patriarchæ , minime relaxetur , ut in hoc quoque quatuor Patriarchales sedes specialiter honorentur .

Lib. 3. Decretalium de præbendis, & dignitatibus.

CAPUT XXVIII.

Seff. 7. de ref.
cap. 4.

DE multa providentia fuit in Lateranensi Concilio prohibitum , ut nullus diversas dignitates Ecclesiasticas , vel plures Ecclesias parochiales recipere contra sacrorum Canonum instituta : alioquin recipiens sic acceptum amitteret ; & largiendi potestate conferens privaretur . Quia vero propter præsumptiones , & quorundam cupiditates , nullus hætenus , aut rarus , de prædicto statuto fructus provenit : nos evidentius & expressius occurrere cupientes , præsentis decreto statuimus , ut quicumque receperit aliquod beneficium , eam habens animarum annexam , si prius tale beneficium habebat , eo sit ipso jure privatus : & si fortè illud retinere contenderit , etiam alio spoliatur . Is quoque , ad quem prioris spectat donatio , illud post receptionem alterius libere conferat , cui merito viderit conferendum : & si ultra sex menses conferre distulerit , non solum ad alios secundum Lateranensis Concilii statutum ejus collatio devolvatur , verum etiam tantum de suis cogatur proventibus in utilitatem Ecclesiæ , cujus est illud beneficium , assignare , quantum a tempore vacationis ipsius constiterit esse perceptum . Hoc idem in personatibus esse decernimus observandum : addentes , ut in eadem Ecclesia nullus plures dignitates , aut personatus habere præsumat , etiam si curam non habeant animarum . Circa sublimes tamen , & litteratas personas , quæ majoribus beneficiis sunt honorandæ , cum ratio postulerit , per Sedem Apostolicam poterit dispensari .

In

CAPUT III.

Ordinarii locorum subditos suos plures dignitates, ut Ecclesias, quibus animarum cura imminet, obtinentes, seu personatum aut dignitatem cum alio beneficio, cui cura similis est annexa, districte compellant dispensationes auctoritate, quarum huiusmodi Ecclesias, personatus, seu dignitates Canonice tenere se asserunt, intra tempus pro facti qualitate ipsorum Ordinariorum moderandum arbitrio exhibere. Quod si forte iusto impedimento cessante, nullam dispensationem intra idem tempus contigerit exhiberi, Ecclesiarum beneficia, personatus, seu dignitates, quae sine dispensatione aliqua eo ipso illicitè detineri constabit, per eos, ad quos eorum collatio pertinet, libere personis idoneis conferantur. Ceterum si dispensatio exhibita sufficiens evidenter appareat, exhibens nequaquam in beneficiis huiusmodi, quae Canonice obtinet, molestetur. Provideat tamen Ordinarius, qualiter nec animarum cura in eisdem Ecclesiis, personatibus, seu dignitatibus negligatur: nec beneficia ipsa debitis obsequiis defraudentur. Si vero de dispensationis exhibitae sufficientia dubitetur, super hoc erit ad Sedem Apostolicam recurrendum: cuius est aestimare, quem modum sui beneficii esse velit. In conferendis insuper personatibus, & dignitatibus & aliis beneficiis curam habentibus animarum annexam; iidem Ordinarii diligentiam illam observent, ut personatum, dignitatem, vel aliud beneficium similem curam habens animarum, alicui plura similia obtinenti non ante conferre praesumant, quam eis super obtentis dispensatio evidenter sufficiens ostendatur: qua etiam ostensa ita deinde ad collationem procedi volumus, si appareat per eandem, quod is, cui est collatio facienda huiusmodi personatum, dignitatem, vel beneficium retinere libere valeat cum obtentis; vel si ea quae sic obtinet, libere ac sponte resignet. Aliter autem de personatibus, dignitatibus, & beneficiis talibus facta collatio nullius penitus sit momenti.

Sess. 7. de ref. cap. 3.

In Sexto. De privilegiis.

CAPUT I.

Volentes libertatem (quam nonnullis Apostolica Sedes privilegio exemptionis indulgit) sic integram observari

Sess. 7. de ref. cap. 24.

vari, ut & illam alii non infringant, & ipsi ejus limites non excedant, declaratione irrefragabili definimus, quod quantumcumque sic exempti gaudeant libertate; nihilominus tamen ratione delicti, siue contractus, aut rei de qua contra ipsos agitur, rite possunt coram locorum Ordinariis conveniri, & illi quoad hoc suam in ipsos jurisdictionem [prout jus exigit] exercere,

Numquid ergo carent omnino in his commodo libertatis? non utique: quia nec coram Ordinariis ipsis, dummodo sit in loco exempto commissum delictum, vel contractus initus, aut res litigiosa, nec ubi domicilium habent, si alibi delinquant vel contrahant, aut res ipsa consistat, conveniri possunt aliquatenus super istis: nec domiciliorum prae-textu, locorum diocesani (si ubi deliquerunt, vel contraxerunt, aut res ipsa consistit, illi conveniantur) remittendi eos illuc, vel ipsis, ut respondeant, injungendi habeant aliquam potestatem; salvis nihilominus casibus alijs, in quibus eos Episcoporum jurisdictioni subesse Canonica praecipunt instituta. Et ipsum decernimus circa illos, quibus, ut non nisi sub uno iudice teneantur de se consequentibus respondere, Apostolico privilegio est concessum. In eos autem, quibus, ne interdici, suspendi, vel excommunicari a quoquam valeant, a Sede Apostolica est indultum [sicut sunt religiosi quamplures] in quorum privilegiis continetur: ne quisquam Episcopus vel Archiepiscopus monasteriorum suorum monachos pro ulla causa, ulloque loco interdiceret, suspendere, vel excommunicare praesumat; iidem Ordinarii jurisdictionem suam, quantum ad ista, ubicumque illi fuerint, penitus exercere non possint; nisi forsan ipsi monachi ad monasteriorum suorum prioratus Ordinariis eisdem subiectos fuerint destinati. Tunc enim etsi libere possint ad eadem monasteria revocari, ac tam illorum quam ipsorum prioratuum monachi reputentur (cum non sit inconveniens aliquem utrobique locum habere monachicum) unum alteri subesse monasterio, vel ab ipso noscitur dependere; ratione tamen eorundem prioratuum dicti Ordinarii sua jurisdictione in ipsis etiam quoad praemissa (quamdiu morantur in illis) licite uti possunt.

In Clementinis, lib. 3. tit. de religiosis domibus.

*Sess. 7. de ref.
c. 15. & Sess. 25
de ref. c. 8.*

QUIA contingit interdum, quod Xenodochiorum, leprosariorum, eleemosynarum, seu hospitalium rectores,

ctores, locorum ipsorum cura postposita, bona, res & jura ipsorum interdum ab occupatorum & usurpatorum manibus excutere negligant; quinimo ea collabi & deperdi, domos & ædificia ruinis deformari permittunt; & non attento, quod loca ipsa ad hoc fundata & fidelium erogationibus dotata fuerunt, ut pauperes infestique lepra reciperentur inibi, & ex proventibus sustentarentur illorum, id renjunt inhumaniter facere, proventus eisdem in usus suos damnabiliter convertentes; cum tamen ea, que ad certum usum largitione sunt destinata fidelium, ad illum debeant, non ad alium (salva quidem Sedis Apostolicæ auctoritate) converti: nos incuriam & abusum hujusmodi detestantes, hoc sacro Concilio approbante sancimus, ut ii, ad quos id de jure vel statuto ipsorum fundatione locorum appposito, aut ex consuetudine præscripta legitimè, vel privilegio Sedis Apostolicæ pertinet, loca ipsa studeant in prædictis omnibus salubriter reformare: ac occupata, deperdita, & alienata indebite, in statum reduci debitum faciant: & ad ipsarum miserabilium personarum receptionem & sustentationem debitam, juxta facultates & proventus locorum ipsorum, rectores prædictos compellere non omitant. In quo si fortè commiserint negligentiam vel defectum. Ordinariis locorum injungimus, ut, etiam si pia loca prædicta exemptionis privilegio munita consistant, per seipsos vel alios impleant omnia præmissa & singula, & rectores eisdem utique non exemptos, propria; exemptos verò, & alios privilegiatos Apostolica ad id auctoritate compellant, Contradictores cujuscumque status aut conditionis existant, aut præbentes eisdem circa præmissa consilium, auxilium, vel favorem, per censuram Ecclesiasticam, & aliis juris remediis compescendo; nullum tamen per hoc exemptionibus seu privilegiis ipsis quoad alia præjudicium generando. Ut autem præmissa promptius observentur, nullus ex locis ipsis secularibus clericis in beneficium conferatur, etiamsi de consuetudine (quam reprobamus penitus) hoc fuerit observatum: nisi in illorum fundatione secus fuerit constitutum, seu per electionem sit de rectore loci hujusmodi providendum. Sed eorum gubernatio viris providis, idoneis, & boni testimonii committatur, qui sciant, velint, & valeant loca ipsa, bona eorum, ac jura utiliter regere, & eorum proventus & redditus in personarum utum miserabilium fideliter dispensare; & quos in usus alios bona prædicta convertere præsumptio verisimilis non existat: in quibus

quibus sub obtestatione divini iudicii illorum, ad quos dictorum locorum communio pertinet, conscientias oneramus illi etiam, quibus dictorum locorum gubernatio seu administratio committetur, ad instar tutorum & curatorum juramentum prestare, ac de locorum ipsorum bonis inventaria conficere, & Ordinarii, seu aliis quibus subsunt loca hujusmodi, vel deputandis ab eis, annis singulis de administratione sua teneatur reddere rationem. Quod si secus aliquam fuerit attentatum, collationem, provisionem, seu ordinationem ipsam carere decernimus omni robore firmitatis. Premissa vero ad hospitalia militarium Ordinum, aut religiosorum etiam aliorum, extendi minime volumus. Quorum tamen hospitalium rectoribus in sancta obedientia virtute mandamus, ut in illis secundum suorum Ordinum instituta & antiquas observantias providere pauperibus, & hospitalitatem debitam in illis tenere procurent; ad quod per superiores eorum aetia distinctione cogatur, statuti aut consuetudinibus quibuslibet non obstantibus in premissis. Ceterum nostrae intentionis existit, quod si quae hospitalia, altare, vel altaria, & coemeterium ab antiquo habentia, & praesbyteros celebrantes, & sacramenta Ecclesiastica pauperibus ministrantes, seu si parochiales rectores consueverint in illis exercere praemissa, antiqua consuetudo servetur, quoad exercenda & ministranda spiritualia supradicta.

CONCILIIUM LATERANENSE

SUB INNOCENTIO TERTIO

C. 21. de pen. & remiss. c. Omnis.

Sess. 12. de fac.
Euch. Can. 9. &
Sess. 14. de re.
pro. Can. 1. de
aut. Parochia. ut
dominus de pa-
roch. c. Nomen
de. quod de Vi-
ctus de hoc q. 10
Extrav. c. mm.
& can. Inter. cum
de re de par. 1. d.
Verum id Epi-
scopum extra di-
ocensem. Et tem-
poris 16. q. 1. c.
Religio 2. q. 1. c.
Licit, & de re-
gis 3. c. N. P. ut
de po. ch. qui-
pecu. totius de
bis animae fun-
co. m. de can.
Quemque in
q. 1. & c. Pre-
cimum 12. q. 1.
quin de parochia
nomine venit in
Con. Veron.
passim.

OMnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua solus peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno a proprio sacerdote, & injectam sibi poenitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiae sacramentum, nisi forte de consilio proprii sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum: alioquin & vivens ab ingressu Ecclesiae arceatur, & moriens Christiana careat sepultura. Unde hoc salutare statutum frequenter in Ecclesiis publicetur, ne quispiam ignorantiae caecitate velamen excusationis

XV

nis assumat. Si quis autem alieno sacerdoti voluerit iusta de causa sua confiteri peccata, licentiam prius postulet, & obtineat a proprio sacerdote, cum aliter ille ipsum non possit solvere, vel ligare.

Lib. 3. Clem. De vita & honestate Clericorum.

QUoniam qui, abjectis vestibus proprio congruentibus Ordini, alias assumere, & in publico portare rationabilis causa cessante presumit, professorum illius Ordinis prerogativa se reddit indignum; presenti constitutione sancimus, quod quicumque Clericus virgata, vel partita veste publice utetur (nisi causa rationabilis subsit) si beneficiatus exstiterit, per sex menses a perceptione fructuum beneficiorum, quæ obtinet, sit eo ipso suspensus: si vero beneficiatus non fuerit, in sacris tamen Ordinibus citra sacerdotium constitutus, per idem tempus reddatur eo ipso inhabilis ad Ecclesiasticum beneficium obtinendum.

*Seff. 18. de re-
form. c. 3.*

Idem quoque censemus de Clericis aliis, vestem talem, simul, & tonsuram publice deferentibus Clericalem. Dignitatem vero, personatum, seu beneficium aliud obtinens, cui cura imminet animarum, necnon ceteri in sacerdotio constituti, ac religiosi quilibet quos oportet per decentiam habitus extrinseci morum intrinsicam honestatem ostendere, si præterquam ex causa rationabili publice vestem ferant huiusmodi, aut insulam, seu pileum lineum publice portent in capite: sint eo ipso beneficiati videlicet a perceptione fructuum beneficiorum quæ obtinent, suspensi per annum. Ceteri vero sacerdotes & religiosi quilibet per idem tempus reddantur inhabiles ad quodcumque beneficium Ecclesiasticum obtinendum. Sed & tales & ceteri quicumque Clerici utentes epitogio seu tabardo foderato usque ad oram, & ita brevi, quod vestis inferior notabiliter videatur; epitogium ipsum seculares Clerici & religiosi, administrationem habentes, teneantur intra mensem dare pauperibus: ceteri vero religiosi administrationem non habentes, intra idem tempus illud teneantur suis superioribus assignare, in pios usus aliquos convertendum. Alioquin beneficiati suspensionis, ceteri vero inhabilitatis poenas prædictas per idem tempus se noverint incurrisse.

Huic insuper adiciamus sanctioni, ut Clerici, præsertim beneficiati, caligis scacatis, rubeis aut viridibus publice non utantur.

Lib.

CAPUT III.

Sess. 21. de re-
form. cap. 4.

AD audientiam nostram noveris pervenisse, quod villa; quæ dicitur H. tantum perhibetur ab Ecclesia Parochiali distare, ut tempore hyemali, cum pluviz inundant, non possint Parochiani sine magna difficultate ipsam adire: unde non valent congruo tempore Ecclesiasticis interesse officiis. Quia igitur dicta Ecclesia ita dicitur redditibus abundare, quod, præter illius villæ proventus, minister illius convenienter valet sustentationem habere, mandamus, quatenus si res ita se habet, Ecclesiam ibi edifices, & in ea sacerdotem, sublato appellationis obstaculo, ad præsentationem rectoris Ecclesiæ majoris cum Canonico fundatoris assensu instituas, ad sustentationem suam ejusdem villæ obventiones Ecclesiasticas percepturum; providens tamen, ut competens in ea honor pro facultate loci matriæ servetur: quod quidem fieri posse videtur, cum ejusdem villæ dominus viginti arras terræ frugiferæ velit ad usum sacerdotis conferre. Si vero persona matriæ Ecclesiæ virum idoneum præsentare distulerit, vel opus illud voluerit impedire; tu nihilominus facias idem opus ad perfectionem deduci, & virum bonum, appellationis cessante diffugio, instituere non omittas.

Lib. 1. Clement. De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

Sess. 21. de re-
form. c. 7.

UT ii, qui divinis cathedralibus, vel collegiatis secularibus, vel regularibus Ecclesiis sunt mancipati officiis, vel mancipabuntur in posterum, ad suscipiendos sacros Ordines propensius inducantur: Statuimus, ut nullus de cetero in hujusmodi Ecclesiis vocem in Capitulo habeat (etiam si hoc sibi ab aliis concedatur) nisi saltem in subdiaconatus ordine fuerit constitutus. Illi vero, qui dignitates, personatus, officia, vel præbendas, quibus certi ordines sunt annexi, pacifice nunc obtinent in eisdem Ecclesiis, vel obtinuerint in futurum, nisi (justo impedimento cessante) ad hujusmodi ordines se promoveri fecerint intra annum, ex tunc, donec ad eos promoti fuerint, nullo modo vocem in Capitulo habeant earumdem; ipsisque distributivum, quæ dantur iis, qui certis horis interfunt, pars dimidia

media subtrahatur: non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, vel statutis. Pœnis aliis, qui contra tales promoveri ad ordines recusantes statuuntur in jure, nihilominus in suo robore permanfuris.

In Sexto, lib. 2. tit. de Appellationibus.

C A P U T I I I.

Romana Ecclesia, & infra. Cum Suffraganeorum Rhemenfis Ecclesie, suorumque officialium (qui generaliter de causis ad ipsorum forum pertinentibus eorum vires supplendo cognoscunt) unum & idem consistorium, si ve adjutorium sit censendum: ab ipsis officialibus, non addictos suffraganeos (ne ab eisdem ad se ipsos interponi appellatio videatur) sed de jure ad Rhemensem est curiam appellandum: ab Archidiacono vero, aliisque inferioribus prælatis Suffraganeis subiectis, eisdem, & eorum officialibus, ad Suffraganeos ipsos debet, & non ad eandem curiam (omissis dictis Suffraganeis) appellari; nisi aliud Rhemenfis Ecclesie de consuetudine competat in hac parte. Cum autem ad præfatam curiam ab eorundem Suffraganeorum, vel suorum officialium audientia fuerit appellatum, Rhemenfis Archiepiscopus (qui pro tempore fuerit) vel officialis ipsius nullatenus in appellationis causa interpositæ ante definitivam sententiam citent partes, nec etiam aliis illam committent, appellationis ejusdem causa probabili, seu legitima non expressa.

Sess. 22. de re-
form. c. 6.

Si vero vocatis partibus, vel nullatenus, aut non intra decem dies post interlocutoriam, vel definitivam sententiam appellatum fuisse, seu aliquid aliud simile, sicque non esse per appellationem ad eundem Archiepiscopum, vel ejus officialem devolutum negotium, proponatur: iidem [nisi prius ipsis constiterit causam ipsam ad eostotaliter fuisse delatam] prohibere, ne in causa illa, vel ne ad executionem procedatur sententiæ, non præsumant.

Quod si obiiciatur ex injusta causa, seu minus legitima, ante sententiam appellationem interpositam extitisse, & ex ea non esse appellationem hujusmodi admittendam: nequeunt prædicti Archiepiscopus, vel ejus officialis prohibere, ut procedant in causa, nisi prius, appellatione recepta, velut emissa ex causa probabili, cognoscere incipiant de causa hujusmodi, an sit vera. Si autem post sen-

c

tentiam

tentiam in casibus a jure prohibitis (utpote a sententia super manifesto, & notorio crimine, vel de quo quis in jure confessus existit, promulgata), vel consimilibus appellatum fuisse dicatur: possunt, ne sententia executioni mandetur (postquam cognoscere cœperint, utrum sit recipienda, vel non appellatio ab eo interposita) inhibere. In alium quoque, qui circa rem, de qua inter appellantem, & appellatum controversia vertitur, aliquid post eorum inhibitionem attentat: non valent occasione hujusmodi jurisdictionem aliquam vindicare. Cum verò is, qui ad Rhemensem curiam super aliqua causa vocem appellationis emittit, nihilominus in causis aliis Ordinarii sui jurisdictioni subijciatur. Rhemensis Archiepiscopus, vel Officialis ipsius nequaquam jurisdictionem ipsam in aliis impediant, ut ab ejusdem Ordinarii potestate totaliter eximant taliter appellantem. Debet autem ad eos ab Episcopis præfate Provinciæ super causis, in quibus temporalem jurisdictionem exercent, nisi fortè de consuetudine, aut privilegio, siye jure alio speciali sit appellandum, ad alium appellari. Sententias quoque interdicti, vel suspensionis, seu excommunicationis in appellantem ab eo, a quo appellatum proponitur, promulgatas, nullatenus, nisi vocatis partibus, & de appellatione legitime cognita, revocent, aut denuntient esse nullas. Cum autem ad Rhensem Archiepiscopum ab audientia Suffraganei sui super aliqua causa fuerit ante sententiam appellatum: idem Archiepiscopus [postquam de appellatione cognita constiterit eum minus rationabilem existitisse] causam ad eundem Suffraganeum remittere non postponat.

BONIFACIUS OCTAVUS

In Sexto, lib. tit. De Clericis conjugatis cap. unie.

Seff. 35. de ref.
c. 6.

(a) Si quis su-
ascendit: 17. qu. 4.

(b) c. Nullus de.
Foro comp. in 6.

CLERICI, qui cum unicis, & virginibus contraxerunt, si tonsuram, & vestes deferant Clericales, privilegium retineant (a) Canonis ab Innocentio secundo prædecessore nostro editi in favorem totius ordinis Clericalis. Et cum juxta (b) Parisiense Concilium nullus Clericus distingui debeat, aut condemnari a judice seculari; præsentì declaramus edito, hujusmodi Clericos conjugatos pro commissis ab eis excessibus, vel delictis trahi non posse criminaliter, aut civiliter ad judicium seculare: nec ab ipsis secularibus judici-
bus

xix

bus eos debere personaliter, vel etiam pecunialiter (ut per unam viam concedatur eisdem iudicibus, quod per aliam denegatur) ullatenus condemnari. In ceteris autem, vel nisi, ut præmittitur, tonsuram, vel vestem deferant Clericales, etiam in præmissis eos gaudere nolumus privilegio Clericali.

GREGORIUS DECIMUS

IN CONCILIO GENERALI LUGDUNENSI.

*In. 6. lib. 3. tit. 20. De censibus, & exactionibus
cap. 2.*

EXigit perverforum audacia, ut non simus sola delictorum prohibitione contenti: sed etiam poenam delinquentibus imponamus. Constitutionem itaque felicitis recordationis Innocentii Papæ Quarti prædecessoris nostri, editum super non recipiendis in pecunia procurationibus, ac super receptione munerum visitantibus, eorumque familiaribus interdicta, quam multorum fertur temeritas præterire, volentes inviolabiliter observari, eam decernimus poenæ adjectione juvandam: Statuentes, ut universi, & singuli, qui ob procuracionem sibi ratione visitationis debitam, exigere pecuniam, vel etiam à volente recipere, vel alias constitutionem ipsam recipiendo munera, sine visitationis officio non impenso procuracionem in victualibus, aut aliquid aliud procuracionis occasione violare præsumpserint, duplum ejus, quod receperint, Ecclesiæ, a qua id receptum fuerit, intra mensem reddere teneantur. Alioquin ex tunc Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, duplum ipsum ultra prædictum tempus restituere differentes, ingressum sibi Ecclesiæ sentiant interdictum. Inferiores vero ab officio, & beneficio noverint se suspensos, quousque de duplo hujusmodi gravatis Ecclesiis plenariam satisfactionem impendant, nulla eis in hoc dantium remissione, liberalitate, seu gratia valitura.

*Sess. 24. de ref.
c. 2.*

SUB INNOCENTIO TERTIO

*Cap. 8. & lib. 5. Decretalium, tit. 1. de accusationibus,
& inquisitionibus cap. 24.*

*et. 21. de re-
form. c. 5.*

Lucæ 16.

Genesi. 18.

Qualiter, & quando debeat Prælati procedere ad inquirendum, & puniendum subditorum excessus, ex auctoritatibus novi, & veteris Testamenti colligitur evidenter, ex quibus postea processerunt Canonice sanctiones, sicut olim aperte distinximus, & nunc, sacri approbatione Concilii, confirmamus. Legitur enim in Evangelio, quod villicus ille, qui diffamatus erat apud dominum suum quasi dissipasset bona ipsius, audivit ab illo; Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tue; jam enim non poteris villicare. Et in Genesi Dominus ait: Descendam, & videbo, utrum clamorem, qui venit ad me, opere compleverunt. Ex quibus auctoritatibus manifestè comprobatur, quod non solum cum subditis, verumetiam cum Prælati excedit, si per clamorem, & famam ad aures superioris pervenit, non quidem a malevolis, & maledicis, sed a providis, & honestis; nec semel tantum, sed sæpe [quod clamor innuit, & diffamatio manifestat] debet coram Ecclesie senioribus veritatem diligentius perferuari; ut si rei poposcerit qualitas, Canonica distinctio culpam feriat delinquentis, non tamquam sit auctor, & iudex, sed quasi, deferente fama, vel denuntiante clamore, officii sui debitum exequatur. Licet autem hoc sit observandum in subditis, diligentius tamen observandum est in prælati, qui quasi signum sunt positi ad sagittam. Et quia non possunt omnibus complacere, cum ex officio teneantur non solum arguere, sed etiam increpare; quin etiam interdum suspendere, nonnunquam vero ligare, frequenter odium multorum incurrunt, & insidias patiuntur: Ideo sancti Patres provide statuerunt, ut accusatio Prælatorum non facile admittatur: ne, concussis columnis, corruat ædificium; nisi diligens adhibeatur cautela, per quam non solum falsæ, sed etiam malignæ criminationi janua præcludatur. Verum ita voluerunt providere prælati, ne criminarentur injustè; ut tamen caverent, ne delinquerent insolenter, contra morbum utrumque invenientes congruam medicinam, videlicet, ut criminalis accusatio, quæ ad diminutionem capitis

capitis (id est, degradationem) intenditur, nisi legitima præcedat inscriptio, nullatenus admittatur. Sed cum super excessibus suis quisquam fuerit infamatus, ita ut jam clamor adscendat, qui diutius sine scandalo dissimulari non possit, vel sine periculo tollerari, absque dubitationis scrupulo, ad inquirendum, & puniendum ejus excessus, non ex odii fomite, sed charitatis procedatur affectu; Quatenus si fuerit gravis excessus, etsi non degradetur ab ordine, ab administratione tamen amoveatur omnino: quod est, secundum Evangelicam sententiam, a villicatione villicum amoveri, qui non potest villicationis suæ dignam reddere rationem. Debet igitur esse præfens is, contra quem facienda est inquisitio, nisi se per contumaciam absentaverit: & exponenda sunt ei illa capitula, de quibus fuerit inquirendum, ut facultatem habeat defendendi seipsum. Et non solum dicta, sed etiam nomina ipsa testium sunt ei, ut quid, & a quo sit dictum, appareat, publicanda: nec non exceptiones, & replicationes legitimæ admittendæ, ne per suppressionem nominum infamandi, per exceptionum vero exclusionem, deponendi falsum, audacia præbeatur. Ad corrigendos itaque subditorum excessus, tanto diligentius debet prælatus assurgere, quanto damnabilius eorum offensas defereret incorrectas; contra quos, ut de notoriis excessibus taceatur, etsi tribus modis possit procedi, per accusationem videlicet, denuntiationem, & inquisitionem: ut tamen in omnibus diligens adhibeatur cautela, ne forte per leve compendium ad grave dispendium veniatur: sicut accusationem legitima præcedere debet inscriptio, sic, & denuntiationem charitativa admonitio, & inquisitionem clamorosa insinuatio prævenire; illo semper adhibito moderamine, ut juxta formam judicii sententiæ quoque forma dictetur. Hunc tamen ordinem circa regulares personas non credimus usquequaque servandum, quæ, cum causa requirit, facilius, & liberius a suis possunt administrationibus amoveri.

*Lib. 5. Decretal. tit. 33. De privilegiis, § excess.
priv. cap. 16.*

CUM cappella ducis Burgundiæ gaudere dicatur hujusmodi privilegio, quod nullus Archiepiscopus, vel Episcopus in personas Canonicorum ejusdem Cappellæ suspensionis, vel excommunicationis, aut interdicti, sententias audeat promulgare: quidam cappellæ supradictæ Canonici,

*Sess. 24. de re-
form. c. 11.*

nonici, qui parochiales Ecclesias a te tenent, occasione privilegij prælibati, in his etiam, quarum jurisdictio ad te pertinet, ita se dicunt exemptos, ut quantumcunque graviter interdum excedant, tux correctioni reculent, & sententiæ subiacere. Quocirca mandamus, quatenus in quantum exempti sunt, ejusdem ratione capellæ, Apostolicis privilegiis deferas reverenter, sed in quantum ratione parochialium Ecclesiarum, vel alias, jurisditionem tuam respicere dignoscuntur, officij tui debitum in eisdem liberè prosequaris.

In Sexto, lib. 3., tit. De clericis non residentibus, cap. un.

Sess. 24. de re-
form., c. 12.

Consuetudinem, quæ in quibusdam partibus inolevit, qua Canonici, & alii beneficiati, seu clerici cathedralium, & aliarum collegiatarum Ecclesiarum, distributiones quotidianas (quæ alias manualia beneficia, seu viétualia nuncupantur, & tantum residentibus tribuuntur) qualitercumque in civitatibus, seu aliis locis [in quibus ipsæ consistunt Ecclesiæ] sint præsentés, licet divinis officiis non intersint, ex integro percipiunt, ac si continuè in ipsis Ecclesiis, in eisdem officiis deservirent, penitus improbantes: Statuimus, ut distributiones ipsæ quotidianæ, in quibuscumque rebus consistant, canonicis, ac aliis beneficiatis, & clericis Ecclesiarum ipsarum, qui eisdem officiis in ipsis Ecclesiis adfuerint, tribuantur juxta Ecclesiæ cujuslibet ordinationem rationabilem jam factam, seu etiam faciendam: qui vero aliter de distributionibus ipsis quidquam receperit (exceptis illis, quos infirmitas, seu justa, & rationabilis corporalis necessitas, aut evidens Ecclesiæ utilitas excusaret) rerum sic receptarum dominium non acquirat, nec faciat eas suas; immo ad omnium restitutionem, quæ contra hujusmodi constitutionem nostram receperit, teneatur. De distributionibus etiam pro defunctorum anniversariis largiendis idem decernimus observandum.

In Sexto, lib. 3., tit. 16. de statu regularium, cap. undecimum.

Sess. 25. de re-
form., & monial.,
cap. 5.

Periculoso, & detestabili quarundam monialium statui [quæ honestatis laxatis habenis, & monachali modestia, sexusque verecundia, impudenter abjectis, extra sua monasteria nonnunquam per habitacula sæcularium personarum

narum discurrunt, & frequenter intra eadem monasteria personas suspectas admittunt, in illius, cui suam integritatem voluntate spontanea devoverunt, gravem offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum) providere salubriter cupientes, præsentì constitutione perpetuo irrefragabiliter valitura, sancimus, universas, & singulas moniales præsentès, atque futuras, cujuscumque Religionis sint, vel Ordinis, in quibuslibet mundi partibus existentes, sub perpetua in suis Monasteriis debere de cætero permanere clausura: ita quod nulli earum Religionem tacite, vel expressè professæ, sit, vel esse valeat quacumque ratione, vel causa [nisi fortè tantò, & tali morbo evidenter earum aliquam laborare constaret, quod non posset cum aliis absque gravi periculo, seu scandalo commorari] Monasteria ipsa deinceps egrediendi facultas: nullique aliquatenus inhonestæ personæ, nec etiam honestæ (nisi rationabilis, & manifesta causa existat, ac de illius, ad quem pertinuerit, speciali licentia) ingressus, vel accessus pateat ad easdem: ut sic a publicis, & mundanis conspectibus separatæ, omnino servire Deo valeant liberius, & (lasciviendi opportunitate sublata) eidem corda sua, & corpora in omni sanctimonia diligentius custodire. Sane ut hoc salutare statutum commodius valeat observari, districtius inhibemus, ne in Monasteriis Ordinum non mendicantium, aliquæ recipiantur de cætero in sorores, nisi quot poterunt de ipsorum Monasteriorum bonis, sive proventibus absque penuria sustentari: si secus actum fuerit, irritum decernentes,

Verum quando Abbatisa, vel Priorissa cujusvis Monasterij, pro feudo, quod Monasterium ipsum tenet ab aliquo Principe, seu domino temporali, sibi debet homagium, vel fidelitatis sacramentum præstare (nisi quod per procuratorem illud præstet, possit efficere apud eum) de Monasterio cum honesta, & decenti societate exire poterit eo casu licenter, homagio factò, quamprimum commodè poterit, seu fidelitatis præstito Sacramento, ad ipsum Monasterium è vestigio reversura: sic quod in fraudem residentis, sive moris claustralis nihil fiat omnino.

Porro ne moniales causam, seu occasionem habeant evagandi, Principes seculares, ac alios dominos temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordis Jesu Christi, eisdem in remissionem peccaminum nihilominus suadentes, quod Abbatissas ipsas, & Priorissas, ac moniales quascumque, Monasteriorum suorum cu-

ram,

ram, administrationem, negotiave gerentes, quibuscumque nominibus censeantur, per procuratores in suis tribunali-
bus, seu curiis litigare permittant: ne pro constituendis
procuratoribus (qui adornati in aliquibus partibus nuncu-
pantur) seu aliis ejusmodi eadem oporteat evagari. Siqui
vero contra præsumperint, exhortationi hujusmodi ratio-
nabili, atque sanctæ obtemperare nolentes, cum sit juri
contrarium, quod mulieres [præsertim religiose] per se-
ipsas litigare cogantur, & a via deviant honestatis, & pe-
riculum animarum inducat, ad hoc per suos Ordinarios
Ecclesiasticos censura Ecclesiastica compellantur. Episco-
pis autem, & aliis Prælatiis superioribus, & inferioribus
quibuscumque injungimus, quod & ipsi causas, seu negotia,
quæ præfate moniales habebunt agere, coram ipsis, aut in
curiis eorundem, sive sint homagia, fidelitatis sacramen-
ta, lites, vel quidquid aliud, ipsa per procuratores ea-
rum fieri faciant, & tractari.

Et quoniam parum esset condere jura, nisi essent, qui
ea executioni debitæ demandarent, Patriarchis, Primati-
bus, Archiepiscopis, & Episcopis universis districtè in vir-
tute sanctæ obedientiæ, sub obtestatione divini judicii, &
interminatione maledictionis æternæ præcipiendo manda-
mus, quatenus eorum quilibet in civitate, ac diocesi pro-
pria in monasteriis monialium sibi ordinatio jure subje-
ctis, sua; in iis vero, quæ ad Romanam immediatè spe-
ctant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate; Abbates
vero, & alii tam exempti, quam non exempti Prælati
Ecclesiarum, Monasteriorum, & Ordinum quorumcumque,
in Monasteriis hujusmodi sibi subiectis de clausura con-
venienti, ubi non est, ipsorum Monasteriorum expensis,
& fidelium elemosynis, quas ad hoc procurent diligen-
tius faciendas, & de ipsis monialibus includendis, quam-
primum commodè poterunt providere, procurent, si divi-
næ, ac nostræ indignationis voluerint acrimoniam evitare;
contradictores, atque rebelles per censuram Ecclesiasticam,
appellatione postposita, competendo, invocato ad hoc [si
opus fuerit] auxilio brachii secularis. Per hoc autem in
Monasteriis exemptis Ordinarii locorum, quoad alia, nul-
lam sibi credant jurisdictionem, vel potestatem aliquate-
nus attributam.

XXV

EX INNOCENTIO TERTIO

IN CONCILIO LATERANENSI.

Cap. 12., & lib. 3. Decretal. tit. 35. de stat. Monachorum, cap. 7.

IN singulis Regnis, sive Provinciis fiat de triennio in triennium, salvo jure Dicecesanorum Pontificum, commune Capitulum Abbatum, atque Priorum Abbates proprios non habentium, qui non consueverunt tale Capitulum celebrare: ad quod universi conveniant, præpeditiorem Canonicam non habentes, apud unum de Monasteriis ad hoc aptum, hoc adhibito moderamine, ut nullus eorum plus quam sex eversiones, & octo personas adducat. Advocent autem charitative in hujus novitatis primordiis duos Cisterciensis Ordinis Abbates vicinos, ad præstandum sibi consilium, & auxilium opportunum, cum sint in hujusmodi Capitulis celebrandis ex longa consuetudine plenius informati. Qui absque contradictione duos sibi de ipsis associant, quos viderint expedire. Ac ipsi quatuor prælint Capitulo universo, ita quod ex hoc nullus eorum auctoritatem prælationis assumat: unde, cum expederit, provida possint deliberatione mutari. Hujusmodi vero Capitulum aliquot certis diebus continuè juxta morem Cisterciensis Ordinis celebretur, in quo diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis, & observantia regulari: & quod statutum fuerit, illis quatuor approbantibus, ab omnibus inviolabiliter observetur, omni excusatione, & contradictione, ac appellatione remotis, proviso nihilominus ubi sequenti termino debeat Capitulum celebrari: & qui convenerint, vitam ducant communem, & faciant proportionabiliter simul omnes communes expensas: ita quod si non omnes potuerint in eisdem, saltem plures simul in diversis domibus commorentur. Ordinentur etiam in eodem Capitulo religiosæ, ac circumspexerint personæ, quæ singulas Abbatis ejusdem Regni, sive Provinciæ, non solum Monachorum, sed etiam Monialium, secundum formam sibi præfixam, vice nostra studeant visitare, corrigentes, & reformantes, quæ correctionis, & reformationis officio viderint indigere, ita quod si rectorem loci cognoverint ab administratione penitus amovendum, denuntient Episcopo proprio, ut illum
d amove.

Sess. 15. de Regul. & Monial. c. 8.

amovere procuret: quod si non fecerit, ipsi Visitatores hoc referant ad Apostolicæ Sedis examen. Hoc ipsum Regulares Canonicos secundum ordinem suum volumus, & precipimus observare. Si verò in hac novitate quidquam difficultatis emerferit, quod per prædictas personas nequeat expediri, ad Apostolicæ Sedis iudicium, absque scandalo referatur; cæteris irrefragabiliter observatis, quæ concordii fuerint deliberatione provisa.

Porro Diocesani Episcopi Monasteria sibi subiecta ita studeant reformare, ut cum ad ea prædicti Visitatores accesserint, potius in illis inveniant, quod commendatione, quam quod correctione sit dignum; attentissime præcaventes, ne per eos dicta Monasteria indebitis oneribus aggraventur. Quia sic volumus Superiorum iura servari, ut inferiorum nolimus injurias sustinere. Ad hoc districte præcipimus tam Diocesanis Episcopis, quam personis, quæ præerunt Capitulis celebrandis, ut per censuram Ecclesiasticam, appellatione remota, compescant Advocatos, patronos, vicedominos, rectores, & consules, magnates, & milites, seu quoslibet alios, ne Monasteria præsumant offendere in personis, ac rebus. Et si forsitan offenderint, eos ad satisfactionem compellere non omittant, ut liberior, & quietius omnipotentî Deo valeant famulari.

In Sexto, lib. 1., tit. 3. De Rescriptis, c. 11.

Seff. 13. de ref.
cap. 10.

STatutum, quod circa Judices à Sede Apostolica deputandos nuper edidimus, cum quædam contenta in eo, quæ pro communi utilitate credebantur inducta [sicut experientia docuit] tendere dignoscantur ad noxam, sanctione præsentî, quam irrefragabiliter observari mandamus, suadente utilitate, in melius duximus reformandum. Sancimus igitur, ut nullis, nisi dignitate præditis, aut personarum obrinentibus, Ecclesiarum Cathedralium Canonicis, causæ autoritate litterarum Sedis Apostolicæ, vel Legatorum ejus, de cætero committantur: nec audiantur alibi, quam in civitatibus, vel locis insignibus, ubi possit commode copia peritorum haberi.

BULLA

BULLA S. D. N. PII,
DIVINA PROVIDENTIA
P A P Æ IV.

Super forma juramenti professionis fidei.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctum nobis Apostolicæ servitutis officium requirit, ut ea, quæ Dominus omnipotens, ad providam Ecclesiæ suæ directionem, sanctis Patribus in nomine suo congregatis, divinitus inspirare dignatus est, ad ejus laudem, & gloriam incunctanter exsequi properemus. Cum itaque juxta Concilij Tridentini dispositionem omnes, quos deinceps Cathedralibus, & superioribus Ecclesiis præfici, vel quibus de illarum dignitatibus, Canonicatibus, & aliis quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis curam animarum habentibus provideri contingeret, publicam Orthodoxæ fidei professionem facere, seque in Romanæ Ecclesiæ obedientia permansturos spondere, & jurare teneantur: Nos volentes, etiam per quoscumque, quibus de Monasteriis, Conventibus, domibus, & aliis quibuscumque locis, Regulæ quorumcumque Ordinum, etiam Militarium, quocumque nomine, vel titulo providebitur, idem servari, & ad hoc, ut unius ejusdem fidei professio uniformiter ab omnibus exhibeatur, unicaque, & certa illius forma cunctis innotescat, nostræ sollicitudinis partes in hoc alicui minime desiderari, formam ipsam, præsentibus annotatam publicari, & ubique gentium per eos, ad quos, ex decretis ipsius Concilij, & alios prædictos spectat, recipi, & observari, ac sub pœnis per Concilium ipsum in contravenientes latis, juxta hanc, & non aliam formam, professionem prædictam solemniter fieri, auctoritate Apostolica, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus hujusmodi sub tenore. (a) EGON. firma fide credo, & profiteor omnia, & singula, quæ continentur in Symbolo

Qui præter ea ad fidei professionem teneantur, declarat Bulla Pij V. Insuperis 1564.

[a] Cap. 2^{go} N. de jurat. rando.

fidei, quo sancta Ramana Ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem celi, & terre, visibilium omnium, & invisibilium; & in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia secula; Deum de Deo, lumen de lumine; Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt; qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de celis; & incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine, & homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est; & resurrexit tertia die secundum Scripturas; & ascendit in celum, sedet ad dexteram Patris; & iterum venturus est, cum gloria judicare vivos, & mortuos; cujus regni non erit finis; & in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit; qui cum Patre, & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas: & unam sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam: Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; & expecto resurrectionem mortuorum; & vitam venturi seculi. Amen. Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesie observationes, & constitutiones firmissime admitto, & amplector. Item sacram Scripturam juxta cum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu, & interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam, nisi juxta unanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere, & proprie Sacramenta novae legis à Jesu Christo, Domino nostro, instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam-Unionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre; & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque, & approbatos Ecclesie Catholice ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemnè administratione recipio, & admitto: Omnia, & singula, quae de peccato originali, & de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium pro vivis, & defunctis; atque in sanctissimo Eucharistiae Sacramento esse vere, realiter,

ter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem, una cum anima, & Divinitate Domini nostri Jesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem; quam conversionem Catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis juvari: Similiter, & Sanctos una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero imagines Christi, ac Deiparæ semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impertiendam: Indulgentiarum, etiam potestatem à Christo in Ecclesiæ relictam fuisse; illarumque usum Christiano populo maximè salutarem esse, affirmo: Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem, & magistram agnosco; Romanoque Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac juro: Cetera item omnia à sacris Canonibus, & Œcumenicis Conciliis, ac præcipuè à sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipio, atque profiteor; simulque contraria omnia, atque hæreses quascunque ab Ecclesiæ damnatas, rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & anathematizo: Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsentī sponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & inviolatam, usque ad extremum vitæ spiritum constantissimè (Deo adjuvante) retineri, & confiteri, atque à meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum ego idem N. spondeo, voveo, ac juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Volumus autem, quod præsentēs litteræ in Cancellaria nostra Apostolica de more legantur. Et ut omnibus facilius pateant, in ejus Quinterno describantur, ac etiam imprimantur. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli,

XXX

Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, Idibus Novembris Pontificatus nostri anno quinto.

Fed. Cardinalis Cæsius.

Cæ. Glorierius.

Lectæ, & publicatæ fuerunt superscriptæ litteræ Romæ, & in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, die vero Sabbati, nona mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pij Papæ Quarti anno quarto.

A. Lomelius Custos.

BULLA S. D. N. D. PII

P A P Æ I V.

Revocatoria Privilegiorum, Exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, confessionarium, Maris magni, & aliarum quarumcumque similium gratiarum, quibuscumque locis, & personis concessarum; in his, in quibus statutis, & decretis sacri Concilij Tridentini contrariantur.

P I U S E P I S C O P U S

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregorius XIII.
privilegia Regularibus concessa à Pio V. reduxit iterum ad permios Concilij per Bullam, in anno 1573.

IN Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, nihil neque universalis Ecclesiæ, curæ, & sollicitudini nostræ commissæ, salubrius, neque injuncto nobis Apostolicæ servitutis officio decentius præstare possumus, quam quod providentia nostræ ministerio Œcumenicum Concilium Tridentinum, sicut nostris potissimum auspiciis, summaque sanctorum Patrum concordia, per Dei misericordiam feliciter absolutum fuit: ita, per universos, qui Christiana pietate

re censentur; ubique suscipiatur; & remotis quibuscumque
obstaculis, ab omnibus æqualiter observetur. Cum itaque
in eodem Concilio quamplurima salubria, & ad univer-
salem morum reformationem valde utilia decreta, atque
statuta, maturo præsentium ipsorum examine præcedente,
sint edita, quibus multa, atque diversa privilegia, exem-
ptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conserva-
torie, indulta, &, ut vocant, confessionalia, & Mare Ma-
gnum, & alie gratie, quæ variis, tam Cathedralibus, et-
iam Metropolitanis, quam Collegiatis Ecclesiis, Monaste-
riis, Conventibus, & aliis Religiosis, etiam Fratrum Men-
dicantium domibus, & Ordinibus: necnon Sancti Spiritus
in Saxia, Sancti Joannis Lateranensis, ac Incurabilium de
Urbe, Sancti Antonii Viennen., & Sancti Bernardi Juren.,
aliisque Hospitalibus, Militiis, eorumque Capitulis, &
Conventibus, ac Universitatibus, etiam Studiorum Gene-
ralium Collegiis, tam secularibus, quam Ecclesiasticis,
Confraternitatibus, Societatibus; & tam Principis Aposto-
lorum de Urbe, quam aliis Fabricis, Sanctæ Cruciatæ, a-
liisque piis locis, & operibus, necnon Patriarchis, Ar-
chiepiscopis, Episcopis, Prælati, Abbatibus, Abbatissis,
Prioribus, Præpositis, & aliis Ecclesiasticis, tum seculari-
bus, quam diversorum Ordinum, & Militiarum regulari-
bus, ac etiam laicis cujuscumque dignitatis, & status, ac
gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Im-
periali dignitate fulgentibus utriusque sexus personis: nec-
non aliquibus Notariis, & etiam de Latere Legatis, atque
Nuntiis, tam perpetuo, quam ad tempus, per plures Ro-
manos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem
Apostolicam, ejusque Legatos hæcenus, etiam Motu pro-
prio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plen-
titudine, seu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, &
aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiam
de Fratrum consilio, diversimode, variisque temporibus in
genere, vel specie, ex quavis etiam honesta causa conce-
ssa, & etiam pluries confirmata, & innovata fuerunt, in
plerisque contrariantur. Nos, quibus in primis cordi est,
tam sancta, & Ecclesiæ Dei saluberrima decreta suos, ut
par est, effectus ubique consequi, & ab omnibus obedien-
ter observari, privilegiorum, exemptionum, immunita-
tum, facultatum, Conservatoriarum, Indultorum, Confes-
sionalium, Maris Magni, & aliarum gratiarum prædicta-
rum, ac quarumcumque Apostolicarum, & aliarum litte-
rarum

rarum defuper confectarum, processuumque, decretorum, & aliorum inde secutorum, renoues, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & plene insertis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quod eadem omnia, & singula privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, dispensationes, Conservatoriz, Indulta, Confessionalia, Mare Magnum, & aliz gratiæ in his omnibus, & singulis, in quibus illa statutis, & decretis Concilij huiusmodi contrariantur, ipso jure revocata, cassata, & annullata, ac ad ipsius Concilij terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur, nec quidquam adversus ipsa decreta, & statuta, quominus ubique, & apud omnes obtineantur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si numquam emanassent, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus omnia, & singula, quæ vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum, & dispensationum, facultatum, Conservatoriarum, Indultorum, Confessionaliū, & aliarum quarumcumque gratiarum huiusmodi, post id tempus, quo Concilium obligare cœpit, facta, & gesta quomodolibet fuerunt, & in posterum fient, in his, in quibus dicti Concilij Decretis adversantur, nulla, invalida, & irrita esse, & censi, ac nemini, etiam quantumlibet, ut præferatur, qualificato, tam in foro (quod ajunt) fori, quam conscientiz, suffragari posse, & debere. Et ita per quoscumque locorum Ordinarios, aliosque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi facultate, in utroque foro judicari, & definiri debere, ac quidquid secus à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis

xxxiii
nationis Dominiæ milleſimo quingentefimo ſexageſimo
quinto, tertiodecimo Kalend. Martij, Pontificatus noſtri
anno ſexto.

P. Epiſcopus Narnien.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno à Nativitate D. milleſimo quingentefimo ſe-
xageſimo quinto, Indiſtione ſexta, die vero vigefima.
quarta menſis Februarij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chri-
ſto Patris, & D. noſtri, Domini PII divina providentia
Papæ Quarti, anno ejus ſexto, retroſcriptæ litteræ Apo-
ſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Acie Campi Flo-
rez, & valvis Cancellariæ Apoſtolicæ per nos Nicolaum
de Matthæis, & Camillum Cherubinum S. D. N. Papæ
Curſores.

Philibertus Phapuis Magiſter Curſorum.

DE RESIDENTIA EPISCOPORUM
BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpeſuam rei memoriam.

AD univerſæ Chriſtianæ Reipublicæ ſtatum, ad Ec-
cleſiaſticarum legum cuſtodiam, & Fidelium Popu-
lorum ſalutem, tam magni refert ſingulos Patriarcha-
libus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ec-
cleſiis Præpoſitos, In ipsis Eccleſiis, vel Diœceſibus ſibi cre-
ditis aſſiduè reſidere; ut difficile ſit aliud ullum reperire
Eccleſiaſticæ diſciplinæ caput, quod aut Conciliaribus Ca-
nonibus, atque Decretis, aut Apoſtolicæ Sedis Conſtitutio-
nibus, & Sanctionibus, tam ſæpe, tamque impenſè incul-
catum fuerit, & commendatum. Ut autem antiquiora ca-
nonica ſtatuta prætereamus, Nobis ſatis erit innuere, quid
hac de re, decreverit Sacroſancta Tridentina Synodus *ſeſſ.*
6. Cap. 1., & ſeſſ. 23. Cap. 1. de Reform.; tum ea, quæ
recol. mem. Prædeceſſor noſter Urbanus Papa VIII. præ-
ſcripſit in ſua Conſtitutione data apud S. Petrum die 12.

Posticum,
& Conciliorum
ſollicitudo quo-
ad R. eſidentiam
Episcoporum.

Decembris Anni 1634., quæ incipit *Sanctæ Synodus*; & in qua præcedentes aliquum Romanorum Pontificum Pii IV.; Gregorij XIII., Clementis VIII. Leges, & Constitutiones retulit, confirmavit, & ampliavit. Neque opus est recensere omnes Encyclicas Litteras, quæ ad Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos de implendâ hujusmodi Residentiæ onere identidem admonendos, ab hac Apostolica Sede mitti consueverunt; ut patet ex Epistola jussu Ven. Servi Dei Innocentij Papæ XI. Prædecessoris quoque nostri scripta die 3. Februarij Anni 1678.; item ex alla die 24. Decembris Anni 1707. a felic. record. Clemente Papa XI. ad suum, & Apostolicæ Sedis Nuncium Neapoli commorantem conscripta, ut illius Regni Præsules ad residendum in proprijs Ecclesijs, & Diocælibus adigerentur; necnon ex ejusdem Clementis Litteris in formâ Brevis datis die 25. Maij Anni 1709. ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, qui obtentu turbarum, & dissensionum, quæ tunc in eo Regno versabantur, suas reliquerant Ecclesias, atque Dioceses.

Quid hac in re
per litteris 1040.
more Benedictus
XIV.

Neque porro Nos hac in re Apostolici Officij nostri partes desiderari permisimus. Vix enim inscrutabili Divinæ Providentiæ consilio in hac suprema Ecclesiæ universalis specula collocati fuimus, quum veterem Prædecessorum nostrum morem in usum revocantes, ad Ven. Fratres omnium per Orbem Ecclesiarum Antistites Apostolica scripta direximus, quibus, inter cætera salubria monita, hoc etiam de residendo in proprijs Ecclesijs peculiari studio iis inculcare, & tam gravissima damna, quæ ex eorum absentia proveniunt, quam magnas utilitates, quas eorum præsentia conceditis ipsis Diocæsisbus affert, ante oculos proponere non prætermisimus, ut videre est in §. 4. Encyclicæ die 3. Decembris anni 1740. a Nobis conscripta, quæ in *Tom. I. Bulvarij* nostri nuper vulgati *num. 2.* impressa est. Qui autem hominum corda scrutatur, Deus, is sane novit, quanto, & quam acerbo animi nostri dolore nonnumquam acceperimus Ecclesiasticas Regulâs ab aliquo ex Fratribus hac in parte violari, & quantopere studuerimus, nunc admonendo, nunc obsecrando, nunc increpando, absentes quidem per litteras, præsentibus verò ipsa voce ad debitum Residentiæ officium revocare. Quin etiam laudabilibus Prædecessorum nostrorum vestigijs in hærentes in nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, qua Beneficia Ecclesiastica in octo anni mensibus vacatura, nostræ dispositioni, & collationi

tionem reservavimus, simul etiam eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis residentibus gratiam alternative mensium, certis modo, & forma ab iis acceptandam, libenter obtulimus; nimirum, ut quandiu ipsi apud Ecclesias, aut Dioeceses suas verè, & personaliter residerent, de Beneficiis hujusmodi Ecclesiasticis, quæ extrà Romanam Curiam in Februarij, aliisque alternis anni Mensibus vacare contingeret, dummodo alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non essent, liberè disponere valerent, facultatem tempore Pontificatus nostri duraturam concessimus; quo scilicet iidem Episcopi, & majorum Ecclesiarum Præsules ampliolem Potestatem in Beneficiis prædictis conferendis sic obtinentes, hac etiam Apostolicæ nostræ liberalitatis gratificatione illecti, ad personalem residentiam prædictam libentius obeundam adducerentur.

Quoniam vero, & certæ quædam causæ adesse possunt, & hujusmodi occasiones incidere, propter quas, prævio Romani Pontificis assensu, & approbatione, liceat Episcopo è propria Ecclesia, & Dioecesi per aliquod definitum tempus abesse; ea vero absentia, quæ ad modicum tempus protrahitur, neminem desertæ Residentiæ reum constituit; ideo, & in Concilijs, & in Apostolicis Constitutionibus, ad præcavendos abusus tam circa hujusmodi causarum, & occasionum relevantiam, quam circa tollerabilia temporum spatia, providæ statutz Leges, & Regulæ reperiuntur. Et quidem justæ, ac legitimæ absentiæ causæ a præfata Tridentina Synodo *cirat. Cap. 1. Sess. 23.* non aliæ agnitæ fuerunt, quam christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, & evidens Ecclesiæ, vel Reipublicæ utilitas. Verum iis etiam causis deficientibus, quum eadem sacrosancta Synodus perpenderit, ex veterum Canonum sententia, minime abesse videri eos, qui aliquantisper absunt, & statim sunt reverfuti; omnibus Ecclesiarum Antistitibus indixit, ut sibi licitum non putarent singulis annis, ultra duos, aut tres adsummum menses, sive continuos, sive interruptos, extra proprias Dioeceses commorari; eosque simul admonuit, ne per illius temporis spatium, Domini Adventus, Quadragesimæ, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus, ab Ecclesiis suis Cathedralibus abessent, nisi fortè Episcopalia munia in alijs Dioecesum suarum locis eos detinerent; eamque præterea rationem ab iis haberi voluit, ut absque ullo Gregis detrimento concessa uterentur libertate, & ut

Absentie causæ, & tempus a Concilio Tridentino permittitur.

id *aqua ex causa fiat*; quibus verbis animi levitas, oblectationum cupiditas, alique fuites causæ penitus excluduntur.

Indultum Urbanus VIII. a Benedicto XIII. ampliatum pro Episcopis recen-ter in Urbe promotis.

Præfatus autem Prædecessor ad peculiare currentes casus descendens, Episcopis in Curia promotis unum concessit mensem [quem postea declaratum fuit, a die ipsorum propositionis in Consistorio computandum esse], quo mens elapso, singuli ad proprias Ecclesias se conferre deberent. Sed quum in Concilio Romano habito a fel. record. Benedicto Papa XIII. Prædecessore pariter nostro, Episcopi exposuissent, tam exiguo temporis spatio non posse a recens promotis sua in Urbe negotia expediri, idem Benedictus facultatem concessit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali suo, & Romani Pontificis pro tempore in Urbe, ejusque Districtu Vicario, ut præfatum unius mensis terminum, juxta casuum contingentiam, & causa cognita, ad alios quadraginta dies, & non ultra prorogare posset.

Item pro Visitatibus Liminum Apollinorum.

Præterea Episcopis ad Sacra Apollinorum Limina statutis temporibus visitanda personaliter accedentibus supradictus Urbanus Prædecessor indulgit, ut qui Ecclesiis citra Montes, & citra Marc positis præfiderent, per quatuor; qui vero Ultramarinis, & Ultramontanis Ecclesiis præfessent, per septem menses continuos a Residentia in suis. respectivè sedibus facienda, hujusmodi visitationis gratia, excusarentur.

Decretas præcavendos abusus.

Cum verò idem Urbanus declarasset, se, per ea, quæ in suis præfatis Litteris constituerat, minimè sublatam voluisse dictam trium mensium licentiam a Concilio indultam; hinc plures ortæ quæstiones, & varia condita sunt Decreta, ab eodem Urbano, ejusque Successoribus approbata; cujusmodi sunt, non licere trimensem absentiam prædictam conjungere, sive cum eo tempore, quo permittitur Episcopis post suam promotionem in Urbe commorari, sive cum eo, quod ad peragendam Sacrorum Liminum visitationem eidem concessum fuit; neque fas esse absentiae tempora ita disponere, ut tres postremi menses unius anni continerentur cum tribus prioribus mensibus anni subsequen-tis. Sicut etiam vetitum est prædictos menses conjungere cum eo anni tempore, quo, propter aeris insalubritatem, alicui Episcopo permittitur extra Diocesim degere, ne scilicet continuatis absentiae temporibus, vernos simul, & æstivos menses, sive æstivos unacum autumnalibus extra Diocesim duci contingat. Denique, ne quis indulgentia Sacri Concilij per fraudem abuti posset, declaratum fuit, prædictam trium mensium vacationem intra cujusque anni li-

mites

mites coſcreri, ut qui uno anno uſus ea non fuerit, non ideo ſequenti anno diutius ab Eccleſia ſua abeſſe valeat.

Et quoniam Tridentina Synodus ſub legibus de Reſidentia huiusmodi ipſos etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales nominatim comprehendit; præſatus Urbanus Prædeceſſor advertens nonnumquam evenire, quod aliquis ex Cardinalibus alicui Patriarchali, ſeu Metropolitanæ, aut Episcopali Eccleſiæ Præpoſitus unum ſimul ex Episcopatibus Suburbicariis obtineret, conſtituit, ut huiusmodi Cardinales in primordiis Eccleſiis, non autem apud Episcopatus Suburbicarios, reſidere tenerentur,

De Episcopis
S. R. E. Car-
dinalibus.

Denique tam in prædicto Concilio, quam in citata Urbani Conſtitutione contra tranſgreſſores huiusmodi legum, quæ ad reſidentiam pertinent, graviffimæ poenæ ſtatutæ fuerunt; quarum executionem idem Urbanus primo quidem demandavit Auditori Cauſarum Curie Cameræ Apoſtolicæ: Verum biennio poſt totam huius materiæ cognitionem delegavit Congregationi particulari a ſe deputatæ, quam compoſitam eſſe voluit ex tunc, & pro tempore exiſtentibus Cardinali Romani Pontificis in Urbæ Vicario, necnon ejuſdem Pontificis Datario, & Secretario Status, ac Secretario Brevium, duobus item Secretariis Congregationum negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium, ac interpretationi, & executioni Decretorum prædicti Concilij Tridentini reſpectivè præpoſitarum: Et quidem prædicto Cardinali Vicario facultatem tribuit, ut, juſtis ex cauſis, & cum conſilio prædictorum Prælatorum, concedere poſſet Episcopis licentiam abeſſendi a propriis Eccleſiis, & Dioceſibus ſpatio duntaxat dierum quadraginta, ut in ipſius Urbani Litteris datis die prima Januarij anni 1736. diſtinctius præſcribitur.

Congregatio ſuper Reſidentiam
ab eodem Urbano VIII. creata.

Huius Congregationis Caput, ſeu Præſectus, ex quo eadem inſtituta eſt, ſemper fuit præſatus Cardinalis Vicarius pro tempore exiſtens; quemadmodum ejuſdem Secretarii munus is ſemper geſſit, qui Congregationi Concilij Tridentini fuit a Secretis; unde etiam Nos ipſi, dum in minoribus conſtituti officio Secretarij prædictæ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum fungemur, par quoque munus Secretarij alterius Congregationis ſuper Reſidentia Episcoporum ſimul ſuſtinuimus. Quæ ſanè Congregatio, ut ex illius Secretariæ Regeſtis apparet, tam ipſius Urbani Prædeceſſoris temporibus, quam aliis ſubſequentibus, non ſemel ſingulis annis adunari conſuevit;

Huius Congregationis præſect.

suevit; id quod a san. mem. Prædecessore pariter Nostro Clemente Papa XI. in usum revocatum fuit, & identidem peractum, Nobismetipsis præfactum Secretarij munus obeuntibus, confectisque a Nobis, & impressis foliis, ea prorsus methodo, quæ pro causis ad Congregationem Concilij pertinentibus observatur.

Ut autem Episcopis a suis Ecclesijs, vel Diocæsisbus licite abesse possint, quum præter causam canonicam, expressa quoque licentia Romani Pontificis, ut supra diximus, sit necessaria; excepto casu prædictæ trimæstris absentia a Concilio permisse, pro qua nulla peculiaris requiritur licentia, quum idem Concilium Episcoporum abscedentium conscientia relinquat, de æquitate causæ iudicium facere: hinc est, quod quæcumque hujus generis licentia olim indulgeretur, per speciale Chirographum manu Pontificis signatum expediebatur. Postmodum vero inductus fuit mos describendi omnes hujusmodi licentias in unico folio, quod Pontifici subscribendum deferabatur; quem sanè morem a prædecessoribus Secretariis invecum, Nos quoque servavimus.

Quam olim intermissam Pontificis restaurare intendit.

Cum autem post absentiam duodecim annorum, quorum duos apud Anconitanam, & decem apud Bononensem Ecclesias regimini Nostro successivè commissas, assidue residendo transigimus, in Urbem reversi, & ad Apostolicam Sedem, quamvis immerentes, evecti fuerimus; Congregationis præfatæ sessiones, materia forsan deficientes, non amplius frequentari comperimus, neque porrò Chirographa, aut Folia signanda nobis oblata fuerunt; sed facta Nobis oretenus a Prælato dictarum Congregationum super executione, & interpretatione Concilij, & super Residentia Episcoporum Secretario, tam petitionum Episcoporum, qui vacationem a Residentia postulabant, quam causarum, quibus hujusmodi petitiones innitebantur, relatione; nostroque desuper accepto responso; opportuna singulis Decreta perscribi, eaque a Cardinali Vicario Nostro, tamquam sæpèdictæ Congregationis super Residentia Episcoporum Præfecto, signari consueverunt. Verum quum Nos hanc agendi rationem pro rei gravitate nimis compendiarium judicaverimus; visum est Nobis motu proprio, & ex certa scientia, non solum pro debita, ut ajunt, actus solemnitate, sed etiam pro ipsius rei subsistentia, & pro maturiori examine causarum, quæ ad hujusmodi licentias obtinendas afferuntur, infra scriptas leges, & ordinationes in-
invio-

inviolabiliter in posterum observandas, Apostolica auctoritate, tenore presentium, edicere, & constituit.

Primum itaque relata superius Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Decreta, *Sess. 6. Cap. 1.*, & *Sess. 23. Cap. 1. de Reform.*, laudatæque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Pij IV., Gregorij XIII., Clementis VIII., & Urbani pariter VIII. Constitutiones, & Ordinationes, necnon omnes, & singulas, quas supra innuimus, Resolutiones Apostolicæ Sedis auctoritate editas, innovantes, & tam Decretorum, quam Constitutionum, Ordinationum, & Resolutionum hujusmodi tenores etiam vires pro factis hic expressis, ac etiam de verbo ad verbum insertis habentes, & haberi volentes; illaque, & illas, quatenus opus sit, iterum plenissimè approbantes, & confirmantes; omnia, & singula in ipsis contenta, ab iis, ad quos spectat, & pro tempore imposterum spectabit, attendi, & in his omnibus, quæ nostris hisce litteris non adversentur, exactissimè impleri, & conservari volumus, statuimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, atque præcipimus; non obstantibus quibuscumque privilegiis, aut contrariis, etiam quantumvis inveteratis, ulibus, & consuetudinibus, quæ potius abusus, & corruptelæ dici debent; quibus si fortè adesse, aut allegari contingat, motu, ac scientia simili, ac de prædictæ Apostolicæ auctoritatis nostræ plenitudine, derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus.

Secundo loco, & consequenter ad præmissa, adversus prædictarum legum, & Constitutionum Transgressores, omnes, & singulas penas in eisdem Decretis, & Constitutionibus latas, & comminatas, auctoritate quoque nostrâ confirmamus, & innovamus; amissionis scilicet quartæ partis fructuum unius anni ipso facto ab iis incurrendæ, qui legitimo impedimento, seu iustis, & rationabilibus causis cessantibus; & absque expressa, ut præteritur, Apostolicæ Sedis licentia, sex mensibus continuis extra tuam Diocesim morando abfuerint; & amissionis alterius quartæ partis fructuum, eodem modo incurrendæ, ubi hujusmodi absentia ad alios sex menses protrahatur; ut in prædicto Concilio Tridentino *Sess. 6. Cap. 1. de Reform.* statutum fuit; incursus quoque in peccati mortalis reatum, & obligationis restituendi fructus in absentia perceptos, nulla etiam prævia declaratione, eosque erogandi in Ecclesiarum fabricas, seu in subventionem pauperum ipsius loci, quacumque conventionem, seu compositionem pro hujusmodi fructibus male perceptis

Canonica, & Pontificia statuta confirmat, & innovat contrariis non obstantibus.

Item penas in contravenientes latas.

Addita pena
privacionis In-
dultorum com-
petentium A-
ssistentibus Solio
Pontificio.

ceptis prohibita; ut in eodem Concilio *Sess. 23. Cap. 1.* præscribitur. Similiter impositam a prædicto Pio IV. Prædecessore penam amissionis facultatum testandi, & disponendi, si quæ transgressoribus huiusmodi competere dignoscantur; necnon inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas, quam præfatus quoque Prædecessor Clemens VIII. indixit, per omnia confirmamus, & innovamus. Quibus omnibus hoc etiam superaddimus, ut iidem transgressores omnibus, & singulis Indultis, & Privilegiis, quæ forsan ipsis, tamquam Pontificio Solio Assistentibus, concessa fuerint, ipso facto privati esse censeantur: Decernentes sub transgressorum nomine comprehendendi non solum eos, qui præter tres menses a Concilio toleratos, absque legitima causa, & expressa Romani Pontificis licentia, extra proprias Dioceces commorantur; sed eos etiam, qui huiusmodi licentiam falsis simulativse causis dolose extorquere non dubitaverint; vel ea semel ritè, recteque obtenta, præscriptos in eadem limites, ac præfixum tempus prætergressi fuerint. Quod si nihilominus aliqui, non minus canonica statuta, quam propositas huiusmodi penas contemnentes, in sua contumacia obfirmati perseverare præsumperint; volumus adversus istos ad ulteriora cum effectu procedi, juxta mentem ejusdem Concilij Tridentini, quod in *citato Cap. 1. Sess. 6.* Romanum Pontificem pro tempore existentem hortatur, ut suæ supremæ Sedis auctoritate in huiusmodi transgressores ad severiorem Sacrorum Canonum normam animadvertat, atque etiam Ecclesiis ipsis de utilioribus Pastoribus provideat, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

Congregationem super Residentia Episcoporum ab Urbano Papa VIII. institutæ exercitium, atque Sessiones resumantur; confirmantes ipsius Præfecturæ munus dilecto Filio Nostro Johanni Antonio Tituli Sancti Martini in Montibus Præbytero S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato moderno Nostro in Urbe, ejusque Districtu in Spiritualibus Vicario, ejusque in officio Vicariatus huiusmodi Successoribus; sicut etiam officium Secretarij ejusdem Congregationis dilecto Filio Magistro Joseph Alexandro Furietto, ejusque Successoribus Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Secretariis; eosdemque statuentes in huiusmodi Congregatione nunc, & deinceps pro tempore locum habere, & suffragium ferre, quicumque ea officia, & mu-

ncra

nera obtinent, sive obtinebunt in posterum, quæ in præcatis Urbani Prædecessoris Literis designantur.

Præterea quum minime expediat huiusmodi Congregationem Promotore Fiscali carere, Nos cum, qui in Tribunali prædicti Cardinalis Vicarij Urbis Officium gerit Promotoris Fiscalis, ejusque in Officio Successores pro tempore, ad idem munus obcundum deputamus in præfata Congregatione, cui ipsum, seu ipsos cum consultivo suffragio volumus interesse.

Eique deputat
Promotorem Fis-
calem.

At vero perpendentes, quod si Congregatio isthæc toties habenda foret, quoties ab aliquo Episcopo Licentiam abscedendi a Dioecesi peti contingeret, eadem aut propter frequentiam nimis onerosa evaderet, aut propter negotiorum levitatem tractu temporis negligi, & parvpendi posset; volumus, atque statuimus, eamdem tunc tantum cogendam, habendamque esse, quum aut a Nobis, sive a Successoribus Nostriis Romanis Pontificibus, alicujus negotij cognitio ipsi remissa, & delegata fuerit: aut, huiusmodi etiam remissione cessante, quoties de pœnis superius constitutis, adversus aliquem transgressorem re ipsa decernendis, infligendisque deliberandum fuerit; siquidem huiusmodi pœnarum modus, prout cujusque major, aut minor contumacia exegerit, ab eadem Congregatione statuendus erit, ut facta per ipsius Secretarium Nobis, seu Successoribus Nostriis relatione, approbataque Congregationis resolutione, ad huiusmodi pœnarum executionem cum effectu procedatur; Aut denique quum aliquis Episcopus Instantiam proponat abeundi a propria Dioecesi ratione alicujus muneris, sive officii, cujus ea dicatur natura esse, ut Apostolicum Indultum de non residendo ad longum tempus ipsi sit concedendum; Nos etenim huiusmodi Indulta nemini unquam concedi debere decernimus, nisi prævio causarum examine in eadem Congregatione peragendo, Nostraque, & Successorum Nostrorum scientia, & approbatione, & mediante expeditione Literarum Apostolicarum in forma Brevis; ideoque mandamus

Prescribere oc-
casiones quibus
aditari debeat.

Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis supplicum Libellorum Secretario, aliisque Secretariis quarumvis Congregationum, quibus ea de re preces oblatae fuerint, ut illas in prædictam Congregationem super Residentia Episcoporum omnino remittant; simulque prohibemus Nostro, & Successorum Nostrorum pro tempore Secretario Breuium, ne Literarum Apostolicarum super Indultis huiusmodi exempla Nobis, aut Successoribus Nostreis signanda, ullatenus afferat, nisi authentica documenta, tam de causarum examine in dicta Congregatione peracto, quam de Apostolica approbatione, & assensu consequenter emanatis, eadem fuerint exhibita.

Folia, cum expressione Indultorum, quæ conceduntur, ad Pontificis Signaturam delerri mandant.

Quarto loco statuimus, ut Folia superius enunciata in posterum omnino consiciantur, in quibus nimirum describantur nomina Episcoporum, quibus dantur Indulta commorandi extra Diocesim, unacum causis ab ipsis adductis, atque probatis, & spatio temporis, ad quod huiusmodi Indulta conceduntur; quæ quidem Folia a Romano Pontifice subscripta, in Tabulario prædictæ Congregationis, ut alias, asseruari præcipimus: Quod tamen intelligi volumus non de iis Indultis, quæ per Apostolicas Literas in forma Brevis expedienda esse in paragrapho superiore descripsimus; sed de alterius generis Indultis, de quibus infra dicendum erit, quæque, post Pontificium assensum a Secretario requisitum, & obtentum, expediri debebunt per Decreta a prædicto Cardinali Vicario Urbis, tamquam præfatæ Congregationis Præfesto, subscripta. Decet enim has quoque licentias non sine Pontificia subscriptione prodire; idque obtinebitur accedente Signatura Pontificis super prædictis Foliis, in quibus singulorum Indultorum tenores, & causæ a Secretario descriptæ erunt; quemadmodum elapsis temporibus, atque etiam a Nobis ipsis, dum huiusmodi Secretarii munere fungeremur, servatum fuisse narravimus.

Singulis absentis causis opportuna Refcripta comparat.

Quinto loco, quoniam experiendo cognovimus, quod ad obtinenda Indulta commorandi extra Diocesim, infra-scriptæ plerumque causæ ab Episcopis afferri solent; nimirum aut necessitas assistendi personaliter alicui liti, seu controversiæ, in qua Ecclesiæ, aut Cleri sui, vel etiam propriæ Familiæ res agatur, quæque in Romana Curia introducta sit, vel alia in Urbe, in qua resideant majora Tribunalia, quorum ea de re iudicium esse debeat; aut corporalis ægritudo, qua correptus fuerit Episcopus, dum extra Diocesim, Conciliaribus mensibus utens, morabatur,

ita ut

Ita
fa
da
sol
in
ri
sq
ab
cir
di
No
gul
por

der
fix
re
huj
Ora
mil
quoc
lem
tor
Con
ipsi
vel
eius
cred
clar
si n
iust
intes
serit
illi t
cessu
se ac
bus
enim
tum
pleru
quam
rium

ita ut ad eamdem Diœcesim reverti nequeat; aut adversa valetudo in ipsa Diœcesi contracta, ad quam depellendam Medici putent necessarium fore Episcopum aërem, & solum aliquantisper mutare; aut denique malignitas aeris in Diœcesi vicens, quam aliquibus anni mensibus vitari oporteat: Et quoniam nec ulla ex præmissis causis, absque expressa Romani Pontificis approbatione, quemquam ab onere residendi eximere potest; & nisi certis expressis circumstantiis, iisque verificatis, difficile est ad huiusmodi approbationem ritè, recteque procedere; necessarium Nobis visum est infra scriptas Regulas statuere, quas in singulis respectivè casibus ab iis, ad quos spectat, & prò tempore spectabit, observari mandamus, atque præcipimus.

Si quis igitur in posterum licentiam petierit abscedendi a Diœcesi sibi concredita, ut judiciali controversiæ, quæ alibi vertitur, per se ipsum intersit; exprimere debet in precibus tum Locum, sive Urbem, in qua huiusmodi lis agitur, tum etiam, an ea pertineat ad ipsam Oratoris Ecclesiam, seu Clerum, seu potius ad ipsius Familiam. Et quidem si ad Familiam pertineat, absque eo quod Secretarius Congregationis Pontificæ, aut Cardinalem Præfectum adeat, rescribendum ab ipso erit, ut Orator ad effectum, de quo in precibus, utatur mensibus a Conciliis Indultis. Quod si eis jam usus fuerit, ulterior ipsi licentia non concedetur. Si vero de ejus Ecclesiæ, vel Cleri rebus agatur, exponi debebunt, tum status litis, ejusdemque gravitas, tum causæ, propter quas necessaria creditur in loco judicii Oratoris præsentia tum etiam declarandum, an mensibus Conciliaribus usus fuerit. Et quidem si nondum illis usus sit, rescribendum erit, ut eos in huiusmodi causam impendat. Si verò id amplius Episcopos integrum non sit [qua in re nec dolus, nec fraus intercesserit], & alioquin ipsius instantia iusta videatur, tantum illi temporis, & non amplius, ad commorandum extra Diœcesim tribuatur, quantum judicatum fuerit necessarium esse ad Causæ Defensores, Advocatos, & Judices de omnibus, quæ ad rem pertinent, sufficienter instruendos. Si enim licentia abscedendi a Diœcesi usque ad finalem exitum causæ extendi deberet, nemo non videt, quam diuturna plerumque foret in hisce casibus Episcoporum absentia, & quam facile evenire posset, ut pleræque Diœceses complurium annorum spatio suorum Pastorum præsentia carerent.

Qui verò licentiam abscedendi petierint ratione infirmitatis

An, & quatenus permittendum Episcopo, ut a Diœcesi abscedat causa Litis.

Quid ratione

*Infirmitas extra
Diocesim
contracta.*

mitatis extra Diocesim contracta, dum vacatione a Concilio indulta uterentur, asserentes ea de causa regressum ad propriam Diocesim sibi prohiberi; exponere debebunt contracta infirmitatis qualitatem, & super ea testimonium Medici juramento firmatum exhibere. Atque ubi petita licentia ipsis indulgeatur, ea semper ad certum; ac definitum tempus concedi debebit, adjecta quoque clausula *si tandiu infirmitas duraverit.*

*Quid ad con-
valecendum ex
morbo in Dio-
cesi contracto.*

Ab iis autem, qui hujusmodi licentiam postulaverint, eo quod aeris mutatione opus sibi esse dicant ad convalescendum ex morbis, quos in suis Ecclesiis residendo contraxerunt, exprimendum erit in precibus, quo morbi genere, & quam graviter laborent, ac proferendum testimonium Medici, qui jurejurando testetur, utile, ac necessarium Oratori esse; ut in aliam regionem, atque aerem per aliquod tempus se transferat. Nec illud silentio prætereundum, an scilicet Orator, antequam morbo corripereetur, trimestri licentia a Concilio permissa usus fuerit; Si enim id nondum fecerit, & tempus a Concilio indultum sufficiens ipsi non reputetur, poterit eidem concedi, ut per quatuor menses, in quibus tamen Conciliares menses comprehendantur, a Residencia absens permaneat: at si prædictos Conciliares menses, remoto omni dolo, & fraude, jam extra Diocesim transegerit; tantum temporis ipsi indulgeatur, quantum ad confirmandam ipsius valetudinem vere necessarium esse prudenter judicabitur.

*Quid ratione
Aeris insalubris.*

Qui tandem licentiam commorandi extra Diocesim postulabit propter malignitatem aeris, quem in sua Diocesi aliquo anni tempore insalubrem esse affimet; is videat etiam, atque etiam quid agat: Et quidem pro veritate exponat, quibus anni mensibus perniciosus sit regionis aer: item an eadem Celi temperies totam comprehendat Diocesim, itaut nullus intra ejus tractum locus existat, in quo suspectum illud tempus absque salutis detrimento transigere valeat; postremo an Conciliaribus mensibus usus fuerit: Etenim si nondum eos sibi sumpserit, non agere obtinebit Indultum abessendi per quatuor menses, [quatenus periculum ab aere tandiu durare censeatur], in quibus tamen tres illi a Concilio permissi numerandi erunt: Si autem hujusmodi Concilii indulgentia jam usus fuerit, frustra novum Indultum prædicta de causa ab Apostolica Sede postulabit; sibi que imputare debebit, quod quom sciret certo anni tempore in sua Diocesi aerem insalubrem

salu
lud
tis,
han
aliq
copu

run
cili
in c
resse
ipso
tum
& f
fend
cili
um
eti,
ad E
nis
myu
tuer
Pres
com
se e
con

ra,
cop
ca
per
Cu
clu
re
du
pu
ha
tr
sti
de
a
ni
ci

salubrem fore, concessos vacationis menses in tempus illud non reservaverit. In omnibus autem absentie Indultis, quæ ratione aeris insalubris in posterum concedentur, hanc Clausulam adiici volumus: *Dummodo intra Diocesim aliquis locus non adsit, in quo aer salubris sit, & in quo Episcopus commorari possit.*

Sanè prædictus Urbanus Prædecessor non prætermisit eorum Antistitem causam considerare, qui Provincialibus Conciliis, vel Congregationibus, seu Assembleis Generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, personaliter interesse, sive in aliis muneribus, aut Reipublice officiis, quæ ipsorum Episcopatibus, Ecclesiisque adjuncta sunt, ad certum tempus extra Diocesim occupari solent, & debent; & his quidem in præcitata Constitutione licentiam abesse concessit pro eo definito tempore, quo ejusmodi Concilia, Congregationes, & Assemblee peragentur, exercitiumque muneris, seu officii publici eorum Ecclesiis adjunctis actu duraverit; dummodo iis finitis, recto tramite, ad Ecclesias sibi commissas sese conferrent; cujus concessio nis æquitatem. Nos quoque agnoscetes, eandem approbamus, & confirmamus. Sed quum idem Urbanus nihil statuerit de Episcopis, qui a Residentie sue loco discedunt pro Processuum in Causis Beatificationum, & Canonizationum compilatione, Apostolica auctoritate ipsis delegata; necesse est aliquid a Nobis pro his etiam casibus opportunè constitui.

Quid pro celebrandis Conciliis, Assembleis, Datus.

1. Expediuntur a Congregatione Sacrorum Rituum Literæ, quas vocant Remissoriales, & Compulsoriales, quibus committitur, ut supradicti Processus auctoritate Apostolica conficiantur; exque diriguntur tribus Episcopis, aut Superioribus Prelatis, cum clausula, ut *duo ad minus procedant.* Cumque in hujusmodi Episcoporum numero semper includatur Ordinarius loci, in quo Processus construitur; ferre contingit, e tribus, ad quos Literæ sunt directæ, unum duptaxat a Residentia advocari. Ubi itaque aliquis Episcopus Titularis Ecclesie in partibus Infidelium constitutæ haberi possit, volumus cum in præfatis Literis pro uno ex tribus Episcopis comprehendi. Quod si tres omnino Antistites in propriis Ecclesiis residentes ad hujusmodi effectum delegari oporteat, statulimus, atque præcipimus, ut Literæ a prædicta Congregatione dirigantur Episcopis, qui viciniore sunt Diœcesi, in qua Apostolicus Processus conficiendus erit. Quoniam vero non de re agitur, quæ duobus

Quid pro constituendis Processibus Apostolicis in Causis Canonizationum.

bus

bus, tribusve hebdomadibus perfici queat, sed quæ plurius sæpe mensium, aut etiam annorum operam requirit; volumus, ut Episcopi, qui ejusmodi delegationem acceptaverint, necessariam licentiam abscedendi a Diocesi, causam absentiae exprimendo, petere, & Impetrare non omitant, sub poenis adversus eos constitutis, qui absque causa extra Dioecesim commorantur. In hujusmodi autem licentiis concedendis statuimus, ut Conciliares menses semper comprehendantur, & præter eos, triginta dumtaxat dies, si opus fuerit, adiciantur: nam, & ad plura peragenda quod trimestre spatium sufficiens est, &, si adhuc facienda supersint, quatuor alii menses sequenti anno in idem opus infumi poterunt.

De præmissorum observantia præceptum.

Hæc sunt, quæ salubriter in Domino statuenda judicavimus, quæque pro regula, & norma in posterum haberi volumus, ut a Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, gravissimum, quod ipsis incumbit, Residentiæ officium exacte impleatur. Itaque dilecto Filio moderno præfate Congregationis super eadem Residentia Secretario, ejusque Successoribus in perpetuum, injungimus, & in virtute sanctæ obedientiæ, sub poenis contra inobedientes mandatis Apostolicis in re gravi, præcipimus, atque jubemus, ut suplices libellos pro parte quorumcumque Antistitum sibi oblatos, in quibus ea, quæ supra adnotavimus, expressa non fuerint, quibusque necessaria authentica documenta superius pariter indicata, non sint adjuncta, nullo modo recipiant, multoque minus ad Pontificem referant: In Decretis autem, quæ post Pontificium assensum ab ipsis Secretariis in consuetam audientiam reportatum, a Cardinali ejusdem Congregationis Præfecto subscribenda erunt, superscriptas clausulas respectively apponere non prætermittant: illud etiam expresse cavendo, ut quæ concedentur Indulta, a die datæ ipsorum Decretorum decurrere intelligantur.

De onere denunciandi non Residentes.

Denique Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Metropolitanos, & Episcopos omnes monemus, ut non solum ipsi statutas de Residentia leges adamussim observent, sed etiam memores sint Decreti a Sacra Tridentina Synodo editi *Seff. 6. Cap. 1. de Reform.*, quo jubentur singuli pro virili parte in aliorum agendi rationem respectively, vigilare & non Residentes Romano Pontifici infra certum tempus denunciare. Nostis quoque, & Apostolicæ Sedis Nuntiis hoc idem demandamus, & injungimus: ubi intra ipsorum Nuncia-

Nuntiaturæ districtum aliquis Episcopus, seu Superior Prelatus existat, qui Canonicas Leges hac in parte violare dignoscantur.

Et quia Nobis relatum est, nullibi frequentius prædictas leges ab Episcopis violari, quam in proximo Neapolitano Regno, [neque vero id mirum in tanto eorundem numero], volumus, atque statuimus, ut in Indultis absentiae, quæ pro Episcopis prædicti Regni in posterum expediri contingat, ad ceteras clausulas superius præscriptas hæc etiam addatur, *ut obtenta licentia exhiberi debeat Apostolico Nuntio Neapoli commoranti*, alioquin nullius roboris, & momenti habeatur. Nos siquidem prædicto Nuntio, earundem præsentium tenore committimus, ut hujusmodi Licentias in acta sui Tribunalis referri faciat, itemque de causis, propter quas concessæ fuerint, inquirat, ac tempus in iis præfinitum observet, ad hoc scilicet, ut & per eum resciri possit, si quid obreptum, aut subreptum fuerit in precibus; & ipsum latere nequeat, si quis præscriptos sibi limites transgrediatur, sive absque necessario Apostolicæ Sedis Indulto, extra tempora a Concilio permessa, longe ab Ecclesia, & Dioecesi sua commoretur. Pro iis autem, qui, ut Nobis pariter relatum fuit, Dioeceses suas deferunt, & non quidem in Urbem Regni Principem, ubi Apostolicus Nuntius moram trahit, sed in alias se conferunt ejusdem Regni Civitates, quin ipse Nuntius quidquam de ipsis audiat; injungimus eidem Nuntio, ut per Officiales suos, atque Ministros, quos in omnibus Dioecesibus retinet, curet se certiore fieri de Episcopis, quicumque a propriis Dioecesibus recedunt; ut, & ii, qui obtentis licentiis abutuntur, & multo magis ii, qui proprio Marte se gerere præsumunt (dum vel absque prævia licentia, præter tempus a Concilio indultum a suis Dioecesibus absunt, vel si ob aliquem inopinatum eventum ab ipsis discedere compulsi fuerint, hujusmodi licentiam, statim ac ad destinatum locum pervenerint, petere & impetrare non curant;) severiori Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Sanctionum censuræ subijciantur.

Cæterum intendimus sub præsentium Literarum Nostrarum ordinatione, & dispositione etiam ipsos Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales, qui Patriarchalibus, Primatialibus, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus Ecclesiis prædictis ex concessione, & dispositione Apostolica nunc præfunt, & in futurum præerunt, comprehendere, atque comprehensos esse, & fore.

Præ-

Specialis Commissio Nuntio Apostolico Neapoli commoranti injuncta.

S. R. E. Cardinales præmissis legibus expresse comprehenduntur.

Litterarum fir-
mitati consuli-
tur.

Præsentibus quoque Literas, omniaque, & singula in eis contenta de subreptionis, obreptionis, aut cujuscumque nullitatis, vel invaliditatis vitio, intentionisque Nostræ, ac quocumque alio defectu, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, & præterim ejusdem S. R. E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitateque, & alia servanda, & adimplenda nullatenus servata, & adimplenda fuerint, ac quocumque alio colore, prætextu, occasione, & Causa, etiam necessario exprimenda, a quoquam notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari nullo unquam tempore possit; sed semper, perpetuoque valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, perinde, ac si in Consistorio Nostræ secreti, & de eorumdem Fratrum Nostrorum Consilio, & unanimi consensu emanassent; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, prædictamque Congregationem super Residentia deputatam, & quoscumque alios quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super iis a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Sublato &c.
irritum &c.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis, necnon, quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisquæ: Cancellariæ Apostolicæ Regulis, statutis quoque etiam juratis, consuetudinibus etiam diuturnis, & immemorabilibus dictarum respective Ecclesiarum, necnon Licentiis, Privilegiis, & Indultis, etiam Apostolicis, eisdem Ecclesiis, earumque Præfibus quomodolibet hæcenus concessis, omnibusque, & singulis aliis, quæ prædictus Urbanus sua-

Derogationes.

suarum Literarum firmitati, & executioni voluit non ob-
stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ut autem eadem præsentis, & in eis contenta quæcum-
que, ad omnium notitiam deducantur, & nè aliquis illo-
rum ignorantiam prætereundum possit; volumus, quod eadem
præsentis per aliquem, seu aliquos ex Curforibus Nostreis ad
valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ A-
postolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur,
& earum copię ibidem affigantur, & affixæ relinquantur,
quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos con-
cernunt, arctent, & afficiant, non secus, ac si eorum unicui-
que personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent; quodque
earundem præsentium Transumptis, etiã impressis, ma-
nu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in
dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fi-
de adhibeatur in judicio, & extrà illud ubique locorum,
quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

Publicationis
vis, & exem-
plorum aucto-
ritas.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc
Nostrarum Ordinationum, Constitutionum, Derogationum,
Præceptorum, Satutorum, & Decretorum infringere, seu ei-
dem ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten-
tare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit
incursum.

Sanctiv.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno
Incarnationis Dominicæ 1746. tertio nonas Septembris,
Pontificatus Nostri Anno VII.

D. Cardinalis Passioneus.

I. Datarius

VISA DE CURIA

I. C. Boschi.

I. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi

*Registrata in Secretaria Brevium
Publicat. die 20. Septembris 1746.*

g

ORA-

O R A T I O

HABITA IN SESSIONE NONA, ET ULTIMA SACRI CONCILII TRIDENTINI,

Celebrata duobus continuis diebus III., & IV. Decemb. M. D. LXXIII. Pio IV. PONT. MAX.

A R. D. HIERONYMO RAGAZONO Veneto, Episcopo Nazianzeno,
& Coadjutore Famaugustano.

Hic summam recensentur omnia in Concilio Tridentino definita, quæ & ad piæ credendum, & ad bene vivendum pertinent.

AUdite hæc omnes Gentes, auribus percipite Omnes, qui habitatis Orbem. Tridentinum Concilium jam diu cœptum, aliquando intermissum, distractum varie, atque divulgum, nunc demum, singulari Dei Omnipotentis beneficio, summa, atque incredibili omnium Ordinum, ac Nationum voluntate connectitur, atque perficitur. Dies hæc quidem felicissima Christiano Populo illuxit, in qua templum Domini disturbatum frequenter, ac dissipatum reficitur, & absolvitur: & navis hæc una bonorum omnium ex maximis, ac diuturnis turbinibus, atque fluctibus tuta in portu collocatur: quam utinam conscendere nobiscum ij voluissent, quorum in primis gratia hæc ipsa navigatio instituta fuit; atque ædificii hujus construendi participes existerent, qui hoc nobis negotium exhibuerunt; majoris nunc profecto lætitiæ causam haberemus. Sed nostra id certe culpa non accidit.

Nos Urbem hanc in Germaniæ faucibus, id est in domus illorum fere limine positam elegimus: nos custodiam nullam Nobis, ne suspicionem illis aliquam minus liberi loci daremus, adhibuimus: Nos eam fidem publicam illis concessimus, quam sibi ipsi composuerunt: nos hic illos per diu expectavimus; neque hortari, ac rogare unquam destitimus; ut ad veritatis lucem cognoscendam accederent. Verum illis etiam absentibus, satis, ut puto, a Nobis consultum est. Etenim cum duo essent, in quibus ægris, atque infirmis illorum animis medicina fuit adhibenda: alterum Fidei Catholicæ, ac vere Evangelicæ illis in rebus, quæ in dubium ab ipsis vocantur, quæque opportunè his temporibus videntur explicata, & confirmata, disiectis omnibus, ac dissipatis errorum tenebris, doctrina: alterum disciplinæ Ecclesiasticæ, cujus potissimum depravatione illi se a Nobis defecisse affirmant, restitutio: utrumque, quantum in Nobis fuit, pro temporum horum ratione, cumulate præstitimus.

Principio enim Sancta hæc Synodus [facta, ex laudabili Majorum Nostrorum consuetudine, suæ fidei professione] ut quoddam quasi fundamentum futuris actionibus poneret, & quibus testimoniis, atque

que

que præfidiis in Dogmatibus faciendis nitendum esset, ostenderet; Veteris, ac Novi Testamenti Libros, qui essent sine ulla dubitatione recipiendi, antiquorum Conciliorum probatissimorum exemplo, pie, & prudenter enumeravit: ac ne de verbis quidem ulla ex variis Versionibus oriri posset difficultas, certam, ac definitam de Græcis, & Hebræis translationem approbavit. Hinc omnium hæresum caput, atque arcem aggrediens, de humanæ naturæ corruptis initiis ea statuit, quæ Veritas ipsa, si loqui posset, exprimeret. De Justificatione deinceps [res magna, & cum ab antiquis, tum a nostri temporis hæreticis mirum in modum oppugnata] ea definivit, quibus, & perniciosissimis eo in genere opinionibus occurreretur, & recte sentiendi ratio miro quodam ordine, atque admirabili sapientia (ut in illis Dei Spiritum facile agnoscas) demonstraretur. Præstantissimo hoc post hominum memoriam decreto hæreses fere universæ jugulantur, &, quasi caligo Sole, discutiuntur, ac dispelluntur: eaque claritas, isque splendor veritatis apparet, ut, tantum lumen quin videat, dissimulare jam nemo possit. Subsecuta est salutaris septem Divinorum Ecclesiæ Sacramentorum tractatio: primum simul de omnibus, post de unoquoque separatim. Hic vero quis non videt, quam distincte, explicitè, abundanter, illuminate, & (quod caput est) vere tota cælestium horum Mysteriorum ratio contineatur? Quis in tam magna, multiplicique doctrina quid aut sequendum, aut fugiendum sit, potest ullo modo desiderare? Quis in illis omnibus errandi locum, aut occasionem inveniat? Quis denique de Sacramentorum horum vi, atque virtute dubitare in posterum poterit, cum gratiam illam, quæ illis ipsis quibusdam quasi stillicidiis in Fidelium quotidie mentes illabitur, tunc nobis adfuisse tam copiose perspiciatur? Accesserunt ad hæc de Sacrosancto Missæ Sacrificio, & de Communione sub utràque specie, & Parvulorum, decreta: quibus quidem nihil sanctius, nihil utilius, ut de cælo lapsa, non ab hominibus composita videantur. Adjungetur his hodie certa de Indulgentiis, de Purgatorio, de Sanctorum Veneratione, Invocatione, Imaginibus, & Reliquiis doctrina, qua non solum Hæreticorum fraudibus, & calumnijs obfistetur, sed piorum etiam Catholicorum conscientijs plene satisfiet.

Hæc de rebus ad salutem nostram pertinentibus, quæ Dogmata appellantur, faulse, ac feliciter erunt peracta: neque aliud quidquam præterea eo in genere a nobis hoc tempore expectabitur.

In eorum autem quibusdam administrandis quum nonnulla essent, quæ non rite omnino, ac recte servarentur; accuratissime, Patres Amplissimi, curastis, ut pure illa, & caste, atque ex more, institutoque Majorum tractarentur. Ita omnem superstitionem, omnem querstum, omnem (ut dicunt) irreverentiam a divina Missarum celebratione abstulistis; vagis, ignotis, & criminosis Sacerdotibus San-

etum hoc offerre Sacrificium interdixistis; rei hujus sacratissimæ usum a privatis domibus, & profanis in sacra, & religiosa loca revocastis; molliores cantus, & symphonias, deambulationes, colloquia, negotiationes a Templo Domini submovistis. Ita Ecclesiastico unicuique gradui leges illæ a vobis præscriptæ sunt, ut tradito illis divinitus ordine abutendi nullus utique locus relinquantur. Ita nonnulla Matrimonii impedimenta, quæ ansam quasi quamdam ad violanda Ecclesiæ præcepta dare videbantur, removistis: facilem veniæ consequendæ viam minus legitimè connubii fœdus ineuntibus interclusistis. Quid de furtivis, tenebrosisque Matrimoniis commemorem? Equidem ita sentio, si alia nulla causa convocandi Concilium fuisset, [quæ multe, & maximæ fuerunt] propter unam hanc id omnino fuisse faciendum. Nam cum res hæc ad omnes spectet, neque ullus in Orbe terrarum univervo angulus reperiatur, quem labes hæc non invaserit; curandum merito fuisset, ut communi huic malo communi etiam consilio provideretur. Innumerabilem, Patres Sanctissimi, & gravissimorum delictorum, ac scelerum occasio prudentissima ista vestra, ac prope divina sanctione penitus ablata est, & Christianæ Reip. gubernationi sapientissimè consultum. Accedit ad hæc utilis in primis, ac necessaria multorum in Purgatorio, Sanctorum Venerationis, Invocationis, Imaginum, & Reliquiarum, atque etiam Indulgentiarum ratione, abusu interdictio, qui rerum ipsarum pulcherrimam faciem inquinare, atque deturpare mirum in modum videbantur.

Altera vero pars, in qua de labenti, ac prope cadenti Ecclesiastica Disciplina fulcienda erat agendum, diligentissime etiam absoluta fuit, atque perfecta. Eliguntur in posterum ad Ecclesiastica munera obcunda, qui virtute, non ambitione præsent; quique populi commodis, non suis inserviant, & profint potius, quam præsent. Enumerabitur, atque explanabitur frequentius, & studiosius Verbum Domini omni ancipiti gladio penetrantius.

Aderunt suis gregibus, & invigilabunt Episcopi, cæterique, quibus animarum cura commissæ est, neque extra creditam sibi custodiam vagabuntur. Nihil cuiquam proderunt aut ad impure, & flagitiose vivendum, aut ad male, & perniciose docendum privilegia: nullum sine pena crimen, nulla sine præmio virtus relinquetur. Pauperum, & mendicantium Sacerdotum multitudini optime provifum est: certe unusquisque Ecclesiæ, statutoque operi, unde alii possit, ascribetur.

Avaritia, quo nullum vitium est tetrius, præsertim in Domo Dei, ab ea omnino tollitur: gratis Sacramenta omnia, ut par est, conferentur. Ex una Ecclesiæ plures, ex pluribus una, ut populi commodum, & ratio postulat, constituentur, Eleemosynarum Quo-

stores

stores (ut appellant), qui sua, non quæ JESU Christi, quærentes, magnum nostræ Religioni damnum, magnam infamiam afferebant, ex omni hominum memoria [quod summæ felicitatis loco ponendum est] penitus evellentur. Hinc nostra præfens, calamitas sumpsit exordium: hinc serpere infinitum malum, manareque in dies latius non desistebat: neque occurri illi adhuc multorum Conciliorum cautionibus, ac provisionibus potuit. Quamobrem quis non nisi sapientissime factum dixerit, ut membrum hoc, in quo sanando diù, ac multum frustra laboratum est, nè reliquo corpori noceret, excideretur?

Porro Deo cultus tribuetur purius, & accuratius, atque ita, qui fuerunt vasa Domini, mundabuntur, ut ad sui imitationem alios trahant; in quo præclare illud fuit excogitatum, ut, qui Sacris essent initiandi, iis moribus, atque literis in unaquaque Ecclesia a prima ætate instituerentur, ut quoddam quasi virtutum omnium seminarium illud existeret. Jam vero Provincialibus Synodis restitutis, Visitationibus ad populorum utilitatem, non ad querelam, & sumptum renovatis, tradita Pastoribus regendi suos, atque pascendi commodius facultate: pœnitentia publica in usum revocata: hospitalitatem Ecclesiasticis hominibus, tum piis locis indicta: In Curatis Sacerdotiis conferendis memorabili, ac pene cœlesti ratione constituta: Beneficiorum (ut ajunt) pluralitate sublata: Hæreditaria Sanctuarii Dei possessione prohibita: Modo excommunicationibus imposito, ac terminato: Primis judiciis iis in locis, ubi lites oriuntur, assignatis: singularibus certaminibus interdictis; omnium hominum, ac sacrorum in primis luxuriæ, cupiditati, atque licentiæ, freno quasi quodam, quod excuti non facile possit injecto: Regibus, ac Principibus sui muneris diligenter admonitis: aliisque rebus hujusmodi prudentissime sancitis: quis non videt vestras vos, PP. Optimi, hac etiam in re partes cumulatissime executos? Actum sæpe est in Superioribus Conciliis de Fide nostra explicanda, moribusque corrigendis, sed nescio, an unquam diligentius, atque distinctius. Hic præsertim hoc biennio, ex omnium Populorum, ac Nationum, in quibus Catholice Religionis veritas agnoscitur, non solum Patres, sed Oratores habuimus. At quos Viros? Si doctrinam spectemus, eruditissimos; si usum, peritissimos; si ingenia, perspicacissimos; si pietatem, religiosissimos; si vitam, innocentissimos. Numerus is quoque fuit, ut, si præsentis Christiani Orbis considerentur angustię, frequentissima hæc omnium, quæ antea fuerunt, Synodus appareat. Hic singula omnium vulnera detecta, mores expositi fuere: nihil dissimulatum est, nostrorum Adversariorum argumenta, & rationes ita tractatę, ut eorum tum causa, non nostra agi videretur. Tertium nonnulla, atque etiam quartum discussa: summa sæpe contentione certatum, eo scilicet consilio,

lio, ut, quemadmodum igne aurum, ita quibusdam quasi luctationibus, veritatis vires, ac nervi probarentur. Quæ enim inter idem sentientes, idemque spectantes discordia potuit existere?

Quæ cum ita sint, licet optandum (ut initio dicebam) summo-
pere fuisset, ut una cum illis hæc agerentur, quorum potissimum
causa tractata sunt: absentium tamen etiam incolumitati, atque saluti
ita provisum est, ut, alia ratione provideri, si adfuissent, non potuis-
se videatur. Legant illi, quæ de Fide nostra statuimus, ut Christiani-
sum hominem decet, humiliter: & si lumen eis aliquod fulserit,
ne faciem avertant, & si vocem Domini audierint, corda sua non
obdurent. Ac si ad communem matris Ecclesiæ complexum, unde
se illi distraxerunt, redire voluerint, clementiam sibi omnem, ac
misericordiam tribuendam non dubitent. Sed præcipua illa ratio est,
P. A., dissentientes è nobis animos conciliandi; consentientes in fide,
atque officio retinendi: si, quæ hoc in loco verbis sancivimus, re
ipsa in nostris Ecclesiis præstemus. Leges etsi optimæ sunt, muta ta-
men res est. Quid Hebræo populo Dei ipsius ore latæ leges profue-
runt? Quid Lycurgi leges Lacedæmoniiis, Solonis Atheniensibus ad
libertatem retinendam, quam ob causam erant conscripse, utilitatis
attulere? Sed cur externa, atque antiqua nimis commemoro? Quæ
ad bene, beatque vivendum instituta, atque præcepta, ex unius Chri-
sti Domini nostri vita, atque doctrina desiderare aut possumus, aut
debemus? Quid item fuit à Majoribus nostris omissum, quod cum
ad rectè sentiendum, tum ad præclare agendum pertineret? Medica-
mentum quidem salutare compositum, ac paratum jamdiu habemus:
verum, si morbum debet expellere, fumendum est, ac per venas in
omne corpus diffundendum. Poculo hoc salutis nos primum inebrie-
mur, Charissimi, & vivæ, atque eloquentes leges sumus; & norma quasi
quædam, ac regula, ad quam aliorum actiones, & studia dirigantur:
atque ita sibi unusquisque persuadeat nihil è Christianæ Reip. com-
modum, ac dignitate successorum, nisi quantum in se sit, studiose
præstiterit.

Id curandum nobis cum antea fuit, tum multo erit in poste-
rum accuratius. Etenim, si Magistri nostri, ac Salvatoris exemplo
facere prius debebamus, quam docere: postquam docuimus, quin fa-
ciamus, quæ esse poterit excusatio? quis ferre nos, ac pati poterit,
si, cum non furandum esse demonstraverimus, ipsi furemur? si, cum
non mœchandum, mœchemur? Sanctos à sancto Concilio; innocen-
tes, atque integros ab integritatis præceptis, & innocentia; firmos in
fide, atque constantes à Fidei nostræ firmata doctrina discedere minimè
convenit. Ac tales quidem expectant nos populi nostri, qui nostrum
jamliu reditum sustinentes, ea se ipsi ratione consolabantur, fore,
ut hanc temporis usuram majori præfentes studio sarciremus. Sed fiet

id à vobis, ut spero, Patres Sanctissimi, diligenter: & quemadmodum hoc in loco fecistis, ita etiam domi satis Deo, atque hominibus facietis. Nunc [quod hujus temporis est] Deo primum ipsi Maximo, atque Immortali maximas, atque immortales gratias & agamus, & habeamus, qui non secundum peccata, quæ fecimus nos, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis: sed diem hunc lætissimum, quem videre multi concupiverunt, nobis, non solum videndum, sed etiam celebrandum, incredibili cum totius Christiani Populi assensu, atque approbatione, sua magna benignitate concessit. PIO, deinde IV. Summo nostro, atque Optimo Pontifici gratiæ perpetuæ, ac singulares habendæ sunt, qui, cum primum Beati Petri Sedem ascendit, tanto Synodum hanc instaurandi desiderio exarsit, ut in eo suas omnes curas, & cogitationes defigeret. Nuntios statim viros probatissimos ad indicendum illis Nationibus, atque Provinciis Concilium misit, pro quarum in primis salute convocabatur. Hi Aquilonis partes propè omnes peragrarunt, rogarunt, obsecrarunt, obtestati sunt: tuta omnia, atque amica promiserunt; atque id etiam egerunt, ut in Angliam trajicerent: Legatos postmodum pietate, ac doctrina præstantissimos, cum interesse ille Synodo, ut mirum in modum cupiebat, non posset, huc misit: ex quibus duos (quorum memoria in benedictione est) statuta die, tametsi nulli fere Episcopi convenissent, hic esse voluit. Hi, atque additus eis paullo post Tertius, novem menses, atque eo amplius, justum ad Synodum instituendam Episcoporum numerum hoc in loco nihil agentes expectaverunt: cum interea nihil aliud Pontifex ipse aut ageret, aut medicaretur, quam ut Patres quam plurimi, quam optimi, & quamprimum huc accederent; & Christiani nominis Reges omnes, ac Principes suos huc Oratores mitterent: ut communi omnium voto, atque consilio communis hæc causa gravissima omnium, atque maxima tractaretur. Quid verò postea omni cura, sollicitudine, sumptibus prætermisit, quod ad Concilij hujus amplitudinem, libertatem, & commodum pertinere aliquo modo videretur? O singularem Pastoris, ac Patris nostri pietatem, atque prudentiam! o summam etiam ejusdem felicitatem, ejus auctoritatem, atque auspicijs jactatum hoc diu, & agitatam Concilium constitit, & conquiescit? Te Paullum III., Te Julium, mortuos appello: quamdiu, quantoque studio videre, quod Nos videmus, exoptastis? quot in eam rem sumptus, quot labores insumpistis? Quamobrem verè Tibi, atque ex animo, PIE Sanctiss., ac Beatiss., gratulamur, quod tantam Tibi lætitiæ, tantam tuo nomini laudem [id, quod maximum divinæ in Te benevolentia argumentum est] Dominus reservavit: quem nos precibus omnibus, ac votis supplices oramus, ut Te nobis incolumem, pro Ecclesiæ suæ sanctæ commodo, atque ornamento, & quam citissime reddat, & quam

quam diutissime conservet. Serenissimo etiam Imperatori gratias agere, & gratulari jure optimo debemus. Ille potentissimorum Cæsarum, qui propagandæ Christianæ Religionis miro quodam desiderio flagrarunt, animum, ut locum, referens, Urbem hanc omni periculo liberam conservavit, & nos ut tutam, tranquillamque pacem traheremus, sui vigilantia perfecit, magnamque nostris animis securitatem, assidua trium suorum Legatorum summorum virorum præsentia, ac prope pignore attulit. Ille de nostris his rebus pro sua eximia pietate sollicitus mirificè fuit.

Ille a se, atque a nobis dissentientes homines, ex obscurissimis, in quibus versantur, tenebris eruere, atque ad sanctæ hujus Synodi clarissimam lucem adspiciendam adducere, maximopere laboravit. Regum præterea Christianorum, ac Principum in Concilio hoc amplissimis suis legationibus ornando, & suos vestræ auctoritati fasces submittendo, pia maxime voluntas, grata nobis memoria prosequenda est. Jam verò quis est, Illustriss. Legati, & Cardinales, qui se vobis debere plurimum non fateatur? Vos nostrarum actionum duces optimi, ac moderatores extististis; Vos, ne nostra aut in dicendo, aut in decernendo libertas violari aliqua ex parte videretur, incredibili patientia, ac diligentia curastis. Vos nulli corporis labori, nulli animi contentioni pepercistis, ut ad optatum res exitum, quod alii multi vestri similes frustra tentaverunt, quamprimum perduceretur. In quo præcipuam quamdam, ac propriam lætitiā habere TU, MORONE Illustriss., atque Ornatissime, debes: qui cum vigesimo ab hinc anno primum præclaro huic ædificio lapidem posueris, extremam nunc manum post alios multos huic operi architectos adhibitos, feliciter, pro summa tua, ac prope divina sapientia impones. Factum hoc tuum egregium, ac singulare omnium sermone perpetuo celebrabitur, neque ulla umquam ætas de tuis his laudibus conticeſcet. Quid de vobis dicam, Patres Sanctiss., quam bene de Christiana Republ. vestris his præstantissimis actionibus meruistis? quanta vestrum uniuscujusque nomini commendatio, quanta gloria a Christiano Populo universo tribuetur? Vos verè Patres, verè Pastores, & agnoscent omnes, & predicabunt; vobis suam unusquisque vitam, atque salutem acceptam libentissimè referet. O diem illam populis nostris jucundissimam, atque lætissimam, in qua primum revivere illis nos, atque amplecti a Templi Domini ædificatione redeuntes contigerit?

Sed fac, TU DOMINE DEUS NOSTER, ut tam eximie de nobis opinioni egregiis factis respondeamus; & semen hoc, quod in agro tuo seminavimus, uberem fructum afferat, fluatque ut ros, eloquium tuum: atque, fore aliquando pollicitus es, fiat temporibus nostris, ut unum sit omnium ovile, & unus Pastor, atque is potissimum PIUS IV. in tui nominis gloriam sempiternam. Amen.

CONCILII TRIDENTINI

MARGARITAS.

*Adm. R. P. Mauritiū de Gregorio, Siculi Cameratenſis, Ord. Prædicatorum,
Theol. Illuſtriſſ. D. Hoſatii Aquavivæ, Episcopi Calatini.*

HYACINTHUS.

Et collectio omnium Conciliorum Religionis Chriſtianæ contra hæreticos. Ex primo Hieroſolymit. ſub Divo Petro uſque ad Tridentin. Ex Tomis magnis Conciliorum, ex parvo volumine Archiepiſ. Toletani, Bartholomæi de Miranda etiam Conciliorum. Ex ſerie Synodorum Dominici Bannes, & Illuſtriſſ. Cardin. Baronio, & ex Illmo Card. Bellarmino, ex Hiſtoria Tripartita, ex Hiſtoria Eccleſiaſtica Ruſſini, ex Hiſtoria Eccleſiæ Euſebii, ex Platina, ex Panvino, ex Tyghio de Eccleſiaſtica Hierarchia, ex Epiphanio, ex Alphonſo de Caſtro, ex Serafino Porreta, ex Bullario, ex Sacris Canonibus, & eorum Expoſitoribus, ex Theologis in Sententiis, ex Summa S. Thomæ, & Commentatoribus, ex Expoſitoribus Novi, & Veteris Teſtam., ex Summis Caſuum conſcientiæ deſumptis, ſub quibus Pontificibus, Imperatoribus, & in quo anno conſectorum, & quot Episcopi, & cæteri interfuerunt.

CONCILIUM PRIMUM.

Suppoſita definitione Concilii, quam prædicti Doctores assignant, ſcilicet, quod eſt conventus, ſeu congregatio Episcoporum, Abbatum, & Generalium Ordinum ex gratia, & Sacerdotum in Episcopali, ſeu locali Synodo, ad tractandum de fide, & religione, & moribus authoritate Summi Pontificis; Videatur Bannes in princip. 2. 2.

Et ſuppoſita diſiſione, quod Concilium eſt triplex, Generale, ad quod generaliter Episcopi convocantur; Provinciale, ad quod Episcopi unius Provinciæ, aut Regni, Metropolitanæ authoritate congregantur; Et Episcopale, quod faciunt Episcopi cum Sacerdotibus. Videantur Concilia Synodalia Sancti Caroli Borromæi. Tandem ſuppoſita alia diſiſione, ſcilicet, quod Synodorum quædam ſunt congregatæ, & confirmatæ a Summo Pontifice; quædam congregatæ tantum, & non confirmatæ; quædam non congregatæ, ſed confirmatæ; & quædam neque confirmatæ, neque congregatæ. Videantur Expoſitores Concilii Conſtantiſis.

PRIMUM CONCILIUM

SECUNDUM ALIQUOS.

Quidam dicunt in principio nominati, primum Concilium fuisse contra Judam in electione Matthiæ, ut in Actis Apostolorum, cap. 1. sub D. Petro in Hierosolyma, cum cæteris Apostolis post Ascensionem Christi Viri. Fratres, &c. dicit Petrus de Juda, &c. qui possedit agrum de mercede iniquitatis, &c. & orantes, &c. cecidit fors super Mitthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis: Ecce ex primo Concilio existentia Spiritus Sancti.

PRIMUM CONCILIUM

SECUNDUM COMMUNEM OPINIONEM.

Summarium de circumfione non faciendâ, ut abstineant a contaminationibus simulacrorum, fornicatione, suffocatis, & sanguine.

Concilium primum Hierosolymis celebratum est sub Divo Petro Apostolo, & reliquis Apostolis tempore Claudii Tiberii, quod habetur in Actibus Apostolorum cap. 15. quod modo sequitur. Surrexerunt autem quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes, quia oportet circumcidi eos; præcipere quoque servari leges Moyli; conveneruntque Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. Cum autem magna cõquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos, Viri fratres, vos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit per os meum gentes audire verbum Evangelii, & credere, & qui novit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum Sanctum, sicut & nobis: & nihil discrevit inter nos, & illos file purificans corda eorum, nunc ergo quid tentatis Deum, imponere jugum super cervices Discipulorum, quod neque Patres nostri, neque nos portare potuimus, sed per gratiam Domini nostri Jesu Christi credimus salvari, quemadmodum & illi? Tacuit autem omnis multitudo, & audiebant Barnabam, & Paulum narrantes, quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos; & postquam tacuerunt, respondit Jacobus, dicens; Viri fratres, audite me: Simon narravit, quemadmodum primum Deus visitavit summere ex gentibus populum nomini suo, & huic concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, & readificabo tabernaculum David, quod decidit, & diruta ejus readificabo, & erigam illud; ut requirant cæteri hominum Dominum, & omnes Gentes, super quas invocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens hæc: Notum a sæculo est Domino opus suum, propter quod ego judico non inquietari eos, qui ex Gentibus convertuntur ad Deum: sed scribere ad eos, ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus, qui eum prædicent in Synagogis, ubi

per

lix
per omne Sabbatum legitur. Tunc placuit Apostolis, & senioribus, cum
omni Ecclesia eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo,
& Barnaba Judam, qui cognominabatur Barfabas, & Silam, viros pri-
mos in fratribus, scribes per manus eorum Apostoli, & seniores
fratres his, qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ fratribus ex gen-
tibus salutem. Quoniam audivimus, quia quidam ex nobis exeuntes
turbaverunt vos verbis, evertentes animas vestras, jubentes vos circum-
cidi, & servare legem, quibus non mandavimus: placuit nobis collectis
in unum eligere viros, & mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba,
& Paulo hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini no-
stri Jesu Christi. Misimus ergo Judam, & Silam, qui & ipsi vobis verbis
referent eadem. Visum est enim Spiritui Sancto, & nobis, nihil ultra im-
ponere vobis oneris, quam hæc necessaria, ut abstineteis vos ab immola-
tis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, a quibus
custodientes vos bene agetis. Valete.

Alia Tria Concilia.

Glossa Ordinaria Actuum Apostolorum ponit alia duo Concilia, ut in
cap. sexto, Non est æquum derelinquere verbum Dei, & mensis mini-
strare, &c.

Elegerunt Stephanum, &c.

Aliud.

In capitulo vigesimo primo aliud, permittendo ad tempus legalia, donec
Synagoga honorifice sepeliatur.

Aliud.

In capitulo quarto aliud, quod potius Coetus orans pro incremento
gratiæ dicitur, quam Concilium.

II. Conc. anno 352.

Fuit Romanum sub Cornelio Papa, & Decio Imperatore, congregatum
contra Novatum; constituitur a sexaginta Episcopis, & totidem Presby-
teris cum Diaconibus multis, ubi statuitur, Novatum cum his, qui
eum sequerentur, alienum esse ab Ecclesia. Eos vero, qui lapsi fuissent
in certamine, fraterna commiseratione curandos, & fomentis poeniten-
tiæ medicandos, & contra Catharos mundos se appellantes.

III. Conc. anno 303.

Fuit Ancyranum ab Ancyra civitate Galatiæ dictum, post tempora Mar-
cellini, Papæ celebratum, paulo ante Nicænum, circa annum Domini su-
pradictum, quod facile non invenitur; fuit autem Provinciale, sed tamen
receptum in sexta Synodo generali Constantinopoli in Trullo celebrata,
ut patet ex 2. can. sextæ Synodi, a Geratiano in Decreto, Anchiritanum,
dictum a quibusdam (ut ait) Bartholomæus Carranza, Aquitanum, &
continet canones 24. contra eos, qui inviti diis thurificabant, vel im-
molabant sub Eusebio Papa, & Dioclet. Imperat.

IV. Conc. anno 311.

Fuit Neocæsariense sub Melchiade Papa (quamvis quidam dicant, quod
nesciatur, sub quo Pontifice, cui opinioni videtur adhærere Archiepi-

H a

scopus

scopus Toletanus) & sub Constantino Chlora, & Galerio Maximino Augustis, in clara Neocæsariensi civitate, quæ nunc Trapezuntium appellatur, ut ait Palemonius de origine civitatum Scriptor, & Cosmographi recentiores enucleant, in provincia Cappadociæ sita, factum fuit paulo ante Nicænum: quoniam Episcopus hic, & illic designatus reperitur, in quo Patres 17. convenerunt; cujus Canones sexti Synodus Constantinopolitana in Trullo celebrata probavit, ut ex secundo Canone Græcæ editionis constat; depositionem, irregularitatem, tempus ordinandorum Presbyterum, numerum Diaconorum, &c. observari jubet.

V. Conc. anno 315.

Fuit Nicænum primum in Nicæa Bithyniæ civitate habitum, ut ait Palemonius, ubi congregati fuerunt 118. Episcopi Catholici: fidem integram, sanctam, Catholicam, immaculatam exposuerunt, damnando Arium, Sabellium, & Photinum hæreticos, sub Divo Silvestro, & Magno Constantino.

VI. Conc. anno 320.

Fuit secundum Romanum congregatum intra thermas Domitianas sub D. Silvestro, & Constantino Imperatore, cum 275. Episcopis, iterum Arium, Photinum, & Sabellium reprobando, de gaulio mundationis Constantini, de donatione Ecclesiæ, &c.

VII. Conc. anno 322.

Fuit Elibertinum Provinciale apud Elibertum Hispaniæ civitatem celebratum sub Constantino Magno Imperatore, & Silvestro Papa 19. Episcoporum, idola, & homicidia prohibens, poenam ponens matrimonium continentibus, virginitatem laudans, usuram ejiciens, lenocinium, &c.

VIII. Conc. anno 323.

Fuit Arelatense primum Provinciale, sub Constantino Magno, & Silvestro Papa, autoritate Pontificis confirmatum, cum fuisset provinciale in Gallis de observatione Paschatis, de domicilio, de Episcopis, & de quorundam delictorum poenis, &c. confirmatione prima in Prælatione.

IX. Conc. anno 324.

Fuit Cangrense in Paphlagonia, seu regione Pelasgiorum, provinciale confirmatum in sexta Synodo generali Constantinopolitana in Trullo celebrata, sub eisdem, ut ex secundo Canone editionis Græcæ Parisinæ, ubi de nuptiis, de orationibus, de parentibus obediendo post epistolam, &c. tractat.

X. Conc. anno 328.

Fuit Arelatense secundum provinciale etiam sub Silvestro Papa, & Constantino, jubendo, ne cum mulieribus cohabitetur, cum hæreticis non communicetur, ne Neophytis clericis ordo detur, &c.

XI. Conc. anno 332.

Fuit Carthaginense primum sub Silvestro Papa, & Constantino Imperatore, provinciale fuit, in quo Carthaginem ex diversis Provinciis Africanis plurimi convenerunt Episcopi, & sancivit, rebaptizationem non faciendam, martyres non inflammandos, de ordine, &c.

XII.

XII. Conc. anno 342.

Fuit Romanum secundum, sub Julio I. in quo convenerunt 116. Episcopi contra Arium, ejus hæresis invalescebat, quem damnarunt una cum suis dogmatibus, & in Synodo Nicæna confirmarunt acta.

XIII. Conc. anno 346.

Fuit Colonienſe sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore contra Euphratem blasphemum hæreticum, Christum negantem Deum esse, & cum fuisset Episcopus, fuit privatus, & damnatus.

XIV. Conc. anno 347.

Fuit Antiochenum sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore, cui Concilio subscripserunt triginta Episcopis qui in eodem convenerunt, & probatum est in sexta Synodo generali Constantinopoli in Trullo celebrata, ut in can. 2. Græcæ editionis patet, ubi prohibetur cum Judæis celebrare, cum excommunicatis communicare, & que facere non licet Episcopis.

XV. Conc. anno 351.

Fuit Sardinense, a Sardinia dictum, congregatum est præcepto Constantii Imperatoris, sub quo fuit factum, & sub Julio Papa, ut Athanasio liceret ad suam Ecclesiam redire, unde fuerat expulsus per hæreticos Episcopos Arianos, ut in historia Tripartita, in lib. 4. cap. 21. convenerunt Orientales Episcopi 76. Occidentales quasi 300. qui tamen continuo a Concilio discendentes seorsim aliud Concilium fecere, in quo Arianæ dogmata statuerunt. Eorum discessus causa fuit, quod dicerent, se nolle ad verba procedere, nisi prius a Concilio summoventur defensores Pauli, & Athanasii, quod Occidentales pati non potuerunt, cui Concilio affuit Hosius Episcopus Cordubensis, prius in Nicæno de depositione Episcoporum, & de excommunicatione, &c. tractant.

XVI. Conc. anno 352.

Fuit Hierosolymitanum secundum, per Maximum ejusdem loci Episcopum, cum Athanasius literis Constantii Imperatoris, & Julii Papæ, sub quibus fuit congregatum, fultus, ut ad suam reverteretur Ecclesiam, & hoc per omnes Episcopos fuit intentum.

XVII. Conc. anno 353.

Fuit Sirmenſe sub Julio I. Papa, & Constantino Imperatore, quod paulo post Constantinus in Sirmio jussit congregari, ubi fratres regulas tradiderunt fidei Orthodoxæ contra Arium, in quibus interpretati sunt locum illum Genesis cap. 19. hic non prætereundum; Pluit Dominus a Domino, ut sit sensus, non quod ipse Pater a semetipso pluvie dicatur, sed pluit Dominus Filius a Domino Patre, ut habetur in Historia Tripartita, in lib. 5. cap. 3.

XVIII. Conc. anno 364.

Fuit Laodiceum Provinciale confirmatum in sexta Synodo generali in Trullo celebrata, præſente Constantino: cum ergo vigintiduo Patres in Laodicea Phrygiæ Pacatianæ ex diversis Provinciis Asiæ convenissent, statuerunt Can. 59. quibus regulis exposuerunt ecclesiasticas sub Liberio Papa, & Constantino Imperator ubi de Bigamia, de Psalmis, & Evangelis legendis

gendis in Ecclesia, & quod clerici ad tabernas, & ludos ire non audeant.

XIX. Conc. anno 368.

Fuit Constantinopolitanum sub Damaso Papa, & Cyrillo Hierosolymitano, Gratiano, & Theodosio Imp. Concilium centum quinquaginta Patrum fuit contra Macedonium Episcopum Constantinopolitanum, qui Spiritum Sanctum Deum esse negabat. Est autem ex quatuor principalibus Conciliis, & quidem proximum post Nicænum; statuerunt aliquot Canones, & Symbolum fidei non diversum ab eo, quod in Ecclesia cantatur, nisi quod addiderunt Spiritum Sanctum ex Patre procedentem; subscripserunt se centum quinquaginta Episcopi.

XX. Conc. anno 387.

Fuit Valentinum Provinciale apud Gallias celebratum sub Damaso Primo Papa, & Gratiano, & Valentiniano Imperator in quo convenerunt triginta Episcopi, & ediderunt Canones quatuor de puellis, quæ se Deo voverant, quod baptizati non debeant sacrificiis dæmonum se miscere, &c.

XXI. Conc. anno 389.

Fuit Telenfe apud Africam Concilium Provinciale contra Jovinianum; & socios ejus sub Siricio Papa, Theodosio I., Arcadio, & Honorio Imp. ubi perfectæ sunt literæ Pontificis, & ad eundem responsum factum, & etiam contra Manichæos, &c.

XXII. Conc. anno 396.

Fuit Carthaginense secundum Provinciale, sed confirmatum in sexta Synodo generali Trulli, quod Carthaginense fuit sub Siricio Papa, & Theodosio Imperator ubi jubetur, ut prædicetur Trinitas, quod Sacerdotes, & clerici sint casti, de diocesis & ut Parochis obediant, &c.

XXIII. Conc. anno 397.

Fuit Carthaginense tertium Provinciale, tamen confirmatum in sexta Synodo generali Trulli, ubi dicitur, ut singulis annis Synodus ab Episcopis fiat, & cui quædam Sacramenta non conferenda; vetus, & novum testamentum in Ecclesia legendum, & eorum partes, quæ sint, explicantur.

XXIV. Conc. anno 398.

Fuit Carthaginense quartum Provinciale, sub Siricio Papa, & Arcadio Imperator cui interfuerunt 214. Episcopi, confirmatum deinde in sexta Synodo in Trullo celebrata, ubi recepta sunt Concilia in Carthagine habita de proprietatibus Episcoporum, & ordinandorum, & de aliis ordinibus, de clericis, & Virginibus sanctimonialibus, quæ facere, & quæ non licet Episcopis, clericis, & viduis professis.

XXV. Conc. anno 399.

Fuit Tauritanense Provinciale, sub Siricio Papa, & Divo Ambrosio Episcopo Mediolanensi, Arcadio, & Honorio Imperatoribus, quod totum consumptum est in causarum quarundam civilium compositione, quæ tunc inter Episcopos quosdam, & aliquos Presbyteros agitabatur, & ideo

ideo a multis, ut ab Archiepiscopo Toletano, & a Bannes omnia derelinquantur.

XXVI. Conc. anno 402.

Fuit Carthaginense quintum sub Anastasio Papa, & Arcadio Imperator existentibus 73. Episcopis, a quibus quindecim Canones editi sunt, de clericis, de non alienatione rerum Ecclesiarum, de idolatris destruendis, & cetera tractarunt.

XXVII. Conc. anno 403.

Fuit Toletanum 1. provinciale sub Anastasio Papa, & Arcadio Imperator autoritate Leonis Papæ 1. confirmatum, presentibus 19. Episcopis, Toletano Præsidente: ubi fuit determinatum, ne ad schisma subditi Episcopi perveniant, & ut nullus præter Episcopos chrisma conficiat, & regula fidei Catholicæ, & assertio ejusdem contra Priscillianistas, &c.

XXVIII. Conc. anno 408.

Fuit Milevitanum sub Innocentio I. Papa, atque Augustino Hipponensi Episcopo Doctore Ecclesiæ, & capite Augustinianorum, Arcadio, & Honorio Imperator contra Pelagianos, præsentibus Anselmo, Legato Ecclesiæ Romanæ, subdentes post contra Pelagium, dicentem, salutem evenire ex nobis. Ne Episcopi sint negligentes contra hæreticos, quando Concilium est faciendum: & ibi fuit confirmatum ab Innocentio.

XXIX. Conc. Anno 423.

Fuit Carthaginense 6. sub Bonifacio I. Papa, & Honorio Imperator Provinciale tamen: a 117. Episcopis celebratum est, decidentibus, ut ab Episcopis Orientalibus petatur Concilium Nicænum, & recitarunt professionem fidei:

XXX. Conc. anno 424:

Fuit Carthaginense septimum, Provinciale, sub Bonifacio primo Papa, & Honorio Imperatore, a 73. Episcopis editum, nihil habens, quod ad nostra tempora perveniat, quamvis multa in superscriptis, & dicendis Conciliis tangantur.

XXXI. Conc. anno 428.

Fuit Ephesinum sub Coelestino I. Papa, sub quo mortuus est Augustinus supradictus R. A. (quorum fuit Pater magnus Dominicus) etiam author & Theodosius Imperator quod Concilium fuit ex quatuor principalibus contra Nestorium Constantinopolitanum Episcopum, existentibus in eo 200. Episcopis. Qui Nestorius purum hominem ex S. Maria Virgine natum asseruit Christum, & aliam personam carnis, & aliam facere deitatem dicebat, cui Synodo præfuit Cyrillus Alexandriæ Episcopus, qui cum universo Concilio ad eundem Nestorium eadem decreta transmissit, ut habetur in Epistola.

XXXII. Conc. anno 436.

Fuit Rhegiense Concilium Provinciale sub Sixto III. Papa & Theodosio II. Imperator a tredecim Episcopis celebratum, facientibus sex Canones, attingendo ad ea, quæ dicta sunt in Concilio Tauritanensi de hæreticis, & schismaticis Episcopis, quod in Nicæno tetigit. De Episcopis tandem loquuntur.

XXXIII.

XXXIII. Conc. anno 438.

Fuit Agatenſe provinciale, a civitate Agata Galliz, a triginta quinque Episcopis, in quo de diſciplina, & ordinationibus Clericorum, & Pontificum, & Eccleſiarum utilitatibus, de prædicatione Symboli, & ne ante Miſſam expletam egredi populus præſumat.

XXXIV. Conc. anno 440.

Fuit Aquilejenſe provinciale, contra Palladium, & Secundinum Arianæ ſectæ defenſores, ſub Sixto Papa III. & Theodoſio Imperator ubi damnarunt eos Patres, & adeſt damnationis forma, quod fecerunt cum quibuſdam Legatis Afrorum, & Gallorum.

XXXV. Conc. anno 444.

Fuit Arauſicanum provinciale ſub Leone Papa, & Theodoſio II. Imper. continens vigintiquinque Canones ad ædificationem Eccleſiæ, & ſtabilitamentum, primo de Chriſmate, de converſione hæreticorum in articulo mortis, & de Cathemenis, de libero arbitrio, de Miſericordia Dei, de adiutorio ejus, de natura, & gratia, de peccato originali, quæ habentur in Concilio Tridentino.

XXXVI. Conc. anno 446.

Fuit Vaſenſe Provinciale per decem, & octo Episcopos celebratum, ubi fuit deciſum, quod proprii Episcopi Chriſma recipiatur, de ſepulturis, de prædicatoribus: ut Kyrie eleiſon in omnibus Eccleſiis dicatur, &c. ſub Leone I. Papa, & Theodoſio Imperator.

XXXVII. Conc. anno 447.

Fuit Carpetoraſtenſe provinciale, ſub Leone I. & Valentiniano Imper. fecerunt conſtitutiones contra Episcopos querelatos, parum, aut nihil eorum, quæ a fidelibus Eccleſiis conſerebantur, dantes, ut amplius non faciant.

XXXVIII. Conc. anno 453.

Fuit Arelaſenſe tertium provinciale a 34. Episcopis celebratum ſub Leone Papa, & Valentiniano Imperator Martiano Auguſto, Opilione, & Vincamalo conſulibus, de obſervandis Canonibus, de ætate Diaconorum, & Sacerdotum ordinandorum, &c.

XXXIX. Conc. anno 457.

Fuit Chalcedonenſe generale unum ex quatuor celeberrimis ſub Leone Papa, & Martiano Imperator celebratum eſt a 630. Patribus contra Eutychen Conſtantinopolitanum Abbatem, qui aſſerebat, Chriſtum poſt humanam aſſumptionem non ex duabus naturis exiſtere, ſed ſolam in eo divinam naturam permanere, & contra Dioſcorum ejuſdem defenſorem Alexandrinum Episcopum, damando etiam Episcopos ordinationem per pecuniam facientes, de clericis, ne abſque diſpoſitionis miniſtrent, &c.

XL. Conc. eodem anno.

Fuit Synodus Chalcedonenſis 630. Episcoporum, habita contra omnes hæreſes, & præcipue contra Eutychen, & Dioſcorum Alexandrinum, Episcopum, per actiones decem, & octo, & concluditur invalidum eſſe Concilium abſque Apoſtolice Sedis Legatis, ſub Valentiniano, & Martiano Imper. & Leone I. Papa, &c.

XLI. Conc. anno 459.

Fuit Veneticum provinciale, in quo pauci Episcopi convenerunt, sexdecim Canones statuentes, in quibus tractatur de regula Ecclesiarum, quæ sacerdotibus, donante Domino, credita est, de districtione, cujus cura non sine culpa eorum torpescit, sub Leone I. Papa, & Martino Imper. celebratum, &c.

XLII. Conc. anno 462.

Fuit Turonense provinciale primum; in quo fuerunt octo Episcopi, continens tredecim Canones, quibus primo hortatur clericos ad castitatem, secundo ad abstinentiam, in reliquo completitur institutionem regularem eorumdem clericorum, &c.

XLIII. Conc. anno 466.

Fuit Romanum tertium provinciale, sub Hilario Papa, a 50. Episcopis congregatum, potissimum statuentibus, ut Canones Nicæni Concilii & Apostolicæ Sedis decreta custodiantur, & ut bigami ad gradus Ecclesiasticos non accedant, scilicet viduæ, aut corruptæ mulieris mariti, de Episcopis, & quod non eligant successores.

XLIV. Conc. anno 486.

Fuit Taronense provinciale a decem Episcopis celebratum sub Felice 3. Papa, & Zenone Imper. decidentibus, ne Clerici, & Monachi communicent cum mulieribus, ne vendant carius, & vilius emant, ad criminalia se miscere non audeant, de Episcopis, quod semel in anno visitent, & nullum bis confirmet.

XLV. Conc. anno 494.

Fuit Eupapense provinciale, in quo fuerunt 70. Episcopi sub Gelasio Papa, & Anastasio Imper. facientes 40. decreta ad institutionem clericorum, & Episcoporum, ut in Agathensi Concilio, scilicet ut Episcopi, & clerici venatores non sint, illicitis horis non deambulent.

XLVI. Conc. anno 502.

Fuit Ilerdense provinciale, & 8. Episcoporum sub Symmacho Papa, & Anastasio Imper. facientium quatuordecim Canones jubentes, ut clerici a sanguine humano abstineant, ab abortu, & ejus poena, ab incestu, a stupro, &c. quæ a Gratiano de hoc Concilio in decretis de consecr. dist. 4.

XLVII. Conc. anno 510.

Fuit Valentinianum per sex Episcopos celebratum, a Valentia Hispania dictum, sub Symmacho Papa, & Anastasio Imper. constituentes, ut Evangelium post Epistolam legatur, & quod Episcopus defunctus per vicinorem Episcopum honorifice sepeliatur.

XLVIII. Conc. anno 512.

Fuit Aurelianense primum tempore Clodovei Regis Francorum, cujus etiam extat epistola ad eandem Synodum, in qua proficitur se paritulum Ecclesiæ, & Papæ præceptis, de non captivandis clericis, monialibus, servis Ecclesiarum, & ipsos reddere captivos: ideo ad eundem Regem rescribitur a Synodo præter hæc, de homicidis, adulteris, & iuri-
bus, &c. ab Ecclesiâ abstrahere non præsumant, quod præscriptum non
i
habet

habet locum in Ecclesia, de Quinquagesima, Sexagesima, Quadragesima, de Litanis, &c. tractatur.

XLIX. Conc. anno 513.

Fuit Gerundense provinciale sub Hormisdâ Papa, & Justino Imper. constitutum, ut quælibet Provincia in officio Ecclesiæ unum teneat ordinem, de baptizatiōe catechumenorum in vigilia Paschæ, & Pentecostes, ut dicatur oratio Dominicalis, de honestate, & vita clericorum, &c.

L. Conc. anno 520.

Fuit Casaraugustanum provinciale duodecim Episcoporum sub Hormisdâ Papa, & Justino Imp. jubentium, ut mulieres fideles ad coetus virorum alienorum non accedant, neque ad lectionem, & Doctoratus nomen non usurpetur, die Dominico non jejunetur.

LI. Conc. anno 528.

Fuit Toletanum 2. anni quinti Almarici Regis sub Joanne. 1. Papa, & Justino Imper. jubens, ut clericus ante ordinem sacrum, & Monachus ante professionem ad nuptias accedere permittantur, hæreticos post mortem posse anathematizari per testes Sanctorum Patrum.

LII. Conc. anno 533.

Fuit Constantinopolitanum quintum generale a. 105. Patribus sub Felice quarto, Bonifacio Secundo, Joanne Secundo, Agapito primo, Sylvorio, & Vigilio Pontificibus, sub Justino Imperat. contra Petrum, Antium, Severum, & Ibam hæreticos, Petrus Archiepiscopus Antiochenus asserbat in Trisagio hymno addendam esse Crucem, idest Trinitatem esse crucifixam, ut diceretur Sanctus, Sanctus, Sanctus, qui crucifixus est pro nobis, ubi necesse erat, aut confundere personas Trinitatis, aut negare duas naturas in Christo, contra quos plures Episcopi Orientales plura scripserunt, quæ habentur in tomo 2. Concil. fol. 6. & infra secundum impressionem nostrorum Conciliorum.

LIII. Conc. anno 543.

Fuit Aurelianense secundum provinciale ex Urbe Aurelia, ex præceptione Francorum Regum, ut ibi Patres de observatione legis Catholicæ tractarent, & quid de novis dogmatibus sentirent, & conscriberent, quid observandum in posterum; cum vigintiquinque canonibus de Episcopis Commetropolitanis; ut Concil. Provinciale congregent.

LIV. Conc. anno 545.

Fuit Aurelianense tertium provinciale tempore Chilleberti Regis Francorum sub Vigilio Papa, Justiniano Imp. per Canones 6. dicentes, ne in sacris constituti misceant se ad uxores accipiendas. De electione Metropolitānorum contra Bonifacium hæreticum, de rebaptizatione.

LV. Conc. anno 550.

Fuit Avernense provinciale, sub Vigilio Papa, & Justiniano Imper. addendo quædam nova, & repetendo aliqua supradicta ad emendationem vitæ, ad severitatem regulæ, ad animarum remedium.

LVI. Conc. anno 551.

Fuit Aurelianense quartum provinciale, sub Pelagio primo Papa, & Justino

Justiniano Imp. & Childeberto Rege Francorum; determinando prius sancta non violanda esse, de Quadragesima; & festivitate Paschali plura dicendo.

LXVII. Conc. anno 552.

Fuit Turonense secundum provinciale pro pace, & instructione Ecclesie sub Pelagio I. Papa, Justiniano Imp. per viginti Canones determinando, ne laici in Ecclesia clericis misceantur, ut litis jacula finiant, & vota pacis acquirant, dicente Domino in Joan. c. 14. Pacem meam do vobis.

LXVIII. Conc. anno 567.

Fuit Parisiense primum pro utilitate Ecclesie, sub Pelagio I. Papa, Justiniano Imp. ut nemo res Episcopi, & Ecclesie confiscare presumat, excommunicatum ab aliis non debere admitti.

LIX. Conc. anno 568.

Fuit Aurelianense secundum, in quo inter cetera, Eutychetis, & Nestorii dogmata iterum damnata sunt, & quotannis Concilium convocaretur cautum, & per capita duodecim dicendo, ut nullus propter causas leves suspendatur, sub Joanne III. Papa, Justino Imp. concludit, &c.

LX. Conc. anno 584.

Fuit Hispalense primum sub Pelagio 2. Papa, & Mauritio, robur habens a Sede Romana, ut in prefatione habetur, de disponendis Ecclesie rebus, cum subscriptionibus assistentium.

LXI. Conc. anno 587.

Fuit Toletanum tertium, in quo Arianis heresis damnatur, sub Ricardo Rege, Pelagio 2. Papa, & Mauritio Imp. per Canones 22. & in 2. dicitur, quod in Ecclesia Dominicis diebus Symbolum recitetur, &c.

LXII. Conc. anno 588.

Fuit Matisconense provinciale primum sub Pelagio 2. Papa, & Mauritio Imper. ut monasteria puellarum nullus ingrediatur non probate vitæ. De jejuniis Adventus, & cetera ordinans.

LXIII. Conc. anno 588.

Fuit Matisconense 2. provinciale sub eisdem, de observantia diei Dominice, de decimis per Canones 20. multa Ecclesiastica tractans.

LXIV. Conc. anno 616.

Fuit Antisiodorense provinciale sub Theodoro, & Heraclio Imperat. contra frigas diabolicas, contra fortilegia, & superstitiones, de christmate, & sanguine Christi, de vino consecrando, per quadraginta, & unum Canones.

LXV. Conc. anno 633.

Fuit Hispalense 2. provinciale sub Honorio Papa, & Heraclio Imp. de prescriptione, de bigamia, de ingratitude, & duabus in Christo naturis.

LXVI. Conc. anno 636.

Fuit Toletanum 4. ab omnibus Hispanie, & Galitie Episcopis sub eisdem docentibus formulam Concilior. celebrandorum, de oratione, & confessione fidei, de passione Christi. Quando cantandum Alleluja, & de Hymnis, &c.

LXVII. Conc. anno 640.

Fuit Toletanum 5. Provinciale, a viginti Episcopis celebratum tempore Regis Gothorum Suintillæ sub filio Heraclii Imp. & Theodoro Papa, de Litanis, quando sint dicendæ, cum Episcopis, & eorum Vicariis.

LXVIII. Conc. anno 642.

Fuit Toletanum 6. provinciale in Ecclesia S. Leucadiæ Martyris, a quinquaginta Episcop. Hispaniæ, & Galitiæ sub Theod. Papa, & Heracleone Imp. præfidente Eugenio Ep. Tolet. De humanitate Christi assumpta, & subdit Regem Suintillam expellere eos jurasse cum quinquaginta duobus Epif.

LXIX. Conc. anno 644.

Fuit Braccarense primum Tulgæ Gothorum Regis temporibus ab Episcopis Galitiæ sub Theodoro, & Constante Imp. in quo Concilio primo lectum est exemplar fidei cum Capitulis, quæ Episcopi Taranenses, Lusitani, & Bælici contra hæresim Priscillianam per Canones 30. statuerunt.

LXX. Conc. anno 646.

Fuit Braccarense 2. provinciale, tractans ea, quæ ad Ecclesiasticam, disciplinam pertinent, de forma visitationis Ecclesiæ ab Episcopis, quæ possint, & non possint accipere. De consecr. Ecclesiæ sub Theodoro Papa, & Constantino Imper. filio Constantini Terrii.

LXXI. Conc. anno 648.

Fuit Toletanum septimum, a triginta octo Episcopis celebratum sub Martino Papa primo, & Constante Imperatore. De eventu infirmitatum in clerico ministrante. De exequiis, & similibus.

LXXII. Conc. anno 650.

Fuit Lateranense primum, Romæ celebratum a 105. Episcopis, contra Sergium, Pyrrhum, & Paulum, Patriarchas Constantinop., Cyrum, Alexandrinum, & Theodorum contra immaculatam fidem multa dicentes, cum subscriptionibus Martini Papæ, & dictorum Episcoporum.

LXXIII. Conc. anno 652.

Fuit Toletanum octavum, a quinquaginta Episcopis celebratum. De incauto juramento non faciendo. De castitate Episcoporum. De frangentibus jejunium, & similibus. sub Martino Papa, & Constantino Imp.

LXXIV. Conc. anno 653.

Fuit Toletanum 9. Provinciale a sexdecim Episcopis sub supradictis Imp. & Papa jubentibus, quod a correctione Prælatorum est inchoanda Synodus, & ab eisdem danda est tertia pars Ecclesiæ, cætera de filiis clericorum.

LXXV. Conc. anno 654.

Fuit Toletanum sub iisdem 10. de celebritate annunciationis Dominicæ; de professione, & habitu viduæ professe, &c.

LXXVI. Conc. anno 655.

Fuit Cabilonense provinciale in Galliis sub Eugenio 1. Papa, & Constantino Imp. per decem & novem canones repetentes, quæ in Concilio Nicæno, & quod Canonum statuta ab omnibus interemerata serventur: De penitentia a Confessore danda: Ne turpia in Ecclesia cantentur.

LXXVII.

LXXVII. Conc. anno 668.

Fuit Toletanum undecimum, sub Vitaliano Papa, & Constante Imper. De processione Spiritus sancti. De Trinitate. De Incarnatione. De Resurrectione: & quod Episcopus debeat predicare.

LXXVIII. Conc. anno 669.

Fuit Bracarense Provinciale tertium, sub eisdem: de pane, & vino, exclusis opinionibus schismaticis, aqua permixta, fiat sacrificium in Missa, & in novis vasibus. De reliquiis quomodo gestandis.

LXXIX. Conc. anno 670.

Fuit Constantinopolitanum sextum generale, & Oecumenicum iterum adversus Sergium, & ceteros, ut supra, dicentes, unam voluntatem, unam operationem in dispensatione Incarnationis, Presidente Constantino Imp. & Legatis missis ab Agathone Papa, sub eodem Constantino Quarto, per actiones decem, & octo.

LXXX. Conc. anno 683.

Fuit Toletanum duodecimum, sub Leone II. Papa, & Constantino IV. Imper. & ut ait Carranza, etiam sub Agathone de penitentia, de auctoritate concessa Episcopo Toletano, & de pertinentibus ad Regem communicantem cum Ecclesia.

LXXXI. Conc. anno 690.

Fuit Toletanum tertium decimum, sub Sergio, Papa, & Justiniano 2. Imp. ubi quedam particularia, & quadam communia supradicta tanguntur.

LXXXII. Conc. anno 742.

Fuit Synodus mandato Apostolico a S. Bonifacio, & Episcopis Francorum habita sub Zacharia Papa, & Carolo Magno Imp. Quæ sunt prohibita Ecclesiasticis, &c. & quod ad Episcopos pertinet ejicere spurcitas Gentilitatis.

LXXXIII. Conc. anno 781.

Fuit Nicænum secundum, quod Græci generale appellant. In quo imagines expresse adorandas, & amplectendas veneratione decretum est, & sanctorum reliquias venerandas, sub Adriano Papa, & Constantino VI. Imperatore.

LXXXIV. Conc. anno 813.

Fuit Maguntianum ad instaurandam Ecclesiam collapsam, sedentes in prima Turma Episcopi cum quibusdam notariis legentes, ac tractantes Evangelium, & Epistolas Actuum Apostolorum, Canones, & Opuscula Sanctorum Patrum, Pastoralem librum Div. Greg. per Can. 75.

LXXXV. Conc. anno 815.

Fuit VVormatiense provinciale, sub Leone III. Papa, & Carolo Magno Imp. & pronunciata professione fidei, propter causam levem non esse excommunicandum aliquem. De professione monachorum, quod ministri Dei sint sobrii, & mensa Episcopalis parca.

LXXXVI. Conc. anno 816.

Fuit Rhemense provinciale sub Carolo Magno, & Leone II. Papa, multa ad honestatem clericorum pertinentia, & quedam Sacramenta supra tangit.

LXXXVII.

LXXXVII. Conc. anno 870.

Fuit Constantinopolitanum octavum universale, factum potissimum propter depositionem Ignatii Patriarchæ Constantinopolitani, quem quidam Episcopi Ecclesia, cui jure præsidebat, tyrannice projecerat, & Photinum ex foro sæcularis militiæ subito tonsuratum eidem Ecclesiæ contra sacros Canones præfecerat, sub Adriano II. Papa & Basilio Imper. Constantinopolitano.

LXXXVIII. Conc. anno 888.

Fuit Triburiense provinciale a viginti duobus Episcopis Germanorum, ad reformationem morum, & statum non solum clericorum, sed etiam laicorum.

LXXXIX. Conc. anno 1115.

Fuit Lateranense secundum generale sub Innocent. III. Papa, & Philippo Imper. cui interfuerunt Hierosolymitanus, & Constantinopolitanus Patriarchæ, Metropolitani 70. Episc. 400. Abbates 17. Priores Conventuales 80. Græci, & Romani Imperii Legati, Oratores Regnum Hispaniæ, Galliæ, Angliæ, sub quo Pont. Romanus moritur Perusis Pontificatus sui anno 18. mense septimo, die 26. cujus Pontificis virtutem, & doctrinam summa perjuvit B. Dominici, & B. Francisci sanctitas, e quibus Prædicatorum, & Minorum Ordo tunc ortum habuit: Damnans libellum contra Magistrum Petrum Lombardum, excommunicans hæreticos omnes; & sine licentia prædicantes; & quod semel in anno omnes confiteri teneantur per capita 69.

XC. Conc. anno 1313.

Fuit Viennense generale probans constitutiones, quæ in volumine Clementinarum feruntur sub Clem. V. & Alberto Imper. ubi determinarunt festum Corporis Christi celebrari feria V. post octavam Pentecostes, concedendo Indulgentias existentibus in officio, & horis divinis etiam octavæ, & quod anima rationalis sit forma per se corporis humani, & essentialiter; damnando errores Begardorum, & Beguinarum.

XCI. Conc. anno 1415.

Fuit Constantiense, sub Joanne Vigesimo tertio Papa, & Sigismundo Imp. inchoatum tempore schismatis tribus Pontificibus existentibus, Joanne 23. Benedicto 13. & Gregorio 12. pronunciando sententiam damnationis Joannis Vviclef, cum suis 45. articulis per sessiones 45.

XCII. Conc. anno 1431.

Fuit Basileense inchoatum prius Senis, translatum deinde Basileam sub Martino V. Papa, & Sigismundo Imp. & notandum, quod ait Bartholomæus Archiepiscopus Toletanus hic, quod quæ in Constantiensi, & Basileensi dicuntur, non habent aliquid autoritatis, nisi quod in Bulla Martini Quinti, & Nicolai Quinti Pontificum continentur.

XCIII. Conc. anno 1432

Fuit Florentinum, inchoatum Ferrariæ, & propter pestem Florentiam translatum; præfente Imper. Græcorum, & Patriarcha Constantinopolitano, cum aliis Pontificibus, Abbatibus, Monachis, & Crucesignatis, per

per 15. Sessiones sex habita prius Ferrariæ, de processione Spiritus sancti a Filio, de igne Purgatorii, de primatu Papæ, de Sacram. ibi disputatum est sub Eugenio 4. & Sigismundo Imperatore.

XCIV. Conc. anno 1513.

Fuit Lateranense tertium Generale, sub Julio Secundo, & Leone Decimo Pontificibus, & Maximiliano Imp. pro reformatione Ecclesiæ, & pace inter Principes Christianos componenda, jubendo etiam Lectribus Philosophiæ, ut discipulis suis veritatem fidei declararent, ut de creatione, de unitate intellectiva, dominando Pisanum Conciliabulum, legendo Bullas, Canones, & Sacram Theologiam: de officio Præceptorum Puerosum, ut doceant præcepta divina, & articulos fidei.

De Conciliis, quæ extra seriem reperiuntur attestata tantum.

AB Archiepiscopo Toletano Concilium Generale Viennense, & Lugdunense.

A Panicula in Quadragesimali. Conc. Aquense.

A Gratiano 6. quæst. 2. cap. quod autem Concilium Varense.

Cap. si tantum Alfense Concilium.

Hermesianum.

Faventianum.

Hipponense.

Genuense.

Mirrense.

Misierense.

Urbariense.

Compendiense.

Aliud apud Sanctum Medar'um habitum.

Aliud apud Belvacum, de consecr. dist. 4.

A Dominico Bannes in fine suæ seriei Concilium Sirmense partim sacrum, & partim sacrilegum.

Ex Socrate in historia Tripartita, & Theodoro similiter.

Fuerunt facta ab Arianis alia decem, ut ait Athanasius in Epist. ad Afros, & Sozomenus in cap. 35. l. 5. quæ supradicta tangunt.

Ex Camillo Barello, de præstantia Messica.

Conc. anno 1545.

Fuit ultimum Tridentinum Generale, & Oecumenicum sub Paulo 3. Julio 3. Marcello 2. Paulo 4. & Pio 5. Pontificibus, sub Carolo V. & Ferdinando Imperatore, ad extinguendas hæresis Martini Lutheri in Germania, contra Indulgentias Pontificis hæretice prædicantis, & scribentis contra Primatum Ecclesiæ Romanæ: contra calibatum, & cœteros ritus veteris Ecclesiæ, contra quem, & alios, fuit assignata Concilio primo Mantua, deinde propter aliquas causas legitimas Vincentia,

tertio

tertio Tridentum, nec tunc quidquam factum est. Quarto rursus anno 1545. inchoatum est teritiodecimo die Decembris, Legatis Apollolicae Sedis Praesidentibus, cum tot Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Generalibus, Theologis, & Legistis, Oratoribus, a Regibus Christianis, & Principibus etiam missis, ut patent in ipso.

IN magnis tomis novis, & ultimis impressis Conciliorum erga sinem habentur sex Concilia Mediolan. sub Divo Carolo. Aliud adest Aquilejense sub Clemente VIII. 1593. & Francisco Barbaro Patriarcha ejusdem civitatis. De reformatione. De vitiis fugiendis, & virtutibus amplectendis. De vita, & honestate clericorum, ut adimpleant Concilia Canonis, & C. ordinantur.

HÆc de Conciliis Generalibus, Provincialibus. De Episcopalis auctore, seu localibus, quæ anno quolibet, ut ait Concilium Carthaginense cap. 2. facienda, & augenda sunt, nihil dicimus; & dictæ S. R. Ecclesiæ supponuntur, Sanctisque suis, quibus honor, gloria, & labor quinque annorum ex 1604. Galatiz in die S. Stephani Confessoris Episcopi Calatini, usque ad 1611. in die S. Ferdinandi, etiam Episcopi Calatini, quorum auxilio Viridarium omnium scientiarum imprimere pollicemur, & Sacræ Scripturæ Paradisum, quem Deus nobis concedat. Amen.

NOMINA, ET COGNOMINA

ALIORUM PATRUM

EX VARIIS

CONCILII TRIDENTINI

EXEMPLARIBUS EXCERPTA.

Hercules Gonzaga S. R. E. Presb. Card. tit. S. M. Novæ, Mantuanus, obiit Tridenti die 2. Martii 1563. & sepultus est Mantuæ.

Hieronymus Seripandus S. R. E. Presb. Card. tit. S. Sufannæ, Neapolitanus, obiit Tridenti 18. Martii 1563. & ibi sepultus in Ecclesia S. Marci, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quorum olim fuerat Generalis.

Marcus Siticus S. R. E. Diaconus Card. Basilicæ duodecim Apostolorum, Altiacensis, Germanus.

Georgius Drafcovicus; Croatus, Episc. quinque Ecclesiarum, Orator Cæsareus pro Regno Hungariæ.

Valentinus Herbutus, Polonus, Episcop. Præmisiensis, Orator Serenissimi Regis Poloniæ.

Marcus Antonius Bobba, Casalensis, Episc. Augusten. in Pedemontio, Serenissimi Ducis Sabaudie Orator, nunc Cardinalis.

Hieronymus de Gaddis, Florentinus, Episc. Crotonensis, Orator Excellentissimi Ducis Florentiæ, missus in locum Joan. Strozii.

Frater Martinus Royas Portarubeo Hisp. Orator Relig. Hierosolymitanæ & Sigismandus a Tuva, Tridentinus. Orator Cæsareus.

Lud. de S. Gelasius Dominus Lorfac

Arnaldus Ferrerius Præfident in Parlamen. Pa-) Oratores Christianissimi
risensis, &) Galliarum Regis.

Guido Faber, Jud. major Tholose.)

Ferdinandus Martinus Mazcarenius, Orator Serenissimi Regis Portugal.

Nicolaus de Ponte, Doctor & eques.) Oratores Serenissimi
Mattheus Dandulus, Eques,) Domini Venetorum.

Melchior Lussi eques auratus, Orator Septem Cantzonum Helveticorum.

Augustinus Paugrattner J. U. D. de Monachio, Orator Excellentissimi Alberti Ducis Bavarie.

Claudius Fernandez Quingnonii, Comes Lunensis, Orator Regis Catholici in locum Illustrissimi Ferdinandi de Avalos Marchionis Piscarie missus, obiit Tridenti die 20. Decem. 1563. post finem Concilii, ibique sepultus est.

Ferdinandus Annius, Neapolitanus, Archiepisc. Amalphytan. nunc Episc. Brunnus.

Sebastianus Leccavella, Græci, Ord. Præd. olim Archiepisc. Naxiensis, nunc Ep. Lateranen.

Cæsar Cibo Genuesis, Archiepiscop. Taurinensis, obiit Tridenti die 26. Dec. 1562.

Ludovicus Beccatellus, Bononiensis, Archiepisc. Ragusinus.

Julius Pavesius, Brixienfis, Ordin. Prædic. Archiepisc. Surrentinus.

Guillelmus d'Avanson, Gallus, Archiepisc. Ebreduen.

Maximus de Maximis, Romanus, Archiepiscopus Amalphytanus.

Nicolaus de Pelleve, Gallus, Archiepiscop. Senonensis.

Vincentius Nicofantius de Favo, Episc. Arbenfis :
 Joannes Franc. de Flisco, Genuen. Episc. Ariden.
 Quintilius de Rusticis, Romanus, Episc. Militen.
 Lucas Bizantius de Catharo, Episc. Catharen.
 Scipio Bongallus, Romanus, Episc. Civitatis Castellanae.
 Vincentius Durantius, Brixienfis, Episc. Themularum.
 Joannes Vincentius Michaelius, Barolitanus, Episc. Minebinen.
 Gabriel de Baureri, Gallus, Episc. Andegaven.
 Leonardus Haller, Germanus, Episc. Philadelphien.
 Lud. Vanninus de Theodolis, Forolivenf. Episc. Britomorien. obiit Tridenti die
 11. Mensis Jan. 1563.
 Julius Contarenius, Venetus, Episc. Civitatis Bellunenf.
 Petrus du Val, Gallus, Episc. Sagienfis.
 Jo. Antonius Pantufa, Consentinus, obiit Tridenti, die 28. Octobr. 1562. Episc.
 Litterienfis.
 Joannes Baptista de Grossi, Mantuanus, Episc. Regienfis.
 Philippus Ricabella, Recanaten. Episc. Recanat.
 Joannes Beroaldus, Panormitanus, Episc. S. Agathe.
 Antonius Scarampus, Aguenfis, Episc. Nolauus.
 Caesar Comes a Gambara, Brixien. Episc. Tortonen.
 Jo. Baptista de Bernardis, Lucen. Episc. Adjacen.
 Alphonsus Rosetus Ferrariensis, Episc. Chomaclen. nunc Perrar:
 Justacbius du Bellay, Gallus, Episc. Parisien.
 Albertus Duinius de Gliricis, Ord. Præd. de Catharo, Episc. Veglen.
 Joannes Antolines de Bricianos de la Ribera, Hispan. Episc. Juvencacen:
 Baldovinus de Baldovinis, Pisanus, Episc. Aversanen.
 Sebastianus Gualterius, Urbevitanus, Episc. Viterbien.
 Gaspar de Casal, Lusitanus, Ord. S. Aug. Episc. Leirien.
 Bernardinus de Cuppis, Romanus, Episc. Auximanus.
 Joannes de Morvilliers, Blesensis, Gallus, Episc. Aurelianen:
 Julius Gentilius, Torton. Episc. Vulturarien.
 Jacobus Silverius Piccolomineus, de Caelano, Episc. Aprutinus :
 Ladovicus de Brezè, Gallus, Episc. Melden.
 Galeatius Roscius de Interamna, qui obiit Tridenti, die 16. Octobr. 1563. Episc.
 Assien.
 Jacobus Maria Sala, Bonon. Episc. Vivarien.
 Gabriel de Monte S. Sabini, Episc. Hestus.
 Marianus Sabellus, Rom. Episc. Eugubinus.
 Scipio Estensis, Ferrarien. Episcopus Casalen.
 Faustus Copharellus, Rom. Episc. Fundanus.
 Jo. Baptista Osius, Romanus, Episc. Reatinus, obiit die 11. Novembr. 1562.
 Franciscus de Beauguere, Gallus, Episc. Merens.
 Jo. Franciscus Commendonus, Venetus, Episc. Zacynthen. nunc Card.
 Hieronym. Gallego, Hissp. Ep. Oveten.
 Hercules Rettinger, German. Episc. Laventinus.
 Jompejus Piccolomineus de Aragonia, Episc. Tropien.
 Petrus Barbaricus, Venetus, Episc. Curzolen.
 Petrus Contarenius, Venetus, Episc. Paphen.
 Petrus Danesius, Gallus, Episc. Vauren.
 Philippus du Bec, Gallus, Episc. Veneten.
 Carolus d' Espinay, Gallus, Episc. Dolen.
 Philippus Maria Campegius, Bonon. Episc. Feltren.
 Hippolytus Capilupus, Mant. Episc. Fanen.

- Matthæus de Concinis, Florentinus Episc. Cortonenf.*
Ludovicus de Buell, Gallus, Episc. Vencien.
Hieronymus Galleratus, Mediol. Episc. Sutrinus.
Georgius Zischovius, Hungarus, Ord. Min. S. Franc. de Obser. Episc. Signien.
Stephanus Bouthier, Gallus, Episc. Corisepiten.
Antonius le Cirier, Gallus, Episc. Abrincen.
*Simon Alcotus, Foro-Julien. electus Episc. Foro-Julien. mortuus est Tridenti die 20-
 Augusti 1562.*
*Hieronymus Trivisanus, Venetus, Ord. Præd. mortuus est Trident. die 9. Septem.
 1562. Episc. Veronen.*
Romulus de Valentibus, de Trebia, Episc. Conversan.
Petrus de Albert, Gallus, Episc. Convenarum.
Joannes Clauffe, Gallus, Episc. Senecien.
*Antonius Maria de Salvatis, Romanus in Gallia, Episc. S. Pauli, postea Card. a
 Gregor. XIII. 1583.*
Thomas Lilius, Bon. Episc. Soranus, deinde Plac.
Hieronymus Guerinus, Feretranus, Episc. Imolen.
Franciscus de la Valse, Gallus, Episc. Vabren.
*Carolus de Vicecomitibus, Mediolanen. Episc. Vintimilien. mortuus Card. tit. SS.
 MM. Viti, & Modesti, in Macello.*
*Joannes Colofvarinus, Hungarus, Ordin. Prædicat. obiit Tridenti die 24. Novem-
 bris, anno 1562. Episc. Canadien.*
Andreas Duditijs Sbardellatus, Hungarus, Episc. Tinien. nunc Quinque Eccles.
Spinellus Bencius Politianus, Episc. Montispolitiani.
Stanislaus Falefchi, Polonus, Episc. Theodosien.
*Guido Ferrerius, Pedemontanus, Episc. Vercellen. nunc Card. tit. S. Euphemie,
 deinde SS. Viti, & Modesti M.M. in Macello.*
Jo. Baptista Milanæus, Florent. Episc. Marican.
Franciscus Raguseus Ord. S. Francisci de Obser. Episc. Marcan.
Ludovicus de Buiffey Abbas Cisterc. & Generalis.
Thomas Tiphernus Civitatis de Castello, in Umbria, Generalis Capuccinorum.
Gabriel Paleottus, Bonon. Auditor Rotæ, nunc Card. tit. S. Nerei, & Achillei.
Scipio Lancellotus, Rom. Advocatus Consistorialis, Card. a Greg. XIII. 1583.
Jo. Bapt. Castellius, Bonon. Promot. deinde Episc. Arim.
Michael Thomastus, Majoricen. Doctor Decretorum.
F. Petrus de Soto, Ordin. Prædicatorum, Hisp. obiit Tridenti mense Aprilis, 1563.
Franciscus Torenfis, Legionensis, Doct. Theolog. Hispanus.
Antonius Solifius, Doctor Theologus Hisp.
Fr. Camillus Canpegius Papien. Inquis. Ferraria, Ord. Præd.
F. Hieronymus Bravo, Hisp. Ord. Prædicatorum.
*Fr. Adrianus Valentinus, Venet. Ord. Prædic. in demortui Fr. Petri de Soto locum,
 nunc Illustr. Domini Veneti Inquisitor Generalis.*
Nicolaus Maillard, Decanus facultatis Parisiensis.
Joannes Feletier.
Antonius Demochares.
Nicolaus de Bris.
*Jacobus Hugonis, Franciscanus, idem etiam Procurator Reverend. Joan. Ursini,
 Episcopi Trecorensis.*
Simon Vigor.
Ricardus du Pre.
Natalis Paillet, obiit Tridenti 7. Kal. Decemb. 1562.
Robertus Fournier.
Antonius Coquier.

- Lazarus Broychos.
 Claudius de Saintes, Carnot. Canon. Regularis.
 Cofm. Damianus, Hortulanus, electus Abb. Villabertrandi.
 Ferdinandus Tritius Doct. Theologus, Canonie Caurien.
 Ferdinand. Vellefilius Doct. Theolog. Canonie Saguntinus.
 Thomas Daffo J. U. D. Canonici Valentini, Licentiat.
 Antonius Covarruvias, Auditor Granaten.
 Ferdinandus Minesensis, Decretorum Doctor.
 Frater Joannes Ramirez, Hispanus, Minister Provinc. D. Jacobi.
 Frater Alphonsus Contreras, Commissarius Ord. Min. in Curia Regis Hispanie.
 Frater Michael de Medina, Hisp. Ord. Minor. S. Theolog. Doct.
 Frater Joan. Lobera, Hispan. S. Theolog. Lector Salmantica, missus in societatem Ministri Provinc. D. Jacobi sup. memorati.
 Cosmus Palma Fonteyus, Sacre Theologie Lector. Hispanus, Hortani Abb. Socius.
 Fr. Jo. Gallo, Hisp. Ord. Prædicator.
 Fr. Petrus Fernandez, Hisp. Ord. Præd. in societate Magistri Gallo.
 Frater Desiderius de S. Martino, Pauor. Ord. Carmelit.
 Michael Bajus ab Atho, Sacre Theologie Doctor.
 Jo. Hefels a Lovanio, S. Theologie Doctor.
 Cornelius Jansenius, Hulsensis, S. Theologie Doctor.
 Joannes Covillanius, Flander, ex Societate Jesu.
 Marebantius, Doctor Theologus, pro Illustr. Card. de Mendoza, Episc. Burgen.
 Jo. Gotardus Cler. sec. Germanus, pro Episc. Ratisbon.
 Georgius Hoebenvarter Cler. sec. Doct. Theologus, Suffraganeus pro Rever. Episc. Basileensi.
 Frater Felicianus Minguarda a Morbinio, Ord. Præd. pro Illustr. D. Salisburg. Orator.
 Cesar Ferrantinus, Sueffanus, Doct. Theologus, pro Rever. Episc. Sueffano apud Rever. Illerdenfem.
 Jo. Contignon D. Gallus, Prior, & Procur. Ord. Cluniacensis.
 Nicolaus Bouberat, Gallus, Prior Monasterii de Recluso, Procurator Generalis Ord. Cisterciens.
 Gentianus Hervetus, Gallus, cum Illustriss. & Rever. Cardinale à Lotharingia.
 Mattheus Guerra, Consentinus, Calaber, Presbyt. secularis, cum Rever. Episc. S. Marci.
 Federicus Pseudofus cum Illustr. Card. de Mantua, Legato S. Conc.
 Jo. Franciscus Lombardus, cum Illustr. Card. Seripando, Legato S. Concilii.
 Petrus Mereatus, Theologus, cum Rever. Vicensi.
 Trigillus Doctor Theologus, Canonici Legionen. cum Reveren. Legionen.
 Antonius Leitonius, Doct. Theol. cum Rever. Conimbricensi.
 Petrus Fontidonius, D. Theol. cum Reverendiss. Salmantino.
 Joannes Villetta, D. Theol. cum Reverendiss. Barcinonen.
 Jo. Fonseca, D. Theol. cum Reverendiss. Episc. Granat.
 Michael Oroncuspe, D. Theol. cum Rever. Episc. Pampilon.
 Alphonsus Fernandez de la Guerra. Hisp. Doctor Theologus, cum Rev. Guadixen.
 Michael Ttero D. U. L. cum Rever. Episc. Pampilon.
 Josephus Puebla, Doct. Theolog. cum Rever. Episc. Civitaten.
 Jo. Chiaeon, Doct. juris Canonici, cum Rever. Episc. Almer.
 Antonius Garfas, Doctor Theologus, cum Reverendiss. Episc. Oveten.
 Benedictus Arias Montanus, Ord. S. Jacobi, Doctor Theologus, cum Reverend. Segobien.
 Joannes Barcellona, Theol. cum Rev. Episc. Uscellen.
 Joan. de Carthougne, Doctor Theologus.

Jo. de Verduu, Doctor Theologus.

Angelus Ciofius Flor., cum Illustr. Card. Mantuano Leg. S. Conc.

Seraphinus de Caballit, Brix. Provinc. terræ S. cum Rever. suo Generali.

Heliseus Cadis, Venetus, Theologus, cum Reverend. Archiepisc. Pragen.

Petrus Aridien. Gallus, cum Rev. D. Cenomanen.

Bernardus Bernardi, Gallus, Inquisitor Avinion. Vicar. Congreg. Franciæ, cum Rev. D. Nemaufensi.

Joan. Mattheus Valdina, cum Rever. D. Tarentino.

Petrus Martyr Coma, Hispan. cum Rev. D. Gerundensi.

Petrus Zatores, Hisp. cum Reverend. D. Dertusensi.

Antonius de Grosupio, cum Rever. D. Viglevanensi.

Aurelius de Cbio, cum Reverend. D. Spalatrensi.

Adrianus Valentini, Venetus cum Reverend. D. Nicossensi.

Marcus Medices, Veronen. cum Reverend. D. Ceneten.

Benedictus Herba, Mantuanus, cum Rever. D. Brixienfi.

Michael de Ast, Genuensis, Prior S. Laurentii.

Constantinus Coccianus Isorella, cum Rever. Dom. Montispolitiani.

Henricus de Sancto Hieronymo, cum Rever. D. Bracarenfi.

Ludovicus de Soto major, cum Reverendiss. D. Georg. de Tuyde.

Baptista de Lugo, cum Reverend. D. Veronensi.

Hieronymus Barolus Papien.

Aloysius de Burgo novo, Italus, Sacre Theolog. Lector, Bononiensis, Commissarius Generalis, nunc Ordinis Generalis.

Thomas de Sogliano, Italus, Provinc. Bonon. Ministr.

Antonius de Padua, Lusitanus, Ordinis Secretarius.

Bonifacius Regusius, Apostolicus Predicator, Terræ S. Gubernator, nunc Episcopus de Stagno in Dalmatia.

Angelus de Petriolo, Italus, Lector Sacre Theologie Perusæ.

Angelus Justinianus, Italus, Lector Sac. Theologie Januæ.

Vincentius de Messia, Italus, Sac. Theol. Lector Neapoli.

Julius Passianus, Urceanus, Italus, Sacre Theol. Lector Bergomi.

Jacobus Alani, Gallus, Theol. cum Reveren. Episcop. Veneten.

Marcus Anto. Gambaronus a Lugo, socius Relig.

Bartholomæus Golphus de Pergula, Præd. Ill.

Joannes Tertius, Bergomen. Lector Theologie publicus in Gymnasio Papiensi.

Clemens Thomasinus de Florentia, Regens in Conventu S. Crucis de Florentia.

Augustinus Balbus a Lugo.

Joannes Baptista Ghisulphus, Ordin. Scriba.

Antonius de Grignano, Regens S. Antonii de Patavio.

Lucius Anguola, Placentinus, Regens S. Franc. Bononiæ.

Maximilianus Beovianus, Cremen. Orator pro Religione, & Inquisitor Paduæ.

Ostavianus Charus de Neap. Regens S. Lauren. de Neap.

Antonius Pofius de Monte Ilcino, Regens in Conventu Duodecim Apostolorum, Romæ.

Bonaventura Meldulen. Regens in Conventu Parmæ.

Martialis Peregrinus Calbec, Regens in Conv. Ferrariæ.

Antonius a Cubalo, Feltræ.

Andreas Schynopius de Amandula, cum Rever. Dom. Cathanzario.

Balthassar Crispus, Neapolitanus, cum Rever. D. Tropien.

Thaddeus Perusinus, cum Rever. Dom. Salviato, nunc Generalis.

Jo. Paulus Recanutenfis, cum Rev. D. Quinque Ecclesiar. Oratore pro Regno Hungariæ.

Simon Florentinus, cum Illustr. Card. Seripando, Legato.

- Eberhardus Lavofus de Caffa, cum Rever. D. Vercellen.*
Gabriel Verratelus, Anconitanus.
Ambrosius Veronenfis, Prior Conventus S. Marci in Urbe Trid.
Jo. Baptista Burgo, Valentinus, Hifp.
Antonius Modulphenfis cum Rever. D. Pragen. Oratore.
Egidius Vallateranus, cum Rever. Epifcopo Thini.
Eugenius Pifaurienfis in praterita Quadrag. Concilii Prædicator celeberrimus.
Adamantius, Florentinus, cum Illuftr. Card. Madruzio.
Aurelius Corifmalienfis, cum D. Orat. Helvetiorum.
Balthaffar Maffanus, cum Rev. Epifc. Catanien.
Sebast. Fanenfis, ejuſdem Ord. Scriba.
Chriſtopharus de Sanctoriis Burgenfis, Hifp.
Simon de Brazzolatis, Patavinus.
Angelus Ferrus, Venetus, cum Rever. D. de Ofma.
Petrus Luſitanus, cum Reverem. D. Leirienf.
Jo. Jacobus Cherecatius, Vincentinus, Provin. Venetiarum, nunc Procurator Generalis Ordin.
Theodorus Maſius, Mantuanus, cum Rev. Domino Cremonenſi.
Sylveſter Confefſor Illuſtr. Card. Mantuani.
Lucretius Aſolanus, cum Rever. D. Patriar. Venetiarum.
Nicolaus Gallus, cum Rever. P. Generali.
Fraldus Gallus, cum Rev. Patre Generali.
Laurentius Laureus, Venetus, cum Reverend. Patre Generali;
Angelus Ambroſinus, Venetus.
Stephanus Bonutius, Aretinus.
Amans pro Congregatione Servorum, cum Rever. D. Schiuis,
Officiales Sac. Concilii Trid:
Epifcopus Cavenſis, Commiſſarius.
Epifcopus Theleſinus, Secretarius.
Ludovicus Bondonius, Magiſt. Ceremoniarum.
Antonius Mapecllus, Depoſitarius.
Cantores Sacri Concilii.
Simon Bartolinus, Peruſinus.
Joan. Alexius de Epifcopis, Neopolis.
Bartholomeus Conte, Gallus.
Matthias Albo, de Fulginio.
Franciſcus Buſhmante, Hifp.
Jo. Antonius Latinus, Beneventanus;
Franciſcus Druda, Callienſis.
Lucas Longiquus, Giſonen.
Petrus Scorteccius, Aretinus.
Notarii.
Marcus Antonius Peregrinus, Comenſis, & Cynthius Pamphilus, de S. Severin.
Hieronym. Gambarus, Brixienſis, Forenſis.
Curfores SS. D. N. & Sac. Conc.
Nicolaus de Mattheis, &) Allobroges.
Jacobus Carra.)

INDEX ALPHABETICUS

LOCUPLETISSIMUS

*Rerum Notabilium, Præcipuorumve Verborum, quæ habentur
in Sacrosancto Tridentino Concilio.*

*Numerus Arabicus paginam, Romanus numerum designat Marginalem. Ubi verò duo Romani
adsum Numeri, prior, cui littera c. præponitur, Canonem, alter
marginalem innuit ejusdem Canonis.*

A

Abbates per vota secreta eligendi 359. & seq. l. & qui in Monasteriis, quæ sunt Ordinum Capita 375. l. & seqq. qui visitandi jus habeant 374. l. qui Episcopi loco in degradatione adhibentur 119. & seq. l.

Abbatum officium in eligendo lectore Sac. Scripturæ 18. IX. secus per Episcopos compellendi ibid. in exequendis decretis de Regularibus 376. III.

Abbatum Monasteria ab Episcopi jurisdictione exempta 374. l. eorum privilegia quando cessent 257. l. & seq.

Abbatibus quos Ordines, & quibus conferre licet 257. l. non licet dimissorias Clericis Sæcularibus dare, ut ordinentur ibid. II.

Abbatie commendatæ ab Episcopis visitantæ 202. l. quæ sunt Ordinum capita quibus conferendæ 375. III. earum onus in Seminario constituendū 271. XVII.

Abbatissa in aliquibus Monasteriis vocatur Priorissa, Præfecta &c. 360. l. duobus Monasteriis non perscienda 361. IV. si duo, aut plura haberet, tenetur infra sex menses, uno retento, aliud resignare ibid. V.

Abbatissa est eligenda per vota secreta 359. & seq. l. ejus ætas non minor quadraginta annis 360. & seq. l. & quæ oëto annis post professionem laudabiliter vixerit ibid. si his qualitat. prædita non reperitur in eod. Monaster. ex alio ejusd. Ord. eligenda 361. II. si hoc videbitur incommodum eligatur ex his, quæ in eod. Monasterio 30. excellerint annum, & quinque saltem annis post professionem laudabiliter vixerint ibid. II.

Abbatissarum electioni præsidens Monasterium non ingreditur, sed vota excipiat ante Cancellorum senestellam 361. VII.

Abbatissis incumbit certiorum facere Episcop. per mensem ante de Novitiæ professione 371. IV. aliàs quandū Episcop. videbitur, ab officio suspensæ fiat ibid. V.

Absesse non videtur, qui aliquantisper absit 145. X.

Absesse non licet Canon. vigore cujuslibet statuti,

aut consuetudinis, ultra tres menses ab eisdem Eccles. quolibet anno 320. XIII. absesse non possunt Curati sine Episcopi licentia, & relicto Vicario cū debita mercedis assignatione, ab eodem Episcopo approbando 347. XVII. nec amplius absesse possunt, quā per duos menses in anno ibid. XVIII. si moniti contumaces fuerint, liberum est Ordinari. per censuras Ecclesiasticas, & fructuum subtractionem, aliisque juris remedia, etiam usq. ad privationem abientes compellere ibid. XIX.

Absesse ultra trimestre singulis annis, five continuum, five interruptum Episc. non possunt 345. XI. dummodo tamen æqua ex causa, & abiq. ullo Gregis detrimento ibid. XII.

Absentia Episcoporum, sequi non debet in Solemnitatib. Major. 246. XIII. denuntianda Romano Pontif. 64. V. quæ causæ iustæ, & legitimæ absentię 244. VIII. cognosci autem debent à Papa, aut à Metropolitano, vel à Suffraganeo Episc. antiquiori residenti 245. IX. absentes à residentia quo ordine præstantur Episcopi ex dispositione Concilii Trident. 246. XIV. usq. ad XVI. inclusivè.

Absentia affectu Matrimonii vinculum non dissolvit 279. c. V.

Absens, qui Animarum curæ incumbit, pro præsentis habetur 225. V.

Absolutio Sacerdotalis est actus judicialis 138. III., & 154. c. IX. l. nulla est, si Sacerd. illam proferat in eum, in quem non habet jurisdictionem 138. l.

Absolutionis Ministri soli Sacerdotes 137. l., & 154. c. X. l., & seq.

Absolutio delicti publici quando non admitrenda 120. per tot. cap. V.

Absolutio quibus in casibus fieri possit ab Episc. 139. III., & 155. c. XI.

Absolutio a Sum. Pontif. impetrata usurpantib. bona, & jura Ecclesiastica, non aliter profect nisi facta restitutione 233. II.

Absolutio eorum, qui Decimas subtrahunt, aut, impediunt, quominus Ecclesiis, vel Personis, quibus jure debentur, nullius est momenti, nisi integre persolvantur 398. IV.

Abusus tollendi 204. l. maxime, qui in Missar. celeb.

celebr. irrepserunt 217. III. & seqq. & qui in Concionib. popularib. 345. IV. & seq. & in Sanctor. celebratione 351. XX. & qui circa Indulgentiarum usum habentur 411. IV.

Accademie testimonium de ejus doctrina qui creandus est Episcopus 223. V. & seq.

Accessiones ad Beneficia jurispatronat. 394. & seq. X.

Accellus non concedendi, nec concessi extendendi 389. II.

Accalamationes Patrum 415. & seq.

Acolythi quando, & cur instituti 235. I. & seq. ex Acolytharum privileg. nil detractum est delegat. Ordinar. jurisdictioni 316. I.

Acta primæ instantiæ reus in Criminalib. appellatus producat, sine quibus procedere non debet iuxta ad quem 219. *circ. med. l. gratis* à Judice à quo intra decem annis à hinc ibid. II. alioquin sine his causis absolvend. ibid. III.

Acta omnia cor Episc. gesta tenetur appellans ad Judic. appellat. expens. suis transfer. 344. XV. exhibere tenentur Notarii intra mensem appellantis, congrua accepta in recede ibid. XI. X.

Actorum, quæ translata sunt, tenetur appellatus subire expens. pro portione sua, si illis uti voluerit ibid. XVII. non procedit, quando alit. ex loci consuetudine servatur, ut scilicet ad appellantem integrum hoc pertineat onus ibid. XVIII.

Ad am quàm mandatum Dei fuisse in Paradiso grantis, statim Sanctitatem, & iustitiam in qua constitutus fuerat, amittit 21. I. per offensionem prævaricationis hujusmodi iram, & Deum signationem incurrit, atque ille mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte Diaboli captivitat. ibid. totus Adam per illam prævaricationis offensam legetur corpus, & animam fuit in deterius commutatus 22. II.

Ad peccatum lib. rum hominis arbitrium non est extinct., sed diminutum 33. *in fin. cap. I.*

Ad peccatum in omnes propagatione, non imitatione transfusum 22. I. non ei unis, sed universæ quoque ejus propagini nocuit ibid. §. II. & quomodo imitatur 23. *in princ. II.*

Administratio bonorum Monasteriorum ad solos pertinet Officiales ad nutum Superior. amovibiles 353. IV.

Administratores quorumcumque pior. locor. tenent singulis annis rationem reddere administrationis Ordinar. 230. I. procedit etiam si in contrarium alii consuetudo, & privilegia 231. II. non procedit, quando in functionis limit. focus citum expressè fuerit ibid. III. liberationes à aliis, abique Episcop. factæ ipsi non suffragantur ibi I. V. & seq.

Administratores bon. rum Episcopatus à Capit. Sede vacante electi rationem gerunt administrationis Episc. redd. re tenentur 330. XII.

Adolēcent. ætas prona ad Mundi volupt. 267. I.

Adoratio Christi in Eucharistia 107. I.

Adventus Christi mysterium 34. *in princ. I.*

Adulterii poena 295. & seq. II. & seq.

Adulterium non dirimit Matrim. 280. c. VII.

Adultorum justificatio 36. I. cum seqq.

Ætas ad Episcop. consequend. est annor. triginta 83. II. ad dignitat. animar. cur. habent. viginti quinque 317. III. in illis vero, quib. animar. cura nulla lubet 22. 318. IV. Præterea in Cathedralibus, in quibus Sacrorum Ordinum adest distributio, nemo est recipiendus, nisi eo Ordine Sacro aut sit Initiatus, quam illa dignitas, præbenda, aut portio requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus à Jure, & a Tridentino statutum initiari valeat 319. IX.

Ætas annor. 24. ad Benef. Eccle. obtinend. 251. I. ad Subdiaconat. 22. 260. I. ad Diac. 23. ibid. II. ad Sacerdot. 25. ibid. III.

Ætatem annorum 12. Tridentinum requirit in Pueris Seminarium ingredientibus 268. III.

Affinitas ex fornicatione contracta, quæ Matrim. postea factum dirimit, ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringitur 297. I. & seq. in ulterioribus vero gradibus locum non habet ibid. III.

Alias fuge debent Clerici 221. V.

Alienare res suas Clericis non licet sine Episc. licentia, donec Beneficium Ecclesiasticum, sufficiens sint a septi, vel aliunde habeant, unde vivere possint 195. VII. innovatur per Trident. Sacror. Canonum prenis vetitur alienatio rei aut partis illius, que in Patrimoniis Sacri titulum assignata fuit, nisi Ecclesiastica accedat authoritas 298. VII.

Alire per Mentiam intelligitur apud Apostolum Paulum 208. VIII.

Anathemata in male sentientes de peccato Originali 21. & seqq. de justificatione 51. & seqq. in eos, qui septem Ecclesiæ Sacramenta negant, vel male interpretantur 79. & seqq. contra Hæreticorum errores circa Baptismi Sacram. 76. & seqq. circa alterum Confirmationis 81. & seq. Eucharistiæ 111. & seqq. Pœnitentiæ 129. & seqq. Extreme Unctionis 157. & seqq. Ordinis 239. & seqq. Matrimonii 278. & seqq. Communionis sub utraque specie, & Parvul. 295. & seqq. & Sacrificio Missæ 213. & seqq. Animarum cura non negligenda 86. *circ. med. & 203. III.*

Annea Beneficia per Episcopum singulis annis visitanda 87. I.

Antiquitas non damnanda 190. III.

Antiquiori Episcopo in Metropolitana Ecclesia Economum eligere quando liceat 330. VI.

Apostatarum poenæ 373. & seq. III. & seq. Apostatandi occasio quando Regularibus datur 169. *in princ. I.*

Apostoli in Cœna à Christo Novi Testamenti Sacerdotes instituti 107. III. & 214. c. II. iidem, eorumque Successoribus consecrand. 268.

potestas tributa 235. III. item remittendi peccata, atque retinendi 237. I.

Appellans, sive ad Metropolitanum, sive Nuncium, sive Legatum servare tenetur Constit. Innoc. IV. *Romana*, non obstante alia consuetudine 228. I. tenetur suis expensis deferre acta ad Iudicem ad quem 344. XV. non procedit, quando ex loci consuetudine appellans ad expensarum medietatem subeundam est obstrictus ibid. XVII., & seq. intra dies triginta tenetur acta habere a Iudice a quo gratis, et si non dentur, lis sine illis compleri potest. 219. circa med. II. soluta congrua morcede intra mensem procurare tenetur a Notario omnia acta Cause 344. XIX.

Appellatio ab Ordinario in causa Visitat. non admittitur 315. II. nec in his, quae circa correctionem decrevit. 222. VI. a Decreto de residendo non datur. 248. XX.

Ab Episcopo in causis Beneficialibus appellari non potest, nisi post biennium, nam in prima instantia ipse iudicat. 341. I. & seq.

Appellationi notorie frivole non est deferendum. 218. VII. non procedit, si gravamen tale sit, ut reparari non valeat, vel definitivam post sententiam non possit appellari 218. VIII. in criminalibus causis per appellationem ad Romanam Curiam devoluta in partibus Metropolitanorum, seu illius Vicario, vel si ille sit suspensus, aut duas ultra dietas distet, seu ab illo appellatum fuerit, viciniore committantur Episcopo, vel ejus Vicario. 219. in princip. X. non vero inferioribus committuntur iudicibus. ib. II.

Apprehensio possessionis Ecclesiae quomodo 327. I. & seqq.

Approbatio Examinis gratis danda 265. IV.

Aqua vera, & naturalis de necessitate Baptismi 76. c. II.

Aquam vino in Calice offerendo miscere preceptum est Sacerdotibus 212. I. ea Calice Vino miscetur ruin quod Christum Dominum ira scissis in Coena creditur, tunc etiam qua & Latere ejus aqua simul cum Sanguine exierit ibid. II., & 217. c. IX. III.

Aqua quem in Apocalypsi Beati Johannis populi dicantur, ipsius populi fidelis unio cum capite Christo representatur 212. I. I.

Arbitri super suspicione, & jurisdictione. cognoscenda eligendi. 263. V.

Archidiaconi oculi Episcoporum 318. IV. qui eligi debeant. ibid. qui visitandi jus habeant 304. III. quomodo visitent ibid. Causas Matrimonii, & Criminum non iudicant 343. IX. neque Conubinatus 401. VI.

Archiepiscopus vide Metropolitanus.

Archipresbyteri animarum curam habentes, quando praedicare debeant 29. XI.

Assidere Episcopo in Pontificalibus tenentur Canonici, praesertim Cathedralium 322. XIX.

Assumendus ad Cathedralis Ecclesias debet per

sex menses ante promotionem in Sacro Ordine esse constitutus 223. II. antea esse debet in Universitate Studiorum Magister, sive Doctor, aut Sacra in Theologia Licentiat, aut in Jure Canonico peritus ibid. V. eam scientiam habere quae suum ad munus exercendum pertinet ibid. IV. etiam si assumendus sit Regularis, qui similitera suae Religion. Superiore fidem habere debet ibid. VII.

Attritio est contritio imperfecta, quae vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennae, & poenarum metu communiter concipitur 132. VI. si voluntatem peccandi excludat cum spe veniae, non solum non facit hominem hypocritam, & magis peccatorem 251. c. V. verum etiam donum Dei, & Spiritus S. impulsus, non adhuc quidem inhabitans, sed tantum moventis, quo penitus a justis viam sibi ad iustitiam parat 132. VII. quamvis sine poenitentiae Sacramento per se peccatorem ad iustificationem perducere nequeat, cum tamen ad Dei gratiam in poenitentiae Sacramento impetrandum disponit ibid. VIII.

Avaritia Idolorum servitus 217. III. omnium malorum radix 223. circa fin. I. ab Ecclesiasticis tollenda 192. I.

Aucupia a Clericis evitanda 323. XVIII.

Auctoritas Sedis Apostolicae maxima. 265. IV. circa princip. 93. ibid. & alibi passim, ia omnibus salva intelligitur 409. per tot. cap. XXI.

B

Baptismi virtus 24. §. V. I. & seq. verba requirit 77. c. IV. in eo imprimatur character in anima. 79. c. IX. I.

Baptismi, & Poenitentiae differentia. 227. per tot. cap. II.

Baptismi doctrina vera in Eccl. Rom. 77. c. III.

Baptismo suscepto, vota postmodum emissia non sunt irrita vi promissionis in illo factae 79. c. IX.

Baptismus est Fidei Sacram., & ad salutem necessarius 35. II. & 38., & seq. III. & seq. rite collatus non debet iterari illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, quam ad poenitentiam convertitur 79. c. XI. non est protrahendus usque adea ne aetatem, qua Christus baptizatus fuit, vel in ipso mortis articulo 80. c. XII.

Baptismus Johanne non habet eundem vim cum Baptismo Christi 76. c. I. ab Haeret. collat., rite adhibito, Mater., & Form. cum inten. faciend. quod facit Eccl. est validus 77. c. IV.

Baptismus Parv. 80. & seq. c. XIII., & XIV. 223. III.

Baptizantium, & Baptizator. cognat. 289. II.

Baptizari debent omnes, etiam Parvuli recenter nati de parentibus fidelibus. 23. §. IX. I.

Baptizari Christianae Legis sunt debitoribus 78. c. VII. peccand. grat. amittit. ibid. c. VI. ab uno vel duob. suscipiendi de Fonte baptis. 288. VI.

Benedictio Conjugum approbatur 282. c. XI. II. in Templo suscipienda antequam Conjuges in

eadem cohabitent domo. 287. XV. a proprio fieri debet Parocho. ibid. XVI. neque ab alio, nisi à Parocho, vel Ordin. licentia concedatur, quacumque sublara confertur. ibid. XVII. Sacerdotes sive Sæculares, sive Regulares, cuiusvis privileg. vigore, non possunt sine huiusmodi licentia Nuptias benedicere, alioquin ipso iure tamdiu suspensi maneat, quam huius ab Ordinario ejus Parocho, à quo Benedictio erat sumenda, absolvant. ibid. XVIII. Beneficia ad divinum cultum, atque Ecclesiast. munia obeunda, constituta, 190. I. natus Dicec. cùm alterius Dicec. benef. perpetuò non uniuntur. 167. per tot. cap. IX. curata Person. dignis, & habil. coofer. 84. I. qui in loco resid. p. 167. per tot. cap. IX. & per se immediate suum exercere volent minus, juxta Constit. edit. in Concil. Lugdun., quæ incipit, *Lices Canon.* 84. II. in simplicia non convertenda. 403. in princ. I. & quando nominarum curam recipiant. ibid. III. quæ hæreditarie successione imaginem referunt Sacr. Constit. sunt odiosa, & Patrum decretis contraria. 288. I. qualitatibus, & oceribus, quæ eis ex fundatione incumbunt, non derogand. 385. I. in servitute non redigenda. 392. I. unita visitanda, 202. I. ac etiam exempta. ibid. & à quibus. ibid.

Beneficia habentes, quamvis Familiar. sint Cardinal. ratione tamq. dd. beneficiar. ab Episc. jurisdictione soluti minime sunt. 316. II.

Beneficia sive curata, sive non curata possunt ab Episc. tamquam Apostol. Sedis delegato perpetuò uniri, si curati sint pauperes, vel propter alias causas à jure permissas. 199. I. procedit, etiam si essent generalit., vel specialiter reservata, vel aliter affecta. ibid. II.

Beneficia regularia Regularib. conferenda. 168. I. & seq. aut iis, qui habitum suscipere, & professionem emittere omnino tenentur. ibid. III. Sæcularia Regularib. non conferen. 169. II.

Beneficia etiam exempta ad Taxam Seminario persolvendam tenentur. 271. XVIII. simplicia cuiuscumq. sint qualitatib. & dignit., vel etiam præhæm. uniri possunt pro Seminarii grege, illiusq. conservat. 272. XXVIII. procedit etiam si Beneficia sint reservata, & affecta. 273. XXX.

Beneficiatus, qui in Eccl. Cathed. vel Collegiat. obtingit Dignitatem, Canoniarum, aut Officia, quæ noncum habent Ord. Presbyterii, Diaconat., vel Subdiaconat., tenetur intra annum, cessante impedimento Ordines suscipere requisitos. 319. IX. & 226. II.

Beneficiis privare Clericos, quando liceat. 200. circ. fin. 111. 247. seq. XIX. & 400. III.

Beneficiorum pluralitas reprobatur. 85. per tot. cap. IV. & 331. V. & quando permittatur. 332. VI.

Beneficium resignare non potest Ordinarius, nisi facta mentione, quod ad illius Beneficii titulum sit promotus. 194. III.

Bigamia prohibita. 278. c. II. Bigami ad Minorum Ordinum ministeria non idonei. 267. VI.

Bona alicujus Ecclesiæ, Montium Pietatis, aliorumve piorum Locor. occupantes, & in propri. convertentes usus excommunicantur. 221. I. & tam si anathemati subjacent, quam si bona integrè restituant, & à Summo Pontifice absolutionem obtineant. 223. II.

Bona Ecclesiast. Patronus usurpans, ultra excommunicationem privatur quoque iure patronatus ib. III. si Clerici, etiam Benef. 233. IV.

Bonarum Ecclesiasticorum fructus in quos usus converti debent. 222. circ. fin. I.

Bona mobilia, & immobilia quomodo Regularibus concessa. 354. & seq. I. & seq. ante Professionem non danda, aut abeuntibus restituenda. 370. VI. & seq.

C

Calibatus statui conjugali anteponeitur. 282. c. X.

Cærimoniar., & ritus quare in Missæ celebratione, instituti. 211. II. ab Ecclesiâ probati in Missa adhibendi. 219. XII. in Sacramentor. administratione non coterminandi. 75. c. XIII. in Ordine Sacro. 242. c. VII. IV. in Nuptiis. 282. c. XI. II.

Calicis usus an cuiquam sit permittendus. 192. c. IV. & 233. & seq.

Candelarum certus numerus prohibetur in Missæ celebratione. 220. XIII.

Canon Missæ ex quibus consist. 210. II. Canones de vita Clericorum renovantur. 221. V. item ad Episcopalem dignitatem pertinent.

403. prop. fin. & seq. I. item ad favorem Ecclesiasticarum Personarum. 473. IV.

Caones de Justificatione sunt tres supra triginta 51. & seq. de Sacrament. in genere decem, & tres. 70. & seq. de Baptismo quatuordec. 76. & seq. de Confir. tres 21., & seq. de Eucharist. undecim. III. & seq. de Pœnit. quindec. 149. & seq. de Extr. Uncl. quatuor. 157. & seq. de Communionis sub utraque specie, & parvulorum quatuor. 196. & seq. de Missæ Sacrificio novem. 213. & seq. de Ordine Sacro octo. 229. & seq. de Matrimonio duodecim. 278. & seq. Canones omnes sunt ab omnibus indistinctè observandi. 404. circ. med. II.

Canonicatus non est confertur, qui eo Ordine initiatus non est, quem illa dignitas, aut portio requirit. 319. IX. ejus tenues redditus quomodo augendi. 328. I.

Canonici Libri 17.

Canonici, qui in Sacris constituti non sunt, vocem in Capitulo habere non possunt. 225. I. sed si Subdiaconum Ordine sint insigniti, tunc de jure habiles sunt ad suffragia ferenda quibuscumque in Actibus Capitularibus juxta

juxta Constitutionem Concilii Viennensis, quæ incipit. *Usus*, *ibi*.

Canonici Ecclesiæ Senatus. 333. XXIIV. eorum vita, & honestas qualis. *ibid.* XXI.; & seqq. eorum muneribus non satisfaciunt per simplicem adfidentiam in Choro absque divine Psalmode cantu 322. XX. Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti assistant, & ut inserviant *ibid.* XIX. ultra tres menses ab Ecclesiâ quolibet anno abesse possunt *ibid.* 320. XIII. Divina Officia per se, & non per Substitutos obire debent. 322. XVIII. adesse Sacre Ordinationi. 254. circa fin. II.

Canonici duo adhiberi debent in publicatione Indulgentiar. 204. II. ad ration. redditum Seminarii exigendam. 274. XXXVIII. ad constituenda, quæ ad Seminarium spectant. 270. XVI. ad procedendum in quibusdam causis. 386. III. ad convertenda quandam in pios usus 391. III.

Canonici possunt ab Episcopo visitari, corrigi, & puniri toties, quoties opus fuerit. 67. per tot. Cap. IV. professionem Fid. non solum cor. Episc. seu ejus Officiali, sed etiam in Capitulo facere sunt obstricti. 319. VII.

Canonici Pœnit. in Cathed. Ecclesiâ, ubi id commode fieri potest, est cum unione prebendæ proximè vacaturæ ab Episcopo instituentis. 312. IV. debet esse Magister, vel Doctor, aut Licentiatum in Theolog., vel Jure Canonico. 313. V. & annorum quadraginta. *ibid.* VI. seu aliis, quæ aprior pro loci qualitate reperitur. *ibid.* VII. presens in Choro censetur, dum Confes. in Ecclesiâ audit. *ibid.* VIII.

Cantus lascivus in Celebr. Missæ vetat. 219. IX. Cappellani Regii quando Ordinariis subiecti. 316. III.

Capita Ordium. 365. III. & 374. I. & seqq.

Capitulum, si jus visitandi habet, debent prius viri ab eo deputati ab Episc. approbati. 304. IV. Sede Vacante Ecclesiarum unum, vel plures institui potest. 329. I. item Official. seu Vicarium infra octo dies post Episc. obit. constituere, vel existentem confirmare. *ib.* III.

Capitulis, Sede Vacante, cujusvis privilegii, aut consuetudinis vigore non liceat infra unum annum a die vacationis concedere Clericis licentiam ordinandi, seu Litteras Dimissoria. 89. in fin. I. nisi qui ratione Beneficii ad id necessitetur. 90. II.

Capituli consilium adhibere debet Episcopus in Lectore, & Magistro eligendo. 27. IV. & VI. in Ordinibus Canonicor. designandis. 310. XI. in his, quæ ad debitum in Divinis Officiis regimen spectant 323. XXV. & in his, quæ ad Seminarium pertinent. 270. XVI. 10 augendis prebendis tenuibus. 318. I. item in omnibus jris, quæ non spectant ad commensum Episcopi vel suorum. 387. IX. & demum in substitutendo Judices Synodales. 395. II.

Capituli Missa ad seminarium contributionem re-

netur. 371. XVII. ejus jurisdictionis, potestas, bonorumque administratio intacta debet relinqui. 388. XI.

Capitula Cathedralium suis ab Episc. visitari, & corrigi possunt. 67. I. quomodo, & quando 386. & seq. III. & seqq. apud Ordinari. conveniuntur, non obstantibus Conservatoriis. 103. II. de Scripturis ad Ecclesiâ pertinentibus tutor. Episc. rationem reddere tenentur. 331. IX. eorum negligentia à quibus supplicatur. 330. VI. quando eor. privileg. non valeant. 334. III.

Capitula sub nomine S. Petri, vel S. Johannis. 363. cir. med. I.

Capitulorum Generalium officium in Magistr. S. Scripturæ melioribus discernendis. 28. X. in Prioribus, & Officialibus constituendis. 374. cir. fin. V. in exequendis piis relictis. 384. II.

Capitulorum Generalium, seu Provincialium negligentia in constituenda Regular. disciplina. 377. V. eorum negligentia à Concil. Provinciali quando supplenda. *ibid.*

Capucinis, & Minor. Observantiæ Fratibus solis bona possidere non licet. 354. I. & seq.

Cardinales qui sunt eligendi 301. XII. eorum vita, & mores quales esse deb. 300. XI. eorum consilio Universalis Ecclesiæ administratio nititur. 379. IX. ex omnibus Christianæ Reipublicæ Nationibus assumendi. 300. XI. ad residentiam in Ecclesiis suis tenentur. 244. VII. qui in Ecclesiis Cathedralibus sunt præficerentur, munus debent trium mensium spatium suscipere. 248. I.

Cardinales quatuor affirmare debent promovendos ad Cathedrales idoneos esse. 300. VIII. eisdem Beneficior. multum negatur. 331. V. & seq. regressus ad Beneficia Ecclesiastica non conceditur. 389. II. & seq. eorum Privilegia in Parochial. vacatibus, quando non valent. 334. III.

Carnis mortificat. j-junia conducunt. 411. I.

Castitatis votum 352. II. ejus donum petentibus non denegatur. 281. c. IX.

Casuum reservatio fieri potest ab Episc. 139. III. non possunt à simplici Sacerdote absolvi, sed isti debent poenitentes remittere ad Superiores Ordinarios, & legitimos Judices. *ibid.* V. in mortis articulo nulla est. *ibid.* IV.

Cathechesis singulis Sacramentis præfribenda, & vernacula lingua Populo à Parocho explicanda. 312. in princ. II.

Cathed. neni ante Baptismi Sacrament. ex Apostolica traditione Fidem ab Ecclesiâ petunt. 40. X.

Cathechismus Summi Rom. Pontif. jurisdictio, & auctoritate terminandus, & evulgandus. 412. I. & seq.

Cathedralem, & Parochialem Ecclesiâ nemo simul potest retinere. 331. X. aliis Parochialem infra sex mensium spatium transmittere tenetur. *ibid.* alioquin tam Parochiales, quam Beneficia omnia, quæ obtinet, ipsi jure vacant, ac rursus vacuum vacatia aliis idoneis libere conferre licet. *ibid.* XI. ne cura conscientia frustas possit fieri.

tempus

tempus valeat retinere 333. XII;
 Cathedrali Ecclesia vacante supplicationes, ac preces habende 398. II.
 Cathedralibus Ecclesiis præficiendus ex legit. Maritimon. debet esse natus 83. in princ. I. debet esse ætate annor. triginta ibid. II. morum gravitatis prædixit ibid. III. item & scientia ib. IV. & vita, ac alij, quæ a Sacris Canonibus requiruntur 222. I. & demum in Sacro Ordine antea saltem lex mensium spatio constitutus 223. II.
 Cathedralibus Ecclesiis quomodo providendum, quando exigui sunt fructus 324. I. pensionib. aut reservationib. fructuum non sunt gravandæ Cathedralis, quarum redditus summam Ducatorum mille, & Parochiales, quæ summam Ducatorum centum secundum verum annuum valorem, non excedant 325. VII.
 Cathedralium Pœnitentiarum, vid. Pœnitentiar. Cathedralium pluralitas prohibetur 83. in fin. I.
 Cautæ omnes Fori ecclesiastici sunt ab Ordinarij in prima instantia cognoscendæ 341. I. & quibus delegandæ 396. I. et si interim aliquem ex designatis morti contigerit, debet loci Ordinarius cùm Capituli Consilio alium in ejus locum, usque ad futuram Provinciale, aut Dioecesanam Synodum substituire ibid. II.
 Causæ intra biennium terminandæ 341. II.
 Causæ Civiles exemptorum ab Episcopis cognosci debent juxta Concilium Lugdunense, in Cap. *Volentes*, de Privilegijs in VI. 92. I. item Causæ Criminalis, neque in his quicquam valent litteræ conservatoris 303. II.
 Causæ Criminales graves contra Episcopos à Summo Pontific. tantum cognoscendæ, & terminandæ 309. I. si verò sit Causa, quæ sit contra Romanam Curiam non committenda, non alius committatur, quàm Metropolitanis, aut Episcopis à Pontifice eligentibus ibid. II. communitio specialis esse debet, & ipsius Pontificis manu signata 310. III. reservata eidem Pontifici sententia definitiva ibid. IV.
 Causæ Criminales minores Episcopos, in Conc. tantum Provinciales cognoscendæ, & terminandæ, vel à Deputandis per Concilium Provinciale ibid. VI.
 Causas mercedum, & miserabilium Personar. potest Episcopus, tanquam Apost. Sedis Deleg. judicare 99. II.
 Causæ Matrimoniales ab Ecclesiasticis spectant Judices 282. c. XII.
 Celebratio Missarum vid. Missa.
 Censuræ, & interdicta necum à Sede Apost. emanata, sed ab Ordinariis etiam promulgata, à Regularibus publicandæ, & observandæ 365. I.
 Ceremoniæ in Missarum celebrat. ab Episcopis non permittendæ, nisi quæ ab Ecclesia receptæ, & pio, frequent. quæ usitabiles 219. XII.
 Character est signum quoddam spirituale, & indelebile 74. c. IX. II. iterari non potest ibid. imprimatur in anima, in Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine 73. c. IX. I.

Charitas est perfectionis vinculum. 182. *circum med.*
 Chorum Clericis prohibetur 221. V.
 Christum Sacrum vid. Confirmatio.
 Christiana vita perpetua poenitentia esse debet 144. in princ. I.
 Christiani, juxta Concil. Lateran. Constit. semel in anno confiteri tenentur 153. c. VIII. I. item singulis annis saltem in Paschate juxta S. Matris Eccles. præceptum ad communicandum sunt obstricti 115. c. IX.
 Christus propitiator noster 34. II. Salvator noster 35. I. Fons Justitiæ 37. I. Causa salutis æternæ omnibus obtemperantibus sibi 44. VIII.
 Redemptor noster, & Legislator 59. c. XXI.
 Sanctitatis auctor 105. II. Sacerdos secundum Ordin. Melchisedech 306. I. & seq. Caput in membra, & vitis in palmites 49. III. Sol Justitiæ, & Fidel. nostræ auctor 33. Secundus Adam 35. I. Omnium gratiarum fons, & auctor 191. c. III. Patribus promissus 34. I. Sacram. auctor 70. c. I. pro omnibus mortuus 34. I. non omnes tamen mortis ejus beneficium recipiunt ibid. II. sed ii, quibus passiois ejus meritum communicatur. ibid. III.
 Christus in Eucharistia continetur. 111. c. I. tot, sub qualibet Eucharistia specie sumitur 180. I. & 191. c. III. nobis meruit justificationem 35. V. in eo habemus Redemptionem, & peccatorum remissionem ibid. VI. ejus Sermones servant eum diligentes 43. IV.
 Christi amor erga nos 111. IV.
 Christi Resurrectionis vis 42. III.
 Christi Adventus mysterium 34. in princ. I. & seq.
 Christo Patriæ cultus d. beret 107. I.
 Ciborum delectus servandus 411. I.
 Circumstantiæ peccati in confessione exprimendæ 121. XI.
 Citari Episc. personalit. non potest ad Romanam Curiam, ut personalit. compareat, nisi ob causam, ex qua deponendus, sive privandus venit 121. per tot. cap. VI. etiam si ex officio, aut per inquisitionem, vel accusationem, sive alio quovis modo agatur ibid.
 Civilibus in Causis definiendus modus Judicibus Ecclesiasticis præscriptus 93. & seq. I. & seq. Claustrum potestas 133. III. & 156. c. XV. I.
 Claustrum Sanctimonialium restituenda 257. II.
 Clerici in sortem Domini vocati 221. III. quæ vitare debeant 159. in princ. & 409. VII. Fori privilegio non gaudent, nisi qui Ecclesiastico potantur Beneficio, aut Clericalem deser. habitum, & contur, alicuique de Episc. mandato interviant Ecclesiæ, aut in Clericor. Seminario, & aliqua in Schola, vel Universitate de ipsius Episcopi licentia 252. II.
 Clericorum vita, & exemplum magni momenti 221. I. eorum vestes debent esse congruent. statui, & ordini clericali 165. II. & seq. gestus, incessus, sermo, nil, nisi grava, ac Religione, plenum debent præferre 221. III.
 Clerici etiam exempti possunt ab Episcopo corripi

rigidè, per tot. cap. III. & 162. l. & seqq. proced. etiam extra visitat. *162. II.* delinquentes decenti in loco custodiendi *387. VII.* Matrimonium contrahere prohibetur *281. c. IX.* mendicare cum Ordinis dedecore, aut sordidum quæstum exercere non debent *194. l. turpiter, & scandalosè* viventes postquam præmoniti fuerint, Ordinarii arbitrio sunt coercendi, & castigandi *200. III.*

Clerici homicidæ voluntarii ab Altari avelluntur *166. l.* etiam si delictum non sit Judicario ordine probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum ibid. *II.* incapaces redduntur ad omnia Beneficia tam curata, quam non curata ibid. *III.*

Clericorum immunitates, & privilegia renovantur *408. IV.* cum seqq. merita ex quibus deprehendantur *359. VII.*

Clerico vago Missam celebrare non permittend. *218. V., & 266. IV.*

Clerici conjugati Clericalem gestantes habitum, possunt ad Ecclesiast. peragendas Functiones constitui *267. VI., & seq.* non procedit, si sint Bigami ibid. non intervenientes alicui Ecclesiæ in Habitu, & Tonfura, Foro Clericali non gaudent & in hoc servanda est Constit. Bonif. *VIII.,* quæ incip. *Clerici, qui cum unicis. 353. III.*

Clerici Concupinarii. *vid. Concupinarii.*

Cluniacensis Monasterii Privileg. *365. III.*

Coadjutores illiteratis, & imperitis Paroch. dandi sunt per Episc. tamquam Apost. Sedis Deleg. *300. II.*

Coadjutorium cum futura successione nemini quibuscumq. in Benef. Ecclesiast. permittendæ *389. IV.* nec Prælati, nisi causa prius à S. R. P. sit diligenter cognita, & qualitates omnes in illo concurrere, quæ jure, & decretis hujus S. Syn. requiruntur, certum sit ibid. *V.*

Collatio Ord. gratis faciendâ *192. II.*

Collegiorum General. privilegia *42. IV.*

Collegia ab Episc. tamquam Apost. Sedis Deleg. visitanda *229. II.*

Collegii Puerorum instituendi norma, & ratio *268. II. & seqq.*

Colloquutiones, demulationes, & confabulationes in Ecclef. non habendæ *219. X.*

Comfessiones Cleric. prohibentur *221. V.*

Comitum Palatinorum privilegia restitui *316. II.*

Commendaria Monasteria visit. per Episc. *302. I.*

Commendæ perpetuæ *85. per tot. cap. IV.*

Commissiones Causar. Ecclesiasticar. in partibus fieri debent Episc. vel aliis in Synodo designatis *396. I.* si vero interim aliquem ex designatis mori contigerit, poterit loci Ordinarius cum Capit. consilio alium in ejus locum usque ad futuram Provinc. aut Dioces. Syn. substituire ibid. *II.* quarum saltem, aut plures probatas, & qualificatas Person. Dioc. habere debent, quibus causæ hujusmodi a quolibet Legato, vel Nuncio, atq. etiam a Sede Apost. committantur, ibid. *III.*

Commemoratio Defunct. faciendâ *184. II.*

Communio Sacramentalis omnib. & sing. Christi fidel. utriusq. sex. quàm ad discretion. ann. pervener. cessat. singulis annis, saltem in Paschate *115. c. IX. & 192. c. IV.* nullus sibi mortal. peccati conficius, quantumvis sibi contritus videatur, abiq. præmiss. Sacramentali confecti, ad illam accedere debet *109. l.* in ea sub qualibet specie totus, & integer Christi. sumitur *112. c. III.*

Commutiones ultimar. volunt. ex justa, & necessaria cautâ potest Episc. facere *227. & seq. per tot. cap. VI., & 384. II.* hodie verò ex dec. S. M. Urb. *VIII.* commutatio præfert. Missar. ad S. Sedem reservatur *385. in princ.*

Compares in Baptismo qui *288. l. & seq.* Compositio pro fruct. malè perceptis prohibita *246. & seq. XVI.*

Comptui Ecclesiastici studium commendabile *269. X.*

Conceptio B. M. V. *25. VII.*

Concilium indicere ad Roman. Pontific. spectat *99. & 428. ejusq. decreta* ab eo confirmantur *413. & seq.* & dubia declarantur *425. & seqq.*

Concilia Provincial. pro moderand. morib. corrigendis exco. & controvers. componendis congreganda *301. l.* quolibet triennio celebr. ibid. *II.* convocanda post octav. Pasch. Refor. seu alio commodiori temp. pro more Provincie ibid. si Metropolitanus legitimo sit impedit. detentus, ab alio antiquiori Provinc. Episcopo convocanda ibid. convenire omnino tenent. Episc. omn. & alii, qui de jure, vel consuetud. interesse debent ibid. *III.* non procedi in iis, quibus cum imminente periculo transgred. esset. *302. IV.* itidem Episc. qui nullo subiciuntur Archiep. aliquem vicinum semel elig. in Metropolitanum, cujus Synodo Provinciali cum aliis interesse debent, & quæ ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant ib. *VI.*

Conv. Triod. fuit sub Paulo III. inchoatum, & translatus *94. reassumpti. & celebr. sub Julio III. 98. suspensum 175. celebratum sub Pio IV. 177. intentio præcipua 180. causæ ob quas in hunc. 14. 21. 67. 1. 69. 101. 102. 176. & alibi passim confirmatum 424. Kalend. Marti 1564. ligare incepit 426. qui ei adfuerunt PP. fuerunt cccv. 416 ejus tempor. quæ servanda, quomod. vivend. 12 & seq. *1.**

Concupinatus gravissimum peccatum *205. I.*

Concupinarii tam soliti, quam Uxorati, si ab Ordinat. etiam ex officio iter fuerint admoniti, Concupinas non ejectioni, sed quæ ab ear. consuetudine non sejunxerint, sunt excommunic. feriendi *295. & seq. II. & seq.* non absolviendi, donec admonitioni factæ non paruerint *296. IV.* si vero centurias neglectis per ann. in Concupinatu permanferint, severe contra ens est, pro criminis qualitate, procedend. ibid. *V.*

Concupinarios Clericorum poenæ *399. infra. l. & seqq.*

Concupinarius poenæ *396. VI.*

Concu.

Concupiscentia remanet in Baptizato ad aegrem. *24. V. in fin.* non potest nocere iis, qui per Christi gratiam concupiscentie repugnant. ib. **Concupiscentia**, quae in Baptizato remanet, non est peccatum, licet sit ex peccato, & ad peccatum inclinet. *ibid. VI.*

Conditiones quales in Ecclesiis provisione reicienda *327. I. & seq.*

Confessio integra peccatorum à Domino instituta *133. I.* omnibus post Baptismum lapsis Jure Div. necess. ib. *II. & 151. c. VI. l. 1. 6. pars Penit.* *139. IV. ad Euch.* percipiend. necess. *116. c. XI. II.* semel in anno saltem ab omnib. & sing. quàm ad discretionis annum pervenerint facienda *137. XVIII. & 153. c. VIII. II.* maxime acceptabili tempore Quatagesimae utrobique

Confessio publica peccatorum non est sub praecepto, sed secreta *136. XVI.* neque satis consuleretur, si praeceptum publica *ibid.* licet tamen fieri potest *ibid.*

Confessionis Ministri soli Sacerdotes *137. I. & 154. c. X. II.* procedit, etiam si peccato mortali sint coinquinati *ibid. I.* prae Confessor. Ordinar. alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis Superioribus, bis, aut ter in anno Monialibus offerendus, qui omnium Confessionem audire debeat *164. II.*

Confessores debent pro criminum qualitate, & Penitentium facultate saluare, & convenientes satisfacti ones injungere *143. IX.*

Confirmatio est verum, & proprium Sacr. *81. c. I.* ejus Minister solus Episc. *82. c. III.* eam habere debent, qui prima tonsura sunt initiati *250. I.* in ea character imprimi. in Anima *77. c. I. X. I.*

Cognatio spiritualis inter quos contrahatur *250. VIII.*

Contraventiones per Episc. visitandae. *229. II.*

Conjuges in ead. domo cohabitare non debent, nisi ante Benedictionem Sacerdotal. in Templo non suscep. rint *187. XV.*

Con sanguine Ecclesiarum fructib. non augendi *178. V.* si verò pauperes sint, iis, ut pauperib. distribuunt, eos autem non distrahant, nec, illorum cautâ, dissipent *ibid. VI.*

Consecratio Episcoporum si fiat extra Urbem faciendâ est in Eccles. propr., vel in Provincia, si commode fieri potest *242. IV.* intra tres menses post Confirmationem faciendâ *89. in mod. I.* procedit, etiam si Cardinalat. honore praefigant *248. I.* si prorogetur, non potest ultra sex menses prorogari *89. II.* si autem legitimo abque impedimento eadem diutius prorogetur, electi ad fructuum preceptorum restitutionem suam augendi *242. II.* & si nonnulli menses facere neglexerint, ipso jure Ecclesia privandi *ibid. III.*

Consecratio Panis, & Vini fit conversio totius substant. Pan. in substant. Corp. Christi D. N., & totius substant. Vini in substantiam Sanguinis ejus *103. I.* quae Conversio transubstantiatio a S. Cath. Eccl. est appellata *107. in princip. II.*

Conventus Contrahens. in Matrim. necess. *182. in fin. I. & seq.* sed non Parentum *182. II.*

Conservatores a Papa dantur ad aliqui sibi commissos defendend. contra manifestam injur. *163. I.* nullum habere possunt Tribunal. erectum *164. VIII.*

Conservatorum Litterae vid. Litt. Conservar.

Consortorio proponitur Eccl. Cathed. vacans *302. IX.*

Constitutiones Eccl. approbant. *197. V. & 320. XIII. & Regularium etiam 363. VIII. & quae rejiciuntur 327. IV.*

Constitutiones Juris Antiqui. per Concil. innovant. vide peculiarem Inducem post Confirmas. Concilii.

Consuetudo Locorum attendenda *31. XVI.* pro Lege habenda *189. in princip. II.* jurisdiction. tribuit, & officium *225. V.*

Consultores Duellor. puniendi *407. X.*

Consumatio sub priori Testamento non erat *206. I.*

Continentiam Diacon. & Subdiacon. servare debent *162. III.*

Contritio est Animi dolor, ac detest. de peccato commiss. cum propol. in peccandi de cetero *139. I.* necessaria *ibid. II.* libera, & voluntaria *133. IX. & 151. c. V.* non consistit in sola cessatione a peccatis, & in novae vitae inchoatione, sed etiam debet esse veteris vitae odium *131. IV.* est pars integralis Sacramenti Penitentiae ex Christi institutione *130. IV.* in homine lapsio post Baptismum cum voto praestandi cetera, quae ad Penitentiae Sacram. requir., preparat, & dispon. ad peccator. remission. *131. III.* cum charitate perfecta reconciliat. Deo cum voto Confessionis, & illa reconciliat. adscribenda est tali Confessione voto *ibid. V.* sine Confessione non sufficit (sit adit copia Confessarii) ad fument. Euchar. *109. I.* procedit quoque in Sacerdotib. *ibid.* si vero necessitas urgeat, possunt, sed debent post Missam quam proximam poterunt confiteri *110. in princip. II.*

Contritio imperfecta dicitur Attritio, & est detest. peccati vel ex turpitudinis ejus consideratione, vel ex gehennae, & poenar. mera *132. VI.* est donum Dei *ibid. VII.* non perducit ad justificationem, sed disponit tamen ad gratiam impetrand. per Sacramen. Poenit. *ibid. VIII.*

Contritus sine Confessione ad Eucharistiam accedere non debet *109. I. & 116. c. XI. II.*

Controversiae omnes de praecedentia inter Ecclesiasticas Personas tam secular., quam Regulares tuat per Episcopos, omni amota appellatione, componendae *366. I.*

Contumacia severè puniendâ *285. IV. 321. XIV. & 382. XI.*

Convertiti, seu Penitentibus in Mulieribus parum Constitutiones servandae *232. VI.*

Corporis Christi Festum. *vid.* Festus Dies. Correctio est a benignitate incohanda, & ubi morbi gravitas postulat, ad graviora remedia est procedendum 117. V. plus agit benevolentia, quam austeritas, plus exhortatio, quam comminatio, plus charitas, quam potestas. *ibid.* IV.

Credere quomodo debeamus 3. IV.

Criminales cause *vid.* Cause Criminales.

Criminalib. in causis appellatio ab interlocutor. vel alio gravamine ante definitivam Sentent. non admittenda 118. VI. in Criminalibus cause per appellationem ad Romanam Curiam devolute committuntur in partibus Metropolit. seu illius Vicar. vel si ille suspectus sit, aut ultra duas distat dietas, seu ab illo appellatum fuerit, viciniore committenda Episcop. vel ejus Vicario 119. in *prim.* I. non procedit in inferioribus iudiciis, *ibid.* II. in criminalib. reus appellans acta primæ instantiæ producere debet, sine quibus Juxta ad quem non procedit, *ibid.* in *med.* L.

Culpa quomodo remittatur 62. c. XXX. & an sine poena. 140. L.

Cultus Lariz debetur Ench. 107. l. & 114. c. VI. l.

Cupiditas malor. omnium radix 232. in *fin.* L.

Cura Animarum non negligenda 86. in *med.* II. 87. II. & 89. III.

Curatum Beneficium *vid.* Beneficium.

Curatus *vid.* Parochus.

Curiositas a popularibus Concionibus secludenda 347. VI.

D

Deambulatione in Eccles. vitanda 219. X. Debitorum solutio quomodo ab exempt. extorquenda 93. III.

Decalogi Præcepta omnes obligant Christianos 58. c. XIX. II.

Decani ubi visitation. exerceat, debent, assumpt. Notar. de Episc. consensu, per se ipsos tantum visitare 304. III. causas Matrimonial., & criminal. non Judicant 343. X.

Decimarum solutio debita est Deo 308. I. integrè persolvenda *ibid.* II. & largius tenuioribus Ecclesiis *ibid.* V.

Decimarum solutio. subterhentes, aut impediend. excommunicandi *ibid.* III. nec absol. endi, nisi plenè sequatur restitutione, *ibid.* V.

Decreta Tridentinæ Sedis Apostolicæ auctoritati subjacent 400. per tot. cap. XXI. in Synod. Provinciali. & Diocesana. recipiend. 379. I. a Lecto-ribus observanda 380. VI.

Decreta omnia de vita, & Clericor. non stat. observanda 221. V. & quæ ad Dignitat. Episcop. pertinent 402. in *fin.* L. & ad eorum favorem 408. IV.

Decreta super Residentia publicanda 408. *prop. fin.* & item de Matrimonio. 288. XXII.

Deductio ex fructib. in Ecclesiis. provisio- petiendi 337. L.

Defensio quomodo permissa 166. IV.

Degradatio Clerici in Sacris etiam Ordinib. constituti fieri potest ab Episc. per se, vel per Vicarium abq. alior. Episc. numero 3 SS. Canonib. ordinato 10. *prop. fin. l. procedit*, si tot Abbas. usum Mitre, & Baculi habentes attulerint, si commodè reperiri possint 120. in *prim.* alioquin totidem Personæ Ecclesiast. in dignitat. constitut. graves, & Juris pericia commendabiles *ibid.* II.

Delegatio Causarum Ecclesiasticar. in partib. committenda est Episc. vel alitis in Synodo designatis 396. L.

Delegationes quæcumq. alior. Judicum post designation. factam, quam statim Episcopi ad Summ. Rom. Pontif. debent transmittere, subreptitiæ censendæ, *ibid.* III.

Delinquentes decenti in loco custodiendi 387. VII

Denunciations trime in Ecc. a proprio Paroch. faciendæ 283. & seq. V. & seq. tribus continuis dieb. festis inter Missar. solem. *ibid.* non procedit, si aliquando probabilis foret suspicio Matrim. malitiosè impediri posse 285. I. X. tunc vel una tantum sit, vel Paroch. & duob. vel tribus testib. præsentib. Matrimon. celebretur, deinde ante illius consumation. denunciation. in Ecc. ef. fiant *ibid.* X. Or. linar. arbit. remittant, *ibi* XI.

Depositio verbal. quomodo facienda 120. in *prim.*

Deus auctor omnis dati optimi 12. die Dominico lucem condidit, a Mortuis resurrexit, ac Spir. Sanct. in Discipul. infudit *ibid.* Patet misericordiar. 34. L. operatur velle, & perficere 46. III. non concurrat ira ad peccatum, sicut ad opera nostra bona proprie, & per se concurrit, sed ad peccatum permixtè tantum 53. c. V. I. I. non deserit Justitiam, nisi per. us ipse ab eo deferatur 44. VI. impossibilia non jubet 43. III. & 58. c. XVIII. calitatem persequentibus non denegat 281. c. IX.

Diaboli imperium 22. L. ejus astutia ad nos in exitu vitæ perdenda 144. II. calcaneo insidatur 147. IV.

Diaconorum institutio, & mentio in Sac. Litter. 235. II. & 166. I. & seq. eorum continentia 166 II. Licetibus (saltem Dominic. & solem. S. Commun. debent percipere, si Aitar. ministrant, *ibi* IV.

Dies Festi *vid.* Festi dies.

Dietæ duæ 119. circ. *int.* II.

Dignitates Ecclesiæ præsertim in Cathed. ad conservand. augendamq. Ecclesiast. Disciplin. institutæ 317. I. eas obtinent. pietate præ. ellere, aliisq. exempli esse, atq. Episcop. opere, & offic. juvare debent, *ibid.* II. ad eas, quibus Animar. cura subest, nemo promovendus, nisi qui saltem 25. suæ ætatis ann. attigerit, & in Clericali Ordine versatus, Doctrin. ad suum exequendum munus necessar. ac morum integritat. commensatur, *ibid.* III. ubi nulla Animarum cura subest, Clerici aliquin idonei, & 22. annis non minores adficeod. 318. V. ad Dignitat. nemo recipiend. nisi qui eo Ordines. aut sit initiat. quem illa Dignitas, aut portio requirit, aut tati in ætate, ut infra tempus a Jure, & a Trident. statutum

tum interlari valet 319. IX.
 Diligentes Christum sermon, ejus servant 43. IV.
 Diligere Deum, ut oportet, ad Justificationem, gratiam consequend. nullus potest, sine praeveniente Spir. S. inspiratione & adjutorio 51. c. III. I.
 Dimissoria List. vid. Littera Dimissoria.
 Diocesanes quare distincti 167. per tot., cap. IX.
 Diocesana Synodus quotannis est ab Episcop. celebranda 302. VII. exempli, qui alias cessante exemptione interesse deberent, nec Generalib. subdunt, Capitulis, accedere tenentur, ibid. IX. item it, qui Animar. curam gerant, quicumq. illi sint, debent Synodo interesse, & penas a S. Canonib. sanctas incurrunt tam Metropolit., quam Episcopi, & alii, si negligentes fuerint 303. XL
 Discepciones contemp. vitandae 13. in fin. & seq.
 Disciplina populi necessaria 117. V.
 Disciplina Ecclesiast. conservanda, & restituenda 407. I. & seqq. ac Monastica 375. I. ac Regulari 351. I.
 Discipuli puniendi, & a Seminar. expellendi. 170. XV.
 Dispensatio non suffragatur ei, qui scienter intra gradus prohib. contrahere praesumpserit 291. in fin. I. etiam si non tantum Matrimonium contrahere, sed etiam consumere ausus fuerit 292. II. item procedit si ignoranter id fecerit, siquidem Solemnitates in contrahendo Matrimonio requisitas neglexerit, ibid. III. dignus enim non est, qui Eccl. benignitatem facile exprobrat, cujus salubria temere contempsit praescepta, ibid. IV. secus si Solemnitatib. adhibitis adhibita subesse cognoscatur impedimentum, cujus ille probabilem habere potuit ignorantiam; tunc cum eo facilius, & gratis erit dispensandum, ibid. V.
 Dispensare potest Eccl. in gradibus consanguinitatis & affinitatis 379. c. III. II.
 Dispensare potest Episc. in Inerstitiis pro Ordinatione 359. III. nedum ad Ordines Minores sed inter Subdiaconat. & Diaconat. 362. VI. etiam cum Ordinatus per saltum, dummodo in ordinatione non ministraverint 364. IX.
 Dispensationes de promovendo a quocumq. nemini concedendae juxta absq. causa, nisi sui Ordinarii Dimissor. litter. habeat 91. in princ. I. de non promovendo ad annum suffragantur, ib. per tot. cap. XII.
 Dispensationes de non residendo quando valeant 66. III. dispensationes in irregularitatib. omnib. & suspensionib. ex delicto occulto provenientibus ab Episc. concedendae 310. I. secus in illis, quae ex homicidio voluntario oriuntur 311. II. & in aliis ad Forum contentiosum deductis, ibid. III.
 Dispensationes de pluribus retinendis Beneficiis Curatis exhibendae 86. in princ. I. extra Roman. Curiam Ordinarii illorum committendae, qui eas impetraverint 237. I. quae graviorē conceduntur non possunt sortiri effectum, nisi prius ab Episcopis, ut Delegat. Papae summariē, & extrajudicialit. cognoscantur, expressas preces subreption., vel obreption. vizio non subiacere ib. II.

Dispensationes in legibus Canonicis magna ex causa, & cum maturitate faciendae, alias subreptione consentitur 401. III.

Dispensationes vanae rescindendae 312. in princ. III
 Distributiones quotidianae ubi non sunt, constituuntur 296. I. & seq. ubi tenues adeo sunt, ut verolimitate contemni possint, per Episc. ut Apostolic. Sedis Deleg. tertia pars fructuum & quorumcumq. provent. & c. tam Dignitatum & c. separari debet & in quotidianas distributiones converti, ib. III. & seq. 324. I. item iis uniri possunt simplicia Beneficia non tamen Regularia, si Praebendae simul cum distributionib. quotidianis tenues adeo sint, ut sustinendo Canonicorum gradui pro loci, & qualitate Personarum non sufficiant 328. I. & si hac ratione providi non possit, Praebendae ad pauciores numerum reducendae; tamen tot superflui, quae divino Cultui celebrando, ac Eccl. dignitati valeant commodē respondere, ibid. II.

Distributiones quotidianae dividuntur intra dignit. obtinentes, & ceteros Divinis intercurrentib. juxta. divisionem ab Episc. in prima fructuum deductione faciendam 197. IV. consuetudo Ecclesiar., ubi nec tertia quidem fructuum, aut nulla prorsus parte fruuntur absentes, non fuit sublata, ibid. V. per non servientes amittuntur 224. II. & Fabricae Eccles. aut alicui pio Loco, arbitrio Ordinarii, applicantur, ibid. III.

Distributionibus potiri debet, qui habet Dignitatem, cui annexa est Cura Ruris, quamvis in Eccl. sua Parochial. residet 225. V. tantum in illis Ecclesiis, in quibus nulla adeo constituetur, ut Dignitatus non servientes aliquid amittant quoad tertiam part. dictor. Fructuum, Provent. ibid. VI. potiri quoque debent distribut. solis praesentibus danj. Canonicis, qui statim horis interfuerunt 321. XV. reliqui quavis collusione, aut remissione exclusi, illis careant 323. XVI.

Divinitas Christi in Eucharist. vid. Eucharistia.
 Doctores ad Cathedralis assensum 223. V. creari debent Examinatores. 336. XIII. item Vicarii Capitulares 330. III. & Archidiacon. 328. IV.
 Doctores Scholasticos conferendae 375. XLIII. ac Poenitentiar. cum praebend. 313. V. & Dignitat. in Cathed. Eccles. & Colleg. insignib. 320. XII.

Doctores Universitatum quid agere, aut permittere debeant 380. VI.

Domini Temporales vid. Principes.
 Dominicus Dies colendus, quia in eo lucem Deus condidit, a mortuis resurrexit., ac Spiritum S. in Discipul. infudit 12.
 Dotari debent raptae, Judicis arbitrio, a raptoribus, 294. V.

Dubitare de quibus non debeamus 43. IV
 Duellorum Usus, fabrice Anti Diabolo, introductus 405. I. ex Christiano Orbe exterminandus ibid. II.

E

Ecclēsia est veritat. columna 103. III. edo-
cta a Christo, & ab Apostol. 103. cir. med.
& a Spirit. Sanct. 187. I. communis Mater 183.
in princ. Dei Sanguine acquirunt. 64. III. Chri-
sti Sponia dilecta 206. II.

Ecclēsia Rom. omnium mater, & magis 77. c. III.
& 149. VI. & 413. I. ejus doctrin. de Baptis.
Sacram. vera 77. c. III. ei est obediend. circa
observant. Jejunior., cibor. delect., Festa, &
alia, quæ ad pietat. pertinent 411. l.

Ecclēsia de occult. non judicat. 283. V. de vero
sensu, & interpretat. Scripturar. Sanctar. judic.
19. II. in neminem judicium exercet, qui non
prius in ipsam per Baptisim. fuerit ingress. 127.
II. ejus benignitat. experiri non meretur, qui
ejus contemptis Præcept. 293. IV. potestatem habet
mutand. aliqua accidental. in Sacram., falsa
substant. 188. I. potest illegitimare aliquas Per-
son., ne valeant Matrim. contrahere, & contrar.
dicenas est anathem. 279. c. IV. in Matrimonii
impediment. dispensat 203. VI. iustis de cau-
sis Laicos communicat sub una tant. spec.
189. in princ. II., & 191. c. II.

Ecclēsia Cath. Præcepta ab omnib. quantum v. per-
fect. observand. 58. c. XX. ejus ritus, ac Solem-
nitat. non possunt in Sacram. administrat.
sine pec. omitti nec in alios mutari 75. c. XIII.

Ecclēsia Parochial. pensio. *vid.* Cathedralibus
Ecclēsiis, dirute etiam juris patron. sine rehi-
end. & reitaurand. ex fruct., & proventib. ad ead.
Ecclē. pertinentib. 201. II. si fructus non suf-
ficiunt ad illar. instauracion., adigendi tam Pa-
troni, quam alii, qui ex dict. Eccl. fructus per-
cipiunt, & etiam Parochiani, ibid. III. si vero
Pauperes sunt, ad Matrices, seu vicinior. Ecclē.
trasterend. 202. IV. converrend. in usus pro-
phanos, non sordidos, erecta tamen ibi Cru-
ce, ibid. V.

Ecclēsia Parochial. tot habere debet Presbyteros
quot pro Sacramentor. administrat. sufficiunt, &
hoc est onus Episcop. 197. I. unitat. perpet. Ma-
naster. Colleg. eccl. possunt quotan. pert. p. scop.
visitari 87. I. item provideri de Vicar. perpet.,
congrua assignat. portion. non obstant. Ap-
pellation. Privil. &c. ibid. II. & seq.

Ecclēsia Cathed. pensiones *vid.* Ecclē. Parochial.
in eis vocem in Capis. non habent, qui in subla-
eocat. non est constitut. 225. I. procedit etiam in
Collegiat. ibid. accessus, & regressus non est
in illis admittend. 189. II. tenet etiam in Colle-
giat. ibid. & in quibuscumq. Person., etiam
Cardinalat. honore fulgentibus ibid. III.

Ecclē. in Cathedral. habentes Offic. cui sit Ordo
annexus, tenentur intra ann. nisi ad id impedi-
ment. illum accipere, & per se ministrare 226.
II. militat quoque in Eccl. Collegiat. ibid.

Ecclēsia Patrimonial. seu receptiva vacante, de-
bet per Episc. in ea Vicar. constitui cum congrua
fructuum portionis assignation. ejus arbitrio fa-

cienda, qui onera Ecclēsar. sustineat, donec
ei de Rectore provideatur 224. IV.

Ecclēsiæ nuntius Duce. ab Episc. cujus Cathedra-
lis est proximior, visitand. 314. II. alioquin ab
eo, qui semel in Concil. Provincial. fuerit a
Præiato Loc. illius electus tamq. Apost. Sedis
Delegato visitand. ibid. III.

Ecclēsiarum, quæ sint diversis in Dicec. unio da-
mnosa 167. per tot. cap. IX. pluralitas prohibe-
tur 83. in fin. l. qui autem plures detinet, intra
sex menses, unam, quam maluerit, relinquit,
alias infra annum dimittit. teneat, alioquin Ec-
clēsiæ ipse, ultima obtenta duxtaxat excepta,
eo ipso vacare cententur 84. in med. II.

Ecclēsiar. Bona usurpans *vid.* Bona alicujus Eccl.
Ecclēsiastica Hierarchia est, ut Castorum Acies
ordinata 237. III.

Ecclēsiastica immunit. pro Locis, & Person., Dei
ordination. & Canon. Sanction. institut. 407. I. l.

Ecclēsiastica Bona locari non possunt cum anti-
cipata solution. in præjudicium Successor. 327.
I. item nec jurisdictiones Ecclēsiasticæ seu facultates
nomin. aut deput. Vic. in Spiritualib. ibid. II.

Editio vulgata Bibliorum approbata 18. I.

Electi Dei sciri non possunt, nisi ex speciali reve-
latione 45.

Electio Superior. Regul. per secreta suffrag. facien-
da 359. I. nomina singulor. eligentium numq.
publicanda 360. II. ad election. faciendam non
sunt constituti nisi Provincial. aut Abbates, Prio-
res, aut alii quicumq. Titulares, ibid. III. nec vo-
ces, & assensum suffrag. supplere licet, ibid. IV.

Electio in Benefic. quomodo fieri debeat 217. & seq.
III. & seq. quomodo in Benefic. jurisprætationa-
tus 170. I. & quorum fieri debeat 83. per tot. cap.
1. & qua etate 252. I. nec sine examine gr. *in*
fin. & seq. I. & seq.

Electi ad Fidei profession. petagendam sunt ad-
stricti 218. & seq. VI.

Eleemose *æ* Montium Pietatis visitand. 230. IV
pro Defunct. utiles 247. VII. pro Missis impor-
tunt non exigend. 218. IV.

Eleemolynarum Quætores *vid.* Quætores.
Eleemolynarum Administratores ration. Episc.
quotannis reddere tenentur 210. I. quibuscum-
que consuetudin. sublati 212. III. non procedit,
si in institutione, & Ordination. talis Ecclē.
& Fabricæ aliter curam esset, ibid. III.

Empirtheus Ecclēsiæ usurpator. petat excom-
municatione plectendi 232. in fin. I.

Episcopalis Dignitas omnino conservanda 203.
in fin. & seq. I. Episcopi a Spiritu S. positi re-
gere Ecclē. Dei 64. II. l. & 218. V. in Apostolor.
locum successerunt 237. IV. Presbyteri sunt
Superior. 218. VI. & 241. c. VII. I. Patres, &
Pastores 204. in princ. Ministri Sacram. Con-
firmationis 82. c. III. & 338. VII. ac Sacræ Or-
dination. ibid. VII. supra omnes gradus consti-
tuti 205. I. a Principib. & ceteris honorandi
204. in princ. II. a Canonicis adstanti, & in-
ferendi, dum celebrant, aut alia exercent
Pontificalia 332. XIX. eorum est prima sed. s.

b a & locus

& Locus **387.** VIII. ac principia omnium rerum agendar. auctoritas, ibid.
Episcopi qui sint eligendi **64.** III. & **222.** I. & seq. & intra quatuor tempus consecration. munus suscipere teceamur *vid.* Consecratio Episcoporum., creati à Rom. Pontif. sunt legitimi **241. c.** VIII. eorum examen quomodo faciend. **299.** VI. & seqq.
Episcopi quales esse debeant **13.** II. & **117.** II. & seqq. eorum familiares quales **13.** V. cor. mensa, & suppellex qualis **278.** IV.
Episcoporum offic. **13.** II. oous Angelicis humeris formidandum **63.** II. eorum munus est prædicare dieb. saltem Domin. & Fest. solemnib. **20.** VI. & **208.** VI. vigilare in omnib. laborare, & Minister. suum implere **64.** III. suis in Eccles. residere **244.** VI. moderatè, ac sobriè vivere **13.** II. bonum exemplum subditis præbere **378.** IV. humanum erga propinquos carnis affect. deponere, ibid. VII. Principibus non inservire **403. in fin.** I. Lector. Theol. eligere **26. l.** & Magist. Grammat. **27.** VI. malos corrigere Prædicatores **31.** XV. negligere Animar. curæ providere **86. in med.** II. & Eccles. in quibus populus est numeros. **197. l. atq.** aliis omnib. quæ ad Dei cult. spectant **202.** L. ut Pueri in Paroch. doceant. **309.** IX. ut sana de Purgatorio doctrina prædicetur **346.** III. ut de invocatione SS. & Sacri. Imagin. fidel. instruantur **349.** XII. ut Missæ piè, ac ritè celebrentur **217. in fin.** II. l. vitia Subditor. coarguere **117.** IV. colq. tamq. filios, & fratres diligere ibid. III. & manifeste esse author. non Percussor. ibid. II. pauperum, aliarumq. miserabil. personar. cur. paternam gerere **241.** IV. præter Ordinar. alium extraordin. Concil. bis, aut et in anno Monialib. offerre **364. II. præcedentie** controversæ componere **366. l.** Virginit. Deo dicant. lar. voluntatè explorare **371. II.** decreta hujus Concil. de Regul. exequi **376.** III. curare, ut decret. de Matrim. publicet. **288.** XXII. ut Nuptiæ fiant cum honestate, & modestia **298. in princ.** III. Concil. Provinc. interesse **301.** III. certis maximè diebus suis in Eccles. permanere **236.** XIII
 Ordines per semetipios conferre **249.** L. subditos docere **223.** VI. ac bonor. operum exemplo pascere **243.** III.
Episcopi gratiam per subrept. obtent. possunt reipicere **120.** & seq. per rot. cap. V. casus sibi aliqui reservare **139. III. & 155.** c. XI. nova miracul. probare **359.** XIX. Ordinat. ab Ord. exercit. suspendere, si absq. suo præced. **c. iam. & Com.** mendatis Litt. fuerint ab alio ordinati **161. per rot. cap.** III. Clericos exempt., & Regul. extra Monast. degentes corrigere **66. per rot. cap.** III. eos degradare possunt **119. in fin.** I. sacros. exercit. Cleric. interdicere, locum eo inconsult. deferentib. **266.** IV. concubinariis quoq., ac concubinas punire **296.** III. & seqq. et non accedentes ad Synod. **303.** XI. Beneficiis privare suprip. viventes **200. in fin.** III. et non resident. contumaces **247.** XIX. Hospitalium cura privare

Hospitalitat. non exercere. **391.** V. & jurepatronat. Patron. illud contra Canon. Sanct. transferent. **394. IX.** Abbat. negligent. supplicare **28.** IX. & Capituli Metropolit. Eccl. **330.** V. l. & vices Metropolitan., si est iussurag. antiqui **245.** IX. illumque Rom. Pontif. denuntiare **64. in princ.** præsentat. non idoneos repellere **394. V. l. distribution. quotidian.** dividere **197. IV. nov.** Parochias constituere **198. II.** casque distinguere **326.** VIII. ordines Canonice. designare **320. X. Beneficia** transferre **201. l.** propr. Dioc. vintare **303. l.** & quomodo, ibi, & Eccles. sæcul. nullius Dioc. **314.** II. absentie causas probare **247.** XVII. commacnes non resident. variis remediis compellere, ibid. XIX. in suspensionibus, & irregularitatib. dispensare **310. l.** publicam Pœnitent. in aliam commutare **312. III.** Monaster. Regular. aliquand. gubernare **63.** VI.
Episcopi quando citandi, ut personalit. compareant **122. per rot. cap. VI. contra** eos quales testes attendendi **122. l.** eorum causæ à Rom. Pontifice terminandæ, ibid. *in cap.* VIII., & **309. l.** vel à Concil. Provincial. **310.** VI. car. obligentia aliquando à Concil. Provinciali supplend. **377.** IV. & quand. eis Coadjutor. dand. sit **289.** V.
Episcopi puniunt, si subdit. negligent. corrigant **222.** VIII. si non resident. **64.** V. si ad Concilium Provincial. non accedant **303.** XI. & **79.** IV. nihil in visitando accipiant. **305.** XI. si Concubinas teneant. **401.** VIII.
Episcopis non licet Pontificalia in alterius Diocesi exercere **48. l. & 169.** L. nec alterius subditos ordinare **160.** II. & **355.** V., & seq.
Episcoporum titularium licentia correct. **160. l.** Evangelium per Prophet. promissum, & à quo primum promulgat. **16.** I. sons veritat. ibid.
Eucharistia Symbol. unitat. **104.** IV. pignus futuræ Glor. & perpet. felicitat. ibid. spiritual. animar. cibis ibid. II. antichodum à quotidian. liberans, & mortalib. a peccat. præservans ibid. III. symbolum rei sacræ invisibil. gratiæ forma visibilis **205.** I. anime vitæ **112.** IV. perpet. sanitatis mentis, ibid. panis Angelorum, ibid. tremendum misterium **217.** II.
Eucharistiæ Sacrament. singul. annis peculiatur, & fest. die singular. solemniter celebrand., atque in Processionib. reverent., & honorificè per loc. publ. circumferend. **107. II. & 114. c. VI. l.** cur in Process. circumferat. **108. III.** infra septu aut Monial. Chor. non servandum **364.** III. quomodo accipiantur, & qualis exigatur preparat. **109. l.** & seq. & **116. c.** XIII. tripliciter sumuntur. Primo Sacramentaliter, sicut peccatores. Secund. spiritualit. sicut, qui votum, & desider. habent illius, & participat de fruct. scilicet gratia. Tercio spiritualit. & sacramentalit. & ita sumit. ab iis, qui dignè ad illud accedunt **110. l. & seq.** & **115. c.** VIII. omnes, qui ad illud exerc. perveniunt tenentur singulis ann. saltem in Pasch. accipere **115. c. IX.** à Presbyteris Laici accipiant **110.** II. Sacerd. à se sumere debent **111.** III. sumere sub utraq.

spec. laici non tenentur, neq. Clerici 187. **L. & 190. c. l.** in altera tant. specie torus, & integer Christus sumitur **191. c. lll.** in ea præter peccatorum remissionem adfunt alij effectus **113. c. V.** Eucharistia SS. Sacram. in ultima Cæna à Christo institutum **103. II.** cum alijs Sacram. hoc commune habet, quod est signum sensibile rei Sacre, & forma visibil. gratiæ invisibil. 105. **I.** in ea Sanctitatis auctor ante usum est, ibid. **II.** lazarie Cultus ei debetur **107. I. & 114. c. VI. l. c.** consuetudo aservandi in Sacratio est à Sæcul. Niceni **108. I.** ad infirmos est deferendum **109. II.** in ea post Panis, & Vini consecrationem **D. N. J. C.** verus Deus, atq. Homo verè, realit. ac substantiæ sit. sub illar. rerum sensibilibus specie continetur **102. I.** sub specie Panis, ex vi verborum adest Corpus & sub specie Vini Sanguis 105. **IV.** ipsum Corpus sub specie vini, & Sanguis sub specie Panis, & Anima sub utraque sunt ex vi unionis naturalis, & concomitantiz, quæ partes Christi Corpori sunt copulate: Divinitas vero est cum Anima, & Corpore ob unionem hypostaticam **106. V.**

Examen faciend. est ab Episc. propr. qui Dimissor. concedit **249. II. & eo** impedito, ab ejus Vicar. Gener. **335. VII.** vel ab alijs viris doctis de consecr. Episc. **354. in princ. II.** faciendum est de erate, moribus, doctrina, & prudentia **337. XVII.**

Examinatores pro Parochiis non sint pauciores tribus **335. IX.** quorum votis si pares, aut singular. fuerint, accedere potest Episc. vel Vicar. quibus magis videbitur, ibid. **X.** in Synodo quolibet anno fiant, sineque lex ex omnibus, quos Episcopus vult, ibid. **XI.** & per tres eorum saltem fiat examen **336. XIII.**

Examinatores debent esse Doctores, sive in Theol. sive in Jure Canon. ibid. **XIII.** vel alij Clerici, seu Regular. ibid. jurare debent de fidelitate, & integrit. servanda, & absq. passione operando ibid. **XIV.** nihil accipere possunt ab Examinatis nec ante, nec post, alioquin simoniæ vitium tam ipsi, quam alij dantes incurrunt, ibid. **XV.** & poena, ibid.

Excommunicatio gladius, & nervus Ecclesiastic. Disciplin. **380. I.** fobrie tamen, & magna circumspectione exercendus ibid. **II.** abstinere debent Judices Eccl. quando exequutio personal. ut in Civilib. fieri potest **382. V. l. c.** contra quoscumq. etiam Laicos ad multas præcipuat. est procedend. ibid. **VIII.** Locis pijs ibi assignand. ibid. **IX.** seu per captionem pignor. & personar. distriction. sive etiam per Beneficior. privation. allaque juris remedia, ibid. **X.** si vero exequutio realis, & personalis fieri non poterit, sique erga Judicem contumacia tunc præter alias poenas, etiam anathematis muncio est adhibendus ibid. **XI.** procedit etiam in Causis Criminal. ubi dicit. executioni facile locus esse non possit **383. XII.** non proced. si exequutio. real. haberi possit ibid. **Excommunicatio**, quæ fertur ad effect. revelandi perditæ ab alio fieri non potest, quam ab Episc.

384. III. & tunc non ex re non vulgari, & magna cum maturitate est facienda ibid. **IV.** neq. adducatur Episc. ad hoc faciend. ob cuiusvis secularis etiam Magistratus auctoritatem, ibid. **V.** Excommunicatus, si post monitionem non testificetur, non est ad Sacram., nec ad Commun. aut Fidelium familiarit. recipiend. **383. XV.** si verò obdurat. animo in censuris per annum inforduerit, est contra eum, tamq. de hæresi suspectum procedendum, ibid. **XVI.**

Exequutio quibus modis facienda **382. VIII., & X.**

Exequutores ultimas voluntat. sunt Episc. 229. **I.** Exemplum Sacerd. magni momenti **321. I.**

Exemplum malum ad malos provocat mores **312. circ. med. II.**

Exemptorum restrictio **316. II.** causæ **92. I.**

Exorcizæ quando, & cur institui **316. III.**

Exoclativa tolluntur **340. I.**

Extrema Unctio vid. Unctio.

F

F Abricæ Eccl. administratores rationem Ordinar. quotannis reddere tenentur **230. I.** illicque fructus beneficior. Concubinari applicari, di. **400. III.** & Episcopos. absentium **64. V.**

Facultates de promovendo à quocumq. non suffragantur, nisi legitimato habentibus causis, ob quam à proprijs ordinari non possint Episcop. in litteris exprimentand. **91. in princ. I.** & tunc non ordinandi, nisi ab Episc. sua in Dicc. residentis ibid. **II.** & diligenti prævio exam. ibid. **III.**

Familiaris suus non subditus non est ab Episc. ordinandus **256. I.** non procedit, si per triennium secum fuerit com. natus, & benefic. quacumq. fraude cessante reipsa ei confectus, ibid. ex Eccles. redditibus non augendus **378. V.**

Familiaritas Cardinalium, ratione Beneficior. non eximit ab Ordinarii jurisdictione eos, qui benefic. obtinent **317. VI.**

Familiarium privileg. ejus, qui litteris conservatoris tueri se solet, duo dumtaxat gaudet, si tamen illi proprijs ejus vixerint sumptib. **164. VI.**

Festus dies devote, & religiose celebrandi **41. I.** in honorem SS. luxibus, & lascivia, commensationibus, atq. briari, non celebrandi **350. XVI.** a Regularib. observandi, quos Episc. in Dicc. sua præcepit **366. in princ. III.**

Festis diebus suas ad Parochias Populus frequenter accedere debet **320. XV.**

Festus Dies Corp. Christi singular. venerat. ac solemnit. celebrand. **107. in fin. II., & 114. c. VI. I.** in Process. ea die reverent. & honorific. per vias, & Loca publ. est idem Christi Corpus circumferend. **107. in fin. II.**

Feudorum Eccl. occupatores excommunic. plectendi **333. II.**

Fidei Professio faciend. est ab Episcop. **300. VII.** provisè de Benef. quibuscumq. animar. curam habentib., ad minus intra duos Mens. Pij. profession.

- profession, in manib. Episcop., vel eo impedito, cor. General. ejus Vicar., seu Officiali facere tenent. **318. VI.** eam peragere non solum cor. Episcop., seu ejus Officiali, sed etiam in Capitul. Canonic., & Dignitat. sunt aditri. **ibid. VII.** alioquin predicti omnes provisi suos non faciunt fructus, nec illis possessio suffragatur **ibid. VIII.**
- Fides**, nisi ad eam spes accedat, & charit., neq. unit cum Christo, neq. Corporis ejus verum membrum efficit **40. VIII.** sine operib. **mortua, &** otiosa est, **ibid. IX.** scutum & fundament. est Symbol., quod dicit, **Credo 15.**
- Fidem** ante Baptismi Sacram. ex Apostol. traditione Cathecumeni ab Eccl. petunt, vitam æternam præstantem, quam sine spe, & Charitate simul præstare non potest **Fides 40. X.**
- Fides** in Baptis. infunditur **ibid.** sola non est sufficiens præparatio ad sumend. Sacrament. Eucharistiae **115. c. XI. L.**
- Fides**, quæ remanet in Peccator. est vera **Fides**, licet non viva sit. c. XXVIII. II. non semper amittitur cum amissione gratiæ per peccat. **ibid. I.** eam sine Charitate habens etiam Christianus, & contrarius asserens anathemat. subjacet **63. c. XXVIII. III.**
- Fides** augeri potest per bona opera **40. L.** per eam homo justificatur ex eo, quod fides est humane salutis initium, fursam-ntum, & radix omnis justificationis **ibid.** sine ea impossibile est placere Deo, & ad Filiorum ejus consortium pervenire **41. II.**
- Fidelis** quisq. debet iis obsequi, quæ ad carnem mortificant., augendamq. penitentiam conducunt **41. I.**
- Fides** publica, sive Salvus Conductus in Gener. Congregat. concessus raudem habet vim, atq. in publica Sess. datus esset **182. circ. med.**
- Figure** Historiar., & Sanctor. **342. XIII.**
- Fili** Clericor. in Ecclesiâ, in qua Pater habet, vel habuit Benefic., idem, vel aliud simile Benefic. obtinere non potest **402. II.** nec in dict. Eccl. quoquomodo ministrare, nec pension. supra fructib. Beneficior. quæ Parent. eorum obtinuerunt habere, **ibid. III.** & si Pater, & Filius ead. in Ecclesiâ Benefic. possideant, filius cogi debet ad suum resignand. Benefic. aut cum alio extra Ecclesiâ. intra trium Mens. spatium permutand. **ibid. IV.**
- Fori privilegio** qui gaudent **352. II.**
- Forma** requirit. in Celeb. Matrim. *vid.* Matrim. & in Epif. promotione, 199. V. & 12. proband. legitimas absentie causas **233. VIII.**
- Fornicatio** affinitat. contrahit **191. in princ. I.** & seq. sed ad eos tant., qui in primo, & secundo conjunguntur gradu, restringitur, **ibid. II.**
- Frates** S. Johan. Jerofolimitani a taxa Seminar. perfolvend. eximuntur **373. XXVII.**
- Fructus** suos non faciunt Episcop. non residentes **346. XV.** nec tuta conscient. percipere possunt, **ibid.**

Fructus occupantes, & jura pior. locor. & Ecclesiar. quarumcumq. sunt excommunicati **232. in fin. L.** & seq. abolvi non possunt, nisi a Roman. Pontif. restitutione sequuta **233. II.**

Frugalitas tam in mensa, quam in victu est per Episcop. servanda **378. IV.**

Fuga ubi rimetur, ne judicium eludatur, & opus sit personali detentione delinquentis, potest initio solus Epif. ad summariam **information.** & necessar. detentionem procedere **387. VI.**

Funeralium quarta perfolvenda **399. in princ. L.**

G

G Ehenne metus, per quem ad Dei Misericordiam de peccatis dolendo confugimus, vel a peccato abstinemus, peccatum non est, nec peccatores peiores facit; contrarium dicens est anathema **34. c. VIII.**

Generales Ordinum quomodo eligendi **359. in fin. L.**

Gymnasii in publicis Sacræ Scripturæ lectio habenda **18. XI.**

Gratus affinitatis, & consanguinitatis **378. c. III. I.**

Grammatices Magistri ab Episcopo cum consilio Capituli eligendi in Ecclesiis, quarum annui proventus tenues sint, & ubi exigua est tam Cleri, quam Populi multitudo **37. VI.** eisque alicujus simplicis Beneficii fructus assignandi **ibid. VII.** vel ex Capitulari, vel Episcopali mensa condigna aliqua merces **ibid. VIII.**

Gratia Dei præveniens **36. I.** est necessaria non solum, ut facilius impleretur, quod per solum librum arbitrium possumus, sed ut possimus **51. c. II. fine** ea homo nec diligere, nec sperare, nec penitere potest, ut oportet ad justificationem **52. c. III. II.** cum seqq. ejus necessitatem negans ad bona opera, est hæreticus, **ibid. I.**

Gratiæ auxilio potest voluntas sibi resistere **ibid. c. IV. II.**

Gratia, qua homo justificatur, non consistit in solo externo Dei favore, sed est inherens homini **39. VI.**

Gratia justificationis datur à Spiritu S. prout vult, secundum cooperationis, & dispositionis nostræ mensuram **39. V.** justificans non datur solum prædestinatis, sed etiam aliis **49. I.** accepta in justificatione potest per bona opera augeri **42. I., & 62. c. XXIV. L.** potest amitti per inidelitatem, & per alia etiam peccata mortalia **48. L. & seq. 61. c. XXVII.** ea amissa per peccatum, non semper **Fides** amittitur **61. c. XXVIII. L.**

Gratia, quæ habetur in Baptismo, si per peccatum amittitur, potest per penitentiam recuperari **61. c. XXIX. II.** & seq. de sua Gratia an eam habuerit, vel habeat, potest quisque dubitare non propter Sacramentorum efficaciam, sed propter suam infirmitatem, &

& indispositionem 43. IV. nullus scire valet se esse certo in gratia, certitudine, cui non potest subesse falsum, ibid. V. ea, quæ habetur in Baptismo, originalis peccati reatum delet 34. I.

Gratiæ ad vacatura, & indulta ad alienas Ecclesias, vel Monasteria nemini concedenda 341. III. procedit etiam si de S. R. E. Cardinalib. agatur, ibid. haftenus concessa abrogata censentur, ibid. IV. quando suum forantur effectum 337. II. & quando non 120. per tot. Cap. V.

Gubernatores Ecclesiastici in causis Matrimonialib. se ingerere non debent 343. XII.

Gymnasia publica debent Sacre Scripturæ Lectorem habere 28. XI. tam illorum Lectores, quam Scholares privilegii omnibus de perceptione fructuum, præbendar., & beneficiorum suorum in absentia à jure comuni concessis plenè gaudent, ibid. XIV.

H

Habitibus non facit Monachum 164. I. Habitus Clericor. debet esse proprio congruus Ordini 165. II. & non Laicalis, ibid. III. procedit in quibuscumque personis, quantumvis exemptis, ibid. IV. contra inobedientes potest Episcopus procedere per suspensionem ab Ordinibus, ac Officio, Beneficio, ac fructibus, redditibus, & Beneficiorum ipsorum proventus, ibid. et si semel correcti in hoc quoque deliquerint, etiam per Officior. privilegium & Beneficiorum hujusmodi coercendi ibid.

Habitus Religionis occultè non ferendus 374. in princ. V. post quinquennium non disponendus 373. I. & seqq.

Hæreditariæ Beneficiorum successiones prohibita 383. I.

Hæresis suspectus habetur, qui obdurato animo in Censuris per annum inforduerit 384. XVI. ejus crimen qui absolvit 311. I. Matrimonii vinculum non dissolvit 279. c. V.

Hæreses circa Sacramenta 69. in fin. 187. in princ. & 377. IV. hæreses anathematizantur 378. II. & 413. in princ. hæresum nomenclatura 69. in fin.

Hæretici ad Concilium invitantur 182. circa med. Novatores appellantur 143. II. sub Evangelii prætextu carnis libertatem inroducunt 377. IV.

Hæreticorum perfidia circa Sanctissimum Eucharistie Sacrament. 103. III. inanis eorum fiducia 41. II. eorum Baptismus datus in nomine Patris &c. cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, est verus 77. c. IV.

Hierarchia Ecclesiastica Divina instituta ordinatione constat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris 238. V. & 241. c. VI.

Historia Mytheriorum nostræ redemptionis,

pietur, vel aliis similitudinibus expressis eruditur, & confirmatur populus in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis 349. XII.

Homicidium quis per industriam, aut insidias, & sua voluntate perpetrans, ab altari avelli debet 146. I. etiam si crimen in ordine judiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad Sacros Ordines promoveri possit, ibid. II. nec illi Ecclesiastica Beneficia sunt conferenda, sed omni Ordine à Beneficio Ecclesiastico perpetuo cadere debeat, ibid. III.

Homicidium committens vim vi repellendo, ad Sacror. Ordinum, & Altaris ministerium, & Beneficia quæcumque, ac dignitates dispensari debeat, ibid. IV. hujusmodi dispensatio loci Ordinatio, aut ex causa Metropolitana, seu viciniore Episcopo est committenda, ibid. V.

Homiliæ Sanctorum legendæ 169. X.

Homo sine præveniente Spiritus S. inspiratione, atque ejus ajutorio nec credere, sperare, diligere, aut penitere potest 51. I. abiciere illam valer 36. IV. potest vias suas malas facere 53. c. VI. I.

Hospitalia visitanda 229. II. fideliter, ac diligenter gubernanda 91. per tot. cap. XV. ea obtrinentes hospitalitatem, quam debent, ex fructibus ad id deputatis, actu exerceant 390. I.

Hospitalia ad certum Peregrinor. infirmorum &c. genus suscipiendum si fuerint instituta, nec in loco, ubi sunt duo Hospitalia, similes Peregrini, &c. reperiatur, illorum fructus in alium pium usum, qui eorum institutioni proximior, & utilior sit, sunt immutandi 171. XVII., & quæ dantur in titulum 390. II. eorum administratio, seu gubernatio locorum uni, & eidem personæ ultra triennium non committenda 391. VII. nisi aliter in fundatione cautum reperiatur, ibid. VIII. Hostiæ post Communionem reservatæ 114. c. VII.

I

Iejunia commendantur 411. I.

Jesuitæ proprium eorum institutum a Sede approbatum servare debent 370. V.

JESUS vid. Christus.

Illiteratis Rectorib. danti sunt Coadjutores 202. I. aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu assignare, ibid. II.

Imagines Christi, Deiparæ, & Sanctorum in Templis habendæ, eisdem debitus honor, & veneratio impendienda 318. X. non quod creatur ad hæc in iis aliqua Divinitas, vires &c. propter quoniam sint colendæ, sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad prototypa, quæ illæ representant, scilicet ad Christum, Deiparam &c. 249. XI.

ex his verò magnus advenit fructus, non solum quia admonetur populus beneficior., & munerum, quæ sibi à Christo collata sunt, sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subjiciuntur ibid. XII.

Immunitas Ecclesiastica restituenda, & conservanda 407. l. 2. & seqq.

Impedimenta Matrimonii 279. c. IV. 288. l. 290. l. & 291. in princ. l. & alibi passim.

Imperator Bona Ecclesiastica conservare debet 408. V. & seq. ex occupans excommunicatur 332. in fin. l. & seq. quod si ejusdem Ecclesie Patronus fuerit, etiam jure patronatus ultra prædictas poenas eo ipso privatus exilat 333. III. & similiter si locum ad monachiam concedat 405. III.

Imperij jura multi habent 393. IV.

Imperitiae Parochorum succurrendum 200. I.

Impii justificatio est translatio ab eo statu, in quo homo nascitur filius peccati Adæ, in statum gratiæ, & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam JESUM Christum Salvatorem Nostrum 35. l. sine lavacro regenerationis, aut ejus voto fieri non potest, ibid. II. **Impossibilia non sunt Dei præcepta** 43. in med. II. & 48. c. XVIII.

Imprecationis sine Superiorum Ecclesiasticorum licentia Sacre Scriptur. libros imprimere non licet 19. V. nec abbi impetios reales habere, ibid. nec quovis Librus sacros sine nomine Authoris, ibid. VI. nec illos vendere, aut etiam retinere, nisi fuerint ab Ordinario examinati, & probati, ibid.

Indulgentiæ maxime salutares 410. II. per Ordinarios Locor., adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporib. populo publicandæ 204. III. concessit Ecclesie Thesauri 201. VI. eas publicantes accipere possunt Eleemosynas oblatas, nulla pro se mercede accepta, ibid. concedendi potestas concessa est a Christo Ecclesie 410. l. moderate concedenda, ne nimia facilitate Ecclesiastica enervetur disciplina, ibid. III. pravi cultus omnes pro his consequendis omnino abolendi 411. IV. illarum abusus ab Episcopis ab Papam referendi, ibid. V.

Iniuria de non recedendo tollitur 66. II.

Inimicus qui 406. VII.

Infidelitate augetur Fides 48. l.

Infernum remedium optimum Extrema Unctio 125. l. & seq.

Inhibitio quando fieri non debet 333. V.

Inhibitiones quando continentur 118. VII. 228. II. 248. XX. & 315. II.

Injuria nasci, à quibus jura expectantur, negantur est 297. per tot. cap. IX.

Instantiæ primæ coram Locorum Ordinariis cognoscendæ 341. l. intra biennium à die mortis litis terminandæ, ibid. II.

Institutio Sacratissimi Eucharistiæ Sacrament. 199. l. Confessionis vid. Confessio, 52.

etq. Ordinationis fuit à Christo Domino facta 239. c. III. l. Penitentia vid. Penitentia, Unctionis Extrema vid. Extrema Unct. Interdicta Ordinarii a Regularib. observ. 365. l. Interpretatio Scripturar. contra sensum approbatum prohibetur 48. II.

Johannis Baptistus non habuit eandem vim cum Baptismo Christi 76. c. l.

Irregularis quomodo, & quando possit ab Episcopo dispensari 310. l.

Irreverentia ab impietate vix sejuncta 217. in fin. III.

Judices Ecclesiastici causas Matrimoniales cognoscere debent 282. c. XII. a Censuris Ecclesiasticis abstinere 383. VII. brev. causas finire 341. l. quomodo suas exequantur sententias, ibid. VI. l.

Judices Laici Ecclesiasticos impedire non possunt 383. X. V. Delegati qui, & quomodo eligendi 196. l.

Judicis acta appellanti impediendi poenæ 344. XIV.

Jurisdicchio Ordinarium nullis privilegiis, aut exemptionibus impedienda 441. XII.

Jurisdictiones Ecclesiasticas locare non licet 397. III.

Jurisdicchio Capitali salva relinquenda 388. XI.

Jurisdictionis competentia à quibus judicanda 163. V.

Jurisdictionis nemini habere licet, nisi Ecclesie, Beneficium, aut Cappellam de novo sanxerit, & contraxerit, seu jam erectam, quæ tamen sine licentia fuerit dote, de istis propriis, & Patrimonialibus Bonis competentem dotaverit 169. in fin. l. quomodo probatur 392. II. in alios non transferendum 394. IX. electio, vel institutio etiam in casu fundationis Episcopo, & non alteri est reservata 170. II. & 338. XX.

Justi adhuc justificari possunt 42. l. & in venialia peccata aliquando cadunt 60. c. XXXII. II. bene operando expiare debent retributionem à Deo per ejus misericordiam, & Christi meritum, si usque in finem in gratia perseverent 41. c. XXVI.

Justificationis causæ sunt; finalis Dei gratia, & Christi, ac vita æterna; efficientes misericors Deus, qui gratuito aluit, & sanctificat, signans, & ungens Spiritu promissionis Sancto, qui est pignus hereditatis nostræ 38. II. ejus causæ formalis Dei justitia 39. V. meritoria autem dilectionis Unigenitus JESUS Christus, ibid. III. effectus, ibid. fructus 49. III. & seqq. ad eam naturæ, & legis imbecillitas 33.

Justificatio Adultorum 36. l. cum seqq. animæ non fit per viam naturæ, aut legis, sed per Christum 31. c. l. præparatio ad eam fit per gratiam excusantem, & adjuvantem ad conversionem, & per consensum, & cooperationem 36. III. hominis fieri non potest, nisi in Christo 37. l. cum seqq. non consistit in sola remissione peccatorum, vel sola imputatione justitiæ, exclusa gratia, & charita-

te 35. c. XI. II. renovat hominem, causando in eo fidem, spem, & charitatem 39. VII. est remissio peccatorum, renovatio interioris hominis, per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum 38. I. gratis fit, quia absque merito proprio 41. III. fit autem non in sola fide, qua quis credit se esse iustificatum, ibid. I. cum seqq. post lapsum baptizati fit per Sacramentum Pœnitentiæ 46. I. & seq. hic enim iustificationis modus est lapsus reparatio, a S. Patribus secunda post naufragium perditæ gratiæ tabula nuncupata 47. III. ejus gratia non datur solis prædestinati, sed aliis 57. c. XVII.

Justificatio impij est translatio a statu peccati ad statum gratiæ 35. I. sine lavacro regenerationis, aut ejus voto fieri non potest, ibid. II.

Justificati per Christum 51. c. I.

Justificatus peccare potest 62. c. I. non tenetur credere se esse in numero prædestinatorum 57. c. XV. sine speciali Dei auxilio non potest perseverare 59. c. XXII. I.

Justitia accepta augeatur 43. I. hoc autem incrementum postulat a S. Ecclesia, quod orat. = *Da nobis, Domine, Fidei, Spei, & Charitatis augmentum*, ibid. II.

Justitiæ publicæ honestatis impedimentum 390. I.

Justitiæ Dei insusio 49. III. & 55. II.

L

Lici effici non possunt rite ordinati 337. II. & 340. c. IV. III. a Sacerdotibus Communio. accipiant. 110. II. ad Communionem non adstringuntur sub utraque specie 187. I.

Lapsum post Baptismum reparatio 46. I. cum seq., & 62. c. XXIX. I.

Latinum linguam scire debent, qui Minoribus Ordinibus initiatur 358. I.

Latriæ cultus in Eucharistia debetur Christo vid. Eucharistia.

Lectio Sacræ Scripturæ ubi instituenda 26. III. & 28. IX. & seqq. aliæ lectiones vel consuetudine, vel quavis alia ratione institutæ non prætermittendæ ibid. V.

Lectores per se ipsos, si idonei fuerint, aliquin per idoneum substitutum ad illius expositionem, seu interpretationem, etiam per fructuum subtractionem compellendi ibid. I. eorum stipendium ibid. III. & seq. non conferendum nisi Personis idoneis, & quæ per se ipsas id munus explicare possint ibid. II.

Lectores prius ab Episcopo loci examinandi, & approbandi ibid. XII. non procedit in Lectoribus in Claustris Monachorum, ibid. XIII. illi vero Universitatum, & Studiorum Generalium tenentur in principio cuiuslibet anni emittere juramentum de servando Decreta Concilii Tridentini 380. VI.

Legata ad pios usus quomodo exequenda. 384. II

Legati de Latere quæ impedire non possunt.

343. XII. & quomodo procedere debeant in appellationibus, & inhibitionibus 228. I.

Legislator Christus 59. c. XXI.

Libertas Ecclesiæ non violanda 407. II. Virginum Deo dicandarum conservanda 371. I.

Libero arbitrio 51. c. II. per peccatum Adæ est attenuatum, non extinctum 33. & 53. c. V. I. post peccatum non est tutius sine re, sed est res ibid. II. non potest impleri, seu aliquid meritorium vitæ æternæ homo facere, aut iuste vivere 51. c. II.

Libero arbitrio non inferitur necessitas a gratia, sed potest ei resistere 52. c. IV. II. motum a gratia Dei aliquid operatur, dum assentitur, & preparat, ac disponit se ad justificationis gratiam ibid. I. licet morum non mere passivæ se habet, quia potest eam reittere ibid. III. vias malas facere potest 53. c. VI. I. cum seqq.

Libri de Matrimonio a Parocho custodiendi 387. XIX.

Libri Sacri sine nomine Authoris a nemine imprimendi 19. VI. nec vendere, & apud se retinere sine examine, & probatione Ordinarii, ibid. procedit etiam in Regularibus, qui licentiam quoque a suis Superioribus impetrare tenentur, recognitis per eos libros, juxta suarum Ordinationum formam 20. VII.

Libros communicantes, vel evulgantes, nisi antea examinati, probatique fuerint, eisdem subjacent pœnis, quibus impressores, ibid. VIII. eos habentes, vel legentes, nisi prouiderint auctores, pro authoribus habendi ibid. IX. hujusmodi librorum probatio debet in scriptis dari, atque ideo in fronte libri, vel scripti, vel impressi authenticè apparere ibid. X.

Librorum omnium tam veteris, quam novi Testamenti Deus author est 16. III.

Librorum sacrorum vulgata editio a nemine quouis prætextu reiicienda 18. I.

Libros Canonicos a Tridentino enumeratos non recipiens est anathema 17. VI. & seqq. quinam sint isti Libri, ibid. V. in libris scriptis, & sine scripto traditionibus veritas, & disciplina continetur 16. I.

Librorum prohibitorum Index 412. I. ad illam consuetudinem delecti Patres 181. circ. fin.

Licentia prædicandi gratis ab Episcopo concedenda 31. XIV. sine illa Regulares in Ecclesiis non suorum Ordinum prædicare nullo modo possunt, ibid. XIII. in Ecclesiis verò suorum Ordinum requiritur etiam suorum Superiorum licentia, cum qua personaliter se coram Episcopis presentare, & ab eis benedictionem petere sunt adstricti, ibid. XII.

Licentiæ non residendi a quibus probande, vel judicande 245. IX.

Licentiat Cathedralibus præficiendi 223. V.
& Vicarii Episcopi constituendi 330. III. &
Examinatores 336. XIII. & Archidiaconi
318. IV. & Pœnitentarii 313. V. illiquid
Scholasticæ conferendæ 375. XLIII. & di-
gnitates 317. II.
Litigatorum paupertati succurritur 343. XI.
& occurritur artibus 396. IV.
Litteræ Conservatorie 162. I. & seq. Commenda-
titiæ 160. I. & 235. V. Testimonialia
193. II. Dimissoria 89. in fin. I. & ibid.
gratis concedendæ 193. II. & a quibus 89.
in fin. I. & 257. II.
Locationes in præjudicium successorum prohi-
bitæ 397. I. & si fiant, nullæ sunt, ibid. &
ad longum tempus, ibid. IV.
Lucra Turnorum prohibentur 327. I. & seq.
Luerum turpe prohibendum 205. IV. 218. IV.
347. VI. & 411. IV.
Lulus, & Luxus Clericis prohibentur 221. V. &
323. XXIII.

M

Magistri Grammaticæ eligendi sunt in il-
lis Ecclesiis Metropolitanis, vel Ca-
thedralibus, in quibus Theologiæ lectio ha-
bere non possit 27. VI.
Magistri legentes quid agere debeant 380. VI.
Magistri in Theologia ad Cathedralis assu-
mendî 333. V. item ad dignitates, quæ Scho-
lasticæ dicuntur 375. XLIII. pariter ad Ar-
chidiaconatum 318. IV. similiter ad Pœni-
tentiarum munus 313. V. Examinatores quo-
que 336. XIII.
Magistrorum privilegium 28. XIV.
Mandata Evangelii, & Decalogi vid. Præ-
cepta Dei
Mandata de providendo tolluntur 340. I.
Mare Magnum Regularium non obstat De-
cret. hujus Concilii de Regularib. 376. I.
neque quartæ Funeralis 399. in fin. II.
MARIA Virgo fuit sine peccato veniali 69. c.
XXIII. II. non comprehenditur in Decre-
to Concilii, ubi de peccato Originali agi-
tur, sed observandæ sunt Constitutiones Xi-
sti IV. sub pœnis in illis contentis 25. VII.
Martyrum Reliquiæ venerandæ 348. VIII. & seq.
Matrimonium Sacramentum magnum veteri-
bus connubiis gratia præstat 377. IV. a Chris-
to institutum 278. c. I. & gratiam conferre
ibid. sancta res est, & sanctè tractanda 398.
IV.
Matrimonium fieri debet libero contrahentium
consensu 282. in fin. I. Parentum voluntas
non est necessaria 283. II. trinx præcedere
debet denunciations in Ecclesia inter Mis-
sarum solemniam publicè peragendæ 284. VI.
in facie Ecclesiæ celebrandum viro, & mulie-
re per Parochum interrogatis, ibid. VII. &
seq. uti debet Parochus vel illis verbis; Ego

vos in Matrimonium conjungo, vel aliis juxta
receptum uniuscujusque Provinciæ ritum,
ibid. præsentibus duobus, aut tribus testibus
285. X. Conjuges Benedictionem a proprio
Parocho suscipere in Templo debent, antequam
in eadem domo cohabitent 285. XV. item
antequam Conjuges contrahant, vel sal-
tem triduo ante Matrimonii consummatio-
nem peccata confiteri, & Eucharistiam per-
cipere 288. XX. laudabiles consuetudines,
& provincialium cœrimoniarum servandæ, ibid.
XXI.

Matrimonium impediri, & dirimi non solum
potest per affinitatis, & consanguinitatis gra-
dus declaratos *Leviticis* cap. II., sed etiam
per alios ab Ecclesia declarandos 278. c. III.
solvi, & separari Conjuges possunt quoad
Thorum ob multas causas ab Ecclesia cogni-
scendas 280. c. VIII. fieri non potest cum
Religioso, vel Religiosa, si sit professa, & est
nullum 281. c. IX.

Matrimonium contrahens in gradibus prohi-
bitis scienter, separatur, & spe dispensatio-
nis consequendæ caret 291. in fin. I. proce-
dit tam in eo, qui non tantum matrimonium
contrahere, sed etiam consummare ausus
fuerit 292. II. quam etiam in eo, qui requisi-
tas in contrahendo Matrimonio solemnitates
negligendo ignoranter id fecit, ibid. III. non
procedit, si solemnitates adhibitis aliquod
subiude detectum fuerit impedimentum, cujus
ille probabilem habuit ignorantiam, quia
tunc facilius cum eo, & gratia dispensari
poterit, ibid. V.

Matrimonia clandestina licet semper fuerint
prohibita, non tamen semper invalida, sed
quando Ecclesia ea irrita non fecit 283. in fin. I.
Matrimonii libertas non impedienda 292. per
101. cap. IX. cœrimoniarum non damnandæ 282.
c. XI. II. item prohibitiones solemnitates
certis anni temporibus, ibid. I.

Matrimonii causæ ad Judices spectant Eccle-
siasticos, ibid. c. XII.

Mendicare Cleric, non decet 194. I.

Mensa Episcopalis sobrietatem, & Ciborum mo-
derationem servet 378. IV. Sacre Scriptu-
ræ lectionem admixtam habeat 13. IV.

Mensa apud Apostolum Altare significat 208.
VIII.

Mensis otiosi interponi solent sermones 13. IV.
Mercedum causæ, & miserabilium personarum
Episcopus tamquam Apostolicæ Sedis delega-
tus judicare poterit, & compellere Clericos
seculares exemptos, si Judices non habeant,
ad solvenda debita 92. in fin. II. procedit
etiam contra Regulares exemptos extra Mon-
asterium degentes, ibid. licet in partibus
Judicem habeant deputatum, ibid. & seq. &
164. IX.

Meres bonorum Operum expectanda 45. X.
& 62. c. XI. XI.

Mercenariis animarum cura periculosè com-
mittitur

mittitur 64. IV. & 247. IV.
Merita Passionis Christi 34. III. 39. VI. & 52. VIII.

Merita hominum dona Dei 50. X.

Merita bonorum operum 40. II. & seqq.

Metropolitani officium in Lectore eligendo 27. IV

Metropolitano tenetur absentes Episcopos Romano Pontifici denunciare 65. in princ. debet probare, & iudicare legitimas Episcopos. absentiae causas 245. IX. supplet Regularium negligentiam 362. II. & Capituli Sede vacante 350. V., & seqq.

Metropolitano per se ipsum, seu, illo legitime impedito, Coepiscopus antiquior quolibet saltem triennio post octavam Paschae Resurrectionis D. N. J. C. seu alio commodiori tempore per Provinciam more tenetur Synodum in Provincia sua cogere 301. II. post plenam propriam visitationem Diocesim non potest Cathedrales Ecclesias, neque suorum Comprovincialium Dioeceses visitare, nisi causa cognita, & in Concilio Provinciali probata 302. II. tenetur ad personalem residentiam 244. VI., & seq. non residens ab antiquiore denunciatur Episcopo 41. in princ. & ab eodem ejus probatur absentia 245. IX. curare debet, ut Seminarium erigatur, in quo educetur etiam Clerici aliar. Ecclesiar. Pauperum 375. XLIV.

Metus gehennae, per quem ad Dei misericordiam peccata delendo confugimus, vel a peccato abstinemus, peccatum non est, nec peccatores peiores facit, & qui contrarium austerit, anathema sit 34. c. VIII.

Milites cuiuscumque Militiae debent Seminario taxam persolvere 272. XXVI. secus in Equitibus, & rotis militibus, ibi. XVII. eorum privilegia fuerunt in aliquibus, correct. 317. VI. & 376. L.

Ministri Sacramentorum tunc sacramenta conficiunt, & conferunt, debent habere intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia 75. c. XI. si mortali peccato existeres faciunt, dummodo alia necessaria ad Sacramenta apponant, valide faciunt, ibid. c. XII.

Ministri Sacramentorum. non sunt omnes Christiani 74. c. X.

Ministri Episcoporum, quales esse debeant 13. V. Miracula nova non sunt admittenda, nisi per Episcopum approbentur 350. XIX.

Missae magnam continent eruditionem 212. in fin. L. vulgariter feruntur non celebranda, ibid. & 216. c. IX. II. non permittitur dici a Sacerdote vago, & ignoto 218. V.

Missae non est nuda commemoratio Sacrificii facti in Cruce, neque solius laudis, aut actionis gratiar., vel propitiationis pro peccatis, & aliis necessitatibus 208. II. & 214. c. III. L. & seq. in ea offertur verum ac proprium Sacrificium 213. c. I. offerri debent a Sacerdote Panis, & Vinum aqua mixtum 212. in princ. L., & 217. in princ. c. IX. III. in ea aliqua dicenda sunt cla-

ra voce, aliqua submissa, ibid. c. IX. L.

Missae Sacrificium a Christo est institutum 207. V. tremendum Mysterium, quo vivifica illa Hostia, qua Deo Patri reconciliati sumus, in Altari per Sacerdotes quotidie immolatur 217. II. pie, & pure peragendum, ibid. in fin. III. in ejus celebratione quae vitanda sunt, ibid.

Missae in honorem, & memoriam Sanctorum celebrari possunt 209. L. non tamen illis Sacrificium offerri decet, sed Deo soli 210. in princ. II. & 215. c. V.

Missae horis debitis celebrandae 219. XI. non in domibus privatis 218. VII.

Missae, in quibus Sacerdos solus sacramentaliter communicat, approbantur 211. II., & 216. c. VIII.

Missae Defunctorum relictae pro Legatis omnino celebrandae 284. II. profane illis quando in Christo moriturus sunt, & non solum ad plenum purgati 209. VII., & 215. c. III. III.

Misdale 412. in fin. II.

Misurarum celebratio frequentanda 264. VIII. Misurarum ratione Eleemosynae importuna non exigenda 218. IV. alii ritus, aliae Cereemoniae, & praeter in Misurarum celebratione non adhibenda praeter eas, quae ab Ecclesia probatae, & laudabili uti sunt receptae 219. XII.

Monachi ad publicas tenentur accedere Processiones 366. in fin. II.

Monasteria visitanda etiam Sedi Apostolicae subjuncta, & quomodo 374. L. procedit etiam in communiata exstant, ibid. & seq. & 202. L. etiamque sunt Ordinum capitula 374. in fin. IV. illique quomodo de Abbatibus providendi debent 375. L., & seqq.

Monasteria Animarum curam habentia jurisdictioni, visitationi, & Episcoporum correctioni, in quorum Dioecesi sita sunt, immunitate subest 364. L. in Monasteriis Monachorum, adesse debet Sacrae Scripturae lectio, 28. IX.

Monasteria sine Episcopi licentia non erigenda 355. V. non augenda ultra proventus sustentationi idoneos, ibid. IV. in iis redigi debent Congregationes 362. L.

Monasteria Sancti in malum ingredi nemini licet cuiuscumque generis, aut conditionis, sexus, vel aetatis fuerit sine Episcopi, vel Superioris licentia in scriptis obtenta sub peccati excommunicationis ipso facto incurrenda 358. VII. etiam Episcopo, & Superioribus earum Claustra ingredi non licet in electione Abbatibus, sed ante cancellor. senefestam Monasterii voca audiat, vel accipiat 361. VII.

Monasteria extra mœnia Urbis, vel Oppidi constituta intra Urbem, vel Oppidum reducenda 359. X. Sanctae Sedi immediate subiecta, etiam sub nomine Capitulum. Sancti Petri, vel Sancti Johannis ab Episcopis tamquam dictae Sedis Delegatis gubernanda 363. in

prim. I. non procedit in illis Monasteriis, quæ in Capitulis Generalibus, vel ab aliis Regularibus, requuntur, ibid. II.
Monastica vitæ disciplina restituta 375. I. *Moniales vid. Sanctimoniales.*
Monitoria, quæ ad finem revelationis, ut ajunt, pro deperditis, seu substractis rebus ferri solent, ab Episcopo tantum decernenda 381. III. non alias concedenda, quam ex re non vulgari, causaque diligenter, ac magna maruritate per Episcopum examinata, ibi IV. nec ad ea impatiencia cuiusvis Sæcularis etiam Magistratus auctoritate adducatur, ibid. V.
Monitiones binæ quando præcedere debeant excommunicationem 383. XIII.
Monomachia prohibita 405. III.
Montes pietatis per Episcopum visitandi 330. IV.
Mortuorum commemoratio 384. II.
Mulieres concubinarie siue admonite non paucuerint, ab Ordinariis locorum pro modo culpe graviter ex officio puniri 296. VI.
Mulctæ pecuniariæ locis prius assignandæ, vel tribuendæ Ecclesiæ 246. XVI.
Munera quæcumque non accipiendi 282. IX. a Visitatoribus 315. XI. exceptis tantum victualibus, quæ ibi, ac tu s frugaliter, moderatè: pro temporis tantum necessitate, & non ultra erant immittenda, ibid. XII.
Mulctæ ubi siue Organo, siue cantu lascivum, aut impurum aliquid miscetur, in Ecclesiis prohibentur 219. IX.
Mysterium nostræ Redemptionis historiam 349. XII.

N

Natura, & Lex ad homines iustificandos inbecillitas est 33.
Necessitas absentiæ excusationem præstat 245. IX.
Negotia Sæcularia vitare debent Clerici 227. V. *Nativitarum poenitentia* 132. VIII.
Nominati ad Beneficia sine examine non admittendi 92. *in princ.* II.
Non satis est veritatem dicere, nisi errores restellantur 117. *in fin.*
Notarii in illis locis, ubi nihil accipiendi consuetudo non viget, possunt pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus decimam unius aurei partem accipere 192. III. procedit ubi nullum habeant constitutum Salarium pro officio exercendo, ibid. ex eorum commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum Collationibus dirigi, vel inde: provenientibus delibare non potest Episcopus ibid. IV.
Notarii a quocumque creati, siue a Rege, siue Imperatore possunt ab Episcopo tamquam Sælis Apostolicæ delegato examinari 232. *in princ.* I. si reperti non fuerint idonei, possunt ab officio vel perpetuo, vel ad

tempus suspendi ibid. II. & seq. procedit etiam si delinquant in causis Ecclesiasticis, spiritualibus. ibid.

Notarius congrua accepta mercede tenetur quanto citius, & ad minus intra mensem a Gta appellantis exhibere 344. XXI. fraudem in differenda exhibitione faciens, ab officiis administratione, arbitrio Ordinarii, suspendendus, ibid. XX. & ad dupli penam quanti ea lis fuerit inter appellantem, & loci pauperes distribuendam compellatur, ibid.
Notariorum imperitia multarum Litium occasionem præbet 232. *in princ.* I.
Novatianos remirandi potestatem olim pertinaciter negantes Ecclesia Catholica tamquam Hæreticos condemnavit 127. VIII.
Novatores Hæretici appellantur 143. XII.
Novitii expleto probationis, siue Novitatus tempore, si habiles reperiantur, ad professionem admittendi, alias rejiciendi 370. IV. ad professionem non sunt admittendi, nisi nisi ante decimum sextum suæ ætatis annum expletum 368. I. nec qui minori tempore, quam per annum post susceptum habuerint in probatione steterit, ibid. II. ante professionem, aut Parentes, Curatores, vel ipsorum Propinqui nihil tradere Monasterio debent, excepto victu, & vestitu pro eorum novitatus tempore 370. VI. dantes, & recipientes sunt excommunicati 370. VI. absentibus ante professionem omnia, quæ sua erant sunt restituenda ibid. VII. & Episcopus potest per Censuras Ecclesiasticas, Religiosos ut restituant, compellere, ibid. VIII.
Nuntii Apostolici in Causis Matrimonialibus, & Criminalibus non solum Episcopos impedire, aut aliquo modo eorum iurisdictionem eis præripere, aut turbare possunt, sed nec etiam contra Clericos, aliasque Personas Ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisiti, eoque negligente, procedere 343. XII. & seqq.
Nuptiæ solennes ab Adventu D. N. J. C. usque in diem Epiphaniæ, & a Feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive sunt prohibiti 297. *in fin.* II. in aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrare est permisum 298. *in princ.* II.
Nuptiarum solennium prohibitiones, Benedictiones, & aliæ Matrimonii ceremoniæ observandæ sunt, 282. c. XII. I. & seq. & qui illas damnaverit anathema sit, ibid.

O

Obedientia Romanæ Ecclesiæ præstanda 318. VI. summo Romano Pontifici 379. II. & Præpositis 412. *in princ.* II.
Obedientia absentiam excusat 244. VIII. & seq.
Obedientiæ Votum 352. II.
Opera Satisfactionis pro pena esse possunt non solum

- solum illa, quæ sponte a nobis assumuntur, vel a Sacerdote injunguntur, sed etiam temporalia flagella a Deo inflicta, & a nobis patienter tolerata per JESUM Christum 143. *per tot. cap. IX.*
- Opera bona facia ante justificationem non omnia sunt peccata, vel Dei odium merentur** 54. c. VII. I. & seq. aut quanto vehementius quis nititur se ad gratiam disponere, tanto eum gravius peccare, *ibid.* III.
- Opera bona justificati gratiam augere possunt** 60. c. XXIV. I. non solum sunt justificationis signa, sed etiam causæ justificationem augentes, *ibid.* II. non dicuntur talia eo, quod Deus ad malum non imputat 61. c. XXV. II.
- Opera bona iusti merentur retributionem ex Dei Misericordia, & Christi merito, si iustus usque in finem perseverat** 61. c. XXVI. sunt Dei dona, & justificati merita 62. c. XXXII. I.
- Operans bene ex intuitu Mercedis vite æternæ non peccat**, *ibid.* c. XXXI.
- Operum factorum per naturæ vires, vel ex Legis doctrina sine Dei gratia imbecillitas** 51. c. I.
- Operibus bonis justificatur homo, & non ex fide tantum** 421. eisdem iustus gratiæ augmentum, vitam æternam, & ejus consequentiam meretur, si in gratia moritur 62. c. XXXII. II. & seq.
- Oratoria ab Episcopis designanda, & visitanda** 218. VII. in Oratoriis privatis a Secularibus, aut a Regularibus quibuscumque sacrum peragere prohibetur, *ibid.*
- Orandum pro quibus sit**, 12. & 13.
- Oratorium locus in Concilio** 412. *in fin.*
- Ordinarii locorum, & alii quicumque Judices studere debent, ut quam breviter fieri possent causæ absolvantur, ac litigantium verusis occurrere** 306. IV. compellere quoscumque plura Beneficia curata, aut incompatibilia obtinentes ad suas exhibendas dispensationes 86. I. singulis annis Ecclesias quascumque exemptas visitare tenentur 88. III. curare debent, ut Hospitalia omnia recte a suis Ministris gubernentur 93. *per tot. cap. XV.* item in Parochialibus, Ecclesiis suarum Dioecesium curare, ut Præcepta, & Decreta super Matrimonii contrahendis publicentur 288. XXII.
- Ordinarii Clericos non sibi subditos Ordinantes absque illorum Ordinarii licentia, & approbatione, per annum ab Ordinum collatione suspenduntur** 255. VI.
- Ordinarius curare diligenter debet quæcumque ad Dei cultum in Dioecesi spectant** 202. I.
- Ordinati ad Beneficii titulum, illud resignare non possunt, nisi constet, quod aliunde vivere commodè possint** 195. IV.
- Ordinati absque sui Ordinarii approbatione, ab Ordinum executione Ordinarii sui arbitrio, suspenduntur** 255. VI.
- Ordinati suis Ecclesiis intervenire debent** 205. II.
- Ordinati per Dimissorias Capituli, Sede illius Ecclesiæ vacante, si in Minoribus Ordinibus sine initiati, Clericali non gaudent Privilegio; si vero Majoribus, ab Ordinum Exercitio suspenduntur, donec a Præiatis absoluti fuerint** 90. IV.
- Ordinatus pro aliquo Ecclesiæ commoditate, si illam inconsulto Episcopo deferat, a Sacrorum exercitio interceditur**, 266. IV.
- Ordinatio ab Episcopo facienda** 249. I. & a proprio Episcopo 255. IV. & quomodo facienda 253. I., & seq. statutis in iure temporibus est publice celebranda 254. I. & in Ecclesia Cathedrali, presentibus Canoniciis facienda, *ibid.* II. vel in alia ex dignioribus Dioecesis, præsentie ejusdem loci Clero 255. III. & qua ætate 260. I., & seq. sed gratis 193. II. & cum Examine 254. *in princ.* II. & seq. 261. IV., & seq.
- Ordinandus non est qui sua voluntate homicidium perpetravit** 166. I. & seq. procedit, etiam si delictum non sit Ordine iuridico probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum, *ibid.* redditur incapax ad omnia Beneficia, tam curata, quam non curata, *ibid.* III. non procedit in Homicidio casuali, vel ad defensionem, huiusmodi dispensatione ordinari potest, *ibid.* IV.
- Ordinandus non est qui Beneficium non habet, vel aliud, unde vivere possit** 194. II. nec qui Confirmationem non suscepit 250. I. nec qui Fidei rudimenta edoctus non fuit, *ibid.* II. nec qui linguam latinam non callet 258. I. nec qui scribere nescit 250. III. nec bonum Testimonium non habens 251. I. nec qui suo in Ordine versatus non fuerit 261. I. & 262. V. & seq. nec qui non sit utilis, vel suis necessarius Ecclesiæ 265. I. nec ibi fuerit adscriptus, ubi suis fungatur Muneribus, *ibid.* II.
- Ordinatio sacra est unum ex septem Sacramentis** 236. II. a Christo Domino instruita 239. c. III. I. qui contrarium dixerit, excommunicatur, *ibid.* & seq. gratiam confert 236. I. per eam imprimatur Character in Anima 237. I. & 240. c. IV. II.
- Ordines Majores, & Minores sunt in Ecclesia** 235. I. & seq. & 239. septem sunt Ordines, scilicet Officiarius, Lectoratus, Exorcistatus, Acolytatus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus 236. III. ad Majores nemo assumendus, nisi de sui Episcopi commissione, præpositis in Ecclesia editis de ipsorum natalibus, moribus, & vitæ, litteras testimoniales eidem detulerit Episcopo 251. II. dictorum Ordinum Functiones a Disconatu ad Officiarium fuerunt ab Apostolorum temporibus laudabiliter in Ecclesia receptæ 256. I. eorum Ministeria non nisi per constitutos in huiusmodi Ordinibus exercenda, *ibid.* II.

Ordines requisiti a quibus intra annum suscipiendi 226. II. per temporum interitum conferendi 258. II. nulli Minores committantur Ordines, nisi probabilis effugeat ipse ad Superiores aliquando progressurus 259. VIII. ab ultimo O. finis Minoris susceptione non potest, nisi post annum ad Subdiaconatum ascendendi 259. IX. non procedit, quando necessitas, utilitasve Ecclesie, iudicio Episcopi, aliui exposcant 260. X.

Ordines Minores sunt gradus ad Maiores 235. I. & 239. c. II. ordines duo sacri una die uni nunquam conferendi 262. VII. procedit etiam in Regularibus ibid. VIII.

Ordinem annexum Presbiterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus habere debent in omnibus Ecclesiis Cathedralibus omnes Canonici, ac portiones 320. X. non procedit, ubi viget consuetudo, ut omnes sint Presbyteri, ibid. XI.

Ordinum Fures reputantur, qui a Secularibus tantum vocati, & instituti sunt ad Ordinum Ministeria exercenda, aut propria auctoritate talem sibi libi inuast potestatem 238. IX. qui contrarium dixerit, excommunicatione pectitur 242. c. VII. IV. ordinationis inhabilitum est 245. 161. *per totum*. III.

Ordine ab Ecclesiastico omnis Avaritiæ suspicem abesse debet 292. I.

Originalis peccati materia 22. & seqq.

Oblatiarius ab Apostolorum temporibus in Dei Ecclesia institutus 265. I.

Otiosi sermones fugiendi 13. IV.

P

Papa vide Pontifex Maximus.

Parentum consensus in Matrimonio non necessarius 283. II.

Parochiales Ecclesie tenues quomodo augeantur 324. I. & seq. quibus non uniantur, ibid. III.

Parochialium pensio in s. vid. Eccles. Parochial. illis vacantibus Episcopis statim providere tenetur de Vicario cum portione congrua sibi visa, donec provideatur 334. V. procedit etiam Ecclesia sit refoverata, vel a secula Cardinalibus, ibid. III. & per Eadem publicum, velantur, ut de more, ab Ordinario vocentur omnes, qui volunt pro Parochia comparere 335. VII. non procedit, si Parochia tenuis adeo sit, ut nemo sit, quie examini quærat subijcere 339. XXVIII.

Parochia quare distincte 267 *per tot. cap.* IX. earum dissimulatio fieri semper debet, quies vel ob locorum distantiam, vel ob magnam difficultatem & incommodum Parochiani Sacramenta percipere, & divina audire officia non possunt 198. II. procedit etiam invis Reſtoribus, ibid. si certos non habeant fines, nec parum Reſtores proprium,

quem regant, populum, tunc distincto populo in proprias, certaque Parochias, unicuique suis perpetuis, & pecularis est assignandus Parochus, qui eas cognoscat, & a quo solo licite Sacramenta administrentur 326. VIII. collapsæ ex fructibus, & proventibus quibuscumque easdem ad Ecclesias quomolibet pertinentibus reſtutende, & reſtutandæ 201. II. si satis non sint ad illarum reſtutationem, nedum patroni sunt compellendi, sed alii etiam, qui a dictis Ecclesiis emolumenta percipiunt, ibid. III. in istorum defectum Parochiani omnibus opportunis remediis, appellatione remota, cogi possunt, ibid. quod si nimia angustia omnes laborant, Matrices, seu viciniores ad Ecclesias transferendæ 202. IV.

Parochias proprias adire singuli debent, ut Verbum Dei audiant 308. VII. diebus festis Dominicis, & maioribus Festis accedere 309. IX. & Sacramenta suscipere 326. VIII.

Parochi officium est predicare 308. IV. exponere ea, quæ in Missa leguntur 212. *in fin.* II. & Sanctissimum illius Sacrificii Myſterium aliquod declarare diebus præsertim Dominicis, & Festis 213. III. explicare Decretum Matrimonii 288. XXII. pueris Fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & Parentes docere 309. IX. vim, & Sacramentorum usum, pro incipientium captu, explicare lingua etiam vernacula 312. *in princ.* II. Sacra eloquia, & salutis monita explanare, ibid. *in princ.* III.

Parochi Junia, Dies Festos, & obedientiam erga Superiores commendare tenentur 411. I. ovis suis agnoscere, pro his Sacrificium offerre, Sacramenta administrare, & bono exemplo pacere 242. I. pauperum, aliarumque personarum miserabilem curam paternam gerere 243. IV. in suis Ecclesiis residere 247. XVII. decreta Matrimonii observare 288. XXII. Nuptias benedicere 287. XVI. Librum Matrimonii habere 287. XIX. ac Baptizatorum 289. IV.

Parochi ad synallum Diocesanam accedere sunt obligati 302. X. carnis affectum erga propinquos deponere 378. VIII. Decreta Concilii recipere, obedientiam spondere, ac hæreses anathematizare 379. V. & Hospitalitatem servare 390. II.

Parochi paupertati est succurrendum 198. III. illustrato, & inperito datus sed per Episcopum Coſultor 202. I. & seq. malæ vite occurrunt ibid. *in fin.* III.

Parochus iustus de causis, & rationabilibus, abique denunciationibus, vel una tantum prædicta, potest coram sufficienti testium numero Matrimonium celebrare, sed ante illius consummationem denunciations omiffas facere tenetur 285. IX. & seq. nisi Ordinarius ipse expedire iudicaverit, ut prædictæ remittantur denunciations, quod illius prudentiæ,

tie, & iudicio remittitur, *ibid.* XI.
 Parochus post denunciations de Matrimonio contrahendo petactas, intellecto Viri, & Mulieris mutuo consensu, potest eos in Matrimonium conjugere 284. VIII.

Parochus, vel is, qui ipſius loco in Matrimonio clandestini contractu intervenit cum minori testium numero, & etiam Testes ipsi, qui sine Parocho interfuerint, atque ipsi contrahentes, Ordinarii arbitrio, graviter puniendi 286. XIV. non debet interesse, absq. Episcopi licentia, vagantium Matrimonii 295. *in princ.* II. antequam baptizet, tenetur interrogare eos, ad quos pertinet, quem, aut quos elegerint ad suscipiendum baptizatum de Fonte Baptismatis, & illum, aut illos tantum admittat, aliis puniatur 289. III. tenetur levantibus Baptizatum declarare quam cognitionem, contraxerint, *ibid.* V.

Parvuli baptizati in Fide Ecclesie inter fideles computandi sunt, quamvis actum credendi non habeant, nec propterea rebaptizandi, quum ad discretionis pervenerint annos, & contrarium asserens anathemate plectitur 80. c. XIII. I.

Parvuli in Ecclesie Fide baptizati, quum adoleverint, amplius non sunt interrogandi, an ratum habeant, quod patris eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt, & contrarium asserens excommunicatur 81. c. XIV.

Parvuli etiam recentur ab uteris Matrum nascentes, baptizandi sunt in peccati Originali remissionem 23. I. cum seq. rationis usu carentes nulla obligantur necessitate ad sacramentalem Eucharist. communionem 190. I. & qui contrarium dixerit excommunicatur 192. c. IV.

Paschate veteri celebrato, quod in memoriam exitus de Aegypto multitudinis Filior. Israel immolabat, novum Dominus Noster J. C. instruit Pascha, se ipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc Mundo ad Patrem 207. V.

Pastoris diligentis officium est ovium morbis levia primum adhibere fomenta, si morbi gravitas inde iuxta possit, ad graviora descendere remedia 117. V. quæ si nec sufficiant, cæteras saltem Oves a coniugationis periculo liberare, *ibid.* Pastoris excusatio non admittitur, si Lupus Ovem devorat, & ipse ignoret 64. IV. Pastores idoneos Ecclesiis gubernandis ii promovere debent, qui aliquid ius circa id habent 298. *in fin.* III.

Patrimonii ad Titulum, seu Pensionis non omnis est ordinatus, sed solum quos Episcopus assumens iudicaverit pro necessitate, vel suarum Ecclesiarum commoditate 195. V. sine Episcopi licentia alienari, vel renunciari non possunt, donec Beneficium Ecclesiasticum sufficiens renunciantes sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint, *ibid.* VI. innovatis per Tridecimum SS. Canonum penis vetitur alienatio, obligatio, & cessio rei, aut illius partis, quæ in Patrimonii Sacri titulum assignata fuerit, nisi Ecclesiastica accedat auctoritas 106. VIII.

Patrinus unus tantum, vel ad summum unus, & una ad suscipiendum de S. Fonte Baptizatum 288. I. inter eos, ac Baptizatum ipsum, & illius Patrem, & Matrem, necnon inter Baptizantem, Baptizatumque Patrem, & Matrem ipsius tantum contrahitur cognatio 289. II. Patrini duellantium, ultra excommunicationis poenam, graviter sunt puniendi 405. V. & seq. Patroni habentes Jus patronatus, vacante Ecclesia, tenentur intra decem dies nominare eorum Examinatoribus Clericos idoneos ad Ecclesiam vacantem regendam 334. V.

Patroni non possunt aliquos præbere Beneficiis sui Jus patronatus, nisi illos loci Ordinarius prelataverint, cessante privilegio 170. *per tot. cap.* XIII. non possunt Jus patronatus vendere, nec aliquo quocumque titulo in alios contra Canonicas Sanctiones transferre 304. IX. non possunt in perceptione fructuum Beneficiorum, se ingerere, *ibid.* neque visitationi ornamentorum Ecclesie, aut Bonorum stabilium, seu Fabricarum proveniunt immiscere, nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione competat 307. XVII.

Patronus Ecclesiastica bona usurpans, ultra excommunicationem, privatur quoque Jus patronatus 223. III. ubi Ecclesie fuerit Jus patronatus Ecclesiastici, & institutio ad Episcopum pertineat, tenetur eadem præsentare digniorem instituendum 338. XX.

Pauli vocatio 53. c. VI.

Pauperes si paupertatem vere probaverint in causa Matrimoniali, in secunda, ac tertia instantia in eadem causa extra Provinciam litigare cogi nequeunt 343. XI. secus, si altera pars velit eis alimenta, & litis sumptus subministrare *ibid.*

Peccata post Baptismum perpetrata sola recordatione, & Fide Baptismi habiti nec remittuntur, neque ex hac fiducia venialia sunt 79. c. X.

Peccata mortalia, etiam cogitationis, faciunt homines ire filios, & Dei inimicos 134. VIII. omnia, quorum post diigentem sui discussionem peccatores conscientiam habent, in Confessione recensenda, *ibid.* V. & si occultissima illa sint, & tantum adversus duo ultima Decalogi Præcepta, *ibid.* VI. quæ diuiter cogitanti in Confessione non occurrunt, in universum remissa censentur 126. XIV. multa mortalia dantur præter infidelitatem 48. II.

Peccata venialia a Dei gratia non excludunt 124. VII. citra culpam in Confessione taceri, & aliis remediis expiari possunt, *ibid.* licet illa confiteri, & contrarium asserens excommunicatur 153. c. VIII. IV.

Pecca-

Peccata publicè quis potest confiteri ad ipsius confitentis libitum, non autem Divino præcepto 136. XVI.

Peccata scienter tacentes in Confessione, nihil per Sacerdotem Divinæ Bonitati remittend. proponunt 135. X.

Peccatorum remittendi potestas solis Sacerdotib. in Ordinatione a Christo fuit collata 137. I. & 151. c. VI. II. etiam si peccato sint mortali coinquinati, ibid. II. & 154. c. X. I.

Pro peccato publico dari potest publica poenitent. 312. in med. II. ea commutari potest ab Episcopo, ibid. III. eo remisso, aliqua remanet poena temporalis perfolvenda, quia non semper tota remittitur 140. I.

Peccatum est mors Animæ 12. §. II. per unum hominem intravit in Mundum, ibid. peccatum Adæ non extinxit liberum arbitrium, sed ejus attenuavit vires 33.

Peccatum fugiens ex gehennæ metu non peccat 54. c. VIII.

Pensiones Ecclesiæ Cathedralis vid. sup. Cathedralibus Ecclesiis.

Poenitentia lapsis post Baptismum ad salutem necessaria, ut nondum regeneratis ipse Baptismus 128. VII. laboriosus Baptismus a SS. Patribus dictus, ibid. VI. ante Adventum Christi non erat Sacramentum 126. IV. nec est post Adventum illius cuiquam ante Baptismum, ibid. V. differt tamen a Baptismo, 1. materia, & formæ ratione, 2. quia Minister Poenitentiae est Juxta, non sic in Baptismo, 3. quædam a Mortuis excitatus, inusitavit in Discipulos dicens: *Accipite Spiritum Sanctum &c.* 126. VI. secunda Tabula post naufragium 47. III. & 150. c. II. II. quid contineat 130. V. & seqq. instituta fuit a Domino præcipue, quia ante Baptismum non valet 127. II. & seqq.

Poenitentiae Sacramenti forma sunt verba illa: *Ego te absolvo &c.* 129. I. præter reliquæ ad ipsius essentiam non spectant, ibid. II. quasi materia hujus Sacramenti sunt ipsius Poenitentis actus, scilicet cordis contritio, oris confessio, & operis satisfactio, ibid. III. dicuntur partes integrales, & requiruntur ex Divina institutione 130. IV. partes istæ non sunt terrores conscientie, ibid. VII. & 151. c. IV. II. ejus Minister est solus Sacerdos, qui potestatem habet peccata dimittendi significatam per illa verba: *Quæcumque alligaveris &c.* 137. I. & 154. c. X. II.

Poenitentiae Sacramenti effectus est reconciliatio cum Deo 130. V. in piis viris caulat tenitatem, & animi tranquillitatem, ibid. VI. ipso melio Homo post Baptismum resurgit 126. VII. est necessarium contritio, & quando per charitatem perfectam in ipso deletur peccatum, hoc fit virtute voti Sacramenti 131. V.

Poenitentarii in Ecclesiis Cathedralibus institui debent, ubi commodè fieri potest 312. IV.

annorum quadraginta 113. VI. & Magistri, vel Doctores, aut in Theologia licentiat, vel Jure Canonico, ibid. V.

Pontifex Max. Vicarius Dei in Terris 63. II. eo inconsulto nihil in Ecclesiâ novum, aut hæcenus inusitatum decerni debet 351. XXI. utitur Cardinalium consilio in universalis Ecclesiæ administratione 379. IX.

Pontifici obedientia ab omnibus præstanda, ib. II.

Pontificis est Concilium Generale indicare 99. 413. & 428. ejusque Decreta confirmare 414. tollere abusus circa Indulgentiarum usum exortos 411. V. de causis Episcoporum gravioribus cognoscere 121. per tot. cap. VIII., & 309. I. & contra Episcopos Concubinarum 401. VIII. & de legitimis causis eorum abfentia cognoscere 245. IX.

Pontificalia sine Ordinarii loci licentia in aliterius Dioecesi exercere non licet 68. I.

Populo aded numeroso, ut unus Rector supplere ex se non valeat, quomodo providendum 197. I. in sua Parochia Dei verbum audire tenetur, 308. VII. Ecclesiarum noviter erectarum Parochis necessaria subministrare, quando Matrix Ecclesiæ nimia laborat ægellate 198. IV.

Portiones Ecclesiis in Cathedralibus annexos Ordines habere debent 320. X.

Possessio triennalis quibus haud suffragetur 375. IV.

Possessio Ecclesiæ gratis danda 327. I.

Præbendam per lectione S. Scripture obtinentes ad illius expositionem per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneum substitutum ab Episcopis compellendi 26. I. non nisi personis idoneis, & quæ per se ipsas explicare possunt, non conferenda, ibid. II.

Præbendæ iis sunt conferendæ, aut portio, qui eo Ordine sacro aut sint initiati, quem illa dignitas &c. requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus statutum initiari valeant 319. IX. tenues quando augendæ, 324. I. & seqq.

Præbendæ Magistrales, Doctores, Theologales &c. eisdem provideantur conditionibus, quibus sunt institutæ 385. II. aliæ sunt irritæ provisiones, ibid.

Præbendas obtinentes, aut Portiones cujusvis statuti, aut consuetudinis vigore, ultra tres menses ab ipsd. Ecclesiis quolibet anno abesse non possunt 320. XIII. talis nihilominus earum Ecclesiæ, Constitutionib. quæ longius servitii tempus requirunt, ibid.

Præcedentiæ controversiæ, quæ sæpè inter Personas Ecclesiasticas, tam Seculares, quam Regulares oriuntur, ab Ordinario componendæ 366. I.

Præcepta Dei non sunt impossibilia 43. II. & seq. & qui contrarium dixerit anathematizabitur, ibid. & 58. c. XXVI. II. in Evangelio non sunt indifferentia, ibid. c. XI. I. I.

Præ-

Præcepta Ecclesiæ ab omni viatore quantumvis perfectè observanda, ibid. XX.

Præfestinatione, seu præterminatio ad malum non fit a Deo 57. c. XVII. alienius certo sciri non potest in hac vita absque Dei revelatione 45. & 57. c. XVI.

Prædicatio non minus, quam lectio necessaria 29. l. est præcipuum Episcoporum munus, ibid. II. & 307. l. exercendum saltem omnibus Dominicis, & Solemnibus diebus. Festis 308. VI. juniorum autem tempore, Quadragesimæ, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, ibid. d. per se ipsos id facere debent 29. l. si vero legitimo detineantur impedimento, viros idoneos assumere tenentur. ibid. IV.

Prædicatio, contradicente Episcopo, nulli etiam seculari, aut Regulari concessa 31. XIII. etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, ibid. XII. maxime sine licentia, ibid. quæ gratis concedenda, ibid. XIV.

Prædicator prædicans scandala, aut errores qualibet in Ecclesia, a prædicandi officio est ab Episcopo removendus 32. XVI. procedit etiam si extorptus, ibid. & in Monasterio sui, vel alterius Ordinis præteet 31. XV. non debet populum rudis difficiles proponere quaestiones 326. IV.

Prædicti Sandimonialium Monasterio tenetur per mentem ante Novitiæ professionem certiorum facere Episcopum 371. IV. alias quamdru Episcopo videtur, sit ab officio suspensa, ibid. V.

Prædicti Ecclesiarum subditos suos prorsus corrigere debent 66. per tot. cap. III. in suis residentibus Ecclesiis tamquam Apostoli. Sedis Delegati seculari Clericos, qualiterumque exemptos corrigere, atque punire possunt 132. II. procedit etiam extra visitationem, ibid. & sublati quibusque exemptionibus, consuetudinibus &c. ibid. III.

Prædicti Episcopali etiam dignitate insigniti, Apostolicum Privilegium habentes Clericos sibi non subditos puniendi, procedere in hoc non possunt, nisi eum illorum Ordinarii delinquentium, vel Vicarii sui interventu, aliis nullus est processus 167. per tot. cap. VII. tenentur per se, vel per alios idoneos, si legitimo detineantur impedimento, Evangelium prædicare 29. IV. diligenter Ecclesiam, cui prædicti sunt, regere debent 64. III. in suis haud residentes Ecclesiis, Rom. Pontif. arbitrio sunt puniendi, ibid. V. obnuentes Scholasticas, & alios etiam, quibus annexum est docendi munus, cogere debent ad docendum per se in Clericorum Seminario, quæ Episcopo videntur, & si idonei non fuerint, per alios a Scholasticis eligendos, & ab Ordinario approbandos 279. XXXIX. omnia quoque, & singula in Concilio decreta nedum recipere, & observare, verum etiam Summo Pontif. obedientiam veram spondere, & profiteri, hæresesque detestari tenentur 379. I. & seq.

Præparatio ad Iustificationem 36. & seq.

Præposita Monasterii Sandimonialium vid. Abbatissa.

Præpositi Ecclesiis Cathedrali seu Superioribus, etiam si S. R. E. Cardinales sint, si intra tres menses non fuerint consecrati, ad fructuum perceptorum restitutionem tenentur, & si totidem intra alios menses id facere neglexerint, Ecclesiis ipsis sunt ipso jure privati 248. I. & seq.

Præpositura Regularis commendatæ de Regularibus Præpositis sunt providendæ 375. I.

Præsentare ad Jurispatronatus Beneficium ad Episcopum, non ad inferiorem spectat 170. I.

Præsentati a Patronis, si non sint idonei, ab Episcopo repellere possunt 394. VI.

Præsentati a quovis, etiam a Papæ Legatis sine Ordinarii examine, & approbatione institui non possunt 91. in fin. I. & seq. cuiusvis Privilegii prætextu, seu consuetudinibus ab immemorabili etiam tempore præterprædicta excipiuntur a Colleg. & Studior. Generalibus præsentati 92. III.

Præsentatione obtrinit ad S. Scripturæ expositionem, & interpretationem per se ipsos, si idonei fuerint, aliquin per idoneum substitutum a loco. Ordinarius eligendum, etiam per fructu subtractionem, sunt compendiendi 26. I. unus Diocesis alterius Diocesis Beneficio non unienda, etiam cultum Divinum augendi ratione, aut Beneficiorum numerum, aut alia, quæcumque de causa 167. per tot. cap. IX. Presbyteri est minor Episcopo, & illo inferior 238. VI. & 241. c. VII. l. ordinari non potest, nisi testimonium habeat, quod in aliis bene se gesserit Ordinibus, & per annum integrum in Diaconatu versatus fuerit 263. I. & seq. non procedit, si ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videatur, ibid. III. audire Confessiones, aut absolvere, sive sit secularis, sive Regularis non potest, nisi sit Parochus, vel ab Episcopo sit approbatus 264. I. & seq.

Presbyteri sunt Sacramenti Extreme Unctionis. Ministri 147. l. non ætate seniores, aut in populo primiores sunt intelligendi, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes ab ipsis rite ordinati, ibid. II. eorum ætas est 25. annorum 260. III. esse debent idonei ad populum docendum, Sacramentaque ministranda 263. IV. diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus Missas celebrare debent 263. VIII. Cætera vid. in verb. Sacerdos.

Principes a Deo sunt Fidei, & Ecclesiæ Protectores constituti 407. I. & ad tuitionem, conservandamque Ecclesiasticam libertatem ibid. & seq. suos cogentes Subditis ad Matrimonium contrahendum excommunicatione plectuntur 277. per tot. cap. IX. loca ad Monachiam concedentes puniuntur 405. III. Episcopos tamquam Patres honorare sunt obstricti 404. in princ. II. hujus Concilii Decreta observare 408. III. & seq.

Prioratus, in quibus Regularis non viget observantia

vantia, ab Episcopo visitandi 102. I.
 Priorum, & Priorissarum electiones 360. I.
 Privilegia, & exemptiones multarum turbationum sunt causa 315. I. quibusvis concessæ Ordinariorum jurisdictionem non impediunt 316. II. excipiuntur ii, qui Monasteriis, aut Malitiis Regularibus, actu serviunt, & intra eorum Claustra, ac Domos sub suorum Superiorum obedientia resident, ibid. IV., & seq.
 Privilegia de non residendo, & fructus in absentia percipiendo nemini suffragantur 66. II. in omnibus Episcoporum Privilegia, & exemptiones præstantur, præterquam quod Synodo Provinciali illius Metropolitanæ, quem semel elegerint, interesse tenentur 302. VII. in Curia Romana privilegiati, Eugeniæ Constitutionis vigore, aut Cardinalium familiaritatis resilientes, Beneficia Ecclesiastica obtinentes, illorum ratione sunt Ordinarii subiecti 317. VII.
 Procuratio a Visitatoribus, exceptis virtualibus, non exigenda 305. XII.
 Processio SS. Eucharistiæ quolibet anno reverenter, & honorifice per vias, & loca publica facienda. 107. in fin. II. quare instituta, 108. III. publicas ad Processiones omnes tam Clerici Sæculares, quam Regulares quicumque, etiam Monachi, sunt compellendi 366. in fin. II. excipiuntur ii, qui in strictiori Claustra perpetuo vivunt 367. III.
 Professio quomodo emittenda 371. II. a Regularibus non emittenda, nisi post 16. annum completum 368. I.
 Prohibitio Nuptiarum certis anni temporibus fieri potest 282. c. XI. I. & 297. I. illarum coarctatione, & Benedictione, quibus Ecclesia in illis utitur, non damnanda 282. ibid. II. contrarium dicens, est anathema, ibid.
 Promissiones in Ecclesiæ provisione prohibita 327. I.
 Promoti ad Cathedrales Ecclesias intra 3. Mensium spatium consecrari debent 89. in med. I.
 Promoti per saltum, si suscepto in Ordine non ministraverint, ab Episcopo dispensari possunt. 264. IX.
 Promovendi ad Dignitates Ecclesiasticas sine cura, debent esse idonei, & saltem 22. annorum 318. V. prorogationes eis Prælati concessæ ultra sex menses non suffragantur 89. II.
 Protomotiarius Privilegium. 316. II.
 Provinciales quomodo eligendi 359. I.
 Provisi de Canonicis, & Dignitatibus Ecclesiasticis non solum Fidei professionem emittere coram Episcopo, vel ejus Vicario, sed etiam in Capitulo tenentur 218. VI.
 Publicatio Decretorum Residentiæ fieri debet. 248. in fin.
 Pubacæ, & notoriæ Criminosi neque Altari ministrare, nec Sacris interesse ab Episcopis sive permittendi 218. VI.
 Puellæ Sanctimonialium Monasteria ingredi

volentes, non ante Regularem possunt habitum suscipere, nisi majores fuerint 12. annis 371. in fin. I. nec Professionem emittere, nisi Episcopo, vel alio, si legitimo fuerit impedimento detentis, pro eo post explorationem approbante. ibid. II.

Puellæ Monasterium ingredi non sunt cogendæ, nec impediendæ 371. in fin. I.

Pueri in Clericorum Seminarium sunt admitendi, qui ad minimum 12. habent annos 268. III. ac insuper legere, & scribere competenter noverint, ibid. IV. & quorum indoles, & voluntas spem afferant eos Ecclesiasticis Ministeriis perpetuo inservituros ib. V.

Pueri in Seminario admissi, Episcopi arbitrio, in tot Classes, quot illi videbitur, distribui debent, 269. VIII. Tonfura, habitaque Clericali uti debent, ibid. IX. edoceri in his præsertim rebus, quæ ad Ecclesiarium cultum, Animarum salutem, ac Ministerium pertinent, quales sunt Grammatica, cantus, computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplina, sacra Scriptura, libri Ecclesiastici, Confessionum audiendarum doctrina, ac Sacramentorum ministrandorum, sacrorumque rituum, atque Cereemoniarum Formæ, ibid. X. Missæ Sacrificio interesse quotidie debent, ibid. XI. & festis saltem diebus peccata confiteri, & Confessarii judicio, Sacramentum Domini Nostri JESU Christi Corpus sumere, ibid. XII. atque etiam Cathedrali, aliisque loci Ecclesiæ Diebus Festis inservire 270. XIII. discipuli, & incorrigibiles, malorumque feminatores morum ab Episcopo puniendi, & si opus fuerit, e Seminario expellendi, ibid. XV.

Protestantibus Germaniæ datus Salvus Conductus 185. & seq.

Purgatorium per sacram, & Canonicam Scripturam datur, & per antiquam Patrum traditionem Sacris in Conciliis, & novissime hac in OEcumenica Synodo probatur 62. c. XXX. & 346. I. purgantes Animæ Suffragiis, Orationibus, Eleemosynis, ac potissimum acceptabilis Altaris Sacrificio juvantur 346. I.

Q

Quadragesimæ tempus acceptabile 137. I. ejus tempore est omni die prædicandum, vel saltem ter in Hebdomada 308. VI.

Questiones inutiles a popularibus sciendæ Concionibus 312. in princ. III. difficiles, subtiles, & curiosæ non sunt populis, & præsertim rudibus proponendæ 346. IV.

Questores Eleemosynarii, qui etiam Questuarii vulgo dicuntur, cujuscumque existant conditionis, nullo modo nec per se, nec per alium predicare presumant 32. XIX. eorum nomen est penitus tollendum 204. VI.

Questus

Quæstus pravi pro Indulgentiis consequendi aboliendi 411. IV.

Qualitates quorumcumque Beneficiorum observandæ sunt, nec illis est derogandum 385. II.

Quarta Funeralium perfolvenda 399. in princ. I.

Qui se stare existimant, videant, ne cadant, 406. IV. & cum timore, & tremore bonis in operibus perseverent, ibid. V.

Quisque de Bonis sibi collatis a Deo, iis, qui Pauperibus prædicant Ecclesiis, subvenire debet 398. V.

R

Rapiens Mulierem, siue in uxorem ducat, siue non, tenetur decenter, Iudicis arbitrio, dotare 294. V. cum rapta Matrimonio contrahere non potest, quamdiu hæc in ejus est potestate 293. I. sed si tuto in loco posita, & sua in libertate vult eum in virum habere, accipere potest, ibid. II.

Raptores, & illis consilium, & favorem præstantes, sunt ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames, omniumque incapaces dignitatum, ibid. III. si Clerici fuerint, de proprio decidunt gradu 294. IV.

Raptores bonorum Ecclesiasticorum puniuntur 232. in fin. I.

Reatus temporalis poenæ accepta justificationis gratia, vel in hoc sæculo, vel in Purgatorio adhuc est perfolvenda 62. c. XXX.

Rectores Parochialium imperiti non sunt divinis Ministeriis idonei 300. I. illiteratis, & imperitis, si alias honeste sint vitæ, per Episcopum, tamquam Apostolicæ Sedis Delegatum, dandi sunt Coadjutores, ibid. I., & seq. aut Vicarios ad tempus deputare, fructuumque partem eisdem pro sufficienti victu assignare, vel aliter providere, quacumque appellatione, & exemptione remota, ibid. turpiter & scandalose viventibus, si præmoniti fuerint, sunt castigandi, & si in sua adhuc perseveraverint nequitia, Beneficiis privandi, ibid. III.

Rectoribus Ecclesiarum, quarum fructus ad debita Ecclesiæ onera non sufficiunt, est, per Episcopos prospiciendum 324. III.

Redditi annui, unde Collegia pro Seminario Clericorum erigenda, puerique educandi, & unde alia omnia sunt solvenda, per Episcopum cum consilio duorum de Capitulo, siue Civitatis Clero, quorum a Capitulo alter, siue Clero, & alter ab ipso eligatur Episcopo, sunt ex mensis Episcopalis fructibus detrahendi, & aliorum quorumcumque Beneficiorum 270. XVI. & seq.

Reformatores Sudiorum quid agere debeant 380. VI.

Regulares cujuscumque Ordinis, nisi suis a Superioribus, de vita, moribus, & scientia examinati, approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in suorum Ordinum

Ecclesiis prædicare non possunt 31. XII. cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis Benedictionem petere, aut equam prædicare incipiant, tenentur, ibid. sine qua in Ecclesia non suorum Ordinum prædicare nullo modo possunt, ibid. XIII. Confessiones, nisi Episcopi testimonio ad hoc comprobati fuerint, audire non possunt 264. I. prævio tamen examine, ibid. II. procedit, si Episc. necessarium videbitur, ibid. III. bona, præterquam in communi, possidere non possunt 352. I. seq. & 354. I. nec alicuius obsequio, sine superior. licent., se subicere 355. I. si contraxerint, tamquam inobedient. Superior. arbitrio puniendi 356. III. nec a suis Conventibus, etiam prætextu ad suos accedendi Superiores, recedere liceant, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint 356. IV.

Regulares legitimam ante ætatem a Tridentino præstitam Ordines suscipere non possunt 261. V. nec sine prævio Episcopi examine ibid. VI. eorum privilegia, quoad examen fuerunt a Tridentino abrogata, ibid. VII. qua ratione vitam instituere debeant 351. I. in Conventibus, etiam si Studiorum causa absint, habitare debent 356. VI. Episcoporum censuras, & interdicta ab ipsis promulgata, ac Dies Festos ab eisdem in suis præscriptis Diocesis servare 365. I. ad publicas accedere Processiones 366. I. excipiuntur tamen ii, qui perpetuo strictiori vivunt in Clausura 367. III. professionem decimum ante sextum annum expictum facere non debent 368. I.

Regulares extra Clausura viventes quando prædicare valeant 31. XVIII. ad alium transferri haud possunt Ordinem, nisi ut in Ordine, ad quem transferuntur (sub sui Superioris obedientia in Claustro perpetuo mancant 169. in princ. I. beneficiorum Secularium, etiam Curatorum sint incapaces ibid. II. procedit, etiam si sint Canonici Regulares, ibid.

Regulares professi Matrimonium contrahere non possunt, & contractum est invalidum; & qui contrarium dixerit, anathemate plectitur 281. c. IX.

Regulares quorumcumque Ordinum, tsm Virorum, quam Mulierum, omnia exequi tenentur, quæ de Regularibus sunt decreta 376. I. ad Episcopos promovendi, nedum Natalibus, Vita, Moribus, & Doctrina politer debent, sed etiam a fide Religiosis Superioribus publico testimonio gratis, tamquam idonei, approbati debent 223. VII. a suis recedentes Conventibus sine Superiorum mandato in scriptis obtento, reperti ab Ordinariis puniri possunt 356. V.

Regularis quicumque sit, qui habitum sine Superioris licentia spontè dimisit, nullatenus admitti debet ad quicumque allegandas causas nullitatis suæ professionis, sed tamquam Apostata puniri debet 373. III. pretendens invalide se professum, & a Monasterio vel

sine habitu, vel cum illo discere velit sine Superioris licentia, non est audiendus, nisi intra quinquennium a professionis die, & tunc causas tam coram suo Superiore, quam Ordinario deducere debet, ibid. I. nec laxiorem ad Religionem sese transferre 374. *in princ.* V. nec habitum occulte ferre, ibid.

Regularibus ad usum Bona mobilia ipsorum paupertati convenientia concedi possunt 353. V. Regularium Superiores quomodo creandi 359. I. Regularium Monasteriorum provilio 375. IV.

Reliquiae novae in Ecclesia recipi non debent, nisi Episcopo approbante adhibitis in consilio Theologis, aliisque piis Viris 350. XIX. Reliquiae Sanctorum venerandae sunt, & illis honor debetur 348. VIII. & seq.

Remuneratio expectanda 45. X. & 61. c. XXVI. Renunciatio, aut obligatio, etiam cum jramento, vel in favorem cuiusvis pie causae facta, quam intra duos menses proximos ante Professionem, nisi cum Episcopo licentia, sive ejus Vicarii non valet 369. I. facta intra duos menses ante Professionem proximos cum licentia Episcopi, aut ejus Vicarii valet, sed non aliter iurum sortitur effectum, quam professione sequuta, ibid. II.

Reparatio lapidum, 46. Revisiones mentales in Beneficiis nemini conceduntur 340. II.

Reservationes quando non prosint 329. III. Reservari possunt ab Episcopo casus 139. III.

Reservatio omnium Casuum in Mortis articulo cessat, ibid. IV. extra quem casum a reservante tantum absolvi possunt, non vero ab aliis Sacerdotibus, ibid. V.

Reservationibus fructuum quando non gravantur Ecclesiae Cathedrales, & Parochiales 325. VII.

Residentiae Decreta publicanda 248. *in fin.*

Resignare Beneficium non potest Ordinandus, nisi facta mentione, quod ad illius Beneficii titulum sit promotus 194. III. neque ei admittenda est resignatio, nisi consilio, quod aliunde commodum vivere possit 195. IV. aliter facta resignatio nulla est, ibid.

Resignare quando quis cogatur 329. II.

Resignantium necessitati providendum 328. II.

Restitutio priores ad Ordinis, & gradus quando non suffragetur 159. *per tot. cap. I.*

Reus in Criminalibus ab Episcopo, vel ejus Vicario appellans, omnia primae instantiae acta coram Iudice, ad quem appellavit, producere tenetur 119. *in med. I.*

Rex Ecclesiae Bona occupans, excommunicatur 233. II.

Rescripta quando fortiantur effectum 120. *per tot. cap. V.* & alibi *idem*, regressus in Beneficiis tolluntur 389. II.

Residere tenentur Primates, Patriarchae, Metropolitanis, & Episcopis. 244. VI. procedit, etiam Cardinalis sint, ibid. VII. omnes obtinentes Beneficia, quae residentiam de jure,

seu consuetudine requirant 65. I. dignitates, personatus, & officia obtinentes 224. I. & seqq. & obtinentes Canonici, praebendas, aut portiones 320. XIII.

Residere negligentiam poenae 146. XIV. & seqq. coram peccatum, ibid.

Ritus Ecclesiae Catholicae servandi 75. c. XIII

S

Sacerdos in conjungendis Sponsis verbis iuxta uniuscujusque Provinciae ritum uti potest 284. VIII.

Sacerdoti vago Missam celebrare non est permittendum 218. V. & 266. IV.

Sacerdotes sunt Christi Vicarii 133. III. Praefides, & Iudices, ibid. Sacramentorum Ministri 74. c. X. Clavium Ministerium habent 133. III. Verbi Dei ministerium exercere debent 237. II.

Sacerdotes a Christo instituti fuerunt 207. III. & seq. se ipsos communicant 111. III. peccati mortalis conficci, quantumvis sibi contriti videantur, absque praemissa Sacramentali Confessione Sacram peragere non debent 109. I. non procedit, si desit illis Confessio, copia, ibid. si necessitate urgente absque praevia Confessione celebraverint, quamprimum confiteantur 110. *in princ.* II. Laici effici nequeunt 220. c. IV. III.

Sacerdotes licet mali, potestatem tamen habent ligandi, & solvendi 137. II.

Sacerdotes Episcopis inferiores casus reservados absolvere non possunt, sed Penitentibus persuadere nituntur, ut ad Superiores & legitimos Iudices pro absolutionis beneficio accedant 139. V. non procedit in mortis articulo, in quo quilibet Sacerdos de quibuscumque peccatis absolutionem impetiri potest, ibid. IV. Penitentibus satisfactionem injungere debent 142. IX.

Sacerdotes tam Saeculares, quam Regulares, cuiusvis Privilegii vigore, nuptias benedicere absque Parochi Conjugum, vel Ordinarii licentia non potest, quacumque sublata consuetudine, etiam immemorabili 287. XVIII. alias ipso jure tamdiu suspensi manent, quamdiu ab ejus Parochi Ordinario, qui Matrimonio interesse debebat, seu a quo Benedictio suscipienda erat, absolvantur, ibid.

Sacerdotibus, qui Ecclesiis ad Parochianorum commodum noviter erectis praeficiuntur, assignari debet fructuum portio Matricem ad Ecclesiam spectantem; & populus, si necesse fuerit, cogi potest ad necessarii vitae subsidia administranda 198. IV.

Sacerdotum, & Sacerficium ita Dei ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque omni in Lege existerit 234. I. divina res est 235. I. est visibile, & externum, in quod vetus transla-

translatum est 134. & seq. II. hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum, ibid. præter ipsum alii in Ecclesia sunt Ordines & Majores, & Minores 239. c. II.

Sacerdotis exemplum magni momenti 221. I. Sacerdotum officium 13.

Sacramenta novæ Legis septem 70. c. I. a Christo instituta, ibid. non sunt instituta propter solam Fidem nutriendam 72. c. V. gratiam continent, ibid. c. VI. aliud alio dignius 71. c. III. in iis conficiendis requiritur Ministerium intento saltem faciendi, quod facit Ecclesia 75. c. XI.

Sacramenta novæ Legis a Sacramentis antiquæ Legis differunt 70. c. II.

Sacramenta, in quibus imprimatur character in Anima, sunt Baptismus, Confirmatio, & Ordo 73. c. IX. I. non sunt iteranda 74. c. IX. II.

Sacramenta novæ Legis sunt necessaria, ad salutem vel in re, vel in voto, licet non omnia omnibus 71. c. IV. valide sunt etiam a Ministris in peccato mortali existentibus 75. c. XII. non possunt ministrari ab omnibus Christianis 74. c. X. semper, quantum est ex parte Dei, gratiam causant 72. c. VII.

Sacramenta tunc primum sanctificandi vim habent, quum quis illis utitur, ac in Eucharistia ipse Sanctitatis Author ante utum est 105. II. ritus in Sacramentorum administratione recepti sine peccato omitti non possunt 75. c. XII.

Sacramentorum ritus, & usus per illorum administratores populus etiam vernacula lingua, si commode fieri possit, explanari debent 312. in princ. II.

Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incurritur immolatur, qui in Ara Crucis semetipsum cruentè obtulit 208. I. est eadem Hostia, quæ in Cruce 209. V. per ipsum fit, ut si quis cum vero corde, & recta Fide, cum metu, & reverentia contritus, ac pœnitens ad Deum accedat, misericordiam consequatur, gratiamque in opportuno auxilio inveniat 208. III.

Sacrificii Missæ oblatio non præjudicat Sacrificio a Christo in Cruce facti, ibid. I.

Sacrificium Missæ a Christo est institutum 206. I. & hoc in Cœnæ nocte, ibid. II. propitiatorium est 208. II. Deo soli offertur, licet in Sanctorum Commemorationem dicatur Missa, & offeratur sacrificium 209. & seq. I.

Sacrificium Missæ purè, & devotè celebrandum est 217. I. & seqq. nullum aliud opus adeo Sanctum, ac Divinum a Christianis debet, quam hoc ipsum tremendum Mysterium, tractari potest, ibid. I. faciendum non est cum præliis pactis &c. quæ Simoniam sapiunt 218. IV.

Salvus Conductus datus Protestantibus 124. & 172. & seqq.

Salvi Conductus violatores 175. in med. & 185. eorum quæ sit pœna, utrobique.

Sancta sancte admittenda 210. in med. I.

Sanctimonialis singulis mensibus sacramental. confessionem facere tenentur, atque Sanctissimam sumere Eucharistiam 363. in fin. I. metu ad ingressum Religionis non compellendæ, nec impediendæ 371. in fin. I. cogentes, dantes auxilium, favorem, vel consilium sunt excommunicati 372. II. bona mobilia, & immobilia, ut propria habere non possunt 352. I. extra Monasterii claustra neque ad breve tempus sub quovis prætextu exire possunt 358. VI. nisi legitima ex causa ab Episcopo approbanda, ibid.

Sanctimonialis fieri non potest puella aliqua, nisi annum 211. compleverit, nec ante habitum suscipere potest 368. I. professionem emittere non potest, nisi xvi. expleverit annum, ibid. nec quæ minori in tempore, quam per annum post susceptionem habitum in probatione steterit, ibid. I. ante professionem ab Episcopo, vel Vicario, vel alio, Episcopi loco, ejus exploratæ voluntas 371. II. perenni ante professionem Episcopo ejus professionis tempus Præfecti significare debet, ibid. IV. aliis Episcopi arbitrio privanda, ibid. V.

Sanctimonialibus Sacratissimum Christi Corpus intra Monasterii septa servare non licet 364. III.

Sanctimonialium Monasteria a Regularibus, seu Deputatis a Capitulis Generalibus regi consueverunt, ab istis gubernari debent 363. II. Sanctæ Sedi immediate subiecta, quomodocumque nuncupentur, ab Episcopis, tanquam dictæ Sedis Delegatis gubernantur, ib. in med. I.

Sanctimonialium Abbatis per vota secreta eligi debent 359. I. eligentium nomina publicari non possunt 360. II. eligi non possunt, nisi sine annor. latente 40. & 8. annis post professionem laudabiliter vixerint, ibid. I. & 2.

Sanctimonialium Monasteria, quæ extra Urbem, vel Oppida sunt, Ordinarium arbitrio intrâ transferri possunt 359. X.

Sanctorum invocatio bona, atque utilis 347. II. & ad beneficia impetranda a Deo, per Jesum Christum Redemptor. nostrum, ibid. IV.

Sanctorum Martyrum, & aliorum cum Christo viventium Corpora venerantur 348. VIII.

Sanctorum in Felsis non sunt iudi. comminationes, atque ebrietates 350. XVI.

Sancti cum Christo in Cœlo regnant 347. II. æterna fruuntur felicitate, ibid. V. pro hominibus orant 348. VI.

Sanctos venerari non est idololatria, ibid.

Sanctorum imagines in Templis retinendæ, ib. X. eisdem debitus honor, & veneratio impertienda, ibid. & qui contrarium sentit, & dicit, ab Ecclesia damnatur 349. XII. non quia aliqua sit in eis Divinitas, sed quia homines, qui eis exhibetur, ad prototypa, quæ

illæ repræsentant, refertur, ibid. XI. pingi, nec procaci ornari venustitate debent 350. XV. Sapientia a Deo postulanda 12.

Sapientie initium timor Domini, ibid.

Satisfactio est Penitentiae pars 129. III. quomodo fiat 47. VII. per Christum fit 141. VII. qualis imponenda confitenti peccata 142. IX.

Satisfactio non solum præteritorum est peccatorum, correctio, sed novæ vitæ custodia, & infirmitatis medicamen, ibid. X. pro peccatis quoad penam temporalem non solum in elemosynis, jejuniis, & orationib. sed etiam in aliis pietatis operibus injungi potest 156. c. XIII. II.

Satisfactionem injungens Sacerdos contra Clavium firmam non agit 156. c. XV. I.

Satisfactiones, quibus per Jesum Christum Dominum nostrum peccata redimunt penitentes, sunt Dei cultus; & qui contrarium dixerit, anathemate percutitur, ibid. c. XIV.

Satisfactionis fructus 130. V. & 141. IV. & seq. opera, ibid.

Schismaticorum inanis filicia 41. II.

Scholæ dicuntur Confraternitates quibusdam in Locis 272. XXIII.

Scholares pauperes gratis docentur 27. VI.

Scholastici per se, vel per idoneos Ministros ab Episcopo approbandi in Seminariis legere debent 268. II.

Scholarium privilegia 28. XIV. & 91. IV.

Scholasticæ non nisi Dictis, aut Personis idoneis conferenda 275. XLIII. aliis provilio facti nullus est momenti, ibid.

Scientia non indolens in Episcopo requiritur 223. IV.

Scribenti scientia primam Tonfuram suscipiendis necessaria 250. III.

Scripturæ Canonice quæ 17. V.

Scripturæ Sacre lectio ubi instituenda 26. I. & seq. & 28. IX. & seq. Episcoporum minister admissa 13. IV. ejus interpretatio contra unanimum Patrum consensum prohibita 19. III. etiam interpretationes in lucem edendæ non forent, ibid. Contravenientes per Ordinarios puniendi, ibid. IV. de Sacramentis Scripturarum interpretatione Ecclesiæ est iudicare, ibid. II. earum verba ad profana non convertenda 20. XI.

Seminarium a quolibet Episcopo prope Ecclesiam suam Cathedralē, aut alio convenienti loco institui debet, in quo Juvenes, & Adolescentes sunt educandi, ac Ecclesiastica in Disciplina instruendi 263. II. Ibi sunt recipiendi, qui ad minimum duos supra decem agunt annos, ibid. III. statim legere, & scribere competenter noverint, ibid. IV. & quorum in locis, & voluntas sperat, eos Ecclesiasticis Ministeriis per totum inservituros, ibid. V. Divites quique alimendi, si suis alimentis sumptibus 269. VII. Seminarium in-

gressi statim Tonfura, atque Clericali uti debent habitu, ibid. IX. atque in iis præsertim doceri rebus, quæ ad Ecclesiæ cultum, Animarum salutem, ministeriumque pertinent, quales sunt Grammatica, Cantus, Computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplina, Sacra Scriptura, Libri Ecclesiastici, Confessionum audientiarum doctrina, & Sacramentorum ministrandum, Sacrorumque Rituum, & Cæremoniarum forma, ibid. X.

Seminaria plura amplius in Diocesisbus erigi possunt 276. XLV. in eis Scholastici, alique Magistri per se, vel per idoneos Ministros ab Episcopo approbandos legere debent 275. XXXIX.

Seminario jam proviso, portio singulis Beneficiis decreta, & incorporata in totum, vel in parte ab Episcopo remitti debet 274. XXXVI. Sententia in Sublitos ferenda 138. I.

Sequestratio fructus quando facienda 247. XIX. Servitium in Ecclesiis implendum a quo præscribitur 224. II.

Silentio, & modestia uti debent in Concilio morantes 14.

Simoniaca labe prohibetur 193. V.

Societatis Jesu Clericorum Religio vid. Jesuitæ Solemnitas requisita in Matrimonii contrahendis 284. VI. & seq.

Solutiones quarundam in Ecclesiis provisione prohibita 327. I.

Spiritus Sancti operatio 36. IV. & 51. c. III. I.

Sponsalibus validis existentibus, publice honestis impedimentum primum non excedit gradum 290. I. & seq.

Statuta Ecclesiarum approbantur 197. V. & quæ rejiciantur 329. IV.

Status, & Familiæ Ordo notabit, si quod in corpore requiritur, non reperiat in capite 294. I.

Stola prima quæ fit 40. XI.

Stereptus ab Ecclesiis arcendus 219. X.

Studia publica Sacre Scripturæ Lectorem habere debent 28. XI.

Studiorum Generalium privilegia, ibid. XIV.

Studium est commune Ecclesiæ bonum 271. XXI. Subdiaconatus ad Majores Ordines a Patribus, & Sacris Conciliis refertur 236. IV.

Subdiaconi non sunt ordinandi, nisi bonum habuerint Testimonium, & Minoribus in Ordinibus fuerint jam probati 261. I. ac litteris, iisque, quæ ad Ordinem pertinent excensurum, instructi, ibid. ad continentiam sunt obstricti 262. III. Ecclesiis, quibus adscribuntur, inserviant, ibid. IV. altiorē ad gradum ascendere non possunt, nisi per annum fuerint in Subdiaconatu versati, ibid. V. & seq. nisi aliud Episcopo videatur, ibid. VI.

Subdiaconus Felicitas saltem Diebus sacram percipere decet Communionem, ibid. IV. eorum ætas 22. annorum 260. I.

Subditi tamquam filii, & fratres ab Episcopo dili-

diligendi 117. III. quum correcti sunt, Episcopum odisse solent 121. *per tot. cap.* VI. eorum salus est Prædictum integritas 377. II.

Subpriori a quibus constituendi 374. *in fin.* V.

Substitut quando, & in quibus non admittendi 322. XVIII.

Successor locationi stare haud tenetur 397. I.

Successiones Hereditarie Beneficiorum prohibita 388. I. & seq.

Suffragia Fidelium pro Defunctorum animabus 346. II.

Superstitio quid sit 217. *a terg.* III. est omnino tollenda 347. VI.

Suppelles Episcoporum qualis esse debet 378. IV. & Regularium qualis 353. V.

Supplicationes faciende, Ecclesia vacante 298. *cap. fin.* II.

Suspensio ab Ordinibus, & gradibus restituito, restituito an suffragatur 159. *per tot. cap.* I.

Symbolum Fidei 15.

Synodus Diocesana quotannis habenda 302. VII. & quid ibi agendum, *ibid.*

Synodus Provincialis vid. Provincialia Concil.

T

T Abernæ ab Ecclesiasticis vitandæ 323. XXIII

Tabula secunda post naufragium Penitentia recte appellata 47. III. & 150. c. II. II.

Tentatio non est supra id, quod possumus 281. c. IX.

Testamentum vetus, & novum quot libros continet 17. V.

Testamentorum Exequutores quoad pias dispositiones etiam inter vivos factas sunt Episcopi 229. I. & pia legata aimplenda 347. VIII.

Testatorum voluntas conservanda 384. I. potest tamen illam Episcopus ex iusta, & necessaria causa commutare 227. *per tot. cap.* VI. & quomodo implenda 384. II.

Testimoniales litteræ 193. II. pro testimonialibus illis in locis, ubi consuetudo nihil accipiendi non viget, possunt Notarii pro illarum singulis decimam unius auri partem accipere, *ibid.* III. procedit ubi Notarii nullum habent Salarium pro officio exercendo, *ibid.*

Testes contra Episcopos in causis criminalibus debent esse omni exceptione majores, & testes 122. I. alias non solum non sunt percipiendi, sed graviter etiam puniendi, *ibid.* II.

Testium numerus in Matrimonio 285. IX. eorum poena quando sine Parocho intertunt, 286. XIV.

Theologalis præbenda, ubi nulla reperitur in Ecclesiis Metropolitanis, vel Cathedralibus ac etiam in Collegiatis in insigni aliquo Oppido existentibus, quam primum constituenda 26. III.

Timor Domini Sapientie initium 12.

Timor vexationis pietumque Ordinarium ad inquirenda, puniendaque delicta segiorem reddit 121. *per tot. cap.* VI.

Timore salus comparanda 46. V.

Titulares Episcopi, si quæ ad Ordinem sine sui Ordinarii licentia promoveant, sunt per annum suspensi 161. III.

Thori separatione plures ob causas fieri potest 280. c. VIII.

Tonsura prima non sunt iniciandi, nisi prius confirmati 250. I. & fidei rudimenta edocti, *ibid.* II. & legendi, & scribendi capaces sint, *ibid.* III. nec qui iusticiæ secularis fugiendi potius, quam Religionis & pietatis intuitu hoc vitæ genus elegerint 251. IV. qui ejus privilegio gaudant 252. I. & seq.

Traditiones ab ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolorum spiritu Sancto dictante, quasi per manus tradite ad nos pervenerunt 16. II. tenendæ, & observandæ sunt, *ibid.* IV. & quam habent auctoritatem, *ibid.*

Translatio simplicium Beneficiorum 201. I.

Transubstantiatio panis, & vini in Corpus, & Sanguinem Christi vere fit in Eucharistie Consecratione 106. I., & seq.

Tribulationum tolerantia valet pro satisfactione 143. *per tot. cap.* IX.

Tridentina Synodus damnavit, & anathematizavit omnes Hæreticorum nostris temporis præcipuos errores 413. *in princ.*

Turnutum lucra prohibentur 327. I.

V

V Agantes non faciliè ad Matrimonium inendum admittendi 294. I.

Vago, & ignoto Sacerdoti Missam celebrare non permittendum 218. V.

Venerationes ab Ecclesiasticis vitandæ 323. XXII.

Vedere bona Patronatus sacri quando Clericis non liceat 195. VII.

Veneratio Eucharistie 107. I. & seq.

Vestibus congruentibus itari, & ordini Clericali uti debent Clerici 165. IV.

Vicarie in Beneficiis curatis quomodo, & quando tollendæ 403. III.

Vicarii quando, & qui in Beneficiis deputandi 66. IV.

Vicarius Capitularis debet esse saltem in Jure Canonico Doctor, vel licentiatius, vel alias quantum fieri poterit, idoneus 330. III., si secus factum fuerit, deputatio hujusmodi a Metropolitanis debeat, *ibid.* V. & si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut eximpta, Capitulumque negligens, tunc antiquior Episcopo ex Suffraganeis in Metropolitana, & propinquior Episcopo in exemplis Oeconomum, & Vicarium idoneos possunt constituere, *ibid.* VI.

Vicarius

Vicarius Episcopi Doctor, vel Licentiatustelligi debet 330. III. in spiritualibus dicitur Generalis 119. *in princ.* I. ejus officium in collatione beneficiorum. 335. VIII. & seqq.

Virgo MARIA ex speciali Dei privilegio potuit in tota vita venialia omnia vitare peccata 60. c. XXIII. II. ejus Conceptio 25. VII.

Virginitas beatorum quam status conjugalibus 281. c. X

Visitari debent ab Episcopo Beneficia curata unita 87. I. item Ecclesie omnes etiam exemptae 88. I. procedit etiam si secularia sint, & nullius Diocesis. 314. II. omnia quoque commendata Beneficia, & Monasteria 202. I. & seq. etiam si sint Ordinum capita 374. I. & seq. pariter Hospitalia, Confraternitates, eleemosynas Montis Pietatis, & pia loca omnia 230. IV. procedit etiam si dictorum locorum cura ad Laicos pertinet 230. V. & licet recentissima loca pia exemptione potantur, ibid. excipiuntur tamen Hospitalia, & illa loca pia, quae sub immediata Regum potestate sunt. 229. III. haud obstantibus quacunque consuetudine etiam immemorabili, statuto, aut privilegio. 230. VII.

Visitari debent Cathedralium Capitula, & aliarum majorum Ecclesiarum, illorumque Personae 67. I. propriae Diocesis a suis Episcopis visitantur 303. I.

Visitatio Clericorum live Sacularium, five Regularium ad Episcopum pertinet 66. *per tot. cap.* III. & 162. I. quomodo fieri debeat 87. I. & seq. in ea magna Episcoporum potestas 314. *in fin.* I. & seq. quando in ejus causis applicetur. 118. VI. & seq.

Visitatorum finis, & scopus 87. I. & seq. & 304. VI.

Visitatio Reliquiarum 350. XVI.

Visitatores modesto contenti esse debent equitatu, famulatuque. 305. VII. debent, quam celeriter fieri possit, visitationem ipsam absolvi, ibid. VIII.

Visitatores a Capitulo deputandi, ubi Capitulum visitandi jus habet, prius ab Episcopo approbati debent. 304. IV.

Visitatores cavere debent, ne inutilibus sumptibus cuiquam graves, onerosive sint 305. IX. neve ipsi, aut quilibet suorum quicumque procuracionis causa accipiant, nec munus quodcumque, exceptis moderatis victualibus, ibid. X. & seq. procedit etiam pro visitatione Testamentorum, ad pios usus, praeter id, quod ex relictis piis iure debetur, ibid.

Visitatores victualia pro temporis necessitate moderate accipere possunt a visitatis, ibid. XII. in eorum, qui visitantur, arbitrio est, vel illa dare, vel pro illis pecuniam persolvere 306. XIII. in illis vero Locis, seu Provinciis, ubi ea viget consuetudo, ut nec victualia, nec pecunia, nec quicumque aliud accipiat a Visitatoribus, sed omnia gratis fiant, ibid. observetur, ibid. XV.

Visitatores aliquid indebitè a visitatis accipien-

tes, praeter dupli restitutionem intra mens. peragendam, aliis etiam poenis juxta Constit. Concil. Gener. Lugdun. incipient. *Exig.* puniendi, ibid. XVI. & seq. necnon & aliis poenis in Synodo Provinciali, arbitrio Synodi illa abique spe veniae mulcandi, ibid.

Vita aeterna quomodo acquiratur 40. XI. a bene operantibus expectanda 49. I. & tamquam merces bonis ipsorum operibus, & meritis reddenda, ibid. II. & quibus denegetur 48. III.

Vita Christiana perpetua poenitentia esse debet 144. *in princ.* I.

Vita hominis non humano, sed Dei judicio judicanda est 51. XIII.

Vitae honestas, optimeque actiones predicandi generi acquipollent 377. II.

Unctio Extrema est poenitentiae consummativum 144. *in princ.* I. praebet robur, & auxilia infirmo ad Daemonum tentationibus resistendum, ibid. II. est verum Sacramentum, ibid. *in fin.* I. a Christo Domino nostro institutum, ibid.

Sanctus Jacobus Apostolus fuit tantum promulgator 145. II. ejus materia est Oleum ab Episcopo benedictum, ibid. III. forma vero sunt illa verba *per istam Sanctam unctionem* *est* ibid. IV. ejus effectus qui sunt 146. I. Ministri hujus Sacramenti sunt Ecclesiae Presbyteri 147. I. & 158. c. IV. II. intelligendi non sunt nomine Presbyterorum aetate Seniores, aut Primates in Populo, sed aut Episcopi, aut Sacerdotes ab ipsis ordinari per impositionem manuum Presbyterii, ibid. II. & ibid. I. Sacramentum excommunicati appellatur 148. III. quomodo ab Haereticis impugnetur, ibid. V.

Unctio Extrema adhibenda est illis tantum infirmis, qui tam periculose decumbunt, ut in vitae exitu constituti videantur, ibid. III. si infirmum post susceptam unctionem convalescerint, iterum hujus Sacramenti subsidio juvari poterunt, ibid. IV. ritus, & usus, quos Sancta Romana Ecclesia servat. Jacobi Apostoli sententiae non repugnant 146. VI.

Unctio sacra in Ordinatione 240. c. V.

Unio Beneficiorum pro Seminarii erectione est etiam ante ipsam vacationem peragenda sine tamen Curis divinis, & illa obtinentium praepudio 272. XXVIII. & seq. nec per Beneficiorum reintegrationes, uniones, & applicationes est suspendenda, vel modo aliquo impedienda, etiam si Romana in Curia effectum suum sortiri illic fuerint, quacunque consuetudine non obstante 273. XXX. & seq. est peragenda cum consilio duorum de Capitulo, quorum alterum eligere debet Episcopus, alterum vero Capitulum, ac duorum item de Clero Civitatis, quorum quidem alterius electio ad eundem Episcopum, alterius vero ad ipsum pertinebit Clerum 270. XVI.

Uniones beneficiorum ad vitam tolluntur 85. I. & 332. X. a quadraginta annis citra factae examinari debent 395. XII. quae per subre-

subreptionem, vel obreptionem fuerint ob-
tentæ, irritæ declarentur, ibid. a dicto tem-
pore citra concessæ plenarium non sortitæ ef-
fectum, & aliæ impostum concedendæ sub-
reptitiæ præsumuntur, nisi eas legitimis,
& rationabilibus ex causis factas coram loci
Ordinario, & vocatis iis, quorum interest,
probetur 325. V. & ibid. XIII.

Uniones beneficiorum sive curatorum, sive non
fieri possunt ab Episcopo tamquam Aposto-
licæ Sedis delegato, si Curati sint pauperes,
vel propter alias causas a jure permisas 199.
I. etiam si beneficia essent generaliter, vel spe-
cialiter reservata, vel aliter affecta, ibid. II.
sic factæ non possunt revocari etiam resigna-
tionis prætextu, aut derogationis, aut sus-
pensionis 200. *in princip.* III. & 329. IV.
unius Diocesis cum alterius Diocesis benefi-
cium non sunt faciendæ 167. *per tot. cap. IX.* nec
dignitatum, & similium 324. II.

Unita Beneficia per Episcopum visitanda 87. I.
Universitatum privilegia 92. IV. & 164. X.
eorum Reformatores quid agere debeant 380,
VI.

Vocem in Capitulo habere non debet, qui ad
Subdiaconatus Ordinem non est euectus,
225. I.

Vota Regularium 352. II.

Vota facta post Baptismum non sunt irrita
79. c. IX.

Usurpatores Bonorum Ecclesiasticorum excom-
municantur 233. II.

Uxores plures habere non licet 278. c. II.

Uxoratorum Concubinariorum potest. 295. &
seq. II. & seq.

X

XI^{ti} IV. Constitutiones de Conceptione
Beate MARIE Virginis 25. VII.

Z

Z Izania execrabilium errorum, & schisma-
tum 102. *civ. med.*

F I N I S.

TYPOGRAPHI AD LECTOREM

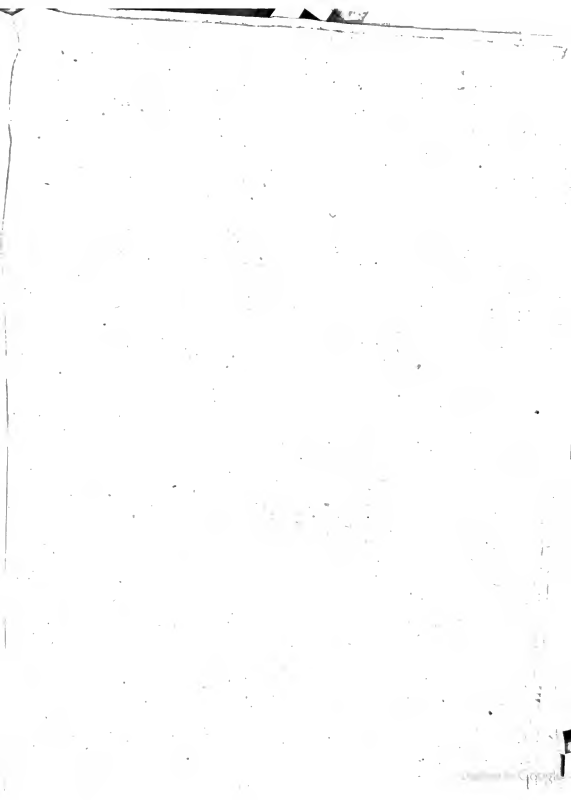
PROTESTATIO.

*E*N tandem tibi, candide Lector, Superis secundis, explicitam undequaque omnium votis expetitam Collectaneam &c. ad Tridentinum Concilium opera, & studio V. Cl. HIERONYMI BALDASSINII perbellè confectam. In ea pauculi occurrent errores, quos in Codicum, Voluminumve impressione, plevisque de causis, haud irrepere difficillimum arbitrabitur, qui à tergo dumtaxat Libros saluaverit, vel rusticas admovertit manus. Veruntamen monitum Te volo, idque vehementer meum recreat animum, omnes, quosquot introspicies, errorculos, singulos, inquam, aut ex parte nonnullorum commatum, punctorumve, aut penès paucillam Litterarum inversionem, etiam Te iudice, sese tenere. Ceterum quidquid sit de hoc, bisce susque deque habitis, quæ ad maximarum rerum capeffendam perceptionem semitam haud oppilant, neque præpediunt, plurimum profluet utilitatis ex Collectanæ lectione, nam si præli vitio depræbendes mala mixta bonis, nibilofecius gravissimi Collectoris solertia, eruditione, doctrina, & quod caput est, ingenii sui præstantia, qui nihil abs se passus est desiderari, quominus Opus in Univerfa Litteraria Republica utilitate, ac dignitate nulli secundum, foret numeris omnibus absolutum, cuncta adsunt ritè elimata, disposita, atque castigata, queis si uti velis, ad penitorem Sacrorum Dogmatum intellectum, Præcl. Hominum iudicio, facile poteris pertingere. Vale

144 1527751

166.

8³
78.

